

PEYGAMBER'İN ﷺ
SANCAĞI ALTINDAKİ

SÜVARİLER

DR. EYMEN EZ-ZEVAHİRİ

KÜRESELKİTAP

Küresel: 49

Bütün Eserleri: 01

Eserin Orijinal İsmi:

فرسان تحت راية النبي صلى الله عليه وسلم

Fursanun Tahte Râyeti'n-Nebiyy Sallallâhu Aleyhi ve Sellem

Tercüme Edenler: Bilâl Hicazlı & Melike Ayşe Hicazlı

Editör: Osman Akyıldız

Tashih&Mizanpaj: Küresel

Baskı&Cilt: Baskı&Cilt: Step Ajans Matbaa Ltd. Şti.
Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11 Bağcılar / İstanbul
Tel: 0212 446 88 46

Sertifika No: 12266

Küresel Yayınevi

Adres: Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 16/27
Cağaloğlu-Fatih / İSTANBUL

Mağaza: Yamanevler Mah. Alemdağ Cad. No:139/9 Bölükbaşı Kitapçılar
Çarşısı Ümraniye / İSTANBUL

Tel: 0216 632 00 60

Cep: 0538 817 99 79

bilgi@kureselkitap.com

www.kureselkitap.com

İstanbul 1439/2018

MÜTERCİMLERİN ÖNSÖZ'Ü.....	3
----------------------------	---

MÜELLİF'İN 2. BASKI İÇİN ÖNSÖZ'Ü.....	7
---------------------------------------	---

BİRİNCİ BÖLÜM

DÜŞEN PUT VE AÇIĞA ÇIKAN ENERJİ.....	15
--------------------------------------	----

İKİNCİ BÖLÜM

SEDAT, SUİKASTA UĞRADI VE MAHKÛM EDİLDİ.....	29
--	----

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SAHAYA DÖNÜŞ.....	79
-------------------	----

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AFGANİSTAN'A DÖNÜŞ.....	211
-------------------------	-----

BEŞİNCİ BÖLÜM

MÜBAREK GAZVELER.....	237
-----------------------	-----

ALTINCI BÖLÜM:

TAHRİF VE ÇARPITMA SAVAŞI.....	365
--------------------------------	-----

YEDİNCİ BÖLÜM:

BİLİMSEL VE ENTELLEKTÜEL YÜZEYSELLİK.....	393
---	-----

SEKİZİNCİ BÖLÜM:

ENTELLEKTÜEL HAÇLI SAVAŞLARININ SİYASİ BOYUTU.....	543
--	-----

65
1
37
Muaz ibn Cebel (radıyallâhu anhu) dedi ki: Allah'ın Resulü (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in şunu dediğini işittim: "Hediyeleri hediye oldukları sürece kabul et. **Ancak bunlar senin dinine karşılık birer rüşvetse bunları reddet.** Ancak fakirlik ve ihtiyaçlar size izin vermediği için siz bunu yapamayacaksınız. Şüphesiz ki İslâm bir çemberdir. Öyleyse Kitap nereye dönse ona tabi olun. Şüphesiz ki güç ve Kitap farklı yollara gidecekler ve siz sakın ola Kitabın yolundan şaşmayın. Gerçek şu ki sizin başınıza kendisine helal kıldığını size helal kılmayan yöneticiler geçecektir. Onlara isyan ederseniz onlar sizi öldürecekler; onlara ittiba ederseniz onları sizi dalaletle sürükleyecekler. Dediler ki: "Ey Allah'ın Resulü! Peki ne yapalım?" O da şöyle cevap verdi: Meryem oğlu İsa (aleyhisselâm)'ın havarilerinin yaptığı gibi yapın ki onlar testere ile kesildi ve ağaçlara çivilendiler. **Allah'a itaat ile gelen bir ölüm ona isyan ile geçen yaşamdan daha hayırlıdır.**" (Mecmau'z-Zevâid, 5/227-228)

93
543

“ Bu hakkın sözüdür ve vadideki bir çığlıktır; eğer bugün bir rüzgâr ile sürüklenirse yarın yüce kazıkları parçalara ayırıp yerle bir eder.”

Abdurrahman el-Kevâkibi

MÜTERCİMLERİN ÖNSÖZ'Ü

Şüphesiz ki hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam ise O'nun kulu, elçisi, insanlığa en güzel mesajla gönderdiği Resulü Muhammed (aleyhisselâtu vesselâm)'a, onun ehl-i beytine, mükerrerem ve mübarek ashabına, tabiine, mücahidlere ve alimleredir.

*"Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler hoş görmeseler dahi Allah nurunu tamamlayacaktır. O, Resulünü hidayet ve hak din ile gönderdi ki, müşrikler istese de istemese de onu, bütün dinlerin üzerine çıkartsın."*¹

Allah'a sonsuz hamd ve sena olsun ki bizi bu değerli eseri² hem Türkçe'ye hem İngilizce'ye çevirmeye iletti, bu göreve bizi layık gördü. Velhamdulillah... Değerli okuyucunun da göreceği gibi bu eser hem bir İslâmi direniş tarihçesinin hem İslâmi direnişin ve mücadelenin metodolojisinin hem de her biri birer süreyya olan eşsiz şahsiyetlerin biyografisinin muntazam bir incelikle dokunmuş, işlenmiş bir portresidir. Aynı zamanda bu eser iki önemli misyonu üstlenmektedir:

Birinci olarak o, İslâmî mücadelenin tek amacı modern sisteme, emperyalizme, Batılı egemen söyleme karşı çıkmak olan, tarihin yakın bir döneminde başlayıp yakın bir döneminde bitecek olan ucuz ve anlık bir tepki olmadığının altını kalınca çizmektedir. Nitekim söylem ve eylem bazında mezkûr hedefler ön plana alınmış olsa dahi İslâmî mücadele sadece bunlara karşı koymak için teşkil edilmiş değildir. O, kafirler sevmese dahi Allah'ın nurunu söndürmek isteyenlere karşı İslâm'ı bir sistem olarak tavizsiz bir şekilde inşa ve ihya etmek için bu fedakarlıklara ve cefakarlıklara muttasıl olmuştur. Taviz, İslâm'ın şiarlarından birisi değildir. Nasıl olabilir? Taviz daha üstüne devredilen bir hak iken, ya da daha değerliyi elde etmek için gözden çıkartılan bir değersiz temsil eder iken İslâm her biri en az diğeri kadar önemli olan umdelerini ne için ve hangi şartla tavize kurban edebilir? O nedenle İslâm, sistem içinde var olabilmek, insana hükmetmek ve uluhiyet elde etmek isteyen herkese ve her bireye karşı bu taviz vermeyen tavır ile maluldür. İşte mücadele de tam olarak bunun mücade-

¹ Saif, 8-9.

² Eserin tercümesinde yazar tarafından gözden geçirilen ve genişletilen 2. baskı esas alınmıştır.

lesidir. İmam Mansur ile Molla Ömer'in, Seyyid Kutub ile Abdullah Azzam'ın, Hattab ile el Anadolu'nin isimlerini aynı satırda kaynaştıran bu anlayış ve bu yoldaşıktır. Onlar, her biri kendi şartlarına ve durumlarına göre kendilerinden istenen tavizleri vermeyip yeryüzünde Allah'ın halifesi olmayı tercih ettikleri için bize örnek oldular. O gün istenen tavizler dün istenen tavizlerden farklı idi; bugün ise istenmedik taviz kalmamıştır. Bu kitabın birinci önemi, bu ahvalin hem pratik hem teorik hem de metodolojik olarak ince bir şekilde ele alınmasından kaynaklanır. Hem de bu tarihi yazan bir önderin kaleminden yazılmış bir kitap..

İkinci olarak bu kitabı bunca önemi haiz kılan özelliği ise sadece müellifin birinci elden tanık olduklarını içeren bir kısa tarihçe-i hayattan ibaret olmamasıdır. Kitabın sayfaları hem dünyanın en önemli devlet dışı aktörü olan bir grubun faaliyetlerini, amaçlarını ve metodunu kendi dilinden anlatması açısından bir tarihi vesika hem de bu icraatların İslâmî mücadele içindeki yerini tespit eden, meşruiyetinin kaidelerini oluşturan bir analizdir. Zekâ ve cerrahi incelekle donatılmış olan bu eser, yaptığı alıntılar ile bu fitne döneminde İslâmî mücadelenin yerini ve konumunu okurlara bildirmekte ve Allah'ın dininin nasıl adım adım modern dönemin dinsiz haçlılarınca hedef alınmaya çalışıldığını bilimsel, felsefi ve ampirik olarak ispat etmektedir.

Ancak bu zaten Allah'ın ve Resulü'nün bizlere haber verdiği bir durum değil midir?

İslâm dini varoluş amacı itibariyle kendisini normlar hiyerarşisinin en üstünde ve rakipsiz olarak konumlandıran bir yaşam sistemidir. İslâm, bu anlamı ile Batıların ve müsteşriklerin "din" kelimesinden anladığı gibi yalnızca ruhaniyete ilişkin bir dogma değildir. O, insanı yeryüzündeki faaliyetleri ve duruşu neticesinde ahirette konumlandıran bir turnusol kâğıdı, insana yeryüzündeki varoluş amacını hatırlatan bir kılavuz, dünya üzerindeki zerre kadar toz tanesinin bile onun kapsamından kaçamadığı bir yaşam sistemidir. Bir kanunlar manzumesi olan İslâm, ilahi ve sahih doğruluğunu sahih insan edimlerinin sermayesine sunmuş olan ve en nihayetinde kendisini gerçekleştirmesini isteyen tekil ve kısınç bir sistemdir. O, bu nedenle "İslâm"dır. O, bu anlamıyla kendisini insana teslim eden bir felsefi birikim değil, insanın kendisine teslim olmasını isteyen ilahi bir nizamdır. İşte tam da bu sebeple bilinçli bir Müminin Allah'a, alemlerin Rabbi olan ve kendisinden başka kanun koyucu olmayan Rabb'e yönelik her secdesi, varolan siyasal ve sosyal sisteme karşı köklü ve şedid bir isyanı, başkaldırı ve direnişi temsil eder. Çünkü o, teşehhüd parmağını her hareket ettirdiğinde ve alnını secdeye her vasil kıldığında itaat edeceği yegâne teşri makamının ilahi makam olduğunu yineler. Geriye kalan ise işte bu yemini harekete geçirmektir.

İslâm'ın, karşısında büyüyen düşmanı ise normsuzluk ve anarşiklik üzerinde kurulmuşluktan materyalist ve Darwinist normların üstün kılındığı bir sisteme geçiş yapmakta olan tüm "geri kalanlar"dır. Çünkü geri kalanların tamamı, geri kalmışlıklarını içlerinde bulundukları modern cahiliye üzerinden edinirler. Onlar, ya önderlerini, ya sermayelerini ya da heva ve heveslerini teşri makamı kılmaya çabalayan modern bir küresel cahiliye toplumunun savaştan güruhlarıdır. Kimlikleri ve öncelikleri ne olursa olsun konu İslâm olunca zırhlarını bürünen, divitlerini mürekkeplere bandıran bu güruh, secde halindeki Müslüman'dan her konuda taviz isteyebilecek konuma gelmiştir. İşte İslâm, büyük savaşını mücerred şahıslar veya fikirlerden ziyade bu şahıs ve fikirlerin üretilmesine yol açan bu bataklığa karşı vermektedir. Siyasi sistemin ismi ne olursa olsun, tolerans derecesi ne olursa olsun İslâm nizamı bu sistemlerin her birinin üzerinde mutlak üstünlük kurduğunu bilir ve bunun fiiliyata dökülmesi görevini kendi müntesiplerine yükler. Allah her işin üzerinde mutlak güç sahibidir. Eylemlerin ve işlerin evrilip çevrilmesi O'nun kudreti dahilindedir. Ancak Müslüman ise kendi sınavından mesuldür. Bu normlar savaşında Müslümanın değeri kendi dinine yardım ettiği seviyede yükselir veya alçalır.

Dikkatlerin celbedilmesini gerektiren bir husus şudur: Allah'ın dini ilk defa saldırıya uğramış değildir. Hadis-i Şeriflere yönelik saldırı olduğu zaman Allah muhaddis imamlarımızı göndermiştir. Fıkıh ilminin sistemli şekliyle izhar edilmesi, İslâm'ın umdelerinden bir diğerinin saldırılması sonucunda rahmet olarak ortaya çıkmıştır. Allah, İmam Ahmed (rahimehullah)'ı kalamcıların saldırılarına siper olsun diye göndermiştir. Allah, Şeyhulislâm İbn Teymiyye (rahimehullah)'ı hem ğulat sufilerin hem vahşi Moğolların saldırıları en şiddetli seviyede iken göndermiş ve İslâm'ın korunmasında onu vesile kılmıştır. Bugün, İslâm tüm bu cenahlardan aynı anda saldırıya uğramış bulunmaktadır. Hadis inkarcılığından modern İslâmcılığa, ulemânın reddinden sahte peygamberlere, fiili haçlı saldırılarından tevhid akidesinin bertaraf edilmeye çalışılmasına kadar son on beş asrın tüm saldırıları şu mücrim bir asır içinde tekrarlanmaktadır. Ancak bunda hüznün olduğu kadar müjde olduğuna da inanmak zorundayız.

Allah el Hakim'dir. O, Mutlak hikmet sahibidir. Hikmet ise Arap lüğatinde "Şeyi uygun yere koymak" demektir. Bu işte tesadüfe yer yoktur. Bu anlamda her birimiz bulunduğumuz konuma, mevkiye, isme ve özelliklere bir tesadüf sonucu değil İlâhi bir karar sonucu vasıl olmuş durumdayız. Bu, bizim bu asırda gönderilmemiz altında bir hikmet olduğunu düşünmemiz için ilk sebeptir. Bundan sonraki adım, 'secdemin ilâhi mesajını nasıl pratik olarak gösterebilirim' diye sormaktır. İşte bu anda, her birimiz imkânımız nispetince yıkılmaya çalışılan bu büyük İslâm kalesinin bir burcunda konumlanmak zorundayız. Kalem-

den medyaya, davetten cihada, ilimden infaka ve tabii ihlas ve duaya kadar bu konuşlanma imkanları en son raddesine kadar bizlere açılmış durumdadır.

Bu kitap, kendisini bu burçlardan birinde konumlandırmış olan Dr. Zevahiri'nin hayatının bir kesitini ve yıkılmaya çalışılan burçlara akın etmiş kendisi gibi olan dava arkadaşlarının hikayelerini bize aktarmaktadır. Kitabın ikinci kısmı ise bu saldırıların boyutunu, içeriğini, kokuşmuşluğunu ve yönünü bize vermektedir. O nedenle bu kitap, kendi türünde belki de emsali olmayan bir eserdir.

Allah İslâm dinini diğer dinlerden üstün kılmak için az olan hayat sermayesini çok olan ahiret kazancına çevirmek için gecesini ve gündüzünü ayırmadan, yorulmadan, şikâyet etmeden, ses çıkarmadan ve sonucunu sadece Allah'tan bekleyerek çalışan isimli ve isimsiz tüm İslâm neferlerinden razı olsun.

Allah, bu kitabı okuyan her bir Müslüman'ı bu burçları savunan kahhar bir İslâm neferi kılsın.

Allah, bizleri İslâm davasına hâdim, İslâm davasını bizim başlarımıza taç kılsın. Amin.

Esselamu aleykum ve rahmetullah.

Bilâl Hicazlı & Melike Ayşe Hicazlı

Beyrut, 1438,H.

MÜELLİF'İN 2. BASKI İÇİN ÖNSÖZ'Ü

Benim ormanımdaki ağaç dallarının hiçbiri eğri değildir.

İşte onların her biri

En güzel minberin parçası olacak kadar

Sağlam ve niteliklidir.³

Hamdın tümü şüphesiz ki Allah'a mahsustur. Ondan mağfiret diler, onun afını diler, bizi şeytandan ve kendi nefsimizin şerrinden korumasını, kötü amel-lerimizden korumasını dileriz. Allah'ın doğru yola ilettiğini kimse yoldan saptıramaz, Allah'ın sapmasını dilediğini ise kimse doğru yola iletemez. Şehadet ederim ki Allah'tan başka hak ilah, tapılacak ilah yoktur. Yine şehadet ederim ki Muhammed onun kulu ve elçisidir.

"Ey iman edenler, Allah'tan gerektiği gibi korkun ve ancak Müminler olarak ölün."

"Ey insanlar, Rabbinizden korkun, O ki sizi bir ruhtan yarattı ve ona eşini yaratıp ikisinden birçok kadın ve erkek çıkarttı. Kendisi adına birbirinize dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz ki Allah sizin üzerinizde bir gözetleyicidir."

"Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve adalet kelimeleri ile kelim edin. Öyle ki Allah sizi ıslah edip günahlarınızı bağışlasın. Ve kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse şüphesiz o büyük bir ecre ulaşmış olur."

Bu elinizde tuttuğunuz kitap "Peygamber (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in Sancağı Altındaki Süvariler" isimli iki bölümden oluşan kitabın ilk bölümüdür. Mücahidlerin içinden geçtiği süreci göz önüne alarak ikinci cilt bitmeden ilk önce bu ilk bölümü yayımlamak istedim. Eğer Allah benim ömrümü uzatır ve bana yardım ve kolaylık bahşedirse ikinci bölümü de yazmayı ümit ediyorum.⁴

³ Ünlü usta şair Muhammed İkbâl'in bir şiirinden.

⁴ Elinizdeki kitap aslında iki cilt olarak yazılması planlanan eserin ilk cildini oluşturuyor. Ancak savaş şartları sebebiyle kitabın ikinci cildi henüz yayınlanmadığı için tercümede birinci cilt olarak kapağa yazmadık. Müellif (hafızahullah) ikinci cildi yayınlarsa ikinci cildi de tercüme edip yayınlıyacağımız inşallah. Eserin ikinci cildinin yazılıp yazılmadığına dair müellifin gerek konuşmalarında gerek söyleşilerinde herhangi bir bilgi geçmediğinden biz eserin ikinci cildi yazılmayacakmış gibi hareket ettik. (Küresel'in Notu)

Bu edisyonda, bu kitapta bahsi geçen birçok hadiseyi detaylandırdım. Özellikle de Pennsylvania, Washington ve New York'a düzenlenen mübarek saldırıları detaylandırdım. Savaş hala devam ettiği ve düşman en küçük bilgi kırıntılarını bile kokladığı için burada durup daha ileriki konuları ele almadım. Bundan öte onca Müslüman, düşman zindanlarında iken benim bir sözümün onlara zarar verebileceğinden korktum. Birinci edisyonda söylediğim gibi bu sebeple bu kitabın konusunu mübarek saldırıların etrafında yoğunlaştırdım:

“Okuyucu bu kitaptan bir dönemin kronolojik kaydını veya belli aşamadaki olayların anlatımını bekleyebilir. Siyasi bir analiz, menhelin gelişimi ile ilgili fikirler veya rejimlerin eleştirisini bulmak isteyebilir. Ancak ben belirtmek isterim ki bu kitap -her ne kadar bir kısmını içerse de- buna yönelik olarak yazılmamış ve bu beklentileri karşılamaya yönelik bir çaba içerisine girmemiştir. Kitabın bu şekilde yazılmamasının sebebi, gerçekte, muhterem okuyucunun beklentisinin olduğu kronolojik anlatımın olması yerine bunu bir parça içerse de özünde yazarın ümmetine bir mesajı olması gerçeğidir. Bu kitabın muhterem okuyucunun beklediği tarzda olmamasının bir diğer gerekçesi de yazarın dipnotlama, atıflama ve literatür taraması ve referanslar oluşturma gibi durağan süreçlerde bulunmayı sevmemesidir. Özünde yazarın sunabileceği tek şey belgeler ve kaynaklarla desteklenmiş bir tanıklıktır. Bu bile tümüne yedirilebilir değildir. Nitekim hala birçok başoyuncu hala iş başında ve birçok olaylar hala savaş alanında etkileşim halinde bulunmaya devam etmektedirler. Bu nedenle, muhterem okuyucunun bu kitabı (tanıklığı) olduğu haliyle kabul etmesini isterim. Bu yeterli bir amaç ve büyük bir başarıdır.”

Bundan dolayı bu kitabın amacı ben ne bir analist ne de bir tarihçi olmadığımın dolayı tarihsel sıralama ile olayları anlatıp muhterem okuyucuya anlatmak yerine bir mesajı iletmek ve bana emanet edilen bir görevi tevdi etmektir. Eğer analist veya tarihçi olsaydım bile, benim içinde bulunduğum şartlar analist veya tarihçi gibi olaylara bakmama engel olurdu.

Allah'a özellikle şunun için hamd ederim ki iki edisyon arasındaki süreç, dünyanın ve İslâm ümmetinin geleceği açısından son derece kritik ve dönüm noktası sayılabilecek olayların yaşanması sonucu bir olgunluğa erişti. Bu süreç, mübarek 11 Eylül saldırılarına ve Afganistan ve Irak'a karşı girişilen işgallere ve istilalara tanık oldu. Şimdi ise haçlıların çöküşüne ve haçlıların yaklaşan çekilişine tanık olduğu gibi, Allah'ın inayetiyle cihadi hareketin de daha güçlü, sofistike, yayılmacı ve kalıcı bir şekilde yükselmesine de tanıklık etmektedir.

Afganistan'da ABD istihbaratı tarafından ele geçirilen dizüstü bilgisayarında bulunan ve *El Şark el Avsat* gazetesine ulaştırılan bu kitabın ilk edisyonu deforme edilmiş ve istenilen yerlerden kırpılarak servis edilmişti. ABD istihbaratı da

mezkûr ilk edisyonun tam metnini saklamaya çabaladı. West Point'te bağlı Amerikan Counterterrorism Merkezi'nde çalışan William McCants ve iş arkadaşları benim hakkımda dedi ki:

"Aralık 2001 tarihinde yayımlanan *"Knights Under The Banner of Prophet"* adlı kitap el Kaide itikadını, inanışını anlatmak adına yayımlandı. Bu kitap ayrıca İngilizce olarak basılıp yayımlansa da güvenlik koşullarından dolayı bu çevrilmiş metni bulmak son derece zordur. Ancak yine de kitabın bazı kısımları internet üzerinde bulunabilir."⁵

5 Militant Ideology Atlas- Research Compendium, s.357

İlginc olan şey, Amerikan Ordusu'na ait olan Counterterrorism merkezinin bu raporda bana 1,5 sayfa vakfetmiş olmasıdır. (s. 358-359) Ancak ne var ki bu 1,5 sayfada tam 13 hata bulunmaktadır. Hem de her ne kadar bu doktora sahiplerinin gururları yüce ve kurumlarına olan güvenleri tam olsa da... Onların hatalarından biri benim 14 yaşındayken İhvan hareketine katılmış olduğumu iddia etmeleridir. Ne var ki ben hiçbir vakit İhvan hareketinin içinde yer almadım. Geri kalan 12 hatayı da kendileri bulsunlar. Yoksa o koca bütçeleri ne için harcayacaklar değil mi? Benim onlar için bunları bedavadan düziteceğimi mi sandılar yoksa? Merkez'in mizahi anekdotlarından biri de onlar el Kaide'nin boşluklarını konu alan "Harmony and Disharmony" isimli bir rapor basmasıdır. İşin garibi bu insanlar bu raporun içinde el Kaide'ye ait olan ve gizlilik derecesine sahip dokümanlar içerdiklerini söyleyip, bununla böbürlendiler ancak işin aslında bunlar Afganistan ve Pakistan'da ele geçirilen bazı belgelerden öte değildi. Rapor her ne kadar bu belgeleri ihtiva etmesinden dolayı böbürlense de bu belgelerin orijinalliği hakkında bile soru işaretleri vardır. Bunların yayımlanmış belgeler olduğu iddiası da çok gariptir.

a) El Kaide'ye ait olan dokümanlara gelince;

28 belgenin 13 tanesinin el Kaide ile uzaktan yakından ilgisi yoktur.

1) Faylak al Afriki'ye ait olan 5 belge Abu Al Velid el Masri'ye ait mektuplardır. Bu belgeler içinde el Kaide'ye ait eleştiriler bile mevcuttur. (AFGP-2002-600053)

2) (2RAD-2004-600457) kodlu belgeye gelince bunlar Zevahiri'yi tanıyan İslami Terör Websitelerinden alınmıştır.

3) (AFGP-2002-600966, AFGP-2002-600080) kodlu belgelere gelince bunlar Ebu Mus'ab el Suri'ye (Allah onu esareten kurtarsın) ait olan dokümanlardır ki bunları el Kaide adına değil kendi adına yazmıştır.

4) (AFGP-2002-601041) kodlu belge Elbani'ye bir yanıt olarak yayımlanmış ve "Cihad Cemaati"nce el Kaide'ye katılmadan yıllar önce yayımlanmıştır.

5) (AFGP-2002-602187, AFGP-2002-602181, AFGP-2002-693- AFGP-2002-601346) kodlu belgelere gelince, bunların el Kaide ile uzaktan yakından alakası olmayıp, bunu okuyan herkes bunların gerçekte el Kaide'ye husumet içeren belgeler olduğunu anlar.

b) Bunların gizliliğine gelince;

1) El Kaide'ye ait 13 dokümanın 3 tanesi dağıtılmış broşürdür: Kral Fahd'a bir mektup ve Peşaver'de toplanan Dibund Konferansı ile ilgili bir mektup. Bir de "Müşnikleri Arap Yarımadası'ndan Çıkartın!" isimli bir mektuptur.

2) el Kaide ile hiçbir ilgisi olmayan 15 dokümana gelince, bunlar halka açık bir biçimde dağıtılmış olan broşürlerdir. Ebu Mus'ab es-Suri'ye ait iki mektup, el-Elbani'ye yazılmış bir cevap mektubu ve ez-Zevahiri hakkında bir nottan ibaretti. Bu kitapta el Elbani'ye yönelik yazılan cevap mektubunun yazarlığı da bana atfedilmektedir. Ancak bunun gerçekte ilgisi bulunmamaktadır. Bu benim sadece gözetimini yaptığım bir yazı serisi idi. Özellikle göz kamaştırıcı bir biçimde garip olan da şu ki bu kitapta İbn Abbas (radiyallâhu anhu) ve Kral Şac'a hakkında hadisler geçmekte ve ben bunu okurken bunun aslında büyük sahabe Avf bin Malik al Şac'a'ı olduğunu öğrendim. Şuna bakın ne kadar bilgili uzmanlar ve bu alanda mütehassıs olmuşlar...! Ve bu kitapta bakın el Kaide mürtedliği nasıl tanımlıyormuş; El Kaide'nin İslâm anlayışı dışına çıkan herkes mürteddirdi! (s. 57) Şu şarlatanlığa bir bakın!! Ayrıca bu kitaba göre Hanefiler Şi'a'nın bir kolu imiş. (AFGP-2002-601693 - Trans Sf: 3) Mürcielere gelince, onlar da Şii gruplardanmış (AFGP-2002-601693 - Trans Sf: 4). Şu düşünce derinliğine de bir bakın! Hilful Fudul'a gelince, onu "İslâm'ın yayılmasından önce Nebi (sallallâhu aleyhi ve sellem)'in kurduğu bir ittifak ve amacı da Arap Yarımadası'nda ortaya çıkan sorunların çözümü" olarak tanımlıyorlar. (AFGP-2002-601693 - Trans Sf: 3) Hilful Fudul her ne kadar Nebi (sallallâhu aleyhi ve sellem) tarafından kurulmuş olmasa da Arap liderleri değil ama Kureyş liderleri tarafından kurulmuş olup kurulduğunda Nebi (sallallâhu aleyhi ve sellem) genç yaşta bulunmaktaydı. Nebi (sallallâhu aleyhi ve sellem) der ki: "Ben küçükken bir adalet ittifakına tanık oldum. Ve bu bana bir kırmızı deve sürüsünden daha sevimişti." (Ahmed, Musned, Hadis no: 1567) Ayrıca bunun amacı Arap Yarımadası'ndaki kabileler arasındaki sorunları çözmek yerine Mekke'de yaşayan düşmüşlerin haklarını koruma altına almaktır. (Kurtubi Tefsiri, Maide 1) Bir düşünün öyleyse sîret içine ne kadar derinlemesine dalmışlar. Bunlar sadece birkaç örnek ve okyanus içinden birkaç damla. Allah Subhanehû ve Teâlâ Kur'an'da buyurur ki: "Hiç şüphesiz kâfurlarında ısrar edenler mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcarlar ve bu onlara bir pişmanlık olarak geri döner ve onlar alt edilecekler. Kâfirler cehennemde toplanacaklardır" (Enfal, 36)

İşin gerçeğine bakacak olursak, bu çeviri kitabın dağıtılması önündeki güvenlik koşullarının takıldıkları engellerin ne olduğunu da anlamış değilim. Sonra Muntasır al Zayat tarafından kaleme alınmış olan “Ayman al Zawahiri as I Knew Him”⁶ adlı İngilizce kitabın önsözünü okudum. Burada kitabın çevirmeni ve editörü Muntasır el Zayat hakkında şunları söylüyor:

“Eymen ez-Zevahiri ile ilk defa Mısırlı yetkililer tarafından Enver Sedat’ın suikastı ile ilgili şüpheli olarak hapse atıldığı zaman tanıştım. Onun tarihsel projesi, Eymen ez-Zevahiri’nin “Peygamber’in Sancağı Altındaki Süvariler” adlı kitabı yazacağı ve basacağı şekilde genişledi. O da bu kitabı Amerika’nın Afganistan işgali sırasında Tora-Bora dağlarına yakın bir mağarada kaleme aldı. Sonra da 2001 Aralığında yayımlandı.”⁷

Çevirmen ve editörün bu anlatımına göre -ki Muntasır al Zayat’a yönelik bir kinleri olduğunu düşünmüyorum- Muntasır el Zayat’ın da bu 2001 Aralığında basılan ilk edisyonun deformasyonunda ve sahte içeriklerle değiştirilmesinde katkısı olduğu anlaşıyor. Muntasır el Zayat’ın yanı sıra, okuyucunun “İsam el Kameri” ve “Fethi Rıdvan” bölümlerinde ve “Yalan ve Tahrifat Savaşı” adlı araştırmada bulacağı gibi o benim ne arkadaşım, ne birlikte iş yaptığım biri, ne hapis içinde ne de dışında irtibatım olan, ne de benim temsilcim olan birisidir. O benle bir kere bile asla buluşmamıştır. Ve benle, kendisinin bir arkadaşımı aracı koyarak bana ulaştığı 1-1,5 dakikalık bir telefon görüşmesinin dışında hiç konuşmamıştır bile. Hatta benim onunla konuşmam ancak onun benim arkadaşımdan bu konuda çokça talepte bulunması üzerine ve onunla konuşmamızın ve sesimi duymasının kendisine “selamlaşma” denilmesinden daha uzun sürmeyeceği bir süreyi aşmamak şartı ile gerçekleşmiştir. Çünkü onun telefonu tarassut ve dinleme altındaydı.!!

Öyleyse o kitabını “Eymen El Zevahiri, Onu Hiç Tanımadığım Gibi” şeklinde koymalıydı. Dünya basını bu kitabı ayakta karşıladı ve Kahire Uluslararası Kitap Fuarı’nda ona yönelik bir konferans bile ayarladı ki bu Amerika’nın Afganistan’ı işgali ile aynı döneme rasgeliyordu. Kendilerini İslâmi hareketler üzerinde uzman olarak görenlerin çoğu Muntasır al Zayat’ın kitabını son derece önemli bir tarihsel döküman olarak karşıladılar. Özellikle yazarının İslâmi bir grubun liderliğini yapıyor olması ve **onun benle uzun ve süregelen bir ilişkisi olması bunu kuvvetlendirdi**. Kitabın İngilizce tercümanı ve editörü diyor ki: “Ocak 2003 tarihinde ez-Zevahiri, al Zayat grubu “Future Center for Studies”⁸’in web sitesine bir elektronik posta gönderip 9/11 saldırılarını övdü. Akabinde “Cairo Times”⁹’ın “online çağrı” olarak isimlendirdiği ve Amerikalılara karşı bir sefer-

6 Eymen El Zawahiri, Onu Tanıdığım Gibi

7 The Road to Al Qaeda, The Story of Bin Laden’s Right Hand Man, önsöz. xl

berlik çağrısında bulunduğu gibi bir söylemde bulundu. Zayat'ın eski günlerden bu yana gelen ve hala devam eden ilişkisi, Eymen ez-Zevahiri'nin iç dünyasını aydınlatığı bu çeviriyi sadece dünyanın en çok aranan ikinci kişisinin iç dünyasını anlatması açısından değil aynı zamanda "İslâmcılarla savaş" genel kavramını ve ABD ve onun müttefiklerini hedef almalarını anlamada önemli ve vazgeçilmez kılıyor."⁸

Allah şahittir ki tüm söylenenler gerçekte hiçbir ilişkisi olmayan yalanlar ve uydurmalarıdır. Bunlar ancak Amerikan altını ve barutu ile beslenen basın, medyanın ve yayınların uydurmalarıdır. Zayat'ın yalanlarla ve uydurmalarla dolu mezkûr kitabının bir kısmı beni ve kişiliğimi hedef alırken diğer kısmı genel olarak cihadi hareketleri hedef almaktadır. Temenni ederim ki okuyucu bu ikinci edisyon içinde bu iddialara, yalanlara ve şüphelere yönelik cevaplar bulabilir. Benim kişiliğim ile ilgili itibarsızlaştırmaya gelince, Allah'ın telafisi bana yeter. İlk edisyona yönelik olan deformasyon ve saldırılara rağmen Allah bana ilk edisyonu bulma ve onu basıma gönderme konusunda yardım etti. Sonradan da öğrendim ki "Minber el Tevhid ve'l Cihad" isimli internet sitesi -ki çabaları son derece değerlidir- ilk edisyonu zaten basmış. Yine de web sitesinin yöneticisi kitabı "bilinen kaynaklar"dan almadığını açıkladı. Bundan dolayıdır ki Allah'ın izni ile es-Sahab'ın basacağı bu kopya, benim tarafımdan revize edileceği için en güvenilir kopyadır. Ancak bu yine de bin bir güçlük ve baskı altında, elde ettikleri kitabı basan "Minber el Tevhid ve'l Cihad" sitesinin yöneticilerinin çabalarını az gördüğüm anlamına gelmemektedir.

Bu girişte, iki edisyonun arasındaki süreçte Allah yolunda bana ellerini uzatanlara müteşekkîr olduğumu bildirmek istedim. Ayrıca ben bir süredir Allah yolunda bir teşekkür ya da karşılık beklemeden zahmet çekmiş ve zahmet çekmeye devam eden kahramanları tanıtmak istedim.

Benim bu iki edisyon arasında geçirdiğim süreçte İslâm dünyası ve dünya tarihi de kendi en önemli dönemlerinden birisini geçirmekteydi. Bu süreçte nice kahramanca hamleler gördüm ki dünya onlara gıpta ile baktı ve aynı zamanda gerçekler ortaya çıkarken maskeler de düştü. Aynı zamanda birçok yüzler kendi gerçekliklerini izhar ettiler ve iç egolarının niyetleri de ortaya döküldü. Yine de koşullar, teşekkür edilmesi gereken herkese teşekkür etmemi ve övülmesi gereken herkesi övmemi kaldıracak durumda değildir. Bundan dolayı ben o asil, şerefli ve yüksek değere mazhar şahsiyetlerin her birinden ayrı ayrı ve tümünden aynı anda bu kitabı kendileri adına bir hediye ve teşekkür olarak kabul etmelerini niyaz ederim.

⁸ The Road to Al Qaeda, The Story of Bin Laden's Right Hand Man, Giriş: xii

Her ne kadar bu kahramanların her birine ayrı ayrı teşekkür edemesem bile ümmetimize bir müjde olarak hala ümmetin içinde iyilik olduğunu ve iyi durumda olduğunu anmak adına onların en öne çıkan özelliklerini zikretmek isterim. Bu da şudur ki, bu insanlar İslâm'ın ve Müslümanların çağrılarına kulak vermekte, onlar lehine kafirlerle yüzleşmekte, onlara düşmanlık göstermekte ve onlara karşı hem kuvvetle hem de lisanla savaşta bulunmaktadırlar. Bu özelliklerini bu çok kritik dönem içerisinde onlarla birebir olarak görüşürken edindiğim izlenimlerden çıkardım ve onların indinde "dostluk ve düşmanlık" ilkesinin adeta doğal bir şekilde mecrasında aktığına şahitlik ettim. Eskiden -eğer çoğu böyle değilse bile- bir kısmının çokça İslâmi bilgiye sahip olmadığına şaşırırdurdum. Onlar, İslâmi terminoloji ile "avam" olarak isimlendirilebilecek kimselerdi. Onların kalplerinin içindeki imanın yüceliği, içlerine ve kişiliklerine sinmiş İslâmi anlayış ve Allah'ın dostları ve düşmanlarını ayırma konusundaki kabiliyetleri karşısında şaşırırdım. Her ne zaman onları Muhammed Yasir (Allah onu esaretten kurtarsın)'in⁹ "Bilgide profesörlük elde etmiş olabilirler ancak iman ölçüsünde münafıklık çizgisini aşabilmiş değiller. Birikmiş bilgileri onları daha iyi bir noktaya ulaştıramadı. Derecelerini denize at ve başlama noktasına gidip onların yollarını düzeltti" dediği sertifika, derece, kıdem sahipleri veya medya ve diğer konularda yüksek derece sahibi kimseler ile kıyasladığım zaman ne kadar şaşırdığımı belirtmem gerek.

*Leyla ve Sa'da'ya olan aşkımla bir kenara bıraktım
ve en başı düzeltmeye doğru geri gittim*

Özel olarak bu kitabı hazırlamamda yardımcı olanlara gelince, es-Sahab Medya kurumuna bu yapımın ortaya çıkabilmesine verdikleri katkı için çokça teşekkür ederim. Ayrıca Minber el Tevhid ve'l Cihad grubuna da ilk edisyon üzerine harcadıkları emek için minnettarım. Ayrıca ben teşekkürlerimi, takdirlerimi ve memnuniyetimi bu kitabın düzeltilme aşamasında koyduğu çabaları ve son derece ince elenmiş sık dokunmuş fikirlerini benden sakınmadığı için değerli kardeşim Adam Yahye el Ghadan'a (Amerikalı Azzam) iletmek isterim. Onun fikirlerinden ve düzeltmelerinden çokça yararlandım ve kitabıma çoğunu koydum. Bu nedenle Allah'tan onu en iyi ecir ile ecirlendirmesini dilerim. Birçok teşekkür de ayrıca kitabın basıma hazırlanması için emek sarf eden isimsiz askerleredir hiç şüphesiz. Allah'tan onları benim yerime ödüllendirmesini niyaz ediyorum.

9 1. Afganistan İslam Emirliği döneminde eğitim bakanı Üstad Yasir, iki kez Pakistan ordusu tarafından esir edilmiş, her iki seferde de Taliban mücahidlerince esir takasıyla kurtarılmıştı. Ancak daha sonradan Amerikan saldırısında şehade etmiştir. Müellif kitabı yazdığında Üstad Yasir esir idi. (Kürsâ'ın Notu)

Bu kitabı okuyan ve onu faydalı bulan herkesten onu basıp dağıtmasını rica ediyorum. Faydalı bulmayanlardan ise tavsiyelerde bulunmasını ve düzeltmesini rica ediyorum. Hem zarar hem fayda bulanlardan da faydalı olanı yaymasını ve zararlı olan hakkında tavsiyelerde bulunmasını rica ediyorum. Allah onları en iyi hayırla ecirlendirsın.

Ve böylece ikinci baskının ilk bölümünü size sunuyor ve Allah'tan onu okuyanı faydalandırmasını umuyorum. İçinde hayır namına ne varsa şüphesiz o Allah'tandır, içinde şer namına olan ise ancak ve ancak benim nefsimden ve şeytandandır.

Herkese bu kitabı çevirme, özetleme ve basma hakkı veriyorum ta ki içindeki mesaja müdahale edilmiş olmasın. Niyet hiç şüphesiz Allah'ın rızasıdır. Hidayeti veren O'dur. Benim hidayetim yalnızca Allah'tandır, sadece O'na güvenir ve sadece O'na meylederim. Son duamız Alemlerin Rabbi olan Allah'adır ve salat ve selam efendimiz Muhammed'e, onun ehli beytine ve ashabına olsun.

Yazan:

Allah'ın rızasını ve ecrini bekleyen Eymen ez-Zevahiri

Şaban 1431 Hicri, Temmuz 2010 Miladi

BİRİNCİ BÖLÜM
DÜŞEN PUT VE AÇIĞA ÇIKAN ENERJİ

BAŞLANGIÇ

*"Bize sitem ediyordu, sayımız az diye
Ve ben ona "Şüphesiz şerefli insanlar azdır" dedim
Kalıntıları bizim gibi olanlar az değiller
Tepelere tırmanan gençler ve dahi yaşlılar
Sayıca azlığımız bize zarar vermez,
Ve hısmımızın da azimetini.
Ancak çoğumuzun hısmı hor görülmüş."*

1- Mısır Cihadi hareketleri hükümet aleyhtarı olan güncel seyrine Cemal Abdünnasır rejiminin 1965 yılında Müslüman Kardeşler'e yönelik başlattığı ve 17000 üyesinin haislere atıldığı meşhur politikasından sonra, altmışlı yılların ortalarında başladı. Seyyid Kutub ve iki arkadaşının (Allah onlara rahmet eylesin) idamından sonra otoriteler Mısır'da İslâmi hareketlere son verdiklerini düşündüler. Ancak ne var ki Allah bu olayların Mısır'da rejimi hedef alan cihadi hareketlerin tetiklenip şahlanması için bir vesile olmasını diledi. Daha önce İslâm düşmanlarına yönelik cihad pratikleri mevcut olsa da Mısır'daki İslâmi hareketler iktidardaki yönetimi hedef almaktan ziyade dışarıdaki düşmanı hedef almaktaydı ve bu süreç zarfında da bu hareketlerin kanaat ve medya önderleri de iktidar sahiplerine yaklaşmak için ellerinden gelenin en iyisini yapmakta ve onları "ülkenin meşru otoritesi" olarak sıfatlandırmakta idiler.¹⁰

Hariçteki düşmanlar ve onların dahili ajanlarının arasındaki bu zorlu süreç, hareketin evlatlarının çıplak ayak ve göğüsleri ile düşmana karşı mücadele ederken sırtlarını da müttefiklerinin bıçaklamalarına karşı savunmasız bıraktıkları ve bu bıçaklamanın ve ihanetin de ancak yüzleştikleri düşmanların emirleri doğrultusunda meydana geldiği için çok büyük felaketlere ve yıkımlara yol açtı. Abdünnasır ve komünizm yandaşları, -şehid inşallah- Seyyid Kutub'u özellikle İslâm'da tevhidin önemini idrak ve ikrar ettiği ve hakimiyetin kime ait olduğu noktasında asıl savaşın İslâm ve düşmanlarının arasında olup, bunun tevhid itikadındaki en önemli savaş alanı olduğunu söylediği için idam ettiler. Hakimiyet kime aitti? Allah'ın yoluna ve onun şeriatine mi, dünyevi seküler düzene ve onun materyalist prensiplerine mi yoksa kendilerini Allah ile mahlukat arasında aracı kılanlara mı? İşte bu kabul ve anlayış, İslâmi hareketlerin düşmanlarını tanıma-

¹⁰ Daha detaylı bilgi için bkz: Acı Hasret -İhvan-ı Müslimin'in 60 Yılı- (ikinci baskı)- ikinci bölüm...

ları ve hedef almaları konusunda açık sonuçlar doğurmakla kalmamış, aynı zamanda içerideki düşmanın aslında dışarıdaki düşman tarafından perde arkasından İslâm'a savaş açmak için kullanılan bir maşa olduğunun ve dışardaki düşmandan daha az zararlı olmadığıнын onlar tarafından anlaşılmasını da sağlamıştır. Seyyid Kutub ve onu çevreleyen grup, bu anlayış ile iktidarı elinde bulunduran ve Allah'ın şeriatini reddedip İslâm'a karşı çıkan mevcut hükümeti doğrudan hedef almaya başladılar. Bu grubun planlanması, amacı rejimi değiştirmek veya içinde boşluklar yaratmak değil de rejimin Müslümanlara zulmetmek için yeni bir programa başlaması durumunda önleyici, savunmacı ve misillemeci darbeler vurmak olduğundan dolayı kolay bir görevdi. Ancak yine de planın önemi onun maddi kapasitesinden daha büyüktü. İslâmi hareket eski etik ve prensiplerini ve -bugün hala bazılarının sandığı gibi- İslâm'ın düşmanının sadece dışarıda olduğu düşüncesini terk ettikten sonra İslâm'ın asli bir düşmanı olarak içerideki rejimi hedef almak suretiyle yeni bir savaş alanı yarattı. Abdünnasır'ın rejiminin Seyyid Kutub ve onun grubunun üyelerine yönelik uyguladığı baskı, işkence ve zulüm yine de Müslüman gençlik arasında bu grubun etkisinin artmasını engelleyemedi.

Seyyid Kutub'un çağrısına gelince -Allah'ın birliğine yakinen iman ile birlikte yönetimi ve yönetim aygıtlarını ilahi metoda tevdi etmek- İslâmi devrimi harici ve dahili düşmanlara karşı tutuşturan bir kıvılcımdı ve onun yeni bölümleri başladığı günden bu yana ümmetin kan izleri ile yazılmaya devam ediyor.

Bu devrim akidede daha sağlam, menhecde daha açık ve olgun, çatışmanın doğasına daha hâkim ve nebilerin, resullerin ve onların takipçilerinin yolu olan yolda, ta ki yeryüzü ve onun içerisindeki her şey Allah'ın dilediği biçimde bir tahakküme girene kadar zorluklarla başa çıkmada daha tecrübeli bir şekilde büyümeye devam ediyor. Bu yol ise Seyyid Kutub'un (*Allah ona rahmet eylesin*) Müslüman gençliği yirminci asrın ikinci yarısında özelde Mısır'da genelde de İslâm ve Arap dünyasında sevk etmede azim bir role sahip olduğu yoldur.

Seyyid Kutub'un idam edilmesi onun sözlerine diğer sözlerce ulaşılması mümkün olmayan bir boyut kazandırdı ve o boyut ki onun sözleri Müslüman gençlik için uzun ancak şerefli bir yolda kırmızı kanla yazılmış birer köşetaşı haline geldi. Yine onun sayesinde Müslüman gençlik Nasır rejiminin ve onun komünist dostlarının Kutub'dan (*Allah ona rahmet eylesin*) ve onun tevhid çağrısından ne ölçüde korktuklarını açıkça gördü.

Seyyid Kutub (*Allah ona rahmet etsin*) der ki: "Hiç şüphesiz, yalnızca kanayan sözlerin insanların kalplerine sirayet etme, onları harekete geçirme ve ölü topraklarını füzelerinden atma iktidarlardır çünkü onlar vicdanlı insanların kalplerinden beslenirler. Yaşamayı başarmış her kelime (fikir) insanın kalbinden beslen-

miştir. Ağızlarda doğup dillere yuvarlanmış olan ve ilahi ve yaşamsal pınarlara hiç ulaşamamış kelimeler ise ölü doğmuşlardır ve insanlığı bir adım bile ileri atacak mecalleri ve izzetleri bulunmamaktadır. Onlar ölü doğduğundan ve insanlar da ölüleri sahiplenmediğinden dolayı onlar hiçbir zaman sahiplenilme-yeceklerdir.”

Seyyid Kutub (*Allah ona rahmet etsin*) hakka tutunmada ideal bir sabır ve sebat ve hakkaniyette mümtaz bir örnek oldu. O, zalim diktatörün karşısında hakkı beyan etti ve bunu hayatı ile ödedi. Cemal Abdünnasır'ın, onun geri adım atması karşılığında affetme teklifini kabul etmemesi de değerini ikiye katladı. Çünkü o dedi ki: “Namazda Allah'ın birliğine şehadet eden şu şehadet parmağı, tağutun hükmünü onaylayan tek harf bile yazmayı şiddetle reddeder!”

Nasır'ın rejimi Seyyid Kutub ve arkadaşlarının (*Allah onlara rahmet etsin*) idamı ve binlerce İslâmi hareket mensubu gencin tutuklanmasının İslâmi harekete öldürücü darbeyi vuracağını zannetti. Ancak görüntüdeki durağanlık şevkli fikirlerin ve Seyyid Kutub'un çağrısının arasındaki iletişimin önündeki gizleyici bir maskeden başkası değildi. İşte bu, Mısır cihadi hareketinin çekirdeğinin doğuşunu simgeledi ve ona yol açıcı bir etken oldu. İşte bu, bu satırların yazarının sahip olduğu çekirdekten böylece ortaya çıkmış oldu. Nasır'ın tağuti 1965 hareketi, Mısır için benzeri görülmemiş bir şok etkisi yarattı. O, Nasır'ın İslâmi hareketi hedef aldığı en sert ve acımasız programı oldu. Mısır toplumunun tecrübe ettiği bu şokun birbiri ile ilgili iki sonucu olduğu söylenmelidir.

Bunlardan ilki zindanlardan sızan ani baskın ve gözaltı haberleri ve bunların medyaya servis edilmeleri ve bunların yanında zindanlarda cereyan eden taşkunluklar ve suçlardır. Bu olaylar da halktaki olumsuzluk duygusunu tetiklerken onları hükümete karşı gelmekten sakındırmak ve kendi hayatlarına odaklanmalarını engelledi.

İkinci olarak bu bastırılmış ancak büyüyen bir kızgınlığa ve Müslümanlara ve İslâm'a saldırı başlatanlardan kinlerini bastırıp intikamlarını almak ve güce olan kuvvetli susuzluklarını dindirmek için bir kuvvetli istek oluştu ve bunun için kendilerine yasaklanmış da olsa her yolu mubah kıldılar. Bu duygular, çoğu dine bağlı olan birçok Mısırlı'yı, rejimin evleri basıp kadınların ve evin mahremiyetini ihlal ettiği zaman Müslüman Kardeşler grubuna sempatiyle bakmalarına yol açtı. İşte Müslüman gençlikte oluşan bu öfke Seyyid Kutub'un (*Allah rahmet etsin*) İslâm ile cahiliyyeyi kıyaslayan yazıları ile ikiye katlandı.

2- 1967'de ordunun sadece altı saat içinde yenilip kaçmaya başladığı ezici yenilginin ardından¹¹, herkes rejimin ne kadar yozlaşmış ve narin olduğunu mü-

¹¹ 1967 yılındaki Arap-İsrail savaşındaki Arap ordularının gark olduğu hezimetten bahsediyor. (Çeviren)

şahade etmiş oldu. Rejim, rejimin ezici yüzüne karşı ellerinde silah olarak kalan tek şey olan mizah gücü dışında bir silah gücü olmayan halkın saygısını kaybetmekten başka ne ile karşılaşmayı bekliyordu!? İnanıyorum ki Mısırlılar tarihleri boyunca Abdünnasır'ın Naksa (yenilgi)'sı hakkında dalga geçtikleri kadar hiçbir şey hakkında dalga geçmemişlerdir. Mısır'daki cihadi harekete gelince, 1967 hezimet, gidişata, sınırların ötesinde bir etkide bulunarak despotizmin ve baskının sembolü olan ve yandaşları tarafından ölümsüz ve bükülmez bir lider olarak gösterilen Cemal Abdünnasır'ın düşüşünü hızlandırıp izhar etti. Rakiplerine karşı şiddeti ve tehditkâr nutukları ile bilinen lider, kısa sürede biraz durumu koruyabilmek adına barışçıl çözüm önderine dönüştü. Cihadi hareketler işte o zaman bu putun aslında ezilmiş ve güçsüz bir yapı olduğunu anladı. Yenilgi ve peşinden gelen deprem onu indirip burnunu yere sürtmeye geldiği zaman, onun etrafında gezen gözü perdelenmiş keşişleri ve tapıcılarının şaşkınlıkları ile cihadi hareketin kararlılığının yeni bir seviyeye yükselmesinin arasında bu tağutun ve baş düşmanın aslında muazzam bir propaganda ve ona eşlik eden bir saldırgan ve zayıfı ezmeye odaklı programın sonucu yapay olarak oluşturulduğu ortaya çıkmış oldu.

Ey ümmetim, sen kaç tane idolu yücelttin

Ki onların hiçbirinde bir put kadar pürlük yoktu..¹²

3- Yenilginin üçüncü yılında Nasır'ın rejimi, henüz rejim sözde İsrail'i denize dökcek efsanevi Arap Nasyonalist liderin efsaneliğini mahveden yenilginin yaralarını sarmaya devam edip sonuçlarının ıstırabını çekerken bu sözkonusu liderin ölümü ile ürperdi. Abdülnasır'ın ölümü sadece bir insanın hayatının sona ermesi anlamına gelmeyip, onun pratiğe dökülünce işe yaramadığı kanıtlanmış olan prensiplerinin de meşhur mitosların da un ufak edilip Sina kumları üzerine savrulması anlamına geliyordu. Abdülnasır'ın kalabalık cenazesi etkisi büyük bir medya aygıtının etkileri sonucu Mısır halkı üzerinde malik olan bir bilinçsizlik halinden başka bir şey olmamakla birlikte yakında yeni bir yöne ve yeni bir illüzyona doğru yelken açacak bir yönetici ile yer değiştirmekte olan ölmüş bir firavuna yapılan bir tür vedadan da başkası değildi. Sadece birkaç yıl içerisinde Abdülnasır, Mısırlıların zihninde önem atfetmeme ve ciddiye almama gibi duygulardan başkasını uyandırmayan bir isim haline geldi.

4- Enver Sedat'ın yönetime yeni lider olarak gelmesi Mısır'da yeni bir siyasi dönüşümü de tetiklemiş oldu. Rus dönemi doğup Amerikan dönemi batmaya başlamıştı. Ayrıca her dönüşüm gibi zayıf olarak başlayıp kendi değerlerini za-

¹² Ömer Ebû Rîşe tarafından yazılmış bir dizedir.

manla ön plana çıkartmak suretiyle güç kazanmaya başladı. Enver Sedat işe eski rejimin kalıntılarını temizlemekle başladı. Eski rejim kalıntılarını temizleme konusunda kullandığı en etkili silah ise buna karşı direnenlere istedikleri özgürlüklerin bir kısmını vermek suretiyle bu problemi çözmek oldu. Devlin saklandığı yerden çıkması için İslâmi hareketin üzerindeki baskıyı biraz gevşetmesinin üzerinden çok geçmesi gerekmedi. İslâmcıların baskın şöhreti saklanamayacak kadar bariz hale geldi. Sadece birkaç yıllık bir zaman dilimi içinde Müslüman gençlik üniversitelerin ve liselerin öğrenci birliklerindeki sandalyeleri kapacak güce ve sayıya ulaştılar. İslâmi hareket sendikalar yoluyla da ilerleme kaydetmeye başladı. İslâmi hareket yeni bir büyüme sarmalına giriyordu ancak bu sefer bu büyüme öncekinin bir kopyası olmayacak, onun yerine geçmiş tecrübelerin, derslerin ve olayların üzerine bina edilecek bir tecrübe olacaktı. İslâmi hareket, gençler arasında iç düşmanın dış düşmandan daha az tehlikeli olmadığının derin anlayışına vakıf olduğu yeni bir büyüme sarmalına dönüşmeye başladığı bir döneme girdi. Bu farkındalık bariz bir İslâmi delil ve geçmişte edinilmiş acı tecrübelerden damıtılan pratik bilgiler ile desteklenmiş bir biçimde hızla büyüyordu. Perde arkasında bazı eski şahsiyetler -şimdi de olduğu üzere- savaşın sadece harici bir düşmana karşı olduğu zaman meşru olduğu ve İslâmi hareketler ve hükümetler arasında meşru bir çatışma durumunun olmayacağı gibi tekrarlı tekrarlı köhneleşmiş fikirlere başvurmayı denediler. Binaenaleyh bu yeni farkındalık durumu tarihindeki tecrübeleri sayesinde daha sıkı bir İslâmi meşru temellere dayalı olarak ve yanıltmalara ikna olma konusunda daha iyi bilgilendirilmiş ve donatılmış bir şekilde ortaya çıktı.

5- Askeri Teknik Akademi'nin Organize Edilmesi:

Organizasyonun oluşturulması Salih Seriy'e'nin Mısır'a varıp orada *İhvan*'ın Zeyneb el Gazali, M. Hasan el Hedaybi (*Allah onlara rahmet etsin*) gibi liderleri ile iletişime geçmesi ile eşzamanlı olarak başlatıldı. Salih Seriy'e genç kadroları oluşturmakta ve onları iktidardaki rejime karşı durmaları konusunda uyarmak adına etkin bir rol oynuyordu. Salih Seriy'e Ayn Şems Üniversitesi'nden doktora derecesi almış, eğitilmiş ve donanımlı olmakla beraber fazlaca karizmatik biriydi. İslâmi ilimlerde de sağlam bir eğitimi vardı. Onu Tıp Fakültesi'ndeki İslâmi askeri kamplardan birinde gençlere konuşma yapmak için çağırıldığı zaman oraya gitğinde bir kere gördüm. Sadece onun sözlerini dinleyerek bile onun sözlerinde farklı bir etki olduğunu ve onların İslâm'ı savunma noktasında daha büyük bir önemi haiz olduğunu farkettim. Bunun üzerine ben bu ziyaretçi ile buluşup tanışmak istedimse de tüm bu girişimlerim hüsrana uğradı. Salih Seriy'e'nin kurduğu bu grup Askeri Teknik Akademi'den insanları bünyesine katmaya ve genişlemeyi sürdürmeye devam etti. İçine kattığı isimlerin en tepesinde ise Kerim el Anadolu bulunmakta idi. Genç kadrolar Salih Seriy'e'ye savaşmaya baş-

laması noktasında baskıda bulunmaya başladılar. Böylece o, rejimi devirme konusunda gelen bu baskılara kulak vererek faaliyete geçmeyi kabul etti ve Askeri Teknik Akademi'nin kapısındaki nöbetçilere sessizce saldırarak çok sayıdaki gencin akademiye akın etmesinin yolunu açtı. Bundan sonra Askeri Teknik Akademi'de bulunan kardeşlerin gece vardiyalarından faydalanarak arabaları, zırhlı araçları, silahları ve silah namına ne varsa ele geçirmeyi ve bunların tamamını Sosyalist Birlik Merkezi Komitesi'ne getirerek Enver Sedat ve diğer liderlere toplantıda oldukları sırada bir saldırıda bulunmayı planladılar. Bu darbe planı yetersiz hazırlığın yanı sıra objektif şartların da ihmal edilmesinden dolayı başarısız oldu. Bu girişim akademinin kapısındakilere saldırarak kimselerin eğitimsiz olmaları ve diğer bir kısım noktadaki eksikliklerden dolayı başarıya ulaşamadı. Buna rağmen itiraf etmem gerekir ki -Abdülnasır'ın art arda gelen saldırılarını takip eden süreçte- İslâmi hareket umutsuz olmadığını ve ümitsizliğe düşmeyecek kadar kuvvetli olduğunu ispat etmiş oldu. İşte böylece İslâmi hareket 1965'teki yargılamaları takip eden yıllarda yeni bir nesle gebe kaldı ve İslâm'a karşı olan rejime ve onun müttefiki olan Amerika'ya karşı silahını sallayarak cihad etmek için sahaya yeniden duhul etti. Bu operasyon, genç cihadi nesil açısından, Rus yanlısı Nasır Mısır'ı ile Amerikan yanlısı Sedat Mısır'ı arasında düşmanlık yönünden bir fark olmadığını gösterdi. Operasyonun başlangıçtaki başarısızlığına rağmen, İslâmi hareketlerin genel gidişatı operasyon hakkındaki yeni değişiklikler konusunda iyiye gidişi müjdeliyordu. Nitekim bu hareketin -Nasır'ın baskıcı programının ardından- hükümete karşı silahlı mücadelede bulunma kararı alması, Nasır'ın bu programının işe yaramadığını ve 1965'te Nasır'ın yardımcılarının cihadçılığın kök salmaya başladığını söylediği şeyin bu anlamda cihadçılığın ilk kıvılcımından başka bir şey olmadığı ortaya çıktı. Grup duruşmaya çıkartıldı ve Salih Seriyeye, Kerim el Anadolu ve Talal el Ansari'nin her biri ölüm cezasına çarptırıldı. Hükümet onlarla başkanın temyizine başvurmaları hakkında pazarlık yapmaya başladı. Talal el Ensari'nin temyize gidip idam yerine ömürboyu hapis cezası almasına rağmen Salih Seriyeye ve Kerim el Anadolu bunu reddettiler. Hapishane yönetiminin hücre cezası olmasına rağmen kendisine tanıdığı kısa molalardan birinde bahçede yürürken Salih Seriyeye'nin etrafına toplanan siyasi mahkûmlar başkanın temyizine gitmesi için ona yalvarmaya başladılar. Sesinde zerre kadar titreme olmadan şöyle yanıtladı: "Enver Sedat kim oluyor da benim hayatımı uzatabileceğini düşünüyor?!" Sonra şöyle devam etti: "Şu aciz zindana bir bakın. Şu çürümüş kokuşmuş yemeğe ve onları temizlediğimiz yere gidip şu tıkanmış tuvalete göz atın. Bunlar işte bu hayatın gerçekliğidir. Öyleyse ona tutunmak niye?!" Sonra idamdan önce kendisini ziyarete son kez gelen karısına ve dokuz çocuğuna dedi ki: "Eğer benim için başkanın temyizini istersen, o an seni boşarım."

İdam günü hapishane ve teftiş birimleri Kerim el Anadolu'yu zincire vurup darağacına götürdüğü sırada Anadolu şehadeti için iki rekât sünnet namazı kılmak istediğini söyledi. Adil Mücahid, devlet güvenlik müfettişi, ona "O iki rekâtı gittiğin yerde kılsan" diyerek bunu reddetti. Adil Mücahid, Müslüman gençlere sorgulanmaları sırasında her türlü işkence ve horlamayı reva görmesiyle bilinen mücrimlerin en önde geleniydi. Onun bu kibri ve mağrurluğu o raddeye geldi ve gözünü döndürdü ki bu gözü dönmüslüğü onun birgün Askeri Teknik Organizasyon grubundan tutuklanan gençlerin bulunduğu koğuşa korumaları olmadan girmesine yol açtı. Sonra Adil Faris ve Salah Faris isimli iğiz mücahid kardeşler bu fırsatı kıymetlendirip onu yakaladılar ve gözü çıkana kadar onu dövdüler. Bu olaydan sonra devlet güvenliği müfettişliği işini bıraktı. Adil ve Salah kardeşlere gelince, onlar Mısır'ı terkettiler. Adil Faris -inşallah- şehid olduğu Afganistan'a gidip Kuzey Afganistan'da, Nehreyn Savaşı'na katıldı ve burda Rabbine verdiği sözü tuttu.

6- Bundan birkaç sene sonra Askeri Teknik Organizasyon'dan hükümlü bazı üyeler serbest bırakılınca grubu diriltmek istediler. İlk girişim 1977'de buna teşebbüs eden bir grubun yakalanması ile son bulurken ikinci girişim de aralarında bir devlet müfettişi sızmış bulunduğu sona erdi.

7- Muhammed Abdusselam Farac (*Allah ona rahmet eylesin*) ikinci gruptan olup da yakalanmayanların arasındaydı ve hareketi Kahire, Gize ve Kuzey Mısır'da etkinleştirmeye başladı. Bu süreçte selefi cihadi akım Güney Mısır'daki üniversitelerde öğrenci grupları arasında baskındı. Onlar, *Müslüman Kardeşler*'in Mısır Hükümeti ile ateşkese yanaşmasına yönelik girişimlerini şiddetle reddettiler.¹³ Güney Mısır'daki gençler Ömer Abdurrahman ile tanışıp onu derslerine, konferanslarına ve kamplarına davet etmeye başladılar. Üniversitelerin ele geçirilmesinden sonra eylemlerini üniversitelerin dışına, halk içine taşıdılar. Onların en önemli eylemlerinden bazıları, İsrail ile barış anlaşması imzalanması¹⁴, Sedat'ın İran Şah'ını İran'da karşılaması gibi sansasyonel konularda konferanslar ve protestolar düzenlemektir. Muhammed Abdusselam Farac ve onun kardeşleri Güney Mısır'daki gençlikle buluştu ve bu iki akım birleşerek "*İslami Cemaat*" ismini aldı ve emirliğine de Ömer Abdurrahman geçti.

¹³ İran'ın İslami hareketi Enver Sedat'ın temyizine razı etme konusunda ve onların pazarlıklar hakkında daha fazla bilgi için bk: Acı Hasat, sayfa 210 ve devamı

¹⁴ Camp David Antlaşmaları, 1973 (Çeviren)

ALLAH YOLUNDA BİR ÖNDER: YAHYA HAŞİM

"Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehid olmuştur). Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir." (Ahzab, 23)

Teknik askeri operasyon iyi zamanların başlangıcını müjdeleyen tek gösterge değildi. Bu operasyondan birkaç ay sonra, Yahya Haşim (Allah ona rahmet eylesin) El Minye Dağları'nı merkez karargâh olarak belirlediği bir gerilla savaşına girişti. Bu çeşit savaşları yürütmek için gereken gerçekçi şartların ihmal edilmesinden ötürü bu operasyonun başarısızlığı başından belli olmasına rağmen bu İslâmi hareket içindeki elle tutulur değişimin bir realite olduğu hakkında bir diğer gösterge olarak ortaya çıktı. Bu gösterdi ki Müslüman gençlik 1940'lardaki gibi değildi artık. Yahya Haşim, Mısır'daki cihad yolunun bir önderiydi ve öyle olmak için her türlü sebebi de haizdi. Allah Azze ve Celle ona çok önemli özellikler bahşetmişti: Şerefli bir kişilik ve onu insanların kendileri için birbirleriyle kavga ettiği şeylere bir hırstan feragat ettiren ve küçük dünyevi metaların edinimi hakkındaki uğraştan daha üstününü hedefleyen yükseltilmiş bir hırs... Onun bundan başka önemli bir özelliği daha vardı: Önemsemediği şeyler için kendini adama erdemi... Ayrıca onda tüm Müslüman kardeşleri için hüsnü zan etmesini ve herkes hakkında iyi düşünmesini sağlayan tertemiz bir kalbi vardı. Yahya Haşim (Allah ona rahmet etsin) herkes ona çokça özense de kendisinin pek ciddiye almadığı bir mesleği vardı. O bir yargıçtı. O ise düşük ihtirasları olan insanların aksine bu özelliğini her an Allah rızası için bırakmaya hazırdı.

Ben Yahya Haşim (Allah ona rahmet eylesin) ile 1967 hezimetinin akabinde oluşmaya başlayan grubumuza katıldığında tanıştım. Onun katılımı gerçekten benzersiz bir olaydı. Ülke o dönemde özellikle üniversite öğrencilerinin ve işçilerin İsrail karşısında hezimete uğrayan Nasır rejimini ve orduyu protesto etmesi ile çalkanıyordu. Arapların en kudretli ordusu, -halkı da aldatıp inandırdığı bir biçimde- Arap Ulusu'nun ordusunun lideri İsrail'i denize sürmeye, onları mağlup etmeye ve İsrail'e ve İsrail'in ötesine doğru kovalamak için postallarıyla yürüyüşe geçti. Ancak çok geçmeden ordu kendisini kovalayan İsrailîlilerin önünde her yöne doğru kaçıyor ve Sina Çölü'nde sığınacak bir delik arıyordu. Hava kuvvetleri daha havalanamadan pistin üzerinde binbir parçaya ayrıldı.

Bunun üzerine biz de İmam Hüseyin (Allah ondan razı olsun) Camii'nden başlayıp Ezher'in sokaklarına taşacak ve akabinde üniversite öğrencilerinin ve Helvan endüstri bölgesindeki kişilerin katılımı ile Kahire şehir merkezine taşınacak olan

bir gösteri tertip etmeyi kararlaştırdık. Cuma günü, Cuma namazı vaktinde İmam Hüseyin (*Allah rahmet eylesin*) mescidine gidip yerlerimizi aldık. Namazdan sonra Yahya Haşim (*Allah rahmet eylesin*) Müslüman ümmeti üzerine gelen ve isabet eden felaketleri konu aldığı vaazını icra etmeye başladı. Tekbirler getirmeye başladık. Ama bu anlarda teftiş birimleri yerlerini almış ve hazırlanmışlardı. Teftiş birimleri onun etrafını sardılar ve insanların şaşkın bakışları arasında onu camiden dışarıya doğru iteklemeye ve horlamaya başladılar. Onun cesaretine gelince, Abdülnasır döneminde benzeri olmayan bir şeydi. Benzersizdi. Ajanlar Yahya'yı her taraftan sarıp onu sağa sola savururken o çıkan en son sesi ile vaazına devam etmeye çalışıyordu. İmam Hüseyin Meydanı'na doğru yol aldıklarında hala davudi sesi ile ortalıkları devam ettiği vaazı ile inletmesi, ajanları onu susturmak için bazı hilelere başvurmaya, bazı taktikler kullanmaya sevketti.

Onlardan biri Yahya'ya doğru koşup onu ensesinden yakaladı ve "Seni Hırsız! Benim cüzdanımı çaldın!" dedi. Ardından Yahya'nın sesini bastıracak yüksek bir sesle bağırarak ona doğru yürüdü ve bu esnada diğer ajanlar onun etrafını sarak yakınlardaki bir eczaneye götürüp gözaltını bitirdiler ve zamanın Teftiş Bürosu'nun başındaki Hasan Talat'ın yanına götürecek araba gelene kadar da orada beklediler. Benzeri olmayan bu kızgınlık ve şaşkınlık verici direniş ile sistemi şoke eden bu beklenmedik başkaldırı Nasır'ın köhneleşmiş, sallanan rejimi ile aynı döneme rastgeldi. Onun güvenlik sistemi tam bir kayıp anı yaşıyordu. Onlar iki ateş arasında kalmışlardı: Bir tarafta skandal bir hezimet ile çalkalanan ve felç geçirmiş olan bir yönetici kadrosu ve diğer tarafta da öbür tarafın korku bariyerlerini yerle bir etmiş öfkeli bir ulusal direniş! Sorgulama binasında Yahya Haşim'in (*Allah rahmet eylesin*) her türlü gün ışığını yok edip elinden aldılar. Ardından onu teftiş bürosu amiri Hasan Talat'ın odasına getirdiler. Yahya Haşim (*Allah rahmet eylesin*) Hasan Talat'ın ofisindeki toplantıyı ve rejimin karşılaştığı ilginç durumu anlattı. Ulusun öfkesi yargıçlara ve savcılara kadar ulaşmıştı. Teftiş Bürosu Başkanı kendisini yargısal dokunulmazlıkla donanmış bir yargıcın önünde buldu. Ülke öfke ve bozgunla çalkalanıyor ve bu durum Talat'ı özellikle Müslümanlara karşı kullandığı olağan pratikleri uygulamaktan alıkoyuyordu. Hasan Talat, Yahya Haşim önünde kendinin mazur olduğunu savunmaya başladı ve aslında kendisinin İslâm'ı savunan bir Müslüman olduğunu söyledi, gerçekte ise o Müslüman kanı pahasına sistemin lehine çalışmaktan başka bir şey yapmıyordu. Yahya ise onun iddialarının saçmalığını yüzüne vurarak onu utandırdı. Hasan Talat'ın arkasındaki duvarda üzerinde "Allah" yazan büyük bir tablo asılıydı. Yahya bağırarak dedi ki: "Eğer Allah'ı tanımıyor isen neden duvarında, kafanın üzerinde onun ismini asmışsın?" Hasan için geri çekilip o baskı dolu durumdan geri adım atmaktan başka bir seçenek kalmamıştı. O da utanç içinde Yahya Haşim'i (*Allah ona rahmet etsin*) salmak zorunda kaldı. İmam Hüseyin Camii'ndeki göste-

riler tam da bizim yaşımıza uygun bir duygusal dışavurum idi. Yahya Haşim Müslümanları cihada sevk etmek, insanları rejime karşı koymaya ikna etmek ve insanlara davette bulunmak adına her türlü şansı kullanma yoluna gitti. Onun bu etkinlikleri Abdülnasır'ın ölümü ve *Müslüman Kardeşler*'in Enver Sedat yönetiminde yükselmeye başladığı döneme rastladı. Yahya Haşim daha sonra *İhvan* içinde birkaç tane liderle tanıştı, kalbi temiz ve doğası şevkli olduğundan onların kalbine ivedilikle güven telkin edebildi. Şüphesiz ki bu o liderlerin onu kendilerinin İslâmi hareketin meşru liderleri olduklarına ikna etmelerinden sonra oldu.

O bize aklında onların fikirleri ve vizyonu var iken, onlarla doymuş bir şekilde geldi. Onların vizyonu, her grubun karşılaştığı bir problem olan yönetim sorununu aşmış ve uzaktan yönetim şeklinde ortaya çıkmıştı. Yahya'ya dedim ki: "Bu, fırsatçılığın alasıdır. Onlar profesyonel liderliğin takdirini topluyor iken biz de bunun sonuçlarına katlanıyoruz."

Ama Yahya Haşim (*Allah ona rahmet eylesin*) onlar hakkında çokça şevклиydi ve yapılarında çok iyi şeyler düşünüyordu.

Allah onların gerçekliğini izhar etmeyi istetip kardeşlerden birinin güvenlik problemlerinden dolayı saklanmak zorunda kalana kadar onlarla birlikte kalmaya devam etti. Ardından Yahya Haşim (*Allah ona rahmet etsin*) *İhvan* liderlerinden yardım istemeye gitti. Ona "Kardeşin kendi başının çaresine bakmasına göz yummalı ve asla yardım önermemelisin" diye cevap verdiler. İşte Yahya Haşim'in *İhvan*'dan kopmasının sebebi bu şok edici yanıt oldu. O ise o kardeşe yardım edip Allah'ın izni ile güvenliğe kavuşana kadar ona destek olma yolunu seçti.

Bundan sonra 1974 yılında Askeri Teknik Akademi olayı meydana geldi. Yahya Haşim (*Allah ona merhamet etsin*) bu olaylarla çokça motive oldu ve sürekli olarak yeni haberleri öğrenmek için çaba sarfetti. Aynı zamanda onun zihninde hükümete karşı bir silahlı ayaklanma fikri olgunlaşmaya başlamıştı. Yakınlarını da gerilla tipi bir savaşa çağırmaya başladı. O konuyu bana da açtı ama ben ona katılmadığımı söyledim. Ona ülkemizin doğasının bu tür savaşlara uygun olmadığını söyledim ve ona gerilla savaşları ile ilgili bir kitap önerdim. Ancak bu fikir onun ve birtakım kardeşlerin zihninde gittikçe büyüyor ve geliyordu. Yahya Haşim Askeri Teknik Akademi davasından yargılanmakta olan bazı kardeşlerle iletişime geçti ve yargıçlığından kaynaklanan ayrıcalıklarını kullanarak onların kaçması için bir plan yaptı. Planın asıl noktası hapisten çıkmaları için bir düzmece belge düzenlemek ve yola çıkış sırasında da kaçmalarını sağlamaktı. Ancak teftiş memurları mahkeme odasından sanığın hücreğine gönderilmiş bir mesaj yakalayınca plan çöktü. Planı anlatan mesaj yakalanınca Yahya Haşim kaçıp kendi gerilla savaş planını uygulamaya koymaya karar verdi. Minye böl-

gesindeki bir dağlık alana doğru kendisi ve birkaç arkadaşıyla yerleşip birkaç silah da alarak çölün ucuna yerleştiler. Ancak komşu semtin kaymakamı bu olanlardan şüphe duyunca polise haber verdi. Polis de bir plan hazırlayıp kardeşlerin kaldığı yere saldırı düzenledi ve ancak kardeşlerin mühimmatı bitip de kardeşler çaresiz kalınca onları yakalayabildi. Yahya, polis güçlerinin komutanını ele geçirmek istediye de polis komutanı önce davranıp bir kurşun ile vücudunun cansız bir biçimde yere düşmesine sebep oldu.

Bu anlattıklarım elinde avucunda olan her şeyi kâmil manası ile Allah yolunda cihada adanmış olan gerçek bir cihad önderinin hayatından birkaç kesittir. O, bunları kendi inancı ve imanı için yaptı.

İKİNCİ BÖLÜM

**SEDAT, SUİKASTA UĞRADI VE
MAHKÛM EDİLDİ**

KUTLAMA GÜNÜNDE FİRAVUN'UN YIKILIŞI

Bu bölümde ben Enver Sedat'ın suikasta uğraması ve etrafındaki bazı olaylarla ilgili bahislere gireceğim. Bunlar aşağıdaki başlıklar olacak:

1- Sedat'ın suikastını önceleyen olaylar

- a) Mısır ordusunun bozguna uğraması ve Mısır'ın güvenliğinin anlaşmalarla tehlikeye atılması
- b) Kudüs'ü ziyareti ve iki barış antlaşması
- c) 1981 Eylül'ünde meydana gelen bir tutuklama furyası

2- Mısır'da cihadcılığın patlaması ve popülerleşmesi

3- Zilhicce 1401 ayaklanması

4- İşkence Makinesi

5- Kovuşturmadaki tahkikatların saçmalığı

6- Askeri Mahkeme

1- Sedat'ın Suikastını Önceleyen Olaylar

Enver Sedat'ın yönetimi, selefleri gibi, seküler bir yönetimdi. Ancak onu önkilerden farklı kılan o dönemde ayyuka çıkıp her köşeye yayılan yozlaşmışlık ve ihanet ve bunların yanında İslâm'a karşı savaş açıp Müslüman Dünyası'nın¹⁵ kalbinde Amerikalılar ve Yahudileri güçlendirmek idi. Tüm bunlar onun suikasta uğramasının sebepleri idiler. Bundan sonra, kısaca en önemlilerini zikretmeye çalışacağım:

¹⁵ Bu kısa bölümde Enver'in, ordunun onun yüzünden büyük kayıplara uğradığı 1973 Ekim Savaşı'ndaki rolü ile sıkışıp kalmayacağım, bunun yerine şu ölümcül noktaya değinmek istiyorum: Bunlardan ilki Sedat ve onun Savaş Bakanı'nın Suriyelileri aldatmasıdır. İkisi de biliyorlardı ki Suriyeliler Kanalı' geçip Madayik Hattı'na ulaşmayan bir savaş planını asla kabul etmeyeceklerdi. Bundan dolayı bir plan düzenleyip onu sadece Suriyelilere sundular. Halbuki esas plan kanalı geçip 10-15 kilometre kadar batısına ulaşmaktı. (Ekim Savaşı, al Shadhi, s. 24- 25). İkinci nokta ise Sedat'ın ilkesiz kişiliği ile birbir örtüşüyordu. Sedat 7 Ekim günü Henry Kissinger'le görüşmesi için Hafız İsmail'i görevlendirdi ve Suriyelilerin arkasından iş çevirerek Amerikalılara Mısır Hükümetinin çalışma sahasını genişletmek istemediğini söyledi. Bu da İsrail'e önce Suriye'nin sonra da Mısır'ın saldırılarını püskürtmesi için gerektığı fırsatı verdi. (Bu antlaşma ve onun ölümcül sonuçları için bkz.: Al Jassim's Diances, p. 346 -350, Egypt's National Security by Hafız İsmail'i, p: 317 through 319, Kissinger's Diances in the White House, Tercüman: Khalil Farhat, 3. bölüm, p. 316)

a) Mısır Ordusunun Bozguna Uğraması ve Mısır'ın Güvenliğinin Anlaşmalarla Tehlikeye Atılması

Ocak 1974'teki ilk antlaşma:

Muhammed Abdülgani al Gamasi¹⁶ antlaşmanın nasıl yapıldığını tarif ediyor ve bu anlaşmaların İsrail ile savaşta nasıl ülkenin çıkarlarının aleyhine olduğunu ve önemli etki ve felaketvari hasara yol açtığını şöyle anlatıyor:

“Ben pratikte görevimi icra etmeye Asvan'da, Amerikalılar ile Mısırlılar arasındaki pazarlıklarda hazır bulunmak için davet edildiğimde başladım. Bu buluşmanın öncesinde Başkan beni Kissinger ve kendisi arasında daha önce geçen bir toplantı hakkında bilgilendirmedii. Bu pazarlık ikisinin arasında pazarlıklar sırasında vuku bulmuştu. Bu toplantının konusu da daha sonra imzalanacak olan anlaşmaya hangi askeri meselenin dahil edilip edilmeyeceği idi.

(.....)

Bu süre zarfında gizli ve önemli askeri ve siyasi meseleleri tartıştığımız ve takriben iki saat süren bir toplantı gerçekleştirdik. Daha sonra Kissinger toplantıya katılanları Sedat ile vardığı antlaşmanın sonuçları ve maddeleri hakkında bilgilendiren bir konuşma yaptı ki bu ben dahil katılan herkesi büyük bir şok içinde bıraktı.”

Buna göre Kissinger'den öğrendik ki Başkan Enver Sedat'ın vardığı antlaşma Doğu Şeridinde¹⁷ Mısır Ordusu'nun askeri varlığının birkaç parça obüs, 30 tank ve 7000 kişiye düşürüleceğini öngörüyordu. Ben bu sırada ordunun maruz kalacağı küçültmenin boyutlarını düşünmekle meşguldüm. Bizim halihazırda söylenen rakamın on katından fazla sayıda asker içeren iki ordumuz bulunuyordu bölgede. Ayrıca doğu şeridinde 300 tankımız da mevcut olabilirdi. Ayrıca doğal olarak Sina Yarımadası'ndaki güçleri desteklememiz için de yoğun topçu ve obüse ihtiyacımız olacaktı. Bu küçültme fikrine karşı itirazda bulunduğumu hatırlıyorum. Keskin bir ses tonu ile Kissinger'e dönüp dedim ki: İsrail'i güvenliği için ihtiyacı olan her şeye malik kılarken bizi de güvenliğimiz için ihtiyacımız olan her şeyden mahrum bırakıyorsun(uz). Bunu şiddetli bir biçimde reddettim ve Genel Kurmay Başkanı olarak bunu silahlı kuvvetlere makul bir biçimde anlatabileceğim hiçbir yöntem de yoktu.

Kissinger'in yanıtı şu şekilde oldu: Bu durum ileriye dönük bir barış stratejisinin ikame edilmesi için önemli bir görevdir. Ve Mısır ordusunun sahip olmasını istediğimiz bu sayıdaki sınırlanmış askeri mevcudiyet de bu amaç için

16 Antlaşma imzalandığı sırada Genelkurmay Başkanı ve eski Savuş Bakanı

17 Süveyş'in doğu yakası (Çaviren)

gerekli. Ona şöyle söyledim: Ben barış hakkında konuşmuyorum. Benim konuştuğum şey Mısır'ın güvenliğinin tesisidir. Bundan sonra hızlı bir şekilde gözlerimden yaşlar fışkırır bir şekilde odadan ayrıldım ve lavaboya gittim.

İsmail Fehmi¹⁸ bana daha sonra benim bu hareketimden dolayı herkesin ajite olduğunu, Mısırlı delegasyonun bu duygu ile çalkalandığını ve Gamasi'nin duygularını paylaştıklarını söyledi. Amerikalılar arasındaki hakim duygu da bu olaydan sonra Mısırlıların zulme uğradığı yönünde idi. Ancak ne var ki Kissinger sadece kendi hesabına düşünüyordu. Kissinger "Ben yanlış olan ne söyledim ki?" diye mırıldanıyordu.

Ben ise toplantı salonuna gidip toplantının sonuna kadar sessiz bir hal takındım.

(.....)

Ertesi gün, Başkan beni Asvan'daki misafir evinde bulunan ofisine davet etti.

(.....)

Ben Başkan'a ortadaki konu ile ilgili askeri bakış açısını sundum ve ona "Kanal'ın doğusuna konuşlandırılması planlanan bu kadar az sayıdaki askeri varlık 100 kilometrelik bir alanda bulunan ve güçlerimiz tarafından özgürleştirilmiş bölgeyi savunmaya elverişli olmayacaktır. Ayrıca İsrail Ekim Savaşı'ndaki yenilgisini de unutmuş değildir. Bundan dolayı buradaki güçlerimize saldırmaları imkânsız değildir."

(.....)

Konuşmanın sonunda Başkan'a, Ahmed İsmail'in birinci grubunu Asvan'a, bu konuları tartışıp görüşünü alması için davet etmesini tavsiye ettim.

O ise bana Ahmed İsmail'i davet etmeyeceğini, Amerikan ortaklığı ile oluşturulmuş bu plana sadık kalacağını ve bunun politik stratejimiz için zorunlu olduğunu söyledi. Sonra ana konudan saparak şunu söyledi: "Belirlenmiş bu kuvvetleri kullanmak suretiyle kanalın batısında bulunan güçler ile uygun bir savunma planı oluşturman için seni görevlendirdim."¹⁹

Bu alıntılardan aşağıdaki sonuçları çıkartmamız mümkündür:

İlk olarak Sedat'ın bakanları ve yardımcılarının davranma şeklidir. Önce Kissinger ile buluşup kararlarını sonra bu kimselere bildirmektedir.

Daha ilginç bu asistan ve yardımcılarının Sedat'ın aşağılayıcı ve horlayıcı tavrını kabul etmeleridir.

¹⁸ Dönemin Dışişleri Bakanı

¹⁹ Gamasi'nin Anıları, s. 480-483

Hepsinin de üzerinde bu kimselerin ülkenin geleceğini ve güvenliğini riske sokup yok edeceğini çok iyi bilmelerine rağmen sessiz kalıp bunları kabul etmeleridir. Bunun bir ihanet olduğunun ve İsrail ile ilişkilerinin temelindeki öneminin farkında olmalarına rağmen onlar bu politikaları uygulamaya, bu anlaşmaları imzalamaya, pozisyonlarına sadık kalmaya ve rütbe atlamaya devam ettiler.

El Gamasi bu şekildeki bir duruma verilecek en önemli örneklerden birisidir. Onun mesleği süresince bunları eleştirip kabul etmemesine ve devamında işinden istifa edip anılarını yazmasına rağmen onun bu tutumu yine de onu sürekli olarak eleştirdiği sisteme hizmet etmekten alıkoymadı. Tam tersine o başbakan yardımcısı ve savaş bakanı ve nihayet Sedat'ın askeri danışmanı olana kadar devam etti.

El Gamasi, kendisinin de itiraf ettiği gibi, toplantı odasını terkederken ağlıyordu. Özellikle Amerikalıların küstahlığına maruz kalıp, Sedat'la anlaşıp hangi şartlar altında ne yapmaları gerektiğini söyleyen Kissinger'in temsil ettiği İsraililere boyun eğmek zorunda kalması bu durumu daha da tetikliyordu. Tüm bu itirazlara rağmen el Gamasi, Silahlı Kuvvetlerin Genel Kurmay Başkanı olmasından dolayı bu anlaşmayı imzalamak zorunda kalmıştı ve bu onu itirazlar içinde ağlamaya sevketmişti.

Bu durum birçok soruyu da ortaya çıkartmıştı: Ulusumuz neden bu derece bir kabul edilmişliğin ve çaresizliğin, onursuzluğun ve teslimiyetin ellerine mahkûm olmuştu? Neden Mısır Ordusu bu onurlu ve Rabbleri ile gurur duyan müminlerden arındırılmıştı? Hele ki geride sadece ezilmişliği ve teslimiyeti kabul edenler ve rütbe, para ve benzerlerine tamah edenler kalmıştı. İşte bu Mısır'ın seküler liderlerinin 1940'lardan beri dinlerine, uluslarına veya onurlarına karşı biraz şevk sahibi olan Müslümanlara karşı bitmez tükenmez baskılarının sonuçlarından başka bir şey değildi.

Daimi baskı ve işkence mücadelesi şerefli olanları sadece bir seçeneğe mahkûm etti: Silahlarını kuşanıp savaşmak ve direnişin sonuçlarını göğüslemek. Ya hapis ya da öldürölme.

Onurlu bir kişi için kabul edilemeyecek şey, şu meydana gelmiş olan şeyler ve Mısır'da halihazırda yaşananlardır. İşte o meydana gelen, yaşanan şeylerdir ki bunların uğruna maaşlarına tapanlar sürekli bir biçimde secdeye kapanıyor ve bu olayların icrasında da görev almaktan geri durmuyorlar.

Arap Üniversitesi eski rektörü ve Dışişleri eski Bakanı Muhammed Riyad da aynı şeyleri şöyle tekrar ediyor:

"Bu, Sedat tarafından barış adına atılmış anlaşmalar serisinin ilkiydi ve her taviz bir sonraki anlaşmada daha büyük tavizleri doğuruyordu."

Eylül 1975'teki ikinci serbesti anlaşması:

Eski Savaş Bakanı Muhammed Fevzi ise şöyle diyor:

"1974 Ocak ayındaki ilk ateşkes anlaşması, askeri bağlamda İsrail lehine Kissinger tarafından elde edilen en büyük kazanımdı. Nitekim bu anlaşma İsrail'in kanal üzerinde tahakküm kurmasının yolunu açtı. Eylül 1975 tarihli ikinci ateşkes antlaşmasına gelince bu da siyasi anlamda İsrail lehine elde edilmiş en büyük kazanımdı. Muhtevası şu şekilde idi:

İsrail açısından: Şark el Madayiq Hattı'na çekilme sözü

Mısır açısından:

Birinci madde: Orta Doğu'da meydana gelen Mısır-İsrail savaşının savaşçı değil barışçıl yollarla çözüleceğine dair söz verilmesi.

İkinci madde: Taraflardan herhangi biri diğerine karşı güç kullanımına ya da güç kullanımı tehdidinde bulunmayacak, askeri kuşatma hamleleri yapmayacak.

Yedinci madde: Mısır, İsrail'e ait askeri amaçlı olmayan (sivil) gemilerin Süveyş Kanalı'ndan serbest geçişine izin verecek.²⁰

Böylece Sedat, İsrail'in savaşın başından beri öne sürdüğü bütün koşulları kabul ederek savaşı bitirmiş oldu. Bu şekilde İsrail kuvvetleri Mısır topraklarını işgal etmeye devam ederken Mısır kuvvetleri herhangi bir önlem almaktan aciz kaldı. Bu kısmi antlaşma Mısır'a 1971 yılında sunulmuş ancak İsrail'in sınırlarını bu belirtilen hatta kaydırma sözü vermemesi yüzünden reddedilmişti. Ekim Savaşı sonrası -ve Mısır'ın kendisi yüzünden çektiği tüm çileler ile birlikte- Sedat 1971 yılında reddedilen kısmi çözümü kabul etti.²¹

Mahmud Riyad²² aynı antlaşma hakkında konuşup şunları belirtti:

"İşin son derece garip olan yanı şudur ki Enver Sedat'ın Mısır'ı kendi topraklarını savunma ve onun üzerinde egemenlik kurma hakkından mahrum bırakan ve İsrail tarafından dayatılan bu olağanüstü adaletsiz antlaşmayı kabul etmesi için ortada hiçbir gerekçe bulunmuyordu. Onun bu antlaşma ile elde ettiği tek şey Mısır için daha çok askeri ve siyasi kayıp oldu."²³

Muhammed Hasaneyn Heykel de antlaşma hakkında şunları zikretti:

²⁰ Muhammed Fevzi'nin, Enver Sedat'ın bir yüzkarası ve skandal olarak bahsettiği bu durum bugün artık haçlı kuvvetlerinin Irak'ı işgal etmede silah ve mühimmatlarını geçirirken başvurdukları dahice, orijinal ve kıymetli bir yöntem olarak görülmeye başlandı.

²¹ Muhammed Fevzi, Ekim Savaşı (1973) Study and Lessons s. 218-219

²² Arab Üniversitesi eski Rektörü

²³ Memoirs of Mahmoud Riyad, s. 224

"Antlaşmaya eklenen on iki gizli madde ile Sedat aslında bağımsız bir şekilde İsrail ile barış yapmış ve Amerika ile de hem Arap Dünyası'ndan hem de tüm Afrika'dan Sovyetler Birliği'nin sökülüp atılması için işbirliğine gitmeye söz vermiş oldu."²⁴

b. Kudüs'ü Ziyaret ve İki Barış Antlaşması

Sedat'ın 1977 yılında Kudüs'ü ziyaret etmesi, 1978 tarihli Camp David antlaşmaları ve 17 Eylül 1979 tarihinde imzalanan ve İsrail ile Mısır arasındaki savaşı bitiren barış antlaşması Ortadoğu tarihinin en önemli olaylarından sayılabilir. Ben burada Mısır'ın Aralık 1974 ile Kasım 1978 tarihleri arasında Savaş Bakanlığı görevini yapan Muhammed Abdul Gani Gaması'den alıntı yapmak istiyorum. Gaması, politikadan uzak olması ve buna mukabil savaş sanatına ve savaş alanlarına hakimiyeti ile meşhur biridir. Ayrıca o kendisine en üstün dereceleri kazandıran rejimin de sadık bir hizmetkarıdır. Ancak bu duruma o bile sessiz kalamadı. O, bu trajediyi sessiz bir biçimde, rejimle savaşıma girmeden ifade etti. Ancak aynı zamanda her Mısır askerinin karşılaştığı kapanmaz gerçeği de gizlemek istemedi. Anılarında şöyle diyor:

"Camp David antlaşması Mısır'daki çatışmayı bitiren evrelerden bir tanesiydi. Uluslararası seviyede, iki en büyük güç arasındaki çatışmayı²⁵ ABD lehine olacak şekilde bitirdi. 1956 tarihinde başlayan bu çatışma 1967 tarihinde zirve noktasında ulaştı ve 1978 tarihinde nihayete intikal etti. Araplar için ise Mısır'ı, Arap-İsrail çatışmasının dışarısına çıkarttı ve bu Arap'ların çatışma içerisindeki siyasi ve askeri konumunu zayıflattı. Ayrıca İsrail'e bölgedeki en güçlü stratejik konumu bahşetmekle beraber, Filistin'in geri kalan kısmını da yutmasına yeşil ışık yakarak kendi sınırlarını da Araplar aleyhine genişletmesine izin verdi. Ulusal seviyede, bu antlaşma ve Mısır ve İsrail arasında takip eden barış antlaşması bize Sina'yı yoğun kısıtlamalarla geri verdi ki bu da yine İsrail'e bölgedeki en stratejik konumu kazanmada destek oldu ve Mısır ile İsrail arasındaki çatışmayı sonlandırdı. Bu, Ekim 1973 savaşı ile başlayıp 1977'de Kudüs'ün ziyaret edilmesi ile devam eden ve 1978 Camp David ile sona eren bir süreçtir. Antlaşmanın ilanı ve barış antlaşmasının metninin izhar edilmesinden sonra bölgenin bambaşka bir sürece doğru sürüklendiği bariz bir şekilde ortaya çıktı. Bu süreç, Ortadoğu'da vuku bulan ve iki süper güç arasında geçen çatışmada muazzam etki ve sonuçlar doğurdu ki Arap Dünyası da bu sonuçlarla ve doğurduğu gereksinimlerle yüzleşti. Bunların en önemlisi ise ABD'yi Ortadoğu'nun en önemli aktörü yapacak şekilde değişen güvenlik sistemi oldu."

24 Secret Negotiations - second Book . Storms of Peace and War s. 282-283

25 Sovyetler Birliği ve ABD'den ve Soğuk savaş dinamiklerinden bahsediyor (Çeviren)

Al Gamasi böylece antlaşmanın İsrail'in üstünlüğünü tamamladığını, Mısır'ın direncini kırdığını ve Camp David ile barış antlaşmasının topraklarımızda ABD çağı başlattığını ifade etmektedir.

c. 1981 Eylül'ünde Gözaltı Furyaları

Hükümetin iddiasına göre Sedat'ın başlattığı geniş kapsamlı gözaltı furyası 1500 kişinin tutuklanması ile sonuçlandı ve bunların çoğu da İslâmi akımlara mensup kişilerdi. Aslında bu süreç, Sedat'ın İsrail'e yönelik politikasına karşı oluşacak muhalefetin sindirilmesi süreciydi ve bu muhaliflerden birisi de Sedat'ın kendisi hakkında "bir it gibi hapse tıkıldı" dediği Şeyh Ahmed el Malahavi idi. Bu gözaltılar, onunla birlikte gelen saldırı ve ihlaller ve özellikle bunların Şeyh Ahmed el Malahavi'ye yönelik tatbiki Sedat'ın suikaste uğramasının doğrudan ve ana sebeplerinden birisiydi. Sedat, mahkûmları özellikle siyasi mahkûmlar için bina edilmiş olan "Tora İstikbal" hapishanesine sevketti. Bunların çoğu da İslâmi akıma mensuplardı ki bu da Sedat'ın bu gözaltıları bir süredir planladığını göstermektedir.

2- Cihadın Mısır'da Bir Dava Olarak Ortaya Çıkması

Sedat'ın suikaste uğraması ile cihad davası Mısır'da ve tüm Arap aleminde birden ve hızlı bir biçimde ortaya çıktı. Hatta bu, günlük bir saha pratiği halini aldı. Rejimle savaşmak -ki rejim Şeriat ile savaş halinde olup ABD ve İsrail ile ittifak içerisindeydi- asla bitmeyen tükenmeyen bir savaş haline geldi. Aslına bakılırsa bu fenomen o günden bu güne giderek yükselen bir şekilde, sayısını, etki alanını ve savaşçılarının adedini artırarak, Washington ve Tel Aviv'e tehditler savurmaya devam ediyor. Sedat'ın katledilmesi -ve ilişkili olaylar- sonucu ortaya çıkan amaç ve davalar Müslüman gençliğin entelektüel dünyasını ve düşünme biçimini kurma konusunda sabit temeller teşkil ettiler. İşte dava bu şekilde Şeriat'ın otoritesini ikame amacı doğrultusuna girmişti. Mürted rejim ve onun yardımcıları olan ABD ve İsrail zatları ile Müslüman gençliğin alanlara çıkıp cihad etmelerine gerekçe oluşturdular. Nitekim Abdulselam Farac ve kardeşleri'nin arkasındaki motivasyon da (Allah onlara rahmet eylesin) Halid İslâmbuli'ye Enver Sedat'a neden suikast yaptıklarını sordukları zaman "Şeriat ile hükmetmedi, İsrail ile barış antlaşması imzalayıp Müslüman alimleri aşağıladı" diye verdiği cevap da bunu gösterir.

3- 1401 Hicri Zilhicce Ayaklanması

Mısır'daki 1401 Zilhicce (Ekim 1981) ayaklanmaları iki temel eksen etrafında cereyan etti: Birinci eksen: 6 Ekim tarihinde askeri geçiş sırasında Sedat'a ve onun rejiminin liderlerine saldırıp hükümetin başındaki kimselerden olabildiğince çok sayıda kişiyi hedef almak ve öldürmek ve radyo şebekelerini ele geçirmek. Bu eksendeki eylem, Enver Sedat'ı öldürme noktasında başarıya ulaştı. Hükümetin liderlerini öldürme konusundaki girişime gelince, onlar kurtulmayı başardı ve radyo şebekeleri de ele geçirilemedi.

İkinci eksen: Asyut şehrini ele geçirmek üzere bir silahlı kalkışma düzenlemek. Silahlı kalkışma Sedat'ın suikastinden iki gün sonra, rejim kendi güvenliğini sağlayıp asker düzeni tesis ettikten sonra başlayabildi. Ancak silahlı kalkışma şehrin içindeki bazı polis karakollarını ele geçirme noktasında başarı sağladı. Ordu, özel kuvvetleri bölgeye intikal ettirip ve Mücahid Gençlik direnişi de mühimmat tedarikinde bulunamayınca direniş grupları geri çekilmek zorunda kaldılar. Asyut silahlı kalkışması, detaylı bir planlama sürecinden mahrum kalmış ve daha çok yoğun duygusal güdülerle yürütülmüş bir hareket olduğundan dolayı başarısızlığa mahkûmdu. Sedat'ın ölümünden iki gün sonra başlamış ve Asyut'u ele geçirmek, düşmanın silah ve sayı üstünlüğünü hesap etmeden kuzeye doğru gidip Kahire'yi düşürmek gibi gerçek dışı bir plan üzerine bina edilmişti. Böylece 1401 Zilhicce kalkışması (1981 miladi) sadece Enver Sedat'ı öldürmeyi başarabilmiş ve bu onun tek başarısı olmuştu. Yan planlara gelince, onların planlanma eksikliğinden dolayı başarıya muvaffak olamayacakları zahirdi. Ancak bizim vizyonumuzu bu olayların dar perspektifine sığdırmamamız gerekiyor. Biz bu başkaldırıya, onun dar sınırlarını aşıp da bakıp, daha geniş bir perspektiften onun sonuçlarına ve ortaya çıkardığı olgulara bakmalıyız. Hiç şüphesiz bu kalkışma bir kısmını aşağıda zikrettiğim çokça olgular ortaya çıkartmıştır:

Kendilerini askeri tecrübe, sayı, güç ve mühimmat konusunda defalarca aşan orduya karşı savaşan mücahidlerin cesareti,

Şölen benzeri bir buluşmada toplanan rejime ve onun liderlerine saldırıp onları bu şölenin ortasında yok etmeyi göze alan, cihadın yeni saldırgan doğası,

Daha önce reform planları, rejimin kirli yüzünü maskeleyecek ve güzelleştirecek bazı düzeltmeler ve yamalar vesair şekillerde düşünülen önlemler yerine İslâm'dan tamamen uzak olan rejimin tamamen değiştirilmesi fikrinin gençlerin zihnine girmeye başlaması,

Rejimin İslâmi oluşumlara sınır tanımaz bir şekilde vurduğu dönemin sona ermesi. Washington'daki Beyaz Sarı'da ve Tel Aviv'deki İslâm düşmanlarının

ve onların yerel ajanlarının artık indirdikleri her darbeye karşı son derece sert reaksiyonlar beklemesi gerektiğinin gösterilmiş olması,

Hükümetin yasaları, sahte referandumlarla dayatılan seküler anayasalara boyun eğme ve hükümetin meşruiyeti gibi fikirlerin mücahidlerce terkedilip içi boşaltılıp terkedilmiş itikadlarını, yasaklanmış şeriatlarını, yeni uluslararası kolonizasyon ile ele geçirilmiş ülkelerini ve barış antlaşmaları ile İsrail'e satılan kutsal topraklarını savunmak adına silaha sarılmış olmaları,

Güvenlik aparatının tümünden çöküşü. Hükümet, ülkenin cihadi hareket ile dolup taşıdığını ve bunun orduda kendine yer bulup büyük miktarda silahı ele geçirmesini tespit edememekle kalmayıp rejimi korumak için oluşturulan katı güvenlik önlemlerini aşır askeri yürüyüşe sızmayı başarmalarını da engelleyememiştir.

Bizim ülkelerimizin güvenlik birimlerinin liderleri Allah yerine taptıkları maşaları uğruna dinlerini satmış olan paralı asker gruplarıdır. Onlar edepsizlikleri ve eğitimsizliklerine rağmen otorite hakkında ağız dolusu övünmeleri ve rejimin onlara sunduğu koruma ile böbürlenmeleri ile bilinirler. Aynı bir felaketten sonra meydana doluşan nebbaşlar gibidirler. Ya da mücrim Muhammed Abdulfettah Ömer'in, sorgulanmamın başında beni işkenceyle tehdit ederken söylediği gibi: "Biz tıpkı gerçeği bulmak için bir cesedi inceleyen otopsi uzmanları gibiyizdir." Onların bilgi edinme yolu ölçsüz şiddet ve mahremi ihlalidir. Rejim, tabii ki ABD'nin desteği ile onların Müslüman dünyasında İslâmi hareketlere karşı olan taşkınlıklarını tam bir koruma altına almıştır. Amerika onlara Amerikan toprakları dışında ve kendi gözetimi altında işkence etmesi için mahkûm bile yollar. Sedat'ın suikasta uğramasından sonra rejimin tüm bu eski beceriksizlerden kurtulacağı beklendi. Ne var ki onların birçoğu en az kendileri kadar geri zekâlı ve alçak olan rejim tarafından görevde tutulmaya devam etti. Devlet güvenliğine ilişkin soruşturmalar sırasındaki mizahi ancak acınası beceriksizlik örneklerinden biri, teftiş birimlerinin mühim cihadçı dava ve bunun detayları hakkında mahkemeyi sürekli olarak hem kendi içinde hem birbiriyle çelişen raporlarla besliyor olmalarıdır. Mahkeme onları kabul etmedi bile. Yargıçlardan birinin ifadesinde şu şekilde bahsediliyor:

"Mahkeme, devlet güvenlik soruşturmaları raporlarında belirtilen hususlar ve raporların kendisi konusunda alacağı tavrı açıkça belirlemiştir ve bu raporlara güvenilemeyeceğini belirtmiştir."²⁶

Bunlardan benim hakkımda devlet güvenlik teftiş birimlerince yazılmış ve acınası bir şekilde komik olan bir anekdotta benim "birine içinde önemli evrak

²⁶ Kelimetü'l Hak, s.123

ve bir de RPG²⁷ içeren bir Samsonite çanta” verdiğim yazılmıştı!!! Yargı bu rapora yorum bile yapmadan mahkemeye gönderdi ve bu konu savunma bakanlığı içinde uzun süre dalga konusu olmaya devam etti.

Enver Sedat'ın -Halid İslâmbuli ve onun saygın arkadaşları tarafından gerçekleştirilen- suikasti, bölgede Amerikan-İsrail şablonu için büyük bir darbe oldu. Bu Müslümanların kalbinde Amerikan ve İsraililere karşı yerleşmiş bir nefret olduğunu ortaya koydu.

Bu ayrıca Arap sekülerlerinin -özellikle Afgan cihadına katılanlar hakkında- kullandığı mücahidlerin ve cihad hareketlerinin bir Amerikan ürünü olduğu tezinin çürüklüğünü ortaya koydu. Seküler yazarların cüreti beni şaşırtıyor. Müslüman dünyada cihadi hareketlere -özellikle Amerikalılara indirilen darbeler- olan halk desteği karşısında şaşırp çok pişman oldular ve uydurma bir hikâye ile ortaya çıktılar. Onlara göre bir Amerikan ajanı olan Sedat 1981 tarihinde daha Afgan savaşı ilk dönemlerini yaşarken daha sonra Afgan cihadına katılacak olan mücahidler tarafından yok edilmişti.

Benim zannımcı, Allahualem, Sedat'ın öldürülmesinin en önemli sonucu halkın kendi firavununa karşı ayaklanıp onu öldürmesidir.

Bu, Arap ve Mısır tarihindeki dikkat çekici bir noktadır. Yoz olan ve yozlaştıran İslâm düşmanlarının yüzüne vurulan bu sert darbe eğer İslâmi diriliş ve doğru akidenin ikame edilmesi için, el vela ve'l bera ve hakimiyet için ve ülke çapındaki cihadi halet-i ruhiye dahilinde olmasaydı, kazanılamazdı. Bu her alanda tarihe mal olmuş bir olaydır ve artçı olayları da bunu desteklemektedir. Zindandaki arkadaşlarıma kelimenin her ve tam manası ile Sedat'ın suikastının ciddi ve tarihsel bir olay olduğunu, eğer her birimiz şehid olsak veya müebbeden hapiste kalsak bile bunun değişmeyeceğini ve bizim kazanan taraf olduğumuzu söylerdim. Ancak ne yazık ki benim hücredeki arkadaşlarımdan bazıları, bu düşünce ve yargıları psikolojik olarak taşıyacak bir biçimde donanımlanmamışlardı. Onların psikolojik ve ahlaki potansiyelleri bunun epey aşağısında idi. Onlarla aynı odayı paylaştığım dönemde onların içini kemirmeye başlayan bir şeyin tohumlandığını gördüm. Bu, İsam el Kameri'nin (Allah ona rahmet eylesin) “Yeni İhvan-ı Müslimin” dediği şeydi. Üzülererek söylüyorum ki sonradan olanlar önceden sezilenleri tasdik etti. Ancak bu başka zamana bırakılması gereken bir konu. Onlar ellerine ağır, parlak ve keskin bir kılıç verilmiş ancak bunu taşıması ve bununla savaşması mümkün olmayan bir küçük çocuk gibiler. Bir süre katlanırlar numarası yapıp daha sonra bundan vazgeçen, kılıcı düşmana değerinin çok altında komik bir paraya satan, belki birkaç dirhem diyelim, bir haldelerdi. Bunun karşılığında dünyalık bazı tavizler için eğildiler, özür dilediler ve düş-

27 Rocket-Propelled-Grenade omuzdan atılan bir roket başlığı. (Çeviren)

manın kalbine korku salan bu güç membaini terkettiler. Onlar milyonlarca insanın herhangi bir taviz vermeden sahip olduğu basit ve ucuz dünya karşılığı bu tavizleri verdiler. Ancak nasıl bir çocuk ucuz biz şeker karşılığında bir ağır makinalı tüfeği takas ederse, içlerindeki bu aciz çocuk da onlara bunu yaptırdı. Bu tip örnekler insanlık tarihinde yaşanan bütün büyük fitne ve sınavlarda ortaya çıkıp görülen örneklerdir. Kur'an'ı okuyup üzerinde düşünenler bu hastalık ve kusurların tarifini Ahzab ve Tevbe surelerinde bulacaklardır. Allah Azze ve Celle diyor ki:

"Hani onlardan bir grup, "Ey Yesrib (Medine) halkı! Sizin burada durmak imkânınız yok. Haydi geri dönün" demişti. Onlardan bir başka grup da "Evlerimiz açık (korumasız)" diyerek Peygamberden izin istiyorlardı. Oysa evleri açık (korumasız) değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı. Eğer Medine'nin her tarafından üzerlerine gelinse ve orada karışıklık çıkarmaları istenseydi, onu mutlaka yaparlardı; o konuda fazla gecikmezlerdi. Andolsun ki, onlar, daha önce geri dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz ise sorumluluğu gerektirir." (Ahzab, 13-15)

Daha sonra Allah Azze ve Celle samimi insanların özelliklerinden bahsetti:

"Andolsun, Allah'ın Resûlünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır. Müminler, düşman birliklerini görünce, "İşte bu, Allah'ın ve Resûlünün bize vaat ettiği şeydir. Allah ve Resûlü doğru söylemişlerdir" dediler. Bu, onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır. Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehit olmuştur). Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir. Bunun böyle olması Allah'ın, doğruları, doğrulukları sebebiyle mükâfatlandırması, dilerse münaфіklara azap etmesi yahut onların tövbesini kabul etmesi içindir. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." (Ahzab, 21-24)

Aynı konu hakkında söz söylemek gerekirse, bir kimse "al Musawwir" de Sedat'ın suikastı hakkında yapılan bir röportajda Ömer el Tilmisani'nin "Dini inanç bu suçlardan çok, hem de çok uzaktadır" dediği kadar aciz ve yenik hissetmenin önüne geçemez.

4. İşkence Değirmeni

Hükümetin bu olaylara olan tepkisi hem derece hem de yaklaşım olarak vahşi bir şekilde sertti. İşkence ve ıstırap değirmeni yakın Mısır İslâmi hareketler tarihine yeni bir kanlı bölüm nakşetmek için vargücüyü dönüyordu. Gerçekten de bu değirmen kemikleri kıran, canları alan, derileri yüzen ve sinirlere elektrik

veren bir biçimde döndü. Kullandığı metodlar alçakçaydı. Allah'ı ve dini tahkir ediyor, kadınları hapsediyor, cinsel istismarda bulunuyor, erkekleri kadın ismiyle çağırıyor, açlığa ve çürük yemeklere hapsediyor, suyu kesiyor, ziyaretleri engelliyor ve bunu normal ve sıradan bir prosedür olarak uyguluyorlardı.

Ka'la Hapishanesi'nin duvarlarında şu mısranın oyulup yazıldığı görüldü:

"Hayat ne de güzel olurdu

oğlum bir taş olaydı, şu başa gelen olaylardan uzak

*ve tam da tümü etrafına toplanırken"*²⁸

Başka bir ifade daha kazanmış olarak bulundu. Diyor ki:

"Bir kadın düşerse fahişe olur, bir erkek düşerse polis olur."

Hükümet, tıpkı öncekiler gibi işkencenin İslâmi direnişi imha edeceğini düşündü. Ancak, aşırı işkenceler sonucu bazı itiraflar alsa da, kaybın da ötesinde kayıplara maruz kaldı. Hapse girip bu işkenceleri çekenler oraya bir intikam ile girip oradan iki intikam hırsı ile çıktılar: İslâm'ın genel düşmanı olan İsrail ve ABD'ye karşı olan umumi intikam ve mahremlerini yoksayıp kendilerini ve kardeşlerini azaba uğratanlara karşı olan hususi intikam. Bu işkence deneyimi hafızalarda silinmeyen yarıklar, duygularda kanayan ve onulmaz yaralar, Allah'ın izni ve inayeti ile intikam dışında herhangi bir şekilde dinmeyen kor parçaları meydana getirdi.

Bu hissiyat sürekli olarak uyanan bir intikam haline gelip misilleme için an gözeten, fırsat kollayan ve nesiller geçmiş olsa ve her ne kadar beklemek gerekse bile buna hazır olan bir hissiyat haline geldi.

Bir azgın seni aldatma konusunda başarıya varırsa

*Öyle ise şüphesiz aşırıya gitmenin devası kılıçtır, öyle ise öldür!"*²⁹

İşkence değirmeni bu sefer öncekilerden iki konuda farklılaştı: Bu sefer hiç durmamak üzere dönmeye başladı ve ikinci olarak da Sedat'ın öldürülmesinden bu yana yüzbinlerce masumu dişlileri arasında ezdi ve ezmeye devam ediyor. Hükümet, iş Mısır'daki mahkûmların sayısına gelince görülmemiş derecede bir ketumluga bürünüyor. Mısır hükümeti ile ilgili bölümde –inşallah- bu konu ile daha detaylı bir şekilde işteğal edeceğim.

²⁸ Tammim bin Ubay bin Muqbil, el-Mevâ'atü'ş Ş'riyye.

²⁹ Abbas ibn Mirdas (Allah onran razı olsun)'den bir gılır dizesi, el-Mevâ'atü'ş Ş'riyye

5. Kovuşturmadaki Tahkikatların Saçmalığı

Devlet güvenlik birimleri ve askeri tahkikat birimleri sanıkları sivil ve askeri kovuşturma birimlerine sevketti. Kovuşturma tahkikatları da saçmalığın bir başka haliydi. Kovuşturma birimi, bilgileri gizlice tahkikat birimlerine sızdırıyor ve bu sayede onların suçluluğunu göstermeyi planlıyordu. Böylece tahkikat birimleri de tam olarak söylemeleri gerekeni söylüyordu.

Ben, benim sorgulamalarımın çoğunda hazır bulunan ve tahkikatın başındaki kişi olan Mahmud Mesud'a şu soruyu sorduğumu hatırlıyorum:

"Bir avukat tutma hakkım yok mu?"

Dalga geçerek şöyle yanıtladı: "Seninle birlikte zindan deliğine sürüklemek istediğin şu avukat da kimmiş?"

Ancak bu sefer devlet güvenlik kovuşturmaları bir çeşit yürütme baskısına maruz kalıyordu. Onlar rejim ile düşmanlarının arasındaki çatışmanın ne denli şedid olduğunun farkına vardılar. Bundan dolayı da onların rejimle olan komplovari ilişkilerinin durumun ileride rejim aleyhine değişmesi durumunda veya rejimin düşmesi durumunda kendi aleyhlerine dönmemesi için ellerinden geleni yaptılar.

Bir keresinde Mahmud Mesud'a -kovuşturmanın başkanı- Kal'a Hapishanesi'nde benim çektiğim işkenceleri ve başkalarının çektiğini gördüğüm işkenceleri anlattım ve bu baskı ve işkencelerin benim verdiğim ifadeler yüzünden olduğunu belirttim. Ayrıca Kal'a Hapishanesi'nde tahkikatlar hakkında yeniden incelemeye alındığımı da ekledim. Ona maruz kaldığım yaraları anlatıp bunlara neden olan alet edevatı tasvir ettim. Sonra da bir revir ekibi tarafından bu yaraların kanıtlanıp kayda geçirilmesi için muayene olmamı talep ettim. Benim bu şikayetlerimi duyup not ettikten hemen sonra benim sorgulamamı sona erdirip beni revire göndermeleri için emir verdi.

Kal'a Hapishanesi'ne döndüğüm zaman benim hakkımda İran lehine casusluk yapma suçundan dava açmakla beni tehdit eden General Muhammed Abdulfettah Ömer ve Yarbay Mushin Hifthi tarafından karşılandım. Bana, benim İran'ı ziyarete edip orada casusluk eğitimi aldığımı dair bilgileri olduğunu söylediler. Bunu tamamıyla reddettim. Bana, benim İran casusu olduğumu bilmelerine rağmen bunu benim namımı lekelememek adına yaymayacaklarını ve benim idamımdan sonra evlatlarımdan utanç duymasını istemediklerini dahi söylediler!!! Bu şekilde, benim hakkımda bu suçtan dava açmamaları için benim geri gidip onlar hakkında verdiğim tüm ifadeleri geri çekmemi talep ettiler. Muhammed Abdulfettah Ömer bana dedi ki: "Ben senin Reis-i cumhur'un affından yararlanman için elimden geleni yaparken sen her şeyi mahvediyorsun! Sakın bize

zarar verebileceğini zannetme! Eğer sen birgün buradan salınsan bile ismin aranlar listesinin en üstünde olmaya devam edecektir!" Ben, benim gibi Allah'a imanı ve onun rahmetine ilticası dışında her türlü güçten ve kudretten sıyrılmış zayıf bir kimsenin sözlerinin bu mücrimlerin kalplerinde ne derecede bir korkunun yuvalanmasına vesile olduğunu gördüm ve kardeşlere yapılan işkenceler hakkında daha da çok ses çıkarmaya başladım. Bununla beraber, tüm gaddarlığına rağmen, rejimin aslında kendi geleceği hakkında kararsız ve eminsiz olduğunu gördüm, ayrıca içerideki mahkûmlardan da tüm bu olaylardan sonra korku hissettiklerinin farkına vardım.

Yaklaşık birgü sonra Yarbay Muhsin Hifthi yanına çağırdı ve bana: "Biz devletiz ve sen de devlete karşısın. Sakın devlete karşı gelmeye kalkma! Senin boyuna darağacı ilmiği geçirmek istemiyorum. Senin daha önce verdiğin ifadeleri değiştirmeni istiyorum. Muhammed Bek Tac ifadelerini değiştirmen için sana devlet güvenlik birimleri tahkikat şubesine kadar refakat edecek." dedi. Tam da dediği gibi Muhammed Bek Tac beni yanında ifadelerimden rücu ettiğimi söylememi istediği danışman Raca el Arabî'nin³⁰ yanına götürdü. Daha sonra Arabî'nin odasından beni alıp tahkikat başkanı Mahmud Mesud'un odasına götürdüler. Sinsice gülüp bana "Bu kez itiraf mı edeceksin?" diye sordu. Ben de ona "Tahkikat memuru benim geldiğim odada, benim ifadelerimi değiştirdiğinden emin olmak için geldi" dedim. Daha önce verdiğim ifadelerdeki detayları Ka'fa Hapishanesi'nde bana karşı koymak için kullandılar. Ben sanık pozisyonundaydım ve ifademini gizliliğini talep etmek benim hakkımdı. Kovuşturma tahkikatları sırasında başıma en çok gelen şeylerden biri de burada olan şeylerin daha sonra Ka'fa Hapishanesi'ndeki sorgu memurları tarafından benim aleyhime kullanılmak istenmesi ve eğer ifadelerimi değiştirmez isem benim yoğun işkenceye maruz kalacağım gibi tehditlere maruz kalmamı. Ürkümüştü. Bana bu sürecin maruz kaldığı müdahalelerin ancak soruşturmanın sona ermesi ile sonlanacağını, ifade dosyasını tahkikat sekreterine ileteceğini ve bundan sonra ne olup biteceği hakkında bilgisi olmadığını söyledi. Ardından aniden odayı terk etti ve beraberinde Mahir el Cundi³¹ ile geri geldi. Mahir el Cundi masum numarası yaparak dedi ki: "Polisten nihai raporları alıp onları inceleyeceğiz." Raca el Arabî'ye gelince, o da barbar bir kisve takındı ve "Ey Eymen.. Neler oldu. Bana işkence edip beni dövdüler" dedi. Ona "Ben bir sanığım ve sorgularımın mahremiyeti benim hakkımdır" dedim. Bana "devletin başındaki de dahil herkes neyin ne olduğunu biliyor, tıpkı senin ne yaptığını ve bizim ne yapmamız gerektiğini bildikleri gibi... Şimdi itiraf edecek misin yoksa etmeyecek misin!?" "Hayır" diye karşılık verdim. O da bunun üzerine Mahmud Mesud'a

30 Daha sonra huzretinin karşılığı olarak Devlet Güvenliği Tahkikat birimi'nin başına müdafî olarak atandı. Temyiz Mahkemesi Genel Davanı ise onun köklü şöhretinden dolayı bu görevden aldı.

31 Daha sonra Gariyya Vâlii olarak atandı sonra da mali yolsuzluk ile suçlandı.

sorgulamaya bir son verip beni Kal'a hapisanesine götürmesini emretti. Genel Askeri Savcı -Sedat'ın suikastı ile ilgili soruşturmadan sorumluydu- kendi görevlerini bile ihmal etti. Her ne kadar olayın tümü onun uzmanlık alanına girse de olayın ardından askeri geçişin gerçekleştiği yere bile birgün geçene kadar gitmedi. Suikasta uğrayan kişi Silahlı Kuvvetler Genelkurmay Başkanı, saldırıyı gerçekleştirenler Silahlı Kuvvetler üyeleri ve olayın geçtiği yer de Askeri bölge idi. Ancak buna rağmen rejimi vuran bu felaketi gözlüyor ve felce uğruyordu.

Genel Askeri Savcı kimin kimi sorgulayacağını görmek için bekliyordu. Kim kimi suçlayacaktı? Kim kime karşı dava açacaktı? Sedat'ın katlini takip eden günlerde yaşanan anekdotlardan birisi de oportünist ve pragmatistlerin en güzel örneği olan Yarbay Muhsin al Sarvasi'nin içi tamamen siyasi tutuklularla dolu dört katlı Tora İstikbal Hapishanesi'ne gidip -kendisi buranın sorumlusu idi- bağırarak "Ey mücadele kardeşlerim, cihad arkadaşlarım. Başkan Sedat öldürüldü" demesi idi...

5. Askeri Mahkeme

Askeri yargı birimleri Enver Sedat'ın suikastı ile ilgili olan kişileri Askeri Yargı'nın eline sunmak için var hızıyla çalışıyordu. Askeri mahkeme zaten kurulmuştu ve başında da Tümgeneral Muhammed Samir Fadıl vardı. Yeni bir komedi furyası da Müslüman düşmanlarına zulüm uygulayan Mısır ordusuna askeri sekülerizmin bulaşması ile başlamıştı. Mısır sırtını İsrail'e dayayıp silahlarını kendi halkının yüzüne doğrultuyordu. Askeri yargı süreci en saf ve cömert hali ile İslâmi hareket ile en münafık, sahte ve yoz hali ile askeri sekülerizmin arasında geçen tekrarlanan bir çatışma sürecine dönüştü. Askeri sekülerizm, demokrasi ve kanun yönetimi istiyordu. Yine de bu askeri yargı süreci sonucuna pesinen karar verilmiş yozlaşmış bir ürün idi.

Ey ahmak hâkim, farkında mısın ki ben sonumu öğrendim, öyleyse kâfi

Öldürdüm ve öldüreceğim, eğer yaşasam, Şeytan'ın şeriatındaki yöneticileri!"

Askeri sekülerizm her daim İslâm'a saygı duyduğunu iddia etmiştir. Ancak sekülerizmin görünüşe göre farklı bir saygı tanımı vardı. Onlar bir grup din adamının kendilerinin yüceliklerinin övülmesini ve fiiliyatlarının meşruiyetini dile getirilmesini istediler. Şüphesiz ki mahkeme Şeyh Ced el Hak (zamanın Mısır Müftüsü, sonra Ezher Şeyhi)'in Müslüman Mücahidlerin öldürülmelerini haklı bulan fetvalarına danıştılar. İmam Abdullah ibn Mübarek (Allah ondan razı olsun) der ki:

Eğer krallar değilse dini kimdir dini yozlaştıran,

Ve eğer Şeytanın rabbileri ve keşişleri değilse...

³² Enver Ukaşa tarafından yazılmış ve Halid İslâmbuli tarafından okunmuş şiir dizeleri.

BÜYÜK CİHAD DAVASI

“Ey Devlet Üst Güvenlik Mahkemesi Başkanı! Kanıtlar belli oldu ve doğruluk kanıtlandı. Gözleri olan kimse için ışık görülür hale geldi. Allah'ın hükümleri ile yönetip onun kurallarını uygulamak zorundasınız. Aksi takdirde *kâfir, mülhid ve zalim* olursunuz.

Ey hâkim, hesap önünüzdedir, kamçıya karşılık kamçı ve öfkeye karşı öfke. Şüphesiz Allah her şeyi görendir.”³³

Askeri tahkikat biriminin neler yaptığını zikretmiştik. Sivil yargıya gelince (Devlet Güvenlik Mahkemeleri) onlar sorgulamalarını bitirince 302 sanığı cihadçı örgütlerde liderlik suçlaması ile yargı erkine havale ettiler. Bu dava kamuoyunda “Büyük cihad davası” olarak biliniyordu ve Mısır yargı tarihinin en büyük davası idi. Ayrıca bu dava süresince 178 sanık da cihad örgütlerine üye olma suçlaması ile yargı organlarına sevk edildiler. İki dosyanın duruşmaları Sedat'ın öldürülmesinden iki sene sonra başlatıldı.

“Büyük Cihad Davası”nın yargısal süreci nevi şahsına münhasırdı, dinamikti ve sürprizlerle doluydu. Ancak bu davanın en önemli iki olayından sorulursa hiç şüphesiz bunlar Şeyh Ömer Abdurrahman'ın üç gün süren ünlü ifadesi ve Şeyh Ebu İsmail'in (Allah ona rahmet etsin) tarihi beyanıydı.

Dr. Ömer Abdurrahman daha sonra ifadelerini “el Kelimetul Hak” ismiyle kitaplaştırdı.³⁴ Bu ifadelerde Dr. Ömer Abdurrahman şeriat ile hükmetmenin öneminden ve bunun uğruna cihada sarılmanın öneminden bahsederken imadan, ayetten ve sünnetten kanıtlar getirdi; yargının savunmasına cevap verdi ve yargının yararlandığı Ezher kaynaklı rapora da gerektiği gibi reddiyelerde bulundu. Bu ifadeler Dr. Ömer Abdurrahman'ın yasal statüsüne bir tehdit oluşturmuyordu, nitekim o şeriatın ikame edilmesi için cihadı destekleyen delilleri öne sürüyordu. Yargıç onun sözlerinin kendisine bir tehdit olarak dönebileceğini, avukatların onun hakkında söyleyeceklerinin birinci şahıstan (Dr. Ömer'den) alıntılama şeklinde kabul edileceğini ve diledikleri zaman geri alabileceğini söyledi. Dr.'un sözlerine gelince, ciddiye alınan sözler onun sözleriydi. Ancak mahkûmiyetine yol açsa da Dr. Abdurrahman mahkeme salonunda İslâm davasını savunmaya devam etti. Hatta o hâkime hitab ederek onu suçladı

³³ Ömer Abdurrahman, Kelimetü'l Hak, s. 104.

³⁴ Bu muhteşem kitap Türkçe'ye çevrilmiş ve “Cihad Müdafaası” ismiyle basılmıştır. (Çeviren)

ve Müslümanlara karşı işlenen cürüm ve zulümlerin sorumluluğunun ona ait olacağını söyledi. Onu Allah'ın ikâbı ve intikamı hakkında uyardı, Şeriat ile hükmetmesi gerektiğini ikaz etti ve onunla hükmetmemenin sonuçları hakkında uyardı.

Dr. Ömer Abdurrahman bu yargı sürecini Allah'ın hükümleri ile hükmetmeye davet konusunda kaçırılmayacak bir fırsat olarak gördü ve bu ifadesini özellikle idama mahkûm olan kardeşlere onların niyetlerinin salihliğini ve davalarının adaletini gösterebileceği bir savunma olarak sunmak istedi.

Ve hakikaten de yargıç bu davada hiçbir idam kararına imza atmadı ve hatta sanığın amacının yüceliğinden dolayı şartları yumuşattı. Şeyh Ömer Abdurrahman hakkındaki bölümü kapatmadan önce savcının onun idamını istediği ve söylediği her kelimedden onu hesaba çektiği, onun böyle hassas bir durumda muktedir ve gerçeği haykıran sözlerinden alıntı yapmamak imkân kabilinde değildi. Ancak o mücahidlerin alimi ve alimlerin mücahididir. Allah ona yeter.

Şeyh Ömer şöyle dedi:

"Yargıç dedi ki: Allah'ın hükmü sloganını yükseltenler ve hakimiyetin kendisinde olmasını isteyenler İslâm tarihinde Müslümanlar tarafından topluma karşı "Harici" olmakla nitelendirilmişlerdir.

Evet, "*Şüphesiz Hakimiyet yalnızca Allah'a aittir.*" Bu içinde şüphe olmayan bir hak sözdür ve necip, necibin oğlu, necibin oğlu, necibin oğlu, Allah'ın peygamberi İbrahim'in oğlu Yakub'un oğlu İshak'ın oğlu Yusuf'un Mısır zindanlarından haykırılmıştır. Zindanın prangaları onu davet ettiği hakkı haykırmaktan alıkoyamamıştır ve onun gibi diğer nebileri de bundan alıkoyamamıştır.

İşte böylece bu tarih boyunca bütün Müslümanların davetidir!

Hariciler bunu adaletle hükmeden adil bir lidere söylediler. O lider ki Allah'ın hükmünü ikame etti ve onu mümkün olan her yolla yaşadı.

Onlar bunu hülefa-i raşidine söylediler...

Eğer bunlar ilk dönemde söylenmişse, söyleyenler haricilerdir. Eğer bunlar bizim dönemimizde söylenmişse bunu söyleyenler mücahidlerdir!"³⁵

Şeyh Ömer Abdurrahman ifadesinde şunları da söylüyordu:

“Yargı Mısır ile İsrail arasındaki barış antlaşmasını savunuyor. El Ezher Şeyh-
lerinin komitesine yeterli yazılı cevabı verdiğim için bu konuda yargıya yanıtta
bulunmayacağım. Ama alim efendi hazretlerinin (!) bu barış antlaşmasının meş-
ruyetini şu ayetten nasıl çıkarım yaparak onayladığını cevapsız bırakamayaca-
ğım: “Bunlar size karşı dürüst davrandığı sürece, siz de onlara dürüst
davranın.” (Tevbe, 37) Ve şu ayet: “Eğer onlar barışa yanaşırlarsa, sen de ona yanaş
ve Allah’a tevekkül et. Çünkü O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.” (Enfal, 61) Biz
de deriz ki: Yahudiler bize karşı dürüst müydü? Barışa yanaştılar mı? Yoksa ya-
naşan ve dürüstçe davranan biz miydik? Eğer doğru sözlü iseniz bildiklerinizi
konuşun!”*

Ayrıca Şeyh diyor ki:

“Son olarak, benim suçum devleti eleştirmem, Allah’ın dinine karşı olan düş-
manlığını izhar edip yozlaşmışlığını göstermem, buna karşı durup her köşede
hakkı seslendirmemdir ki bu seda da benim dinimin ve itikadımın özüdür!

Ben dinime karşı sorumluyum. Baskı ve tiranlığa karşı savaşıma bilincim var.
Şüphe ve ilhada cevap vermek, sapkınlık ve yoldan çıkmayı ortaya çıkarmak,
mülhidlerin insanların aleyhine olan eylemlerini görünür hale getirmek benim
bütün varlığıma ve canıma mal olsa bile benim sorumluluğumdur.

Zindan ve idam beni korkutamaz; beraat ve af beni mutlu edemez. Ölüm
mahkûm edilmem beni üzmez çünkü o Allah yolunda şehadetten başkası de-
ğildir. Öyle ise benim sözüm birdir: Kabe’nin Rabbi adına ben galip geldim. Ve
ben şunu da derim ki:

Müslüman olarak öldüğüm sürece ne zaman ve nasıl öldüğümü önemsemi-
yorum

Ben, dini için yaşayan ve ölen bir Müslümanım. İslâm’a karşı savaşıırken
benim sessiz kalmam asla mümkün değildir!”

Şeyh (Allah onu esaretten korusun) şunu da ekledi:

“Ey Devlet Üst Güvenlik Mahkemesi Başkanı! Kanıtlar belli oldu ve doğ-
ruluk kanıtlandı. Gözleri olan kimse için ışık görülür hale geldi. Allah’ın hü-
kümleri ile yönetip onun kurallarını uygulamak zorundasınız. Aksi takdirde
kâfir, fasık ve zalim olursunuz. Çünkü o zaman siz açıkça Allah’ın ayetinde

bahsettiği tanıma uyarsınız. Allah buyuruyor ki: "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler şüphesiz kafirlerin ta kendileridir." (Maide, 44) "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler fasıkların ta kendileridir" (Maide, 45) "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler zalimlerin ta kendisidir." (Maide, 47) Hükmetme ne bu salonda ne de bu dünyada sona erer. Hükmetme, Allah'ın adil hâkim olduğu ahirettedir. "O gün yer, başka bir yere, gökler de başka göklere dönüştürülür ve insanlar bir ve kahhar (her şeyin üzerinde yegâne hâkim) olan Allah'ın huzuruna çıkarlar." (İbrahim, 48)

Biz ne zindandan ne de idamdan korkuyoruz ve ne işkence ne de zarar bizi dehşete sürükleyebilir. Biz, sihirbazların Firavuna söylediğini söyleriz: "Sihirbazlar şöyle dediler: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla tercih etmeyeceğiz. Artık sen vereceğin hükmü ver. Sen ancak bu dünya hayatında hüküm verirsin." (Taha, 72)

Ey Yüksek Mahkeme'nin Adalet Reisi! Bil ki Allah insanları zulümden alıkoy-mak için hududunu indirmiştir. Peki ya ondan zulümden koruması gerekenler bu zulüme bulaşmışlarsa? Ve Allah kulları için bir yaşam olarak ceza yasaları nazil etmiştir peki ya bu cezaları infaz etmesi beklenenler katillerin kendileri olurlarsa? Ey Yüksek Mahkeme'nin Reisi, ölümü ve ardında ne olacağını hatırla! Hatırla ki o zaman katılımcılar ve yardımcıların sayıca pek az olacaklar. Öyle ise ona ve ardından gelecek olan korku için de hazırlan! Ey Yüksek Mahkeme'nin Reisi! Bil ki şu an içinde bulunduğun duraktan başka seni bekleyen başka bir durak daha var. O durak ki içinde bekleme süren epeyce uzun, sevdikleriyle aradaki mesafe çokça geniş, ikametgahın kimsesiz ve yalnızlıkla kuşatılmış bir haldedir. Öyle ise sana eşlik edecek olan için hazırlan! "O gün ki insan kendi kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçır!"³⁷

Şöyle devam etti:

"Ey Yüksek Mahkeme Reisi! Ölüm, takibini belli etmeden yaklaşan bir takipçidir, hata yapmaz, hedefini şaşmaz, kuvvetli olan onu zayıflatamaz ve kaçak olan ondan saklanamaz. "O mahlukatın etrafında dönen bir değirmen taşı gibidir, onların üzerlerinde gezen bir vantuz gibidir." Ölüm odur ki sevenleri birbirinden gayrı koyar ve yoluna devam eder. Durmaz, usanmaz ve asla umursamaz. Şaşırmış olanın ve endişeli olanın feryatlarına kayıtsızdır. Birbirinden ayrı düşmüşlerin hüznüne, korkmuş olanın korkusuna ve dileyenin dileğine kayıtsızdır. Ölüm, kimsenin kendisiyle başedemediği. Yine onlar bu devam eden zorlayıcıya bir etki gösteremezler. Peki öyleyse ey Yüksek Mahkeme

³⁷ el-Kelime'tü'l Hak, 102-103

Reisi, kralları aşağılayan, zalimleri alt eden, tağutlara galip gelen sana ulaştığında ne yapacaksın?”³⁸

“Ey Yüksek Mahkeme Reisi, Allah seni hükümetten menediyor ve hükümet seni Allah’tan menetmiyor, Allah’ın emri ise her emrin üzerindedir ve Allah’a karşı gelmede itaat yoktur. Öyle ise seni, O’nun zalimlerin kendisinden kaçamadığı kudretine karşı uyarıyorum!

Ey Yüksek Mahkeme Reisi! Hesap senin önündedir. Bir kırbaça karşı bir kırbaç ve öfkeye karşı öfke ve Allah şüphesiz ki her şeyi görendir.

Esselamu aleykum ve rahmetullah!”³⁹

Pazartesi

25 CemadalEvvel 1404 Hicri

*27 şubat 1984 Miladi**

şeyh Salah Ebu İsmail’in (*Allah ona rahmet etsin*) ifadesine gelince, onun ifadesi iki tam gün sürdü. şeyhin ifadesi Mısır yönetimindeki bazı önemli hususlara ve onun hususen İslâm’a yönelik tavrına ilişkin çok açık cevaplar ihtiva ettiğinden dolayı son derece önemliydi. Verdiği bu ifadede şeyh Salah Ebu İsmail, Enver Sedat’ın “dinde siyaset siyasette de din yoktur” sözünün küfür ve İslâm’ın açıktan reddi olduğunu savundu.

şeyh Ömer Abdurrahman ifadesi sırasında parlamento yolu ile şeriatı ikame etmeye çalıştığını ve sonunda hükümet tarafından uygulanan saptırmalar ve yanıltmalar yüzünden şeriatın seçim ve parlamento ile gelemeyeceğini anladığını ifade etti.

Bu seçimler kendilerine bir yol edinenler için bir acıya müsebbib oldu ve olmaya devam ediyor. Bu seçimler ki İslâm’ın gerekliliklerini tamamlayacağını ve Allah’ın kanununu yeryüzünde ikame edeceğini iddia edip bunu Allah’ın sözlerine karşı gelerek ve siyasi manevra alanı açmak için ayetin sözlerinin genişletilmesini talep ettiler. Böylece onlar bu dünyayı bile kazanmayı beceremeden ahreti kaybettiler.

Mahkemenin yargılamalarına gelince, bu yargılamaların sonucu güvenlik birimlerine, geri kalan yargı birimlerine ve hükümete acı bir sürpriz oldu. Nitekim bu yargılamaların sonucu, mahkeme kimseye idam cezası vermemekle birlikte 302 sanığın 194’ünü de beraat ettirdi.

Yargılamanın üzerine mebni olduğu asıl, yargılamanın kendisinden çok daha önemli ve azimdi ki bunu yargılamadan çıkan şu kararlardan anlamak mümkündür:

38 el-Kelime’ü’l Hak, 103-104

39 el-Kelime’ü’l Hak, 104

Mısır İslâmi şeriat kurallarına uygun bir şekilde yönetilmektedir

Şeriat ile yönetmek farz olup her Müslüman'ın bunu talep etmesi gerekir

Mısır yasaları ve Mısır anayasası İslâmi kanunlarla çelişmez, çatışmaz

Sanıklara yönelik uygulanan bazı işkenceler bu kimselerde kalıcı sakatlıklara yol açmıştır. Mahkeme bu durumdan mesul kimseler hakkında sorgulama başlatılmasını talep etmektedir.

Mısır toplumunda İslâm'a karşı gelişen yaygın taarruz temayülü Mısır yasaları altında korunma altında bulunmaktadır.

Mısır yargı tarihinin en büyük davası olan Büyük Cihad Davası'nın dava tutanaklarında şunlar geçmektedir:

"İkinci meseleye gelince, mahkemenin vicdanı şuna ikna olmuştur ki İslâm Şeriatı Mısır Arap Cumhuriyeti hukuk sistemi içinde uygulanmamaktadır. Bu olgu, İslâm şeriatının uygulanmasının farz olduğunu belirten ilk yasadandır istimbât edilmiştir."

Ardından mahkeme şeriatın yokluğundan bahsederken şunları da ifade etmiştir:

"Mısır toplumunda vaki olan ve Şeriatın yüce kanunlarıyla uyuşmayan ahval ki bunlara içinde devletin ruhsatı ile çalışan ahlaksızlığın bolca bulunduğu gece kulüpleri, devletin ruhsatı ile inşa edilmiş şarap mahzenleri, devletin ruhsatı ile içki satan mekanları, matbu ve sinyal yayını yapıp içeriği İslâm Şeriatı ile uyuşmayan materyallerin görsel ve yazılı olarak yayınlanıp yayımlanması ve bunların yanında kadınların açılması da vardır, devletin resmi dini olan İslâm ile uyuşmamaktadır."

Mahkemenin metnin taslağında ifade ettiği bir başka paragrafta ise:

"Mısır anayasasının ikinci maddesi açıkça belirtir ki, İslâm, devletin resmi dini, Arapça resmi dili ve İslâm şeriatının özü de yargının temel özünü oluşturmaktadır. Ancak mahkeme bir Müslüman alim olan Ömer Abdurrahman'ın 3 Eylül 1983 miladi tarihinde mahkemeye verdiği ifade ile anayasadaki kuralların kendisini refere ettiği İslâm Şeriatı ile uyuşmadığına ikna olmuştur. Anayasadaki 87. 107, 108, 109, 112, 113 ve 189. Maddeler parlamentoya yasama yetkisini devrederken İslâm içerisinde bu ayrıcalık özel olarak Allah'a aittir. Anayasa'nın 75. Maddesi Başkanlık Makamı'nın gerekliliklerinden biri olarak ne İslâm'ı ne de erkek olmayı şart olarak belirtmişti ki bu İslâm bilginlerinin icması ile İslâm dışıdır. Anayasanın 165. Maddesi de yargılamanın var olan kanunlara göre yapılmasını talep ederken bu da ne içerik ne de usul olarak İslâm'a uygundur."⁴⁰

⁴⁰ Dava yargılama metni taslağı 462/81 Devlet Üst Güvenlik Mahkemesi, Meşhur Büyük Cihad Davası, sf: 364, 363. Alıntılanma: Onlar Sedarı Öldürdüler, s. 180, 181

Bir diğer paragrafta ise yargı mercileri Mısır toplumunun vakıa ile ilgili durumunu anlatırken şu cümleleri de zikrediyor:

“Mısır Arap Cumhuriyeti’nde Allah’ın şeriatının olmayışı: Mahkeme bu durumu kabullenmiş ve mutlak kanıtlarla bir daha tekrarlanmaya gerek kalmayacak bir şekilde kabulünü desteklemiştir. Şunu belirtmek gerekir ki yasama erki 1979 tarihinde kabullendiği İslâmî Şeriat koşullarına göre yasama görevine tam olarak adapte olabilmiş değildir. Bunun yanında ve bunu destekleyecek bir şekilde Mısır toplumunda ortaya çıkan baskın toplumsal unsurlar toplumun herhangi bir biçimde bu kurallarla mutabık olarak varlığını sürdürmediğini göstermektedir. Resmi dini İslâm olarak kabul edilmiş bir devletin içinde günahların işlendiği gece kulüplerine, şarap mahzenlerine ve içki dükkanlarına, Allah’ın kuralları ile uyuşmayan yazılı ve görsel yayınların yapıp kadınların teşhir mercii olarak ortaya çıkmasına aklın kabulü mazhar değildir.”⁴¹

Al Sharq Al Awsat gazetesi, Amerikan istihbarat birimlerinden ele geçirdikten sonra deforme ederek bastığı bu kitabın ilk bölümünde, benim Yüce Divan’ın başyargıcı Abdulgaffar’ı övüp “O Müslümanları yargılamada adil davrandı” dediğimi iddia etti.

Şöyle diyor: “el-Zevahiri, arkasından “askeri mahkeme” olarak nitelemesine, onu Müslümanlarla kendi adlandırdığı bir şekilde “askeri sekülerizm”in arasındaki bir koz paylaşmanın olağan modeli olarak tanımlamasına rağmen Yüce Divan başyargıcı Abdulgaffar’ı hala övüyor ve onun için “o Müslümanları yargılamada adildir” diyebiliyor.”

Bu, *Al Sharq Al Awsat*’ın benim arkamdan iş çevirip metne zerk ettiği iftiralardan sadece birisidir.⁴² Allah korusun! Ben insan yapımı kanunlarla hükmeden seküler bir hâkimi nasıl överim! Özellikle de Allah Azze ve Celle ayette şöyle buyururken: “Her kim ki Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse onlar zalimlerin ta kendisidir.”⁴³ Bundan dolayı eğer bir seküler hâkim hükmünde haklı bile olsa adil değil zalimdir. Çünkü o Allah’ın hakimiyetini ve yönetimini kabul etmemektedir.

Şehid Üstad Seyyid Kutub (rahimehullah) der ki:

“Öyleyse “Allah’ın dini” Allah’ın indirdikleri ile hükmetmektir, başkalarınınkini ile değil! İşte Allah’ın saltanatının, ilahi hakimiyetinin, Allah’tan başka ilah olmamasının manası budur!

⁴¹ Dava yargılama metni taslağı 462/81 Devlet Üst Güvenlik Mahkemesi, Meşhur Büyük Cihad Davası, sf: 364, 363. Alıntılanma. Onlar Şeriatı Öldürdüler, s. 272

⁴² Onlar ayrıca “şehadet” kelimesini “inihar” -ben istighadden bahsederken- ve cihadi kelimesini de “ köktendinci, radikal” kelimesi ile -ben cihadi hareketlerden bahsederken- değiştirmişler. Mazallah eğer ben inihar ve köktendinci kelimelerini kullanırsam eğer!

⁴³ Maide 45

Bu hüküm, Allah'ın dini ile Allah'ın indirdikleri ile hükmetmemek arasındaki bağı sadece Allah'ın indirdiklerinin insanların kendileri için vücuda getirdikleri metodlar, kanunlar, nizamlar ve müesseselerden daha hayırlı olduğunu ifade etmez. Bu sadece sebeplerin bir tanesidir; fakat ilk ve başlıca sebep değildir. Ancak bu iki kaziye arasındaki bağımlık hükmünün ilk ve başlıca sebebi yegâne esas ve kaidesi şudur: Allah'ın indirdikleri ile hükmetmek onun uluhiyetini ikrar etmektir! Bu uluhiyeti ve onun özelliklerini, Ondan başka hiç kimse için tanımamaktır.

İşte lügat manasıyla “İslâm budur”, “teslim olmaktır” ıstılahi manasıyla da budur. Allah'a teslim olmak... Her türlü uluhiyet iddiasından tecerrüt etmektir. Uluhiyetin en mühim hususiyeti olan hakimiyet ve saltanattan, kullara itaat etmekten ve onları kendi kanun ve şeriatının kulu yapmak iddiasından ısrarla kaçınmaktır.

Öyleyse beşeriyetin, Allah'ın şeriatine benzer bir şeriat kendilerine yol ittihaz edilmeleri; hatta kendi şahıslarına nispet ettikleri, kendi mühürlerini bastıkları, Allah'a havale etmedikleri ve hakimiyetini ikrar, uluhiyetini itiraf ederek bu uluhiyeti sadece O'na tahsis etmedikleri müddetçe bizzat Allah'ın şeriatını benimsemeleri bile kâfi değildir. Uluhiyet, Allah'a öyle tahsis edilecektir ki insan her türlü sulta ve hakimiyet hakkında tecerrüt edecektir. Kendinde sadece Allah'ın şeriatını tatbik ve O'nun yeryüzündeki saltanatını ikrar vazifesini bulacaktır.”⁴⁴

Ancak yargıç Abdulgaffar Muhammed'e karşı adaleti ben de elden bırakmamalıyım. Abdulgaffar devletin ona sevk ettiği raporları reddederken cesurca bir tavır takındı ve dava sırasında dönemin Adalet Bakanı'nı ziyaret etmeyi reddetti. Hatta onun aramalarını bile cevapsız bıraktı. Ayrıca bakanın davaya müdahale etme teşebbüsü üzerine bir keresinde duruşmaya katılmayı reddetti. Şeyh Ömer Abdurrahman bu konuyu dava duruşmaları sırasında gündeme getirdi. Abdulgaffar sanıkların sorgulamanın başından beri işkenceye maruz kaldıklarını ifade ettikleri beyanlarını tek tek kabul ederken cesurca bir tavır gösterdi. O, devlet güvenlik memurlarının mahkeme salonundan kovulmasını isterken de cesurluğunu gösterdi. Ancak bunların bir kısmı balkonlara çıkarak salonu işgale devam ederken bir kısmı kılık değiştirip mahkeme görevlisi kisvesinde salona sızdılar. O, Şeyh Ömer Abdurrahman'ın üç gün süren tarihi ifadesini vermesine izin verdiği zaman cesurluğunu gösterdi. O, Şeyh Salah Ebu İsmail'e (Allah ona rahmet etsin) ifade verme fırsatı sunduğu için cesurdu. O, duruşmanın başında sanıkların onlarca defa konuşmasına izin verdiği için cesurdu. O, baştaki rejime ve onun sistemine adeta bir şamar gibi indirilen dava sonucuna imzasını atarken son derece cesurdu. O, bizim dava tutanaklarına geçen ifadelerimizi tek tek kabul eder-

⁴⁴ Fî Zilâ il Kuran, Seyyid Kutub, 2. Cilt, s. 828-829

ken son derece cesurdu. O, karar metninde kovuşturma birimlerinin sanıklara uygulanan işkencelerin incelenmesi için soruşturma açmalarını talep ederken son derece cesurdu. Abdulgaffar Muhammed bunların hepsini yaparken cesurdu. Rejime muhalefet etti, ana akıma karşı kulaç attı, başına birçok musibetler çekti ve bunları yaparken devletin tüm güvenlik aygıtları Müslüman gençlerden intikam alma hırsları ile yanıyordu. O bunların tümünü elde etmek istedikleri bu davada, ki kamu davası idi ve davaya birçok cellat katılmıştı, yaptı. Ancak, bunların hiçbirisi onu adil bir hâkim olma vasfına erdiremez. Hem de ne yargısal referansını adilliyi bağlamında ne de adaletin uygulanması bağlamında o bunlara erişmekten uzaktır. Yargının kaynaklarına ve referanslarına gelince, daha önce de dediğim gibi insan yapımı kurallar ve kanunlarla hükmeden seküler bir yargıç ancak kâfir, zalim ve mücrimdir. Abdulgaffar ayrıca 109 Müslümana en şerefli suçlama olan Allah yolunda cihad etme suçlamasından dolayı giydirdiği tutuklama kararından mesuldür. Her ne kadar o dava tutanaklarında da belirttiği üzere hedefin asilliyini ve amacını görüp kolaylaştırılmış şartları öngörse ve hiçbir kararı kimseyi darağacına göndermese de o mesul olmaktan kurtulamamıştır. Muhammed Gaffar'ın dava metninde bahsettiği, mahkemenin İslâm Şeriatına göre hükmetmekle bağlı olduğu gerçeğine rağmen kendisinin insan yapımı hukuka bağlı olmaya zorlanması durumu onu dini şeriat kurallarına bağlı olma yükümlülüğünden şer'i bakımdan mazur kılmamaktadır. Onun bu söyleminin İslâmî Şeriata göre taşıdığı herhangi bir erdemi de bulunmamaktadır nitekim o Şeriat'ın kabul ettiği herhangi meşru bir zorlama olmaksızın insan yapımı hükümlere riayet etmiştir. Hükümlerin uygulanmalarına gelince, onlar birkaç yönden eleştirilebilirler. Bu yönlerden birkaçını zikretmek icabı ederse, mesela Abdulgaffar'ın hükümlerini sanıklara uygulandığını yakın bir şekilde bildiği baskı ve zorlama sonucu alınan ifade belgelerine dayandırmasıdır. Ayrıca sayısız başka örnekler de vardır ki o hükümlerini sorgulanan kimselerin korku altında ve işkenceye maruz bırakılma tehdidi sonucu verdikleri ve tahkikat öncesine ait yazılı ifadelerden oluşturulmuş tahkikat raporlarına dayandırmıştır. Mesela bana muhterem bir kardeş kendi aktardığı hatıratında zindanda yaşadığı ve kendisinin polisin elinde mutlak bir şekilde öleceğine ikna ettiği şeytani işkence ve kötü muamelat sonucu tahkikattan önce son derece detaylı bir ifade verdiğini zikretmişti. O bana diğerleri ile birlikte Tora İstikbal Hapishanesi'ne gittiğinde hapishane yönetiminin kendilerine bir "hoşgeldin partisi" hazırlamış olduklarını söyledi. O, bu "partinin" askerlerin iki sıra halinde saatlerce kendilerini dövmesi anlamına geldiğini anlattı. Askerler o an orada öleceklerini sanan mahkûmların kafalarına demir zincirlerle vuruyorlardı bu "parti" nin ritüeli olarak. Abdulgaffar Muhammed'in insan yapımı yasalarla çelişen birçok kararının en önemlilerine örnek olarak onun - inşallah - şehid olan kahraman İsmail el Kameri hakkındaki iki kararı verilebilir. Cihad örgütlerine katılıp polis

direndiği için kendisine verdiği ilk hüküm 10 yıl ikinci hüküm ise 5 yıl hapis cezasına çarptırılmasıydı. Bunlar İsam el Kameri'yi mahkûm eden evraklarda somut veriler olmamasına rağmen verilmişti. (Allah Kameri'ye rahmet eylesin) Olaylara şeriat gözlüğü ile bakmayan bazıları Abdulgaffar Muhammed'e sempati besleyebilir. Ancak ortadaki olay daha çok, daha ağır ve ciddidir. Sorun şeriatı yaralayan yargılarla ve kanunlarla İslâm'a savaş açan rejimi desteklemek sorunudur. Abdulgaffar'a atfedilen, sürekli olarak sirküle olan ancak benim kesin olarak kendisine izafe edemediğim bir ifadeye göre eğer bu davada kendisi hâkim olmasa imiş ve yerine Müslüman gençliğe kötü davranan biri gelebilirmiş. Bu ifade ona ait olsa da olmasa da bu onun için bir mazereti teşkil etmemektedir. İstifa ettikten sonra Abdulgaffar Muhammed avukatlığa başlayıp Müslüman gençleri mahkemelerde savunmaya başladı. O, insan yapımı yasalarla hükmeden seküler bir yargıç olduğu geçmişinden tevbe mi etti? Peki haksızca mahkûm ettiği masumların hakları ne olacak? Mahkemenin verdiği karara mebni olarak cumhuriyet savcılığı mahkeme tarafından tespit edilmiş olan işkencelerin araştırılması amacıyla bir soruşturma başlattı. Bu, sallanmakta olan hükümetin cihadi akıma yönelik aldığı bir tavır olduğu gibi Hüsnü Mübarek'in de elli tane polis ve teftiş memurunu kaybetmek pahasına kendisini kurtarma girişimi idi. Tahkikat komisyonu işkenceler ile ilgili geniş bir soruşturma başlattı. "Büyük Cihad Davasında sanık koltuğunda oturanları maruz kaldıkları işkenceleri belgelemek üzere başlattığı soruşturma için davet etti. Polis bana ulaşmak üzere defalarca yine polis birimlerince gönderilen bu celppleri engellemeyi denedi. Ancak Allah'ın inayeti ile kendi maruz kaldığı işkence hakkında ifade vermem için bana davette bulundu. Müfettişin yanına gittiğimde bana benim de kendi maruz kaldığım işkence hakkında tanıklık etmem için davetli olduğumu söyledi. Bana gönderilmiş olan bir demet celp kâğıdı çıkartıp, bunlara nasıl icabet etmediğim için şaşırdığını söyledi. Bunların asla bana ulaşmadığını söyledim ve bu polisin oyunlarından birisiydi. Bunun ardından benim maruz kaldığım işkencelerle ilgili başlatılacak teftiş için bir randevu tarihi verdi. Teftiş sırasında hâkime: "Üç sene önce meydana gelmiş işkenceleri araştırmanın ne faydası var? Hem de rejim de işkencelerin kendisi de hala yerli yerinde devam etmekte iken bunun anlamı nedir?" diye sordum. Bana: "Mısır tarihinde ilk defa bir dönemin liderlerinin aynı dönemde yargılanması söz konusu. Bu, sizin için büyük bir fırsat" dedi. Ayrıca bana Mısır'da hükümetlerin bu denli şiddeti kullandıkları sürece de sona ermeyeceğini söyledi bu fırsatın. Gerçekten de bu, önce Allah'ın (izni) sonra da mücahidlerin çabalarının sonucunda bir tiran, zalim ve baskıcı rejimin sonu idi. Onun halefi olan yeni rejim ise eleştiriye ve hürriyet sahasındaki küçük ilerlemelere sahte bir içtenlikle izin veren düzenbaz bir rejim idi. Ancak bu, yapılan fedakarlıklar ve dökülen kanlar olmasa idi mümkün olmayacak olan azim bir yolda atılan çok önemli bir adımdı. Ayrıca o mücahidlere, kendilerine göl-

geler içinde işkence yapılmalarına izin vermemelerini öğreten bir ders niteliğinde idi. Allah'ın izni ile bunu ileride daha detaylı bir biçimde inceleyeceğiz.

Hapishaneden serbest bırakılmamdan sonra savcılık benim 3 yıl süreliğine gözetim altına girmemi emretti. Bu, eski hırsız ve mücrimlerin salınmalarından sonra uygulanan ve polisin gözetiminde şartlı bir tahliye olan şeytani bir uygulama idi. Bu yetki ile polis birimleri gözetim altında olan kimseyi istedikleri zaman polisin koğuşlarına "misafir" edebiliyor veya tüm gece boyunca evinde ev hapsine alabiliyorlardı. Polis gözetiminin altındaki kişi ayrıca her hafta karakolu ziyaret etmesi bekleniyor ve şehirden veya meskeninden izin almadan ayrılması da yasak kapsamında bulunuyordu. Bir diğer deyişle bu bir başka tür hapis idi. Bunun yargının salınan mahkûmların hareketlerini kısıtlamak üzere icat ettikleri bir başka oyun olduğunu farkettilim. Ayrıca mahkemenin kararının bu hükmü içermediğini ve benim mahkûm olduğum suçlamanın -silah ve mühimmat bulundurmak- polis gözetimi gerektirmediğini farkettilim. Bu, beni hukuk kitapları okuma konusunda yüreklendirdi. Okumalarım sırasında farkettilim ki -burası çok önemli- bu kanun İngilizlerin Mısır'ı işgal ettikleri sırada kendilerine direnenlere karşı çıkartılmış bir kanundu. Sonra kimlerin o işgalcilerin izinden adım adım giden çıkarlar olduğunu anladım. Gözetim emrinin üstüne bir de tahkikat birimi beni tam zamanlı gizli tarassuta aldı. Ama Allah'ın inayeti ile, rüzgârı onların arkasından kendi arkama aldım. Bir rüşvet sistemi vasıtası ile onları, Allah'ın yardımı ile, kendi tarassutum ve gözetimim altına aldım. Benim haberlerim onlara nasıl gidiyor ise onların haberi de bana geliyordu. Bu kuşatmaya rağmen ben direnişimde sebat göstermeye devam ettim. Bu şekilde rejime karşı bir dezenformasyon süreci başlattım ve rejime muhalif gazeteleri işkenceler ile ilgili detaylar ile besledim. Ayrıca sağlık sendikalarında ve gözaltı koğuşlarındaki mahkûmlara cezaevi fizisyenlerinin uyguladığı işkenceler konusunu da gündeme getirdim. Birgün bir dükkânda dükkân sahibinin kamerası ile gazetelerde çıkan işkence haberlerinin fotoğraflarını çekerken alışlageldik bir Mısırlı aksanı ile dükkân sahibi bana "Eğer bu işkenceler size bu kadar acı verdiyse neden size karşı gelenlerden intikam almıyorsunuz?" diye sordu. Ona, bunun savaşın bir parçası olduğunu söyledim. Eğer Allah dilerse intikamımızı kendi ellerimizle alacağız. Ve umarım ki -Allah'ın izni ile- ona karşı dürüstümdür.

İSAM EL KAMERİ: YİĞİTLİK, ŞECAAT VE ŞHADET

1. İsam el Kameri'nin (Allah ona rahmet eylesin) grubu güvenlik güçlerinin ele geçirdiği en kuvvetli cihadi gruplardan birisiydi.

İsam el Kameri'nin (Allah ona rahmet eylesin) ismi anıldığı zaman birkaç cümle ona adanması gerekir. İsam el Kameri, medyanın İslâm karşıtı sahiplerinin çabaları sonucu hakkında adil olunmayan, hizmetleri ve çabaları takdir edilmeye eşsiz bir şahsiyetti. Yayın yapma hakkını kendilerine hasredip Müslümanları baskıdan mahrum bıraktılar ve bunu Yahudilerin yönettiği Batı medyasının politikalarının bir devamı olarak yaptılar. İsam el Kameri (Allah ona rahmet etsin) gençlik günlerinden beri ciddi bir adamdı ve İslâm davasını ciddiye aldı. O, (Allah rahmet eylesin) bana rejimi ilk defa nasıl alt etmeye karar verdiğini anlatmıştı. Okul döneminde sakat bir adamı tanıdığını söyledi. Ama bu adam pis dilli bir adam olup kızları diliyle taciz ediyordu. İsam da dayanamayıp onu dövdü. Bu sakat kişinin babası da İsam'ın babasına şikâyetle bulunmaya gittiği zaman, İsam ona ne kadar utanmaz olduğunu ve bu durumun kabul edilemez olduğunu söyledi. O sırada evlerinde de bir misafir vardı. İsam'a dedi ki: "Bu küçük mücrimi döveceğine git, ülkenin başındaki büyük mücrimi döv!"

Bu söylem onun tutkusu haline geldiği zaman rejimi değiştirme amacı ile Mısır ordusuna girdi. Bu, liseden mezun olduğu zaman onun tutkusuydu.

Genç yaş sabra engel değildir.

Çünkü sabır hem gençte hem yaşlıda yeşerebilir.

O, bir kere babasına: "Neden askeri akademiye girdiğimi biliyor musun?" diye sorunca babasının "Neden?" demesi üzerine "Askeri bir darbe ile rejimi alaşağı etmek için" dediğini söyledi. Babası şoke olmuştu ancak hiçbir şey söyleyemedi çünkü İsam askeri akademiye kabul edilmişti bile. İsam el Kameri'nin ortaokuldaki ortalaması ve başarısı onu tıp ve mühendislik gibi fakültelere girmeye muktedir kılmişti. Bugün de adet olduğu üzere insanlar o zamanlar böyle fakülteleri askeri akademinin önünde tutuyorlardı. Ancak İsam içindeki kızgın tutkunun etkisi ile ana akımın tersine kürek çekti ve tutkusuna ulaşmak için çabaladı.

2. Askeri akademide İsam el Kameri (Allah ona rahmet eylesin) ve kardeşini bizim cihad grubumuzla tanıştıran ve Alevi Mustafa Alayva'nın kardeşi olan Muhammed Mustafa Alayva ile tanıştı.

İsam el Kameri Mısır'daki cihad kadrolarına işte bu şekilde girmiş oldu. Onun ilk katıldığı günden şehid edildiği tarihe kadar dini için yaptığı hizmetler ve sa-

mimi çabalar asla dinmedi ve kesintiye uğramadı. Yüce ahlak ve iyi bir karakter ile donanmış olması onun yüce bir mevkiye ulaşma ve bu yüce mevkiden aşağı inmemeye şansını verdi. İsam el Kameri (*Allah rahmet eylesin*) kelimenin her ve tam anlamı ile yiğit bir insandı. Başına gelen musibetler ve zevkle ve yakınle yaptığı fedakarlıklar onun yiğitliğinden ve şerefinden kaynaklanıyordu. Hapishaneden firar ederken bile tutuklu bulunan subay kardeşlerine askeri istihbaratın 75. Grubunun hapishanesinden mahkemeye sevk edilirlerken olabildiğince yardım etmeye çalıştı ve firarlarına yardımcı olmaya çalıştı. Ona bizim imkân ve kabiliyetlerimizin buna yetmediğini söylediğim zaman bana kızarak eğer tüm malımızı, elbiselerimizi bu kardeşlerin serbestisi yolunda satsak bile bunun yeterli olmayacağına ve bunun onların haklarını ödeyemeyeceğini söyledi.

Onun hapisteyken zihnini oyalayan şey idama mahkûm edilen kardeşlerin nasıl dışarı çıkartılabileceği idi. Hükümler mahkeme tarafından okunduğu zaman bana uzun döneme mahkûm edilenlerin tamamını dışarı kaçırmak istediğini söyledi ancak bazıları buna gönülsüzdü. Ben de ona fırsat geldiği zaman uygulamak üzere bir plan yapmasını ve gelmek isteyenlerle planı uygulayıp kalmak isteyenlerin de kalmalarına izin vermesini söyledim.

Alçakgönüllülük, olgun hal ve hareket ve kardeşlere hizmet etme hırısı yanında onlara karşı nezaket gösterme İsam el Kameri'nin şerefli bazı özelliklerindendi. Ancak o kendisini aldatmak isteyen ya da bir prensibi çiğnemeye meşru kılıf hazırlamak isteyenlere karşı son derece açık sözlü ve kesindi. Onda feraset ve olayları anlama ve görme basireti vardı. Güvenilir bir tanıdığım bana onun şehatinden önce "İslâmi Cemaat"ın liderlerinin "Yeni İhvan" olduğunu söylediğini ifade etti. İsam bunu yaklaşık 1988 yılında, ilk girişimlerin yapılmasından 8 sene önce söyledi. Ben bunu sır olarak sakladım ve kimseye açmadım. Ancak bu girişimin liderleri bu raddeye gelince bunu açıkça ve korkusuzca dile getirmekte bir sakınca görmüyorum artık.

İsam'ın nevi şahsına münhasır özelliklerinden biri de onun dine adanmışlığı ve kriz zamanlarındaki dinginliğidir. Kardeşim Nebil Naim⁴⁵ (*Allah onu zindandan kurtarsın*) bana Cemaliye çatışmasında merkezi güvenlik tugayı⁴⁶ ve askeri kuvvetler tarafından çevrildikleri vakit İsam'ın aşırı derecede sakin olduğunu ve sanki sa-vaşta değil de işyerinde gibi bir halde olduğunu söyledi.

3. İsam el Kameri'nin askeri akademiden mezuniyetinin akabinde o askeri birliklerde bulunmaya başladı, askeriye sanatını sevdi ve bunda kemale erdi.

45 Nebil Naim şu anda hapisten çıkmış durumdadır. Sürekli olarak Lübnan'daki Şii ve Mısır'daki seküler Tv kanallarında roportajlar vermekte ve mücahidler aleyhinde anti propagandalar yapmaktadır. (Çeviren)

46 Merkezi güvenlik Tugayı ya da Birlikleri, Mısır'ın 450.000 kişilik ve polise destek vermekle görevli paramiliter güçlerinin adıdır.

O bize Müslümanların silahının bu olması gerektiğini söylerdi; güçleri ile savaşlara son verip düşmanı bertaraf etmek. Ona zaman zaman şakayla takılır, "Sen askeri birlikleri övüyorsun ama Ahmed Şevki, Ömer Muhtar'ı (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) tank kullanmayı bilmeyen bir süvari olduğu için övüyor" derdim. O da bana cevaben:

"Bir çöl cengaveri,

Tanklara asla binmedi ve gökyüzünde de süzülmedi

O ise ancak bir atlı süvari idi

Çölün ardının koruyucusu ve de tepelerinin zirvelerinin

Savaşın da liderliğini sahiplendi"

der, ardından tebessüm eder ve sessizliğe bürünürdü. İsam el Kameri'nin askeriyede elde ettiği yetenekler dikkat çeken bir şekilde sıradışıydı. İsam, askeri ilimlerin tahsilini bitirme gayreti ile gecesini gündüzüne kattı ve ilim namına ne varsa onu tahsil etti. O ayrıca yaptığı her hamlede Allah yolunda cihad ecri alabilme gayretiyle sahada da bu bilgileri pratiğe dökmeyi başardı. Böylece mevkidaşları arasında ilk sırada gelmesi ve her türlü askeri eğitimde en üst seviyeye ulaşabilmesi şaşılar bir durum olmaktan çıktı. İşte bu özellikler ona henüz o daha bir binbaşı iken ABD'de bir Tuğgeneral eğitim kursuna aday olma yolunu açtı ve tabi bu sıradışılık ona dönüşünde hevesle istediği mevki olan Başkanlık Muhafız Alayı'nın komutanlığını elde etme sözünü de getirdi. Onu, kardeşlerden birinin (Allah onu affetsin) kendisini 1981 yılının Mısır için çok farklı olacağını ve kendisinin birçok cihadi gruptan birçok kardeşi biraraya getirebileceğine dair verdiği ikna edici büyük sözden başka hiçbir şey Amerika'daki bu eğitime gitmekten vazgeçirmedi. Bu büyük iddiaya dayanarak İsam Amerika'ya gitmeme kararı aldı. Onun yerine Kurmay Okulu'na katılmaya aday oldu ki bu okula Binbaşı rütbesinde katılabilen son derece ender subaylardan birisi idi.

4. İsam'ın cihadi eyleme yönelik kendi teorisi vardı ve bunu sahnelemek için elinden geleni ardına koymadı ancak Allah bunun gerçekleşmesine izin vermedi.

Kahraman şair Mahmud Sami el Barudi der ki (Allah ona rahmet etsin):

Şerefın menşesine inip onun takibinde olmalıyım

Eğer kader başkasını yazmışsa bu benim hatam mıdır?

Bu teori, eğer öncülleri mevcut olursa hala mümkün ve pratik bir seçenek olarak karşımızdadır. Teorinin bazı kısımları şu şekilde zikredilebilir:

Ülkelerimizdeki rejimler o kadar büyük güvenlik önlemleri almışlardır ki onlara büyük bir ateş gücüne sahip olan silahlı bir kuvvetten ve başkenti ele geçirip birkaç hafta dayanabilecek zırhlı birliklerden başka karşı koymanın imkânı yoktur.

İslâmi hareketler binlerce şehadet sevdalısı gence kucak açmıştır ancak bu kimselerin silahlı eğitimi ve savaş tecrübeleri yoktur.

İslâmi hareketin orduya sızmaları her zaman temizleme kampanyaları ile karşı karşıya kalacaktır. Ayrıca, bu hareket orduda yeteri kadar subay devşirme yeteneğine sahip değildir. Kısıtlı miktarda olsa da bu silahlı kuvvetlerin üst kademelerinde yerleşmiş olan, ince eleyip sık dokuyan güvenlik önlemlerinden kaçamaz.

Bu nedenle İsam, birkaç yüz gence silah kullanma ve tank idare etme konusunda eğitim verilmesini ve temel seviyenin bile kâfi olacağını düşünüyordu.

Polis kuvvetleri, İçişleri Bakanlığı ve merkezi güvenlik birimleri ise İsam tarafından kaale bile alınmıyordu.

Aslına bakılırsa o Müslüman gençliği, bilgiye dayalı bir gözle incelenmiş stratejiler aracılığı ile askeri çözüme bakmak yerine polis kuvvetleri ile oyalanmalarından dolayı eleştiriyordu. İsam'ın askeri eğitime haiz Müslüman gençliğe çok büyük inancı vardı. O derdi ki: "Polis, bizim kardeşlerimizin eğitimi olmadığı için bize zorbalık taslayabiliyor. Ama biz onları eğitirsek ve onlara silahlar verebilirsek kimse onların önünde duramaz." Bu teori, hapis günlerimiz sırasında uzun bir süre ikimizin arasında bir tartışma konusu olarak kaldı ve ben şahadet ederim ki olaylar onun öngörülerinin büyük kısmının doğruluğunu tasdik etti. Şüphesiz ki bu olgusal bilginin bilimsel analizine ve ince bir şekilde yapılması gereken tahkikatlara mebni olan cüretkâr bir plandı. Bu tıpkı içinde cesur bir yüreği, askeri bilgiyi ve sıkı çalışmayı barındıran İsam'ın kişiliği gibi bir plandı. Teori tabi ki çok da tafsilatlı ve farklı boyutları içinde barındıran bir sistematikti ancak ben burada ana fikri zikretmekle yetindim.

5. İsam'ın "1981 yılı değişim yılı olacak" kanaati ve tutkusunun bir sonucu olarak ordudan devşirdiği, diğer kardeşlerle birlikte ordudan ellerinden geldiği miktarda askeri mühimmatlar, silahlar, kurşunlar, fişekler ve diğer teçhizatı sızdırmaya başladılar ki bu sızdırdıklarını depolayanlar da bizdik.

Bu silahların son sevkiyatı sırasında bazı silahların, kitapların ve askeri broşürlerin içinde bulunduğu bir çantayı benim kliniğimden depoya intikal ettiren kurye yol üzerinde iken yakalandı. Akabinde kendi kaçmayı başarsa bile çantayı bırakmak zorunda kaldı. Güvenlik güçleri çantadaki bazı broşürler, Kahire'de

konuşlu tank birliklerinin yerlerini gösteren haritalar vs. gibi evraklar tarikiyle İsam el Kameri'ye bağlı olan subay grubuna ulaştılar. İsam kendisine kadar varacak olan tehlikeyi sezip hemen kaçtı ancak subay kardeşlerden bazıları gözetim altına alındılar.

İsam, şubat ayından Sedat'ın Ekim 1981'deki suikastından sonraki yakalanışına kadar gizlendi. Tüm bu süreç dahilinde her zaman olduğu gibi vakar durdu, sessiz, sabırlı, şikâyet etmeden, mırıldanıp kimseyi suçlamadan olanları takip etti. O, kardeşlerine her şeyin ne kadar kolay olduğunu söyleyip onları motive ediyor ve onların iç dünyalarını kuvvetlendiriyordu. Bir ara nasıl son derece güç dönemde kaldığı için saklanacağı tek yerin benim mekânım olduğunu hatırlıyorum. Bundan sonra yanımda çalışan hemşireye tatil önerip kliniğe İsam'ı yerleştirdim. Ben bir süre şehri terkedeceğimi söylediğim için ne geceleri ışık açabiliyor ne de gündüzleri ses çıkartabiliyordu. Geceleri onu klinikte ziyaret edip ona bazı yiyecekler getirirdim. Son derece razı ve sabırlı idi, asla ve asla şikâyet etmedi.

İsam (Allah ona rahmet eylesin) saklandığı dönemde de aktivitelerine devam etti. Çektiği ölümcül strese, geçen her dakika artan gerginliğe ve ölümcül problemlere rağmen asla çalışmaktan ve çaba sarfetmekten geri kalmadı.

Çeşitli hedefleri inceledi, Silahlı kuvvetlerin konuşlandıkları yerleri ve polis karakollarını inceledi, planlarını ve deneylerini onun üzerine kurdu.

6. Sedat'ın suikastının akabinde İsam benden suikastı gerçekleştiren grupla kendisini irtibatlandırmamı istedi. Ben de onun Abbud el Zümer⁴⁷ ile irtibata geçmesine yardım ettim. Bu zor anlarda İsam el Kameri durumu Abbud ile tartıştı, kurtarabileceği ne varsa kurtarmak istedi ancak artık çok geç idi.

Aslına bakılırsa İsam, Enver Sedat'ın cenazesine yönelik özellikle Amerikan ve İsraili liderlerin hazır bulunmasından faydalanarak bir saldırı gerçekleştirmeyi planlıyordu. Ayrıca o, bazı tankları ele geçirme ve Sedat'ın cenazesinde bazı önemli hedefleri bunlarla vurmaya düşünüyordu. Ancak mümkünat dairesindeki seçenekler bu isteklerin çok altında idi ve zaten çok geç olmuştu. Abbud ile son görüşmemizde ona Mısır'ı terk etmesini ve başka bir aşamada ve dönemde saldırılarına devam edebileceğini söylesek de Abbud özür dileyerek bunu kabul edemeyeceğini, çünkü kardeşlerle beraber savaşı devam ettirmeye biat ettiklerini söyledi. Bana daha sonra hapishanede söylediğine göre o bizim teklifimize ikna olmasına rağmen verdiği sözden ve biatten dolayı bunu kabul edemediğini söyledi.

⁴⁷ Mısır Ordusunda Yarbay, Mısır İslami Cihad Hareketi'nin kurucusu ve ilk emiri, Mısır Ordusunda askeri istihbarat bölümünde görevliydi. (Çeviren)

7. Allah Abbud'un yakalanıp hapse atılmasını diledi. Daha sonra müfettişler cebir ve işkence yoluyla aldıkları bilgilerden onun ben ve İsam el Kameri ile buluştuğunu öğrendiler. Bu çok azim bir şoktu. Sekiz aydır saklanan subay tekrar olayların göbeğinde idi. Yoğun işkence ve takip sürecinden sonra ben tutuklandım ve İsam ise Kahire'nin Cemaliye mahallesindeki gizlendiği ve heyecan verici Cemaliye çatışmalarının vuku bulduğu yerde saldırıya uğradı.

8. Bu savaş cihadi hareketler tarihinde mücahidler ile güvenlik güçlerinin çatışmaları sırasında ortaya çıkardığı gerçeklerden ve İsam'ın perspektifinin ne kadar isabetli olduğunun ortaya çıkmasından dolayı en üst derecede önemli bir yer işgal eder.

Burada bir dakika durup savaşın tafsilatına bir göz atalım:

Savaş Cemaliye mahallesinin Manşiyat Nasır bölgesinde, fakir kimselerin evlerinin birbirlerinin üzerinde yığılmışçasına durduğu fakir bir bölgede gerçekleşti ve dar sokaklar ile geçitlerin arasında çatışmalar oldu.

İsam, kardeşimiz Muhammed Abdurrahim al Şarkavi tarafından bir karargâh olarak inşa edilmiş olan bir torna atölyesinde gizleniyordu. Yanında İbrahim Selame ve Nabil Naim de vardı. Atölye, çatısı olmayan bir koridor ve iki yanında iki oda bulunan bir evdi. Bu koridorun sonunda da demir bir kapı vardı. Atölye çıkmaz sokağa çıkan bir dar sokağa konuşlanmıştı. Birçok ev ile çevrelenmişti ve bunların hepsin çok katlı yapıları.

İçişleri Bakanlığı İsam'ın o atölyede saklandığını öğrenince bölgeyi polis korudunu ve Merkezi Güvenlik Birlikleri ile sardılar. Ayrıca en şedid silahlı kuvvetleri olan ve Merkezi Güvenliğe bağlı olan anti-terörizm tugayını da getirdiler. Mezkûr tugay hemen atölyeyi kuşattı ve etrafında çember oluşturdu. Ayrıca atölyeye bakan binaların çatılarını da kuşatıp üzerlerine makineli tüfeklerini yerleştirdiler. Devlet güvenliği teftiş memurları içeridekilerin tutuklu olarak dışarı çıkmasını beklerken polis kuvvetleri de bölgeyi tamamen kilitlemişti.

Şafaktan kısa bir süre önce hoparlörler ile kardeşlere çağrı yaptılar ve onların kuşatma altında olduklarını ve dışarı çıkıp teslim olmalarını talep ettiler. Hemen ardından baskın grubu -ki üzerlerinde balistik zırhlar bulunan ve Güvenlik Birlikleri'nin en seçkin memurlarından oluşan bir birlikti- atölyeye ateş kusan silahlılarla aralıksız ateş ediyor ve bu arada kardeşlere teslim olma çağrılarını da yineliyorlardı. İşte bu, o sabah kardeşlerin gözlerini açtığı o korkutucu fırtınanın görüntüsüydü.

Ancak ne var ki İsam ve kardeşleri her türlü olasılığa karşı hazırlıklıydılar. Demir kapının bir-iki santimetre ötesine elektrikli tel örmüş, yanlarına iki tane eski hafif makinalı tüfek ve biraz da el bombası almışlardı. Baskın grubu demir

kapıya doğru hamlede bulununca elektriğe çarpıldılar. Kalanlar korku ve şok içinde geri çekildiler. İsam onlara bir fırsat vermedi. Kapının üzerinden bir el bombası attı ve baskıncıların arasına düşen bomba geride ölümler ve yaralılar bıraktı. Operasyona fırtınavari bir şekilde başlayan baskın timinin çılgınlıklarına ve geri çekilişlerine korku ve dehşet içinde tanık olan tugay komutanları ve askerleri o anda korkudan felç geçirmişe döndüler. Karanlığa adeta kesif bir sessizlik çöktü. Ancak bu sessizlik uzun ömürlü olmayacak ve İsam ile iki kardeşin çatıya tırmanıp çevreleyen evlerin çatılarındaki makineli tüfek mevzilerini ellerindeki silahlarla adeta mermi yağışına maruz bırakmaları ile son bulacaktı. İsam ve kardeşleri bunla da yetinmediler. Onun yerine Güvenlik Birlikleri'ni dokuzu isabetle patlayan on tane el bombası atarak karşılamaya devam ettiler. Bu, güvenlik birimlerinin direnişten vazgeçtiği ve İsam'ın da onların zayıfladığını farkettiği andı. Bu andan itibaren İsam ve iki kardeş atölyeden çıkınca kendilerine doğru nişan alan bir askeri farkettiler. Ancak -kalbindeki korkudan dolayı- asker arkasını döndü ve kaçmaya başladı. Kardeş Nabil Naim onu kafasından vurarak öldürdü.

İsam sonra onlara sabit kalmalarını söyleyip bir el bombası fırlattı ve patlamanın olduğu yere doğru koşmaya başladı. Kardeşler kendilerini çembere almış güvenlik kuvvetlerine doğru koşmaya başladılar. Aman Allah'ım, sanki onlar ceset ve hayalet birlikleri arasında dolaşıyorlardı! İsam (Allah ona rahmet eylesin) gizlendiği dönemlerde sürekli olarak şehir savaşlarında el bombasının öneminden ve kuşatmaları yarmadaki kullanışlılığından bahsederdi. Ben ise bazen abarttığını düşünürdüm. Ancak bu olaylar bana onun gerçekten tecrübeli bir savaş adamı olduğunu öğretti. Allah onun üzerine sonsuz bir rahmet indirsinsin.

Kardeşler yakındaki Mukattam tepesine erişene kadar koşmayı sürdürdüler. Orada oturup yaralılarını ve zayıatlarını araçlara yükleyen Güvenlik Birlikleri tugayını izlediler. İbrahim Selame ellerinde geri kalan ne varsa kullanarak onlara son bir püskürtme yapmayı teklif ettiyse de İsam bu kadarının kâfi olduğunu söyledi.

Ebu Şuca'a, tüm cesuların babasıdır

O, savaş korkularından beslenip büyüyen bir korkudur.

Sanki senin kendi benliğin senin onun üzerindeki sahipliğini tanımıyor gibidir.

Ta ki sen en cömertten daha cömert,

En faziletliiden daha faziletli olana kadar.

Ve benliğin seni ruhunun hamisi olarak da kabul etmez

Ta ki sen ona en dehşetli anlarda dahi cömert olana kadar.

*Eğer tüm zorluklar kalıcı olmasa idi,
o zaman tüm insanlar efendi olurdu.
Ne var ki cömertlik insanı fakirliğe götürebilir
Ve şecaatin içinde ölüm riski saklıdır.⁴⁸*

Kardeşler el Mukattam tepesine doğru yürüdüler. İbrahim Selame elinde daha önce pimini çekip sonra yerine geri yerleştirdiği bir el bombası tutuyordu. Ancak görünüşe göre onlar koşarken pim yerinden kaymıştı. Kardeşler bir mağaranın kenarında durdular. İbrahim Selame ihtiyaç gidermek istedi. Böylece o mağaranın girişine doğru dönerken İsam ve Nebil de birkaç metre ötede durdular. El bombası yere düştü. Birkaç saniye sonra kardeşler gök gürültüsü gibi bir patlama duydular. İbrahim kardeşleri korumak adına kendisini el bombasının üzerine atmıştı. Gecenin sekineti, İbrahim'in bedeninin parçalanması ve patlamanın etkisini emmesi ile yarıldı. (Allah ona rahmet etsin)

*Öğütücü savaş ondan geriye hiçbir şey bırakmadı
Hatta çürüyecek kemikler bile.
Ve oklar vücudundan çıkarken
Kan dahi akmadı.
Tıpkı rüzgar ile savrulan
Bir kartalın ya da şanlı bir aslanın kalıntıları gibi..*

Böylece kaderin bekleyen bir sürprizi olduğu ortaya çıktı. Her türlü beklentiyi aşan bir sürpriz... Kardeşlerin kendilerinden en az 100 kat büyük bir kuvveti aşmalarına ve güven içinde kurtulmalarına rağmen İbrahim'in kaderi ile bir görüşmesi vardı ve bunu Gaybı Bilen *(Azze ve Celle)* dışında kimse bilmiyordu. İsam ve Nebil bu beklenmedik olay karşısında şaşırıp kaldılar.

*Ey Allah'ım, benim ölümüm yaklaştığı zaman
O, yeşil bir örtüyle sarılmış bir tabut içinde olmasın.
Ancak benim mezarım, gökyüzünün genişliğinde dinlenen
bir kartalın midesi olsun.
Akif, yüce kartalların midesi.*

Beni yoldaşlarım ile beraber iken şehadete ulaştır

O grup ki korku dolu topraklarda

Ve dehşetli zorluklarda pişmiş olsun.

Allah korkusunun kendilerini birleştirdiği dağınık gruplar

Onlardır ki savaş başladığı zaman şecaat arzederler.

Ve onlar dünyalarını geride bıraktıkları zaman

Kaybı da geride bırakırlar;

Onlar kitaplarda yazılı olanlar ile karşılaşmak için

Dünyalarını terkettiler.⁴⁹

Allame İbn Kayyım (Allah ona rahmet eylesin) diyor ki:

“Şüphesiz, benim gerçek kulum beni zorluk anlarında hatırlayandır.

“Ey iman edenler! Savaş esnasında karşı karşıya geldiğiniz düşman birliğine karşı dayanın, sebat edin ve Allah'ı çok zikredin ki felah bulasınız.” (Enfal, 45)

Sihhatli, hür ve dini vecibelerini yerine getiren birini görmek gerçekten göz kamaştırıcıdır. Ve yine zayıf, sağlıksız, sabit bir durumu olmayan ve yine de yerine getirmesi gereken dini vecibelerini hiç aksatmadan yerine getiren kimseyi görmek gerçekten göz kamaştırıcıdır.⁵⁰

İsam (Allah ona rahmet eylesin) bana polisin nasıl ona eşlik edip de gömmeye yardım etmek için İbrahim Selame'nin naaşını kendisine göstermemi istediğini anlattı. Bana nasıl merkezi güvenlik kampında durduklarını, buranın Cemaliye'de kendilerini kuşatan polislerin merkezi olduğunu ve Merkezi Güvenlik Birlikleri'nin etrafına toplanıp kendilerinden birçoğunu öldürüp yaralayan bu dirençli savaşıya nasıl gıpta ile baktıklarını da anlattı. Onlardan biri: “Neden bizi öldürüp yaralıyorsun?” diye sorunca İsam da: “Peki sen neye dayanarak beni öldürme hakkını kendinde buluyorsun? Benim hakkımda ne biliyorsun ki komutanlarının benim ölüm emrimi verdiğinde ona itaat ediyorsun?” diye cevap verince cevap veremedi ve sessiz kaldı.

Bana saldırıya uğradıkları evde bir cüzdan bıraktığını, bu cüzdanda önemli evraklar olduğunu ve bir miktar da para bulunduğunu söyledi. Ama müfettişlerden hiçbirinin bundan bahsetmediğini de söyledi. Ona göre polislerden birisi

⁴⁹ Beyler Turmah bin Hakîm'e atılır. Ahbârü Turmah ve Nesebehû, c.12, s. 57; el-Eşbah ve'n Nezzâr, c.3, s. 353.

⁵⁰ El-Favâid, c.1, s.169

bu cüzdanı bulmuş ve içindeki parayı cebe indirmek için ses çıkartmamıştı. Bu evleri talan etme görevi olan polis birimleri için son derece normal bir şeydi.

9. Allah İsam'ın yakalanmasını takdir etti. Devlet Güvenlik birimleri müfettişleri onu yakalar yakalamaz, onu ağır işkencelerden geçirmeye başladılar.

Bilmek istedikleri tek şey olabilecek en çok sayıdaki ilişkili subay ismini öğrenmekti. Bununla da rekabet içinde oldukları askeri istihbaratı geçmek istiyorlardı. İsam onlara çeşitli birimlerde çalıştığı kimselerin isimlerini verdi. Ayrıca birliklerden birisinin lider kadrosuyla beraber bir darbe hazırlığında olduğu hikayesini de uydurup onlara sundu. İçişleri bakanı El Nebevi el İsmail, Devlet başkanına durumu haber vermek için elini çabuk tuttu. Askeri birliklerde muvazzaf üst düzey bazı komutanları tutukladı ve başkana üç ana güvenlik sisteminin (Devlet Güvenlik Müfettişliği, Askeri İstihbarat ve Milli İstihbarat) başkanlarının katılacağı ve Milli İstihbarat'ın başkanının -Askeri İstihbarat eski Başkanı General Nessar-başkanlığını yapacağı bir toplantı tertip edip İsam el Kameri ile ortaklaşa bir tahkikat başlatmalarını istemesini telkin etti. Toplantı, Devlet Güvenlik Müfettişliği yönetim departmanında yapıldı. General Nessar, İsam'a (Allah ona rahmet eylesin) bu bilginin güvenilirliğini sordu. İsam ise onlara bu bilgiyi işkenceden kaçınmak için verdiğini, Devlet Güvenlik Müfettişliği memurlarına her isim verdiğinde bir üst rütbedeki bir isim için ona baskı yaptıklarını, bu isimlerin sadece farklı birimlerde beraber çalıştığı kişilerin isimleri olduğunu ve böylece kendini temin edebildiğini söyledi. General Nessar, İsam'ın Askeri İstihbarat'a verilmesini emretti ki bu Devlet Güvenlik Müfettişliği'nin yüzüne bir tokat gibi patladı.

Devlet Güvenlik Müfettişliği bunu hiçbir zaman unutamadı. Albay Muhsin Hıfzi, İsam'a sorgulanması sırasında küfür ediyordu. Bundan sonra öğrendikleri yeni bir bilgi dolayısıyla İsam (Allah ona rahmet eylesin) Ka'fa Hapishanesi'ne gönderildi ve orada sorgu birimlerinin intikamlarını aldılar.

İsam'ın (Allah ona rahmet eylesin) bana anlattığı garip olaylardan bir tanesi de bir gün sorgulamadan sonra Albay Muhsin Hıfzi'nin kendisini çağırıp ona kendisinin Müslüman olup olmadığı hakkında ne düşündüğünü sorması olayıydı. İsam bunun bir oyun olduğunu ve albayın kendisini bir yere sürüklemeye çalıştığını düşündü. Bana, ona "Bunu sen daha iyi bilirsin" dediğini söyledi. Bunun üzerine albay soruyu daha ciddi bir ses tonu ile bir daha sorunca İsam ona: "Ya İslâmi hükümlerden gafilisin yahut anlamıyorsun" demiş. Muhsin Albay da "Tüm İslâmi delillerin farkındayım ve onları çok iyi anlıyorum" diye cevap verince İsam da albay; "O zaman şüphesiz sen bir kafirsin çünkü sen Müslümanlara karşı savaştan bir subaysın ve mürted bir rejimle çalışmayı seçtin" diye cevap vermiş. Albay Muhsin: "Öyle ise..." demekle yetindi ve onun hücrelerine geri döndürül-

mesini emretti. İsam (Allah ona rahmet eylesin) bu olayın üzerinden bir yıl geçtikten sonra hala neden Muhsin Hıfzî'nin bu soruyu sorduğunu bilmediğini söyledi.

Allah diyor ki: *"Kendileri de bunların hak olduklarını kesin olarak bildikleri hâlde, sırf zalimliklerinden ve büyüklük taslamalarından ötürü onları inkâr ettiler. Ama bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak!"* (Neml, 14)

Ayrıca Allah diyor ki: *"Onların sözlerinin seni üzdüğünü biliyoruz. Aslında onlar seni yalanlamıyorlar, fakat o zalimler Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar."* (En'âm, 33)

Ve Allah diyor ki: *"Hatta, mazeretlerini ortaya koysa da o gün insan kendi aleyhine şahittir."* (Kıyâmet, 14-15)

10. Yargı, İsam'ın ismini sanık olarak Cihad davasında zikretti. Ancak müfettişlerle olan oyunları sebebiyle onu davanın ilk duruşmasına çıkarmadılar. Onu ve Rifai Taha'yı Kal'a Hapishanesi'nden ikinci duruşma için getirdiler.

Mahkemede İsam bu oyunlardan bahsetti ve Kal'a Hapishanesi'nde maruz kaldığı işkenceler hakkında konuşmakta ısrarcı oldu. Hâkim bu konuyu es geçmek istediye de o bunu konuşmakta kararlılık gösterdi. Hâkim onu kovmakla tehdit etse de İsam buna pek aldırmadı. Hâkim onun kovulmasını emredince de o buna karşı koydu. Merkezi Güvenlik görevlileri ona dikkatle yakınlaşmaya çalıştılar ancak o onlara kükreyince korku içinde geri çekildiler.

Duruşma kontrolden çıktı ve sanık kardeşler öfke içindeydiler. Öncesinde kardeşler beni duruşmada kendi aramızda emir olarak görevlendirmişlerdi, bundan mülhem olarak onlara sessizliği muhafaza etmelerini ikaz ettim. Açık ve yüksek bir şekilde de mahkemeyi tehdit ederek İsam'ın (o sırada kardeşlerden tecrit edilmiş bir şekilde tek başına bir kafeste bulunuyordu) cebir ile mahkeme salonundan çıkartılması gerçekleşirse yargılamanın devam etmeyeceğini dile getirdim. Gerginlik devam etti. Ancak hâkim baktığı davanın öteki davalara benzemediğini ve bunun yanında kendisini sanıklarla bir çatışma haline soktuğunu idrak etti. Bu noktada avukatlar araya girip durumu kotardılar. Seslerini bastırarak uğultular arasında özürlerini mahkeme reisine sundular. Hâkim durumu inceledi ve mahkemenin özü kabul ettiğini ve duruşmanın devam edeceğini söyledi.⁵¹

⁵¹ "Eymen ez-Zevahin kemâ Arefituhu" adlı kitabında Muntasır bu duruşmanın Büyük Cihad Davası'ndaki ilk duruşma olduğunu, benim Kal'a Hapishanesi'nden henüz dönmüş olduğumu ve gazetecilerle Muntasır'ın Kal'a Hapishanesi'ndeki acı dolu durumunu gördüğümü ifade etti. Ayrıca benle Liman Tora Hapishanesi'nde tanıştığını ve bana bundan dolayı teşekkür ettiğini de iddia etti. Ne kadar acı ki bunların hiçbir gerçekleşmedi. Öncelikle bu davanın ilk değil ikinci duruşması idi ve ben Kal'a Hapishanesi'nden dönmemişim. Davanın başlamasından önce 1 yıl kaldığım Liman Tora Hapishanesi'nden dönmüştüm. Ayrıca basına Muntasır hakkında hiçbir şey söylemem mümkün değil. İntakım onun Kal'a Hapishanesi'ndeki varlığına dair hiçbir şey bilmiyordum. Bu ifadeler medyaya tarafından sürekli parlatılmasına rağmen ben ne onun ismini zikrettim, ne o benimle Liman Hapishanesi'nde tanıştı ne de ben onu ömrüm boyunca bir kere tanıdım ve gördüm. Yapmadığım bir şey için bana nasıl teşekkür edebilir?

11. Hapishane yılları boyunca İsam asla öğrenmek ve öğretmekten vazgeçmedi. Onun aklını kurcalayan asıl mesele ise idama mahkûm edilen kardeşleri kurtarmak idi.

Allah benim Liman Tora hapishanesi'nde⁵² birkaç ay onunla aynı hücrede kalarak şereflenmemi takdir etti. O bu süre zarfı boyunca bıkmadan gelecek dönemleri aklında resmetti, uygulanabilir çözümler üretti ve birçok vakıa hakkında araştırmalarda bulundu. Sonra Allah bizim ayrılmamızı irade buyurdu. Ben, henüz nihai karar verilmeden önce çoğunu zaten geçirdiğim üç senelik mahkûmiyete çarptırıldım. İsam (Allah ona rahmet eylesin)'a gelince o kendisine ulaşan 10 yıllık hapis kararını her zamanki metaneti ve eşsiz imanı ile karşıladı. Hatta beni metin olmaya ikna etmeye dahi çalıştı. Bana: "Tek başına taşıyacağın yük için üzülüyorum" derdi. Şüphesiz ki benim Pakistan'a iltica etmemin arkasındaki sebep, bizim hapishanede beraber tasavvur ettiğimiz planı uygulamak idi.

12. Hapishanede İsam sürekli olarak hapishaneden kaçma planları üzerinde duruyordu. Birkaç denemeden sonra sonunda 17 Haziran 1988 tarihinde Hamis Muslim ve Muhammed Asvan ile birlikte Liman Tora Hapishanesi'nden firar etmeyi başardı. Bu sonu başarı ile taçlanan ancak uzun ve detaylı bir planlamayı gerektiren zor bir teşebbüstü. Kaçış planı hapishane çitlerini ve etrafındaki hapishane birliklerini aşır Nil'in öteki tarafına geçmeleri ile icra edildi.

Çok fazla detaya girmeden, dargın İçişleri Bakanlığı böylesine cengâver ve gürültülü bir kaçış planı beklemiyordu. Ameliye, hücrenin penceresindeki parmaklıkları sökmeleri ile başladı. Anbarın korumalarını rehin aldılar ve dört metre yüksekliğe varan çitlere doğru yöneldiler. Bu sırada etrafa ses bombası atarlarken bir tane de güvenlik görevlisi ile çatıştılar ve bu çatışma sonucunda onun silahını ele geçirip yoğun güvenlik altında bulunan⁵³ Tora hapishanesinden kaçmayı başardılar. Firardan sonra İsam el Kameri ve iki yoldaşı Nil'in batı yakasına geçtiler ve Delta'ya ulaşana kadar da çiftliklerin arasından yürümeye devam ettiler.

Çok uzun bir yürüyüşten sonra Hamis Muslim'in ayağı çatladı ve iltihap kaptı ve bu da ateşe ve titremeye yol açtı. Onu muayene etmek için kardeşler Halid Bahit'in el Şarabiadaki onlar için ideal bir konaklama yeri olarak ayarlanmış evine iltica ettiler. Allah'ın kaderinin bir cilvesi olarak 25 Haziran 1988 şafağında Halid Bahit'in evi üç kardeşin firarı sonrası başlatılan bir dizi yakalama / gözaltı furyaları kapsamında Devlet Güvenlik Müfettişliği güçleri tarafından basıldı.

Burada bir başka cesaret ve yiğitlik hikayesi vuku buldu. Devlet Güvenlik Müfettişliği'nde Albay olan ve kapının önündeki askeri birliği komutanlık yapan

52 Diğer ismi "Akrep Hapishanesi"dir. (Çeviren)

53 Tora Hapishanesi Mısır sisteminde "en üst düzey güvenlikli hapishane" sınıfında olması ile meşhurdur. (Çeviren)

subay kapıyı çalar çalmaz kardeşlerin hazırladığı ses bombalarının sağanağına tutuldu. Ardından İsam ona bir mutfak bıçağı ile saldırdı. Komutan o an silahını bırakıp kaçtı, onun korkuya tutulmuş askerleri ve diğer subaylar da onu izledi. İsam, baskın timi komutanının bıraktığı silahı aldı ve kardeşler evi terkederken o da sokakta baskın timi avına çıktı. Sokağın başında İsam, kardeşlerin kaçışını kolaylaştırmak için koruma atışına başladı ve bir polis ile silahlı çatışmaya girdi. Bu esnada midesine isabet eden bir kurşun onu yere yığıdı. Kardeşler onu taşımaya gelse de o onlara izin vermedi. Onlara geri çekilme esnasında kullanmaları için silahını verdi ve bu sırada ruhunu kavuşmayı hasretle beklediği Rabbi'ne teslim etti. (Allah ona rahmet etsin)

Allah'ın rahmeti üzerine olsun, Ey Kays ibn Asım

Ve onun merhameti, eğer dilese

Kays'ın vefatı yalnızca onunki miydi?

O, ümmetinkiydi!⁵⁴

Nabil Naim'in bana anlattığı olay, bakanlığın İsam'ın (Allah ona rahmet eylesin) ele geçirilmesi olayına ne kadar bozulduğunu ifade etmeye yetiyordu. Bana bu trajik olayın akabinde Liman Tora hapishanesindeki bir teftiş memuruna "Seni Said'e (Yukarı Mısır'da) mi sürecekler" diye sorduğunda memurun emin bir şekilde "Asla! Ben onu bunca yıl bu hapiste tutabildiğim için bir onur rozeti hakkediyorum" dediğini anlattı. Vakıa ise gerçekten bu memurun sürülmemesi idi. Yani bakanlık bunu bir meziyet olarak kabul etmişti.

Bu, bu dünyada hakkını alamamış bir kahramanın kıssasından yalnızca kısacık bir cüzdür. Şehadet ederim ki İslâmi hareket otuz seneden bu yana İsam gibi bir nimetle nimetlenmemiştir. Bu, onunla en kasvetli durumları yaşamış ve aylar boyunca aynı hücreyi paylaşmış birisinin şehadetidir. Bu ayrıca birçok inişler ve çıkışlar yaşamış, Allah'ın geniş arzında uzun yıllar dolaşmış, mizaclarına vakıf olduğu çok kimse ile tanışmış ve irtibatlanmış birisinin şehadetidir.

Ayrıca Musa kardeşin⁵⁵ (Allah ona rahmet eylesin) İsam Kameri'nin (Allah ona rahmet eylesin) zindandan gönderdiği bir mektupta benden bahsederek -Allah'tan bu övgüye gerçekten mazhar olmayı dilerim- "Eymen Ez-Zevahiri'ye git ve onunla çalış, o güvendiğim tek insandır" demesi ile de müşerref oldum.

⁵⁴ Abde bin Tayyib, el-Mevsû'atü'l Şîriyye.

⁵⁵ Kardeş Seyyid Musa (Allah ona rahmet eylesin) Özel Kuvvetler'den Albaydı. İsam el Kameri (Allah ona rahmet eylesin) ile irtibatından dolayı orodudan atıldı. Sonra mücahid ve murabıl olacağı Pakistan'a hicret etti ve burada vefatına kadar dalak kanseri ile mücadele etti. Allah onun hicretini ve cihadını kabul etsin ve bizi onunla buluştursun.

TAHA EL BÜTLİ: YUKARI MISIR'DAN BİR ASALET

Taha el Bütli benim hafızamdan asla yok olmayacak bir isimdir. Hala onu hatırlarım. Onun ansızınlığını, alçakgönüllülüğünü, neşesini, özgün yukarı Mısır lehçesini, herkese hizmet etme tutkusunu ve yankılanan gülüşünü... Ancak tüm bunların arkasında Sohac, Toma'dan gelen Taha Mahmud Hüseyin Hasaneyn el Bütli'nin trajedisi var.

Onun hikayesi Mısır'daki milyonlar gibi zayıf ve yoksula uygulanan adaletsizlik, zulüm ve baskının bir sonucu idi. Taha zindana girdiğinde henüz otuzlarının ortalarında idi. Ancak suçu neydi? Bu, şair Ebu el Tayyib el-Mütenebbi'nin de dediği gibi Mısır'ın kısmen komik ancak azami derecede hastalıklı trajedisinden bir parça idi:

"Mısır'da ne de çok komik şeyler var

Ancak bir nevi komik olan ise

Bunların kulağa ağıt gibi gelmesi imiş."

Taha, Mısır ordusundaki uzunca bir vakit alan zorunlu askerlik hizmetini tamamladı. Mısır ordusunun Özel Kuvvetler biriminde çalıştı ve önce Yıpratma Savaşı'nda* sonra da Ekim 1973 Yom Kippur Savaşı'nda bulundu. Sonra Toma'daki yerel mecliste çalıştı, Mili Parti'ye katıldı ve onun etkin üyelerinden birisi haline geldi. Sonra, tüm gençliğin ortadaki durumu gibi, esrar çekmekte bir beis görmedi. Allah onu güçlü ve atletik bir beden ile nimetlendirdi ve jimnazyumların birinde bunu karate öğrenmeye kullandı. Trajedi de tam burada başladı.

Sedat'ın yakalanmasını müteakip Devlet Güvenlik Müfettişliği İslâmi Cemaat'e mensup, mühendislik öğrencisi olan, yirmili yaşlarda ve Toma'da karate öğreten bir şüpheli hakkında ihbar aldı ve polis onu yakalamakla görevlendirildi. Emniyet istihbaratı yalnızca bir tane karate eğitmeni buldu - Taha idi - ancak burada bir garabet vardı. Nitekim ellerindeki profil ile buldukları kişi arasında ortak ve tutarlı hiçbir taraf yoktu. Aradıkları kişi üniversite öğrencisi, yirmilerinde, bekar, askerlik yapmamış ve İslâmi gruplara üye iken Taha askerliğini bitirmiş, üniversitede okumayan, kamu görevlisi, Milli Parti üyesi ve dini vecibelerini yerine bile getirmeyen birisi idi. Tüm bu garabete ve hatta bu memurların çoğu kendileri Taha ile esrar çekmelerine rağmen Taha'yı yine de tevkif

56 Mısır, Suriye, Ürdün ve FKÖ'nün İsrail ile 3 yıl 36 gün süren, o zaman İsrail kontrolünde olan Sina yarımadasında cereyan eden ve tarafların hepsinin zafer ilan ettiği savaş. Ağustos 1970'te sona ermiştir. (Çeviren)

ettiler. Onu, görevlerini savsaklıyorlar diye fırça yememek için tutukladılar. Taha'nın problem dolu yolculuğu da böylece başlamış oldu.

Taha'ya endişe etmemesini, bunun basit bir prosedür olduğunu ve polis karakolunda birkaç dakika kalıp serbest bırakılacağını söylediler. Daha sonra ona merak etmemesini, basit bir prosedür olduğunu, eyalet başkentindeki güvenlik amirliğinde serbest bırakılacağını söylediler. Eyalet başkentinde ona merak etmemesini, basit bir prosedür olduğunu ve Kahire'de serbest bırakılacağını söylediler. İşte Taha el Bütli'nin Mısırlıların istihzai bir biçimde "Güneşin Ardı" dedikleri öteki tarafa geçme hikayesi böyle başladı.

Emniyet birimleri onun gerçek isminin -ki aslında Taha Mahmud Hüseyin Hasaneyn el Bütli'dir- aslında dördüncü bir soyadı daha olduğunu -ki gerçek ismi ile hiç alakası yoktu- söyleyip aranan şahsın soy ismini ona verdiler. Bu, ilk defa duyanlar için aptalca bir şaka gibi telakki ediliyordu. Ama Mısır'da -Harikalar diyarı olan hani- bu son derece normaldi. Orada insan hayatının değerine kendileri ile raporlar yazılan mürekkepler karar verir. İnsanların hakkı ve kutsaliyeti ise resmi olarak ortadan kalksa bile sadece kendilerine Bey veya Paşa diyen kimselerin tekelindedir. Ancak kendisine Mısır Ulusu diyen geri kalan ezici çoğunluğa böyle bir hak yoktur. Hatırlıyorum da bir zamanlar Kal'a Hapishanesi'nde inzivada iken kaldığım hücrenin karşısında silahlı kuvvetlerde pilot olan birini getirdiler. Sebebi ise -inşallah- şehid Muhammed Abdusselam Farac'ın (Allah ona rahmet eylesin) akrabası olması idi. Pilot bana sorgu esnasında kendisine "Bizimle iş birliği yapacak mısın? Biz de sana insan muamelesi edelim? (Nitekim o bir subaydı) yoksa yapmayıp sana hapishanedeki diğer yaratıklar gibi davranmamızı mı istersin?" dediklerini söyledi.

Konuyu daha fazla uzatmadan Taha el Bütli'ye geri dönmek icab ediyor. Taha el Bütli işkence namına ne varsa onu bünyesinde hissetti. Güçlü bir bedeni olduğu için işkencenin derecesini de artırdılar. Daha sonra gerçek şüpheliyi yakalasalar bile -Taha onunla daha sonra hapishanede tanışacaktı- polis muhbirlerinin üzerine attığı leke Taha el Bütli'ye yaşadığı beldede yapışacaktı. Taha el Bütli Acil Üst Güvenlik Mahkeme'sine Mısır'ın en büyük hukuk davasında bir cihadi örgütün liderliğini yapma suçundan yargılanmak üzere apar topar sevk edildi. Taha hapishanede kaldığı müddet boyunca sistemin gerçeklerini, Milli Parti ve Mısır'da olan olayların iç yüzünü öğrenme fırsatına erişti. Taha'nın görünüşü müdafilerin neredeyse tamamından farklıydı. O sakallarını tıraş ederdi ve sigara içerdi. Ancak mertliği ve düzgün tavırları onu herkese sevdirdi. O içtiği sigaranın bile kimseye zarar vermesine izin vermedi. Bir hücrede yalnız kaldı. Alicenaplığı onun hücrelerini herkesin ortak noktası ve buluşma mekânı haline getirdi. Herhangi bir İslâmi cemaate mensubiyeti olmadığından do-

layı onu oraya koyan emniyet, onu kardeşlerin arasında muhbir olarak kullanmak istedi. Ona cazip tekliflerde bulundular ve ondan sakalını uzatmasını, sigarayı terketmesini, mahkûmların arasında sızıp ondan alacağı bilgileri polislere vermesini istediler. Ancak Taha, mertliği ve yiğitliği sayesinde, kendinden emin bir şekilde onlarla mücadele etti ve teklif ettikleri yoldan gitmeyi rijit bir şekilde reddetti. Kardeşler tarafından muhbir olarak adlandırılmamak için ne sigarayı bıraktı ne de sakalını uzattı. Onun samimi zihni bunun en doğrusu olduğuna kanaat getirmişti.

Taha ile hapishanede tanışma fırsatı yakaladım ve Lima Torada kaldığım koğuştan Nacih İbrahim ile birlikte koğuştakileri greve başlatmaya teşvik suçundan dolayı deport edildiğimde bu tanışma daha da yakından tanımaya dönüştü. Bütün hücreler dolu olduğundan dolayı içinde birazcık yer bulunan tek hücre olan Taha'nın hücresine bizi sevkettiler. Ramazan ayı boyunca onunla birlikte kaldık. Hücreler bize ceza olsun diye kapatılmıştı. Bu şekilde iftar vakti geldiğinde Taha sigarasını yakar, ağzını hücre kapsının deliğine dayar ve biz rahatsız olmayalım diye dışarıya doğru üflerdi. Onun eli açıklığını, samimiyetini ve delikanlılığını hissettikçe aramızdaki uhuvvet güçlenmeye başladı. Onun hücresi birçok kardeş için çay içme mekânı idi. Beni *Arapların Şeyhi* diye çağırırdı ve dilediği zaman bana içini dökerdi. Bana, hapishane sayesinde önceki hayatının kendisine ilahi bir azap olarak geldiğini ve Allah'a önceden yaptığı ne varsa onlar için tevbe edeceğine dair kendi nefesine söz verdiğini söyledi. Bana ayrıca Milli Parti'nin ve onun ikiyüzlülüğünün farkına vardığını ve böyle partilerle ilişkili olduğu için ne kadar pişman olduğunu anlatırdı.

İlk duruşma esnasında içerisinde müdafilerin bulunduğu ve tavana kadar değen kafese tırmanıp da hâkime şöyle bağırdı: "Ben yanlış Taha Mahmud Hüseyin Hasaneyn el Bütli'yim! Ben Mısır için savaştım, hiçbir cürüm işlemedim ve serbest bırakılmayı talep ediyorum!"

Onu tanımayan ve şaşırmış olduğu çok belli olan bir kardeşin bunun üzerine yanındakine "Neden böyle davranıyor" dediğini ve cevap veren kardeşin de derin bir hüznün içinde "Bırak istediğini yapsın" dediğini işittim.

Her ne kadar dava metni onun hakkında uyduruk bir rapor hariç herhangi bir şey içermese de hâkim onu serbest bırakmadı ve o evinden yüzlerce kilometre uzakta tam üç yıl boyunca hapis hayatı yaşadı. Mahkemede Taha iki kuzeninden kendisi hakkında tanıklık yapmalarını talep etti. Mahkemeye geldiklerinde gergin ve ajite olmuşlardı ve duyduğum en ilginç ifadeyi verdiler. Bütün bu yolu önlerinde duran kişinin Taha el Bütli olduğunu ve onun başka bir isim veya soyismi olmadığını söylediler...

Acınası Mısırlı mizahı.....!!!!

Taha el Bûtli nihayet benim serbest bırakılmamdan bir ay evvel serbest bıraktı. Kahire'ye ilk ziyaretinde -benim salınmamın hemen akabinde- Liman Tora hapishanesine gitti. Gardiyanlarla olan muhabbeti aracılığı ile içerideki mahkûm kardeşlere selamlarını gönderdi. Hapishanenin kapı görevlisinden de benim salındığımı öğrendi. Sonra hapishanenin kapı görevlilerinden birinden Taha el Bûtli'nin benimle konuşmak istediğini belirttiği sürpriz bir telefon aldım. Taha beni görmek istediğini söyledi ve benim kliniğime geldi. Daha önce belirttiğim gibi ben o sırada iki farklı tarassut altında idim. Biri genel diğeri gizli gözetim. Ona: "Benimle irtibata geçerek başını derde sokmaktan korkmuyor musun?" diye sordum. Bana "Daha ne kadar kötü olabilir ki? En kötüsü zaten başıma geldi" diye cevap verdi.

Onun sadakatine ve mertliğine hayran kaldım. Ona, "Taha ben gözetim altındayım ve benim hareketlerim kısıtlı" dedim. O ise "Allah'ın izni ile bu dertli zamanlar geçecek ve sen yolculuklar yapacaksın. Ama eğer yolculuğa çıkarsan beni unutma. Suudi Arabistan'da benim için iş ayarlamaya çalış. Bu memleket berbat!" dedi.

Ancak ne bunu yapabildim ne de yapmak istedim. Şimdi, 25 sene sonra, Taha'nın beni affetmesini istiyorum. Ona bunu yapmamamdaki sebebin aynı sıkıntıları yaşamasından korkmam olduğunu bilmesini istiyorum.

Hatırladığım kadarıyla Taha'nın Tora İstikbal hapishanesinde bir arkadaşı daha vardı. Onu "Ahmed amca" diye hatırlıyorum. Silah ticareti yapmakla suçlanıyordu. Duruşmalarda buluşuyorlar ve ikisi de yukarı Mısır'dan olup ikisi de İslâmi gruplarla alakalı olmadıklarından dolayı iyi anlaşıyorlardı. Müdafilerin kafesinin yanında birbirlerine yaklaşır ve orada muhabbet ederlerdi.

Bir keresinde mahkemeden gelirken Taha bana: "Bugün Ahmed amca bana ne sordu biliyor musun?" diye sordu. Ona, ne sorduğunu, sordum. Bana: "Onunla beraber oturuyordum. Birden gözleri gözyaşı ile doldu ve bana şu mahkemeyi koruyan gardiyanı görüyor musun? İşte o sorgu sırasında kırbacı ile derimi lime lime etti" dedi.

Ahmed Amca'nın gözaltısı sırasında bazı kardeşler ile onları kızdıran bir memur arasında yumruk kavgası çıktı. Bunun üzerine Tora İstikbal hapishanesi tüm mahkûmları bir "dünyadan nefret ettirme kampanyası" ile cezalandırmaya karar verdi. Mahkeme karakolunun komiserleri Ahmed amca'yı çağırıp ona İslâmi gruplarla ilişkisi olanlara yönelik bir aylık bir bezdirme programı izleyeceklerini ve kendisi bu gruplarla ilişkili olmadığından dolayı onu transfer etmek istediklerini söyledi. O da polis memuruna terbiyeli ve zeki bir ifade ve Yukarı Mısır aksanı ile "Beni nereye transfer edeceksiniz?" diye sordu. Memur "Tora Mazra'a" hapishanesine deyince Ahmed amca "Öyle ise beni bir hapishaneden

diğerine nakledeceksiniz. Bizim geldiğimiz yerde ekmeği ve tuzu paylaştığımız insanları terketmek utançtır” diye cevap verdi.

Ahmed amca bu dünyadan nefret ettirme ve bezdirme programını bir ay boyunca göğüsledi ve bunu sadece böyle bir zamanda kardeşlerini yalnız bırakmamak için yaptı!

Tavize, karşılıklı anlayışa, kayıp-kazanç politikasına, Amerikan küreselleşmesinin peşine takılmaya, azılı mücrimlerle anlaşmalar yapmaya ve en esfelleri övmeye boğazına kadar batmış olanların bu değerler ve nitelikleri anlama kabiliyetleri gerçekten mevcut mudur?

FETHİ RIDVAN: YITİK ÇAĞDA BİR İRFAN

Fethi Rıdvan (Allah ona rahmet eylesin) Mustafa Kâmil (Allah ona rahmet eylesin) tarafından kurulan Milli Parti'nin liderlerinden birisidir. Parti, İslâm Devleti'ne -Osmanlı Devleti- ait olma görüşü ile sınırlı bir milliyetçilik fikrini savunuyordu. Muhammed Ferid (Allah ona rahmet eylesin) ise Mustafa Kamil'in yerini aldı ve "*Devlet-i Aliyye-i Osmaniyye Tarihi*" isimli bir kitap kaleme aldı. O bu kitapta Abbasi Halifeliğinin yıkılışından bahsederken şöyle bir yorumda bulunuyor:

"İslâm kendisini koruyacak ve içindeki aşırılıkları birleştirecek bir üstün devletten mahrum kalmıştı. O her vali kendisini kendi bölgesinden mesul görüp de kendisini o bölge ile sınırlayınca merkezi birliğini kaybetti. Bu, Allah, Devlet-i Aliyye-i Osmaniyye'yi bu göreve tayin edip onun bir İslâm Devleti olarak kurulmasını istediği ve altında bir şemsiye gibi tüm İslâm beldelerini birleştirmek istediği ana kadar böyle devam etti. Osmanlı devleti daha önce kendilerine temiz akidenin ve imanın ulaşmadığı yerlere kadar genişledi, İslâm'a eski azametini kazandırdı ve insanlar arasında onun ismini yüceltti."⁵⁷

Milli Parti her zaman İslâmi akıma yakındı. Fethi Rıdvan, Sedat karşıtı idi ve Eylül 1981'deki tutuklama furyalarının birinde gözaltına alınmıştı. Sedat saçma bir abartı ile onun hakkında "Bizi 79 yıl boyunca aldatan adam" bile demişti. Bu tutuklanma Fethi Rıdvan'ın ilk gözaltına alınışı değildi. Ancak bu sefer o 70 yaşını geçmişti. Hüsnü Mübarek, Sedat'ın suikastından kısa bir süre sonra aralarında Fethi Rıdvan'ın da bulunduğu kişileri serbest bıraktı. Fethi Rıdvan cihad davasında beni ve Dr. Salah Mayhub'u⁵⁸ savunmaya gönüllü oldu. Mahfuz Azzam ve Muhammed İmamuddin es-Sübki ile birlikte beni savunan üçüncü avukattı. Benim dayım ve vekalet verdiğim kişi olan Mahfuz Azzam'la da yakın ilişkisi vardı.⁵⁹ Onun parlak savunması benim hala hatırımdadır. Fethi Rıdvan savunma günü mahkemeye geldi. Yaşı onun görünüşüne bir etki bırakmıştı. Ona bakarak bunca yaşına ve ağır aksak yürüyüşüne rağmen gözaltı süresince çektiği acılara nasıl dayanabildiğine şaşırdım. Fethi Rıdvan konuşur konuşmaz

⁵⁷ Devlet-i Aliyye-i Osmaniyye Tarihi, c 1, s.114

⁵⁸ O dönemde Dr. Salah Mayhub Kahire Üniversitesi'nde Fen Bilimleri Fakültesi'nde matematik profesörüydü. Savcılık ona Suriye İhtvan'ının eski Genel Rehberi olan ve adı Cihad Davası sanıklarının adlarından biri olan İsmail Altar tarafından yönetilen bir grupla bağlantılı olma suçlamasında bulundu.

⁵⁹ Mahfuz Azzam onun benim bazı davalarda vekaletimle imzalamada bulunduğunu söyledi ancak -hapisnedenen serbest bırakılmamı sırasında- benim resmi vekaletime sahip olan dayım Mahmud Azzam dışında ben kimseyi kendi yenne atamadım. Ne yazık ki Muntasır Zayrit benim asla arkadaşım, zindan içinde veya dışında görevdaşım veya benim vekaletime sahip biri değildi. Onunla asla tanışmadım ve asla de asla bulmadım. Bu nedenle muhterem okurlara Allah'ın bu aciz kulu hakkında medyada yazılıp çizilenlere dikkat etmesini isterim. Ben ne benim hakkımda söylenenlere cevap vermek istiyor ve buna mecburum ne de bunu olay yapmak istiyorum. Ancak bu şüpheli bir hatırlama ve sessizliğimin ıkrar olarak değerlendirilmesini ikaz eden bir bildirimdir. "Ben işlenmi Allah'a emanet ederim." Şüphesiz ki O kullarının yaptıklarını görendir."

Arap dili henüz bozulmadan evvel Mısır'daki eski akıcı ve belagatli ilk dönem hatiplerinden birisine dönüştü. Ayrıca davanın detayları hakkında iyice malumata sahip ve olayların derinine vakıf bir dava vekili idi. Savunması o kadar akıcı idi ki -benden alıntı yapması gerektiği vakitler hariç- herhangi bir nota veya kâğıda bile bakmadı. Fethi Rıdvan davanın objektif olan kısmını tartıştı. Açıkça dava dosyasında bulunan karışıklıkları ve çelişkileri belirtip benim hakımda konuşmaya başladı. O, beni gönüllü olarak savunmayı bana teklif ettiğini çünkü sadece haklı bulduğu davaları savunduğunu söyledi. Beni şahsen tanımadığını ancak Azzam ailesinden olan dayılarımı tanıdığını da belirtti. O, bir kimsenin soyunun kişiyi yüceltmediğini, bunu ancak amellerin başarabileceğini söyledi. Azzam ailesinin, Aluba Ailesi gibi ilişkisi bulunduğundan şeref duyduğu Mısır ailelerinden biri olduğunu belirtti.

Sonra sanıklar üzerine uygulanan işkencelerden bahsetti ve dedi ki: "Mahkemeye Müslüman gençler üzerine uygulanan şiddetli işkencelerden bahsetmeyeceğim. Bilakis benim gibi yaşı 70 olmuş ve geçmiş kişilerin uğradıkları mezalimlerden bahsedeceğim. Bu, mahkeme heyetinin gençlerin nelere maruz kaldığını kestirebilmesi için yeter." Daha sonra bu geçkin yaşına rağmen nasıl tek başına hücreye atıldığını ve tüm gün aç ve susuz bırakıldığını anlattı. Daha sonra Abdulazim Ebul Ata'nın⁶⁰ ilaçlarından mahrum bırakıldığı için öldüğüne tanık olduğunu anlattı.

Daha sonra Üstad Fethi Rıdvan (*Allah ona rahmet eylesin*) savunmada genel şeylerden bahsetti. Bölge siyasetinden bahsetti, sesi daha yüksek ve titrek çıkarak -nere-deyse ağlamaklı bir halde- ağzından şunlar döküldü: "Neden tüm bunlar burada ve İran'da ve Lübnan'da olmaya başladı? Çünkü dev artık uyandı ve İslâm harekete geçti!"

Hâkim onu sakinleştirmek istedi: "Bir mola almak ister misiniz Fethi Bey? Bir sandalye ister misiniz?" diye sordu. Fethi teşekkür etti ve savunmasına devam etti.

Beni tanımamasına rağmen birisi tarafından sunulan bu savunmaya ve bu kişinin İslâmi dirilişe olan gönül bağına kendimi iyice kapılmış buldum. Aileme ona sembolik bir hediye göndermelerini söyledim ve hediye olarak da Dr. Muhammed Muhammed Hüseyin tarafından (*Allah ona rahmet eylesin*) kaleme alınmış "Çağdaş Arap Edebiyatında Milli Eğilimler" isimli kitabı seçtim.⁶¹

⁶⁰ Abdulazim Ebul Ata Sedat tarafından kurulan Mısır'ın Partisi'nin genel sekreteri idi. Daha sonra Sedat ile anlaşmazlık yaşayınca Mısır Partisi isimli başka bir parti kurdu ve Mısır'ın Partisi'ni dışladı. Sonra Sedat'ın rakiplerinden birisi haline geldi.

⁶¹ Bu değerli referans kitabı sanıyorum lise dönemimde okudum ve ondan çok faydalandım. Bu kitap hakkında nasıl bilgi sahibi olduğuma gelince onu bana bir akademik okuma takvimi çerçevesinde bir kardeş vermişti ve içinde bu kitabın da bulunduğu bu akademik okuma listesi -inşallah- şehid Seyyid Kutub (Allah ona rahmet eylesin) tarafından belirlenmişti.

Allah beni özgürlükle nimetlendirdiği zaman Üstad Fethi Rıdvan'ın (Allah ona rahmet eylesin) ofisine gidip onu ziyaret ettim. Beni büyük bir misafirperverlikle karşıladı, kitap için çok teşekkür etti ve benim ona karşı olan minnettarlığımın kendisi için bir şeref olduğunu söyledi. Aslında onun bana teşekkür etmesi gerektiğini, nitekim Sedat'ın, karşıtları için bir hapishane tasarladığını ve Sedat yaşasa idi kendisinin de orada bir yeri olacağını söyledi. Sedat onları içeri atmak ve asla çıkmalarına izin vermemek istiyordu. Ancak biz (Halid el İslâmbuli ve arkadaşları- Allah onlara rahmet eylesin- ve mücahid gençlik) onu hapishaneden çıkartanlar imişiz onun indinde.

Bu kadar mücadelecı ve işbilen bir politikacı tarafından gelen bu minnettarlık kalbime dokunmuştu. Sinirli bir biçimde, onu aynı şekilde Halid el İslâmbuli ve arkadaşları vasıtası ile hapishaneden kurtulan ancak Sedat'ın öldürülmesinin suç olduğunu ve Sedat'ın şehid olduğunu söyleyen bazı İslâmi hareket liderleri ile kıyasladım. Aynı şekilde onu hükümete salıverilmeleri için yalvaran ve Sedat'ın suikastı hakkındaki öfkelerini dile getirenlerle kıyasladım.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
SAHAYA DÖNÜŞ

AFGANİSTAN: HİCRET VE HAZIRLIK

"Buna karşılık dinlerinden dönsünler diye çeşitli işkencelere uğratıldıktan sonra göç edenler, arkasından cihad edenler ve karşılaştıkları zorluklara sabırla katlananlar da var. Hiç kuşkusuz Rabbin, tüm bu olup bitenlerden sonra onlar hakkında affedicidir, merhametlidir." (Neml, 110)

"İnsan ey insan, atından in, sana gelen şeksiz müjde için

Sahadaki noksan kardeşler ulaştılar

Tarihe Afgan kapısından vardılar"⁶²

1. Yalnızca Allah'ın gücü ve kudreti ile hapisshaneden çıkma nimetine eriştiğim zaman aklımdaki tek şey Mısır'ı terk edip rejimin elinin uzanamayacağı bir yere gitmek ve İsmail el Kameri (*Allah ona rahmet eylesin*) ile oluşturduğumuz basamakları hayata geçirebileceğim bir cihadi eylem üssü kurmaktı.

Hükümet beni biri polis tarafından icra edilen genel takip ve diğeri de Devlet Güvenlik Birlikleri tarafından icra edilen gizli takip olmak üzere iki takip altına alınca bu fikirlerim daha da pekişti. Bu, ne zaman bir gözaltı furyası patlak verse benim ismimin gözaltı listesinin en üstünde olduğu anlamına geliyordu. Bu gözetim siyasası, gözaltı emirleri uygulanır uygulanmaz benim hemen tutuklanmam için onların kullandığı bir araçtı. Bu politikaya teslimiyet iki anlama geliyordu: Ya hükümet gözlem ve sorgulama yolu ile benim cihadi aktiviteleri bıraktığıma kesin bir şekilde resmi bir şekilde kani olacak ve ben onu terkedip sırtımı dönecektim ya da her seferinde benim ve kardeşlerin zorla inşa ettiğimiz ne varsa yıkıp geçecek olan gözaltıları bekletecek, duruşmalarda çürüyüp zindana gitmeyi seçecek vesaire vesaire... Devamında ne varsa işte bildiğiniz gibi.

Ancak ben bunlara boyun eğmeyi reddedip cihadi eylemlere devam etme kararını aldım. İki seçeneğim vardı: Gözden kaybolmak veya yeraltına çekilmek. Ancak bu sonuncusu ben hiçbir şey yapmasam bile rejimi, beni bulana kadar benim ismimle bağlantılı olan herkesi gözaltına almak, gerekirse onlara işkence etmek gibi yöntemler kullanmaya kıskırtabilirdi. Özürlüğüümü henüz yeni kazanmışken bu adımı icra etmeyi mümkün kılan araçların ademinden bahsetmiyorum bile...

Diğer seçenek, nebilerin, resullerin ve salihlerin yolu olan Allah yolunca hicret seçeneği idi.

⁶² Dr. Yusuf Muhyiddin Ebu Halele'nin Şeyh Abdullah Azzam'ı (*Allah ona rahmet eylesin*) övdüğü "Çarmlıha Gerilmiş Süvan" isimli şiirinden alınmıştır.

2. Böylece daha önce tecrübem olması hasebiyle Pakistan'a hicret etmeyi aklıma koydum. Mısır'ı önümüzdeki altı ay boyunca terk edemedim. Altı ay sonra polisin benim yolculuk etmemem için koyduğu kuşatmayı kırınca, Allah benim hicretimi gerçekleştirdi. Önce bir sene kalıp iş için hazırlıklarımı yapacağım Cidde'ye gittim. Sonra ise Ciddeden Pakistan'a ulaştım.

3. Benim Afganistan ile irtibatım henüz bir niyet vaki olmamış iken 1980 yılının yazında başladı. Ben, Müslüman Kardeşler'in faaliyetleri kapsamında tesis edilmiş Seyyide Zeyneb Amme Sağlık Merkezi'nde bir arkadaşımın yerine geçici olarak çalışıyordum. Bir gece İhvan üyesi olan ve aynı zamanda çalıştığım sağlık merkezinin müdürlüğünü yapan şahıs bana Pakistan'a gidip oradaki muhacir Afganların tıbbi müdahalelerini yapma konusunda ne düşündüğümü sordu. O saniye kabul ettim. Bu, benim için İslâm'ın asıl savaşının cereyan ettiği, İslâm dünyasının kalbinde yer alan ve Mısır ve Arap Dünyası'na cihadın yayılabileceği bir ortam ve üsle hemhal olma şansıydı.

4. Mısır'da cihadi eylemler için bir üs bulma konusu Mısır'ın kolay kontrol edilmeye müsait coğrafyası ve İslâmi hareketlerin maruz kaldığı sıkı güvenlik önlemleri yüzünden sürekli olarak aklımı kurcalayan ikircikli bir mesele idi. Mısır'ın konumu, su ve yeşillik içermeyen iki çölün arasında kalan dar vadisi gerilla savaşları için doğal olarak elverişsiz bir alan sunuyordu. Bu, bölgedeki mukimlerin kendilerini sıkı güvenlik sistemlerine boyun eğmeye zorlayan rejimin ırgatlıktan zorunlu iş gücü arzına ve zorunlu askere almaya varan tahakkümünü kabul etmeye zorluyordu.

Tek nefes alma çıkışı kimsenin lavlarını ne zaman salacağını bilmediği bir volkan yahut ne zaman sarsacağını bilmediği bir depremi andıran zaman zaman gelen dışavurumlardı. Bu nedenle 1940'lardan bugünlere kadar çağdaş Mısır İslâmi hareketlerinin tarihi zulüm ve baskının tarihidir.

Bu şekilde, Afgan mültecilerine yardım teklifi için daha iyi bir zamanlama bulunamazdı. Mısır'da cihadi eylemlere devam edebilmek için gerekli olan uygun saha veya tesisleri keşfedebilmek adına büyük bir hevesle bu teklife evet dedim. Özellikle de Enver Sedat döneminde yeni haclı akınlarının, sahil melekelerine ve milli siyasete ilişkin ilgiye sahip olan herkes için ayan beyan ortaya çıktığı bir vakitte...

5. Böylece anestezi uzmanı bir arkadaşım ve bize sonradan katılan bir estetik cerrahi uzmanı ile birlikte Pakistan'ın Peşaver kentine yolculuk yaptık. Biz, Afgan mültecilere insani yardım yapmaya gelen ilk üç Arap'tık. Üstad Kemal el Sananiri (Allah ona rahmet eylesin) gittiğimiz her yerde henüz biz varmadan orada yaptığı işlerle görülen izler bırakmıştı... O, bizim bünyesinde çalışmaya başladığımız hastanenin kurucusuydu. Mücahidlerin tanıştığımız liderleri bize onun

mücahidleri birleştirmek adına ne kadar çaba sarfettiğini anlattılar. Kemal el Sananiri ile kişisel olarak tanışmam bile onun çalışmaları ve fiiliyatı onun Allah yolunda sarfettiği çabayı ve cömert katkılarını gösteriyordu.

6. Bundan dolayı Kemal el Sananiri'nin 1981 Eylül'ünde başlayan gözaltı fur-yası sırasındaki ölümü çok şaşırtıcı olmadı. O, Tora İstikbal Hapishanesi'nde İç-işleri Bakanlığı'na başı Devlet Güvenlik Polis birimi müdürü Hasan Ebu Başa'nın bizzat kendisinin uyguladığı işkenceler sonucu öldü. Kemal el Sananiri'nin (Allah ona rahmet eylesin) öldürülmesi üzerinde konuşmaya değer bir konu.

Kemal el Sananiri (Allah ona rahmet eylesin) 1981 Eylül'ünde tutuklandı. Enver Sedat'ın Ekim 1981'de öldürülmesinden sonra rejim, Devlet Güvenlik Polisi, Askeri İstihbarat ve Milli İstihbarat sistemlerinin Mısır'daki bastırılmış öfke hakkında bir şeyler bilen en son merciler olduğunun farkına vardı. Devlet Güvenlik Polisi o kadar kördü ki Sedat'a 1981 Eylül'ündeki tutuklama kampanyalarının ülkeyi genelde siyasi muhaliflerden özelde ise İslâmi hareketlerden temizlediğini söylememiştir. Böylece polis önceden barışçıl politika yanlısı olduklarına itimat ettiği halde Müslüman Kardeşler grubuna yönelik yeni bir soruşturma açtı. Soruşturma, ikinci ve üçüncü seviyeye ait kişiler üzerine yoğunlaştı. Onların arasında en önemlisi ise birkaç sebepten mütevellit Allah rahmet eylesin Kemal El Sananiri idi. Bunlardan biri, Rehber Ömer el Tilmisani'nin çok yaşlı olması idi ve işkenceyi kaldıramazdı. Onun Müslüman Kardeşler içindeki Genel Rehber şeklindeki manevi konumu da rejimi probleme sokardı. Ayrıca rejim İhvan'ın hareketlerinin ve önemli işlerinin detaylarının Tilmisani tarafından bilinmediğini de biliyordu. Bu aktivitelerden birkaç tane-sini zikretmek gerekirse mesela Kemal Sananiri'nin Mısır'daki kardeşlerle ulus-lararası örgütlenmeyi birbirine bağlama çabaları, bu çabaya yönelik mükerrer yolculukları, Afgan davasını benimsemesi, Afgan cihadının en öndeki destek-çilerinden biri olup liderleri ile sürekli irtibat halinde bulunması ve bunların yanında Kemal Sananiri'nin İhvan hareketi içindeki konumu sayılabilir.

İhvan hareketinin yapısının oldukça garip olduğu gerçeği zikre şayandır. İn-sanlar ve rejim önünde görünür liderliğin başı Genel Rehber Ömer el Tilmisani idi. Ancak gerçek liderlik Mustafa Meşhur, Dr. Ahmed el Malat ve Kemal Sana-niri gibi (Allah onlara rahmet etsin) grubun "Özel Birimi"nin elindeydi.

Kemal el Sananiri'nin sorgulaması şedid geçti. Benim Kahire Tıp Fakülte-si'nden arkadaşım olan Dr. Abdulmun'im Ebu'l Fütuh⁶³ Kal'a Hapishanesi'ndeki hücresinin penceresinden bana kendisinin de aralarında bulunduğu bir grup tutuklunun arasından Kemal el Sananiri'nin alınıp Tora İstikbal Hapishanesi'ne

⁶³ Daha sonra Mısır'ın Selefi Nur partisi tarafından açıkça desteklenecek ve 2012 Başkanlık seçimlerinde aday olarak yarışacaktır. (Çeviren)

götürüldüğünü söyledi. Cilbab ve abaya⁶⁴ giyiyordu. Dr. Abdulmun'im Ebu'l Fütuh onu sosyalist olan Başsavcı'nın odasında bir kere daha görmesi dışında bir daha görmedi. Bedeni ligme ligme edilmiş ve ağır işkence izleri taşıyordu. Sananiri onlara Abdünnasır döneminde böylesi bir işkenceyi görmediğini söyledi. Sonra maruz kaldığı bu işkenceyi sosyalist Başsavcı'nın yamağı bir müfettişe anlattı.

Bir süre sonra gardiyanlardan bir tanesi Dr. Abdulmun'im Ebu'l Fütuh'a kardeşlerinden bir tanesinin ağır işkence altında can verdiğini haber verdi. Daha sonra, ölen kardeşin Kemal el Sananiri olduğunu öğrendi.

Kemal Sananiri'ye (Allah ona rahmet eylesin) son gününde yapılan işkencede bizzat tanık olan Hamid el Adavi⁶⁵'nin bana söylediğine göre Hasan Ebu Başa, Kemal el Sananiri'ye (Allah ona rahmet eylesin) ağır işkencelerde bulunuyor ve ona sürekli olarak "Gizli Rehber kim?" diye soruyordu. El Sananiri de tükenmiş bir sesle ama mütemadiyen: "Gizli Rehber yok" demeye devam ediyordu.

Tora İstikbal Hapishanesi'nde Sananiri'nin yan hücrelerinde kalan Talat Fuad kardeş⁶⁶ bana bir gece bir gürültü duymasının akabinde hücre kapısının üzerindeki boşluktan dışarıya bir göz attığını ve Tora İstikbal hapishanesi memuru Albay Muhsin el Sarsavi'nin heyecanlı bir biçimde "Mevtanın hücresi neresi" dediğini duyduğunu anlattı. Dahasında Talat Fuad'ın yanındaki hücre olan Sananiri'nin hücrelerini açıp cesedi oraya koydular. Bu, daha sonra İçişleri Bakanlığı'nın iddia edeceğinin aksine Sananiri'nin hapishanenin dışında şehid edildiğini gösteriyor. İçişleri Bakanlığı onun giydiği bornozun kemeri ile küvette intihar ettiğini ve etmeden hemen önce de hapishane duvarına "Kardeşlerimi korumak için intihar ettim" dediğini iddia etti.

Asıl ilginç olan, onca kesin kanıt ve ortaya çıkmış olgulara rağmen katlin tüm detaylarını bilmesine rağmen İhvan'ın -inaniyorum ki hiçbir zaman da yapamayacaklar- Kemal El Sananiri'nin kanı için harekete geçmemesidir. Dava kolay kanıtlanabilir ve şehid edilenler de bilinen insanlar olmasına rağmen onu şehid edenlere karşı bir dava açmaya bile tenezzül etmediler. Kemal El Sananiri hapse sapasağlam girdi ve oradan bir cansız vücut olarak çıktı. Olanlardan hapishane memurları ve İçişleri Bakanlığı sorumludur. Cesedin adli incelemeye tabi tutulması İçişleri Bakanlığının tüm iddialarını ve yalanlarını yerle bir edecektir.

64 Geleneksel Arap kıyafetleri. Ancak özellikle Mısır'da genelde ev ortamında tercih edilir. Şeyh burada apar topar götürüldüğünü kastettiği (Çeviren)

65 Hamid El Adavi Kahire Üniversitesi Tıncılık Fakültesi'ndeki İslami dava aktivistlerinden biriydi. Mezun olunca Sedat'ın öldürülüşünün ardından polis tarafından tutuklandı. Hasan Ebu Başa onu sorgulayıp işkence eden kişiydi.

66 ABQ Talat Fuad'ı Hırvatistan'da kaçırdı ve 1995 yılında Mısır'a teslim etti.

Allah'tan Amerikalılar, Yahudiler ve onların ajanları tarafından öldürülen Sananiri ve tüm Müslümanlar adına intikam almamıza yardım etmesini niyaz ediyorum.

7. Afgan cihadi sahası ile olan iletişimim boyunca 1980'lerde bu sahanın genelinde Müslüman Ümmete özelde ise cihadi harekete neler katabileceğini farkettim. Bu sahadan faydalanma fikri sürekli olarak içimde olgunlaşan bir fikir haline geldi. Bu sebeple orada 4 ay süren ilk ikametimin ardından 1981 Mart'ında oraya bir kez daha gidip 2 ay kaldım. Ancak Mısır'a sertleşen koşullardan dolayı ırca etmek zorunda kalmıştım.

Sonra Allah -zorlukta ve kolaylıkta hamd ve sena O'na olsun- benim Mısır'da üç sene hapse girmemi istedi. 1984 yılının sonunda serbest bırakıldım. Ancak kişisel sebeplerden dolayı Afgan Cihad sahasına 1986'nın ortalarına kadar dönemedim. Bu alandaki kardeşlerle irtibatlı olmam ve onlarla beraber iş yapmam sebebiyle dikkate şayan ve önemli birçok mesele bana bariz oldu:

Cihadi hareket, askeri yetenekleri, pratik, siyasi ve örgütsel yetenekleri geliştirmeye elverişli olan ve bir tohum olarak mevcut olan durumu adeta küveze koyup onu geliştirecek bir cihad sahasına ihtiyaç duymaktadır.

Şehid- inşallah- kardeşim Ebu Ubeyde el Penşiri (Allah ona rahmet eylesin) derdi ki: "Ömrüm Afganistanda bir asır uzadı."

Afganistan'daki Müslüman gençler tamamen safiyane İslâmi mottolarla Müslüman topraklarını özgürleştirme savaşımına giriştiler ki bu sınırları zorlayan derecede ciddi bir iştir. Çünkü İslâm topraklarının hemen her yerinde vuku bulan özgürlük mücadeleleri ekseriyetle içerisinde milliyetçi, vatansever ve hatta bazen solcu ve komünist sloganlar içermektedir.

Bu, Müslüman gençliğin aklında İslâmi Cihad itikadı ile -ki aslı sadece Allah'a tam ve hakiki iman olmalıdır- onun sahadaki uygulamaları hakkında soru işareti uyandırdı. Filistin meselesi buna en bariz örnektir. Onun sloganları ve itikadı Filistin'i özgürleştirmek için Şeytan ile ittifak sloganı altında eridi gitti. Onlar, Filistin'i özgürleştirmeden o şeytanla ittifak kurdular ve toprağın çoğunu da İsraile sattılar.

Diğer bir mühim nokta İslâmi olmayan sancaklar altında veya İslâmi ve gayri İslâmi ittifak sancakları altında yürütülen ve Allah'ın dostları ve düşmanları arasındaki ayrım çizgisini silen bu savaşlar Müslüman gençliğin ikisinin ayrımına varmasını güçleştirmektedir. Düşman hakkında şüpheye garketmektedir. İslâm topraklarını işgal eden dış düşman mı yoksa Yeni Dünya Düzeni altında İslâm hukukunu yasaklayan, Müslümanları ezen, çağdaşlık, liberalizm, milliyetçilik adı altında yozlaşmayı ve kötülüğü yayan, ülkeyi içten yok olmanın eşiğine getiren ve dış düşmana boyun eğen iç rejimler midir?

Afganistan'a gelince, durum çok netti. Müslümanlar İslâm sancağı altında dış kâfir düşmana ve mürted ve yoz zalim iç rejime karşı savaşıyorlardı. Böylece cihaddan kaçan bazı ileri gelen şahsiyetlerin Müslümanların düşmandan ayır edilebildiği yerlerde bir cihad sahası olamaz şeklindeki tezleri aslında gerçeğe yansımada net bir şekilde reddedilmiş oluyordu.

Özellikle Rusların çekilmesinden sonra Afganistan sahası özellikle hariçteki düşmanın içerideki kuklası olan rejimlere karşı yürütülen cihad perspektifinde pratik bir modeldi. Afganistan'daki Necibullah İslâm beldelerinde sürekli ortaya çıkan liderlik durumuna bir örnekti. Namaz kılar, oruç tutar hacceder ancak İslâmi kuralları engeller, İslâm düşmanları ile ittifak kurar ve ülkesine girip Mücahidleri baskı altına almalarına izin verirdi.

Bundan dolayı eğer Necibullah ve onun rejimi ile cihad su götürmez bir şekilde farz ise onun muadilleri ile kıtal de eşit derecede farzdır.

Afganistan'daki Cihad savaşları Müslüman gençliğin aklındaki "süper güç" algısını yerle bir etmesi hasebiyle de ayrıca önemliydi. Dünyanın o zamanki en büyük kara kuvvetlerine sahip olan Sovyetler Birliği kelimenin tek anlamı ile ezildi. Savaşa kendi gözleri ile şahadet eden Müslüman gençliğin gözleri önünde bu süper gücün askerleri Afganistan'dan ardlarına bakmadan kaçtılar.

Bu cihad bu zamandaki "Süper Güç" olan Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı yapılacak yeni savaş için Müslüman gençliği hazırlayan son derece önemli bir eğitim safhası oldu.

Arap, Pakistanlı, Türk, Doğu ve Orta Asyalı ve dünyanın diğer yerlerinden Müslüman gençlerin bu savaşa katılmaları, İslâm Dünyası'ndaki gençlerin cihad sahasında bir araya gelip silahlarını ortak düşmana karşı uzatmaları için muazzam bir fırsat oldu.

Afgan Cihadı'nda Müslüman gençliğin ve özellikle de Arapların bulunması Afgansitanda başlayan cihadın yerel bir hedeften daha genel bir hedefe doğru genişlemesine ve ihraç edilmesine fırsat verdi.

Afgan olmayan mücahidler İslâm ümmetinde uzun süredir eksikliği hissedilen bir fenomen bina etmiş oldular. Bu gençler ümmetin uzun zamandan beri yokluğunu çektiği ölmüş bir farzı Afganistan'da, Keşmir'de, Bosna ve Çeçenistan'da cihad ederek dirilttiler.

Muaskerlerde ve Ruslara karşı cephelelerde Müslüman gençlik kuvvetli bir birleşim, İslâm'a karşı yapılan komplolara karşı daha kuvvetli bir algılayış ve İslâm'ın harici ve dahili düşmanlarına karşı daha geniş bir fıkıh edindiler.

8. Eğer ABD Pakistan'a ve Mücahidlere karşı destekçi olsaydı, onları silah ve teçhizat ile destekleseydi, Mücahid Arap gençlerinin ABD'ye karşı bakışı daha farklı olurdu. Aslında onlar tam zıt taraftardı. Hatta bu tür gençlerin çıkış gibi artan sayısı başarısız bir Amerikan siyasi programına ve ünlü Amerikan siyasi ahmaklığına delalet eder.

Afganistan'daki Arap mücahidlerin eylemlerinin finansmanı çok anlaşılabilir bir şekilde Müslümanların Afganistan'a gönderdikleri yardımlarla sağlandı. Arap mücahidler böylece sadece kendilerini finans etmediler, aynı zamanda Müslümanların bağışlarını Afgan muhacirlerle paylaştılar. Şeyh Usame Bin Ladin -Allah onu korusun-⁶⁷ bana kendi bilgisi dahilinde olan Arap finans desteğinin 10 yıl boyunca 200 milyon Amerikan Doları olduğunu söyledi ki bu sadece askeri kanadı kapsıyordu. Peki ya halkın askeri olmayan sağlık, ecza, eğitim, istihdam, besin ve sosyal alanlara verdiği destekleri? Ramazan ayındaki destekleri ve yılda iki kere yapılan yardım festivallerini saymıyorum bile...

Bu gayrıresmi halk desteği sayesinde Arap mücahidler dava ve eğitim tesisleri inşa ettiler, binlerce Arap mücahidi eğitecek cepheler oluşturdular, onların iade ve ibadetlerini sağlama aldılar ve onların seyahat ve örgütsel harcamalarını karşıladılar. Arap ve Doğu medyası Afgan olmayan Mücahidleri yarı çılgın, halüsinasyon gören ve kendilerini destekleyip eğiten ABD'ye karşı savaşıyor gruplar olarak göstererek onların imajını sarsmak istediler. Bu yalan, Afgan Araplar⁶⁸ doksanların ikinci yarısında, özellikle Nairobi ve Darusselam'daki Amerikan elçiliklerinin bombalanmasının ardından yeniden Afganistan'a dönünce artarak tekrarlanmaya başladı.

Bu deformasyon kampanyasının ardındaki sebep gayet açıktır. ABD, Müslüman ümmeti kendi kahramanlığından gurur duyma şerefinden mahrum bırakma derdinde ve aslında şunu söylüyor: Sizin bu kahramanlar dedikleriniz benim ürünümdür, benim paralı askerlerimdir! Onlar bana karşı isyan etti, ben de maddi desteğimi kestim.

ABD bu yalanları özellikle mübarek New York ve Washington baskınları ile ayyuka çıkan mücahidlere karşı yenilgisini maskelemek için kullanıyor. Tıpkı kafasına darbe yiyip etrafına: "Bana vuranlar benim çıraklarımdır, ne de olsa onları ben yetiştirdim" demesi gibi bu onlar için bir gurur kaynağı olmuştur. Her ne kadar kafasına darbeyi alan onlar olsa da... İşte bu, Kovboyları, Rambo ve Amerikan propaganda makinesi ile diğer karakterleri yaratan propagandist Amerikan sinematik mantalitesidir.

⁶⁷ Kısaca kaleme alındığı sırada Şeyh Usame henüz hayatta idi. Biz de müellifin yazdıklarına sadık kalarak "Allah rahmet eylesin" diye deştirmedik. (Çeviren)

⁶⁸ Afgan-Arap terim Arap olup Afganistan'da savaşmış ve orada hayat kurmaya başlamış olan mücahidlere verilen genel isimdir. (Çeviren)

Allah'a yemin ederim ki Amerika, Mücahidleri bir dolarla bile desteklememiştir. Bir mermi bile vermemiştir. Bir kişiyi bile eğitmemiştir. Amerika'ya aksini kanıtlama konusunda meydan okuyorum.

Suudi yönetiminin Afganistan'a gidenlere indirimli bilet sağlamasına gelince, o biletler ABD'nin bir hediyesi değildi. Onlar, Suudi hükümetinin Islamic Relief Organization, Saudi Red Crescent ve Selman bin AbdulAziz'in Charity Organization'u yoluyla kontrol ettiği **halkın Afganistan'a yaptığı bağışlar ile** almışlardı. Şunu yeniden altını çizerek belirtmeliyim ki yardımı büyük miktarda Afgan kardeşlerine taşıyanlar Arap mücahidlerdi. Şeyh Usame bin Ladin tersini iddia edenlerin yalanlarına karşı bu gerçeği *Al Jazeera*'ye verdiği röportajda dile getirmiştir:

"SORU: Dünya medyası Sovyetler Birliği'ne karşı Afgan Cihadı'na ABD desteğinden bahsediyor ki bu cihadda hem malınız hem bizzat kendiniz yer alıyorsunuz. Medya ayrıca sizin Amerikan İstihbaratı ile ilişkili olduğunuzu ve onun sizin aktivitelerinizi cihad dönemi boyunca finanse ettiğini söylüyor. Peki bunların ne kadarı doğru ve Amerika ile olan irtibatınız hakkındaki iddiaların ne kadarı doğru?

USAME: Bu Amerikalılar tarafından bir karalama kampanyasıdır. Tüm hamd O Allah'a olsun ki Şeytan'ın planlarını adi fısıldamaya çevirdi. Ayırt etme yetisini elde etmelerinden bu yana her Müslüman kendi kalbinde Hristiyanlara, Amerikalılara ve Yahudilere karşı nefret beslemeye başladı. Bu bizim dinimizin ve akidemizin bir parçasıdır. Hatırladığım kadarı ile ben her zaman Amerikalılara karşı harp halinde idim, onlara karşı nefret ve düşmanlık besledim. Söyledikleri hiçbir şey gerçekleşmedi. Bize Cihadımızda veya savaşımızda yardım etme teklifine gelince, aslına bakılırsa Arap ülkelerinden ve bilhassa Körfez ülkelerinden geldi ki onlar Allah korkusundan çok bunu Rusların ilerleyişinin onları kraliyet koltuklarından edeceği korkusu ile yaptılar. O zamanda Amerika'nın Carter'i⁹⁸ yirmi gün geçene kadar ağzını açıp tek bir işe yarar söz edemedi. 1399 Hicri, 20 Ocak 1980 miladi yapıyor, Ruslar tarafından Körfez'e yapılacak herhangi bir müdahalenin Amerika'nın kendisine yapılmış sayılacağını söyledi. Çünkü o bu bölgeyi petrolü için işgal ediyor. İşte bu nedenle herhangi bir müdahale durumunda askeri güç kullanmakla tehdit etti. Amerikalılar eğer bizimle birgün bile işbirliği yaptığını iddia ediyor ise yalan söylüyor. Onlara, iddialarını ispat etme konusunda meydan okuyoruz. Aslında söylediklerinin aksine onlar Afgan cihadında bize ve mücahidlere yükütlüler. Aramızda hiçbir anlaşma yoktu. Biz sadece üzerimize farz olan Afganistan'a İslâm'ı destekleme amelimizi ifa ediyorduk. Bu farz, niyetimiz dışında Amerikan çıkarlarıyla çakıştı. Müslümanlar Farslar ile

98 Jimmy Carter o dönemde Amerikan Başkanı idi (Çeviren)

çetin ve sürekli bir savaş halinde olan Romalılar ile savaştılar. Aklı başında olan hiç kimse Mu'te Savaş'ında Romalılara karşı savaşanların Fars ajanı olduğunu iddia etmedi. Sadece çıkarlar çakıştı. Bize dini vecibe olan Romalıları öldürmek, Farsları memnun etti. Ancak Romalılarla yaptıkları birkaç savaşın ardından rotalarını Farslara çevirdiler. Çıkarların çakışması zorunlu olarak ajanlığı gerektirmektedir. Biz onlara karşı o günlerden bu yana düşmanlık içindeyiz. Bizim, Allah'ın inayeti ile, o zamanlar Hicaz'da kaydettiğimiz derslerimiz var. Amerikan ürünlerinin boykotu, Amerikan güçlerinin ve ekonomisinin vurulması görevi ile ilgili 12 yıldır konuşuyoruz."

9. Bu yalan içinde birçok çelişkiler barındırmaktadır. Eğer dedikleri gibi Afgan olmayan mücahidler Amerikan ürünü iseler neden Amerika onları iki sene boyunca Pakistan'dan çıkarmak istedi?

Eğer Arap mücahidleri -onların dediği gibi onlara isyan eden- Amerikan paralı askerleri iseler neden Amerika onları yeniden satın almaya muktedir değildir? Onlar iddia edildiği gibi -en üstte Şeyh Usame olmak üzere- Amerikan çıkarlarına tehdit değil mi? Onları satın almak daha ucuz ve daha mantıklı olmaz mı? Bu kadar savunma harcaması ve hayali güvenlik sistemlerine gerek var mıydı? Amerika her zamanki gibi dramatik, abartılı ve yüzeysel metodlar kullanarak insanlara bu illüzyonu satarken en basit gerçekleri ise gözünden kaçırıyor. Nasıl olur da Usame bin Ladin, 1987 yılında Filistin İntifada'sı için Amerikan mallarını boykota çağıran Usame, Afganistan'da bir Amerikan ajanı olur?

Onun bizi Peşaver'de Kuveyt Hilal Hastanesi'nde ziyaret ettiğini ve bize derslerinden bahsettiğini hatırlıyorum. Ona: "Buından sonra güvenliğini ve korunmanı düşünmen gerekiyor. Senin başın sadece Ruslar ve komünistler tarafından değil, Yahudiler ve Amerikalılar tarafından da isteniyor. Sen şimdi engereğin başına vuruyorsun" dediğimi hatırlıyorum.

Şehid -İnşallah- Abdullah Azzam (Allah ona rahmet eylesin) nasıl olur da gençliği Amerika'ya karşı ayaklandırıp varını yoğunu Hamas'a destek için harcarken bir Amerikan ajanı olur? Halid el İslâmbuli ve arkadaşları, Allah onlara rahmet eylesin, Afganistan'da Arap mücahidler fenomeni henüz doğmamışken Ortadoğu'daki en büyük Amerikan ajanı olan Enver Sedat'ı öldürürken Mısır Cihad hareketleri nasıl Amerikan ajanı olabilir? Aynı Mısır İslâmi hareketi İsrail ve onunla barış antlaşması yapılmasını reddederken, evlatlarını onunla barış yapmanın İslâm şeriatına aykırı olduğu bilinciyle yetiştirirken nasıl Amerikan ajanı olabilir?

Amerika Afganistan'daki planının Arap mücahidleri ve Afgan mücahidler arasındaki samimi kimseleri kendisine karşı nasıl ayaklandığına şaşırırdı. Amerika bunun Rusya'ya karşı bir vekalet savaşı olmasını istemişti. Ancak

Allah'ın inayeti ile Arap mücahidler terk edilmiş bir farz olan Allah yolunda cihadı diriltme çağrısına dönüştürdüler bu savaşı. Amerika bunun Bosna'da bir tehlike olduğunu anladı ve Dayton Antlaşması'nın⁷⁰ icra edilmesinden önce ülkedeki Arap mücahidlerin kovulmasını ilk şart olarak ileri sürdü. Kardeş Ebu Mus'ab es-Suri'nin (Allah onu esareten kurtarsın) bu konuda tarih önünde bir şahitlik değerinde olan ve ansiklopedik değerdeki kitabı olan "Küresel İslâmi Direniş Çağrısı" adlı kitabında geçen değerli sözlerini burada zikretmekte fayda buluyorum;

"Arap ve küresel medya yayınlarında, mesela filmlerde, mülakatlarda, analizlerde ve gazetelerde, kitaplarda ve diğer her türlü materyalde bu yalanların itirazsız kabul edilmiş birer gerçekmişçesine hızlıca geçmesi, sorgulanmadan tasdiki ne kadar gariptir.!!

İnsanlara birer gerçekmiş diye sundukları yalan şunu ima ediyor:

Arap Afganları, Sovyetler Birliği'ni yok etme amacıyla CIA yarattı, onun Şeyh Usume bin Ladin ve Şeyh Abdullah Azzam gibi liderlerini de hakeza. Sonra bir gün birdenbire Washington ve New York Kuleleri bir kısım savaşçılarca yok edilince bu yaratılan grupların ters teptiği, geri kalan çoğunun ise ülkelerine dönüp çıkarları orada zedelediği, onların yurtdışındaki vatandaşlarını öldürdüğü, silahlı cihad fenomeninin Afgan Cihadi'nin bir uzantısı olduğu ve bir CIA ürünü olduğu ancak kontrolden çıktığı ortaya çıktı. Denilir ki Amerikalılar meşhur bir İngiliz söylemine uyuyor, o deyiş ise "Bir hayalet yaratan o hayaleti bir zaman arkasında bulur."

■ Peki bu çağın cihadına ve mücahidlerine yönelik bu unvanı lekelemeye yönelik son derece açgözlü ve hırslı kampanyanın esasında ne vardı? Allah'ın izni ile ileride gelecek kısa ve özlü anlatımlarla bunları açmaya ve açıklamaları sunmaya çalışacağım:

Silahlı cihadın Afgan cihadının bir uzantısı olduğu, Müslüman ve Arap dünyasına buradan ihraç edildiği ve Arap Afganları'nın etkisiyle tetiklendiği iddiası konusuna gelince, gerçeklik bunun bizzat zıddıdır. Aslında Afganistan'daki Arap cihadi, onun selefi olan Arap cihadının bir uzantısıdır ve Arap beldelerindeki Arap cihadi akımın bir kazanımıdır; onun uzantılarından birisi ve gelişim aşamalarından önemli bir tanesidir.

Daha önce ifade ettiğimiz gibi güncel cihadi akım 1930'larda neşet eden İslâmî uyanışın ürünü olup 1960'larda ondan bir kopuş yaşamıştır. 1960'ların başından 1980'lere kadar olan dönemde birçok cihadi hareket teşebbüsü bulunulmuştur ki bu Afgan cihadından 20 sene önceye tekabül etmektedir. Hatta liderlik, kadrolar, şahsiyetler ve Afganistan cihadındaki Arap kurmayları

70 Bosna Savaşı'nı bitiren ve Bosna-Hersek'i ilkiye bölen antlaşma Zamanlaması çok çok manidardır. (Çeviren)

işte bu Arap cihadi kadroların, kimselerin ve kadroların devamıdır. Şeyh Abdullah Azzam Filistin'deki öncü mücahidlerden bir tanesidir. O, Amman'daki Ürdün rejiminden cihadi sözleri ve rejime karşı muhalefetinden dolayı kovuldu. Şeyh Usame bin Ladin İslâmi Uyanış sırasında yetişti, Arap ülkelerinde birden fazla cihadi hareketi destekledi, 1980'lerin başında Suriye Cihadı'na destek verdi ve bunların hepsini Afganistan'a gitmeden önce yaptı. Aynı şekilde burada hepsinin zikredilmesi mümkün olmayan birçok eğitimci, askeri kampları inşa eden ilk saha liderleri, Afganistan'daki Arap cihadını başlatan ve altyapısını kuran liderler özellikle Mısır, Suriye, Yemen, Lübnan ve Filistin'de ve diğer yerlerde Arap cihad hareketlerini yürüten kadrolardı. Onlar eğitim sahasında, cihad sahasında, medya ve askeri eylem sahasında, insani yardım ve diğer sahalarda iş gören Arap topluluğunun ilk çekirdeğiydi. Ta ki tüm İslâm ve Arap aleminden küçük gruplar akın ettiler, 1984'de kurulan küçük grup 1987 ve 1991 yılları arasında gelişim gösterdi ve 1990'ların başında silahlı Arap mücahid sayısı kırk bine ulaştı.

■ Afganistan'daki Arap mücahidler ile Amerikalılar ve onların acınası teşkilatı (CIA) arasındaki iddia edilen ilişkiye gelince, eğer bu meşum adamların en ufak bir katkısı varsa o da Arap ve Müslüman alemindeki ajanları olan liderlere Müslümanların tabi hakkı ve görevi olan cihad farz-ı ayn'ını yapmalarına yeşil ışık yakmalarına izin vermek, bunun için Afganistan'a gitmelerine izin vermek, bu mücrim ülkelerin istihbarat servislerine gençlerin oraya gitmeleri için onay vermek ve desteklemek ve dini vecibelerini yerine getirmeye gittikleri zaman önlerinde durmamaktır. Bunun yanında Arap ve Müslüman medya da Arap cihadının propagandasını yaptı. Amerika'nın Suudi Krallığı üzerindeki etkisi onun paralı kurumlarının Afgan Cihadı'na katılmanın farz-ı ayn olduğunu söyleyen fetvalar yayınlaması -ki bu doğrudur- ve Suud içindeki salih dava ehli ve imamların da bu dini vecibeyi dile getirmesine izin vermesi ve Hameyn halkının dinde ve akidede kardeşleri olan Afganlara maddi cihad farzını ifa etmelerine izin vermesi oldu. Ayrıca cihada katılmak isteyen gençleri Suud Havayolları, Suudi Arabistan-Pakistan seferlerinin fiyatları iç hatlardan dahi düşük bir fiyata, \$75'a kadar indirerek, teşvik etti. Hiç şüphe yok ki Âli Suud bunu yaparak toplumsal çıkar ve başka avantajlar devşirmek istedi. Amerika ayrıca Pakistan'a elçiliklerini açmaları ve nereden geliyor olurlarsa olsunlar Afganistan'a kendi topraklarını kullanarak geçmeleri için Araplara ve Müslüman gençlere vize vermelerini ve Araplara Afganistan'ın yakınında Afgan cihadını lojistik ve eğitim alanlarında besleyecek askeri kamplar inşa etmeye varacak kadar hareket serbestisi vermesini dikte etti. Hiç şüphe yok ki Pakistan'ın da ulusal ve bölgesel çıkarları vardı. Pakistan ordusu, istihbaratı ve polis teşkilatındaki savaş milyonerlerinin kişisel çıkarları da ayrıca bu Afganistan'dan kendi ülkesine giren ve buradan çıkan kitlesel insan akımlarının yarattığı koşullar sa-

yesinde genişliyordu. Eğer Amerika'nın az sayıdaki ajanlarının Afganistan'da Arap cihadı hakkında bir katkısından bahsedilecek olunursa onların katkısı ancak bu zikredilen kadardır ve asla daha fazla değildir.

■ Amerikalıların Arapları eğittiği, programlarını düzenlediği, askeri alanda yardımcı olduğu, sahada onlara pratik olarak yardım ettiği iddiasına gelince bu çıplak yüzlü bir yalan ve bir sahtekarlıktır. Ben şahsi olarak askeri eğitimlere katıldım, menheci ve entelektüel dersler verdim ve Afganistan'daki Arap cihad önderleri ile iletişimde idim ki bunların hepsi öne sürülen iddianın asılsız olduğuna şahadet etmeme yeter. Özetle, hareketi başlatan bir avuç erken kadronun kişisel ve samimi çabaları idi ki bunlar Arap ve İslâm beldelerinin ya ordularından emekli olmuş ya da sürülmüşlerdi. Onların çabaları çok yardımcı oldu. Ta ki sahadaki kadroların tecrübeleri birikti ve kümelenerek yükseldi. Afganistan ve öteki ülkelerdeki Arap mücahid lider kadroların ve onların genç tabanlarının Amerika'ya, Batı'ya ve genelde küffara karşı özelde ise bizim yöneticilerimiz veya onların küçük ajanlarına karşı olan entelektüel, psikolojik ve menheci durumundan ve duygularından haberi olanlar bu iddiaların düşünlümez ve imkânsız olduğunun farkındadırlar...

Daha önce zikrettiğim, dolaylı ittifak taraflarının çıkarları ve amaçları hakkındaki hakikate gelince ise her biri kişisel olarak Sovyetler Birliği'ne karşı savaşıp ve tek amaç için birleşme durumu gerçek bir olgu olup dünya siyasi ve çıkarlar tarihi boyunca sürekli olarak tekrarlanan bir fenomendir. Eşyanın doğasının akışı gereği halihazırda orada, burada, her yerde bu yaşanmaya devam etmektedir.

Sovyetler Birliği ve Varşova Paktı'ndan⁷¹ farklı açılardan darbeler yedikten sonra Amerika, Sovyetler Birliği'ni altedip Soğuk Savaş'ı bitirmek istedi. Onlar Afganistan davasını altın fırsat bilip Nixon'un⁷² "Savaşsız Zafer" dediği başarıyı elde ettiler. Batı Avrupa ve NATO üyeleri orada kazanımlar elde etmek istedi ve kendileri içi bir yer tahsis etmek istediler. Bu nedenle onlar kendi çıkarlarını, herbiri kendi çıkarını elde etmek için katılım gösterdiler. Her ülke izafi olarak kendi amacına ulaştı. Her biri önceki ve sonraki mevcudiyetleri ölçüsünde bugün çeşitli Avrupa kurumları Afgan sahasında insani yardım sloganı altında yayıldılar ve göz kamaştırıcı kazanımlardan kendi paylarını almak için çalışıyorlar.

Pakistan da burada zikretmeye yer olmayan milli ve bölgesel çıkarlarına erişmek istedi. Pakistan'ın bu şekilde elde ettiklerini zikretmek aslında bir tam ki-

71 NATO'nun Sovyet muadili bir yapıdır. Askeri Pakt, 1955-1991 yılları arasında faaliyet gösterdi. (Çeviren)

72 Dönemin ABD başkanı

taplık yer talep eder. Pakistan ABD'ye başta Afgan Cihadına destek olmak üzere ihtiyacı olan desteği önerdi, onun kazanımlarını elinden almak, sonra Afganistan'ı iç savaş ile yıkmak, sonra Taliban ile çatışıp onun devletini devirmek, sonra Arap mücahidler ile savaşarak onları düşmanlarına teslim etmek... Şimdi ise Keşmir davasını satmaya çalışıyor. Pakistan'daki İslâmcıların altyapılarını yok et ve yıkım dominosu devam etsin.. Pakistan her zaman ABD'nin isteklerini bu şekilde icra etti. Allah'ın gazabı zalimlerin ve münafıkların üzerine olsun. Aynı şey Suudi Arabistan'ın, Mısır'ın, İran, Çin ve Hindistan'ın, Orta Asya ülkelerinin ve komşu ülkelerinin de Afganistan'daki rolleri hakkında söylenebilir ki onlar da kendi planlarını sergilediler. Afgan cihad sahasına girenlerin oyunları İslâmi ve Cihadi diriliş hareketlerine erişmekti ve onlar ya kaybettiler veya kazanımlarda bulundular. Bu, Afganistan'da hazır bulunan çeşitli İslâmi ve Arap teşkilatları ve örgütleri için de geçerlidir. Kısacası Afgan Cihad sahası ve davası bölgesel ve küresel çıkar noktalarının bir kesişimi haline geldi. Herkes Sovyetlere karşı birleşti ve herkesin kendi sebebi ve çıkarları mevcuttu.

Cihadçı olmayan İslâmi grupların çıkarlarına gelince: Kardeşlere itikad ve din konusunda hizmet veren iyi niyetlilerden maddi, örgütsel, dini ve bazen özel kişilerin özel çıkarlarına varan çıkarlardı bunlar.

Peki cihadçıları Afganistan'a getiren sebepler neydi?

1) Cihad farızasını yerine getirmek ve onların liderlerinin ve kadrolarının çoğunun dileği olan Allah yolunda şehadete ulaşmanın yanı sıra onların iki temel stratejik hedefi vardı. Onları önem sıralarına göre, özellikle içinde bulunmaktan iftihar ettiğim, kendisini "dramatik" ve güzel biri isimle, "Arap Afganlar" ismiyle çağırarak grupla ve cihadi akımlarla olan kişisel tecrübelerim, üyeliğim ve doğrudan temasım boyunca edindiklerime göre açıklayacağım.

2) Birçok grubun, örgütün ve cihadi kadronun öncelikli amacı kendi ülkele-
rindeki amaçlar uğruna kadroları oluşturmak, eğitmek, safları hazırlamak, kadroları birleştirmek, cihadi kadrolar yetiştirmek, genel bağlar inşa etmek ve bağış toplamaktır. Örgüt üyeleri yetiştirip onları eğitmek Arapların çoğunun olduğu gibi Arap olmayan birçok örgütün de asıl amacına hizmet ediyordu. Bu asıl amaç ise ülkelerini yöneten mürted rejimleri devirmek, her birinin kendi yeteneklerine ve zorluklarına göre İslâmi hükümetler oluşturmak ve Allah'ın şeriatı ile hükmetmekti.

Afganistan'ı özgürleştirmek ve İslâmi Hükümetler⁷¹ tesis etmek. Bu hükümetler Allah'ın hükmünü yeryüzüne yaymak için birer başlama noktası teşkil edecekler, Allah'ın düşmanlarına karşı birer cihad sahası ve güvenli liman olacaklar

⁷¹ "İslâmi Hükümet" demek istemiş olmalı.

ve Filistin'den başlayıp içinde İslâm hissesi veya kimliği olan her bir amaca şayet edeceklerdi.

Herkes kendi tutumuna göre az ya da çok şu ya da bu amaca niyet etti.

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasına yönelik olarak onları CIA'in yarattığı yalanını servis eden CIA bağlantılı medya kuruluşlarının iddialarına gelince bu da bir yalan iddiadır. Örnek vermek gerekirse bu iddiaya maruz kalanlardan birisi Şeyh Abdullah Azzam'dır (Allah ona rahmet eylesin).

Abdullah Azzam'ın -Ebu Muhammed- (Allah'ın rahmeti üzerlerine olsun) kasetlerini, kitaplarını, konuşmalarını veya geriye bıraktıklarını inceleyen, onların Amerikalılara ve onların takipçilerine karşı muazzam bir bera ve büyük bir nefret nakşettiğini görecektir. Aynı şekilde mürtedler ve onların adamlarına karşı da... Filistin'de, Ürdün'de ve Benazir Butto'nun ve onun işleri bakanı Babar'ın döneminde Amerikalıların emriyle öldürüldüğü Pakistan'da onların birer kurbanı iken nasıl nakşetmesin...? Onların intikamını almak cihadi nesillerin üzerine bir vazife olarak hala sabittir. ⁷⁴ Allah mücrimlerin canlarını alsın ve onu da şehidlerin arasına koysun.

Şeyhin "Müslüman Topraklarını Savunmak" isimli değerli kitabındaki zalim Ruslara karşı savaşta Amerikan desteğini ya da tam tersini kabul etmenin caiz olduğuna dair fetvasına gelince, bu doğrudur. Bu, kuralları belirli şartlara göre inceleyen İslâm fakihlerinin indinde sabittir. Şeyh Afgan mücahidlerinin Amerikalılardan veya mürted rejimlerden ya da her kim olursa ondan yardım almasına dair fetva verdi. Ancak işin aslına gelince Arap cihadi gruplar alan değil veren taraftı. Onlar Müslümanlar tarafından gönderilen yardımlardan yüzlerce milyon Amerikan Doları'na erişebiliyorlardı ve ayrıca zekât gelirleri vardı. Gruplar bir kısım parayı cihadi finanse etmek, hazırlık, Arap mücahidlerin ailelerinin bakımı gibi şeyler için harcayıp gerisini Afgan mücahidlere verdiler. Ayrıca Arap mücahidler hassaten Afgan mücahidlere gönderilen paraların da tam olarak adrese ulaştığından emin oldular ki bu paralar mücahidlere, muhacirlere, yetimlere, dullara ve muhtaçlara gitti. Şeyh Abdullah Azzam konusunda bunca söz yeter.

Şeyh Usame Bin Ladine gelince, Allah onu korusun:

⁷⁴ Şehid -İngilizce- Ebu Dücane el Horasanî bir İsrail ve Amerikan maşası olan Ürdün İstihbaratı'nın Şeyh Abdullah Azzam'ın kasetlerini rolünü ortaya çıkardı. O, Allah ona rahmet eylesin. Host'a CIA'a karşı gerçekleştirdiği operasyonun asıl hedeflerinden bir tanesinin Şeyh Abdullah Azzam'ın intikamını almak olduğunu söyledi. Allah ona rahmet eylesin

Amerikalıların el Kaide ile veya başka gruplarla ilişkili Arap mücahidleri eğit-
tiği, onlara destek verdiği iddiaları, ahmakça yalanlardan başkası değildir. Bu
şaka olarak bile kabul edilebilir değildir. El vela vel bera akidesi ile domine edil-
miş Arap cihad medyası ve diğer selefi ekol kendilerine gelip destek teklif eden
Suudi hükümet görevlilerinden ve onların misafir evlerine veya kamplara gir-
mesinden bile -Suudi askeri Ataşesi Abi Mazen gibi- çok tedirgin oluyorlardı.
Nerede kaldı yabancılar ve Amerikalılar?

Onun Ruslara karşı savaşırken Amerikalılarla çalıştığı sonra da Amerikalılara
yöneldiği iftiraları düşman medya araçlarının çalışmaları sonucu, sonuç veren
yalan ve yanlış iddialara, nefret ve cehalete mebnidir.

İşin kısasına değinecek olunursa o ve bütün Müslümanlar ortak bir faktöre
olan "Afganistan'ı vuran Ruslar"a karşı onları vurmak için Amerikalılarla bir-
leştiler. Savaş biter bitmez herkes anladı ki bir sonraki düşman dünyayı kontrolü
altına almış olan, Yeni Dünya Düzeni'ni yerleştirmeye gayret eden, Haremeyn
beldesini istila eden ve Ortadoğu'ya karşı Haçlı seferine hazırlanan güçlerdir.

Bin Ladin taarruza başlayan güce cihad ilan ederek kendi görevini eda etmiş
oldu. Onunla veya bağımsızca cihad etmek isteyenler de aynısını yaptılar. Bu
benim ve benim gibi kimseler için de geçerli olan durumdu."⁷⁵

Amerika'nın Arap mücahidleri eğitip desteklediği iftiraları hakkında son bir
şey söylemek gerekirse, Amerikan Kongresi'nin 9/11 Raporu'nda bu iddianın
tam tersinin yer aldığı kısmı aktarmak isterim:

"Bin Ladin'in çabaları için uluslararası ortam idealdi. Suudi Arabistan ve
Amerika Birleşik Devletleri, Afganistan'da Sovyet işgaline karşı savaşan isyan
gruplarına milyarlarca dolar tutarında gizli destek verdi. Bu destek Pakistan ta-
rafından ulaştırıldı: Pakistan Askeri İstihbaratı (Inter Services Intelligence- ISI)
muhaliflerin eğitilip onların teçhizatlandırılmasına yardım etti. Ancak bin Ladin
ve onun yoldaşlarının kendi finans ve eğitim kaynakları vardı ve onlar Birleşik
Devletler'den ya eser miktarda destek aldılar ya da hiç destek almadılar."⁷⁶

"Sonra onun ailesinden bir tanık şahitlik etti." (Yusuf, 26)

10. Afganistandaki Müslüman mücahidlerin Amerikan ajanı olduğuna dair
Batı neşriyatları asla durmadı. Hatta onları isimlendirdikleri isim olan "Arap
Afganlar" ismi bile yanıltıcıdır çünkü onlar sadece Araplardan müteşekkil ol-
mayıp dünyanın her tarafından gelen Müslümanları kapsıyordu. Araplar sadece
çoğunluğu teşkil ediyordu.

⁷⁵ Küresel İslâmî Dranış Çağrısı- Birinci Bölüm - Kökler, Tarih ve Tecrübeler- Altıncı bölüm: Cihadçı akımın yolculuğu ve tecrübeleri (1960-
2001), s. 770-782

11. Hiç şüphesiz Dünya Düzeni böylesine büyüyen ve muhalif bir Afgan olmayan mücahid tehdidinin varlığına Batı ve Komünizmin, Müslüman toplumları kendi rejimlerine seküler yasaları, şikeli seçimleri ve göç ve vatandaşlık kanunları vasıtası ile bir asır boyunca süren baş eğdirme çabalarının heba olması pahasına izin vermeyecekti. Afgan olmayan mücahidleri Pakistan'dan çıkarmayı amaçlayan tepkisellik doksanların başında başladı ve 1992'de zirveye ulaştı. Seküler ve kukla Pakistan rejiminin onlara karşı duyduğu hoşnutsuzluk, bir zamanlar kendi sınırlarını koruyan bu kimseleri kovmaya kadar ulaştı. Afganistan ve Pakistan arasındaki sınır geçidi olan Torkham'ın Afgan tarafında bulunan mezarlıkta medfun ve Afganistan'da savaşmış olan yüzden fazla Arab mücahid Pakistan'ın kendisini Komünist tehdidden koruyan onca mücahide karşı şeref yoksunu duruşunu ispat etmeye ve İslâmad hükümetinin Müslümanlara ihanetine bir sayfa daha açıp Amerikalıları memnun etme hırsını göstermeye yeterlidir.

12. Afganistan cihadı ile ilgili bu bölümü kapatırken mücahid kardeşlerimin 1986-1992 yılları arasında savaşarak, davette bulunarak, hazırlık yaparak, farkındalık yaratarak, yöneterek ve teşkilatlanarak yaptığı olağanüstü çabaları gözardı edemem. Bu sessiz katkıları yapan o samimi insanların isimlerini zikredememekten dolayı çok pişmanım. Ancak Allah onlara yeter. Onların çoğu yaptıklarından dolayı kendilerine azap etmek isteyen zorba zalimlerin kısıncındalar ve namuslarını, şereflerini, vatanlarını korudukları için suçlanıp Amerikalıları memnun etmek için üzerimizde kurmak istedikleri aşağılanmışlığa karşı isyan ettikleri için suçlanıyor ve azap ediliyorlar.

ABDULLAH AZZAM: HİNDUKUŞ'UN ZİRVELERİNDE KUDÜS YARASI

Hiçbir kimse davet ve cihadın önderi olan, şehid -onu bildiğimiz kadarıyla böyle temenni ediyoruz- ve abid, alim Abdullah Azzam'dan (Allah ona rahmet eylesin) bahsetmeden Afgan Cihadı'ndan bahsedemez. Abdullah Azzam (Allah ona rahmet eylesin) cefakarlığın, cömert katkılarının ve cihad ve mücahidlerin hizmetinde çok çalışmanın yegâne örneği idi.

O, Allah rahmet eylesin, Afgan cihadının işgal altındaki tüm Müslüman beldelerinin tiranlardan ve onların ajanlarından temizlenip özgürleştirilmesinde kullanılacak bir üs olmasını istedi. Şehid, önder ve şeyhin düşüncelerinin tamamına gerektiği kadar yer veremeyeceğim ancak onu takip ettiğini iddia eden bazılarının, Şeyhin Afgan cihadında savaşımlara yönelik tutumunun, onların geçici olduğu ve komünistler defolunca ülkelerine dönmeleri gereken misafirler olduğu iddiasına yanıt vermek durumundayım. Onlar bu çelişkili iddialar ile kendi içine saplandıkları şeyi kendilerine aklamak istiyor gibiler. İnşallah benim bu mütevazı çabam kendisine adalet gösterilmeyen bu dev öndere biraz sadakat göstermeye muktedir olur.

1. Şeyh (Allah ona rahmet eylesin), Endülüs'ün⁷⁷ düşmesinden bu yana cihadın farzı ayn olduğunu ve Afganistan'ın özgürleştirilmesi ile sona ermek bir yana tüm Müslüman beldeler kurtarıncaya kadar süreceğini defaatle ve ısrarla savunuyordu.

Şeyh diyor ki:

"Bir zamanlar İslâm toprağı olup da şimdi İslâm beldesi olmayan yerler İslâm'ın altına yeniden girmedikçe tüm Müslümanlar günahkardır. Tüm Müslümanlar Endülüs, Afganistan, Filistin ve Filipinler hakkında hesaba çekilecek ve bu kaybedilen yerler hakkında sorulacaklar."⁷⁸

Şeyh, (Allah ona rahmet eylesin) ayrıca şöyle diyor:

"Cihad ayrıca bir kısım ulema onunla amel etmiyor diye itilmiş bir görev olmaz. Cihad Allah subhanehu ve Teala'nın her yaşa farz kıldığı bir vucubiyettir. 1492'de Endülüs'ün düşmesi ile de üzerimize farz-ı ayn olmuştur. Tüm ümmet günahkardır çünkü ne Endülüs ne Buhara ne Filistin ne Afganistan geri kazanılabiliştir. Ve bir zamanlar İslâm olan tüm topraklar yeniden İslâm olmadıkça cihad Farzı ayn olarak kalmaya devam edecektir. Afganistan'ın ve Filistin'in ka-

⁷⁷Bugün İspanya'da sınırları içinde kalan İslâm Beldesi. (Çeviren)

⁷⁸"Cihad devam edecek" kayıtlarından alınmıştır.

zanılması ile değil, bir zamanlar İslâm olan yerlerin İslâm sancağına bağlanması ile biter bu farz. Cihad ne şimdi farzı ayn oldu ne de sadece Afganistan'da farzı ayndır. Cihad ilk İslâm toprağı kafirin eline düştüğü an farz oldu. Bu, İslâm ülmasının icması ile böyledir."

Şeyh, Allah ona rahmet etsin, ayrıca:

"Sakin zannetme ki Afganistan'da bir, iki ya da beş sene cihad etmek seni bu görevden azad eder... Afganistan'dan sonra Filistin'e dönersin, eğer imkânın varsa. Yoksa Buhara'ya ya da Filipinler'e gidersin... Silahını taşıyabildiğin her yerde cihad edersin. Ölene kadar da bu farz-ı ayndan azade olamazsın. Bu namaz gibidir. Her nasıl bir kimse ölene kadar namaz onun boynundan düşmezse, cihad da aynı şekilde bir kimse ölene, hasta olana veya sakatlanmaya, kör olmaya maruz kalana kadar onu yalnız bırakmaz, terketmez... "Onlar bir kaçış yolu bulamazlar ve bir yola da iletilmezler"⁷⁹ demiştir.

2. Buna dayanarak Şeyh (rahimehullah) Cihadı terketmenin bir itaatsızlık olduğuna inanırdı.

Şeyh, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

"Eğer cihad diyarını terkidersen, o zaman Allah'ın şu vaadini bekle: "Allah emrini gerçekleştirmeye, yapacağını yapıncaya kadar bekleyiniz. Allah yoldan çıkmışlar güruhunu doğru yola iletmez." (Tevbe, 24) Yoldan çıkmış olarak adlandırılacaksınız meğerki geceleri secdeden alnınızı kaldırmayın ve gün boyu orucunuza sadık kalın. Bugün dünya üzerinde cihad etmeyen her bir kimse ne kadar mescide gitse, zühd içinde yaşasa ve abid olsa da asidir!"⁸⁰

Şeyh, ayrıca diyor ki:

"Nebi (Aleyhisselâm) cihadın asli düşmanının israfçılık ve zevk düşkünlüğü olduğunu biliyordu. Nasıl bilmesin ki yedi kat semavattan indirilen Kur'an'da şu ayetler geçiyorken: "Allah'a inanın, Resûlü ile beraber cihad edin» diye bir süre indirildiği zaman, onlardan servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve: Bizi bırak (evlerinde) oturanlarla beraber olalım, dediler. Onlar geride kalan (kadın ve çocuk)larla birlikte olmaya razı oldular ve kalpleri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar." (Tevbe, 86-87) "Biz, hangi memlekete bir uyarıcı göndermişsek oranın şımarık zenginleri, "Biz, sizinle gönderileni inkâr ediyoruz" demişlerdir." (Sebe, 34) "Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde, onun refah içinde yaşayan şımarık ele-

79 Cihad fihri ve icbâh, s. 4 ve 5.

80 "Cihad Devam Edecek" kasedi.

başlarına (itaati) emrederiz de onlar orada kötülük işlerler. Böylece o memleket hakkındaki hükmümüz gerçekleşir de oranın altını üstüne getiririz.” (İsra, 16)⁸¹

Şeyh, Allah ona rahmet etsin, ayrıca şöyle söylüyor:

“Gerek davet ile olsun gerek eğitim veya yazma ile olsun cihadı terketmek için herhangi bir mazeret göremiyorum. İnanıyorum ki bugün her Müslüman Allah yolunda cihadı terketmenin sonuçlarının sorumluluğunu taşımaktadır. Her Müslüman makineli tüfeğini terketmenin günahıyla hemhaldir. Yaralanmaları olanlar dışında Allah ile buluşacak olan herkes ellerinde eğer makineli tüfekleri yoksa günahkâr bir durumda buluşmuş olacaklar. Çünkü bugün dünya üzerinde her Müslümana farz-ı ayn olan savaşa görevini terketmiştir!”⁸²

3. Amerika'ya olan düşmanlığında son derece sertti.

Şeyh, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

“Bundan dolayı Allah'ın düşmanları “La ilahe İllallah”ın önemini anlayanlarla anlamayanları birbirinden ayırmayı çok iyi biliyorlar. Onun önemini anlayanlar Allah'ın düşmanları tarafından “köktenciler”, “aşırıcular” olarak isimlendirildiler. Onu anlamayanlar ise aynı güruh tarafından “ılımlı” olarak adlandırıldılar. Ve onlar açıkça “biz aşırı ve köktenci bir İslâm istemiyoruz” diye bağırmaya başladılar. Ancak biz ılımlı ve esnek İslâm ile memnun olduk. Biz, Amerikan tarihine uyan İslâm ile mutlu olduk ve bunu temenni ettik. Biz, Komünistleri duyunca onları öldüren ancak Amerika'yı duyunca İslâm'a en yakın olanlarının “Biz Hristiyanız” dediği Müslümanları istedik...”⁸³

O, Nixon'un Pakistan'ı ziyareti hakkında şunları söylüyor:

“Amerika'ya geri döndüğünde Amerikan TV'sinde bir basın konferansı tertip etti. Muhabir ona “Bu sorun hakkında ne yaptınız?” diye sorunca o da “Bu basit bir meseledir.” diye cevap verdi. “Şu sorun hakkında ne yaptınız?” sorusuna “Basittir, basit.” diye cevap verdi. Sonra muhabir “Öyleyse sorun nedir?” diye sorunca o “Sorun İslâm'ın kendisidir. Amerika, Rusya ile olan sorunlarını bir kenara koyup, gelişip genişlemeye başlayan İslâmi ilerlemeyi durdurmaya odaklanmalıdır” diye konuştu.”⁸⁴

Şeyh, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

“Size dün akşam söylediğim gibi, gerçek şu ki İslâmi kuralların çok büyük bir bölümü İslâm'ın sütunlarından biri olan “Allah için dostluk” (el-Velâ) ilkesini

81 Tecdinü'l Müderrime kayıtları, bölüm 4

82 Doğumdan Şehadete Şehid Abdullah Azzam, s. 18.

83 Cihad Eğitimi, c.3, s. 11-12.

84 Cihad Eğitimi, c.3, s. 47-48.

işaret eder. Eğer bu sütun zayıflar veya çökerse İslâm'ın çoğu da onunla birlikte çöker. Halkın yozlaşmasının ve beldelerin kaybedilmesinin müsebbibinin bu dostluk ilkesi (nin terkedilmesi) olduğunu farkettim. Bir kimse kafirler ile dostluk kurunca Zahir Şah⁸⁵'a olduğu gibi bir Amerikalı ona gelecek ve "Ya şunu şunu yaparsın, kadınlarına dışarı çıplak çıkmasını emredersin ve örtünmesini istemezsin ya da gücünü kaybedersin" diye emredecek. Sonra daha da ileri gidecek ve başörtüsünün üzerine basacak ve dönüp diyecek ki: "Karanlıkların çağı geride kaldı" ve Afgan kadınlarını yozlaştırıp onların başörtülerini başlarından çıkarmalarını isteyecektir. Saliha olmaları ve dinini yaşamaları ile bilinen Kandahar kadınları yüzlerini açmayı ve dışarı çıplak çıkmayı reddettikleri zaman Kral başında kendi amcası Şah Velî'nin bulunduğu bir orduyu onlarla savaşmaya gönderdi. Sonra Kralın adamları ile Kandahar halkı arasında "Başörtü Savaşı" ismi verilen ve Kandahar halkından bin kişinin şehid olduğu bir savaş başladı.⁸⁶

"Biz, Amerikalılara tabi olanların kâfir, Yahudi'ye tabi olanların Yahudi, Hristiyanlara tabi olanların Hristiyan olduğu kuralın farkında olmalıyız. *"Ey inananlar, Yahudilerle Nasranileri dost edinmeyin. Onlar, birbirlerinin dostudur ve sizden kim onları dost edinirse şüphe yok ki o da onlardandır. Şüphe yok ki Allah, zalim olan kavmi doğru yola sevk etmez."* (Maide, 51) Allah iki ayet sonra da diyor ki: *"Ey inananlar, içinizden kim çıkar da dininden dönerse Allah onlara bedel öyle bir kavim getirecektir yakında ki O onları sevecek, onlar da O'nu sevecek, inananlara karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı yüce olacak o kavim. Allah yolunda savaşacaklar ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmayacaklar. Bu, Allah'ın lütfu ve inayetidir ki dilediğine verir ve Allah'ın lütfu boldur, O her şeyi bilir."* (Maide, 53) Bu da ifade ediyor ki Hristiyanlara ve Yahudilere yönelik el Vela, insanı İslâm dairesinden çıkartan bir küfür biçimidir. Riddet demektir, bu dini inkâr demektir."⁸⁷

Şeyh, Allah ona rahmet etsin, ayrıca diyor ki:

"Amerika Rusya'ya "Yeter!" dedi ve Ruslar çekildi. Ancak bu çekilmeleri bir şart altında oldu: Kendilerini memnun edecek birini yerlerine geçirmek. Ne çeşit bir insan? Dediler ki: İslâm'a Amerikan tarikinde intisablı olan, Amerikan tarzı bir Müslüman. Öyle bir kimse ki Amerikan isteklerine göre eğilip bükülen bir elastik dini inanışa ve esnekliğe sahip biri. Nasıl? Öyle biri ki doğum kontrolü uygulanmak istendiğinde "hazır fetvalar" ile TV karşısında çıkıp insanlara "Kur'an inmeye devam ederken ve Nebi aleyhisselam aramızda iken biz azl uygulardık, Eğer Kuranda yasaklansa idi bunu yapmazdık"⁸⁸ diyen, Sosyalizm is-

85 Muhammed Zahir Şah, 1933-1973 arasında Afganistan şahı. 2001 işgali sonrası Afganistan'a geri döndü ve ABD ile işbirliğinde bulundu. (Vahidi)

86 Cihad Eğitimi, c.3, s.21

87 Cihad Eğitimi, c.3, s.29.

88 Cabir (ra)'dan Mevku' Hadis, Sahih Buhari

tendiğinde Şeyhin gelip Sosyalizmin Allah'ın dini olduğunu söyleyeceği, sonra milliyetçilik aşılması istendiğinde "Vatan sevgisi imandandır" diyecek kişilerdir. Böylece fetva dağıtımı başladı, ya da Amerika'da dendiği gibi "Fetva Makineleri: Düğmeye bas bir Pepsi kap, diğer düğmeye bas Miranda'yı kap bir düğmeye bas Hazır Fetva'yı al." Din bir fetva makinesi haline geldi. Ah, ayrıca Makine Batılı olmalı ki batı siparişleri ile uyumlu olsun!"⁸⁹

O, Allah ona rahmet eylesin, der ki:

"Cuneycu⁹⁰ Amerika ve Batı'nın kendisine vaadettiği Yahudi Nobel Ödülü için çok mutlu idi ve o bir Yahudi ödülü olduğu için onu ancak Yahudilere hizmet edenler elde ederdi. Onun Necib Mahfuz⁹¹'a önerilmesinin arkasındaki sebep de sadece ve sadece onun Mısır ve Yahudiler arasındaki ilişkilerin normalleştirilmesine verdiği hizmetti. Nobel Ödülünü tam olarak ne için hakketti? "Cebelavi Sokağı Çocukları"⁹² isimli İslâm karşıtı ve küfür dolu romanı için."

Şeyh Azzam, Allah rahmet etsin, diyor ki:

"Afganistan davası Amerikalıların ve Rusların zihinlerini meşgul eden en önemli meseledir. Müslümanlar sekine içinde iken kafirler tedirginler. Samimi Müslümanlar İslâm'ı hedef alan küresel komplonun, kafirlerin başına gelen hezimelerin ve onların özellikle bu asrın başından bu yana olmaksızın çektikleri acıların farkındalar. Allah'ın kendilerine rahmetini sunduğu kimseler dışında, görev başında olan her bir kimse ya Batı'nın ya da Doğu'nun elinde bir kukla olup Beyaz Saray ya da Kızıl Oda'nın onayı olmadan tek bir adım dahi atamamaktadırlar."⁹³

Şeyh diyor ki:

"Burada üzerimize Yahudiler tarafından baskı uygulanıyor, Yahudiler Batı ve ABD'ye de bizi Pakistan'dan sürmesi için baskı uyguluyor ve Batı ve Yahudiler özellikle Arapların vize başvurularını reddetmeleri için baskı uyguluyor. Özellikle de Filistinlilere... Bu da gösteriyor ki Yahudiler Hindikuş dağlarını sarsan zelzelenin kaçınılmaz olarak Kudüs minarelerinden yankı bulacağını biliyorlar!"⁹⁴

⁸⁹ Cihad Eğitimi, c.3, s.49.

⁹⁰ Ziyaül Hak döneminde Pakistan'ın Başbakanlarından biri.

⁹¹ Mısırlı Yazar, Nobel Ödülü Sahibi. Kahire Üçlemesi adlı eseri en ünlü eseridir. Kitaplarında Mısır'ın sosyal hayatını işler. Enver Sedat'ın İsrail ile yakınlaşma politikasına destek vermiş ve suikasta uğramıştır. Ancak suikastten yaralı kurtulmuştur. (Çeviren)

⁹² Bu romanda Mahfuz Allah ile İblis ve Adem (Aleyhisselâm) arasındaki kıssadan başlayıp Hz. İsa, Hz. Musa ve Hz. Muhammed (Aleyhisselâm)ın hikayeleriyle devam ederek beraber sanki bir babanın ve onun torunlarının hikayesi imiş gibi anlatır ve en sonunda torunlardan bir tanesi istemeden de olsa Allah'ı yatağında öldürür (Haşa) (Çeviren)

⁹³ Cihad Eğitimi, c.3, s.137.

⁹⁴ Cihad Eğitimi, c.3, s.137.

Ey İslâm devletinde bulunan kardeşlerim, bakın! Eğer bir şey Amerikan istekleri ile uyuşmazsa onun İslâmi veya meşru bir tabanı yok demekmiş! Ancak eğer Amerikan istek ve fikirlerine uyarsa tam olarak İslâmi, meşru ve düzgün demekmiş!”⁹⁵

“Onlar Ehli sünnet vel cemaat’ın güçlenmesini istemiyorlar. Onlar hani şu dinleri gevşek olup Amerikan politikaları ile eğilip bükülen ılımlıları istiyorlar. Onlar yanlarında Amerikan yanlısı fetvalar verenleri, elinde bir tepsi sıcak fetva ile gezip bunları dağıtanları istiyorlar. “İsrail ile barış dinen caizdir” diyenler gibi. Çünkü neymiş? Allah Kur’anda “Eğer onlar barışa yanaşırlarsa, sen de ona yanaş ve Allaha tevekkül et. Çünkü O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.” (Enfal, 61) diye buyuruyormuş.”⁹⁶

4. Şeyh (Rahimehullah) ayrıca Arap beldelerinin yöneticilerine karşı da son derece şeditti.

Şeyh (Rahimehullah) diyor ki:

“Yahudiler devletlerini nasıl kurdular? Bazı insanların, kafirlere olan dostlukları ve sadakatleri aracılığı ile. Amerikalı veya İngilizler, Arap yöneticilere gelir ve “Filistin’de bir Yahudi devletinin kurulmasına onay verirsiniz ya da yönetiminizi kaybedersiniz” derdi. Haydi, devam et ve imzala. Ve onlar da imzalarlardı. Evet onlar Amerikalılar, Ruslar ve İngilizler için her şeyi imzalamaya hazırlar.”⁹⁷

Şeyh, Ürdün Kralı’ndan bahsederken de diyor ki:

“Ancak bileklerimiz kelepçelenmiş, üzerimize cezalar ve işkenceler yağdırılmış ve Yahudilere zarar vermek bir yana onlara ulaşmaya çalışan her bir kimsenin arkasından mermiler boşaltılmış iken biz ne yapabiliydik? Evet, biz Filistin’de savaşmayı denedik ve 1948’de savaştık. Her ne kadar o savaşa katılma şerefine nail olamasam da Allah bana 1969-1970’de müslüman bir toplulukla savaşmayı nasip etti. Sonra yeryüzü tiranlara çok dar gelmeye başlayınca onlar direnişi kendi topraklarında yok etmeyi amaçladılar. Meğerki bu hava kuvvetlerini, tanklarını, bombalarını ve füzelerini bize karşı kullanmayı gerektirse bile...”⁹⁸

95 Cihad Eğitimi, c.3, 143

96 Cihad Eğitimi, c.3, s. 160.

97 Cihad Eğitimi, c.3, s. 22

98 Cihad Fikhi ve İctihad, s. 242.

Şeyh, Suud Ailesi için de şunları söyledi:

"1936 'da Nisan 15'te başlayıp Ekim'e kadar süren ayaklanma tarihteki en uzun grev ve isyandı. İngiltere buna bir son verip Yahudilere destek vermek için 60 askerini gönderdi ancak başarılı olamadılar ta ki Filistin'i kandıran Arap devletleri aracı olana kadar. Mirac gecesinde şu ifadeyi yayımladılar: "Filistin'deki durum hakkında elemli zamanlar geçiriyoruz. Biz -Kardeş Arap Kralları ve Prens Abdullah ile ortak olarak- kanların korunması için barışa başvurmanızı istiyor ve yakın dostumuz İngiliz Hükümeti'nin de garantisini veriyoruz."⁹⁹

Kaddafi hakkında ise Şeyh şöyle dedi:

"Saçma! Aşağılık! İnsanlar durup beklerken onların gözü önünde ülkeyi mahvetti. Nerede Muhammed bin Mesleme? Nerede Abdullah bin Atik? Ona suikast yapacak kimse yok mu? Kimse yok mu? Herkes bir diğerine bakıyor. Eğer aralarından bir genç cihada çıkacak olsa yüz kişi arkasından "Sen çıldırmışsın, aklını yitirmişsin, falan filan" diyecekler!"¹⁰⁰

5. Allah'ın rahmeti üzerine olsun, Şeyh, Arap tağutlarına karşı yapılan cihadı sürekli olarak överdi.

Bilal-i Habeşi (*radıyallâhu anhu*)'nun Mekke'de gördüğü işkence hakkında konuşurken şöyle dedi:

"Davalar cahiliyenin suratına çarpan şu nurlu belirginliğe ulaşmadan zaferi elde edemezler: "Vallahi eğer güneşi sağ elime koysalar ve kameri de soluma Allah beni muzaffer kılana ya da ben bu yolda heba olana kadar ondan vazgeçmeyeceğim!" Bunun gibi örnekler davaları zafere taşır. Yeraltında yaşamak ve kitapları okumak değil. Davalar akan kanlarla, yiten ruhlarla ve patlayan vücutlarla galip gelir, keskin uçlara gidip oradan cahiliyeye irca etmekle değil. Bu yollar zafere ulaştırmaz. İnsanlar fedakâr olanlardan etkilenirler. Bir konudan diğerine geçen filozoflardan değil.

Üstad Seyyid Kutub'a (*Allah ona rahmet eylesin*) halihazırda iktidarda bulunan rejim hakkında sorulduğunda dedi ki: "Bu mürted bir rejimdir." Öğrencileri sordular: "Mahkemede neden bu kadar pervasızdın? Hem de darağacı görüldüğü halde?" O cevaben dedi ki: "İki sebepten dolayı: Birincisi bu bir akide meselesidir. İş akideye geldiği zaman muğlak kalmak caiz değildir. Caiz değildir! Bazı insanlara rejim hakkındaki görüşleri sorulduğunda onlar derler ki: "Yani, elhamdülillah, iyi..." Yani ya rejim ya da rejimdeki insanlar iyi demektir. Bu takiyye akidevi meselelerde caiz değildir."

⁹⁹ Hamas, s. 5.

¹⁰⁰ Siret ve İktidat, s.52

Seyyid (Allah ona rahmet eylesin) derdi ki: "İş akideye dayandığı vakit takiyye caiz değildir. Bunun yanında insanların takip ettiği veya göz önünde, baş üstünde tuttuğu insanlar cahiliye, sosyalizm veya milliyetçilik söylemlerinde bulunamazlar. Bu ancak takip edene "Kalbi imanla dolu olduğu hâlde zorlanan kimse"ye caiz, takip edilene ise hiçbir zaman caiz değildir.

"Seyyide derlerdi ki: "Ey Seyyid, neden merhamet için özür dileyip ricacı olmuyorsun?" O da cevaben derdi ki: "Şüphesiz namazda Allah'ın birliğine şehadet eden şu şehadet parmağı zalime onay verecek tek bir harfi bile yazmayı şiddetle reddeder. Öyleyse neden minnetçi olayım? Eğer benim cezam hak ise, adil hükümden dolayı mutluyum. Yok eğer hak değil ise o zaman zalimden adalet isteyecek kadar alçalmam."

İşte bunlar insanların örnek alıp etkilendiği örneklerdir. Nesillerin takip etmek için yanıp tutuştuğu ve gençliğin taklit etmek için çaba sarfettiği budur. Ama hani şu neye benzedikleri ve neye davet ettikleri bilinmeyenlere gelince, her geçen gün renk değiştirdikleri sürece davetlerine nasıl icabet edilsin? Onların insanların kendilerini takip etmelerini nasıl bekliyorlar? Geçmişin ve sonraki zamanların tüm bilgileri kendilerinde olsa ve tüm kitapların içini ve dışını kalpten biliyor olsalar bile, nasıl...?

Allah aşkına... Kerim el Anadolu'nin savunmasını duydunuz mu? Onu dinlediniz mi? İşte bu kısa savunma nesillerin üzerinde Ezher'in tüm alimlerinin kitaplarının toplamından, hem de yüzyıllar boyunca, daha etkili olacaktır.

Şahsen, ben hakkı duyunca beni titretiyor. Genç bir adamın mahkemenin yüzüne karşı oturup bu şekilde meydan okuyup yüzleştğini düşünebiliyor musunuz? Bu Askeri Akademi'nin, Salih Seriy'e'nin veya Kerim el Anadolu'nin davası değil, Mısır'da boğazlanan İslâm'ın davasıdır. Ahmed bin Hanbel, İzz bin Abdulsalam, Hasan el Benna, Seyyid Kutub ve nicelerinin davasıdır.

Ben Kerim el Anadolu'ninkinden daha güçlü bir savunma ömrümde işitmedim. Bu genç adam! Genç adam! Kerim el Anadolu şehid edildi ama onun sözleri kulaklarımızda yankılanmaya devam etti. Ben onlardan biri olmama rağmen Kerim el Anadolu'nin sözleri beni Ezher Şeyhlerinden daha fazla etkilemiştir. Çok çok daha fazla...

Aranızda kim Halid el İslâmbulî'den etkilendiğinden daha fazla bir şeyhten etkilenmiştir? Halid. Çünkü İslâm benzer örnekler olmadan, fedakarlıklar gös-

terilmeden zafere ulaşmaz. Felsefe, kaytarma, yanlış yönlendirme ve akıl karıştırma ile zafer gelmez.”¹⁰¹

Şeyh diyor ki:

“Sonra 1981 olayları patlak verdi. Sedat suikast uğradı ve cihad teşkilatlarına karşı davalar ardı ardına geldi. Hiçbir yıl geçmedi ki o yılda bu teşkilatların liderlerine yönelik yok etme operasyonları yapılmış olmasın.”¹⁰²

Şeyh, Mervan Hadid ve öğrencilerinden bahsederken şöyle diyor:

“Üniversitede onun öğrencilerinden bir tanesi bana yanaştı ve Şeyh Mervan ile tanışmak ister misin diye sordu. Ona “Tabi ki isterim. Zaten onun için buradayım” dedim. Doğruca onun yanına gittik. Yaklaştım ve onun suratına baktım. Dünyevi bir yüz değildi. Saflığı sıradışı idi ve yüzünden fışkıran nur da aynı şekilde sıradışı idi. O beni Filistin’den tanırdı. Bana söylediği ilk cümle şu oldu: “Ey Ebu Muhammed, sen Cennet arzusu için ilim tahsil etmiyor musun?” Bunlar ondan duyduğum son kelimeler oldu.

Sonraları bizimle Filistin’de eğitim yapan genç bir arkadaş, Abdussettar el Zaim, sancağı taşıdı. Türkçede dedikleri gibi, eli ayağının üzerinde bir adamdı. Küçük cüsseli, en fazla 50 kiloluk bir diş hekimi idi. Kıdemli liderleri gözüne kestirip peşisıra onlara suikast düzenledi bu genç yaşında.

Topçu birliği vakası olana kadar dava ilerlemeye devam etti. Adnan Ukla, şeyhin öğrencilerinden bir tanesiydi, pazar günü İbrahim el Yusuf ile birlikte geldiler. İbrahim el Yusuf bir topçu subayı idi. İnşallah Tevbe Suresi’nin tefsiri kursunda size böyle harekete geçirici hikayeleri daha çok anlatacağım.

Davalar, böyle dava adamları tarikiyle olmadıkça zafere ulaşamazlar. Ve yarılamların kenarında olmazlarsa da yaşayamazlar. Büyük sınavlar, duruşmalar ile işlenen işte bu modeller bu dinin zaferinin dayandığı temelleri oluştururlar. Büyük ulusların kutup yıldızları onlardır.”¹⁰³

6. O, halihazırdaki durumun değişebilmesinin tek yolunun güç kullanımı olduğuna ve İslâm ümmetinin ancak kılıcı bıraktığı zaman zelif olduğuna inandı. Ve o “*dinde ikrah yoktur*”un ancak rejimlerin ve cahiliyenin alt edilmesinden sonra gelebileceğine inandı.

101 Tevbe Suresi Tefsiri, s. 18-20.

102 Hamas, s. 15.

103 Tevbe Suresi Tefsiri, s. 21 - 25.

Şeyh (Rahimehullah) diyor ki:

“Bu din tüm insanogluna yapılmış genel bir çağrıdır. O, dünya üzerinde nerede bir insan bulursa ona çağrı yapar. Bundan dolayı her nereye onu yaysak veya hangi köşeye ulaştırsak cihad bu çağrıya kaçınılmaz olarak refakatçi olmalıdır. Nitekim o cahiliyenin kendisine yaslandığı temel nirengi noktaları ile yüzleşecektir.

O, coğrafi, siyasi, sosyal, ekonomik ve etnik engeller ile karşılaşacak. İnsanlığı kurtarmak için gelmiş olan bir dinin, elleri bağlı bir şekilde durup mesajı diliyle iletmesi ve silahlarını da cahiliyeye kendini savunması için terk etmesi akıl kararı değildir.

Cahiliyenin kendisi, kendi varlığını temin etmek için silaha sarılacak ve İslâm'ın kökünü kazımak isteyecektir. “Onlar ağızları ile Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar.”

Cahiliye harekete geçse de geçmese de İslâm ileri atılmalı ve harekete geçirici yasasına tam teslimiyet ile kendi akışını takip etmelidir. Eğer Allah'ın; insanların bir kısmıyla diğerlerini savması olmasaydı, yeryüzü bozulurdu. Ancak Allah, bütün âlemlere karşı lütuf sahibidir.

Hak ile batıl arasındaki itme yasası hayatı yaşanabilir kılan şeydir. Aksi halde yoz ve çürük olurdu. Denizde ve karada yozlaşma ortaya insanın eliyle yaptıklarından dolayı çıktı. Sen amel etmedikçe yeryüzünde zulüm ve büyük yozlaşma olacaktır. Yani demek odur ki eğer müminler Allah yolunca cihad ve hicret etmezlerse şirk dünyaya hâkim olacaktır.

İtme yasası tarihin ve olayların İslâmî açıklamasıdır. İslâm yalnızca Arap yarımadası veya Araplar için gelmedi. Yarımada sınırları dahilinde kalmak için, onun sınırlarını ve ülkesini korumak için gelmedi. Nebi (aleyhisselâm) hem siyaha hem kırmızıya gönderildi. Cihad, dini merasimlerin yapılması, vecibelerin yerine getirilebilmesi ve mabedlerin korunabilmesi için elzemdir. “Eğer Allah, bazı insanları (azgınlığını ve şerrini) diğer bazılarıyla defetmeseydi, içlerinde Allah'ın ismi çok anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler muhakkak yıkılıp giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım eden (onu hayata hâkim kılmak için gayret eden)lere elbette yardım eder.” (Hac, 40)

Yeryüzünde dinin ikame edilmesi, dini yaşamın, yerine getirilebilmesi için kaçınılmaz bir sorumluluk ve gerekliliktir. “(Mü'min) Kimseler ki kendilerine yeryüzünde iktidar, mevki (ve servet) versek (şımarıp sapmazlar,) namazı dosdoğru kılarlar.” (Hac, 41)

Allah'ın düşmanlarının cüretkarlığı o kadar yükseğe çıktı ki, Atatürk Aya-sofya'yı camiden müzeye çevirmeye cüret etti. Arapça ezanı, açık alanda namazı

ve kamu ile ya da üniversite ile ilişkili olan her kadını başörtüsünden vazgeçmeye zorladı!!

Abdülhakim Amir o kadar kibirli idi ki cami imamlarına Musa (aleyhisselâm)'ın dönemindeki Firavun'dan bahsetmemelerini emretti.

Nasır'ın küstahlığı herhangi bir şekilde Müslüman Kardeşler ile irtibatlı olan herkesin idama çarptırılmasına kadar uzandı.

Bunlardan birisinin alaycılığı onu ismi "sıfır ahlak" isimli bir çıplaklık kulübü kurmaya iletti.

Cemal Salim'i Kur'an ile dalga geçerek el Hudeybi'den onu ters okumasını istediğinde, hiçbir şey alıkoymadı.

Hamza el Besyûni onun elleriyle işkence gören Müslümanlar Allah'tan yardım istediği vakit onlara şöyle yanıt verdi: "Eğer Allah gelirse onu da hücreye tıkarım!"

Birisi "İslâm'ın rolü ancak insanlara dil ile ulaşmaktır ve onlara hitab etmektir. Ancak onun hiçbir surette kuvvetle ilişkisi yoktur. İslâm'da zorlama yoktur" dediği zaman ne kadar da acınası ve ölümcül bir komedidir bu.

İslâm önündeki engelleri bir bir kaldırırken aynı zamanda sözlü beyanatlarda bulunmalıdır.

Dinde ikrah yoktur, doğrudur. Velakin bu ancak Allah'ın mesajının insanlara ulaşmasını engelleyen ve onları Rabbulalemin'den başkasına ibadet etmeye sevkeden engeller kaldırıldığı zaman geçerlidir. Hak coğrafi sınırları reddeder. Coğrafyacılara çizdiği dar sınırlara sığmaz. Hak, o saygıdeğer akıllara meydan okur ve der ki: "Sen nasıl dersin ki bir haklı dava ancak şu dağın veya nehrin arkasında haklıdır ama öteki tarafında haklılığını yitirir? Nasıl olur da öteki yakaya ulaşınca batıl olur?"

Şeyh, diyor ki:

"Bu din kılıç ile geldi, kılıç ile yükseldi ve kılıç ile hayatta kaldı. Kılıç kınına girdikçe din düşmeye başladı. Bu din azamet, haşmet, güç, üstünlük ve şeref dindir. Zayıflık onun içinde cehennem ateşini hakleden bir suçtur. "Kendilerine zulmetmekte iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: "Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)" Onlar da "Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik" derler. Melekler, "Allah'ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!" derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir. (Nisa, 97)"¹⁰⁴

¹⁰⁴ İber ve Basair, s. 6-7.

7. O, dünyanın herhangi bir noktasında halk cihadı ve liderliğin bu cihada verilen katkı ölçüsünde ön plana çıktığı bir İslâm Devleti kurulması gerektiğine inanırdı.

“Oksijen ve su insanlar için nasıl vazgeçilmez ise bir toprak parçası üzerinde bir Müslüman toplumun ikame edilmesi de Müslümanlar için o denli vazgeçilmezdir. Haddizatında bu vatan kendini hem gerçekte hem de sloganik olarak cihada vakfetmiş ve savaşmaya tam bir teslimiyetle adanmış bir İslâmi hareketten başkası tarafından kurulamaz.

İslâmi hareketin atan kalp ve organize eden akıl olduğu bir genel ve kolektif cihad olmadan İslâm topluluğu bir İslâmi hareket tarafından kurulamaz. Bu öyle bir harekettir ki o büyük bir patlayıcıya ait küçük bir fünye gibi iş görür ve böylece İslâmi hareket milletlerin içindeki gizli potansiyeli ve devasa büyüklükteki iyiliği dışarı çıkartır bu patlama ile.

Sahabe, Allah hepsinden razı olsun, genel olarak Müslümanlara kıyaslandığında sayıca çok azdılar ama onlar Kısra'nın tahtını fethedip Sezar'ın defterini dürdüler. Ömer bin Hattab (*radiyallâhu anhu*), Ebubekir (*radiyallâhu anhu*) döneminde mürted olup sonra tevbe edenleri dahi Perslerle savaşmaya göndermişti. Önceleri sahte peygamberlik iddiasında bulunmuş olan Talha bin Huveylid el Esedî, Kadisiyye savaşında en önemli kahramanlardan birisi haline geldi. O, Sa'd tarafından Perslerden haber alma göreviyle görevlendirilmişti ki bunu yaparken de olağandışı şecaat gösterdi. Bir avuç askeri personelin bir İslâm topluluğu kurabileceği illüzyonuna gelince, bu bir hayal ürünüdür ve ancak Abdünnasır ve İslâmi hareket arasındaki türden bir trajediye dönüşme potansiyeli vardır. Yolun uzunluğuna, ıstırapın acısına, muazzam fedakarlığa ve büyük fitne ve sınavlara rağmen İslâmi hareket benliği alçak gerçeklikten, kuruşlar üzerinde dönen çatışmalardan, kısa süreli hedeflerden, aşağı, bayat edimlerden, nefret yok olup da ruhlar cila yüzü görene kadar arındırır. Sonra kafilе en esfel vadiden en yüce zirveye, iğrenç kokulardan ve meta üzerindeki çatışmalardan yükseğe yükselir.

Cihad yolu boyunca liderlikler seçilir, yapılan fedakarlıkların ve katkıların ölçüsü boyunca liyakatler ortaya çıkar ve insanlar cömertlik ve yiğitlikleri ile ortaya çıkma şansı elde ederler.

Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali, Allah onların tümünden razı olsun, muazzam amelleri ve mahşeri fedakarlıkları dışında hiçbir şey ile ortaya çıkmamışlardır. Bundan dolayıdır ki Ebu Bekir (*radiyallâhu anhu*)'nın oy toplamak için seçim kampanyası yapmasına gerek yoktu bile. Nebi (*aleyhisselâm*)'ın ruhu cennette Allah (*Azze ve Celle*) ile buluşunca sağa sola bakan gözler Ebu Bekir'den, Allah ondan razı olsun, daha hayırlısını göremedi.

Cihad yolunu izleyen bir millet en olgun halindeki meyveye ulaşmak için çok büyük bedeller öder. Bundan dolayı böyle bir millet için bu yolda akıttığı kan ve teri kolayca hiç etmesi kolay değildir. Elçiliklerde gizli kapaklı bir şekilde darbeleri düzenleyen ve insanları üzerine oturulacak birer taht olarak kabul edip darbe sonraları da hemen ilk bildirilerini yayınlayanlara gelince, onlar her şeyi kolayca zıyan edebilirler.

Ülkesini savaşarak elde etmeyen onu kolaylıkla iade eder.

Güçlü liderlerin cihad yolunda ne kadar önemli yere sahip olduğunu ispat eden Cihad ümmeti ne kolayca liderlerini reddedebilir ne de onları devirme planlarına girer. Aynı şekilde düşmanların da bu kahramanlar hakkında şüphe ve fitne yaratması kolay olmayacaktır. Uzun cihadi bir yolculuk ayrıca İslâm topluluğu içindeki her bir ferdin tek tek bu yolculuk süresince bu İslâm topluluğunun kurulması için bir bedel ödediğini ve bu uğurda yapılan fedakarlıklara katkı gösterdiğini hissettirdiği için de önemli bir kazanımdır. Bu şekilde her bir ferd bu yeni doğan ve efradın acılarıyla kurulmuş bu topluluğun güvenilir koruyucuları olacaktır.

İslâm ümmeti bir diriliş sürecinden geçmelidir ve bunun için de emek gereklidir. Her emek ise acı ile maluldur.”¹⁰⁵

Şeyh diyor ki:

“Eğer Kabil’den başlayıp Kudüs’e uzanan bir yolculuğa çıkmak istiyor isek yol şudur: İslâmi davet, evlatları İslâmi yolda yetiştirmek, onlara silah taşıyıp savaşmalarını öğretmek, onları sağlam bir akide ve silahla teçhiz olarak savaşla göndermek. Zaferin yolu budur. Aksi takdirde biz suyu kazıp havaya tohumlar ekeceğiz. Kayıplar süreklileşir ve dava hiçbir yere ulaşmayan bir avuç boş reklam ve slogan haline gelir.”¹⁰⁶

8. Şeyh, gençleri hiçbir şart altında güvenlik birimlerine teslim olmamaları ve sonunda şehadet bile olsa onlara direnmeleri için teşvik ederdi.

Şeyh (rahimehullah) diyor ki:

“Malını korurken ölen şehiddir, dinini korurken ölen şehittir, hayatını korurken ölen şehittir, ailesini korurken ölen şehittir.”¹⁰⁷ Bu, “saldırganı savuşturma” diye bilinen hükümdür. Saldırgan ise bir başkasının şerefini, ruhunu veya malını güç kullanarak ele geçiren kimsedir. Dört imamın ittifakı ile bir kimsenin

¹⁰⁵ ez-Zehâvî’î İzzâm, c. 1, s 179–194. Küresel İslâmi Diranış’a Çağrı kitabından alıntılanmıştır. s.1591–1592.

¹⁰⁶ Zikrîyâtı Filistin, s. 12-13.

¹⁰⁷ Sahih’îr. Ebu Davud, Tirmizi, Nesai, Ahmed bin Sa’id bin Zayd tarafından rivayet edilmiştir, Sahih el Cami: 6321.

şerefine yapılan saldırının def edilmesi bir vucubiyettir. Bir kimsenin canına veya malına yapılan saldırıyı def etmek ise cumhura göre vacibdir. Racih olan görüş Malik ve Şafi'ninkidir ki o da Müslüman saldırgan ölecek bile olsa onun savulması gerekir.

Cassas der ki: "Müslümanı haksızca öldürmek için kılıcını kaldıran kimsenin katledilmesinin vacib olduğu hakkında ittifak vardır. Ve İbn Teymiyye de şunun altını çiziyor: "İmandan sonra dini veya hayatı yozlaştırmak isteyen saldırganı savuşturmaktan daha büyük bir vucubiyet yoktur."

Şeyh, rahimehullah, diyor ki:

"Bazılarının şunu merak edip sorduğunu görüyorum: Namaz kılıp oruç tutan ancak bir kardeşi zorla hapishaneye ya da karakola götürmeye çalışan bir polisi öldürmek caiz midir?

Bütün İslâm uleması bir Müslümanın şerefine kasteden kimseye karşı teslim olmaması konusunda ittifak etmişlerdir. Demek ki eğer Abdülnasır bir İhvan mensubunu yakalayıp 20 yıl hapse atıyor, eşine onun önünde namusunu kirletecek şeyler yapıyor ve onu kirletiyor ise icma bu kimsenin teslim olmaması gerektiğini söylemektedir. Ta ki ölene kadar!

Üzerinde ittifak olunmuş bir husustur ki namusa ve şerefe kasteden saldırganın def edilmesi bir zorunluluktur. Demek ki eğer evin gece yarısı eşin doğru dürüst tesettürlü değilken basılıyor ise yatağının örtüsünü kaldırıp birlikte yatığın kişinin eşin olup olmadığını kontrol ediyor ise bu senin şerefine saldırı altında olduğunu ve bundan dolayı Allah(cc) katında sorumlu tutulacağın anlamına gelir. Bu bir zulümdür ve polisin namazı ve orucu onun öldürülmemesi anlamına gelmez."¹⁰⁸

9. Şeyh, Rahimehullah, gençleri ve özellikle de onlar arasındaki ilim sahiplerini sonunda şehadet dahi olsa emr-i bi'l ma'ruf nehy-i ani'l münker yapmaya ve açıkça zalim tiranın yüzüne haykırmaya teşvik ederdi.

*"Mümin hem diliyle hem kılıçla cihad eder."*¹⁰⁹

"Dil ile yapılan cihaddan bir tanesi de alimin, cihadın farzietini ortaya koyduğu fetvadır. Özellikle de bu fetva yöneticinin zevk ve isteklerine karşı ise. Bu fetvanın verilmesinin fetva veren alimin işine, özgürlüğüne veya canına zarar verme tehlikesi var ise. Bu nedenle cihad konusuna gelindi mi fetva sadece ilmiyle amel eden samimilerden istenmelidir.

108 Cihad ve İctihad fıkhı, s 175 and 176.

109 Sahih. Ahmed ve Taberani'den rivayet. Ka'b bin Malik aktarıyor. Sahih el Cami' s.1930

İbn Teymiyye Fetava el Kubra 4/185'de diyor ki: "Cihad meselesine geldi mi dinde anlayış sahibi olmayan ve avamın ahvalinden bihaber insanlar yerine yalnızca dinde fakih olan, derin anlayış sahibi ve halkın durumu hakkında iyi bilgisi olan kimselerin görüşleri dikkate alınmalıdır."

Bir diğer deyişle cihad konusunda fetva verebilecek alimin şu özellikleri bandırması beklenir: samimi ichitad niyeti, savaşın doğasına ilişkin bilgi, halkın ahvali hakkında bilgi."¹¹⁰

Şeyh (Rahimehullah) şöyle diyor:

"Şehidler efendisi iki tanedir. Hamza ve zalim yöneticinin karşısında duran ona doğru yolda tavsiye veren ve sonunda onun tarafından öldürülen kişidir" Tirmizi tarafından rivayet edilmiştir.

İşte bu İslâm'ın emri bil maruf nehyi anil münkere ne kadar önem verdiğini göstermektedir. Biz kötülüğü ve zulmü reddetmekle yükümlüyüz, eğer ki o lider Müslüman bile olsa. Eğer hükümdar kâfir ise o zaten hiçbir koşul altında kabul edilemez. Ona itaat haramdır ve ona karşı savaşmak bütün ümmetin görevidir."¹¹¹

Şeyh (Rahimehullah) şöyle diyor:

"Ey Müslümanlar, Cihad sizin yolunuz ve onurunuzdur. Varlığınız ve kade-riniz cihada bağlıdır. Ey hatipler, eğer silahınızı alıp zalim tirana karşı savaş tutmazsanız, kafire ve zalime karşı durmazsanız şu güneşin altında hiçbir değeriniz yoktur.

Eğer Allah'ın dininin cihadsız, savaşırsız, kansız ve işkencesiz zafere ulaşacağını düşünen var ise, buna inanan var ise onlar acı bir şekilde kandırılmışlar ve bu dinin doğasını anlamamışlar demektir."¹¹²

10. Şeyh (Rahimehullah), bazı gruplara verilen biatin hiçbir Müslümanı cihad bir yana herhangi bir iyi amelden alıkoymaması gerektiğine inanıyordu.

Şeyh (Rahimehullah) diyor ki:

"Edilen biatler her zaman ancak salih niyet ve takva ile olmalıdır çünkü bu salih niyet ve takva ile birbiri ile yardımlaşma ve işbirliği yeminidir. Bundan dolayı gizlice biat ettikten sonra biriyle ilişkiyi kesmek, tecessüs ve insanların ayıplarını izhar etmek gibi Allah'ı memnun etmeyen amellerde bulunmayı talep etmek suretiyle günaha ve aşırıya gitmede işbirliği caiz değildir.

¹¹⁰ İbnü'l Cihad bî Fezâilü'l Cihad, s: 48.

¹¹¹ İbnü'l Cihad bî Fezâilü'l Cihad, s: 80.

¹¹² Şeyh Azzam beyne'l Milad ve'l-İstighâd, s. 15.

Müslümanların birkaç farklı kişiye birden biat etmeleri mümkündür. Cihad etmek için bir kimseye biat edip, ilim tahsil etmek ve onun gözetiminde olmak için başkasına biat etmeleri caizdir. Bu biatler arasında bir çakışma yoktur. Hatta kendisine biat edilen kişinin biat edenlerden her konuda kendisine tabi olmalarını beklemeleri caiz değildir. Ayrıca Allah yolunda cihad gibi, Kur'an ve sünnette tasdik edilmiş olan amelleri yapmamaları için bu biatleri onların karşısına çıkartılıp engellenemezler. Aksi takdirde bu birliktelik, biat günahkarlıkta ortaklığa döner. Nitekim Nebi (aleyhisselâm) diyor ki "Şüphesiz ki itaat ancak hayırlı ve mustakim olandadır." Ve diyor ki "Eğer bir kul Allah'a itaatsizliğe davet ediyorsa ona itaat yoktur"¹¹³

Bu bölümü Şehid -inşallah- Şeyh'in onun basiretini gösteren şu sözleri ile bitiriyorum:

"Ey kardeşlerim, biz yanıltıldık ve zorlandık... Düşman bizi kendi şerefimizi müdafaa etmekten ve evimizi istila eden saldırgana karşı savunmaktan yoksun bıraktı. O bizi yatak odamıza kadar giren hırsıza karşı kendimizi savunma hakkımızdan etti. Melek bize geldiğinde "Halin niceydi?" diye sorduğu zaman bizim yanıtımız bizden öncekilerin söylediği "Biz arz üzerinde mazlum idik" sözünden farklı mı olacak? O zaman Alemlerin Rabbi der ki: "İşte böylelerinin yeri cehennemdir, ne kadar da kötü bir duraktır" (Nisa, 97)

Amacımız Afganistan'ı özgürleştirmektir. Evet, Afganistan temizlenmeli, özgürleştirilmelidir. Bu bizim dinimizin bir parçası ve üzerimize tevdi edilmiş bir farzdır. Tıpkı Kudüs'ü özgürleştirip el Aksa'yı Allah'tan başka ilah olmadığına şahadet eden tevhid bayrağı altına almak gibi. Evet... "Yanındaki kafirlerle savaş ve bırak onları sende bir kuvvet bulsunlar" (Tevbe, 123)

Ancak, tıpkı söylediğim gibi, eller ve boyun zincirlenmiş, ayaklar prangalanmış, nefesler engellenmiş ve kalp atışları baskılanıp sayılmış. Daha ne kadar kötü olabilir? Cihad ameli için sağlam bir kaide oluşturmaliyiz ki Rabbimiz önünde mazeret sahibi olabilelim ve bu kaideden başlayıp beldeleri arındıralım.

Afgan cihadının İslâmi hareketin menziline, Filistin'den başka noktalara kaydırıldığının simgesi olduğunu düşünenler çok azim bir hata içindeler. Onlar görmüyorlar ki burada liderlikler kuruluyor, hareketler tanzim ediliyor ve çekirdek gruplar tasarlanıyor ta ki büyük İslâm ordusu onun etrafında toplansın. İnsanlar bizim Filistin'i terk-i diyar eylediğimizi ve kendimizi Afganistan ile meşgul ettiğimizi söylüyorlar. Şüphesiz ki biz Afganistan'da meşguldük. Biz Afganistan'da bulunan Müslüman Mücahid gruba yardım ettik ve onu arındırdık.

113 Hadisler sahihtir. İthâfu'l İbâd bi Fezâilî Cihâd, s. 26.

Afganistan Filistin ve Filistin de Afganistan'dır. Acı beraberinde acı getirir. Ancak biz içimizde cihad aşkı için yanan bu közün sönmesini ve kanımızda zayıfları korumak, Müslüman beldeleri korumak ve bu din için dolaşan kanımızın heba olmasını istemiyoruz. Kozu yanar halde istiyoruz. Bunun için de cihad yolunda ilerlemeliyiz. Cihad Afganistan'da olsun, Filistin'de olsun, Filipinler'de olsun, bir zalim, tağut ve sezar tarafından yönetilen herbir toprak parçasında olsun ömür boyu sürecek bir farizadır.

Biri kalkıp da şöyle diyebilir: Eğer siz bu iddia ile neşet ederseniz tüm dünya size karşı birleşecektir. Biz de deriz ki: Biz buna zaten şahadet ediyoruz. Bu, küresel Yahudilik, Amerikalılar ve onların İslâm dünyası içindeki uzantı vekilleri aracılığı ile zaten vaki olan bir şeydir. Cihad beldeşi olan Pakistan'a girerken bile onların elinden her türlü acıyı ve ıstırapı çekiyoruz.

Geçtiğimiz iki sene içerisinde Yahudiler, İslâm dünyasındaki mübarek cihad ameli ile uyanışa geçen, derin uykudan uyanan, yiğitliklerinin farkına varan, dini korumak için heveslenen, aşağılanan onurlarını korumak için, dökülen kanlar, müsadere edilen mallar ve bedenlerden çekip alınan ruhlar için harekete geçen Müslüman gençleri farketmeye başladılar. Öyleyse dikkat kesilin! Baskılar ve kısıtlamalar başladı bile!

Biz Müslümanlarız ve mücahidleriz inşallah. Kendimizi her yerde ölüme hazırladık. Pakistan'da suikast uğramaya, Afganistan'da katledilmeye veya Mescid el Aksa'da ölü olmaya hazırlandık. Ruhlarımızı Allah (Azze ve Celle)'ye sunmaya yemin ettik. Allah'tan bu zayıf ruhlarımızı ve bedenlerimizi desteklemesini ve bizi bu yolda sabit kılmasını niyaz ederiz.

Allah Azze ve Celle'den ancak şehidler olarak ölmeyi bize nasip etmesini istiyoruz. İnanıyoruz ki her nerede öldürülürsek öldürülelim, içimizde Cihad yolunda ilerleme niyetimiz ve savaş ve direniş azmimiz var ise biz şehit olarak ölmüş olacağız. Aynen daha önce söylediğim gibi, zayıflığının farkında olarak söylüyorum, ben bu yolu terkedebilirim ancak bu yol şüphesiz doğru yoldur. Allah'tan bizi bu yolda sabit kılmasını istiyoruz. Eğer bu yolda düşersek, Amerikan veya komünist kurşunu ile zalim veya hain kurşunu ile farketmez, derinlerde -Allah'ın izni ile -şehit olduğumuzu biliyoruz. Niyetimiz salih ve biz de

kararlı olduğumuz sürece zafere eriŖeceđiz, Ŗahitlik edeceğiz ve canlarımızı su-
nacağız."¹¹⁴

Umuyorum ki inŖallah Ŗehid olan Ŗeyhin mirası hakkındaki bu kısa sunuŖ, onun bazı takipçilerinin, kendisine izafe etmeye çalıŖtıđı kötü imajı bertaraf edecek ve onları yalanlayacaktır. Allah'tan, bunu, arkasında Müslümanların onun hakkını vermesi gereken değerli bir miras bırakan bu dev mücahide, Rahimehullah, biz sadakat ve memnuniyet göstergesi olarak kabul etmesini niyaz ederim.

Allah, Abdullah Azzam'a rahmet eylesin. Allah onu Ŗehadetle onurlandırdı ve onun övdüğü kimselerin (Afgan cihadına olan bağlılığından kaynaklanan bir his ile o kadar övmüŖtür ki çok övdüğü için eleŖtirilmiŖtir) daha sonra Kabil'e haçlı sancaklarının altında ve onların uçaklarının ve tanklarının eŖliđinde geldiğini görmekten muaf tuttu.

114 Cihad ve İctihad Fıkhi, s. 241 - 244.

MISIR'DAKİ OPERASYONLAR

"Allah yolunda savaş. (Başkası dönerse dönsün,) sen kendinden başkasından sorumlu değilsin. Mü'minleri de (savaşa) teşvik et. Bir de bakarsın ki Allah, küfredenlerin/İslâm karşıtlarının gücünü kırar/şerrini önler. Allah'ın gücü daha şiddetli, azapla terbiyesi de pek çetindir." (Nisa, 84)

Eğer keskin mızrak uçlarından başka

Kalmasa da bineğimiz

Bir kimsenin kalır mı başka yolu

Ona binmekten gayrı?

Enver Sedat'ın suikastını takiben Mısır hükümetine karşı mücahidlerin giriştiği operasyonların tafsilatına girmek çok uygun olmayabilir. Ancak yine de en önemli operasyonlardan ve onların o dönemde taşıdığı önemden bahsederek genel bir portre çizmek istiyorum. En önemli cihadi operasyonlar ile başlayıp istifade edilecek derslere geçmek istiyorum.

Evvelen: Sedat'ın katlinden sonra Mısır'daki en önemli operasyonlar.

1. Mısır'da başgösteren operasyonların sürecini Kahire'nin Ayn Şems mahallesine hükümetin yaptığı saldırılar ile başlatabiliriz.

a) Polis güçleri 12 Ağustos 1988'de cuma günü akşam namazının ardından *Cemaat-i İslâmiyye* haftalık toplantısını yaparken Adem Camii'ni bastı. Adem Camii'nin daha önce birkaç defa polis tarafından basıldığı göz önünde tutulmalıdır. Camii basmak onların alışlagelmiş davranışlarından biri haline gelmişti. İçeri girer, her şeyi sabote eder, kitapları yırtar, göz yaşartıcı bombaları salar ve her yöne ateş ederlerdi.

Günümüze kadar süren bu saldırılar ve cami baskınları Allah'ın izniyle cezasız kalmayacak. Bu cürümler Mısır rejimi ve Amerikan yönetiminin gözetimi ve bilgisi dahilinde ve İsrail'in bölgedeki yayılmasına direniş gösteren İslâmi hareketleri sindirmek için yapılan hareketlerdi ve mesuliyet de bu iki merciye aittir.

Saldırı caminin camlarının kırılması, içeriye göz yaşartıcı gazların atılıp cemaatin dışarıya çıkmaya zorlanması ile başladı. Cemaat dışarı çıkınca polis içeriye girip her yöne ateş etmeye başladı. Bu suç şehrin sakinlerini provoke etmeye ve onları *Cemaat-i İslâmiyye*'ye katılmaya ikna etmeye yetti.

İçişleri Bakanlığı işte o zaman çıldırdı! Serbest ateş izni verdi ve çocuk, genç, kadın ve yaşlılardan oluşan kurbanlar verildi. Polis araçları tutuklularla doldu

taştı, evler ve sokaklar ise ölü ve yaralıların kanları içinde kaldı. Bölgede yaşayanlar misillemeden geri durmadılar, iki subayı yaralayıp dört askeri öldürdüler. Subay Muhammed Zekeriya başına isabet eden taş sonucu öldü. İçişleri bakanlığı askerleri bölgeye intikal ettirirken güvenlik birimleri de bölgeyi sokağa çıkma yasağı kapsamına dahil etti.

b) Ayn Şems'a yönelik ikinci operasyon 7 Aralık 1988 Cuma günü, zamanın İçişleri Bakanı Zeki Bedr'in *Cemaat-i İslâmiyye*'nin işgal altındaki Filistin'deki *İntifada*'ya destek vermek amacı ile el Qibba'daki Başkanlık Sarayı'na doğru barışçıl protesto yapacağı bilgisini alması ile başladı. Ancak polis, ne için olursa olsun, *Cemaat-i İslâmiyye*'nin yeniden görünürlik kazanmasına kesinlikle izin veremezdi.

Bundan dolayı polis sabah namazından evvel Adem Camiisini basıp içerideki herkesi gözaltına aldı. Daha sonra *Cemaat-i İslâmiyye*'nin bütün mensuplarına karşı Ayn Şems, el Matariya, el Mesken ve Mesakin'de geniş bir gözaltı furyası başlatıldı. 180 kişi gözaltına alındı. Devletin gazetelerine beyanat veren İçişleri Bakanı *Cemaat-i İslâmiyye*'nin yönelik gözaltıları doğruladı ve onlarca üyenin yakalandığını ifade etti. Yakalanan kişilere ait silah ve basılı materyallerin ele geçirildiğini söyledi. İfadede ayrıca Adem Camii'nin kapatıldığını ve bölgenin aranan *Cemaat-i İslâmiyye* üyelerinin ele geçirilmesi için tarama operasyonlarına ev sahipliği yaptığını belirtse de ne bu insanların çocuklarının ve hanımlarının gözaltında tutulduğundan, akrabalarının rehin alındığından ne de bu insanların eğer sakladıkları kimseleri ele vermezlerse ağır işkence ile tehdit edildiklerinden bahsetti.

c) Bu çabuk gelişmeleri körükleyen olaylardan bir tanesi de Ayn Şems Çarşısı'ndaki bir satıcının polis memuru Yarbay İsam Şems'i bıçaklaması ve adamın aldığı yara sonucu ölmesi oldu. Tahkikat müfettişlerinin ismini Şerif Muhammed Ahmed olarak tespit ettiği satıcı ise kayıplara karıştı. Söylenenlere göre Şerif Muhammed Ahmed daha önce polisler tarafından ağır bir darba maruz kalmıştı. Ayrıca daha önce bahsettiğimiz Ağustos hadisesinde içeri alınmış ve Ayn Şems birimi tarafından işkence edilmişti. Olaylar, Şerif Muhammed Ahmed ile Halid İsmail ve Eşref Derviş'in öldürülmesi ile son derece feci bir şekilde kapandı. İçişleri Bakanlığı yayınladığı bildirgede güvenlik güçlerinin onları Şebra sokağında gözaltına almak isterken bu üç kurbanın polis ile dört saat çatıştığını ve ardından öldürüldüğünü söyledi. Ancak ne bir asker yaralanmış ne de ölmüştü. Aynı ifade ayrıca üç cesedin yanında silahların bulunduğunu da söylüyordu. *Cemaat-i İslâmiyye*'nin liderlerinden birisi olan Cabir Muhammed Ahmed de oradaydı ve öldürüldü. Polis alışlageldiği şekilde kendisinin tevkif edilmek istendiğini, kendisinin direniş gösterip polis memurlarından birini vurmaya kalkışınca da polisin başka bir çaresi kalmayıp kendisini öldürdüğü söy-

lemine sarıldı. Olaydan hemen sonra bölgede sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Olayla ilgisi bulunan şahısların yakalanması için yeniden geniş çapta bir tutuklama furyası başlatıldı. Olayların yeniden başlamasının ardındaki sebeplerden bir tanesi de sözü edilen polis memurunun Ayn Şems'teki karakolda tutuklulara işkence etmesiydi.

Zamanın içişleri bakanı Zeki Bedr kaçak olan *Cemaat-i İslâmiyye* liderlerinin kızlarının, hanımlarının ve annelerinin gözaltına alınmalarını emretti. Bu tutuklu hanımların sayısı 30'a ulaştı. Ayn Şems'teki işkencenin ardından bu hanımlar çı- rılçıplak soyuldukları, tokatlandıkları, tekmelendikleri ve küfürlere maruz kaldıkları Lazughli Devlet Güvenlik Hizmetleri Yönetimi'ne sevkedildiler.¹¹⁵

İşte böylece Ayn Şems olayları *Cemaat-i İslâmiyye*'ye ve bölgedeki insanlara yönelik gürültülü bir saldırı idi. Çok açıktı ki üyelerinin sosyal ve İslâmi etkinlikleri sonucu kamuoyu desteğini arkasına alan *Cemaat-i İslâmiyye*'nin bölgedeki barışçıl eylemlerine ve varlığına ket vurmak istemişlerdi. Zeki Bedr'in "Kalbin derinine ve en acıtan yere vurmak" diye isimlendirdiği politikayı *Cemaat-i İslâmiyye*'nin üyelerini öldürerek, faaliyetlerini engelleyerek izleyen hükümet bu popülerliğin devam etmesine göz yummayacaktı.

2. *Cemaat-i İslâmiyye*, Ayn Şems olaylarına misilleme yapmaya karar verdi. Böylece onlar 26 Aralık 1989'da Zeki Bedr'in konvoyunu havaya uçurmak üzere bir arabaya barut yüklediler. Ancak bu suikast araca yüklenmiş patlayıcılarda bir hata olması yüzünden akamete uğradı ve şoför yakalandı.

3. İçişleri bakanlığı 2 Eylül 1990'da gün aydınlığında ve sokak ortasında Dr. Ala Muhyiddin'i öldürerek tekrar saldırıya geçti. Dr. Ala Muhyiddin (*Rahimehullah*), *Cemaat-i İslâmiyye*'nin hükümetle diyaloga geçilmesini savunan liderlerinden birisiydi. O bizim yöneticilerimizin indinde umutsuzluğu ispatlanmış olan bu yaklaşımı "Serbest ve eşit bir diyalog hoş karşılanır" sloganı ile savunuyordu.

Dr. Ala Muhyiddin'in öldürülmesi *Cemaat-i İslâmiyye*'ye verilmiş açık bir mesajdı. Bu, diyaloga davet etmenin cezasının ölüm olduğunu ve durduğu yerin doğası gereği rejimin Cihadi hareketleri tolere etmeyeceğini gösterdi. Cihadi hareketler en tehdit edici muhalefeti teşkil ediyordu. Müslüman gençleri mobilize etme ve onlar arasında yayılma açısından en muktedir hareket de cihadi hareketlerdi. Cihadi hareket ayrıca İsrail ile ilişkilerin normalleştirilmesine de ciddi bir tehdit olarak meydana daydı. İslâmi grupların sahadaki tehdidi varoldukça İsrail Mısır topraklarında bir dakika bile huzurlu olamazdı.

4. *Cemaat-i İslâmiyye*, Ala Muhyiddin'in suikast uğramasına, İçişleri Bakanı Abdulhalim Musa'yı öldürme teşebbüsünde bulunarak cevap verdi. Ancak

¹¹⁵ Al Waki Gazetesi, Çarşamba 16 Receb 1409 Hicri, 22 - 2- 1989.

Allah, içişleri bakanı yerine konvoyda bulunan Meclis Sözcüsü Rifat Mahcub'un ölmesini istedi. Böylece *Cemaat-i İslâmiyye* politikasını uzun soluklu davet yaklaşımından hükümetin zulmüne karşı direniş ve savaşım yaklaşımına çevirdi.

5. 90'ların başında başka bir önemli olay vuku buldu. Cihad Cemaati'nde bulunan büyük sayıdaki kardeşlerimiz gözaltına alındılar. *Tala'iu'l Feth* olarak bilinen davada 800 tanesi yargılandılar. Mahkeme, sanıklardan dört tanesini idama mahkûm etti. Hükümet gazeteleri 800 tane Cihad Cemaati üyesi kardeşin bir mermi sıkmadan yakalanmış olmasından son derece sevinçliydi. Biz her ne kadar asıl politikamız genişlemek ve değişim savaşı için yeni kimseleri kazanmak olsa da hükümet ile savaşa girmeye karar vermiştik.

6. Bizim yanıtımız İçişleri Bakanı olan Hasan el Alfî'nin konvoyuna bombalı bir motorsiklet ile istişhad saldırısı düzenlemektir. Bakan ölümden kaçabildi ama kolu kırıldı. Yanında bulundurduğu bir yığın belge onu şarapnelden korumuştur.

7. Bu saldırıyı, *Cemaat-i İslâmiyye* tarafından Enformasyon Bakanı Saffet el Şerîfe düzenlenecek başka bir saldırı takip etti. Bakan bu saldırıdan kurtuldu. Bu, *Cemaat-i İslâmiyye*'nin askeri mahkeme tarafından verilen tüm kararları onayıp uygulayan Merkezi Askeri Bölge Komutanı'na saldırısı ile aynı ana denk geldi. Aracı kurşun geçirmez zırh ile kaplı olduğundan bu suikasttan kurtuldu.

8. Cihad Cemaati'ndeki kardeşlerimiz bubi tuzaklı bir aracı kullanarak Başbakan Atıf Sıdkî'nin konvoyuna yönelik bir saldırı gerçekleştirdiler. Aracı tam kuvvetle vuku bulan infilaktan kıl payı kurtulsa da şarapnel isabeti aldı.

Bu saldırının sonucu olarak Şeyma isimli bir çocuk öldürüldü. Olayın yaşandığı yerin yanında duran bir öğrenciydi. Hükümet Cihad Cemaati'nin bu saldırısını ajite ederek sanki hedefteki kişi Başbakan Sıdkî değil de Şeyma'yımış gibi (Allah ona rahmet etsin) kullandı ve propaganda malzemesi haline getirdi. Gazeteler Şeyma'nın yas tutan ailesinin fotoğrafı ile Şeyma'nın küçüklük fotoğraflarını yan yana servis ederek kamuoyunu yanıltmayı ve insanların ilgisini mücahidler ile hükümet arasında geçen çatışmadan ve bunun ardındaki büyük davadan çekip bu olaya yoğunlaşmalarını sağlamak istedi. Bu taktikler, bu kitabın Şeyma'nın -Allah ona rahmet etsin- ölümü hakkındaki bir kısmını kopyalayıp *Şeyma Etsiki (Shayma Effect)* isimli terimi ortaya atan Amerikan Ordusu *Counterterrorism Center*'in tavsiyeleri ile son derece uyushmaktadır. Onlar diyor ki:

"Amerika Birleşik Devletleri hükümeti, kamuoyunu cihadçı akımlara karşı besleyen medya kuruluşlarını beslemek zorundadır. Ancak bu dikkat çekmeden ve dolaylı olmalıdır. Özellikle ABD "Şeyma Etkisi"nin gücünü zırh edinip Müslüman çocukların öldüğü cihadçı saldırıları yayınlamalıdır. ABD'nin bölgede oynayacağı doğrudan rolün zararlı etkilerinin öngörüsü ışığında, ABD'nin perde

arkasından hareket etmesi elzemdir. Bundan dolayı yukarıda zikredilen mücadeleye ABD'nin son derece etkili bir şekilde Soğuk Savaş'ta uyguladığı şekliyle aynı mükemmel teknikler kullanılarak profesyoneller tarafından icra edilmeye devam edilmelidir.”¹¹⁶

Saldırıyı gerçekleştiren kardeşlerimiz saldırıdan önce bölgeyi inceledi ve inşaat aşamasında olan bir okul tespit ettiler. Onlar, okulun içinde hiçbir öğrenci olmadığını düşündüler. Daha sonra ortaya çıktı ki sadece okulun dış cephesi restore edilmekte olup içinde eğitim faaliyetlerine devam edilmekte imiş.

Bu ufak çocuğun istenmeyen ölümü hepimizi bir acıya gark etti. Ancak biz çaresizdik ve Allah'ın şeriatına karşı gelip Allah'ın düşmanlarını destekleyen hükümete karşı savaşmak zorundaydık. Biz halkı bundan önce özellikle İçişleri Bakanı Alfi'nin suikastının akabinde rejimin büyüklerinden, onların evlerinin yakınlarından ve onların güzergahlarından uzak durmaları konusunda birkaç defa uyardık. Evlerinde, ofislerinde ve konvoylarında bu yetkililer halkın içine karışıp onları kalkan edindiler. Bundan dolayı halkı hedef almamaya çalışarak onları vurmadan başka bir yolumuz yoktu. Arkadaşımız el Seyyid Salah bu konuyu Şeyman'ın ölümü hakkında kendisini sorgulayan sorgu memurlarına verdiği şu cevapta özetledi: “Şeyman'ın ölümü üzücüdür ancak Cihad devam etmelidir.”

Bu meseleyi “Şifâu Sudûrî'l Mü'minin” isimli kitabımda açıklamıştım.¹¹⁷

Müslümanların sonucunda zarara uğradığı bu gibi kasıt taşımayan durumlara gelince Cihad Cemaati olarak Şafii ve Hanbeli mezheplerinin görüşlerini kabul ediyoruz ki bu da ölenlerin yakınlarına kan hakkı ödemenin en adil hüküm olduğunu söylemektedir.

Bundan dolayı bu gibi ameliyelerde kasıt dışı olarak bir Müslümanı öldürenlerin onların yakınlarına kan hakkı ödemesi gerektiğine inanıyoruz. Avukat ve kilim Mahfuz Azzam ona verdiğim muvafakatnameye dayanarak Mısır Yargı mercilerine, benim hapisshanede gördüğüm işkencelere binaen tazminat davası açtı. Mahkeme tazminat olarak 3000 Mısır Pound'unu önerdi. Daha sonra İçişleri Bakanlığı ona, eğer Eymen el Zevahiri parayı almayı çok istiyorsa, Devlet Güvenlik Hizmetleri binasına gelip kendisinin almasını söyledi...!

Ben tazminatı iki sebepten dolayı kesinlikle kabul edemezdim. Öncelikle hükmü veren Allah'ın kanunlarını hiçe sayan seküler bir mahkeme idi. İkinci olarak çektiğim acıları o mücrimlere satamazdım. Ya onlar tevbe eder ve Allah'ın dinine girerlerdi, ki o zaman üzerimdeki haklarını helal ederdim, ya da mücrim

¹¹⁶ Stealing the Al Qaeda's playbook, s. 18-19

¹¹⁷ Şifâu Sudûrî'l Mü'minin, Bölüm 2.

kalmaya devam ederlerdi ve ben o zaman hem kendi hakkımı hem de tüm Müslümanların haklarını iki dünyada onlara sormaktan vazgeçmezdim. Çünkü onlar bana kişisel bir husumetten dolayı işkence etmiş değiller. Onlar ancak bana İslâm'a olan düşmanlıklarından ötürü işkence ettiler.

"et-Tebrie" isimli kitabımda bu tazminat parasının kan hakkı olarak ve benim ona iyi niyetli yaklaşma girişimimin bir göstergesi olarak Şeyma'nın babasına gönderilmesini talep ettim ve Allah'a da bize geri kalanını ödeyebilme gücü vermesi için dua ettim. Fırsat gelmişken avukat vekilim Mahfuz Azzam'a Devlet Güvenlik Birimleri'nden parayı Şeyma'nın babasına transfer etmesini istediğimi yeniden bildiriyorum.

Şeyma hadisesini perspektife yerleştirmek istiyorsak, onu terazinin bir kefesine koyup diğer kefesine de sırf kocaları veya babaları amellerin en büyüğü olan Allah yolunda cihad yapıyor diye kocalarını veya babalarını kaybeden bizim kadınlarımızı ve kızlarımızı koymalıyız.

Rejim beni, diğer 280 kişi ile birlikte mahkemeye sürükledi ve savcılık da hepimiz için idam istedi. Bu da o sırada iki yaşındaki kızımın ve kardeşlerimin de kız çocuklarının yetim kalmalarını istedikleri anlamına geliyor. Bizim kızlarımız kimin umurundaydı? Onlar için kimler ağladı?

Polis Seyyid Kurani'nin evine baskın düzenledi. Kurşunların korkusundan kızı evde kaçışırken polis onu vurarak canını aldı. Seyyid Kurani'nin kızı için kim gözyaşları döktü?

Devlet Güvenlik Hizmetleri tarafından gözaltına alınan, zarar verilen ve tehdit edilen binlerce tertemiz Müslüman kadın mevcut.¹¹⁸ Bugün hapishane kapıları önünde nöbet tutarcasına içerideki evlatlarını, eşlerini ve kardeşlerini görmeyi bekleyen binlerce kadınıyız, bacımız ve anamız var. Onların trajedisine kim ilgi gösterdi?¹¹⁹

Sana el Abdurrahman'ın kolu, annesi Tora İstikbal hapishanesinin önünde beklerken tutuklulardan birisinin "tutuklular ölüyor savcıya gidin" demesi üzerine ağladığı için polis tarafından vahşi bir biçimde üç yaşındaki kızı Hatice ile birlikte dövülürken kırıldı. Al Şa'b gazetesi, yanında kızı ve kolunda alçı olacak bir şekilde onun fotoğrafını yayınladı.¹²⁰

118 Genel olarak işkence özel olarak ise kadına yönelik işkence Mısır'da herkesin malumu bir uygulama haline geldi. (bkz: Amnesty International, Egypt: Women victimized because of kinship. (doküman numarası 12/13/96 MDE) Document by UN no 344 para A/56/38)

119 Çevirenin notu: 5. Noktadan başlamak suretiyle çevirinin çoğu " His own words: translation and analysis of the writings of Dr. Ayman al Zawahiri" isimli, Laura Mansfield'in yazdığı kitabın 101-105. Sayfalarından alınmıştır. Ancak belirtmek isteriz ki bu şahıs Şeyhin -Allah onu korusun- sözlerini, özellikle de Amerikan Counterterrorism kısmı ile olan yerlerini sansürlemiş veya çarpıtmıştır. Bu çevinde ise Şeyhin işaret ettiği orijinal metinler ile karşılaştırılarak en sağlıklı çeviri sunulmuş ve Şeyh'e yapılacak olası bir haksızlığın önüne geçilmeye çalışılmıştır.

120 Al Şa'b gazetesi, sayı no. 18/2/1994. s. 7.

Okullarda başörtüyü ve üniversitelerde nikabı İslâmi değerlere savaş açmak için yasaklayan ve kızlarımız Batılı gibi giyinip onlara benzetmeye çalışanlar kimler? Medya yoluyla her türlü fuhşiyatı yayıp ahlaksızlığı teşvik edenler kimler?

Bu İslâm karşıtı rejime karşı savaşmamızın sebebi, kendi kızlarımızı ve bütün Müslüman kızları korumak, Şeyma'yı ve her bir Şeyma'yı korumaktır.

9. Cihad Cemaati'ndeki bazı kardeşlerimiz Seyyid Salah arabasıyla galerisinin önünden geçerken onu tanıyıp takibe başlayan galeri sahibini öldürdüler. Bu adam Salah'ın benzin istasyonunda durmasını fırsat bilerek insanları onu yakalamaya ve polise teslim etmeye çağırdı. Kardeşler de o askeri mahkemeye ifade verdiği gün onu öldürdüler. Bu, kardeşlerin tekbirleri ile başlayan ve başladığı gibi biten duruşmasının askeri savcısını şoke etmişti. Salah kardeşimiz yakalandığında o Allah'ın kaçınılmaz azabından korkması için onu uyarmıştı. Allah da onun uyarısını gerçekleştirdi.

10. Cihad Cemaati'ndeki kardeşlerimiz Hüsnü Mübarek'in konvoyu için Salah Salem Caddesi'nde bubi tuzağı hazırlasa da o bayram namazına giderken o yolu kullanmadı. Bu, Sidi Barrani havalimanındaki başka bir suikast girişimi ile denk gelmişti ancak ifşa olduğu için başarıya ulaşamadı.

11. Rauf Hayrat mücahidlerle savaşan devlet güvenlik memurlarından en tehditkâr olanlarından birisiydi. O, birkaç ayda bir evini değiştirmek, koruma edinmemek, arabasını kendisi sürmek gibi halktan gibi görünerek kimliğini gizlemek adına bazı tedbirler alırdı. *Cemaat-i İslâmiyye* den bazı kardeşler o arabasını sürerken ona yaklaşıp arabasına bir el bombası atmaya başarabildiler ki bunun sonucunda Hayrat orada can verdi. Ulusal Polis Günü'nde Hüsnü Mübarek onun eşine onu ateşten koruyamayacak bir şilt verdi...

12. *Cemaat-i İslâmiyye* 1995 Yaz'ında Addis Ababa'da Hüsnü Mübarek'in konvoyuna saldırarak saldırılarını yoğunlaştırdılar. Hüsnü Mübarek saldırıda bulunan araçlardan bir tanesinin arızalanması sonucu hayatta kaldı.

13. Cihad Cemaati'ndeki kardeşler biri yurt dışında biri Mısır'da eyleme geçirecek ve zaman olarak da birbirine komşu olan iki operasyon planladılar. İlki 1995 sonbaharında İslâmbat'taki Mısır Büyükelçiliği'nin bombalama eylemiydi ki Allah'ın izniyle başarıya ulaştı.¹²¹ İkincisine gelince, İsraili turistlere yönelik icra edilecekti. Ancak ifşa olduğundan dolayı başarılı olamadı. Hükümet bu davaya "Han el-Halili" ismini verdi.

14. Nisan 1996'da *Cemaat-i İslâmiyye* lideri ve grubun Asvan'daki eylemleri hakkındaki sanığı Halid İbrahim "Şiddeti tek taraftan durdurma insiyatifi" is-

¹²¹ Dördüncü bölümde bu konu detaylandırılacak.

minde bir çağrıda bulundu. Bu çağrı Haziran 1977'de *Cemaat-i İslâmiyye*'nin Tora Liman ve Akreb hapishanelerindeki liderlerinin davaları konusunda yine-
lendi.

Bu çağrı, Mısır haricinde ve dahilindeki *Cemaat-i İslâmiyye* üyelerini askeri operasyonlarını durdurmaya ve bu yöndeki söylemlerini de askıya almaya çağırıyordu. Grup hükümetten bu inisiyatifte olumlu tepki vermesini talep etti.¹²²

15. 18 Eylül 1997'de Saber Ferhat ve kardeşinin ikisini teşkil ettiği üç mücahid Kahire Tahrir Meydanı'ndaki el-Âsâr Müzesi'nin önündeki turist aracına saldırı düzenlediler. Saldırı sonucu 9'u Alman 10 kişi öldürüldü. İlk sorgulamada Saber Ferhat kardeşimiz bu saldırının Nebi (Aleyhisselâm) ile dalga geçen ve Müslümanlara Filistin'de eziyet eden Yahudilerden intikam almak amacıyla yapıldığını söyledi.

Saber Ferhat, Semiramis Hotel'de düzenlenen konferansın katılımcılarına saldırmıştı. Olaydan sonra hükümet ona akıl sağlığı yerinde değil raporu verip onu deli hastanesine sevkettiler. Yine de hapishane çalışanlarına para vermek suretiyle kaçmayı ve Mısır müze operasyonundaki mücahid kardeşlerine katılmayı başardı. Duruşmasına Saber Ferhat *Cemaat-i İslâmiyye*'nin matbuatından etkilendiğini ifade etti.

16. Kasım 1997'de bir *Cemaat-i İslâmiyye* timi Batılı turistlere yönelik Aqsar ameliyesini gerçekleştirdi. Mücahidler daha sonra özellikle Şeyh Ömer Abdurrahman olmak üzere hapishanedeki tutuklu kardeşlerin salıverilmesini isteyip bu ameliyelerin özellikle *Cemaat-i İslâmiyye* üyelerinin ölümüne işkence görmelerinden dolayı bir intikam olduğunu ifade ettiler. Bunun akabinde güvenlik birimleri onların mekanına saldırıp herkesin öldüğünden emin olmadan oradan çekilmediler. Bir de hükümet, bunun üzerine saldırganların 58 turisti öldürdüğüne dair bir metin yayınladı.

17. *Cemaat-i İslâmiyye*'nin başlattığı girişime rağmen Ağustos 1999'da *Cemaat-i İslâmiyye*'ye ait dört kardeş Gize bölgesinin sirtlarında polis tarafından öldürüldüler. Onların arasında polisin bir süredir aramakta olduğu ve *Cemaat-i İslâmiyye*'nin Minye sorumlusu olan Ferim Selim Kadvani de bulunuyordu.

18. Aynı senenin aynı ayı içinde kahraman kardeşimiz Hüseyin Mahmud Süleyman, dördüncü başkanlık dönemi kampanyası seçim çalışmaları için o sırada bulunan Hüsnü Mübarek'e suikast düzenlemek için oraya gitti. Hüsnü Mübarek o sırada Port Said'in sokaklarından geçerken aracının sağ arka koltuğunda oturuyordu. Mübarek inşaat halindeki evlerin yanından geçmekte olan aracının camından insanları selamlıyor iken kahraman Hüseyin çitlerin birinden atlayıp

122 İleride detaylandırılacak inşallah.

araca doğru koşmaya başladı. Yanındaki aracın camına ulaşmak için aracın arkasından koştu. Bir elinde nitrik asit, diğerinde de keskin bir bıçak vardı. Arabaya yaklaştığı an nitrik asidi Mübarek'e doğru fırlattı ve bıçağı onun koluna sapladı. O sırada General İbrahim al Shayib, Başkanlık Muhafız Komutanı, kahramanı itti ve parmağını yaraladı. Üç muhafız kahramanı orada vurup şehid ettiler. Allah'tan onu şehid olarak kabul etmesini niyaz ediyoruz.

Müslüman Kardeşler bunu fırsat bilip bu suikast girişimini kınamaya giriştiler!

Onlar "Elhamdulillah ekselansları kurtuldu" diyebildiler..!

19. Taba Bombalamaları:

a) Bombalama 15 Ekim 2004 Perşembe akşamı Sina'dan çekilmeden önce 1982'de İsraililer tarafından inşa edilmiş olan Hilton Hotel'de meydana geldi. Bunu Taba yakınındaki Tarabin ve Ra's Sultan turistik mekanlarındaki 15 dakika arayla gelen iki patlama takip etti.¹²³

b) Mısır resmi tahminlerine göre patlamalarda 5'i Mısırlı, 23'ü İsraili olmak üzere 34 kişi öldü.¹²⁴ Ayrıca 30 kişi kayıp olurken 135 kişi de yaralandı.¹²⁵

c) Hilton Taba 812 turisti ağırlıyordu. 108'i Mısırlı geri kalanı ise Rus, Amerikalı ve İsraili idi.¹²⁶

Bu saldırı Yahudilerin bir bayramı olan "Sukkot" bayramına denk getirildi. Bu bayram İbranilerin Sina'ya girmelerinin bayramı idi ve bunun neticesinde de dini ve ekonomik nedenlerle (otellerdeki indirimler vs) buraya seyahat etmek istemişlerdi. Bu indirimlerin sonucu olarak azami miktarda Yahudi ve İsraililer otellerdeki indirimlerden faydalanmak için Sina'ya akın ettiler. İsrail tahminlerine göre bombalama eylemi öncesi bu sayı 45.000'i İsraili olmak üzere 61.000 Yahudi idi. İsrail'in olası bir saldırı uyarısı sonrası bu sayı 15.000'e kadar düştü. Bunların çoğu Filistin-Mısır sınırına yakın olan Taba resortlarında kalıyorlardı.

Ekim ve Şubat arasındaki dönem, Sina şehirlerinde (Taba, Şarm el Şeyh, Nuveybe ve benzeri) turizm dönemidir. Bu dönem boyunca turistlerin %80'i, özellikle Taba bölgesi İsraililerin gözde tatil bölgesi olduğundan ve sınıra sadece 200 metre uzaklıkta bulunduğundan, İsraili olurdu. Mısırlılar buraları ziyaret etmezler bile.¹²⁷

¹²³ Muhammad Jamal Arafa, Islamonline.net, 8/10/2004.

¹²⁴ CHN Arabic.com, 25-10-2004.

¹²⁵ The Egyptian Organization for Human Rights, Al 'Arish... Random Arrests, Cruel Detention and Torture.

¹²⁶ Islamonline.net, 8/10/2004.

¹²⁷ Muhammad Jamal Arafa - if we deem it improbable of the Mossad ... Sinai bombings depict marks of "believers" with the mentality of "al Qaeda", İsmi haber, Islamonline.net, 8/10/2004.

Yediot Aharonot Gazetesi'nin yayınladığı istatistiklere göre İsrail Turizm Bakanlığı İsrail'den Sina'ya olan turizmin bir rekor kırdığını ve 89.000 İsrailli'nin sınırı geçerek tatillerini Sina'da geçirdiklerini ifade etti. Mısır Turizm Bakanlığı ise yıllık 300.000 İsrailli'nin Sina'yı turizm için ziyaret ettiğini ve bunların "Bölgedeki turistlerin çoğunluğunu teşkil ettiğini" söyledi.¹²⁸

d) Cemaat-i İslâmiyye'nin yozlaşan liderliği bu olayları eleştirdi ve yanlış bir yerde ve yanlış bir zamanda meydana geldiğini ifade etti. Müslüman Kardeşler grubu da bir beyanatname yayınlayıp Taba bombalamalarının sebebinin "İsrail'in Filistin'deki katliamlarına seyirci kalan Arap rejimleri ve Irak'a karşı barbar Amerikan saldırısı" olduğunu söyledi. Bu beyanatname ayrıca "Bu saldırının başlıca kazananının kendisinin Filistin'de işlediği cürümlerden gözleri çevirip Filistin'in meşru direnişini bir terörizm hayaleti olarak göstermeye çalışan İsrail Başbakanı Ariel Şaron olduğunu" ifade etti.¹²⁹

e) Mısır Güvenlik Güçleri Kuzey Sina'da acımasız bir operasyon başlattı. 3000 kişiyi gözaltına aldılar ki bunların arasında erkekler, kadınlar ve çocuklar vardı. Bu zaman zarfında ne mahremiyete saygı gösterildi ne değerlere ve etiklere değer gösterildi ve birçok kişi işkenceler sonucu öldürüldüler...

Kurbanlar tarafından anlatılan bu cürümlerin bir kısmını zikretmeme izin vermenizi rica ediyorum:

"Sahverilenlerden biri, sorguya katılanlardan bazılarının kırmızı yüzleri, jiletlenmiş saçları olduğunu ve siyah gözlükler takıp hiç konuşmadıklarını söyledi.

Bazılarımızı gece Lazughli'ye¹³⁰ alırlardı... Bazıları kardeşleri ve kuzenleri ile alınırdı. Önce onları döve döve öldürür sonra bir battaniyeye sararak Tora Hapishanesine geri dönen otobüslerin bagajına atarlardı.

140 kadın yakalandı ve rehine olarak tutuldular.

Kadınların yüzlerinden herkesin ortasında peçeleri zorla çekilip alındı. Kadınlar yollarda kendileri olarak yürüyemez oldular. Şüpheli görünmemek için tüm erkekler sakallarını tıraş ettiler.

128 Muhammad Jamal Arala – Taba Bombings open the Egyptian Israeli Files, Islamonline.net, 11/10/2004

129 Islamonline.net, 9-10-2004.

130 Lazughli Devlet Güvenlik Servisleri Yönetimi'nin binasının bulunduğu meydanın ismiydi ve bina bu isimle anılır olmuştü.

el Ariş'teki Devlet Güvenlik Bakanlığı'na beni aldılar... Valideme hakaretler ettiler... Bana Orosbu evladı dediler. Deliye döndüm. Ona bağırıp benim annemin ayakkabısının onların hepsinden daha şerefli olduğunu söyledim. Bana bir asa ile vurdular. 10 kişi kafama vurmaya başladı. Orada 200-300 kişi gördüm... Erkekler ve bakire kızlar ağlıyorlardı.

el Ariş Devlet Güvenlik departmanında ağlaşmalar her noktadan yankılanıyordu. Hem kadınların hem de erkeklerin. Bana hakaret ettiler, ben de karşılık verdim. Orada yalnızca 10 dakika kaldım ancak gördüklerimi tarif etmek mümkün değil. Diğer insanların işkencelerden nasıl geçtiklerini gördüm. Erkeklerin göğüslerinin, etlerinin sarktığını kendi gözlerimle gördüm. Onların göğüslerini ve diğer organlarını elektriğe bağladılar.

Tahliye aracında muhtemelen Qanater Hapishanesi'ne götürülecek 15 kadın vardı.¹³¹ Hac Flayfil'in (El Ariş'in girişindeki El Maydan köyünden, Taba olayları ile ilgili olarak yakalandı) akrabaları idi. Köydeki herkesi aldılar. Erkek, kadın ve 5 çocuk. Kuzenimin eşi, erkek kardeşi bırakılsın diye kendi rızasıyla teslim oldu. Abisi yerine onu almışlardı. Kuzenimin eşi onunla beraber 5 gün kaldı sonra da onu serbest bıraktılar. (Aynı aileden 1'i kadın 7 kişiyi tutukladılar)

Sabah çok erken saatte geldiler. Elllerinde makineli tüfekler ve tabancalar vardı. Evi ve gardiroları aradılar. (M)'yi ve hanımını sordular. Onlara, kendilerini ramazanın ilk günü beraber yaptığımız iftardan beri görmediğimizi söyledim. Onlar küçük çocuğu aldılar ki (M) gelip teslim olsun. Onun kardeşini de aldılar. Herkes korkmuştu. Kız gidip teslim oldu ki erkek kardeşini bıraksınlar. Onları içeride 5 gün tuttular sonra saldılar. Girdiğinde üç ya da dört aylık hamileydi. Hapisten çıkar çıkmaz düşük yaptı. Cenin 5 aylık gibi duruyordu. Çocuklar ağlıyor ve kadınlar panikliyordu. Erkekleri sakallarından yakalıyorlar ve elleri kan ve sakal dolana kadar onları çekiyorlardı. Hasbinallah ve nimel vekil...

Yahudiler tarafından 20 yıl işgal edildik. Onlar bize bunların gösterdiği kadar gaddarlık göstermediler.

¹³¹ Ma'in en büyük kadın cezaevi.

...
Neden hükümet bizlere bunu yaşatmak zorundaydı? İşgal kuvvetleri bile bize bu kadar çektirmedi... Neler oluyor?

...
Kadınlar El Ariş Devlet Güvenlik Merkezi'nin mescidinde, kendilerine büyük bir işkence çubuğu ile işkence edilen yerde tutuluyorlardı.

...
Benim kız kuzenlerimi ve yengelerimi aldılar.

...
Evlerde kadınlardan başka kimse kalmadı... Hatta kadınlar bile tutuklandılar. Eğer onları sokakta görseler yüzlerinden peçelerini çekerlerdi. Direnen herkes gözaltına alındı. Terörize edildik... Bize bayramdan sonra tekrar geleceklelerini söylüyorlardı.

...
Kardeşim, polisin annesini almaya geleceğini duyduğu zaman teslim oldu.

...
12 yaşında bir kız çocuğunu almak istediler. Kız kaçtı. El Ariş'teki herkes 13 gün boyunca evlerine giremedi.

...
Hamadanın karısı hamile idi. Onu araçlarına alıp köye götürdüler ki eşinin arkadaşlarını teşhis edebilsin. Kadın kanamaya başlayınca kadar arabayı sürdüler... İsmail'in karısının parmağına elektrik verdiler. Samar'i aşağılayıp ona kötü kadının kızı dediler. İsmail'in karısının kafasından peçesini çekip aldılar. Sonra (M)'nin karısını gözaltına aldılar. Birbiri üzerine istiflenmiş 45 kadın vardı. Tuvalet gittikleri zaman orada erkekleri bulurlardı. Erkeklerin bağırmaclarını duyarlardı. Bir keresinde İsmail'i kancaya asılmış ve çıplak bir şekilde önünde buldu.

...
Bedevi kadınlar Şeyh Zuveyd'de işkence gördüler. Orada daha üç gün önce doğum yapmış bir kadın vardı. Onu ta ki o kanayana kadar dövdüler. Gardiyanların eşliğinde hastaneye kaldırıldı.

...
Arkadaşlarımdan biri çarşıda çalışıyordu. Ona peçesini açmasını söylediler. O reddetti. Onu omzundan vurdular. Onlar kadınların peçesini açar ve onları

döverlerdi. Bunu kendi gözlerimle gördüm. Çarşıya yakın çalışıyordum ve ne olduğunu kendim gördüm.

Bir adamın üstünü aradılar ve bir Kur'an buldular cebinde. Ona "Bu ne?" diye sordular. O da "Allah kelimasıdır" dedi. Onu aşağıladılar. Dedi ki "Ramazan ayındayız. Saygı gösterin" onu dövmeye başladılar.

Kuzenim tahliye aracında benimle birlikteydi. Aranan bir adam daha vardı onu bulamayınca babasını aldılar. Ayrıca ebeveynlerinin el Arış'teki evinden karısını ve karısının iki kızkardeşini de aldılar. Kadınların serbest bırakılması için teslim oldu. 200 kadın vardı. Benden 1 gün önce salıverilmişlerdi. Ben yorgunum ve gözlerim de az görmeye başladı. Dar ve rutubetli koridorlara attılar bizi. Emekliyorduk. Kırk civarında kadındık... Kadınlar önceleri aynı yerde kaldılar. Orada bir hafta on gün kaldılar sonra mescide alındılar. Çoğunun yanında çocukları vardı.

Kadınlara elektrik verilirken işitiyordum.

Her gün evlere saldırır ve kadın ve erkek kim varsa alırlardı.

O Hala içerde (F.S.H) teslim oldu çünkü onlar annesini ve kız kardeşlerini tutuyorlardı. Annesine elektrik vermişlerdi.

Kabilelerin şeyhleri insanları korkutur ve evlatlarını vermeleri konusunda onlara baskı yaparlardı ki onların yerine kendi ailelerine bir şey gelsin. Bir tanesi iki evladını teslim etti.

Polisler insanları tehdit ediyordu. Onlar bekleyin de bayramdan sonra ne olacak görün diyorlardı. "Yemin ediyoruz sizleri kül edeceğiz!.. Bu insanlar derslerini alacaklar!"¹³²

Biri şunu sorabilir: Bunda yeni olan ne var? Bu Mübarek'in Mısır'ının günlük hikayesi değil mi? İşkence, elektrik verme, dayak, alıkoyma ve rehineler... Cevap:

¹³² Mısır İşkenceye Karşı Örgütü, Nedim İşkence Kurbanlarını Tedavi ve Psikolojik Rehabilitasyon Merkezi, Hışam Mübarek Hukuk Merkezi
Kızıl kopyalanan 15-17 Kasım 2004 tarihli anket sonuç raporlarından alınmıştır.

Doğru. Ancak bu sefer rejimin yüzü her zamankinden daha çok ifşa olmuştu. O bu iğrenç ve aşağılık suçları sadece İsrail'in Sina'daki Yozlaşma ticaretini korumak için işlemişti.

Bu bir soruyu ortaya çıkartır: Ne zamana kadar bu mücrimler böyle suçları işlemeye devam edecekler? Cevap: Biz onlarla savaşıma ve hadlerini bildirene kadar... Bu ise sadece cihad ile olur.

Daha fazla sorular da ortaya atıldı: Bu, Şeyma hakkında iç acıtıcı bir ıstırap çeken rejimle aynı rejim miydi? Bu bazı grupların İsrail'e karşı savaşmak adına işbirliği yaptığı rejim miydi? Rejimin reisi olan Hüsnü Mübarek'in Müslümanlara yaptığı bunca eziyet ve işkenceden sonra *Cemaat-i İslâmiye*'nin yozlaşmış bazı liderlerinin barışçıl bulduğu rejim bu muydu? Müslüman Kardeşler'in kendisine karşı savaşılmasını kınadığı rejim bu muydu?

f) Bunca baskı ve yıldırımlardan sonra Sina'daki kabilelerin ayaklanması son derece tabiiydi. Hükümet aranan kimselere iltica tanımak söylemiyle Şubat 2005'in başında 5000 askeri kabilelere karşı savaşmak üzere tahsis etti. Hükümet asker saflarından çokça kayıplar vermesine rağmen sadece 3 polisin öldüğünü söyleyip sessiz kalmayı tercih etti.¹³³

20. Mart 2005'te Amerikalı olduklarını düşünerek bir Mısırlı Kahire merkezde iki Macar turisti bıçakladı. Polis bu olayın Irak ve Filistin'e yönelik Batı politikalarının bir sonucu olduğunu söyledi.¹³⁴

21. El Ezher Olayları:

7 Nisan 2005 tarihinde mücahid kardeşimiz Hasan Rafat Başendi el Ezher bölgesinin Cevherü'l Ka'id bölgesinde kendisinin, iki Fransız'ın ve bir Amerikalının ölüp 9 Mısırlı, dört Amerikalı, üç Fransız ve birer İtalyan ve Türk'ün¹³⁵ yaralandığı bir istişhad saldırısı düzenledi.¹³⁶

Güvenlik güçleri Şibra el Hayma mahallesine bir baskın düzenleyip aralarında kadın ve kızların da bulunduğu yüzlerce kişiyi gözaltına aldı. Bu kimselerden bazıları işkence sonucu öldüler. Hasan Başendi'nin ailesine gelince, onlar da annesi, kız kardeşleri, ilkokul öğrencisi olan kız kardeşi, teyzesi ve kuzenleri de dahil olmak üzere ailesi gözaltına alındı.

Cemaat-i İslâmiye'nin yozlaşmış liderliği -doğal olarak- istişhadi saldırıyı kınadı. Onlar, operasyonun İslâm'ın ve Şeriatın temel direkleri ile çeliştiğini ve

133 Islamonline.net, 2 - 2 - 2005, Egyptian Security Forces laying siege around 1000 Bedouins in Sinai. Jazeera.net, Saturday 26 - 12 - 1425 AH, 5/ 2/ 2005 AD.

134 Muhammad Jamal Arafat - Cairo Bombing ... A Third Generation of Islamic Groups in the Horizon, Islamonline.net, 11/4/2005

135 Aljazeera.net, Friday, 28 - 2 - 1426 AH, that is 8/ 4/ 2004 AD. Three Dead in Cairo's Bombing and Washington warns citizens

136 cnnarabic.com, 12 - 5 - 2005. Executor of al Azhar Operation so cautious that he worked by himself.

bunun düşmanın çıkarına hizmet ettiğini söylediler.¹³⁷ Merak ediyorum kimler buna hizmet ediyor...

22. 30 Nisan 2005'te el Ezher operasyonundan dolayı aranmakta olan Mücahid İhad Yusra Yasin Kahire Merkezi'ndeki Mısır Müzesi'nin yanındaki Abdul Munim Riyad Meydanı'nda bir ameliye gerçekleştirdi ve iki İsraili bir İsveçli ve bir İtalyan turisti yaraladı. Necat Yusra Yasin ve İman İbrahim Hamis Seyyide Aişe Meydanı'ndaki bir turist otobüsüne bir saldırıda bulundular ve orada şehid edildiler.¹³⁸ Devlete yakın kaynaklar bu iki operasyonun El Ezher operasyonundan aranan kardeşin işkence sonucu ölen kuzeninin (Muhammed Süleyman Yusuf) intikamını almak için düzenlendiğini söylediler.¹³⁹ Müslüman Kardeşler bu saldırıyı lanetleyip bunun Siyonist-Amerikan ajandanın bir parçası olduğunu söylediler...!

23. Şarm el Şeyh Patlamaları:

23 Temmuz 2005 günü Sina Şarm el Şeyh'te üç tane bombalı eylem meydana geldi. Bir bombalı araç Ghazala Gardens Otel'i'nin önünde diğeri de Eski Çarşı bölgesinde patladı. Üçüncü bomba da yakınlardaki bir otelin garajında patladı.¹⁴⁰ Resmi kaynaklar çoğunun Mısırlı olduğu 68 kişinin hayatını kaybettiğini açıkladı.¹⁴¹

Kurbanların uyrukları farklı farklıydı. Aralarında İngiliz, Türk, Çek, Hollandalı, Rus ve Ukraynalılar vardı. Aralarından bir tanesinin de İsrail vatandaşı bir Arap olduğu düşünülüyordu.¹⁴² Şu bilinen bir gerçektir ki Şarm el Şeyh İsrail'de yasak olduğu için kumar oynayamayıp buradaki otellerde kumar oynamak için sıkça gelen İsraililer ile doluydu.¹⁴³ Bombalamalar Taba Bombalamaları duruşmasının savunma aşamasına gelinmeden birkaç saat önce yapıldı.

Şarm el Şeyh Mısır'daki en güvenilir tatil mekânı olarak bilinir. Ayrıca Siyonistlerin vizeye ihtiyaç duymadan girebilecekleri en son noktayı teşkil ediyordu.

Şüphesiz ki o, bölgenin en önemli bölgesi olarak kabul edilir. Hüsnü Mübarek uzun yıllar orada ikamet ettiğinden beri orası Mısır iç politikası itibariyle en güvenilir ve stratejik yerdir. Dış politika bağlamında daha da önemlidir nitekim

¹³⁷ Ahmed Hashim, Baahandi, the wrongdoer or the wronged one? Al Usbu' Newspaper.

¹³⁸ Canarabic.com, 11/5/2005 3 Dead and 7 Wounded in Cairo's Operations.

¹³⁹ Haqq el İktisadiyya website, 1 - 5 - 2005.

¹⁴⁰ Bocarabic.com, Çarşamba 27 Temmuz 2005.

¹⁴¹ A Şark el Esvat Gazetesi, Çarşamba 6 Rajab 1426 AH, 10 ağustos 2005 AD. Sayı no. 9752.

¹⁴² Bocarabic.com, Çarşamba 27 Temmuz 2005.

¹⁴³ Bocarabic.com, Çarşamba 27 Temmuz 2005.

Filistin ve Irak davaları konusunda birçok önemli beynelmilel konferanslar burada tertip edilmektedir.¹⁴⁴

24. Ağustos 2005'te Uluslararası görev kuvvetlerinden bir tanesinin devriye aracı Sina'da bombalandı. Bağlı olduğu birim iki yaralı olduğunu açıkladı.

25. Dahab Resort Patlamaları:

24 Nisan 2006'da Taba ve Şarm el Şeyh'in ortasında ve Sina'nın doğu kıyısında yer alan, İsraili turistlerin vizesiz olarak büyük kabilelerce geldiği Dahad Touristic Resort'ta aynı anda üç bomba patladı. Patlamaların sonucu olarak 30 kişi öldü ve 120 kişi yaralandı.

El Quds gazetesi, İslâmi Direniş Hareketi (Hamas) hakkında bir haber yayınlarak şunları söyledi:

"Haftalık hükümet toplantısında Filistin Başbakanı¹⁴⁵ dedi ki: "Kuzey Sina'nın Dahab bölgesinde meydana gelen bu alçak suçu asla tasvip etmediğimizi ve kınadığımızı ifade etmek isteriz. Bu hareketi Mısır'ın ulusal güvenliğine bir tehdit olarak kabul ediyoruz..."

Meclis Sözcüsü Gazi Hamad şöyle dedi:

"Mısır'ın Ulusal güvenliğine yönelik gerçekleşen, etik ve ahlaka tamamen muhalif bu saldırıyı Filistin Hükümeti sert bir şekilde kınamaktadır."

Hamis Sözcüsü Muşir el Mısri şöyle dedi:

"Sivilleri hedef alan böylesine saldırılar asla kabul edilebilir değildir. Arap veya İslâmi temeldeki herhangi bir aksama düzeni ve istikrarı etkileyebilir.

El Mısri tüm Arap ve İslâmi ülkelerin istikrarının önemine vurgu yaparken Mısır'ın istikrarının Filistin'in istikrarı anlamına geleceğini ön plana çıkardı.

Salı akşamı Fransa Dışişleri Bakanı Philippe Douste-Blazy Filistin hükümetinin açıklamasını Filistin'in dış ilişkilerinde bir ilerleme olarak kabul edildiğini ifade etti.

Philippe Douste-Blazy şöyle söyledi:

"İlk defa sadece Filistin Ulusal Yönetimi Devlet Başkanı Mahmud Abbas değil aynı zamanda Hamas da bu saldırı için kınamalarını ifade etti."¹⁴⁶

Aynı gazetenin aynı sayfasında Filistin İslâmi Cihad hareketinin de beyanâtı yayımlandı ve şöyle diyordu:

144 Tal'at Ramih - The Graver Significances of Taba and Sharm al Sheikh Bombings, Mutakurat al İslam website, 1427 H (2 Ağustos 2006)

145 İsmail Neniyye

146 Al Quds al 'Arabi, Çarşamba 28 Rebiulevvel 1427 H, 26 Nisan 2006, sf 4.

"Bizim Cihad hareketimiz bu yalanları tümüyle tekzip eder ve hem kendisine hem de İran İslâm Cumhuriyeti'ne yönelik yapılan bu kışkırtmaları reddeder. Saldırının meydana geldiği ülkenin o saldırıya ilişkin şüphelerine rağmen herhangi bir Arap ülkesine yapılan saldırıları nasıl kınıyor isek bu saldırıyı da aynı şekilde kınıyoruz."

26. 26 Nisan 2006'da iki mücahid Kuzey Sina'da iki istişhad operasyonu düzenlediler. Bunlardan ilki al Jura Havalimanı'nın yanındaki uluslararası güçlere ait bir üsse yönelik idi ve iki asker yaralandı. İkincisine gelince, o da destek için gelen bir Mısır polis aracına yönelikti. Polis iki adamlarının yaralandığını açıkladı.

Bunlar, Sedat'ın öldürülmesinden sonra Mısır'da meydana gelen cihadçı operasyonların en önemlilerinden bazılarını bir kısa bakış idi. Burada zikredemediğim çokça detay da bulunmaktadır. Şimdi burada biraz durup yakın geçmişimizde yaşanan bu ameliyelerden alınacak dersler üzerine tefekkür edelim.

Bu bölümü iki kısma ayıracağım:

Birinci Kısım: Mısır'da yüzleşmeye götüren mevcut durumlar

İkinci Kısım: Bu yüzleşmeden alınan dersler.

Birinci Kısım: Mısır'da yüzleşmeye götüren mevcut durumlar:

1. Okuyucunun çokça vaktini almamak için tahlile Sedat'ın suikast uğraması ve Mübarek'in başa gelmesi, diğer bir deyişle ordu ve güvenlik sistemleri vasıtası ile Halk Dolandırıcı Meclisi'ni ele geçirişinden başlayacağım.

Hüsnu Mübarek aynı yozlaşma yolundan adım adım gitti:

a) Şeriat'ı, yönetimden ve sosyal yaşamdan dışlayıp İslâmi değer ve etiklere karşı savaşmak.

b) Amerikalılara azami boyun eğme, onların güçlerine ülkede üs kurma izni verme, uzmanlarını ülkeye kabul etme ve onlara özel tahsisatlar yapma.

c) İsrail ile aynı doğallaşma sürecine girme.

d) Irak'ı kuşatma ve vurma noktasında Amerika ve Yahudiler ile ortaklaşma. Afganistan ve Irak'ın işgalinde, Gazze Şeridi'nin ablukasında, mahkûmlara işkence edip Yahudilere bilgi sağlama noktasında tam iş birliği sağlama.

e) Her ciddi rakibe karşı, halka karşı zorba, tiran ve saldırgan bir yaklaşım sergileme, işkencelerden geçirme.

f) Ekonomik yozlaşma. Ekonomi tarım ve endüstri temellerini yok edip tekelleşen bir kast yapının eline geçmiş durumdadır.

g) Her türlü barış yanlısı değişimi, barışçıl, etkili, tesirli ve üretken muhalefeti yok etme.

h) İktidara geldiği ilk günden itibaren bir vesayet planını ortaya çıkarmak ve uygulamak. Dünya üzerinde yardımcısı olmayan tek başkandır. Sembolik olarak bile. Onun için bir yardımcı seçmek bir maceradır çünkü o kendisi bir yardımcı idi ve zaten başkan oldu. (yani gerek kalmadı)

ı) Kendi rejim politikalarını etkilemedikçe, çıkarlarını, gelirlerini engellemedikçe, suçlarını açığa çıkarmadıkça ve hepsinin ötesinde Amerikan-Siyonist çerçeveyi aşmadıkça siyasi partilere, gazetelerin siyasi oyunlarına ve bazı seçim hilelerine göz yummak. Aslında bu o rejimin temel ihtiyaçlarından bir tanesidir. Bu, hayatını devam ettirmek için seni vitamin almaya teşvik eden bir suçluya benzer. Sonra sana zehir dolu bir vitamin şişesi verir. Eğer bunu tek başına içersen, harikulade! Ancak bunu içmekte geri adım atar ve reddedersen o zaman şeytanları ile birlikte etrafını sarar ve senin rızan dışında sana bunun içirir. Ne şekilde olursa olsun, sağlıklı kalman olanak dışıdır.

Bu her özgür ve onurlu insanın yüzleşmiş olduğu ve hali hazırda yüzleşmekte olduğu gerçekliktir. Ne zaman biri itiraz etse ona dendi ki: Ülke gittikçe daha çok ilerleme ve özgürlük kazanımlarında bulunuyor. Bazı gazetelerin ne kadar cesur olduğunu görmüyor musun? Bir zamanlar seçimlerde 15 oy alanların nasıl şimdi 80 oy aldığını görmedin mi? Hapishanelerden salınanları da mı görmedin? Uydu programlarını ve geniş medya yayınlarını görmüyor musun?

Her şeye rağmen yeryüzünü ve insanların hayatlarını akamete uğratma planı hala devrededir: Ulusa karşı, onun özgürlüğüne, onuruna, zenginliğine ve topraklarına karşı azgınlık, Irak ve Afganistan'a karşı azgınlık Gazze üzerinde kötü kokulu rutubeti örtmek adına ara sıra rayihalar veren bir abluka. İşte bu entrikalar ve planlar Arap ve müslümanların haclılara karşı ve Tatarlara karşı koruyucusu olan Mısır'ı Amerika'nın bir uzantısı haline getirdi.

2. Mübarek sultanının ilk yıllarına gidelim. Çok açık ve bariz idi ki bu yozlaşma ve propagasyona karşı onu reddetmekten başka başa çıkma metodu yoktu. Bu, Allah'ın Müslümanları kendisi ile şereflendirdiği iyiyi emredip kötünden men etmek idi. Bu, zirvesi Cihad olan bir yol idi. Akl-ı selim sahibi olan herkes malum oldu ki barış ve taviz tarikiyle gerçekleşmesi mümkün olmayan bu yozlaşmış realite ancak kuvvet yolu ile def edilebilirdi.

3. Hapishaneden kurtulur kurtulmaz işte bu cihad yolu için çalışmaya başladık. Bu planımızın çokça hazırlık, insan, yardım ve farkındalık gerektirdiğini

farkında idik. Bu nedenle akide hakkında, olan biten hakkında, siyaset hakkında farkındalık oluşturmak için kampanyalar başlattık, destekçilerimizi bir araya toplayıp onları örgütledik ve askeri bir çekirdeği oluşturabilmek adına lazım gelen her türlü fiiliyatı yerine getirdik. Özgür fikriyat ile şuna kani olmuştuk ki bu askeri veya cihadi çekirdek rejimi devirmek için bir araç olmaktan ziyade Müslüman ümmeti uykudan uyandırmak adına bir araç idi. Bugün *Kaidetü'l Cihâd* amacını gerçekleştirmeyi başardı. Müslüman ümmetin düşmanlarını, özellikle de Yahudi ve Amerikalıları hedef alan operasyonları düzenlemek suretiyle ümmetimizin şerefini geri kazanma umudunu ve özgüvenini elde edebilir ve baskıcılara karşı baskı operasyonlarına bu suretle başlayabilir. Amerikalılar ve Yahudilerle olan karşılaşmamızda bunların kendilerini savunmak için bize karşı yozlaşmış rejimleri öne sürmelerini ve bu sayede insanlara da bu rejimlerin gerçek yüzlerini göstermek istiyorduk ki fiilen ulaştığımız sonuç da tatmin edici bir şekilde bu oldu.¹⁴⁷

4. 90'ların başında iki olay meydana geldi.

a) Amerikalılar cihadi akımlara karşı umumi bir savaşa girişti. Afganistan'dan başlayıp her yere ulaştılar.

b) Cihad Cemaati'nden çokça kardeşimiz tutuklandı. Tala'ul Feth davası olarak bilinen davada 800'den fazlası yargılandı. Mahkeme dördünün idamına karar verdi. Hükümet gazeteleri tek mermi atılmadan 800 Cihad Cemaati üyesinin gözaltına alınmasını adeta kutladı.

5. Her ne kadar bizim stratejimiz değişim savaşı için adam devşirme ve yayılma olsa da biz hükümete karşı savaşmaya karar verdik.

Peki bu kararı bize aldırın ne idi?

Biz savaşa girişmeye hayatta kalmak, cihadi düşüncenin var olmaya devam etmesi ve hem bizim hem de ümmetin bu ruhu kırılmasın diye başladık. Biz savaşa girmeye, savaşma azmimizi güçlü tutmak ve hükümetin irade kırıcı mücadelesine set çekmek için karar verdik. Biz savaşa girmeye tek derdi siyasi iltica olan bir kaçak olarak yaşamamak veya ailesinin korunması için teslim olma ve taviz verme sokaklarına sapanlardan olmamak için karar verdik. Mücadeleye azımlendik çünkü biz cihad ateşinin harlı olmasını ve nesilden nesile gidip ta ki muzafferlere ulaşmasını istedik. Allah bizi onlardan eylesin. Biz bu savaşa

¹⁴⁷ Bu son cümle özellikle cihadi yapıların düşman eksenlerini göstermesi açısından önemlidir. Vakıa odur ki bugün insanlar doğrudan doğruya bu yapıların kendi halkıyla savaşan çalın militanlar olduğunu zannediyor ve Amerikan ve Siyonist meydanın elindeki haber kaynaklarından tarafından da buna inanmaya davet ediliyorlar. Halbuki mucahidlerin savaşmalarının meşru temellen olduğu ve onların dertlerinin bir sulta elde etmek olmadığı halktan bilinçli olarak gizleniyor. Bunlar Amerikan Hava Kuvvetleri ne bağlı RAND Corporation tarafından, Cheryl Benard'ın kalemiyle çıkan raporda detaylıca anlatılmış ve gözler önüne serilmiştir. Mucahidlerin Siyonist ajanı, Amerikan ajanı olarak adlandırılmaları gerektiği, bu güçlerin açıklamaktan gen bile durmadığı bir stratejidir. (Çevirenin notu)

kendi ellerimizle söküp atmak yerine tohumlarımızın olgunlaşıp baharın gelmesinden önce toprak altında hayatta kalması için girdik. Biz savaşa katılmak isteyen her mücahidin grubu olmak için, mücahid kardeşlerimiz ile İslâm diyarını genişletmek için ve cihadımızı ileriye taşımak için girdik.

Bugün, yakın geçmiş ve bugün hakkında tefekkür ederken, Allah'ın rahmetini üzerimize tecelli ettirdiğini hissediyorum. Direniş ortaya koyma ve kararlılığımızı ikame etme noktasında elhamdulillah siyasetimiz başarıya ulaşmıştır. Allah'ın inayeti ile birkaç yıl içinde hiç ama hiç beklemediğimiz kadar büyük şeyler başardık.

İkinci Kısım: Bu yüzleşmeden aldığımız dersler:

1. Savaşma arzusunu diri tutmak ve hükümetin direnç kırıcı seferberliğine karşı durmak.

Sedat'ın suikasta uğramasından beri baskı politikası İslâmi hareketleri, özellikle de cihadi grupları hedef aldı. Bu politika özellikle Zeki Bedr İçişleri Bakanlığı'na geldiği zaman tavan yaptı. O, İslâmi grupların ilacının onların kalbine indirilecek bir darbe olacağını açıkça deklare etti.

Bu seferin asıl amacı Müslümanların kalbine umutsuzluk aşlamak idi. Özellikle de Müslüman gençliğin hükümete karşı direnişin sadece yıkım ve bela getireceğine ve teslimiyetin tek çare olduğuna inanmasını istiyorlar idi. Bu sefere karşı koymadaki bir başarısızlık kesinlikle İslâmi hareketlerin özgüvenlerini yitirmelerine, kör bir biçimde sessizliğe gömülmelerine ve Nasır dönemi terörüne dönmelerine yol açacaktı. Direnişin değerine ilişkin bir umutsuzluk bölgede İsrail yayılmasının her zaman köşe taşını oluşturmuştur. Bundan dolayı Müslümanların kalplerine umutsuzluk aşılamadan onlara karşı direniş göstermenin anlamsızlığını farkettiler.

Bu vahşi baskı politikasına karşı cihad operasyonları sadece Müslüman gençliği umutsuzluktan korumayacak, aynı zamanda Allah'a olan inançlarını pekiştirdikten sonra onların kalbini umut ve özgüvenle dolduracak.

Müslüman gençlik, bir zamanlar bükülmez olarak görülen hükümet ve yandaşlarının altını oymanın zor olmadığını ispat etmiş oldu.

Cihadi direnişinin meyveleri Müslüman gençliğin kalbine umut aşılayıp onlara ruh vermekten daha ileri gitti. Direniş rejimin yandaşlarına, etrafındaki dostları ve mevkidaşları bir bir düşerken moralleri yıkılan yandaşlara yöneltilmiş bir silahtır. Daha da ötesi, ABD ve Yahudi çıkarlarına zarar vermeye yönelik süregiden cihad hareketi Yahudi ve Amerikalıları korkunç bir tiranlık ve küs-

tahlik sembolü olarak gören insanlarda bir direniş duygusu yarattı. Tüm bunlardan dolayı direniş ile ilerlemekten başka yol yoktur.

Her analist eğer Enver Sedat yaşasaydı gerçekleşecek olan felaketlerin boyutunu ve Mısır hükümetine karşı direnişin sonlanacağını farkedebilir. Şuna canı gönülden inanıyorum ki Mısır ve bölgedeki diğer ülkeler Amerikan tahakkümüne boyun eğmez ve Siyonist genişlemeye seda edemezlerdi.

Hatta Mısır'ın demokrasiye ve daha çok özgürlüklere doğru hızla yol aldığı saçma iddiası bile, eğer Enver Sedat'ın öldürülmesi ve mücahidlerin taşeron hükümete karşı savaşı gerçekleşmiş olmasa idi ABD'nin desteğini alan taşeron hükümet öfke volkanını kapı eşiğinde tutmak adına sağladığı bu marjinal ve aldatıcı özgürlük alanını dahi açmazdı. Eğer direniş seferberliği olmasa idi laikler, barış yanlısı İslâmi hareketler ve Kıpti liderler halen hapsedmelerle yüzleşiyor olurlardı. Tedbir kararı ile Sedat onların hepsini Tora İstiqlal Hapishanesine koymamış mıydı? İslâmbuli ve onun raşid yoldaşları dışında kimse onların salıverilmesine katkı vermemişti.

Sonra İhvan hapishaneden çıkar çıkmaz onların hoşnutsuzlukları Tilmisani'ye şunları söyletecekti: "Sedat'ın öldürülmesi Osman bin Afvan'ın (ra) öldürülmesi gibidir". Bu da yetmiyormuş gibi onlar Kâmil el Sananiri'yi -Allah ona rahmet etsin- öldüren Mübarek'i layık gördükleri ikinci kez başkan seçmek için Millet Meclisi'nden Başkanlık Sarayı'na doğru münafıkça bir yürüyüşe iştirak ettiler. Sonra "şiddet yanlısı" grupların taviz verip İhvan menheci ile sükûn ettiklerini söylediler. Ben şuna inanıyorum ki ikinci Rehberleri birinci Rehberlerini öldüren katille yaptığı toplantı sonrası "Şerefli bir kral ile onur verici bir toplantı" diyen ve İrşad Ofisleri şeyhlerinin katili ile ittifak antlaşması imzalayanlar kesinlikle taviz verme konusunda tek kelime etme hakkına sahip değildirler.

Mısır'da yapılacak siyasi bir analiz Mısır'ın iki güç arasında bir çekişmeye sahne olduğunu görecektir: Resmi güç ve kökü iyice yeşermiş halk gücüdür ki bu umumen İslâmi hareket özelde ise sağlam cihadi çekirdektir.

Birinci taife Amerika Birleşik Devletleri, Batı, İsrail ve çoğu Arap yöneticiler tarafından desteklenmiştir. İkinci taife ise yalnızca Allah'a dayanmaktadır. Ondan sonra ise geniş popülaritesine ve ümmetin kuzeyde Çeçenistan'ından güneyinde Somali'sine, doğuda Doğu Türkistan'ından batıda Fas'ına kadar diğer cihad yapıları ile ittifakına dayanmaktadır.

Birinci ve ikinci güç arasındaki düşmanlığın sebebi son derece açıktır. Birinci güç şunlarda ısrar ediyor ki:

a) İslâm'ı güçten düşürmek ve onu hayatın çeşitli yönlerinden güç, şiddet ve meşruiyetli seçimler yolu ile dışlamak.

b) Ülkeyi İslâm düşmanlarına açmak, barış antlaşmaları ve sadece bizim için yasak getiren kitle imha silahları antlaşmaları yolu ile Sina'yı silahsızlandırıp ül. kemizi doğrudan ABD işgali altına sokarak ve ortak askeri tatbikatlar yaparak Amerikalılar ve Yahudilere açmak.

Bundan dolayı İslâmi Hareket ve onun öncü cihad kolunun direnmek ve Allah yolunda savaşmaktan başka seçeneği yok idi. Bu bir akide savaşı, var oluş üzerine bir çatışma ve barışı olmayan bir harbdir.

2. Yayılma: Hiç şüphe yok ki mücadele içinde olan İslâmi hareket özellikle gençlik içinde bu süreç içinde çokça temellendi ve yayılmaya devam ediyor. ABD ve İsrail'in vurup Irak ve Afganistan'da iki tane savaşa girişmesi dolayısı ile İslâmi hareket büyük sempati toplayıp Müslüman ümmetin büyük bir bölümünden destek de gördü. Müslüman ümmete karşı, Siyonist ve Haçlı seferberliğine karşı halk direnişinin simgesi oldu.¹⁴⁸

3. Çarpışma: İslâmi Hareket İslâm'ın düşmanlarına karşı taarruz içinde oldu ve olmaya devam ediyor. Son nefese kadar direniş ruhunu kanıtıyor. 1974 Askeri Teknik Akademi bombalamaları ile başlayıp 2006 Dahab bombalamalarına kadar giden büyük olaylar silsilesi bunun en iyi kanıtıdır.¹⁴⁹ İslâm'ın düşmanlarına karşı girişilen bu savaş New York, Washington ve Pennsylvaniadaki mübarek saldırılar ile zirve yaptı.

4. Mütemadi adanmışlık: İslâmi hareket, devam eden mücadelesine onbinlerce mahkûm, yaralı ve işkence görmüş insan ve ilaveten binlerce mevta sunmuştur. Bu iki şey ifade eder:

Birinci olarak: Demektir ki onun kökleri derinlere kadar kök salmış ve üretkendir. Mısır'daki başka hiçbir siyasi odağın dayanamayacağı bunca darbe ve fedakarlıklara rağmen bu mücahid akım Allah rızası için faaliyetlerine devam etmektedir.

İkinci olarak: O, hükümetin güvenliğine asli tehdit olmaya devam etmektedir. Bunun ispatı da devam eden acil yasalar, askeri duruşmalar, anti-terör yasalarıdır ki bunların yakın gelecekte istikaya ermesi beklenmemektedir. Bunlara binlerce Müslüman genç ile doldurulan hapisaneleri de ekleyin ki bunlardan bazıları yıllardır bir suç isnadı olmadan beklemektedirler.

5. Uluslararası İttifak ve Uluslararası takip: Rejimin mücahidlerle olan savaşını bir uluslararası savaşa dönüştürmekten başka bir çaresi kalmamıştı. Özellikle de bu cihad hareketi durmadan yayılmaya başladıkça rejimin varlığını

148 Bunu ileride daha da açacağım İnşallah.

149 Şeyh, bu kitabı 2006 yılında kaleme aldığı için bu tarihe kadar olan olaylara referans vermiştir. (Çeviren)

tehdit etmeye ve liderliğini vurmaya başlamışken. Mısır rejimi bir firavundan ve bir avuç maaş kölesi bencil münafıktan oluşmuştur. Firavunun bencilliği ve koltuğuna olan düşkünlüğü o seviyededir ki 28 yıllık başkanlığı boyunca bir tane bile başkan yardımcısı olmamıştır. Şimdilerde o başkanlığı Amerika'yı memnun eden, demokrasi ve özgürlüğün koruyucusu olan oğluna tevdi etmek için çaba sarfediyor.¹⁰⁰

Mücahidler bu firavun ve onun rejimi ile olan eski mücadelelerinde edindikleri tecrübelerden çokça istifade ettiler. Eski mücahid grupları tamamen içeride örgütlenmişti ki bu da güvenlik sistemlerinin onların arasına sızıp ele geçirdikleri kişilere işkence yapmak suretiyle lider kadroya ulaşmalarını ve istedikleri bilgileri almalarını mümkün kılıyordu. Bu nedenle mücahidler lider kadrolarını ve yardımcı birimlerini yurtdışına taşımaya karar verdiler ki bu şekilde eğer güvenlik birimlerine eğer bir grubu ele geçirebilse bile diğer grup gelip onun yerini alacak ve cihad böylece devam edecekti. Bu siyaset, Allah'ın izni ile cihad operasyonlarında niceliksel bir artışı sağladı ve rejimin Allah'ın kararından başka hiçbir şeyin onları koruyamadığı başlarını vurmaya muktedir kıldı.

Rejim yükselen cihad genişlemesini umutsuzca yüzünde hissettiği zaman Washington'daki Sezar'ların yardımlarını dilenip onlara kendi düşüşlerinin onların Ortadoğu'daki ve İslâm dünyasındaki çıkarlarının yok olması anlamına geldiği konusunda ikna etmek için canını dişine taktı.

Amerika Birleşik Devletleri bu cihadi seferin önünde rejimlerin fazla dayanamayacağına, bu cihad ruhunun bölgeyi alt üst edeceğine ve ABD'yi bölgeden çıkaracağına ikna olmuştu. Bunu da dünyayı sarsacak, Batı'nın onu düşününce bile titrediği bir olay takip edecekti ki o da Mısır'da İslâmi bir hilafetin kurulması idi. Allah dilerse, İslâm dünyasında taşıdığı heybet ile Mısır gibi bir devlet İslâm dünyasını Batı'ya karşı cihadına önderlik edebilir. Ayrıca tüm dünyadaki Müslümanları seferber edebilir. O zaman tarih, inşallah, Amerikan imparatorluğu ve Yahudi dünya yönetiminin tam aksi yönde yeni bir safhaya girer.

Amerika Birleşik Devletleri buna kani olduğu vakit kendi hükümetlerinin yükselen yayılmalarını engelleyemediği Mısırlı mücahidleri tüm dünyada takibe başladı. Dünyanın birçok ülkesine ya mücahidleri teslim etmesi ya da sınırdışı etmesi konusunda baskı yaptı. Bu dönem, mücahidler için çok zor bir dönem oldu. Ancak sonradan ortaya çıktığı üzere bu zorluklar aslında zorluk kisvesi altına büründürülmüş birer hediye idi. Onların sayesinde mücahidler küfrün başını, büyük şeytanı hedef almaya karar verdiler. Bu, İslâm ümmetinin düşmanı olan haçlılar ve Yahudilere karşı başlatılan cihadın da şafağını izhar etmiş oldu.

¹⁰⁰ Bâtı'da bu satırlar yazıldığı zaman ne Tahric olayları yaşanmış ne de Sai ve Mursi'nin isimleri zikredilir olmuştu. Özellikle bu satırların yazıldığı o döneme göre okunmak ancak bâtında kalan dersleri ve incelikleri günümüze uygulamak gerekmektedir. (Çevirenin notu)

Allah'ın yüce hikmetinin bir tecellisi olarak Allah tarafından mücahidlerin za- fere ulaştırılması idi. Allah (Sulhanehu ve Teala) şöyle buyuruyor: “Siz hoşlanmasanız da savaş sizin üzerinize emrolundu. Ancak hoşlandığınız bir şey olur ki sizin için hayırlı değildir ve hoşlanmadığınız bir şey olur ki sizin için hayırlı olan odur. Ve Allah bilir, siz bilmezsiniz”¹⁵¹

Açıktır ki Mısır Rejiminin cihad hareketlerini bastırmakta başarıya ulaşmış iddiası temelsizdir. Doğru olan şudur ki Mısır rejimi, lider kadrosuna ulaşan ve onu hedef alıp neredeyse altedecek olan cihad hareketi darbeleri dolayısıyla çok acı çekmiştir. Mısır rejiminin Amerika'ya mücahidleri takip etmesi için yalvar- masının sebebi de budur. Ancak mücahidler kardeşleri ile ittifak edip Yahudiler ve Haçlılara karşı savaşmak üzere “Küresel İslâmi Cihad Cephesi”ni kurmuştur. Akabinde *Kaidetu'l Cihad Cemaati*'ni kurup küfrün başı olan Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı küresel bir cihad başlatmıştır. Cihadı cihana yayıp Irak ve Afganistan'da ona karşı iki cihad savaşı vermiş ve cihad operasyonlarını da Mısır'a geri getirmiştir. Mısır rejimi ve Amerika'nın flörtünün özündeki sebep de işte budur.

Mısır Rejimi'nin cihad hareketlerini kösteklemekteki başarısı hakkında övün- nüp böbürleneler ne var ki Mısır'ın bu uğurda ödediği muazzam bedelleri unutmış görünmektedir. İnsan dışı işkenceleri, onura, değerlere ve prensiplere karşı işlenen ağır suçları, 130 kişinin ölümüne hükmedilen askeri mahkemeleri, uzun tutukluluk ve gözaltıları ve bunların hiçbir suçlama dahilinde bile olma- yışını... Bunların hepsi unutulmuş görünmektedir. Bu program, doğrudan Amerikan gözetimi ve himayesi altında gerçekleşmektedir.

Hatta o kadar ki, onlar, Amerikalılar ile birlikte, bir zamanlar Sovyetler Birliği ve Varşova Pakti ülkelerinin kendi halklarına karşı ilerlediği aynı aşırılıkları ku- nuyorlardı.

Bu dönemde öğrendiğimiz çok önemli bir dersin altını çizmek istiyorum. İslâm ve Küfür arasındaki savaş bir ülke veya bölgeye has değildir. Çünkü İslâm'ın düşmanları İslâm'a karşı her yerde ittifaklar kurmaktadır.

İslâm inancında İslâm milletinin yekpare bir millet olduğu ve Dar-ul İslâm'ın tek bir ülke gibi olduğu, İsrail'in, Haçlı Batı'nın ve Komünist Doğu'nun buvuk çabaları ile İslâm toprakları içinde kurulduğu gerçeğine rağmen aslında cihadın Filistin topraklarında hapsolup sadece Yahudilere karşı yürütülmesi gerektiğini savunanlara şaşıyırım.¹⁵²

151 Bu konuyu inşallah ilerde detaylandıracağım.

152 Buna örnek olarak Sina olaylarını kutlayan bazı Filistinli gruplar ve Şeyh Usame Bin Ladin'in 23 Nisan 2006'da yayımladığı ve Hamas'ın Batı'nın uyguladığı ekonomik ambargonun aslında Batı'nın İslâm'a karşı olan düşmanlığını ve Haçlı ittifakını gösterdiğini söyleyen cihadî kutılmadıklarını ve Batı'da dışlanmanın en seviyede tutulmasını isteyen gruplar verilebilir.

İslâm Şehidi - İnşallah- Abdullah Azzam'ın (Allah ona rahmet etsin) aydınlatıcı kavli, böylesi görüşlere sahip kimselere yönelik iyi bir hatırlatıcıdır.:

"Hakikat coğrafi sınırları reddeder. Coğrafyacılar tarafından çizilmiş dar sınırlara hapsedilemez. Hakikat onlara şerefli bir entelektüelite ile karşı koyar ve der ki: "Nasıl olur da sen kalkıp da muayyen bir dava dağın veya nehrin bir yakasında haklı dava olur da öteki yakasında olmaz? Öteki yakaya ulaşınca nasıl batıl olabilir?"¹⁵³

"Afganistan Filistin ve Filistin de Afganistan'dır. Acı beraberinde acı getirir. Ancak biz içimizde cihad aşkı için yanan bu közüñ sönmesini ve kanımızda za-yıfları korumak, Müslüman beldeleri korumak ve bu din için dolaşan kanımızın heba olmasını istemiyoruz. Kozu yanar halde istiyoruz. Bunun için de cihad yolunda ilerlemeliyiz."¹⁵⁴

"Burada bize Yahudiler tarafından baskı uygulandı, Batı'daki ve ABD'deki Yahudiler bizim Pakistan'dan çıkartılmamız için baskı yaptılar. Baskı yaptılar ki Arapların vize başvurularını reddetsinler. Özellikle de Filistinli olanların vizele-rinin reddedilmesi gösteriyor ki onlar Hindukuş Dağları'nı sallayan depremin Ku-düs'ün hoparlörlerinden yankı yapacağını çok iyi bildiklerini gösteriyor."¹⁵⁵

6. Savaşın devamlılığı: İslâmi hareketlerin ilerlemesini gözlemleyen herkes bunun rejime karşı bugüne kadar devam eden bir savaş olduğunun farkına varacaktır. Bu savaş son 40 yılda durmadı (1966-2006).¹⁵⁶ Cihad hareketi ya bir saldırı üzerindedir ya da bir saldırı hazırlığındadır. Mısır rejimi ve kontrol ettiği medya araçları gizlice içerdeki ve dışardaki insanları bu savaşın bittiğine inan-dırmaya çabalamakta ve bunları halihazırdaki güvenlik yasaları ve uçuk güven-lik bütçelerinin gölgelerinde yapmaktadır. Bütün bunlar rejimin hala bir panik ve aşırı tedbir durumu içinde olduğunu çünkü bu savaşın devam ettiğini ve du-rumun her an patlamaya hazır olduğunu göstermesi açısından önemlidir. Rejim, cihad hareketlerinin oluşturduğu yeni nesil kadroların devletin güvenlik aygıt-larınca yok edilemeyeceğinin farkındadır. Şimdiye kadar Mübarek yönetimi 6 içişleri bakanı değiştirmiştir. Her biri geldiği zaman terörizmi bitireceğini söy-lese de kendisini kovulmuş olarak ve aynı sözleri söyleyen bir başkası ile ikame edilmiş bir şekilde bulmuştur.

7. Cihad Hareketi'nin Yükselişi: Seyyid Kutub'un 60'lı yılların başında vahşi Nasır yönetimine karşı hazırladığı güç ve cihad hareketinin bugünkü durumu

¹⁵³ İber ve Besâr, s. 6-7.

¹⁵⁴ Cihad ve İctihad fıkhi, s. 241-244.

¹⁵⁵ Cihad Eğitimi- Üçüncü Cild, s. 143.

¹⁵⁶ Şeyh'in yazdığı tarih olduğu için 2006, verdiği tarih, bu kitabın çevrildiği 2016 yılına kadar ve Allahualalem önümüzdeki 20-30 seneye kadar uzatılmalıdır (Çeviren)

karşılaştırıldığı vakit günümüzdeki Siyonist-Haçlı savaşının karşısında İslâm ümmetinin akıncıları olan cihad hareketinin gösterdiği üstün büyüme gücü ve kazanımlarının derecesi daha iyi anlaşılacaktır. Bu seviyeye tavizler, baş eğmeler, gurur okşayıcı kurallar, İslâmî ideolojinin terki ve ideolojinin reddi veya şeriat yönetimine ihanet ve yasama meclislerindeki koltukları için yalvarmalar ile ulaşılmadı. Tam aksine o bu seviyeye sebat, tevhid inancının esasları ve Şeriat kuralları ile canlarını ve mallarını feda eden yüzlerce şehid, binlerce mahkûm, yaralı, sakat, dul ve yetimlerin katkıları ile ulaşıldı. Bu seviyeye hicret, takipleri atlatma, aileyi ve vatanı terketme, rahatlığı, statüyü, işi, geliri, ticareti ve kazanç terketme ile ulaştı. Allah (Subhanehû ve Teala) diyor ki: “Yoksa siz, sizden öncekilerin çektiklerini çekmeden cennete gidebileceğinizi mi sandınız? Onlar yoksulluklara uğradılar, zaruretlere uğradılar ve öyle sarsıldılar ki peygamber ve beraberindeki iman edenler “Allah’ın yardımı ne zaman” diyeceklerdi. İşte Allah’ın yardımı yakındır.” (Bakara, 214)

8. Fikriyat ve Menheci açıklamak: İslâmî hareket kendi ideolojisinin ana unsurlarını açıklama noktasında Kur’an’a dayanmak, sünneti uygulamak ve ulemaya tabi olmak noktasında büyük ölçüde başarılı oldu. Bu, bayrağını göndere çekecek bir temel sağlamış ve Allah’ın inayeti ile her gün yeni müdafiler kazandırmış oldu.

9. Halka hitab etmek: Cihad hareketi mesajını sadece elitler ve uzmanlarla güçlendirmemeli aynı zamanda onun kitleler tarafından anlaşılması ve halkın anlayacağı bir biçimde irad edilmesi gerekmektedir. Bu, düzeltmemiz ve üzerine çalışmamız gereken bir boşluktur. New York, Washington ve Pennsylvania’daki mübarek cihad saldırılarının ardından Cihad hareketinin bildirisini dinleyen bir gözlemci hitabetin Müslüman kitlelere yönelik olması konusunda büyük bir çaba sarfettiğini ve çağdaş haçlılara karşı onları dava etrafında bir arada toplama gayreti içinde bulunduğunu farkedecektir.

Michael Scheuer diyor ki:

“O¹⁵⁷ ve onun kurmayları dünya standartlarında bir medya ve propaganda aparatına sahip olmak adına büyük paralar, zaman ve hayalgücü sarfettiler. Bugün, bu aparat tam randıman çalışmaktadır. Bin Ladin ve Zevahiri istedikleri zaman medyanın karşısına çıkıp uluslararası medyayı domine ediyorlar. En az bunun kadar önemli olarak, el Kaide’nin çok yönlü internet varlığı onun dini görüşlerini yaydığı, siyasi ve ideolojik yorumlarını ve haber raporlarını güncel olarak kitlelere ulaştırdığı bir araç olup, onun seçmeni olan bilgisayar

157 Şeyh Usame Bin Ladin’i kastediyor

kullanma yeteneğine sahip Müslüman orta ve üst-orta sınıfa yönelik bir ulaşma çabasını göstermektedir.”¹⁵⁸

Bu, uzmanlaşmış İslâmi hitabı yok saymayı asla gerektirmemektedir. Bu türden bir uzmanlaşmış hitap, İslâm alimlerine, ilim talebelerine ve öğrencilere hareketin yüzleştiği önemli İslâmi meseleleri halletmeleri ve hareketin “davet, iftâ ve yargı” gibi konularda uzmanlaşmış birimlerinin doğru akide ve anlayış üzerine bina edilmesi açısından önemlidir. Ancak avam kitleye yönelik olan hitap -disiplinli bir Şer’i Tasil¹⁵⁹ üzerine mebni olmak suretiyle -mücahid hareketin büyük bir yatırım yapması gereken önemli bir alandır. Bunun iki sebebi mevcuttur:

Öncelikli olarak birçok alim ve samimi ilim talebesi uzmanlaşmış bilimsel hitap konusundaki boşluğu kapatmışlardır. Mücahid hareketin yayımlayacağı birçok uzmanlaşmış yayınlar bu sürecin sonucudur. Bu materyalleri önem sırasına göre sunacak, teşvik edecek ve düzenleyecek olan mücahid harekettir.

İkinci olarak avam, hatta bilgili, eğitimli ve kültürlü olanları bile ya sadece genel İslâmi bilgilere vakıf olduklarından ya da onları anlayamadıklarından dolayı Şer’i konuşmaları fehmedememektedirler. İnsanın kendisinden cahil olduğu şeye düşmanlık beslemesi fitridir.

Şüphesiz ki hatiplerin çabaları bu konuda yetersiz kalmıştır. Hatta onlar meseleyi gözardı ettiler yahut işgalcilerin ve tağutların hevaları ve açgözlülükleri ile zıt düşmeyecek bir biçimde meseleleri ele almak istediler. Bu Müslümanların en önemli meseleler olan Akide ve Şeriat (fıkıh) konularında eksik kalmalarına neden oldu ki özellikle Haçlı-Siyonist saldırısının ayyuka çıktığı bu dönemde en çok yokluğundan muzdarip olduğumuz konulardır.

Cihad hareketi bundan dolayı akide ve fıkıh konularını Müslümanlara ulaştırmak ve Müslümanların anlamaları için kolay ve anlaşılır bir biçimde sunmalı ve onları gerçekliğin ve çatışmanın ciddi sebeplerine angaje etmelidir.

Buna mücahidlere yönelik yapılan medya blokajını ve hükümet medyalarının yürüttüğü aldatma kampanyalarını da eklersek mücahid hareketin ümmetin ortalama insanlarına ulaşması ve aralarındaki en ümmi ve en bilgilere eşit seviyede ulaşabilmeleri için ortaya koyması gereken çabayı açıkça ortaya sermektedir.

10. Muayyen bir zaman aralığında gerçekleştirilen cihad operasyonlarının tesiri: Önemini ibraz etmek adına bir ders ile nihayete ulaşmayı uygun gördüm.

¹⁵⁸ “Canal Qaeda Endure Beyond Bin Laden” isimli kitaptan ıktıbastr. Daha geniş bilgi için “Mücahidlerin Medya Zafarı. Dördüncü Bölüm” mübarek sakımlar / siyasi ve entelektüel sonuçlar” bölümüne bakın.

¹⁵⁹ Tasil Ahlaki, siyasi, ekonomik ve bilimsel pratikleri İslâmi öze döndürme süreci.

En başta, cihad operasyonlarının amacını açıklamam gerekir. Firavunlar tarafından yönetilen ve tağutluk ve baskının kışkacında olan ülkelerde cihad hareketlerinin bu rejimleri devirmekten başka iki amacı daha bulunmaktadır.

Öncelikle ve en öncelikli olarak milletin gücünü cihad öncülüğü ardında birleştirmek ve bu yolla rejimlerin yıkılmasına zemin hazırlamak.

İkinci olarak düşmanın ruhunu bozmak ve onların umutlarını bertaraf etmek suretiyle rejimin düşüşüne cihad hareketinin öncülerinin son vuruşuyla düşmesine zemin hazırlamak.

Bu fikri altyapıyı zemin edinerek ümmeti mücahid öncüler ardında birleştirme çabasında muvaffakiyete vesile olacak her türlü maslahat gerçekleştirilmeli ve halkın onu anlaması önündeki veyahut ondan beri olması önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır. Bunlar ciddiyetle ele alınması gereken meselelerdendir zira böyle engellerin getireceği zarar hareketimizin etkisine, canlara ve mallara gelecek bir zarar şeklinde olacaktır.

Buna binaen cihad hareketleri etkili, yarı etkili ve başarısız olarak sınıflandırılabilir. Etkili operasyonlar ümmet tarafından nefret edilen hedeflere karşı girişilen eylemler iken etkisiz olan eylemler nefret edilmeyen yahut sebebi anlaşılmayan hedeflere karşı girişilen operasyonlardır.

Bu sınıflandırmaya tabi olarak şunu söyleyebiliriz ki halkın düşmanları Yahudiler sonra Amerika ve sonra onların müttefikleri olan tağutlar olduğundan mütevellit en etkili operasyonlar bunları ve Hüsnü Mübarek'i hedef alan operasyonlar olurken en az başarılı olan operasyonlar Kıptileri, polisleri ve Irak ve Afganistan müdahalesinden önce Yahudi olmayan turistleri hedef alan operasyonlar oldu. İşgalden sonra ise bu hedeflerden herhangi bir tanesini yahut onların çıkarlarını ilgilendiren hedeflerden bir tanesini hedef alan saldırılar başarılı operasyon sınıfına dahil oldu.

Amerika'yı ve Yahudileri vurmak, rejim hakkındaki gerçeği ve onun necisliğini ortaya koyacaktır. Bunun en sarıh örneği rejimin Taba olayları sonrası İsrail'in yozlaşma ticaretini korumak adına giriştiği eylemlerdir.

Bundan dolayı Mısır'da yüklenilebilecek en iyi operasyonlar önem sırası gözetilerek şu şekilde verilebilir:

- a) Yahudiler ve onların çıkarları
- b) Amerikanlar ve onların çıkarları
- c) Afganistan ve Irak haçlı seferlerine katılan diğer devletler ve çıkarları
- d) Mübarek ve iki oğlu¹⁶⁰

160 Kitabın 2006 yılında telif edildiği unutulmadan ele alınmalı ve bugüne uyarlanmalıdır.(Çeviren)

e) İçişleri Bakanı ve işkenceyi araç olarak kullanan eski ve şimdiki yüksek rütbeli güvenlik şefleri

11. Sonuç: Geçtiğimiz yarım asırda cihad hareketi başarıya mı ulaştı yoksa fiyasko ile mi sonuçlandı?

Cevap aşağıdaki gibidir:

a) Şunu baştan kabul etmeliyiz ki cihad hareketinin asıl hedefi olan Mısır'da İslâmi bir yönetim ikame etmek henüz ulaşılabilmiş bir hedef değildir.

b) Ancak cihad hareketi bunun için nihai bir tarih belirlememiştir. Bu, ulaşılması çokça neslin emeğini gerektirecek bir hedef olabilir. Şam ve Filistin'den haclıları def etmek iki asırlık bir zarfı gerektirdi. O dönemde cihad hareketleri mücahid sultanlar tarafından sevk ve idare ediliyor ve iyi teçhizatlanmış düzenli ordularla ameliye gerçekleştiriyorlardı. Bunun yanında İzz bin Abdusselam, İmam Nevevi ve İbn Teymiyye gibi alimleri bünyesinde barındırıyordu (Allah tümüne rahmet etsin). Tüm bunlara rağmen haclıları defetmek 30 ila 50 yıl arasında bir vakitte vaki oldu. İngilizler Mısır'ı 70 yıl ve Fransızlar Cezayir'i 120 yıl işgal ettiler.

c) Açık ve sarıh olan şudur ki mücahid İslâmi hareket zafer yolunda uzun bir yol katetmiştir. Şöyle ki:

-Cihad hareketi kesin hatlara sahip ve Şeriat temelli ideolojik ve menheci ve mantıki gerçekçi olguları haizdir.

-Cihad hareketi gençlerin zihinlerinde çoktandır yer etmeyen Şeriat ile yönetilme, Allah'ın hükmü ile hükmetmeyenlerin riddet içinde olması ve İslâm düşmanları ile ittifak eden yöneticilere karşı ayaklanma gibi fikirleri yeniden hatırlatmaya vesile olmuştur.

-Cihad hareketi ayrıca Mısır'daki rejimle uluslararası sistem arasındaki ilişkileri ve bağları ortaya çıkarmıştır.

-Cihad hareketi kendisini bu konularda teorik tartışmalara hapsetmemiştir. Bilmukabil, bunları bir saldırı menheci ile hayata geçirmiş ve bu da rejimin sü-tunlarını defalarca sarsmaya muktedir olmuştur. Ayrıca eski başkanı suikast ile yok etmeye de muvaffak olmuştur.

-Sonuç olarak hem teorik hem de pratikte cihad hareketi Müslüman gençlerin üzerinde büyük etkiye mazhar olmuştur. Bundan mütevellit cihad hareketi geniş genç kitleleri arasında orman yangını gibi yayılmıştır. Hatta bu hareket daha geniş bir çerçevede bulunan diğer Mısırlı grupları dahi etkilemiştir. Örnek olarak Sedat'ın suikastı davasında yargılanan kardeşlerden biri kafesin içinde olduğu bir anda müdafilere bir avukatın yaklaştığını söylemişti. Avukat

kendilerine özenir bir biçimde ve hayretlere gark olmuş bir vaziyette şunu sor-
muş: Siz de kimsiniz ve nereden çıktınız? Sedat'ın öldürülmesi ile Mısır halkı
Müslüman ümmetin kalbindeki umutları yeniden yeşertti. Cihad hareketlerini
gözlemleyen herkes başlangıçtaki ile günümüzdeki cihad hareketi arasındaki
ideoloji, aktivite ve güç değişimini tasdik edebilir.

-El-Kaide'deki mücahid kardeşlerle birleşmek suretiyle Mısır Cihad hareketi
performansını yükseltmiş ve Yahudi-Haçlı ittifakına karşı savaşta diğer farklı
alanlarda da etkinlik göstermeye başlamış ve bu surette Müslüman ümmetin
etrafında toplandığı cihad öncülerinin bir parçası olmuştur.

d) Böylece ikrar edebiliriz ki cihad hareketi gerçekten de büyümekte ve ken-
disini geri çekmeye, yavaşlatmaya ve muhasara altına almaya çalışan vahşi se-
ferlere rağmen ilerlemektedir. Bundan dolayı Mücahid İslâmi hareket
direnişinde sabit kalmalı ve tüm ümmeti bu savaşa müdahil etmelidir.

YAHUDİLERİN İSLÂMABAD'DAKİ AJANLARINA BİR MEKTUP

"Ey imanananlar, Yahudilerle Nasranileri dost edinmeyin. Onlar, birbirlerinin dostudur ve sizden kim onları dost edinirse şüphe yok ki o da onlardandır. Şüphe yok ki Allah, zalim olan kavmi doğru yola sevk etmez." (Maide, 51)

Kılıç kitaptan daha sadıktır

Keskin sathı, ciddiliği eğlenceden ayırır

Beni İslâm nüfuzunun servetini terkettin

Müşriklerin ve onların taptıklarının serveti karşılığında.

Onu karanlık bir gecede dolunay gibi aydınlıkken terkettin

Onun tam ortasında alevın şafağı onu defettiği için

Karanlık hala tutunurken ateşten gelen bir ışık vardı

Ve solgun gün ortasında tüten dumandan bir karanlık.

Ah eğer küfür bunca asırdır bilinse idi

Bu mızraklar ve kılıçlar arasında pusuda yatan sonuç,

Şirkin öktemini toprağa düşmüş şekilde bıraktın

Ta ki o kazıklar ve halatlarla dik bir şekilde kaldı.

Aslanlar için, savaş gününde yağmalanmayı arzulayan çalılık aslanları,

Yağmalamayı değil, yağmalanmayı.

Ne çokça acı nefisler ter akıttı, ruhu vücutlarından çekildiği vakit,

Eğer miske bandırılısalardı dahi böyle tatlı kokmazlardı.¹⁶¹

1995 yılının gelip çatmasıyla yeni bir takip dalgası da kendisini göstermişti. Hapishanedeki en onurlu kardeşlerimizden bir tanesi bize şu nasihati etmişti: Eğer bitirmek zorunda kalırsanız, büyük bir patlama ile bitirin. İşte biz de bundan dolayı peşisıra gelen iki saldırı yapmaya karar verdik. Öncelikler Pakistan'daki Amerikan elçiliği ve diğeri de Mısır'daki Yahudiler.

Pakistan'daki göreve -inşallah şehid- kahraman kardeşimiz Ebu Halid Tarık Enver'i atadım. Tarık Enver benim tanıdığım en dürüst insanlardan bir taneydi. Dünyevi zevklerden en uzak, zorluklara karşı en sabırlı, dini konularda

¹⁶¹ Ebu İsmam tarafından Amuriye'nin fethi üzerine yazılmış şiir. El-Mevsuat'ın Şi'r'iyye.

son derece ciddi ve adanmıştı. Uzun yıllardır tanırım onu. Daima kardeşlerin hizmetine adanmıştı kendini. Tarık Enver benim kardeşim gibiydi. Uzaklardayken ailemi kendisine emanet ederdim. ABD'nin umarsızca yaptığı hava saldırılarında uçaklar tarafından Gardez'de ailemle birlikte gizlendikleri evde şehid oldular. Bu hava saldırıları 18 Müslüman erkek, kadın ve çocuğun öldürülmesi ile sonuçlandı. Allah onlara rahmet etsin.

Göreve doğru insanı tayin ettiğimi biliyordum. Görevin tamamı emin ellerde idi ve benim üzerime düşen finans desteğini sağlamaktı.

Bu cihad görevinde kendisine katılmak üzere en asil mücahid kardeşlerden bir grubu seçti. Göreve hazırlanması bir senelik bir sabır ve sebat sürecini gerektirdi. Az kalsın umutsuzlukla vazgeçecekken cesaretini yeniden topladı ve Allah da onu yardımı ile destekledi. Allah Subhanehü ve Teala der ki: *"Bizim uğrumuzda cihad edenler var ya, biz onları mutlaka yollarımıza ileteceğiz. Şüphesiz Allah, mutlaka iyilik yapanlarla beraberdir."* (Ankebut, 69)

Operasyonu icra eden kardeşlere gelince, onlar Allah'tan korkan ve az bilinen iki kardeşti. Elçilik binasının kapısını bomba aparatı yerleştirilmiş çantası ile patlatan kardeşin sıradışı alçakgönüllü ve sabırlı bir yapısı vardı. Her zaman kardeşlerin hizmetinde olurdu ve yemeği kendisinden başkasının hazırlamasına izin vermezdi. Mutfağı terkettiği veya başkasının oraya girmesine izin verdiği çok nadiren vakia olurdu.

Diğer kardeşe gelince, o da üzerimize çöken aşırı zorluklar karşısında sebatkar ve Allah yolunca şehid olmak için azimli bir kardeşti. Öyle ki bu uğurda gözyaşları gözünden sıklıkla akardı. Bir keresinde umutsuzluğa kapılınca yanıma geldi ve benden onun için bir şehadet operasyonu tanzim etmemi istedi. Ona, senin için yapabileceğim hiçbir şey yokken neden benden bunu istiyorsun diye cevap verdim. Allah'tan bunu talep et ve Allah sana bunu verecektir. Gerçekten de Allah onun dualarını çok geçmeden yanıtladı.

İslâmabat'taki asıl hedefimiz Amerikan elçiliği idi. Ancak olur da operasyon sekteye uğrarsa B planlarımız da vardı ki onlar önem sırasına göre şunlardı: Pakistan'daki herhangi bir Amerikan hedef, Müslümanlara karşı düşmanlığı ile maruf herhangi bir ülkenin Pakistan'daki elçiliği, Mısır elçiliği.

Bu şeytani ittifaka karşı kuvvetli bir hedefi vurmak bizim planımızı teşkil ediyordu.

Girift teftişlerin ardından Amerikan büyükelçiliğini hedef almanın bizim grubumuzun kabiliyetinin fevkinde olduğuna kanaat getirdik. Bunun üzerine İslâmabat'ta başka Amerikan hedefleri tespit etme girişimimiz olduysa da elimizdeki tek hedef burada çalışan az sayıdaki Amerikan işçiydi. Ancak bunları hedef almak Amerikalıdan çok Pakistanlıyı etkileyecekti.

İslâmabat'taki İslâm düşmanı ülkelerin elçiliklerini vurmanın da bizim yeteneğimizin üstünde olduğunu farketmemizle elimizde bir tek Mısır elçiliği kalmıştı. Elçilik Pakistan'daki tüm Arapları takip etme işinin liderliğini yapmanın yanı sıra Arap Mücahidlere yönelik ciddi casusluk faaliyetleri de yürütüyordu. Daha sonra havaya uçurulmuş elçilik binasını teftiş ederken Pakistanlı yetkililer Mısır-Hindistan istihbarat işbirliğini kanıtlayan belgeler buldular.

Afganistanda bulunan Arap Mücahidleri takip etme seferini müteakip Mısır hükümeti ABD'nin Pakistan hükümeti üzerindeki gücünden yararlanarak Pakistan'da gövde gösterisi yapmaya başladı. Nitekim Mısır ve Pakistan 50'li yıllardan beri iyi ilişkilere sahip değildiler. Bunun sebebi ise Abdülnasır döneminde bu yana Mısır Hükümetinin Keşmir meselesinde Hindistan'ı destekleyip bunun Hindistan'ın bir iç meselesi olduğu görüşünü savunması idi.

Mısır Hükümeti genelde Pakistan'da kalmış tüm Arap mücahidleri özelde de Mısırlı mücahidleri takip etmeye başladı. Bu görev öylesine baştansağma ve beceriksizce yapılmıştı ki İslâmabat İslâm Üniversitesi'nde okuyan ve yasal olarak ikamet bulunan öğrenciler bile deport edilmişti. Daha sonra Pakistanlı kadınlarla evli ve Pakistan vatandaşlığına sahip iki Mısırlıyı yakaladılar. Pakistanlı yetkililer öylesine itaatkardı ki mahkeme sürecinin bitmesini beklemeden, yasa veya anayasa gözetmeden bu iki kardeşi Mısır hükümetine teslim ettiler.

Mısır Hükümetinin cihad karşıtı seferberliği öylesine yoğunlaşmış ve ülke sınırlarını aşmıştı ki bu artık misilleme gerektirecek boyuta varmıştı.

Bombalamadan hemen önce vurucu tim bizi hem Amerikan hem de Mısır elçiliklerini maddi destek alabilecek olurlarsa vurmaya hazır oldukları yönünde bilgilendirdiler. Ancak biz onlara elimizde olanların tamamını vermemize rağmen daha fazla bir kaynak temin edemedik. Bundan dolayı grup Mısır elçiliğine odaklandı ve enkazın altında son derece sarıh bir mesaj bıraktı.¹⁶²

¹⁶² Bu konusuna hakkında daha fazla detay için bkz. "Şifâu Sudûr'î Mü'minin"

DAĞISTAN: UMUTSUZLUKTAN SONRA FERAHLAMA

"Yoksa darda kalana, duâ ettiği zaman icâbet eden ve kötülüğü gideren ve sizi, yeryüzüne sâhip kılan mı hayırlı? Allah'la berâber bir başka mâbut var mı? Ne de az düşünmedesiniz." (Neml, 62)

1996 ilkbaharında Arap Mücahidlere yönelik bir tarassut dalgası daha başlatıldı ki bu genel olarak ABD gözlemciliği ve yönetiminde iken icrası teslim olmuş ve itaatkâr rejimler tarafından yapılmakta idi. Şeyh Usame bin Ladin - Allah onu korusun -¹⁶³ büyük riskler alıp Afganistan'a doğru yola koyulmak zorunda kalmıştı. Ancak yine de biz saklanarak işlerimizi halletmeye ve Allah'a tevekkül etmeye karar verdik ve icraatlerimizi gerçekleştirebileceğimiz uygun bir mekân bulmayı umduk.

Böylece bir ülkeden diğerine bağlanan bir yolculuk başlamış oldu.

1996 yılının sonbaharına ulaştığımızda bu hareketin zararlarının faydalarından daha büyük olduğu bize izhar oldu. Şunu anladık ki sabit bir yerimiz ve üsümüz olmadan biz asla cihad hareketine destek veremeyecek, hareket edemeyecek ve yarar verip yarar göremeyecektik.

Bizim için elimizde mevcut bulunan seçenekler yalnızca Afganistan ve Çeçenistan'dı. Afganistan konusunda gerçekten doğrulanabilmiş bilgilere sahip değildik, korktuğumuz ve içine sürüklenmek istemediğimiz bir iç savaş konusunda da endişeliydik. Ayrıca ABD veya Pakistan'la ilişkili herhangi bir hizib tarafından saldırıya uğrama korkumuz da vardı. Özellikle de Mısır'a ziyaretinde Burhaneddin Rabbani'nin "terörist"leri yakalayıp teslim etmek için hevesli olduğunu ifade etmesi bu açıdan tehlikeyi gösteriyordu. Burhaneddin Rabbani'nin kendisinin bile korunmaya ihtiyacı olmasına rağmen yeni efendilerine hizmet etmede yarışan grupların memnuniyet ve onunla birlikte gelen çıkar beklentileri onları böyle davranmaya sevk ediyordu.

Böylece Dağıstan üzerinden Çeçenistan'a gitmeye karar kıldık. Dağıstan'a Derbent üzerinden yasadışı bir şekilde girdik ancak Rusya'nın bir parçası kabul edilen Dağıstan'a oraya resmi yollardan girmeye izinli olduğumuzu gösteren vizelerimiz olmadığı için tutuklandık. Polis bizi Teftiş Bakanlığı'na o da bizi sınır muhafızlarına sevketti. Saatler içerisinde kendimizi Rus ordusunun pençesinde Sınır Muhafız Komutanlığı toplama kampında bulduk. Rusya Federasyonu topraklarına vizesiz bir şekilde girme tahkikatımız başladı ancak üzerimizde bizim mücahidlerle birlikte olduğumuzu gösterecek ve şüphe uyandıracak hiçbir me

163 Şeyh Zevahiri bu cümleleri kaleme aldığı anda Şeyh Usame henüz hayattaydı. (Çeviren)

bulamadılar. Bu noktada yüzleştığımız iki sorun vardı: Ülkeye vizesiz bir şekilde kaçak olarak girmiş olmak ve yakalanmış olmanın getirdiği sonuçlar. En az riskli olan seçeneği tercih edip sahte sözlerle kandırılmış tacirler rolüne büründük ve sözde belli bir miktar para karşılığı ülkeye sokulmuştuk. Dağıstan'da ticari firmalar kovalayan iş adamları gibi davrandık. Sorgu memurlarına ulaşımımız hakkında doğru bilgiler vererek onların bize inanmalarını sağladık. Bizim davamız hakkında suç dosyası tuttular. Sonrasında dava büyüdü ve bizi Mahaçkale¹⁶⁴'deki merkezi hapis haneye transfer ettiler ve orada polis memurları bizi sorguladı. Aynı hikâyeyi polisler de anlatarak onların bu durumun büyük bir durum olmadığına inanmalarına ve yalnızca izinsiz bir şekilde ülkeye giriş yapıldığına inandırdık. Belgelerimizi yargı otoritelerine gönderdiler ve yargıç da bize 6 ay hapis cezası verdi. Bu olduğunda biz zaten bu sürenin 4,5 ayını geride bırakmıştık bile.

Bu süreç zarfında Allah Subhane ve Teala'nın asla yeterince teşekkür edemeyeceğimiz birçok fazlına ve korumasına şahit olduk. *"Şüphesiz Rabbim dilediği şeyi çok ince düzenleyendir. Muhakkak O alimdir, hakimdir."* (Yusuf, 100)

Dağıstan zindanlarında geçirdiğim bu altı ay beni sıkça tefekkür ve tedebbür etmeye itti. Kardeşlerden biri bana neden bu konudan bu kadar bahsettiğimi sorduğunda ona bunun sebebinin bu durumdan çıkartılabilecek hisseler olduğunu söylemiştim.

Düşüncelerimden bazılarını sunmadan evvel Kafkaslar ve Dağıstan'da cezaevinde kalma hakkında birkaç bilgi vermeyi faydalı görüyorum. Benim Dağıstan'da yaşadığım tecrübelerin tam olarak anlaşılabilmesi için Müslüman Kafkasya'nın tarihi, cihadi ve siyasi arkaplanı hakkında kısa bir bilgi şarttır.

Müslüman Kafkasya ile ilk Şahsi Temas

Kafkas Müslümanları ile ilk şahsi temasım ailemin "Bekir Bey" -Allah ona rahmet etsin- ismi ile tanıdığı saygıdeğer bir Müslüman aracılığı ile oldu. Onunla ilk önce akrabalarımın birinin evinde tanıştım ve daha sonra da babam ile arkadaş oldular -Allah ona rahmet etsin-. Babam onu Ramazan iftarı gibi özel zamanlarda evimize davet ederdi. Bekir Bey Müslüman Kafkasya'nın bir bölgesindendi. Kafkasya'da Ruslara karşı savaşmış bir mücahiddi. Daha sonra, Birinci Dünya Savaşı'nda Türkiye'ye kaçtı. Orada olduğu sırada Hristiyan güçlerin Hilafetin yuvasını işgal etmesi karşısında şok geçirmişti. Daha sonra ilâmet edeceği Mısır'a hicret etti. Birkaç meslek değiştirdi en son gümüş ustası

¹⁶⁴ Mucem el Bidan'a göre Mahaçkale "Kapıların Kapısı" olarak da biliniyor. Şehrin mezarlığında Ashaba ait olduğunu duyduğumuz 40 mezar mecuttu. İnsanlar mezarlığın başındaki çeşmeden içerek bereket umuyorlardı. Hapisten salınıncı biz de bu mezarlara ziyarette bulunduk.

oldu. Bekir Bey'in saygı uyandıran bir görünüşü, beyaz saçları ve muazzam, kıvrımlı bıyıkları vardı. Kuvvetli vücudu, fiziksel gücü ve Mısırlılaştırmış Türkleri andıran ancak akıcı olan Arapçası ile gururlanırdı. 70'li yaşlarına geldiğinde bile biz gençlerle fiziksel kuvvet konusunda cedelleşirdi. Akrabalarını ziyaret ettiği vakit ara sıra muhteşem Kafkas elbisesini giyer ve sürekli olarak Müslüman Kafkasyadaki Müslümanların önce Çarlık Rusya'sına sonra da Komünistlere olan cihadından bahsederdi. Müslüman Kafkasyadaki Müslümanların çektiği zulümler hakkında kitapçıklar dağıttığı olurdu. Daha sonra özel Kafkas kostümü ile ayağa kalkar, hançerini çıkartır ve ilgi uyandıran bir edayla naralarını atardı. La ilahe illallah! La ilahe İllallah!

Bevaki el-Atebe diye bilinen kubbeli çarşının yakınlarında, el-atebe meydanında küçük bir apartmanda yaşırdı. Onu bir kere o apartmanda ziyaret ettiğimi hatırlıyorum. Meydana bakan küçük pencereyi işaret edip dedi ki:

"Gün gelecek İslâm galip olacak ve ben bu pencereye makineli tüfeğimi kurup kafilere "La ilahe İllallah" naraları ile ateş edeceğim."

Ailemin Bekir Bey -Allah ona rahmet etsin- ile tanışmasına vesile olan, el-Amrusi Bey ile olan arkadaşlıkları idi. El-Amrusi Bey benim anne tarafından büyükbabam olan Allâme Abdul Vehhab Azzam Mısır'ın Suudi Arabistan'a büyükelçi olduğu dönemde Mısır'ın Suudi Arabistan elçiliğinde çalışan saygıdeğer bir adamdı. Medine'de el-Amrusi Bey İmam Şamil'in - Allah ona rahmet etsin- torunlarından birisi ile evlendi. Bu hanımın ismi Zübeyde Hanım'dı. Zübeyde Hanım ailesinin tarihi ve kültürel mirası ile gurur duyan bir kimse idi. Onlardan sıkça bahsederdi. El-Amrusi Bey ve Zübeyde Hanım aracılığı ile ailem Bekir Bey ile tanıştı ki o ciddi tavırlarına ve şerefli kişiliğine rağmen Zübeyde Hanım'a itaatkâr biriydi. Son yıllarında Bekir Bey -Allah ona rahmet etsin- ailesini çok uzun süre sonra bir araya getirebildiği Türkiye'ye taşındı. Daha sonra Sovyetlerin çöküşünü ve Çeçenistan'ın bağımsızlığını göremeden Rabbinin rahmetine iltica etti.

Dağıstan'da tutuklu bulunduğum sırada Bekir Bey'i sıkça düşündüm. Onun Çeçenistan'a gelip Ruslara karşı cihad etmesi gerektiğini düşünüyordum. Allah bu muhacir mücahidlere ve tüm Müslümanlara rahmet etsin.¹⁶⁵

165 Okuyucularıma, sadece online olarak bile olsa beni Bekir Bey hakkında bilgilendirmeleri için ncacıyım. Onun ailesini tanıyanlar benim selamımı onlara iletmelerini ve dua ettiğimi söylemelerini kendilerinden rica ediyorum.

RUS- KAFKAS ÇATIŞMALARI TARİHİ HAKKINDA KISA BİLGİLENDİRME

“Bu din yardımı koşması için Kafkasya’da yirmi beş sene boyunca bekledim.”¹⁶⁶

Ağlamayacağız, güçsüz düşmeyeceğiz ve unutmayacağız.”¹⁶⁷

Rus- Müslüman Kafkasya savaşları şu şekilde özetlenebilir:

- 1) Çarlık Rusya ile Müslüman Kafkasya arasındaki çatışma
 - a) İmam Mansur’un hareketi (Allah ona rahmet etsin)
 - b) İmam Mansur’dan sonra İmam Şamil hareketi ortaya çıkana kadarki dönemdeki cihad hareketleri (Allah ikisine de rahmet etsin)
 - c) İmam Şamil’in hareketi
 - d) İmam Şamil’den sonra Müslüman Kafkasya’daki cihad hareketleri (Allah ona rahmet etsin)
- 2) Sovyetler Birliği ve Müslüman Kafkasya arasındaki çatışmalar
- 3) SSCB’nin çöküşünden sonra Ruslarla Müslüman Kafkasya arasındaki çatışmalar.

Çarlık Rusya’sı ile Müslüman Kafkasya Arasındaki Çatışmalar

İmam Mansur’un dönemi -Allah ona rahmet etsin- (1785-1791):

1600’lerin sonunda (tam olarak 1688’de) Rusya’da Büyük Petro tahta çıktı. Açıkgozluluğu ve kurnazlığı ile Rusların Kafkasya’yı işgal ederek kazanacağı azametin farkına vardı. Bu şekilde haleflerinin adım adım takip edeceği ve Rusların Müslüman Kafkasya’yı işgal etmelerini istediği siyasi vasiyetini ihdas etti.

¹⁶⁶ Bu söz İmam Şamil tarafından -Allah ona rahmet etsin- Ruslar onu Kafkasya’dan sürdüğünde Osmanlı Sultanı’nın İmam’a kendi elini uzaması sırasında söylenmiştir. Şehid -inşallah- kardeşimiz Zelimhan Yandarbiyev bu söz hakkında şunları söylemiştir: “Günümüzde tüm İslâm alemi bunun gibi sitem ve paylama sözlerini hak ediyor”(eş-Şişân es-siyasetü ve’l vâkı’, s.12) Şehid -inşallah- kardeşimiz Zelimhan Yandarbiyev ilk Çeçen İçkerya Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı olan Coħar Dudaev’in yardımcısı idi. Coħar Dudaev öldürüldüğünde zımnen -Allah ona rahmet etsin- Yandarbiyev onun yerini aldı. Afganistan’ın İçkerya Çeçen Cumhuriyeti’ni tanıması yönünde genişletmelerde bulunmak üzere Kandahar’a gitti. Onunla burada çok kısa bir görüşme yaptım. Görüşme İslâm Emirliği bu ziyaretin gizli olmasını istediği için kısa sürdü. Sonra 2004 Şubatında Rus İstihbaratı tarafından Katar’da öldürüldü. Allah ona rahmet etsin. Anatol Lieven, Zelimhan Yandarbiyev’in Coħar Dudaev’in İslâmî tandansına en çok katkıda bulunan insan olduğunu belirtiyor. (Chechnya-Tombstone of Russian Power, s. 70)

¹⁶⁷ Bu ifade 1994 yılında Grozni’de Çeçenlerin sürülmesinin 50. Yıl dönümü için yapılmış olan elinde kınından sıyrılmış bir kılıç taşıyan büyük bir yumruk şeklinde yontulmuş abidenin yanında bulunan açık Kur’an kitabının ilk sayfasında bulunuyordu. Bu abide 1944 yılında Rus yetkilerinin yıkıldığı Çeçen mezarlarının taşlarından yapılmıştı. Bu mezarlar da Ruslar tarafından yıkıldığı zaman Ruslar bu malzemenin yal ve ev yapımında kullanmıştılar. Abide, Rusların Grozni’ye saldırdığı ilk sene yıkıldı. (Chechnya-Tombstone of Russian Power, s. 319-320)

Çariçe 2. Katerina 1729'da tahta çıktığında Petro'nun başladığı işi devam ettirdi. Güneydeki Müslüman beldelere büyük bir kolonizasyon hareketi başlattı. Müslümanlar direnişe geçti ve o günden bu yana direnişe devam etmektedirler. Kafkasya'da Ruslara karşı cihad kıyamına duran ilk lider İmam Mansur'du, Allah ona rahmet eylesin. İmam Mansur Kafkasya'daki ilk imamdır. Aldı isimli bir köyde doğmuş bir Çeçen idi. Ülkesine geri dönüp vaiz olarak insanları Hakk'a davet etmeden ve Şeriat hükmünü ikame etmeye çağırmadan evvel Dağıstan'da İslâmi ilimler tahsil etti. Bu vaizin asil kişiliği, sıdkı ve yaşamındaki sadeliği onun insanlar arasında yükselmesini ve sözünün ağırlığının artmasını da beraberinde getirdi.

İmam Mansur Rus kuvvetlerinin Kuzey Kafkasya'ya ulaştığını duyduğu an köyünün dışına çıkıp insanları işgalci Ruslara karşı cihada davet etti. Onun bu daveti Kafkas halkları arasında karşılık buldu ve bu davete icabet etmek adına adeta yarıştılar. İmam, bütün Kafkas halklarını Rus işgaline karşı birleştirmeye muktedir oldu.

Her ne kadar karşılıklı güçler eşit olmak bir yana sayısal olarak Rusların ezici bir ateş gücü ve çoğunluğu olsa da ve Müslümanlar Osmanlı Halifesinden bir yardım sözü alamamalarına rağmen İmam Mansur 1785-1791 yılları arasında altı sene boyunca Çar kuvvetlerini ardı ardına bozgunlara uğrattı ve onların bir parça bile Kuzey Kafkasya toprağını ele geçirmelerine izin vermedi. Osmanlı Halifesi, daha sonra kaleleri Ruslar tarafından sarıldığı zaman, Rus kuvvetlerine karşı İmam Mansur'dan yardım talep etti. İmam Mansur onların yardımına koştu ve kuşatmayı kırdı. Ancak Türk komutan Hüseyin Battal Paşa Ruslara teslim oldu ve içerisinde İmam Mansur ve adamlarının bulunduğu Anapa Kalesine girmelerine izin verdi.¹⁶⁸

İmam Mansur ve adamları yaralanana ve elindeki kılıç düşene kadar direnişi bırakmadı. 1791'de esir edilmesinin üzerine zincirler içinde Katerina'ya götürüldü ki Katerina ordularını zelil eden bu imamı yenilmiş bir şekilde görebilsin. Katerina İmam'ın Saint Petersburg'daki Shlisselburg hapishanesine götürülmesini istedi. Burada İmam gardiyanlardan birinden ele geçirdiği hançerle diğer gardiyanı bıçaklaması sonrası çıkan olaylarda 1794 yılında şehid edildi. Allah ona gani gani rahmet etsin ve Cenneti onun nihai konağı eylesin.¹⁶⁹

¹⁶⁸ Hüseyin Battal Paşa kaba ve kırıcı davranışları ile bir zaman İmam Mansur'u ve heyetini kendisinden soğutmuş ve ameliyelerde de teksizliği, 12 saatlik yolu 63 saatte alması, Ruslarla savaşmamak için elinden geleni yapması gibi işlerin sonunda Ruslara sığınmış ve davranışları sebebiyle hem "Birleşik Kafkas Birlikleri" hem de Osmanlı ordusu ağır kayıplar vermek zorunda kalmıştır. Büyük kayıplara rağmen Rus ordusunu geri çekilmek zorunda bırakan Kafkas birlikleri bir sene sonra toplanan Rus birliklerine karşı büyük direniş göstermiş, yıpratma savaşlarında 4000 nefer ve 93 subay şehit vermiş ancak Ruslar da büyük kayıplar almalarına rağmen İmam Mansur'u yarılmış şekilde ele geçirmişlerdir. Bu, Ruslara büyük yaralarını unutturmuş ve bir Paşa'nın ihmalatlığı bu şekilde büyük sonuçlara sebep olmuştur. Onun bu davranışlarını Allah'a havale ediyoruz. (Çeviren)

¹⁶⁹ eş-Şişân es-siyasetü ve'l vâkı', s.10; Chechnya, Tombstone of Russian Power, s. 305 ve 306.

İmam Mansur'dan İmam Şamî'ye Kadar Olan Dönemdeki Cihad Hareketleri (Allah İktidare De Rahmet Etsin):

Çeçenlerin Ruslara karşı direnişi diğer liderlerin sancağı altında devam etti. Bunlardan en önemlisi de Taymin Biybolat idi (Allah ona rahmet etsin). Ancak onların Kafkasları birleştirme yolundaki tüm çalışmaları hazin bir şekilde başarısızlıkla sonuçlandı. Paralel olarak Ruslar askeri varlıklarını artırdı, vahşi seferberliklerini ve terörlerini yoğunlaştırdı ve yerli halka yönelik genel soykırımlarına hızla hazırlanmaya girişti. Bu girişim "medenileştirme" ve bölgeyi "haydutlardan arındırma" sloganları altında yürütüldü. Rusya'nın gerçek kolonyal emellerine gelince, onun temelinde Kafkasya'yı doğal halklarından arındırmaktan başkası değildi.

Rusların Çeçenlere yönelik doğal düşmanlığının sebebi Çeçenlerin Kafkas tarihindeki merkezi rollerinden kaynaklanıyor olabilir. Rusya'nın kolonyal emellerini gerçekleştirmek isteyenler farkettiler ki bölgeyi kontrol etmenin yolu Çeçen direnişi yerle bir etmekten geçiyor. General Yermolov'un utanç dolu ifadeleri, Rusların 450 yıldır süregelen vahşi, düşkün ve kavrulmuş dünyevi politikaları ile çok bariz bir uyum içinde Kafkas halklarına bakışını özetliyor. O şöyle demişti: "Son Çeçen'in kafatası bir müze parçası olana kadar savaşmaktan beri durmayacağım."¹⁷⁰

İmam Mansur'un şehadetinden sonra (Allah ona rahmet etsin) Katerina Hazar Denizi'nden Karadeniz'e uzanacak bir bölgede Koşaklar (Kazak)¹⁷¹ için yerleşim yerleri ve kalelerle bezenmiş bir yaşam alanı oluşturulmasını emretti. Böylece Kafkaslara giden her türlü provizyonu kesip onları kısa süreli de olsa bir başeğme sürecine ittiler.

Katerina'nın torunu 1. Alexander başa geldiği zaman Katerina'nın görevini devam ettirmek için gözünü Kudüs ve İstanbul'a dikti. Bundaki ilk adımı Kafkasya'da Rus Çarlığı'nın başdüşmanı olan Çeçenistan'ın Moskova'ya bağlanması idi. Ruslar vahşi ve gözüdünmüş bir siyaset ile Çeçen köylerini basmaya ve kırsal alanları ele geçirmeye başladılar. Bu durum Çeçenleri daha sonra öldürücü gerilla savaşlarını yürütecekleri dağlara çıkmaya teşvik etti. Ruslar böylece bölgeyi ele geçirmekte başarısız oldular ve muazzam kayıplar verdiler.

İmam Gazi el Dağıstani -Allah ona rahmet etsin- 1828 yılında Rus haçlılarına karşı bütün cihad çabalarını birleştirdi ve İslâmi Cihad hareketinin kurucusu ve önderi oldu. İç ayrılıkları ve tefrikaları bırakıp birleşmeleri yönünde çağrı

¹⁷⁰ Şişen es-siyasetü ve'l vâkı', s. 10 -11.

¹⁷¹ Koşaklar (Cossack) veya Kazaklar Rusya'nın güneyindeki halklardan biri olup Sırplar gibi her an Ruslara hizmet etmekle gururlanırlar. Kazakistan Kazakları ile karıştırılmamalıdır. (Çeviren)

yaptığı zaman ünü yüceldi ve insanlar etrafında toplanmaya başladılar. Onun temsilcisi ve yardımcısı ise İmam Şamil el Dağıstani idi. Allah ona rahmet etsin.

Kafkas kabilelerinden biri ona ihanet edip Rusların onu muhasara almasına izin verene kadar İmam Gazi, Allah ona rahmet etsin, Ruslara ardı ardına galip geldi. Muhasara Rusların İmam Gazi ve adamlarını top atışları ile şehid edene kadar günler ve geceler boyu devam etti. Onlardan sadece iki tanesi hayatta kaldı ki bunlardan bir tanesi ağır yaralar içinde kaçmayı başaran İmam Şamil idi. İmam Gazi, Allah ona rahmet etsin, elinde kılıcını tutar bir vaziyette 1832 yılında şehid oldu. Allah ona gani gani rahmet etsin.

Ondan sonra bayrağı devralan Hamza Bey idi, Allah ona rahmet etsin. Haçlılara karşı iki yıl boyunca cihad etti. Ancak o da hıyanetin pençesinden kurtulamadı. O namazda iken münafıklardan bir tanesi onu şehid etti. Suikastçı, köyündeki bir grup insanın eğer şeriat hâkim kılınırsa kaybedilecek(!) şeylerden bahsetmesi üzerine tahrike kapılmış ve imamı şehid etmişti.

İmam Şamil'in Hareketi:

İmam Şamil, İmam Gazi ve Hamza Bey'den sonra Müslüman Kafkasya'da cihad hareketine imamlık yapan üçüncü Dağıstanlı imamdır. O, öğrendiğini uygulayan ve bir darbe üstüne attığı diğer darbelerle Rusların aklını kaybettiren ve bunu 25 yıl boyunca yapan bir mücahiddi. Dine adanmışlığın ve Allah'ın fâzlı ile cihad ve ribat fırsatları ile o günden bugüne Çeçen ve Kafkas cihadının sembolü oldu. Hatta 19. Yüzyılda Müslüman ümmetin başı çeken cihad sembollerinden birisi haline geldi. Onun saldırgan Ruslara karşı verdiği savaş dünya çapında birçok ulusun özgürlük için kendine örnek aldığı bir direniş ve mücadele örneği oldu.

Onun şeyhi İmam Gazi gibi İmam Şamil de Dağıstan kökenliydi. Daha da mücerred olarak söylemek gerekirse Avarlardan geliyordu. Önceden belirttiğimiz gibi İmam Gazi'nin yardımcısı idi. İmam Gazi'nin şehid olduğu savaşta kötü şekilde yaralanmıştı. Mucizevi bir şekilde kaçtığı Çeçenistan'da çok sıcak karşılandı ve 1834 yılında hem Çeçenistan'ın hem Dağıstan'ın İmamı olarak tayin edildi. Bu, Büyük Kafkasya tarihindeki büyük tarihsel dönüşümlerden ve köşe taşlarından biri oldu. İmam Şamil'in özgürleşme hareketi "Kafkas Savaşı" olarak bilinen nosyonu yarattı.¹⁷²

Aynı sene İmam Şamil, Allah ona rahmet etsin, tüm aşiret şeflerini ve aşiret kadılarını meseleyi görüşmek üzere Kafkas Dağları'nın ortasında bir mekânda toplantıya çağırdı. İmam Şamil Ruslara karşı muzaffer olabilmek adına Müslü-

172 eş-Şişân, Ebu Muhammed el-Filistîni

manların direnişlerinin galip gelmesi adına izlenecek temel metodları tespit etti ve ortaya döktü. Aşiretleri tek bir ümmete çevirdi, bölgeyi çeşitli idari alanlara böldü, her bölgeye bir temsilci atadı ve onları Şeriat temelli, örfi ve askeri işlerle ilgili yetkili olarak tayin etti. Ayrıca Çeçenya'da şeriat kararlarını uygulamak için bir merkezi Şeriat mahkemesi ve silah ve mühimmat üretimlerinin yapılması için de fabrikalar kurdu. İmam Şamil, Müslümanların arasında İslâmi yönetimi tesis edip eğitimlerinde Allah'ın dini ve cihad ruhunu Müslümanlara verince Kafkas halkları etrafında toplandı ve kendisinin başkanlığını yaptığı bir yönetim kurdu.¹⁷³ İmam Şamil, Allah ona rahmet etsin, aslına bakılırsa Çeçenistan'da bir yönetim formu oluşturan ilk liderdi.¹⁷⁴

Rusları, Kafkasların çoğundan def etmek İmam Şamil'in aşağı yukarı 30 senesini aldı. Onun ünü tüm Avrupa'ya yayıldı ve yiğitliği ezilmiş halkların arasında bir kutlama sembolüne dönüştü. Bu daha sonra Rusları provoke eden bir hale büründü. Ruslar ta ki 1859'da onu esir edinceye kadar her koldan toplam 300.000 askerle saldırılara başladılar.¹⁷⁵

İmam Şamil, Allah ondan razı olsun, Müslüman ümmetin liderliğini ve temsilini yapan Osmanlı Hilafetinden destek almaya çabaladı. Ancak Ruslara karşı 25 sene süren cihadı boyunca Osmanlı Hilafeti ona bu desteği sağlayamadı. Bunun sonucunda İmam yenildi ve esir düştü.

İmam Şamil'i ellerine geçirdikleri an Ruslar, Kafkasların yenildiğini ve Kafkas Savaşı'nın bittiğini ilan ettiler. Sonuç olarak büyük bir dar-ul İslâm toprağı kaybedilmiş ve Osmanlı Hilafetinden ayrılmış oldu. Bu yalnızca Çeçenler ve Kafkaslar için değil tüm Müslümanlar için etkileri bugüne kadar devam eden bir yenilgi ve sekteye uğrama oldu.

Çarlık Rusyası'nın 1859'daki açıklamalarına rağmen Müslüman Kafkasya bugün hala Ruslara direnmektedir. Mücahidleri ve halkları, Ruslara zor zamanları tattırmaktan asla yorulmak nedir bilmemişlerdir.

10 yıllık esaretinden sonra İmam Şamil'in Hicaz'a gidip haccını eda etmesine izin verildi ki bu vefatına yakın bir dönemdir.

Türk Sultan, İmam Şamil İstanbul'a geldiğinde onu huzura kabul ederek şerefliendirdi. Rivayet edilir ki Sultan ona elini uzattığında İmam Şamil dedi ki:

"Kafkasya'da yirmi beş yıl boyunca benim yardımına gelmesini bekledim."

¹⁷³ Chechnya - Tombslone of Russian Power, s. 308-309.

¹⁷⁴ eş-Şişân, Ebu Muhammed el-Filistini

¹⁷⁵ eş-Şişân, Ebu Muhammed el-Filistini

İmam Şamil 1871 yılında Medine-i Münevver'e'de Allah'ın rahmetine ilt etti. Allah ona gani gani rahmet etsin ve İslâm ve Müslümanlar adına yaptığı için en güzel bir şekilde mükafatlandırсын.

İmam Şamil -Allah Ona Rahmet Etsin - Sonrası Dönemde Müslüman Kafkasya'da Cih

İmam Şamil'in, cihadın temellerini oluşturmak için yaptığı şeyleri bert etmek adına ve direnişin temellerini yıkmak emeliyle ajanlar bu temelleri at alimleri ve liderleri hedef almaya başladılar. Daha sonra Ruslar soykırım, sürgü ve zorunlu göçler yoluyla 1860'ta 3,2 milyon olan Kuzey Kafkasya nüfusu 1897'de 1,6 milyon'a indirdiler.

İmam Şamil'in dövuştüğü aynı dönemde Çerkesler ve Türk Kafkasyalılar Ruslara karşı savaşıyorlardı. Ancak onlar ayrı ayrı ve ortak liderlikten uzak b savaşıma giriştiler. Ruslar 1860 yılında galip geldikleri zaman vahşi Rus katli mından ve sürülmelerden dolayı 1,2 milyon kadarı bölgeden kaçmak zoruna kaldı.¹⁷⁶ Kafkas Savaşı'nın yenilgi ile sonuçlanmasının ardından kafir hüküm y şamak istemeyen bazı Çeçenler Türkiye, Suriye ve Ürdüne hicret ettiler. Orad kalanlar ise kendi özgürlükleri için savaşımaya devam ettiler. İlk ayaklanmalar İmamların yenilmesinden iki sene sonra 1861 yılında oldu. Daha sonra 1878 ve 1879 yıllarında da ayaklandılar. Son ayaklanmalar İmam Ablag Aladni -Allah ona rahmet etsin- tarafından yönetildi. Ancak devrim barbarca bastırıldı ve dev rimin 11 lideri Grozni'de idam edildi, Allah onlara geniş rahmet etsin.¹⁷⁷

Sovyetler Birliği Ve Müslüman Kafkasya Arasındaki Savaş

1917-1919 Yılları Arasında Rus İç Savaşı Sırasında Müslüman Kafkasya'daki İsyân

Birinci Dünya Savaşı'nın çıkmasını fırsat bilen Müslümanlar bu dönemde sradışı faaliyet gösterdiler. Bundan dolayı 1917'de Lenin'in devrimine kadar Müslümanlar Çar rejimine karşı duran sosyalistleri ve komünistleri desteklediler. Lenin halkların desteğini almak adına Çar'ın kösteklediği "azınlıkların özgürlüğü" görüşünü savunmaya ve ayrılma ve özgürlük adına sahte sözler dağıtmaya başladı. Müslüman cumhuriyetler hiç vakit kaybetmeden bağımsızlıklarını ilan edip bir Müslüman Federasyon kurma isteklerini deklare ettiler.

Komünist rejim tesis edildiği zaman Lenin, Rus Ordusu'na talimat verip Müslüman beldelerine doğru ilerlemelerini istedi. Ordu bu emre öylesine sahip çıktı ve bu cumhuriyetleri istila etti ki yoğun soykırımları ve zorunlu kitle göçleri politikaları Çar rejimini aratır oldu.

¹⁷⁶ Chechnya- Tombstone of Russian Power, s. 314-315

¹⁷⁷ eş-Şişân es-siyasetü ve'l vâkı', s. 12.

Lenin 3 milyon Müslümanın ölümüne sebep olurken onun halefi Stalin döneminde bu sayı 20 milyonu buldu. İslâmi okulların ve mescitlerin çoğu tarumar edildi ve Kafkasya küçük bölge ve devletçiklere bölündü.¹⁷⁸ Verdikleri ulusal bağımsızlık sözlerini hiçe sayan Bolşevikler daha çok terör ve baskı uygulayan bir rejim inşa ettiler ve bu rejimin ateistik ve materyalist yapısı hakkında da böbürlenmekten geri durmadılar.¹⁷⁹

Sonraki Başkaldırıları:

Çeçenler 1934 yılında İbrahim Kaldak devriminde ve 1940 Hasan İsrailov ayaklanmalarında olduğu gibi komünist istilaya ve onların baskı ve zulüm dik-tasına karşı ayaklandılar. Ancak ne var ki her seferinde komünistler tarafından vahşice bastırıldılar.¹⁸⁰

Otuzlu yıllarda Sovyet liderleri birçok Çeçeni, Kolhozlarda çalışmaya zorla-dılar ve dini ibadet haklarını da ellerinden aldılar.¹⁸¹ Çeçenlere acı çektiren bu politikalar onları ihtirasları ve geleneksel yaşam tarzlarından kaynaklanan mo-tivler ile sert bir karşı koyma savaşına sevk ediyordu.¹⁸² Aynı dönemde Bolşevik-ler tutuklama ve infaz seferberliğine kalkıştılar. Amaçlarından biri de Çeçenlerin arasından en zeki ve en ekmel olanlarını, özellikle de dini liderleri ve kurumları yok etmektir. 1937 yılında 15000 alim ve entelektüel Grozni'de idam edilirken diğer birçokları da ya Sibiry'a'ya sürüldü ya da hapsedildi.¹⁸³

Çeçenlerin Sürülmesi:

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Çeçenleri, İnguşları ve Kırımılları Nazilerle işbirliği yapmakla suçlayan Stalin Hükümeti Şubat 1944'te bu insanları nakliye vagonları ile Kazakistan'a ya da dondurucu Sibiry'a'ya sürme politikasına giri-şirken aynı zamanda toprakları ve emvaline de el koydu. Bunun sonucu olarak on binlerce sürülmüş insan açlık, hastalık, işkence ve vahşi zulmün pençesine düştü.¹⁸⁴

Her ne kadar resmi açıklama "Nazilerle işbirliğini cezalandırma" olsa da bu ha-reketin temelinde yatanlar daha çok Stalin'in içselleşmiş barbarlığı, komünist gad-

¹⁷⁸ Şeyh, Ebu Muhammed el-Filistini

¹⁷⁹ Şeyh es-siyasetü ve'l vâkı', s. 12.

¹⁸⁰ Şeyh, Ebu Muhammed el-Filistini

¹⁸¹ Kolhozlar, kolijinal tarım toplulukları idi. Burada hem tarımsal üretim ve ortak yaşam gibi komünist fikirler aşılanıyor hem de toplumlar din ve kültürel aidiyetlerinden "arındırılıyor"lardı. Benzeri uygulamalar Mao Tse Tung zamanında Çin Kültür Devrimi'nde ve İsrail'in kuruluşunda ters bir amaçla- Kibbutz denen çiftlik-köylerde de uygulanmıştı. (Çeviren)

¹⁸² Microsoft Encarta Encyclopedia 2005 - Chechnya Maddesi

¹⁸³ Şeyh es-siyasetü ve'l vâkı', s. 12.

¹⁸⁴ Şeyh, Ebu Muhammed el-Filistini

darlığı ve Kafkas kökenleridir. Bunun yanında tabii ki Türklerden intikam alıp onları tahrik etmek ve eski ayaklanmaların intikamını almak da sayılmalıdır.

Stalin İkinci Dünya Savaşı'nın bitmesinden evvel topraklarından taviz (Özelikle Rusların 1878 Antlaşması ile Türklerden alıp Lenin'in geri verdiği Kars ve Ardahan bölgesi) ve Boğazlarda Rus hakimiyetini tanıması yönünde Türkiye üzerinde baskı kurmaya ve savaş tehdidinde bulunmaya başlamıştı. ABD 1946 yılında Türkiye'ye desteğini izhar edip bunu Ruslara açıkça belirtene dek bu politikadan vazgeçmedi.¹⁸⁵

Bundan dolayı Stalin'in emellerine ulaşmak için herhangi bir savaş durumunda kendi karşısında yer alacak olan ve Türklerle işbirliği yapabilecek olan Türk kökenli Karaçay, Balkar, Tatar ve Kumuklar ile Türklerin ezeli müttefiki olan Çeçenleri Türkiye'ye deport etme amacıyla hareket etmesi şaşırtıcı değildir.¹⁸⁶ Ancak binlerce insan trenlere gitmeye direndi. Bundan dolayı NKVD'ye çıkmaya zorlayamadıkları dağlık bölgede bulunan altı köyün ahvalini ahırlara ve camilere doldurup şehid ettiler. Hastanedeki hastalara bile farklı muamelede bulunmadılar!!!

Bazı Çeçen savaşçıları Rus birliklerine ve yerleşimcilerine saldırmak amacıyla dağlara saklandılar. Bu onların dağlık bölgeye yerleşmelerine mâni oldu.

Haybah Katliamı'ndan¹⁸⁸ mesul olan NKVD'ye bağlı General Gveşiyani'nin amiri Beria'ya gönderdiği rapora göre:

"Deportasyonun imkansızlığı ve köylülere yönelik amaçların zamanında gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla 700 haybahlının yok edilmesi gerekiyordu."

Ödül olarak Beria ona bir madalya ve terfi sözü verdi. Stalin de "Kafkasyadaki görevlerini başarıyla icra ettikleri için" NKVD güçlerini öve öve bitiremedi.¹⁸⁹

Ruslar bununla da tatmin olmadılar. Bir zamanlar bu toprakların bir Çeçen yurdu olduğunu gösteren her şeyi tarumar ettiler. Edebi, bilimsel ve tarihi el yazmaları ve yayımlar dahil Çeçenyadaki tüm kütüphaneler ve arşivler kelimenin tam anlamı ile boşaltılıp yok edildi. Ayrıca Çeçenistan'ın tüm alimlerinin meşayihinin ve entellektüellerinin İslâmi çalışmaları da bunlara ilave edildi.

185 Müellif burada Truman Doktrini ve Marshall Yardımlarından bahsediyor. Bu olaylar üzerine Türkiye denge politikasını terkettiler ve yanlısı dış politika yürütmeye başlamış ve 1952 yılında NATO'ya dâhilî ile bunu kalıcı hale getirmek ve Sovyetlerden korunmak amacıyla... (Çeviren)

186 Chechnya - Tombstone of Russian Power, s. 316.

187 İçişleri Halk Komiserliği (Narodnyi Komissariat Vnutrennikh Del).

188 Haybah Katliamı Çeçenistan'ın dağlık bölgelerinde bulunan Haybah köyünde yaşayan 700 Çeçen Müslüman'ın NKVD'ye... Mihail Gveşiyani komutasındaki Sovyet güçleri tarafından toplu olarak şehid edildiği olaydır (Çeviren)

189 Microsoft Encarta Encyclopedia 2005 - KGB.

Daha sonra Rus kitaplarından Çeçenistan ve sürülmüş halka ilişkin ne varsa çıkartıldı. Onları sadece tarih, edebiyat ve sanat kitaplarından silmediler bunun yanında şairlerin ve yazarların eserlerindeki kelimeleri değiştirip okul kitaplarına uyarladılar. Bu şekilde etnik soykırımı kültürel soykırım takip etmiş oldu.¹⁹⁰

1957'de, bu ulusun haksız bir şekilde zorla anavatanlarını terk ettirilmelerinden 13 sene sonra Sovyetler Birliği Başkanı Nikita Sergeyeviç Kruşçev, Çeçenlere ve Müslüman Kumuklara haksızlık edildiğini ve onların masum olduklarını ifade edip anavatanlarına tekrar dönebileceklerini açıkladı.¹⁹¹ Bu dönenlerin arasında Başkan Cohar Dudayev de vardı, Allah ona rahmet etsin. Çeçenler sürgün edildiğinde o babasının omuzlarına binmiş bir şekilde vatanını terk eden bir çocuktu. Ülkesine geri döndüğünde 13 senesini toplama kampında geçirmişti bile.

Sovyetler Birliği'nin Çöküşünden Sonra Ruslar ile Müslüman Kafkasya Arasındaki Çatışmalar

Çeçen Cumhuriyeti:

25 Aralık 1990 tarihinde Çeçen Ulusal Kongresi oybirliği ile Çeçen Cumhuriyeti'nin kurulduğunu ilan etti. 27 Ekim 1991'de ise Cohar Dudayev¹⁹² bağımsızlığını ilan eden İçkerya Çeçen Cumhuriyeti'nin ilk başkanı seçildi. Bu Aralık 1991'de SSCB'nin çöküp Rusya Federasyonu'nun kurulmasından evvel meydana geldi. Bundan dolayı Rusya seçimlerin sonucunu ve İçkerya Çeçen Cumhuriyeti'ni tanımayı reddetti.

Moskova acil durum ilan etti. Ancak Çeçenler Rus birliklerini muhasara altına aldı ve tek bir kurşun sıkmaya gerek kalmadan ülkeyi terk etmeye zorladı. Dahası, Rusların ülkede bıraktıkları tüm uçak ve mühimmata el koydular. Diğer cumhuriyetler gibi bu yeni cumhuriyet de Rusya'dan bağımsızlığını ilan etti. Rusya her ne kadar müzakere teklif ettiyse de Dudayev Rusya'nın kendi ülkesinin bağımsızlığını tanımadan müzakereye yaklaşmayacağı çok açıklı.

Birinci Çeçen-Rus Savaşı (Aralık 1994- Ağustos 1996):

1994 yılında Çeçenya bağımsızlığını ve Başkan Cohar Dudayev de Çeçenleri İnguşlarla, Dağıstanlılarla ve Tatarlarla birleştiren Müslüman Federal devletin

¹⁹⁰ M. Şişkin, *es-sıyasatü ve'l vâkı'*, s. 13-14 ve Chechnya – Tombstone of Russian Power, s. 319.

¹⁹¹ N. Kruşçev (doğru okunuşu Horosov) bunu herhangi bir şekilde Müslümanlara sempati duyduğu veya vicdan azabı çektiği için yapmadı. Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP) toplantısında Stalin'i her alanda eleştirerek Sovyetler'in yanlış politikalarından dönmesi gerektiğini vurguladı ve ülkesinde eleştirildi. Bu finans alanından Balkanlar politikasına, iç halkların statülerinden anayasaya kadar değişiklik ve reform anlamına geliyordu. Bu anlamda Kruşçev zahiren bazı adımlar atmış olsa da onun materyalist ve ateist fikriyatı Müslümanlara olan nefsinden bir şey kaybetmemesine neden olmaya devam etti. (Çeviren)

¹⁹² 21 Nisan 1996'da suikastle şehid edildi. Takdire şayan çabaları sonucu yerinde bir şekilde "Kafkasların İmamı" ünvanını elde etti.

kuruluşunu ilan etti. Buna mukabil Rusya 11 Aralık 1994 tarihinde Çeçenya'yı işgal ettiğini duyurdu. Ruslar 1995'te tamamen işgal etmeden önce Grozni yerle bir olmuştu. Binlerce kişinin ölmesine rağmen Çeçenler savaşa devam etti ve böylece savaş da devam etti. Nisan 1996'da Cohar Dudayev şehit edildi. Allah ona rahmet etsin.

1996 Mayıs'ında Başkan Boris Yeltsin Çeçenya Başkanı Zelimhan Yandarbiyev ile ateşkes konusunda anlaştı. Ancak savaş iki tarafta da devam etti.

Haziran ayına gelindiğinde çoğu sivil 400.000 kişi hayatını yitirmiş ve 300.000 Çeçen de yerlerinden edilmiş ve Rusya'nın muhtelif bölgelerine dağılmışlardı.

Rus hükümeti Çeçenlerin tamamen ayrılmasına müsaade etmeyeceklerini ancak yarı bağımsız bir otonomiye Rusya Federasyonu içinde kabul edeceklerini söylediler. Ancak Mücahidler savaşa devam etti ve bağımsızlık dışında diğer hiçbir seçeneği gözden geçirmeyeceklerini açıkça gösterdiler.

Ağustos 1996'da Rus ordusunu geri çekilmeye zorlayacak büyük bir kitlesel saldırıda bulunan mücahidler Rusların hezimet içinde geri çekilmesi ile Grozni'yi geri aldılar.

Bunu, Ulusal Güvenlik Danışmanı Alexander Lebed ile Aslan Maşadov'un tartışmaları izledi. Allah Maşadov'a rahmet etsin. Çeçenya'nın bağımsızlığını 001 senesine erteleyen barış antlaşmasını imzaladılar.

1996 yılında tüm Rus Kuvvetleri Çeçenya'dan çekilmişti.¹⁹³

İkinci Çeçen-Rus Savaşı (Eylül 1999 -):

1999 senesinin Eylül ayının sonlarında, Dağıstan Rusya ve Çeçenya sınırlarında yükselen tansiyonu bahane ederek Ruslar Çeçenya'yı tekrar işgal ettiler.¹⁹⁴

Bu gerilimin arkasındaki asıl sebep Dağıstan Müslümanlarının, özellikle de Karamakhi ve Şabanmakhi'deki Müslümanların kendi bölgelerinde şeriatı tesis etme talepleri idi. Ancak Ruslar bu girişimi güçle bastırmak istediler ve bunun üzerine Müslümanlar Çeçenya'daki mücahid kardeşlerine yardım talebinde bulundular.

Aynı dönemde, Ağustos 1999'da Moskova'daki başta olmak üzere üç Rus şehrinde yoğun bombalamalar yaşandı. Her ne kadar Mücahidler bu bombalamaları kabul etmese dahi Rus hükümeti bunlardan mücahidleri sorumlu tuttu ve bunu ikinci işgal için bahane olarak kullandı.

193 eş-Şişân, Ebu Muhammed el-Filistini

194 eş-Şişân es-siyasetü ve'l vâkı', s. 109.

Şeyh Zelimhan Yandarbiyev bu olaylardan bahsetmişti. Allah ona rahmet etsin, o dedi ki:

"Moskova ve Volgodonsk'taki patlamalardan kim sorumluydu? Hani şu Rusların istilasını meşrulaştırmak için sinsice kullandıkları mesele.? Zaman, adeti üzere, bu sorunun da cevabını verdi: Bu operasyonu yapanlar, yüksek rütbeli Rus otoritelerine itaatkâr olan Rus özel kuvvetleridir.

Ancak buna rağmen, şimdi tüm samimiyetimle söylüyorum ki Çeçenya bugün sadece apartmanları bombalamak değil tüm Rusya'yı ve halkını yeryüzünden silme hakkını meşru ve manevi hakkını haizdir. Bu, Rusların yıllardır Çeçenlere uyguladığı kitlesel soykırımın ışığı altında söylenmiş reddedilemez bir haktır."¹⁹⁵

Çeçenlerin Dağıstanlı kardeşlerine yardım etmesi konusunda O dedi ki:

"Dağıstan'a ve Çeçenya'nın ona müdahalesine gelince, Dağıstan Müslüman bir beldedir. Ayrıca Rusya tarafından işgal edilmiş Şamil İmamlığı'nın bir parçasıdır. Bundan dolayı Allah adına düşmana karşı cihada katılmak ve adaleti tesis etmek bizim görevimizdir.

Dağıstan halkı çok iyi biliyor ki onları kimse hedef almadı. Cihad operasyonları Dağıstan'daki İslâmcılarla savaştığını iddia eden ancak gerçekte bunu ancak cürümlerini kapatmak için bir maske olarak kullanan Rus işgalcilerini hedef almaktadır.

Binaenaleyh, Dağıstan ve Çeçenya'nın yanı sıra Kafkasya bölgesinin tamamı İslâm Hilafeti'nin ayrılmaz bir parçasıdır. Buna mebni olarak İslâm topraklarını ateistlerin elinden kurtarmak için cihad etmek her Müslümanın üzerine farzdır. Aramızdaki her Müslüman bu görevi ifa etmek adına Alemlerin Rabbi olan Allah için cihad etmelidir."

Savaş bugün hala devam etmekte ve Müslüman Çeçen Halkına yönelik her türlü vahşi suç işlenmeye devam etmektedir.

¹⁹⁵ es-Sıfâr es-sıyasatü ve'l vakı', s. 109.

BİRİNCİ SAVAŞ'IN (ARALIK 1994- AĞUSTOS 1996) ASKERİ ÇIKARIMLARI

“Ruslarla Çeçenlerin arasındaki bu çatışmayı bitirmenin tek yolu cihaddır. Bu cihad savaş formunda olacaktır çünkü Ruslar bizimle bu şekilde başa çıkmak istediler” (Zelimhan Yandarbiyev)

Birinci Savaş'ta Çeçen'lerin Ruslar Üzerindeki Galibiyetinin Değeri

Birinci Savaş'ın sonunda Çeçenlerin Ruslara karşı galibiyeti, tüm standartlarda muazzam bir zafer olarak nitelenmelidir. Anatol Lieven şu şekilde tarif eder:

“Askerler ve antropologlar için ve hatta dünya politikası için savaşın sahadaki doğası ve Çeçen direnişinin karakteristiği çok büyük öneme sahiptir, ya da sahip olmalıdır. Rusların zayıflığı bir kenara, Çeçenlerin bu şartlar altında böylesine bir zaferi kazanması antropolojiden askeri mobilizasyona, hava gücünün kısıtlı etkisinden şehir savaşının doğasına ve en başta da savaşın bizzat kendi doğasına ilişkin çıkartılacak dersleri bize göstermektedir. Çeçen ayrılıkçı güçlerin Rusya'ya karşı zaferi geride bıraktığımız asırdaki en büyük kolonyal direniş örneklerinden birini teşkil etmektedir. Tarihi etkilerinin Dien Bien Phu veya Cezayir FLN'si ile karşılaştırılması şimdi Rusya'da ne olacağına bağlıdır. Ancak salt askeri başarı olarak bakıldığı zaman Çeçenler şimdiden Vietkong'a muadil duruma geldiler ve Albay Aslan Maşadov da gerçek ve ender bir dahi komutan olarak tek nefeste General Giap ile anılmaya hak kazanmıştır.

Bu konular üzerinde Washington DC'de kaldığım sürede çokça tefekkür ettim. Çünkü ne kadar az sayıda Amerikan askeri analistinın bugün komutan olduğunu ya da en azından savaş tecrübesi olduğunu ve daha da az saydaki analistin sürekli ve ağır hava saldırılarına maruz kaldığını teşehhüd edince bu soruların da vurucu gücü o derecede arttı ve beni düşünmeye zorladı. Özele incek olursak, onların çoğunun askerileri savaşmaya veya kaçmaya zorlayacak ve moralin bütüncül doğasını analiz ettirecek faktörlerin hiçbirine herhangi bir şekilde hâkim olmadıklarını gördüm. Bu, onları Batı'nın politikasında derin sonuçlar doğuracak hataları analizlerine nakış gibi işlemeleri sonucunu da doğuruyordu.¹⁹⁶

[...]

Böylesine “düzensiz” ve “ilkel” güçlerin modern Avrupalı ordulara karşı muzaffer olduğu paralel örnekleri bulmak için Etiyopyalıların Adowa'da İtali-

196 Anatol Lieven'in 1998'de yazdığı bu fikirler Amerika'nın daha sonra Irak'taki yenilgisine de uygun değil midir?

ra'vı. Anual¹⁹⁸'de Faslıların İspanya'yı veya Amerikan yerlilerinin Amerikan ve İngilizleri nasıl yendiğine bakılmalıdır.

Tabii, bir yandan bu durum bir yandan geçtiğimiz asırdaki İtalyanlardan ve İspanyollardan bugün daha güçlü olmayan Rus ordusu hakkında ve sonra da başaşağı olmuş dünya askeri düzeni hakkında bilgi verirken öteki taraftan da Çeçen zaferinin sıradışı askeri kalitesini ve Çeçen savaşma ruhunu ve geleneğini vansıtan bir tanıklık olarak karşımıza çıkar ki yirminci asırda bu mekanizma olduğu gibi işlemiştir. Vurucu Çeçen zaferinin idraki için Çeçenlerin ve ayrılıkçı savaşçıların sayısının bir avuç kadar olduğu da unutulmamalıdır. Şunu düşünün, Rusların savaşın başında Grozni'ye düzenledikleri saldırı ve 1996 Ağustosundaki Çeçen karşı saldırısı dışında Grozni'deki ve diğer yerlerdeki toplam Çeçen savaşçı sayısı tahminen 6.000 kişi olup en racih görüş ise Çeçen özgürlük savaşçılarının sayısının asla 3.000'den fazla olmadığıdır ki bu kendi düşmanlarını onların karşısında 15 kat fazla bir savaşçına sahip olduğunu gösterir. Ancak tabii ki yarı zamanlı savaşan Çeçenlerin sayısı bu sayının üstündedir. Yine de Ruslar sayısal olarak birçok savaşta Fransız ve Amerikalıların İndo-Çin'de, Fransızların Cezayir'de ve Sovyetlerin Afganistan'da sahip olduğundan daha büyük orana sahiptiler. Dahası, 6.000 milkare ile (inguşetya hariç) Çeçen toprakları bu mezkûr ülkelerin sadece birer şehri kadar idi. Bu, bütün Vietnam savaşının sadece Hue şehrinde cereyan edip Amerikalıların yine de yenilmesine benzer.¹⁹⁸

Anatol Lieven şöyle devam ediyor:

"Çeçenlerin 1994-96 arasındaki savaşımı dünya çapındaki anti-kolonyal mücadelenin son serisini teşkil ediyordu ki son iki nesil bu serinin tamamını İndoçin'den Cezayir'e, Portekiz Afrikası'ndan Afganistan'a kadar müşahade etmiştir. Önemli bir nokta olarak, Çeçen direnişçilerin ve onların komutanlarının başarısı paralel dünyanın göstermek istediğinden daha azim ve vurucudur. Hatta öyle ki bu modern savaş tarihinde çokça sıradışı- belki de nevi şahsına münhasır- bir gelişmedir. Öyle ki Çeçenler sadece gerçek bir devletin desteğini almadan galip gelmekle kalmamışlar aynı zamanda bir formel askeri hatta siyasi bir kurumun da desteğini almadan bu işin üstesinden gelmişler ve bunu -her ne kadar Sovyet silahları ve eğitimi ile teçhiz olsalar da -kendi toplumundan ve geleneklerinden mülhem bir şekilde başarmışlardır."¹⁹⁹

Şehid-i şîhallah- kardeşimiz Başkan Zelimhan Yandarbiyev, Lieven'in açıklamakta başarısız olduğu Çeçenlerin zaferinin ardındaki sebebi şu şekilde ifade etmişti:

¹⁹⁸ Anual saray-İspanyol ve Müslüman kuvvetler arasında, Emir Muhammed Abdulkerim el Hattabi'nin komutanlığında- Allah ona rahmet etsin- Müslümanların 18.000 İspanyolu zehli ettiği Temmuz 1921 tarihli savaştır. Bkz: El-Hattabi ve Ma'reket Anual, Al-A'lam, Al-Zirikli, Bu Ma'm. s. 217 ve Afghanistan ve'l Taliban ve Ma'reketü'l İslam el Yevm, s. 58.

¹⁹⁹ Chechnya- Tombstone of Russian Power - Giriş, s. 3-5.

²⁰⁰ Chechnya- Tombstone of Russian Power -, s.301

"Savaşın başlangıcında iki kuvvetin azametinin kıyaslanacak bir noktası yoktu. Çeçenya'yı işgale giriştiklerinde Rusya yarım milyon askerini en modern silahlarla, askeri hava araçları, helikopterler, obüsler ve her türlü güdümlü füze ile teçhiz etti. Tüm bunlara rağmen ve sınırsız kaynaklarına rağmen Ruslar el. lerinde hafif silahları olan ve aldıkları ganimetlerle savaşan birkaç bin mücahi. din direnişini kıramadılar. Mücahidlerin silahı hafifti ancak Allah'a olan inançları bütündü. İşte Çeçenlerin bu küstah düşmana karşı savaşıp onları pe. rişan etmelerinin ardındaki sebep buydu."

Böylece Allah düşmanın sadece İslâm'a yönelik husumetinden dolayı girdiği bu savaşta bizi destekledi.

Yandarbiyev ayrıca diyor ki:

"Çeçenyanın 1996 yılındaki zaferi ve eşitsiz koşullara rağmen devam ettirdiği cihadı, Allah'a inancın ve doğru yolda dini bütün olmanın imkansızları mümkün kılan ve her ne kadar iyi hazırlanmış ve donanmış olursa olsun düşmanlara karşı zaferi getiren bir sır olduğunu göstermiş oldu. Eğer Müslümanlar İslâm ruhunu kuşanıp Allah'ın gücüne ve fazluna kendilerini teslim ederlerse hiçbir düşmandan korkmalarına gerek kalmayacaktır. İslâm'ın ve ümmetin izzeti ancak Allah'ın üzerimize yüklediği görevleri idrak edip onları gerçekleştirmeye azmettiğimiz zaman geri gelecektir. Sorulacak soru şudur: Biz Müslümanlar olarak Çeçenlerin yolunu takip edip Allah adı uğruna saflara katılmaya hazır mıyız?"²⁰⁰

Organize Zalim Güce Karşı Mümin Direniş Savaşçıları

Birinci Çeçen-Rus savaşı ordu mensuplarının gerilla savaşı dediği başarılı ve bütüncül bir ulusal cihad savaşının ideal bir örneği idi.²⁰¹ Anatol Lieven'in de belirttiği gibi başarılı bir gerilla hareketinin tüm gereksinimlerini karşılamakla kalmayıp göz kamaştırıcı sonuçlar doğuran bir harekattı. Bu savaş sırasında Çeçen mücahidlerin ve yardımcılarının Rus askeri varlığını zelil eden bazı başarılı uygulamalarından bahsedeceğim.

- Gerilla savaşı zayıfın güçlüye karşı kullandığı bir savaş formudur. Kesin bir askeri başarı beklemekten çok düşmanı yorarak ve onları savaşı durdurmak için müzakerelere ikna ederek başarıyı uman siyasi bir modeldir.

200 eş-Şişân es-sıyasetü ve'l vâkı', s. 103.

201 Çeçen mücahidler hala yığınlar halindeki Rus istilacılara karşı olağanüstü bir direniş göstermektedirler ve bu bir son bulmuş değil. İkinci savaşın durumu, uluslararası koşullardan dolayı birinci savaşa nazaran kat be kat daha da zorlaşmıştır. ABD de önceki savaşta Rusları desteklemiş ve onların Kafkasya'daki insan dışı tutumlarını "terörle mücadele" kisvesi altında arkasında dumuştur.

Ebu Bekir 'Akide, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

"Rus kuvvetleri Çeçen topraklarını derinlemesine yardı ve 22 ay içerisinde neredeyse her yere yayıldı. Ancak diğer taraftan Ruslar resmi rakamlara göre 90.000 kişi kaybettiler ki gerçek sayının bunun çok üstünde olduğuna şüphe yok. Buna bir de yaralıları, sakatlananları ve muazzam maddi zararı ekleyin. Çeçenya onlar için bir ölüm çukuru haline geldiği için onlar buradan çıkmalarına zemin hazırlayacak şerefli bir çıkış kapısı aramaya zorlandılar."²⁰²

Ebu Mus'ab el Suri, Allah onu esaretten kurtarsın, diyor ki:

"Gerilla hareketi iyi çalışılmış ve bilinen askeri taktiklerden oluşan bir strateji sanatıdır. Bu, temellere oturtulmuş bir bilimdir. Zayıf tarafın imkanları dahilinde düşmanı uzun süreli bir yıpratma savaşına sokup siyasi olarak onları ya geri çekilmeye ya da iç çöküşe sürüklemeye yarayan bir harekât tarzıdır.

Gerilla savaşları asla düşman gücünü bertaraf edip zafere ulaşan bir kitlesel yıkım savaşı olmadı. Tam aksine modern zamanda maddi zararlar ender olarak bir savaşa son verir. Savaşlar daha ziyade düşmanı siyasi, ekonomik ve sosyal alanlarda zora sokarak onları gerilemeye veya kaybetmeye iten sebeplerdir.

[...]

Bir diğer deyişle Gerilla savaşı gerillaları ya da zayıf direniş savaşçıların askeri çabalarını kendilerini sayı, potansiyel ve medya ve siyaset araçlarıyla devredışı bırakabilecek büyük sayılardaki askeri kuvvetlere karşı profesyonelce kullanabilmektir. Uzun süreli yıpratma savaşına girerek siyasi taktikler, askeri ve medya çabalarını kapsayan direniş çalışmalarının koordinasyonu, bir süre sonra düşmanı uğradığı baskı, iç ve dış kamuoyunun baskısı gibi etkilerle yavaşmsal unsurları yanı sıra iç ve dış ilişkilerini kaybetmeden bu savaşta ilerleyemeyeceği algısı birleşince düşmanı çöküşe başladığı noktaya getirir.

Sonuç olarak söylenebilir ki direnişin askeri başarısı siyasi bir doğadadır. Bu zafer etkili askeri araçlar ile fiziksel zarara uğratan ve doğrudan ve kesin vuruşlar yapan bir direniş olmadan elde edilemez."²⁰³

Hani' ed-Dardiri der ki:

"Gerilla savaşı güçlüye karşı siyaset savaşı, ideolojik taassuba karşı zorunluluk savaşı, zayıf olanın güçlü maddi olarak güçlü olana karşı verdiği (güç) savaşıdır. Bu savaş askeri anlaşmadan vazgeçip siyasi anlaşmaya kanallize etmeden asla kazanamayız.

²⁰² Rivâyât Sahîne min Arzı'ş Şîşan, s. 53.

²⁰³ Davetü'l Mukdeme, s. 1080.

Askeri bırakışmadan kaçınmak adına gerillalar ellerinden gelen tüm çabayı savaşın süresini uzatmaya adanlar, meğer ki bu taktiksel geri çekilmeyi gerektirsin. Bu askeri stratejik rücu, siyasi alandaki etkinlik her geçen gün arttığı sürece önemli değildir.”²⁰⁴

Bir sahaya çakılı kalmanın önemsizliği hakkında Hattab, Allah ona rahmet eylesin, der ki:

“Savaşı gözlemleyen kitlenin çok büyük bir kesimi tarafından anlaşılamamış bir noktayı şerh etmek isterim: Başkent Grozni de dahil olmak üzere Çeçen şehirlerinin zaptedilmiş olması ne mücahidlerin mağlubiyetine ne de Rus kuvvetlerinin galibiyetine delalet eder. Bence, bu şehirlerin ele geçirilmiş olması onların omuzlarındaki yükü artırır ve onları saldırgan bir pozisyonundan, ellerindeki şehirleri korumak adına savunmacı bir pozisyona doğru iter.

Birinci savaş hakkında bilgisi olanlar şunun idrakindedir ki şehirlerin zapt edilmesi ne mücahidlere yenilgi getirdi ne de düşmana zafer getirdi. İlk savaşta neredeyse tüm Çeçen şehirleri Rus kuvvetlerince zaptedilmişti. Ancak onlar mücahid akınları karşısında pozisyonlarını 20 aydan daha uzun süre tutamadılar. Şimdi özellikle mücahidler önceki savaşa kıyasla daha güçlü konumdadılar ve Ruslar da önceki savaşa göre firara daha temayül içindeler. Her şeye kadir olan Allah’tan bize zafer onlara mağlubiyet vermesini istiyoruz. Biz her şeyden önce Allah’a güvendik ve Allah’ın rızası bizim için askeri ve maddi beklentilerden çok daha öncedir.”²⁰⁵

- Gerilla savaşı halkın ve ulusun savaşıdır. Halkın halk ve ulus davası adına yürüttüğü öncü muharabedir. bundan dolayı eğer savaşan gerillalar halktan yardım görmeyecek olurlarsa kaderleri yalnızca yenilgi olacaktır.

Clausewitz’in “Savaş Üzerine” isimli kitabında belirttiği gibi partizan savaşının kazanılabilmesinin gereksinimleri, halk kitlelerinin mobilize harekete destek vermesi ve uzak bir sert araziden kontrol edilen ve tüm satha yayılmış öfkeli bir savaştır. Clausewitz ayrıca savaşın sonucunun bir muharebe ile tayin edilemeyeceğini de sözlerine ekler.

Bu sebepten mütevellit, eğer mücahidler taktiksel geri çekilme yapmak zorunda kalsalar yahut yenilgi içinde geri çekilseler dahi üzülmemeliler ve umutlarını yitirmemelilerdir.

Halk kitlelerinin desteği hakkında Robert Tabor şöyle söylüyor:

“Bir gerilla savaşçısından bahsettiğimiz zaman esasında bir siyasi partizandan

204 el-Medhal il’s-Sekâfeli’l Askeriyye, s. 77.

205 es-Samerû’l Müstetâb fi Sireti’l Kâid Hattab, s. 6, 40.

ve primer silahı silah yahut pala olmayıp onun içinde ve onun için savaştığı topluma ve ulusa olan bağlılığı olan silahlı bir sivilden bahsederiz.”²⁰⁶

Ayrıca diyor ki:

“Şimdiye kadar açıkça ortada olması gerekir ki halk, tüm savaşım için anahtar hükmündedir. Her ne kadar Batılı analistler bu fikirden pek haz etmiyor olsa da savaşımı veren kitle halkın kendisidir. Bir gerilla, bir hükümet askerinin asla olamayacağı kadar halktan biri olarak, savaşmayan sivil halkın desteği ile savaşını sürdürür. Halk onun kamuflajıdır, levazımcısıdır, askere alma ofisidir, iletişim ağıdır, etkili ve her şeyi gören istihbarat servisidir.

Halkın rızası ve fiili yardımı olmaksızın gerilla sadece bir haydut olur ve uzun süreli bir etkinliği söz konusu olmaz. Öteki taraftan eğer ayaklanmayı bastıran taraf (counterinsurgent) aynı desteğe talip olur da bunu elde ederse gerilla hayatta kalamaz çünkü ne ortada savaş kalır ne de devrim kalır. Böyle bir durumda dava buharlaşır, radikal değişime doğru olan halk desteği biter ve desteksiz kalan dava biterdi.

Şimdi burada amaçlara ilişkin önemli soruya geldik ki o da iki tarafın zorunlu olarak hangi strateji ve taktiklere başvuracağı ve kendi davasını bunlara dayacağı sorusudur.

Gerilla savaşçısı bir propagandist, bir provakatör²⁰⁷, devrimci fikirleri yayan ve fiili, fiziki çatışmanın kendisini bir ajitasyon aracı olarak kullanan kimsedir. Onun birincil amacı devrimci hassasiyeti yükseltmek sonra halk bilincini yükseltmek ve en son raddede halk genelinde ve ülke çapında devrimin genel gereksinim olarak görüldüğü kriz noktasına halkı sevk ederek kitleleri var olan düzeni ve -çoğunlukla ama her zaman olmamakla birlikte- onu savunan orduyu yok etmeye yönelik son vurucu darbeyi indirmeye yönlendirmektir.

Bunun mukabilinde karşıdevrimcilerin amacı negatif ve defansiftir. Onun görevi düzeni tesis etmek, emvali korumak, var olan düzenleri ve çıkarları ko-
vuşturma mümkün olmadığı zaman asker gücü ile koruma altına almaktır. Bu tarz bir hareketin fiili araçları siyasi araçlar olabilir. Bunlar sosyal ve ekonomik reform vaatleri, yerelde rüşvet ve adam satın alma ve her türlü karşı propaganda olarak sınıflandırılabilir. Ancak karşıdevrimcinin öncelikli amacı her zaman ve bir la istisna askeri olarak devrimin asla olmayacağına ilişkin gerekli mesajı vermek için devrimi bütün unsurları ile imha etmektir.”²⁰⁸

²⁰⁶ Harbi Mustazafin, s. 9.

²⁰⁷ Günümüzde kullandığımız ve kötü anlamlar çağrıştıran “provakatör” kelimesi, burada daha çok reklamcı, ajite edici olarak kullanılmış ve kötü anlamından arındırılmıştır. (Çeviren)

²⁰⁸ Harbi Mustazafin, s. 10-11.

Ayrıca diyor ki:

"Öyleyse en temelde bir gerilla savaşıncısının savaşım unsurları siyasi ve sosyal amaçları da askeri olduğu kadar siyasi, onun amacı ise neredeyse tamamen siyasi-sidir. [...] Gerilla savaşı askeri çatışma yoluyla yürütülen bir siyasetin uzantısıdır. İşte bu husus ona karşı koyacak kimseler tarafından hakkaniyetle anlaşılmadan, onu bastırmaya yönelik hiçbir strateji, taktik ve anlayış biçimi asla başarıya ulaşamaz. Ancak eğer bu husus bastırmayı yönetecek kimseler tarafından hakkıyla anlaşılır ise onu yönetenler, savaş zaferi getirecek olan tüm unsurlar hazır olmadan başlamayacağı için, çok nadiren savaşı kaybederler."²⁰⁹

Kitabın yazarı ayrıca diyor ki:

"Gerilla'nın yaşamı siyasi zafere bağlıdır: Halkları rejime karşı cesaretlendirir ve ona karşı halk muhalefeti yaratır. Böylece rejim kaçmayı ve saklanmayı göze alamaz. Nitekim karşı devrimci kaçma ve saklanma yoluyla hiçbir şey elde edemez. Her şeyi teslim etmiş olur. Bir gerilla kendisini -hakikaten de öyle olabilir- barışçıl bir ziraat işçisi olarak gizleyebilir ve hala devrimci mesajını yaymaya devam edebilir. Benzer bir rol ile bir karşıdevrimci sadece polis muhbiri olabilir ve hiçbir mesaj iletemeden çok az iş yapmış olur."²¹⁰

Mao'nun şöyle dediğini nakleder:

"Siyasi bir amaç olmaksızın gerilla mücadelesi kaybetmeye mahkûmdur. Eğer onun siyasi amaçları halkın arzuları, sempatisi, iş birliği ve yardımını kazandırmaz ise yok olmaya mahkûmdur."

Hani' ed-Dardiri'ye göre:

"Partizan desteğine gelince, gerilla mücadelesi halkın desteğinin aksine var olamaz. Hatta halkın duyarsız olması bile onu yok etmeye iter. Halk desteği gerillaların doğal müttefikidir. Bu sebeple, gerillalara sempati ile bakan entelektüeller gerillaların kazanmaları ve savaşın bitmesi için halkın desteğini kazanmak şarttır.

Bu iki meseleye mebnidir:

Gerillalar düşmanın maddi üstünlüğünü kırmak için halk desteğini ararlar. Bu destek büyümesini sağlamanın yanı sıra halkın arasına sızıp kamuflle olmasını kolaylaştırır ve yaşaması için gerekli olan maddeleri temin etmesini sağlar.

Gerilla savaşı, daha önce de açıklandığı üzere, takipçilerinin siyasi bir ajandayı takip ettikleri bir politik savaştır. Liderlik ve siyasi partilerin yanında tüm siyasi

209 Harbu'l Mustazafin, s13-14

210 Harbu'l Mustazafin, s 12

ajandalar herkes tarafından çok iyi bilindiği üzere geniş bir halk desteğine sahiptir ki bu siyasal planlar onlar üzerine tahakkuk edecektir.

Gerillalar halk desteğini çok iyi bilinen iki araç vesilesiyle elde ederler:

Halkı daha yakından tanımak, onların doğasını, değerlerini, temel ihtiyaçlarını ve onları öfkeliendiren şeyleri öğrenip bunlar üzerinden destek devşirmek

Halkın geneli tarafından kabul edilen siyasi prensipleri takip etmek ve yabancılaşmamak.”²¹¹

Çeçenya'daki gerilla mücahidlerine dönüp bakarsak onların 400 yılı aşkın bir süredir sürdürdükleri savaş tarihleri, Rusların sabır zulüm ve baskılarına karşı direnişleri, özgürlüğe adadıkları özelemleri ve Çeçenya'da İslâmi bir hükümet kurmak adına sahip oldukları büyük hayalleri olduğunu görürüz.

Ebu Bekir Akide, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

“Nasıl Çeçen mücahidler şecaatin ideal birer örneği idi iseler tüm Çeçen ulus da cömertlik ve alicenaplıkta eşit mükemmellikte bir örnek idi. Mücahidlere barınmak ve yiyecek sağlayanlar, düşmanı gözetleyenler, mücahidlere haberleri ulaştıranlar ve onları potansiyel risklere karşı uyarırlar bu insanlardı.

Allah gerçekten Çeçenleri birleşmiş bir ulusla, dille ve liderlikle mübarek kılmıştır.”²¹²

İkinci savaşa binaen Hattab diyor ki:

“Rusların bu savaşa nasıl titizlikle hazırlandığını herkes biliyor. Her ne kadar Ruslar bizi haydutlar olarak görse de bize karşı savaşırken sanki düzenli orduya karşı savaşıyormuş gibi olağanüstü organize bir şekilde savaşıyorlar ve ellerindeki her türlü mühimmatı kullanıyorlar. Ancak İnşallah bu savaşı kazanamayacaklar. İki yıldır bize hiçbir şey yapamadılar. Ruslar, eğer tüm halk Ruslara karşı ayağa kalkarsa askeri çözümün onlara yardım edemeyeceğini anladılar.”²¹³

Mücahid Muhammed el Semerkandi ikinci savaşa ilişkin anılarında diyor ki:

“Pazartesi gece yarısı, 1 Zilhicce 1430 / 7 Mart 2000 tarihinde giriş yaptık. Emirler, Allah onlardan razı olsun, bizim için hazırlıklar yapmışlardı ve buna yemeklerimizi hazırlamaları da dahil. Mücahidler köyde kaldılar ve yalnızca aralarından çok azı evlere dağıldı.

Şafak vakti genel komutan Hattab mücahidlere köyleri boşaltmalarını aksi takdirde Ruslar yerlerini öğrenirse köyün muhasara altına alınabileceğini söy-

²¹¹ el-Medhal il-Sakâletü'l Askenyye, s. 83-84.

²¹² Rivâyetü Sahne min Arzı's Şişan, s.3.

²¹³ el-Semenü'l Müstela'b fi Sireti'l Kâid Hattab, s. 39.

ledi. Köy halkının mücahidleri karşılama şekli son derece ilgi çekiciydi. Onlara yemek ve içecek getirmekle kalmadılar, uyumaları için, duş almaları için ve dinlenmeleri için onlara evlerini açtılar. Bu, mücahidlerin artan moraline çok büyük bir destek oldu.”²¹⁴

Kardeşimiz şöyle devam ediyor:

“Tawezni’ye girdiğimiz ve sonunda uzun zamandır biriktirdiğimiz yorgunluktan kurtulacağımız gün genel komutan köyü terketmemizi emretti... Eğer Ruslar varlığımızdan haberdar olup burayı kuşatsalar idi köylüler zarar görecekti. Liderler mücahidlerin rahatını korumaktan çok silahsız sivillerin hayatını düşünüyorlardı. Köylülerin hayatını korumak liderlerimizin görev listesinin en başındaydı.

Onlar sabretmeye ve mücahidlerin sabretmesine gayret gösteriyorlardı ki biz sabrettikçe köylülerin güvenliği sağlanacaktı. Savaş düzenimizi düzenli savaştan gerillaya değiştirmemizin sebebi Rusların köylülerin bulunduğu yerleri top atışları ile dövmemeleri ve bu şekilde sivilleri koruyacak olmamızdı.”²¹⁵

-Gerilla Savaşının Evreleri: Gerilla hareketinin taktisyenleri gerilla savaşını üç aşamaya bölmüşlerdir ki bunlar: Sadece defansif, defansif-ofansif dengesine gelen ikinci aşama ve son olarak belirleyicilik dönemi.

Çeçen mücahidler tüm bu safhaları Allah yolunda başarıyla katettiler. Şehid Başkan Zelimhan Yandarbiyev bu savaşın bütün muharebelerini şu cümleleri ile aktarır:

“Çeçen mücahidler tarihin hafızasına kazınan unvanlarını büyük bir şerefle kazandılar. Senenin başında Rusların saldırılarını ve Grozni’yi savunmak ve zulme direnmek için yapılan 1994-1996 savaşını hatırlamak dahi yeterlidir. Ayrıca Şamil Basayev’in Rus bölgesinin içlerine yaptığı ünlü penetrasyon baskını, Budennovsk yakınlarındaki savaşı, Selman Raduyev’in Kizlyar baskınından sonra yapılan Prvomsk köyünü savaşını, Yariş-Mardi ve Shrzyn Ort ‘da Emir Hattab’ın savaşlarını, Eski Aşvi ve Yandi direnişlerini de hatıra getirebiliriz. Diğerleri yanı sıra tüm bu savaşlar akla gelebilir.

Tüm bu savaşlar hiç şüphesiz 1996 Ağustosunda Grozni’nin temizlenmesi ile taçlanmıştı. Grozni’nin ele geçirilmesinden sonra Rusya’nın yarım milyonluk askeri varlığının teslim olmaktan başka seçeneği kalmamıştı. En önemlisi ise bu ordu mücahidlerden önce teslim oldu. Bu, iki savaş süresi boyunca, girdikleri muharebelerde mücahidlerin gösterdiği eşsiz cesaret ve dayanıklılığa bir kanıttır. Nitekim onlar Allah yolunda ve Çeçenya’yı özgürleştirmek için savaşmışlar.

214 Ahbârul Kalem ve’s-Seyf fi Rihleti’ş Şitâ ve’s-Sayf, Bölüm 7, s. 43.

215 Ahbârul Kalem ve’s-Seyf fi Rihleti’ş Şitâ ve’s-Sayf, Bölüm 7, s. 47.

Sanıyorum ki 7. Yüzyılda vuku bulan Bedir savaşı ile 26 Kasım 1994'te ateist Ruslara karşı yapılan birinci savaşı karşılaştırmakta büyük bir faide vardır. O günün şafağında ve "muhalif" olduğunu iddia edenlerin koruması altında şehir dört cepheden düzenli Rus ordusu ve onlara yardım eden Çeçen hainlerce saldırıya uğradı. Bu savaşta, savaşın başladığı andan Çeçen mücahidlerin büyük tank konvoylarından oluşan Rus askeri varlığını yok etmesi aşağı yukarı 6-7 saat sürdü. Bu gözlem, mücahidlerin adım adım 7. Yüzyıldaki cedlerinin adımlarını takip ettiğine bizleri inandırır. Aynı onlar gibi Çeçenler de bu savaşta muazzam bir zafer elde ettiler."²¹⁶

Bunlar gerilla savaşı hakkında yalnızca özet olarak adlandırılabilir malumatlardı. Ben şunu belirtmek isterim ki belirleyicilik dönemi üç dönem arasındaki en önemli ve kritik dönemdir. Hani' al Dardiri diyor ki:

"Genel karşı saldırı ve siyasi uzlaşma dönemi olan üçüncü dönem, gerillaların düzenli ordu formuna girip pozisyon savaşlarını icra edebildikleri zaman başlar. Bunun akabinde gerillalar bu düzenli çekirdeği bir askeri savaşa sürerek manevi bir belirleyicilik etkisi elde eder ve düşmanı savaşı gerillaların lehine olacak şekilde sona erdirmeye zorlarlar.

Bu son safha, gerilla savaşının en önemli olgularından birini teşkil eder. Taraflar denge düzeyine gelip de pat pozisyonunda çakılı kaldıklarında gerillalar ani ve sert bir vuruş vurarak tükenmiş rakibi alaşağı ederler."²¹⁷

Çeçen mücahidler savaşı heybetli ve korkunç bir muharebeyle bitirdiklerinde öyle bir eşsiz cesaret ve yetenek gösterdiler ki bu özellikleri sadece İslami cihad tarihinde değil, tarih boyunca süregelen savaşçılık tarihinde de şeref ve gururla parıldamaktadır.

6 Ağustos 1996'da Çeçen mücahidler aynı anda Grozni, Argun ve Gudermes'e saldırarak en büyük Çeçen hücumunu icra etmiş oldular. Grozni'de çevik bir şekilde şehir merkezini, hükümet binalarını ele geçirip Rus askeri noktalarına da saldırı ve muhasara yaparak bu bölgeleri Rus askeri varlığından temizlediler.

Rus güvenlik konseyine ait bir rapor, sadece Grozni'de o sırada bulunan Rus askerlerinin sayısının 12.000 olduğunu belirtir ki bu Çeçen mücahidlerin toplam sayısının üç katına tekabül eder. Sayısal olarak büyük farka rağmen, zafer az olanlarla müttefik olmayı tercih etti.

Diğer Rus kuvvetlerinin akıbetine gelince, onların binlercesi Grozni'nin 10 kilometre kuzeybatısındaki öncü Hankale Rus üssü ve havalimanında olduğu

²¹⁶ el-Şişir es-siyasetü ve'l vâkı', s. 101-102.

²¹⁷ el-Şişir es-siyasetü ve'l vâkı', s. 101-102.

gibi öldürüldüler. Rusların hizmetinde 207 zırhlı araç varken Çeçenler bundan da yoksundu. Savaşın sonunda kendilerine ait olan tüm zırhlı araçlar, düşman Ruslardan elde ettikleriydi. Küçük bir prova saldırı ile başlayıp muazzam bir taarruza geçen Rusların, görüldüğü gibi bir sayısal ve maddi üstünlüğe rağmen kaybetmeleri için hiçbir neden yoktu. Ancak görünüşe göre üstünlüklerinden faydalanamadılar.

Takip eden ay içerisinde, Grozni'deki Rus kuvvetleri 1994 Aralık'ındaki ilk Rus saldırısından önce bulundukları yerlere doğru geri çekildiler. Çeçenler ayrıca Argun ve Gudermes'i de ellerinde tuttular.

Ruslar 494 askerini kaybetti. 1047 tanesi yaralı ve 182'si ise kayıp veya esirdi. Bunun yanı sıra 18 tank ve 69 ZPT ya imha edildi ya da ganimet olarak alındı.

Bu derin yenilgi Ruslara iki seçenek bıraktı: Grozni'ye doğru estirilecek yeni bir kanlı savaş başlatmak ya da barış ve selamet ile geri çekilebilmek için teslim olmak.²¹⁸

- Gerilla Savaşlarında Propaganda: Çeçen mücahidler kendi zaferlerinin gerçekliğini izhar etmek, Rus kuvvetlerinin gerçek kayıplarını ifşa etmek ve Müslüman Çeçen halkına yönelik taşkınlık ve zulümlerini açığa vurmak için modern medya ve bilgi teknolojilerini kullandılar.

Buna ilişkin olarak Hattab diyor ki:

"Allah bize cihadı ve onların bize karşı savaştıkları gibi onlarla savaşmayı üzerimize vacib kıldı. Bundan mütevellit, nasıl onlar bizimle savaşırken medya ve propagandayı araç ediniyorlar ise biz de onlarla savaşmak adına kendi medya araçlarımızı kullanmalıyız."²¹⁹

- Zafer İçin Gerekli Bir Unsur: Moral

Ebu Bekr Akide diyor ki:

"Tarih, Çeçenlerin Ruslara karşı gösterdiği birçok yiğitliği kaydetmiştir! Onlar öylesine yiğitlikler göstermişlerdir ki, Ruslar, Çeçenlere hiçbir kuvvetin baş eğdiremeyeceğini anlamışlardır.

Korkusuzluğun muazzam örneklerini sergilediler. Allah'ın desteğinin yanında onların savaşa katılması kendi girişimlerinden kaynaklandı. Bundan dolayı bir Çeçen mücahidin bir tank için pusuya yatması, yaklaşıncaya ona doğru koşup üzerine tırmanması, kapaktan içeriye el bombası atıp onu imha etmesi çok şa-

218 "Chechnya - Tombstone of Russian Power, s. 141 - 142'den bazı düzeltmeler yapılarak çevrilmiştir.

219 es-Semerü'l Müstetâb fi Sireti'l Kâid Hattab, s. 40.

şınılacak bir şey değildir!!! Ya da Rus işgali altındaki Grozni'de gece vakti molozların arasına saklanması, Rus kuvvetlerini yarıp uzun kulelerden birine tırmanması ve bir Çeçen bayrağı çekmesine şaşırılmamalıdır! Rus kuvvetleri sabahına uyanıp o uzun binayı ve tepesindeki Çeçen bayrağını gördükleri zaman onu geceleyin sızan Çeçen mücahidlerin ele geçirip üs yaptığını zannettiler ve toprakla yıkmaya başladılar...

Basit doğasına rağmen bu tür eylemlerin Rus güçlerin moralleri üzerinde yıkıcı etkileri vardı. Elhamdulillah.²²⁰

Karşı tarafın moral durumuna gelince, Anatol Lieven, Rus kuvvetlerinin gözebeği olan ve en iyi eğitilmiş birliği OMON'dan bir Albay ile olan anısından bahseder ve albayın tüm askerlerinin önünde şöyle dediğini aktarır:

"Burada yapabileceğimiz en iyi şey evlerimize gitmektir ve şu sözde Geçici Hükümetin de yapabileceği en iyi şey defolup gitmesidir."²²¹

Anatol ayrıca Khasavyurt'ta Maşadov ile Lebed'in imzaladığı antlaşmalara da değinir ve şöyle der:

"Lebed kusura bakmasın ama antlaşma masasına oturulmasının tek sebebi Çeçenlerin savaşı kazanmış olduğunun anlaşılması ve Rusların da bunu tersine çevirmek için binlerce kişinin ölmesini gerektirecek bir savaşa girmesi gerektiği ki, bunu yapacak yürekleri kalmamıştı. Bu durum mutlaka hatırlanması gereken bir durumdur. Ordu içerisinde subaylar askerlerin savaşmaya yönelik hiçbir arzularının kalmadığını görmüşlerdi. Fransa'nın Cezayir'de ve Amerika'nın da Vietnam'da olduğu gibi, ancak bu sefer daha büyük bir ölçüde, Ruslar savaşmaktan yorgun düşmüşlerdi. Bu halet-i ruhiye ayrıca Khasavyurt Antlaşmasına yönelik Rus kamuoyuna bakılınca da gayet net bir şekilde görülür."²²²

- Mücahidlerin Buluşları: Çeçen-Rus savaşından (1994-1996) öğrenilen derslerden bir tanesi de mücahidlerin silah ve onların fonksiyonlarını geliştirilmesi olmuştur. Bunlara birkaç örnek verilmesi gerekirse: Helikopterleri yok etmek için Faggot²²³ füzelerinin kullanılması.

Ebu Bekr Akide bu yeni buluştan kitabında bahseder:

²²⁰ Rıdvan Sahine min Arzi'ş Şişan, s. 3

²²¹ Ochedya - Tombstone of Russian Power, s. 49.

²²² Ochedya - Tombstone of Russian Power, s. 143.

²²³ Faggot füzeleri karadan karaya veya havadan karaya kullanılan Anti Tank füzeleri olup normal koşullarda hava araçlarına karşı etkisizdir. Bu nedenle bunların hava araçlarına karşı kullanımı gerilla savaşları için bir devrim niteliğindedir. Ayrıca RPG gibi olmayıp ilkel de olsa lampadun sistemini kullanması bu füzeleri cazip kılmaktadır. (Çeviren)

“Yeni Bir Taktik

Faggot Füzesi Kullanarak Helikopterleri İmha Etmek (29-05-1996)

Mücahidlerin Çeçenyâda Rus kuvvetleriyle savaşırken bulduğu yeniliklerden biri de dağlık alana iniş yapmakta olan helikopterleri kablo güdümlü Faggot füzeleri ile vurmaktır. Rusların işgal ettiği noktalardan bazıları yol ve kavşaklara bakan dağların zirveleridir. Bu noktalar, onların durumu kontrol etmeleri için avantajlıdır. Onlar mücahidlerin yollarda ve ormanlarda hareket etmesini bu şekilde kısıtlayarak mücahidlerin taktiklerini ve performanslarını etkiliyorlardı.

Ancak bu bölgelere ulaşımın zor oluşu onlara sadece helikopter vasıtasıyla mühimmat ulaştırılmasını gerektiriyordu. Helikopterler ekipman ve işçiler dolu bir şekilde en düz ve önceden belirlenmiş bir yere doğru yaklaşır ve kırmızı işaret fişeginin olduğu noktaya iniş yapardı.

Bu lokasyonlar sadece mücahidler için değil düşman için de birer kabustu. Nitekim Allah'ın fazlı ile onların havayolu ikmalleri mücahidlerin Faggot füzelerinin rahmetine kalmıştı.”²²⁴

Akide şöyle devam ediyor:

“Düşman güvenliği ve üstünlüğünün bekası için bu zaruri ikmalden yoksun kalamayacağı için helikopterlerini bu noktalara indirmenin başka bir yolunu buldu. İnişin akabinde boşaltım işlemlerini yapmak adına motorları kapatmak yerine artık motorları kapatmamaya başladı. Havada motorları yarı çalışır bir vaziyette tutup pervaneleri tam hızda çalıştırdılar. Bu şekilde helikopter tehlike süresini azaltmak için birkaç dakikalık zaman zarfında boşaltma işlemini yapabiliirdi. Nitekim pervanenin altındaki hava basıncı RPG ve Faggot füzelerini ya yere çakıyor ya da yönünü değiştirip farklı noktalara savurabiliyordu.

Rusların bulduğu bu yeni taktikle mücahidlerin operasyonlarından bir tanesinin başarısızlığına yol açtılar. Nitekim füzeler anlatıldığı gibi rotasından saptı. Roket, Hakim el Medeni'nin operasyonundaki gibi pervaneye yaklaştığı zaman ya yanında veya altında patlıyor yahut itme gücüyle uzaklara gidip orada infilak ediyordu. Helikopterin pervanesi roketi kendinden uzağa iterek tehlike yarıçapının dışında infilak etmesine sebep oluyordu. Aynı şey Ebu Katade Yasir el Suri'nin de başına geldi. Attığı roket helikopterin pervanesinin basıncı ile helikopterin birkaç metre altında patladı ve helikopterde ve motorunda arızaya sebebiyet verdi. Pilot da şarapnel sonucu yaralandı. İniş yaptı ve kaçmaya yeltendi.

224 Rivâyât Sahîne min Arzı's Şîşan, s. 67.

Bunu müteakip mücahidler helikoptere saldırma şekillerini değiştirerek RPG atma noktalarını ve bir noktadan atılan RPG sayısını artırarak bunlardan birinin helikoptere ulaşmasını veya şarapnellerin helikopterin motorunda veya pervanesinde arıza meydana getirmesinin umdular. Bundan sonra bu tarz harekâtlar kolay av haline geldi.”²²⁵

Amansızca Direnen Şehirler

1. Gerillalar genellikle, özellikle de şehir savaşlarında, iki şeyden kaçınmaya çalışırlar: Düşmanla yüzyüze ve dengeli savaşlara girmek ve yere çakılmak.

2. Gerillalar bazı durumlarda şehirde kalıp direnmeyi de seçebilirler ki bu ancak halk desteği onların yanında olduğu zaman mümkün olur. Bunlardan bazıları şunlardır.

a) Sadece uzun vadede olacak bile olsa, eğer savaşçılar düşmana savaşın seyrini değiştirebilecek bir zarar vermeyi umuyorlar ise bu yöntemi seçebilirler.

b) Şehrin düşmesi geri dönülmez bir yenilgi ve savaşın bitmesi anlamına geliyor ise. Bu durumda şehrin düşeceği kesin olup bu savaş sadece düşüşün erteleneceği anlamına gelse dahi halkın hazırlanıp tekrar savaşa angaje olmasına fırsat tanımak için bu tür bir savunma savaşı yapılabilir. Bu ayrıca moral bozuntusu safhasının bertaraf edilip morallerin yüksek tutulması için de iyidir.

c) Düşman kendi lehine olacak ve iç baskıdan sıyrılacak bir şekilde hızlıca bir şehri ele geçirmek istediği zaman bu savaş türü kullanılabilir.

d) Bir başkası da müdafî gerillaların şehrin düşüşünü uzayıp diğer şehirlerde savunma istihkamları kurulmasına zaman kazandırmak veya daha sonra gerilla savaşına devam etmek için organize bir hafif-zararlı çekilme yapılması durumudur.

e) Düşmanın şehre saldıracak gücü olmayıp savaşın olanak yetersizliğinden veya demoralizasyondan dolayı durduğu anlarda gerillalar şehir savaşında bulunabilirler.

f) Eğer şehri korumak diğer cepheleri, bölgeleri veya kuvvetleri düşmekten veya düşman muhasarası altına girmekten koruyacaksa bu tarz bir savunma savaşına girilebilir. Bu tip bir savaşa verilecek en iyi örnek 1973 tarihinde Süveyş'te Şeyh Hafız Selame'nin gösterdiği kahraman direniştir. Bu direniş Yahudilerin kanala girip kanalın doğusunu muhasara altına almış olan 3. Orduya lojistik

²²⁵ Prof. Dr. Selame'nin Arzı, s. 70-71

sağlamasını engelledi²²⁶. Ne kadar acıdır ki bu muazzam başarı ne kendisini ta-
rihin arşivlerine yazacak bir kalem bulabildi ne de kimse bu, Allah'a sadık mü-
cahidlerin değerini takdir etti.

g) Direnişçiler yakın zamanda savaşın seyrini değiştirecek bir yardım bekle-
dikleri zaman şehir savunmasını tercih edebilirler.

Müdafiler yoksa diğer yol tercih edilir.

Grozni'ye Rus Saldırısı ve Mücahidlerin Direnişi

Çeçen Mücahidlerin Grozni'yi aşırı yoğun ve baskılı Rus saldırısına karşı ko-
ruduğu direnişe bakınca Rusların ciddi manada hem mal hem can kaybına uğ-
radığını farkederiz. Bunun yanı sıra mücahidler Rus askerlerinin morallerini
çökertmede başarılı oldular ve Rus halkına hükümetlerinin onları nasıl aldattı-
ğını gösterdiler. Mücahidler ayrıca Grozni'den çıkışlarını sağlamak adına savun-
macı hamlelerin avantajını da kullandılar.

Çeçenler'in Ruslara karşı savaştığı diğer savaşlarda olduğu gibi Grozni Savaşı
da İslâm Cihad tarihinin en büyük *melhamelerinden* biri olarak sayılır. Ancak
o, üzerinde durulması gerekenden daha az durulmuş ve düşünülüp dersler çı-
karılması gerekenden daha az ilgi görmüştür.²²⁷

Ben, bu muazzam savaşın kısaca ana hatlarının altını çiziceğim.

1. 31 Aralık 1994 tarihinde Rus kuvvetleri Grozni'nin Kuzey ve Kuzeybatı ce-
nahlarından entegre bir kara saldırısı başlattılar.

2. Ruslar sadece iki cenahtan saldırılabildiler çünkü onların asker sayıları şehri
kuşatıp izole etmelerine yetecek kadar çok değildi. Bundan dolayı yedi hafta
süren muhasara boyunca şehrin güney ve batı kesimi açıldı. Bu, savunmacılara
destek ve levazım tedarik etmeleri ve nihai olarak da iyi düzenlenmiş bir geri
çekilme hamlesi yapmaları şansını tanıdı.²²⁸

226 Şeyh Hafız Selame diyor ki: "Mısır Ordusu Bar Lev hattına varduktan sonra İsrail Ordusu Süveyş Kanalı'nın batı hattını delmeyi başardılar. İsraililer Mısır'ın savaşta elde ettiği başarıyı yok etmek için Deversoir boşluğuna (Bir Askeri Hava Üssü bölgesi-ç.n.) doğru ilerlediler. İsrail güçleri karada bazı kazanımlar elde etti.

[...]

Direnişçilerin kullandıkları silahlar otomatik tüfekler ve el bombaları idi. Düşmanın gücüne gelince, İsrail Hava Kuvvetleri'ne terk edilmiş bombos bir semada uçan Savaş uçakları ve yerde de 7 zırhlı ketbelik bir gücü vardı. Ayrıca ellerinin altına onlarca melik bir arazi mevdu. Ancak, ilk defa İsrail ordusu "bükülmez ordu" denen İsrail ordusunun "bükülmez"liğini Süveyş topraklarında elinden alan mücahidler tarafından aşağılayıcı bir yeniliğe uğratıldı. (Al Sharq-Salı, 24 Nisan 2008)

227 Ne yazık ki ben Çeçen savaşlarına layık olduğu tefekkürü bahşeden bir cihad kaynağı göremedim. Bazı büyük savaşlara ilişkin bilimsel ve detaylı bilgiler veren, benim bulabildiğim kadlarıyla tek kitap şehid -inşallah- Ebu Bakr 'Akide'nin yazdığı "Rivâyât Sahne min Arz Şişan" kitabıdır.

228 Chechnya - Tombstone of Russian Power, s. 109.

Bu sırada geri çekilmenin parkta yapılan bir yürüyüş gibi gerçekleştiği anlamına gelmemektedir. Çeçen mücahidler gerçekten de bu süreçte büyük fedakarlıklar ve nice bir cesaret gösterdiler. Şeyh Başkan Zelimhan Yandarbiyev mücahidlerin gösterdiği fedakarlıklardan birini anlatır ve şöyle der:

"Tüm yoğun savaşların ve kuşatmanın amacı olan Cohar'dan¹²⁹ ayrılınmasını müteakip öncü mücahidler bir çıkış yolu bulmaya çalışırken çıkış yollarının mavin tarlası ile kapatılmış olduğunu farkettiler. Güvenli bir kaçış planı yapmaya elverişli vakitleri olmadığı için de bu yolu kullanmaları hem zaruri hem de kaçınılmazdı. Bu sırada tüm operasyonun emiri olan Şamil Basayev öncü birliklerin yanına gelerek erlerine şu şekilde seslendi: 'Eğer ben bir mayın ile havaya uçsam, benim cesedimi bir kenara koyun ve ilerlemeye devam edin. Aranızdaki birinin başına da aynı şey her geldiğinde bu şekilde davranmaya devam edin'."

Basayev bir kara mayını sonucu öldü. Onun cesedi sürüklendi ve bir kenara bırakıldı. Çeçenya'nın ilk Başkanının yeğeni olan Cohar Leçe Dudayev öncü birliklerin yanına gelip komutayı devralana kadar da bir şaşkınlık süreci mücahidlerin üzerinde hâkim oldu. Ancak o da bir mayına basarak öldü.

Yaralıların sayısı bir kenara, bu geri çekilme 27 mücahidin yaşamına mal oldu. Çeçen mücahidlerin güvenli bir geri çekilme yapabilmiş olması, yoldaşları için muazzam fedakarlık ve cesaret gösteren bu mücahidlerin yaptıkları sonucu mümkün oldu."¹³⁰

3. Savaşın ilk günü Ruslar açısından tam bir felaketti. Ruslar dış savunma hattını yarıdıkları zaman, Çeçenler geri çekilip zırhlı araçların şehir merkezine dağılmasına izin vererek bilgelik gösterdiler. Merkeze vardıkları zaman Ruslar kendilerini her yerden çembere almış bir cehennem ateşinin üzerlerine salıverilmiş olduğunu gördüler. Birkaç saatlik bir zaman dilimi içerisinde birkaç Rus askeri cansız bedenlere dönmüştü bile. Çeçenler zırhlı araçlara tuzaklar kurmaya ve onları avlamaya devam ettiler. Anatol Lieven, Çeçenlerin nasıl saldırı yaptığını anlatan bir mücahidin şöyle dediğini aktarır:

"Rus askerler zırhlı araçlarının içinde beklediler. Balkonlara çıkıp da altımızdan her zırhlı geçtiğinde el bombaları ile onlara taarruz edenler bizlerdik. Ruslar mücahidlerdir. Sığındıkları yerden çıkıp da erkek gibi adam adama muharebe yapmaya onların zihninden bile geçmez. Bizimle muadil olmadıklarını bilirler. Bunun dolaylı olarak onları yendik ve her zaman yeneceğiz."¹³¹

¹²⁹ Cohar, kumandanı kurtulduktan sonra Grozny'ye verilen isim.

¹³⁰ Şeyh Zelimhan Yandarbiyev, s. 106.

¹³¹ Anatol Lieven, *The Chechens of Russian Power*, s. 108-110.

4. Daha sonra Grozni'deki durum sert bir darbe vurma savaşına dönüştü ki, Rus kuvvetleri bir yandan Grozni'deki Başkanlık Karargahına doğru ilerliyor bir yandan da son zamanların en yoğun hava bombardımanı onlara destek sağlıyordu. Sonuç olarak Grozni merkezi neredeyse tamamen harap olmuştu.

5. 19 Ocak'ta Rus kuvvetleri bir sığınak bombası tutundukları mahzeni vurunca müdafilerce terkedilmiş olan Başkanlık Karargahına ulaşılar.²³²

6. Rusların ağır kayıpları vardı. Onların kendi kaynaklarına göre 24 Şubat itibarıyla 1146 ölü ve 375 kayıp vardı ki bunların da çoğu ölmüştü. İlk günleri müteakip kayıp sayılarının artmasını yavaşlatmak için kara hücumu yerine hava saldırılarına başvurdular.²³³

Rus İşgalinden Sonra Şehirlerde, Özellikle de Grozni'de Savaş

Ruslara karşı verilen Çeçen cihadında öğrenilen en önemli dersler şu şekilde sıralanabilir:

1. Şehirdeki Ormanlar:

Geniş şehir düzlükleri, özellikle de düzlendiği zaman, tekrar ormanlaşma eğilimi gösterir ki bu da gerillaların devasa sayıdaki ve organize istilacı kuvvetlere karşı uygun bir direniş ortamı sağlar.

Bu çeşit ormanlar dünya genelinde yaygındır.

Aslında bu durum, 18 ve 19. Yüzyılda orman savaşlarında ve 19 ve 20. Yüzyılda da şehir savaşında ustalaşan Çeçenlerin zaferine büyük katkıda bulunmuş bir gerçekliktir.

Ağaçları bir kere kesildi mi etkinliğini yitiren ormanlara kıyasla şehrin etkinliği sadece uzun süre devam etmekle sınırlı kalmayıp aynı zamanda düzleştikçe etkinliğini artıran ve istilacı kuvvetlere her seferinde daha çok tehlike arzeder.

Rusların Grozni savaşını kaybetmeleri üzerine ileri sürdükleri mazeretlerden bir tanesi, Rus istihbaratının ordu komutanlığına şehrin güncel haritasını sunmamış olmasıydı. Ancak bu zaten tüm üçüncü dünya ülkeleri için geçerli bir durumdur: ya haritaları çok eski ya da çok gerçek dışıdır. Birçok durumda şehir sokaklarının isimleri bile mevcut değildir. Bu durum, zaten karmaşık olan durumun giriftliğini kat be kat artırarak istilacı kuvvetler için daha da tehlikeli bir durum yaratır.

232 Chechnya - Tombstone of Russian Power s. 111

233 Chechnya - Tombstone of Russian Power s. 111

Yeni şehir ormanlarının sağladığı avantajlar, eski doğal ormanın avantajlarını da içermekle birlikte sniper, mayın, bubi tuzaklaması ve pusu gibi taktiklere elverişli ve ayrıca süvariler, zırhlı araçlar, hava kuvvetleri ve obüs gibi düşman üstünlüklerini zedeleyen, gerillaların da savunma kapasitelerine destek olan bir ortam yaratır.²³⁴

Anatol Lieven, Duma Savunma Komitesi Başkan Yardımcısı General Mikhail Sürkov'un şöyle dediğini alıntılıyor:

"Obüslere gelince, şehir savaşı ortamında bunlar kullanışlı değildir. Bu, karaları öldürmek için topları kullanmaya benzer. Tanklar ve piyadeler de sokaklarda kullanışlı değildir ki bu Yeni Yıl Yortusu'nda Çeçenlere karşı Grozni'de başlatılan ilk saldırıda kanıtlanmıştır. Araçlar yakından atılan RPG'ler ile vuruldu, görüntü kapıları muşambalarla kapatıldı, araçlar ateşe verildi ve tüm bu metodlar asiler tarafından bilenerек ve yeniden uyumlulaştırılarak kullanıldı. Rus birliklerinin hizmetindeki iletişim sistemleri de şehir ortamında problem yarattı. Bir binanın arka tarafına geçildiği an hiçbir şey duymak mümkün olmuyordu."²³⁵

2. Unsurları Parçalamak:

Sayın büyük kuvvetlerin sıkı bir hiyerarşi içerisinde birbirleriyle komuta zinciri içinde müşterek hareket ettiği orduların modern hareket tarzında karşılaşmaları problemlerden bir tanesi de bu büyük birlikleri daha küçük unsurlardan oluşacak şekilde parçalamak olmuştur. Bu, komutanlarından alacakları emirleri uygulamaya ve inisiyatiften uzak durmaya alışkın teğmenlere ve astsubaylara muazzam bir sorumluluk yüklemiştir.²³⁶

3. Büyük Şehirleri Kuşatmanın İmkansızlığı:

ABD dahil birçok ülke büyük şehirleri kuşatmada azim problemlerle karşılaşır. Bu, Rus saldırganların şehri kuşatıp çıkışları kapatmayı ve müdafileri yok etmek istediği Grozni saldırısında karşılaştıkları bir imkansızlıktır.²³⁷

4. Şehir Savaşlarının en güçlü silahlarından biri, RPG²³⁸:

Grozni'deki çatışmalar RPG'nin şehirde, kasabalarda ve dağ pusularında kullanılan savunma silahlarının efendisi olduğunu ispatladı. Herhangi bir bireyin

²³⁴ Lieven - Tombstone of Russian Power, s. 113-114.

²³⁵ Lieven - Tombstone of Russian Power, s. 114-115.

²³⁶ Lieven - Tombstone of Russian Power, s. 113-114.

²³⁷ Lieven - Tombstone of Russian Power, s. 116.

²³⁸ Ruslar, Grenade, RPG, güdümsüz bir ateşleme mekanizmasının fırlattığı roketin ucundaki bir bombanın genelde çarptığı ana ritme emeli metoduyla çalışan omuzdan atmalı ucuz ve etkili bir roketir. Düşük etkili bir patlayıcı kullanmasına rağmen etkili bir savunma silahıdır ve gerillaların yanı sıra düzenli orduların envanterinin de vazgeçilmezidir. (Çeviren)

elinde bu silah yüksek pahadaki tankları avlayan bir avcıya dönüşür. Bu silahın tüm ihtiyacı iyi bir eğitim, iyi bir göz ve tankı devre dışı bırakmak için gerekli çelik gibi bir sabırdır.

Mücahidlerin Üçlemesi (RPG atıcısı, Sniper ve yoldaşlarını koruyup Rus askerlerini zırhlı araçlarından çıkartmayan PK Makineli tüfek operatörü) Grozni'de ve Çeçenya'nın diğer şehirlerinde Ruslara karşı savaşırken çok iyi iş çıkarttılar.²³⁹

Bu bölümü kapatırken şunu ifade etmek isterim ki Irak'taki cihad deneyimlen Çeçen cihad deneyimini hem boyut hem de mesafe katetme konularında geride bıraktı. Bu duruma katkıda bulunan unsurlar; cihad alanının genişliği, komşu ülkelerle iletişimin mümkünatı, kalifiye insan desteğinin bulunması ve geniş medya yayını oldu. Özellikle bu sonuncusu Müslüman gençleri mobilize ederken düşmanın kalbine de umutsuzluk zerk etti ve savaşın başında gösterilen Haçlı küstahlığının işgalin başladığı ilk günlerden sonra pişmanlık, sitem ve karşılıklı suçlamaya dönüşmesinde katkıda bulundu.

Irak deneyimi gösterdi ki tüm arazi geniş ve düz olsa ve dağ ve orman unsurları bulunmasa dahi şehir savaşı dünyanın en güçlü ordusunun omurgasını kurabilecek bir ortamı barındırmaktadır. İki asli unsurun bir arada bulunması bu tespiti daha da perçinler:

Mücahidlerin en sahih, şerefli ve yüce İslâmi Cihad davası için savaşma isteği
Dinini, vatanını ve mahremiyetini koruyanlara gösterilen halk desteği.

İslâm, kendi prensiplerini ve değerlerini korumak için yapılan cihada en kırvetli ve heybetli desteğini verir. Eğer İslâm Ümmeti kendi kimliğinin, potansiyelinin ve ideolojisinin yüceliğinin ve gücünün farkına varırsa tağuti güçlerin kibrini kuma ve toza çevirmeye muktedirdir.

239 Chechnya - Tombstone of Russian Power, s.117

RUSYA VE MÜSLÜMAN KAFKASYA ARASINDAKİ ÇATIŞMALARIN SİYASİ VE PSİKOLOJİK ÇIKARIMLARI

*Gece kurt yavrularken, geldik dünyaya
Sabah kükrerken aslan, ismimiz konu*

La ilahe illallah

*Kartal yuvalarında emzirdi analarımız
Eyer üstünde savaşı öğretti babalarımız*

La ilahe illallah

*Hak için vatan için yetiştirdi analarımız
Onlar tehlikede olduğunda yiğit kesildik*

La ilahe illallah

*Dağların şahinleri gibi özgürce yetiştik
Gururla çıktık zorluklardan, bozgunlardan*

La ilahe illallah

*Tunçtan dağlar kurşun gibi erise de
Onursuz çıkmayız hayattan ve savaştan*

La ilahe illallah

*Ey kara toprak her zerren çatlasa da soğuktan
Sana şerefsiz bir şekilde dönmeyeceğiz*

La ilahe illallah

*Hiçbir zaman hiç kimseye pes etmedik biz
Ya özgürlük ya ölümdür seçeneğimiz*

La ilahe illallah

*Yaralarımızı ağıtlarla sararken bacılarımız
Maharetle canlanır değerli gözlerimiz
La ilahe illallah*

*Açlık kıvrandırsa da kök yeriz
Susuzluk bezdirse de taşların suyunu içeriz
La ilahe illallah*

*Gece kurt yavrularken, geldik dünyaya
Halka, vatana ve Allaha sadığız biz
La ilahe illallah²⁴⁰*

"Müslümanlar bu Rus saldırısının şeytani bir Haçlı saldırısı olduğuna ve onu alt etmek için savaşmanın kelimenin her anlamı ile bir Cihad olduğuna kani olmak için daha nasıl bir kanıt bekliyorlar? İşte bu gerçek Cihaddır ki o sadece Çeçenya'yı kurtarmak için değil tüm Ümmeti savunmak için edilmektedir."²⁴¹

Çeçenlerin hem güncel hem de geçmişteki cihad deneyimleri bir dizi önemli noktaları bizlere ibraz etmiştir. Bu bölümde kısaca bu noktalara değinmek istiyorum.

Haçlıların İslâm'a Karşı Bir Savaş Alanı Olarak Çeçenya

Müslüman Kafkasya'ya karşı savaşında Batı Haçlılarının Rusya'ya desteği:

Şeyh Zelimhan Yandarbiyev, Allah ona rahmet etsin, Çeçenlerin 1996'da Rusya'yı yenmesinin Batı tarafından nasıl cezalandırılacak bir eylem olarak telakkî edildiğini ve ikinci savaşta Rusya'ya Çeçenistan'ı yerle bir etmesi için yeşil ışık yaktıklarını anlatır. Şeyh Yandarbiyev diyor ki:

"Hristiyan askeri kampındaki asıl problem Batı tarafından idare edilen yeni sömürge düzenine eklenme isteğidir [...] Kendisini büyük güç olarak gören devletin şovenizmi ve çıplak faşist rejimi ise onu Batı için zorlu bir partner kıldı. Bunun yanı sıra onun etkili niyetleri her zaman için kuşku uyandırıcıdır ve

240 Çeçenya Milli Marşı: (Çevirenin Notu: Ancak Türkiye'de meşhur olan milli marş değil, onun öncesinde bestelenmiş ve daha sonra milli marşta "Paçtaq Noxçıyo - Jozalla ya marep" ismiyle bulunabilir.)

241 Şehid Başkan Zelimhan Yandarbiyev'in sözleri: «Şişin es siyasetu ve'l vâkı», s. 103

haksız bir harekete entegre olup ortak amaç gütmesi zordur. Tüm bunlara rağmen Batı'nın Rusya'yı öylece yoksayması mümkün değildir. Rusya'nın memnuniyetini kazanmak adına Batı, Rusya'nın istediği gibi davranmasına göz yumarsa kendisini zor duruma düşürüp tehlikeli bir pozisyona sokabilir. Ancak öte taraftan bu durumu Hristiyan askeri kanadında bir tefrikaya sebep olup birliği bozacak hakiki bir tehlike yaratır.

Öyleyse ciddi bir Rus müdahalesi olmadan Batı'nın Balkanlarda istediği gibi at koşturması karşılığında Rusya'ya ödediği bedel neydi? Bu sorunun cevabı tabii ki Çeçenya'dır. Bunun karşılığında Rusya'ya Kafkaslar'da yeşil ışık yakıldı. Rusya da mukabilinde Batı'nın Balkanlar'da serbestçe siyaset gütmesine izin verdi. Bu ayrıca 1996 yılında kendiliğinden zafer ilan eden Müslüman dünyaya da bir ceza idi. Hristiyan ideolojisi açısından bu Müslüman Dünya'ya ödetilmesi gereken affedilemez bir yenilgiydi. Diğer bir deyişle, İkinci Hristiyan Milenyumunun bitiş festivalinde Rusların herhangi bir şarta ve çekinceye bağlı kalmadan Çeçenya'yı yerle bir edip Müslüman Dünya'yı alt etmesine lisans verilmişti.²⁴²

Zelihan Yandarbiyev, Allah ona rahmet etsin, ayrıca Batı'nın Uluslararası Hukuk kurallarını Müslüman dünya üzerinde, özellikle de Çeçenya özelinde baskı kuracak şekilde nasıl ayarlayıp değiştirdiğini de açıklar:

"Mesela, Uluslararası Hukuk'a göre her ulusun kendi kaderini tayin etme ve özgür iradesini kullanma hakkı mevcuttur. Bunun anlamı da her halk kendi ana dilinde, kendi toprağında ve kendi kültüründe ilerleme ve yaşama hakkına sahiptir.

Ancak gerçekte bu böyle miydi? Her ulus bu haklara sahip midir? Aslına baktarsak, bazıları sahiptir. Örneğin Yahudi halkı bu haklardan kendilerine asla mülk olmamış topraklarda son damlasına kadar yararlanmaktadır. Bunun da ötesinde Yahudi devletinin kuruluşu BM sponsorluğunda gerçekleşti. Komünist bloğun çökmesinin ardından Hırvatistan, Makedonya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Letonya, Litvanya, Estonya, Ukrayna, Beyaz Rusya, Moldova, Gürcistan ve Ermenistan'a uluslararası hukuktan doğan kendi kaderlerini tayin hakkı koşulsuz olarak tanındı. Öte taraftan Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Çeçenya ise mutlak olarak bu haktan mahrum bırakıldı. Onlara en fazla tanınan, bu hakların bazı formları idi. İlk grup ülkelerin tamamı Hristiyan olduklarını veya Hristiyan kültür, tarih ve kanunlara sahip olmalarını farketmemek mümkün değildir. Bu ülkeler bağımsızlık kazandıkları zaman herhangi bir muhalefet ile karşılaşmadılar. İkinci grup ülkelere gelince ki bunların tamamı Müslüman kimliğe sahiptir, onlar Hristiyan kanunlarına

dayalı ve Sovyet geçmişinin kaçınılmaz mirasına mebni değerlerle uzlaşmaya razı edilmek istendi.

Bugüne kadar Çeçenler ve Tacikler tüm haklarını ve egemenliklerine özgürce karar vermeyi deneyen, tarihiyle, kültürüyle ve yaşam tarzıyla uyuşan bir Müslüman devlet kurmak isteyen iki halktır. Sonuç olarak Tacikistan ani bir Rus saldırısına ve akabinde yarım milyon Müslüman canının kurban gitmesine sebep olacak bir iç savaşa sürüklendi. Böylelikle dışsal bir hukuki ve siyasi sistem, dağılmış ve bölünmüş Tacik halkına dayatıldı. İşte Amerika'nın Afganistan ve Keşmir'de²⁴³ uygulamak istediği de tam olarak budur. İddia ettikleri gibi terörle mücadele diye bir savaş olmadığı için onların kendilerini haklı çıkarmak için kullandıkları argümanları gözardı edeceğiz. Tam tersine, BM'nin kendisi ve onu kontrol edenler en tehditkâr terörist organizasyonlardır ve en tehlikeli terörist amelleri ifa etmektedirler.

Peki ya Çeçenya? Terörün gölgesinin Çeçenya'yı yalnızca kendine ait ve İslâm Tarihi ve kültürüne tam uygun bir şekilde münhasır kendi kaderini tayin hakkını kullanmak için avladığını düşünün.

(...)

Söylenebilecek tek şey Rusya'nın Uluslararası Hukuk'un yeni kurallarını ihlal etmediğidir. Biz, terörün kullanımının ve soykırımın savaşın birer aracı olarak kullanılmasına alışkınız. Rusya, sözümona uluslararası kamuoyunun kullanmadığı hiçbir aracı kullanmadı. Bu kısmen sözde Batı demokrasilerinin Rusya'nın taşkınlıkları yanında sessiz kalıp aynı zamanda onla iyi ilişkiler geliştirmeyi tanımlayan kendinden menkul tanımdan kaynaklanır. Diğer bir deyişle bir kunduz asla diğer bir kunduzun gözünü oymaz, ancak birbirlerine bağırmanın da duramazlar.²⁴⁴

Ve her ne zaman eski Sovyet cumhuriyetlerinden birinin Müslüman halkı dirençli, kararlı ve sürekli bir bağımsızlık eğilimi gösterse tıpkı SSCB'nin çöküşünden sonra Tacikistan ve Çeçenya örneklerinde olduğu gibi aynı şekilde muamele görürler. Kosova ve Bosna'nın sırf Hristiyan Blok'un BM aracılığı ile onlara sunduğu tekliflerden kendi çıkarlarına olanı seçtikleri için kısmen haritadan nasıl silindiklerine şahitlik ettik. Bunları Keşmir ve Filistin örneğinde olduğu gibi bağımsız bir Müslüman devlet kurma çabasında bulunan bölgelerle kıyaslayın. Bunları bir de Afrika ve Asya'nın diğer bölgelerinde, kendi istedikleri gibi kendi kaderini tayin etme hakkını kullanmak isteyen Müslümanların bu

243 Bu sözlerin alıntılıandığı kitabın Afganistan'a yönelik Amerikan-Haçlı saldırısının başlamasından bir sene evvel yazıldığını hatırlatılmalıdır.

244 "Bringing Peace to Chechnya? Assessments and Implications, s. 17 - 23" adlı çalışmaya bakın. Bu çalışma, Amerika'nın resmi olarak Çeçenya'daki insan hakları ihlallerinden bahseder ancak Çeçenya'nın Rusya'nın iç sorunu olduğunu ve Rusya'nın toprak bütünlüğünün önemli olduğunu söylemekle beraber Çeçenlerin terörist, Rusya'nın ise Amerika'nın terörle mücadelede iyi bir partner olduğunu belirtir.

"suçtan" dolayı nasıl terörize edildikleri ile kıyaslayın. Bu örnekler durumu fazlasıyla açık ve seçik kılar.

Uluslararası toplum 1994-1996 yılları arasında Çeçenya'nın yanında durduğu zaman Çeçenya'nın hangi değerler üzerine bir devlet inşa edeceğinden gafildi. Kolonyal Hristiyan bloğun liderleri bu yeni devlete kendi ideolojilerini, değerlerini ve hayat tarzlarını zerkedip onu "demokratik ülkeler çiftliğine" alabilecekleri hususunda ümitvar idiler. Özetle, Çeçenya'nın da eski Sovyetler Birliği'ndeki Müslüman ulusların sonunu paylaşacağını düşündüler. Ancak Çeçenler dirençli ve sarsılmaz olduklarını, gerçek Ümmetin yolunda cihada kararlı olduklarını, çabalarını İslâm ümmetinin dirilişi için sarfedeceklerini ve yerlerini Yekvücut olan İslâm Ümmeti içindeki diğer Müslümanların arasında koruyacaklarını ve kaybetmeyeceklerini ispat ettiler. İşte bundan dolayı yalnızca Müslüman vatandaşlar olarak kalmayı reddedip İslâm'ın istikamet üzere olan yolunda cihad etmeyi tercih ettiler. Onların bu hak yoldaki cihadı ayrıca canlarını dünyanın diğer bölgelerinde tuğyanın zulmü altında yaşayan Müslüman kardeşlerini özgürleştirmeyi de içermektedir. Ayrıca onlar açıkça Müslüman Hilafet sisteminin diriltilmesini ve yeniden Allah'ın şeriatıyla hükmeden bir küresel güç haline gelmesini önemle vurguladılar.

Çeçenya, ideallerinin ve emellerinin yüceliğinin ve onları sebatla elde etmeye çalışmasının bedelini ödüyor. Ancak onun uğruna savaştığı, daha büyük fedakarlıkları hakediyor. Biz, tüm dünya bu direnişin ve cihadın gerçek doğasını kavrayıp Çeçen örneğinin adımlarını takip etmedikçe sahte tağut rejimlerden küresel özgürlüğümüzü geri kazanamayacağız.

Ancak, daha önce Yahudi örneğinde bahsettiğimiz gibi, bir ulusun Müslüman olmaması kaydıyla kendi özgürlüğünü eline almasının başka yolları mevcut. Her ne kadar demokrasinin avukatları ve tasarımcıları Yahudi devletinin kurulmasına yönelik belirli şartların ve durumların mevcudiyetini bize argüman olarak sunsa da önceki ifadeyi doğrulayacak daha güncel bir örnek mevcuttur. Biz, Timor'un nasıl da dini değerler temelinde Endonezya'dan ayrıldığına şahit olduk. Timor örneğinde uluslararası toplumun küçük bir Hristiyan nüfusun Müslüman çoğunluk üzerinde nasıl güç kullandığını ve askeri olarak tehdit ettiğini ve ondan bir Hristiyan devlet inşa ettiğini gördük. Bunu yaparak küresel olarak yönetimi elinde bulunduran Hristiyan blok birkaç amacına ulaşmış oldu: Bir Müslüman ülkeyi bölüp zayıflatılar, Hristiyan vatandaşlarını kendilerinin doğrudan koruması altına aldılar, diğer Müslüman ülkelere itaatsizliğin sonuçlarını gösterdiler ve diğer inançlara, kendi özgürlüklerini kazanabilmeleri için Hristiyan inancına geçmeleri için sinyal vermiş oldular.

(...)

Rusların Çeçenlerle olan, asırlardır süregiden bu savaş başka türlü nasıl açıklanabilir? Bu savaş tamamen farklı dinlere, kültürlere, dillere, yaşam biçimlerine ve tamamen ayrı beldelere sahip iki ulus arasında geçmektedir. Tüm bunlara rağmen bu savaş "Rusya'nın iç meselesi" olarak tarif edilmektedir. Timor meselesinde ise neredeyse aynı dili, kültürü ve ananeleri paylaştığı Müslüman çoğunluktan ayrılmak isteyen Hristiyan azınlığın durumu, sadece uluslararası toplumun ilgisini değil müdahalesini de çekmeye mazhar olmuştur. Timor'un uluslararası bir mesele olup Çeçenya'nın olmaması nasıl anlaşılabilir! Sadece bu sorunun üzerine düşünmek çok iddialı gelebilir.

Öyleyse sorunu daha genel bir perspektiften, genel olarak Müslüman ülkeler ile sözde uluslararası toplumun ilişkisi perspektifinden ele alalım. Uluslararası toplumun Timor ile ilişkisine kısaca göz atmıştık. Diğer meseleler Uluslararası toplum ile Müslüman toplumun doğası hakkında daha berrak bir tanım sağlamaya kafidir. Endonezya örneğinde olduğu gibi Sudan örneği de bir ülkenin dini temelli olarak bölünmesinde uluslararası toplumun hevesini göstermektedir. Cezayir'de Müslümanların seçimler yoluyla iktidara gelmelerine rağmen otoritelerini kullanmalarına izin verilmedi. O zamandan bu yana bir anti-İslâmi yönetim baştadır. İran'da Müslümanlar gücü ele geçirdiler ve bunu İran İslâm Cumhuriyeti yoluyla pratiğe döktüler. Müslüman devrim amacına ulaştığı an uluslararası toplum tarafından "düşman" olarak etiketlendi. Taliban hükümetinin, ülkenin %95'ini fiilen kontrol ettiği Afganistan örneğine gelince, önceki hükümetin beceremediği barış ve istikrarın yakalanmış olmasına rağmen, suçun önlenip iç çatışmaların çözülmüş olmasına rağmen, hala uluslararası toplum tarafından tanınmadı ve hiç şüphesiz bunun sebebi hükümetin, devleti İslâmi prensipler etrafında bina etmeye başlamasıdır.

Örnekler uzar gider... Ancak şu yukarda sayılanlar konunun anlaşılması için yeterlidir diye düşünüyorum. Müslüman ülkeler ya da halklar kendi planlarını uygulamaya giriştikleri vakit uluslararası toplumu yöneten kolonyal Hristiyan ülkelerin uyguladığı düşmanlık, saldırganlık ve ayrımcılıkla karşılaşılıyorlar. İşte konu ülkelerin kendi kaderlerini tayin hakkının uygulanmasına geldiği zaman işlerin onlar açısından etkin bir şekilde halledildiği yöntem budur. Rus tuğyanı altında yaşayan Müslüman ülkeler asla sözde uluslararası toplumdan veya onun kurduğu kuruluş ve komitelerden bir destek beklememelidir. Her ne kadar sömürgeciliği kaldırmak BM'nin kesin olarak bir süredir gündeminde olsa dahi biz kesinlikle bu konuda onların samimi bir uygulamada bulunacağını düşünmemeliyiz. Sömürgeciliği kaldırma olasılığı dini bağlılığa ve söz konusu ülkenin sözde demokrasiye ve onun prensiplerine olan bağlılığına göre şekillenmekte ve kararlaştırılmaktadır. Diğer bir deyişle sömürgeciliğin kaldırılması ulusun var olan küresel düzene olan bağlılığına sıkıca bağlıdır.

Şu kesin olarak bellidir ki konu Hristiyan uluslara geldiği zaman ABD sömürgeciliği tamamen kaldıracak adımları atmaktadır. Ancak konu diğer inançlara, özellikle de İslâm'a geldiği zaman, ABD'nin attığı adımlar birçok formu olan sömürgeciliğin bir varyantını belirleyip yeni kuralları ona göre belirlemek olmakta ve sömürgeciliğin kaldırılması söz konusu olmamaktadır.

Basitçe ifade etmek gerekirse Hristiyan olmayan uluslar ayrımcılığa uğramaktadır. Onların hakları Hristiyan bloğun işine gelen ve uygun bulunduğu tüm araçla vasıtası ile ellerinden alınmaktadır. Bir ulusun kendi kaderini tayin hakkının elinden alınmasında kullanılan en bilindik metod ise kişisel haklar bakımından ulusun durumunu ve bir ülkenin bütünlük ve içişlerine karışmama ilkesine sahipliğini ön plana çıkartmaktır.

İçişlerine karışmama ve egemenlik hakları uluslararası hukuk normu olarak yaklaşık 30 senedir mevzuatta yerleşiktir ve amacı da sömürgeciliğin tasfiyesi sırasında ulusların kendi çıkarları hakkında korkuya düşüp bunu emniyete almaktır. O günden bu yana bu ilkeler sömürgeci sistemden kurtulmaya çalışan Müslüman ülkelere karşı işletildi.

Bu ilkeler kamil bir bağımsızlık ve kendi kaderini tayin hakkının kullanılması talebi karşısında daha az taviz verilmesi ve çözümün bu az tavizle gerçekleştirilebilmesi maksadıyla uzun müzakereler sonucu anlam genişletilmesine tabi tutuldu. Bu müzakereler yoluyla bastırılmış ulusların sömürgeci devlet patronajı altında bir takım öz yönetim haklarına sahip olması tasarlandı. Bu şekilde bu ulusların toprakları gücü elinde bulunduran sömürgeci devletin otoritesi altında kalmaya devam etti. İşte hegemon devletler bir toprağın egemenlik ve içişlerine karışmamasını bu şekilde ellerinde tuttular.

Bu tarz ve benzeri yasal mekanizmalar Hristiyan olmayan ulusların sahici bir bağımsızlıktan nasipsiz kalması için gereken yapılarıdır. Bu özellikle kendi kaderini tayin hakkından yararlanacak olan devletin bir büyük Hristiyan devletin stratejik amacını veya çıkarını tehdit ettiği zaman gerçekliğini gösterir.

Ancak konu bir ulusun Hristiyan olmayan bir ülkeden ayrılmasına gelince sorun aniden çözülür ve kendi kaderini tayin hakkı uluslararası hukukun koruması altında önemini ve önceliğini devam ettirir.

Bundan dolayı sözümona uluslararası hukuk hegemon Hristiyan devletlerin çıkarlarını ve Hristiyan olmayan uluslar üzerindeki otoritesini devam ettirmek adına uydurulmuş bir araçtan başka bir şey değildir.

Uluslararası hukukun maddeleri özellikle bu amaçlara hizmet etmek için oluşturulmuştur ve her önemli madde en az iki ya da üç farklı şekilde tevil edilecek şekilde kodifiye edilmiştir. Nitekim bu tevil de ilgili ülke ya da topluma

göre değişiklik arzedecektir. Hristiyan imparatorluğunun kurucularının çıkarları hangi şekilde tevil yapılacağına ilişkin ana değişkendir. Bu Hristiyan ülkeler bloğu istedikleri yorumlamayı öylece kabul edip uygulamaya sokarlar.

Hatta halkı arasında dini ayırım bulunmayan uluslar bile eğer amaçları bu bloğun çıkarlarına ters düşüyorsa ayrımcılığa uğrayabilir. Bizim herhangi bir şekilde objektif bir uluslararası hukuktan bahsetmemiz mümkün değildir. Bu muayyen çıkarlara, kesinlikle dominant bloğun çıkarlarına hizmet etmek için dizayn edilmiş birtakım yasaların gölgesinde yaşanan bir hukuksuzluk halidir.”²⁴⁵

Hristiyan Dünya'nın İnsan Hakları Davası'ndaki Çifte Standartı:

Bu konuda Şeyh Zelimhan Yandarbiyev diyor ki:

“Uluslararası toplumun siyaseti insan hakları ihlalleri veya diğer değerler hakkındaki uluslararası genel prensipler, etik veya uluslararası örgütlerin ictihad ve görüşlerinden çok fazla etkilenmemiştir. Uluslararası toplumun aşırı insan hakları ihlali ve soykırım vakalarına müdahale etme tarihçesine bakıldığı zaman çıkarlarına uyuşmadığı ve siyasi amaçları ile ortak noktada bulunmadığı takdirde anlamlı bir adım atma konusundaki etkinsizliklerini görürüz. Bu sebeple Müslüman toplumun insan hakları ciddi bir şekilde ihlal edildiği durumda hiçbir gerekli adımın atılmamış olması çok şaşırtıcı değildir. Bir İslâm Devleti tesis etmek adına direniş saflarına katılacak ve cihad edecek her toplum sözüm ona demokratik devletlerin bu ulusu yerle bir edip tarih sahnesinden silecek bir yüzleşmeye hazır olmalıdır.”²⁴⁶

Çeçen Halkının Şerefi:

Çeçen halkı bazı yüksek onur değerleri ile donatılmıştır. Bu, onların arasında hainin, mürtedin ve yoldan çıkmış sefillerin olmadığı anlamına gelmez. Çeçenlerin genel itibariyle onurlu ve asil özellikleri bu insanların asırlardır Rus saldırılarına karşı bıkmadan usanmadan ve teslim olmadan direnmelerine vesile olmuştur. Onların bazı yüce değerlerini işaret etmekte fayda görüyorum. Onlar:

Çeçenler'in İslâm'a ve Müslüman Kafkasya'ya hizmet etmedeki rollerini anlamaları:

1. Onların Ruslara karşı verilen cihada bakışı: Çeçenler kendilerini Müslüman ümmetin bir parçası olmaktan başka bir yere konumlandırmaz ve savaşlarını Haçlı düşmanlarına karşı İslâmi Hilafeti diriltmek için verirler.

Şeyh Zelimhan Yandarbiyev diyor ki:

245 eş-Şişân es-siyasetü ve'l vâkı', s. 44-48.

246 eş-Şişân es-siyasetü ve'l vâkı', s. 59.

"Ruslar Çeçenya'yı yok etmeyi akıllarına koyduğu zaman kendilerinin yanında "Uluslararası Toplum"'un desteğini buldular. Çeçenler sadece Ruslara karşı koymuyorlar, onlar haddi zatında İslâm'a karşı kurulmuş daha büyük bir ittifaka karşı savaşmaktadırlar. O ittifak ki Çeçenya'yı haritadan silmeye karar verdi. Ancak onların bu umutları Çeçen halkının asla onların planlarına başeğmeyeceklerini gösteren azim kararlılığı sonucu suya düştü."²⁴⁷

Şeyh Yandarbiyev ayrıca diyor ki:

"Cihad, Allah'ın cennetine dönmek adına yaşayanlar için iyi bir hayatın tek yoludur. O, ideolojimizi, ailelerimizi ve halkımızı korumanın tek yoludur ve önce bireyi, sonra halkı sonra da cümle Müslüman ümmeti özgürleştirmenin tek yoludur. Rus-Çeçen çatışması sadece cihad yoluyla bitebilir ki bu da savaştır nitekim Ruslar bizimle başa çıkmak için bu yolu tercih ettiler."²⁴⁸

"Müslümanlar bu Rus saldırısının şeytani bir Haçlı saldırısı olduğuna ve onu alt etmek için savaşmanın kelimenin her anlamı ile bir Cihad olduğuna kanı olmak için daha nasıl bir kanıt bekliyorlar? İşte bu gerçek Cihaddır ki o sadece Çeçenya'yı kurtarmak için değil tüm Ümmeti savunmak için edilmektedir"²⁴⁹

"Cihad kelimesinin Kafkaslarda ve İslâm dünyasında nasıl anlaşıldığına gelince, onun tüm ümmet için cihad olarak anlaşıldığını söyleyebiliriz. Çeçen cihadı, tarihi Hülefa-i Raşidine ulaşan büyük İslâmi cihadın bir parçası olarak kabul edilir. Bu cihad Müslüman ümmetin birliğini diriltmeyi amaçlar. Bundan dolayı cihad, Müslüman dünyanın ve Ümmetin şeytanın tuzaklarından ve zincirlerinden kurtulması için bir araçtır.

Dünyanın her yerinden Müslümanların Çeçen cihadına katılması, dünyanın buna gösterdiği ilgiye bir delil teşkil eder. Bu savaşta ve öncekinde 100'den fazla yabancı Müslüman mücahid şehit oldu. Onların yoldaşları da hala Allah'ın indirdiği Kur'an'daki emirlere inançları doğrultusunda savaşmayı devam ettirmektedirler. Savaşın saflarına katılmaya 100'ün üzerinde farklı ülkeden gelen bu kardeşlerden bazıları Hâkim el Yemeni, Talha el Mekki, Ebu Mus'ab el Tebuki, Abdussebur el Mısri, Ebu Mansur el Cenubi, Abdurrahman el Kuveyti ve Ebu Sabit el Ceyşî'dir."²⁵⁰

Çeçenlerin Dağıstan'daki kardeşlerine gösterdikleri yardım hususuna gelince Şeyh Yandarbiyev diyor ki:

²⁴⁷ Şişân es-sıyasetü ve'l vâkı', s. 102.

²⁴⁸ Şişân es-sıyasetü ve'l vâkı', s. 100.

²⁴⁹ Şişân es-sıyasetü ve'l vâkı', s. 100.

²⁵⁰ Şişân es-sıyasetü ve'l vâkı', s. 107-108.

“Dağıstan hususuna ve Çeçenlerin ona müdahalesinde gelince, Dağıstan Müslüman bir beldedir. O ayrıca Rusya tarafından işgal edilmiş Şamil İmam-ı lıgının da bir parçasıdır. Bundan dolayı adaleti tesis ve Allah adına verilen cihad katılmak bizim görevimizdir.

Dağıstan halkı onları kimsenin hedef almadığını çok iyi bilir. Cihad operasyonları Dağıstan'da İslâmcılara karşı savaştığını iddia eden fakat vakıada bunu kendi kınanacak cürümlerine bir mazeret olarak kullanan Ruslardan başkasına yönelik olarak yapılmamıştır.

Dağıstan ve Çeçenya bir yana, tüm bunların da üzerinde Kafkasya bölgesi İslâm Hilafeti'nin ayrılmaz bir parçasını teşkil eder. Buna mebni olarak bu toprakları ateistlerin işgalinden kurtarmak için cihad etmek tüm Müslümanların görevidir. Her birimiz Alemlerin Rabbi olan Allah'ın adına kendine düşen görevi ifa etmelidir.”²⁵¹

2. Şeriat Hukukunu entegre etmek:

Şeyh Zelimhan Yandarbiyev, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

“1991 yılında ulusal kurtuluş için verilen Çeçen cihadının sonunda İçkerya Cumhuriyeti kuruldu. Ruslara karşı verilen savaş 1994'te başlayıp 1996'da bittiğinde Çeçenya 8 Temmuz 1996 tarihinde İçkerya Çeçen Cumhuriyeti Başkanlık kararnamesi ile Müslüman Cumhuriyet ilan edilip Şeriat hukuku tek hukuk kaynağı olarak kabul edildi. Bu ayrıca Şer'i ceza hukukunun da 12 Eylül 1996 tarihinde yürürlüğe girmesini tetikledi. Doğal olarak bu durum İslâmi hukukla bağdaşmayan tüm sivil ve cezai hukuk kurallarını ilga etti. Devam eden başkanlık kararnameleri hükümeti Şeriat Hukuku otoritesinin altına soktu. 1996 yılının Aralık ayına gelindiğine tüm kanun sistemi ve yasama erki dönüştürülmüştü.”²⁵²

3. Otonom Rus Cumhuriyeti'nden ayrılan tek kurtuluş hareketi:

Çeçenya'yı diğerlerinden ayıran özelliklerden bir tanesi de Sovyetler Birliği'nin içindeki uluslar içinde Rusya'ya karşı durup ondan özgürlüğünü kazanmış ve bağımsızlık ilan etmiş tek ülke olmasıdır. Bu savaş da günümüze kadar devam etmektedir.

Bu durum şu soruyu akıllara getirmektedir: Nasıl olur da bu kadar çetin bir direnişi yalnızca Çeçenler ortaya koyar?

Onların direnişi hiç şüphe yok ki sevgili Çeçen halkı için bir onurdur. Ayrıca onların doğasında, tarihinde ve İslâm'ı telakki biçiminde de kökleri vardır. Şeyh Yandarbiyev bu konuda birkaç kelime etmiştir:

251 eş-Şîşân es-siyasetü ve'l vâkı', s. 109.

252 eş-Şîşân es-siyasetü ve'l vâkı', s. 14-15

"İlgi uyandıran gözlemlerden biri de şudur ki Kafkas cephesinde özgürlükleri için savaşanlar Çeçenlerdir. Bu durumun ve bölgenin Çeçenya'ya destek vermesinin ardındaki sebebi merak etmeliyiz.

İnsanlar farklıdır ve dünyada cereyan eden olaylara da farklı tepkiler verirler. Bu gerçeğe rağmen Çeçenlerle Ruslar arasında geçen bu son iki savaş insanların arasında gerçeğe ilişkin farkındalığın artmasında muazzam etki gösterdi. Hala aydınlığa kavuşturulması gereken birçok olaya rağmen gerçeklik insanlar nazarında barizlik kazandı ve reddedilmesi asla mümkün olmayacak bir kök elde etti.

Bu yeni olguların çoğu sadece cihadın ihyası noktası etrafında kümelenir. Cihad, yücelme uğruna çekilen, Allah yolunda yapılan bir ameldir. O, Allah'ın sözlerini yanlış anlamalardan, yalanlardan ve çarptırmalardan azade kılma ve insanları tuğyanın pençesinden ve her ne formda gelirse gelsin şer güçlerinden kurtarma savaşıdır. Cihad, insani etik prensiplerin ihlaline karşı bir savaş ve İslâm'a karşı gelenlerin yüzüne çevrilmiş bir silahtır. Bu cihad, kafirlere karşı en iyi savaş formu olarak belirtilmiştir.

Çeçenya bu savaşa İslâmi ideolojiyi korumak ve Çeçenler'i Allah'ın indirdiği şekliyle bir şeriat altında yaşatmak için girmiştir. Biz şeriatın bizim küresel bazda adil, tutarlı ve kapsayıcı tek ilahi hukuk kaynağımız olması için savaştık.

Diğer bir deyişle, gerçek manasıyla bu savaşa girmeye zorlandık ve bu savaş birçok açıdan geçici sürelerle duraklayan 450 yıllık bir savaşın devamıydı. Bu, hiç şüphesiz Müslüman Çeçen halkı kendilerini özgürleştirene ve hayatlarını Allah'ın hükmü altında tesis edene kadar sürecektir.

Eğer ideolojimizi terke edecek yahut onu yüzüstü bırakacak olsa idik bizim cezamız ebedi olacaktı. Ayrıca düşmanlarımız teslim olmamız karşılığında ilahi yasaya da baş eğmeyecekti. Bundan dolayı ne bir seçeneğimiz ne de bir kaçışımız var. İşte mücahidlerin cihadı anlayıp Çeçenistan'da cihad saflarına katılması böyle gerçekleşti.

Çeçen mücahidler hayat ve onun gerçekliklerinden damıttıkları tecrübeler sonucu böyle bir cihad anlayışına sahip oldular. Kendi halklarına ve dinlerine karşı işlenen cürümleri birinci elden tecrübe etmiş olmaları, onlara dünyanın gerçekliğini ve Allah'a imanı terketmenin sonuçlarını öğretti.

Cihad Çeçenya'da yeni bir fenomen değildir. O aslında Bedr savaşında Hz. Muhammed'in liderliğindeki ve hatta daha eskiye dayanan Davud Peygamber'in (aleyhisselam) kral Calût'a karşı verdikleri cihadın bir devamıydı. Çeçenya'da uğruna savaş Allah'ın adı için asıl adaleti tesis etme yolunda verilen ve verilecek ebedi cihad tarihinde yeni bir sayfadır."²⁵³

Büyük lider Zelimhan Yandarbiyev'in kendi halkı namına bize ilettiği İslâmı ve cihadı böylesine yüce bir şekilde telakki edebilmiş olan Çeçenler bugüne kadar Rus haçlılarına ve onların komünist seferlerine karşı dik durabildiler ve Müslüman Kafkasya semalarında onur bayrağını göndere çektiler. Hatta onların kalplerinden taşan bu onurlu ruhu Müslüman dünyadaki Müslüman gençliğe yaymayı da başardılar.

Ancak bir başka çok mühim bir faktör daha mevcut: Yüksek seviyede direnme ruhu, dayanıklılık ve kararlılıkla kuşanmış ve kendi dini, tarihi ve halkıyla gurur duyan popüler bir Çeçen liderliğinin mevcudiyeti. Çeçen halkının bizim bahsettiğimiz dönemdeki liderliğini yapanları gözlemleyen biri Cohar Dudayev, Zelimhan Yandarbiyev, Aslan Maşadov ve Şamil Basayev (Rahimahumullah) gibi her biri Allah tarafından şehitler olarak seçilmiş kimseleri görür. Bu yüksek seviyeli kadro cesur ve cihadçı Çeçen halkına onları güçte, silahta ve sayıda geride bırakan zalim tağut güce karşı direnişte destek veren en önemli faktörlerden birisidir.

Diğer bir soru da: Müslüman Kafkasya'nın diğer bölgeleri Çeçen'leri destansı cihad direnişinde desteklediler mi?

Bu soruya cevap bulabilmek için öncelikle halkların ve onların hükümetlerinin arasındaki farkın bilincinde olmamız lazımdır. Diğer Kafkas halkları Moskova'ya bağlı hükümetler tarafından yönetildiler. Çeçenlerin sahip olduğu gibi yüksek seviyeli liderlerden yoksundular. Bu hem halk bazında hem de resmi bazda mevcut olan farklılığı açıklar.

Yandarbiyev halklardaki sempatiyi şöyle açıklar:

"Kafkasya'nın diğer bölgelerindeki Müslüman halkların savaşa katılımına gelince, Dağıstan'daki ve Müslüman Kafkasya'daki Müslümanlarla birlikte bu savaşa seçkin bir cesaret ve yüce bir haleti ruhiyet ile katılmış olmaları bir sır değildir. Savaşın başlarında bu şekilde, bir kısmı eski Sovyet Cumhuriyetlerinde yaşamış olan 1000 mücahid vardı. Ancak belirtmek gerekir ki bu mücahidlerin kahhar ekseriyeti Dağıstan'dan gelmişlerdi. 1999 senesinin yaz mevsiminde, savaş henüz başlamışken Çeçen olmayan mücahidlerin oranı %10'u buluyordu. Yani onların savaşa katkısı gerçekten büyüktü. Buna ek olarak, onların bizim aramızda oluşu bölgedeki Müslümanların genelde cihada, özelde de Çeçen cihadına olan duruşlarını gösterir.

Tüm bunların bahsinden sonra diğer Kafkas halklarının özgürlük arzusu ile ilgili bir şüphe kalmadığına inanıyorum.

Sadece Kafkasya hakkında cahil olanların bu sevdayı sorgulayabileceğini düşünüyorum. Kafkasların tarihini inceleyen herkes bu sevdanın nesiller boyunca

verilen özgürleşme cihadının yol ışığı olduğunu görür. Bundan dolayı tüm Kafkas bölgesini gözlerini umutla doldurarak Çeçenya'ya çevirmişti. Ayrıca birçok hainin ve kendi çıkarından başka bir şey düşünmeyen akbabaların mevcut olması da şaşırtıcı değildir. Ancak biz bunun gerçek durumu gölgede bırakmasına izin veremeyiz.”²⁵⁴

Daha sonraki bir zaman dilimine işaret eden bir başka önemli konuyu da şu soru ile gündeme getirmek istiyorum: Nasıl oldu da İçkerya Çeçen Cumhuriyeti'ni tanıyan tek ülke Afganistan İslâm Emirliği oldu? Şeyh Zelimhan Yandarbiyev'in cümleleri bu soruya bir yanıt niteliğindedir. İçkerya Çeçen Cumhuriyeti'ndeki yüksek derecesinin yanında ayrıca Kandahar'da anlaşmayı imzalayan delegasyonun de başındaki isimdi.

Şeyh Yandarbiyev diyor ki:

“Afganistan İslâm Emirliği'nin İçkerya Çeçen Cumhuriyeti'ni tanıması Batı'da büyük bir rahatsızlığa yol açtı. Rusya ve Batılı güçlerin iki Müslüman ülkenin resmi olarak birbirlerini tanıması, dostane ilişkiler geliştirmesi'ne yönelik ve ortak çıkarlar ve anlayış çerçevesinde verdikleri tepki, Hristiyan ülkelerin Çeçenya'nın bağımsızlığına ilişkin ortak bir strateji izlediği tezini destekler. Hiç şüphesiz bu durum bizim Rusya ve Batı güçlerinin genel anlamda İslâm dünyasına ilişkin tavırları hakkındaki görüşümüzü tasdik etmektedir. Bu, onların ortak dava etrafında kümelenmek isteyen herhangi bir İslâmi birlik arayışlarına ilişkin açık ve dolaysız düşmanlıkları sayesinde gözle görülür bir hal almıştır. Batı ve onun mekanizmalarına karşı hükümetlerarası ittifaklık, Çeçenya ve Afganistan hükümetleri arasındaki antlaşmanın bir ürünüydü. Tabii ki bu da çevik ve şedid tepkilere müsebbip olacaktı. Çeçenya ve Afganistan'ın ittifaklarını kurlarına karşı alınan bu tedbirler hem bu ittifaka hem de ileride aynı adımları takip etmek isteyen Müslümanlara karşı alınmış tedbirlerdi. Ayrıca Washington şunu açıkça belirtti ki, Çeçen Cumhuriyeti'ni tanıyan her ülke Washington'un hoşnutsuzluğu ile karşılaşacaktı. Ayrıca ABD, NATO ve BM Müslüman ülkelere delegeler göndererek Afganistan'ın bu tanıma jestinin kabul edilemez olduğu hakkında bilgilendirme(!) yapıp bunun kesinlikle izlenmemesi gereken bir yol olduğu konusunda da uyarı verdiler.

²⁵⁴ Şeyh Şâhin es-sıyaseti ve'l vakı', s. 107-108. Anatoli Lieven Kafkasya Müslümanları'nın Rusya'nın Çeçenistan'a ilk müdahalesine yönelik çok sert bir tepki gösterdiğini ve protestolara onlarca Dağıstanlı'nın ve Hattab gibi arapların da katıldığını söyler. Ayrıca dört arabin arasına baktığından bahseder ve hepsi bu kadar! Sonra bu olumsuzluğu farklı cephelerden ele almaya başlar ve Çeçenler ile diğer Kafkas halkları arasındaki farklılıklardan bahsedip negatif görüntüyü detaylandırır. (Chechnya, Tombstone of Russian Power s. 4-97-98-101)

Çok açıktır ki onun ifadeleri ne açıktır ne de doğrudur. Onun söyledikleri asla bu toprakların evladı olan, dava adamı, Müslüman olarak doğupgünden ve sıdkından şüphe duymadığımız, olaylara yakından vakıf olmuş Yandarbiyev'in sözleri ile bir olamaz. Olaylar da ayrıca onun doğruluğuna destek verir. Anatoli Lieven'in açıklamaları birçok Arap cihad destekçisinin ve diğerlerinin Çeçenya da yüzlerce mücahidin katledilmesi veya ifade ettiklerine ters düşer ve onlarla çelişir. Ben savaş sırasında bizzat Dağıstanda bulunmuş bin olarak şahadet ederim ki ek. savaşta muazzam sayıda Dağıstanlı iştirak etti ve savaşın ardından da yönetsel anlamda desteklerini devam ettirdiler.

Yukarıda zikredilen bu örnek hâkim kolonyal Hristiyan devletlerin yeni harekât tarzını da ortaya koyar. Kendilerine yönelik biraz dışlı bir rakip olarak gör-dükleri herkesi tökezletip zayıflatmanın yollarını ararlar. Görüldüğü gibi uluslararası hukuk denen kurum da bu amaca hizmet eder. Onun tek fonksiyonu gücünün çıkarına olan şeyler için sahte bir meşruluk ve yalancı bir adalet sağlamaktır. Bu düzen hiçbir şüphe yok ki bu gezegen üzerinde kendilerini bu sö-zümona Batılı demokrasi düzenine teslim etmiş olan büyük çoğunluğun aleyhine kurulmuştur. Bu düzen devam ettikçe Hristiyan-Gayrı Hristiyan kam-plaşması da büyüyerek keskinleşecektir.”²⁵⁵

Onur ve Özsaygı:

Çeçen halkının karakteristik özelliklerinden birisi de onurlu ve özsaygıyı haiz bir halk olmalarıdır. Bu duruşun en bariz örneklerinden bir tanesi de Başkan Zelimhan Yandarbiyev’in Moskova’da Mayıs 1996’da müzakerelerde gösterdiği meşhur duruştur. Çeçen delegasyon geldiği zaman Yeltsin küstahça Yandarbiyev’e masanın kenarında oturmasını emretti. Yandarbiyev izzetli bir duruşla ba-ğimsiz bir devletin başkanı olarak ya karşılıklı oturacaklarını ya da oradan ayrılacağını söyledi. Birkaç tereddütlü saniyeden sonra Yeltsin basının önünde buna boyun eğdi ve şartını kabul etti.

Savaşta müthiş dayanıklılık:

Anatol Lieven bu özelliğe şu cümlelerle değinir:

“Şamil’in savaşlarının ve günümüzde onun yerine devam eden savaşların vurucu özelliği, direnişte gösterilen müthiş dayanıklılık ve bunun da üzerinde ezici yenilgi gibi görülen durumlardan dumur edici bir iyileşme kapasitesidir.

(...)

Ruslar iki defa nihai zafere ulaştıklarını sandılar: 1832 yılında Gazi Molla Rus-ların Dağıstan’ın Gimri beldesine hücumunda öldürülmüş, Şamil de ağır yara-lanmış ve mucizevi bir şekilde kaçıp 1834’de imamlığa geçmişti. Sonra 1839’da Ruslar Akhulgo’daki kalesine saldırıp birçok yoldaşını öldürmüştü ancak Şamil bir kez daha en küçük oğlunu sırtına alarak ve en büyüğünü Ruslara esir vererek kaçmayı başarmıştı. Onun takipçileri bir kez daha ayaklandılar ve savaşa devam ettiler.”²⁵⁶

Bu, Allah’ın dilemesi süresince Müslümanların kalbinde bir iman, sebat, ribat ve son nefesine kadar Allah yolunca cihad sembolü olan kutlu İmam’ın cesare-tine verilecek örneklerin arasından sadece bir tanesidir.

255 eş-Şişân es-siyasetü ve'l vâkı', s. 56-57.

256 Chechnya – Tombstone of Russian Power s. 308.

CEZAEVİ AHVÂLÎ HAKKINDA DÜŞÜNCELER

"Beni hapisten çıkaran, sizi çölden getiren Rabbim bana pek çok iyilikte bulundu." (Yusuf, 100)

"Rabbim! Bana verdiğin nimetle asla suçlulara arka çıkmayacağım"
(Kasas, 17)

Daha önce de belirttiğim gibi Derbent'te tutuklanıp resmi gözaltı dosyamızın açılacağı Dağıstan'daki Rusya Sınır Hizmetleri Komutanlığı'na transfer edildik. Kanuna göre soruşturmamız tamamlandı ve Rusya Federasyonu sınırlarını vi-
zesiz bir şekilde ihlal ettiğimizden dolayı ceza aldık. Bu, Rus ordusu ile içeriden yaptığım ilk temastı. Bizi sorgulayan ordu subaylarının Müslüman isimleri taşı-
maları son derece acı vericiydi. Bunu duymak bir şey, bunu filen tecrübe etmek ise başka bir olay.

Bu olay şunu telakki etmemi sağladı ki en tehlikeli düşmanlar içimizde iş gören düşmanlar, batıla yardım edenler ve bizim dilimizle konuşup bizim ismi-
mizi taşımasına rağmen onların askerleri olanlardır. Onlar efendilerinin pençesi, azı dişi, ayakları ve düşmanın bizi kendisiyle bastıracağı zalim uzantılarıdır. İster Rus ordu subayı olsunlar ister Mısır Devlet Güvenlik Soruşturma Hizmetleri memurları olsunlar...

Uzun süreler Ruslar tarafından bastırılan halkın halini, Rusların onların di-
nini nasıl yozlaştırdığını, hayatlarını, ideolojilerini ve onlar bozuk bir toplum olup Rus işgalinin yükü altında eğilip bükülmüş bir İslâmi hayat nostalgisine öy-
künürken aynı zamanda hayatlarına hâkim olan bozuk sosyal düzeni düşündüm durdum. Şunun farkındaydım ki tüm bölge bir çalkalanma sürecinden ve kader ile kimlik arayışından geçiyordu. Bu, Müslüman Kafkasya'yı hayata döndüren Çeçen cihadının yüceliğini anlamama vesile oldu.

Hapishane ortamı inanılmaz derecede umutsuz bir yerdi. Aslında o, ikiye böl-
ünüp hücre yapılmış bir nakliye konteyniriydi. Bize kampta genelde sanki uzay-
lıymış gibi bakıyorlardı, ancak Müslüman subaylar bize iyi niyet gösteriyorlardı. Ancak birine sadece dininden dolayı düşmanlık göstermedik-
lerini izhar etmeye pek hevesli idiler, yine de günün sonunda biz onların düş-
manlarıydık.

Bu dönemin de ilahi rahmetten payı vardı. Tutukluların çoğu bize sempatiyle
yaklaştılar. Onların çoğunun suçu yakındaki şehirlere insan kaçırmaktı. Bize
yardımcı olacak yasal tavsiyelerde bulundular ve hatta bazıları bizim için soruş-
turma birimine bizim için aracı olmak istedi. Bizde olan parayı rüşvet olarak

sunarak salınmamıza yardımcı olmaya çalıştılar. Para karşılığında bizim ülkeden çıkarılmamız için uğraştılar. Biz teklifi kabul ettik ancak o sırada bizim davamız Capital TV haber kanalında yayınlanınca olay büyüdü ve biz de Güvenlik Bakanlığı'na sevk edildik.

Bu süreç içinde zindan arkadaşlarımıza tebliğde bulunmaya ve onlara kısa sureler ezberletmeye, onları namaza teşvik etmeye çalışıyorduk. Ancak onların çoğunun sadece ismen Müslüman olduğunu, Fatihâ'yı bile okuyamadıklarını görünce üzülmüştük.

İşte diline, adetlerine ve ona ilişkin her şeye yabancı olduğumuz bu karanlık ve bilinmez dünya ile bağlantılarımız böyle başladı. Zindandakilerle ilişkilerimizin dışında, yönetim ofisindeki subaylarla ilişkimiz Tarık bin Ziyad'ın askerlerine söylediği gibiydi: "Açgözlü bir efendinin masasına oturan yetimden daha şanssız"

Birçok ürünün satıldığını gördük. Rus askerleri elimizde diğer mahkûmlara muazzam fiyatlarla sattıkları birkaç şişe alkol veya sigara ile takas etmek istediğimiz dolarlarımız var mı diye sorar dururdu. Bir ara birimizin şedid bir mide ağrısı tuttu. Bir doktor subay ona serum vurmak için revirci askerle birlikte yanımıza geldi. Bu arada diğer mahkûmlar da bu askerden ağrı kesici ve sakinleştirici satın almak için yarışa girdiler.

Buradan sıradan mahkûmlar gibi muamele göreceğimiz Mahaçkale Merkez Hapishanesi'ne transfer edildik. Yaşadığımız sefalet hayatına rağmen davamızın yasal koşullar çerçevesinde olağan seyrinde gittiğini görmek beni mesud etti. Her ne kadar çok ağır aksak yürüse de bu dava, en azından güvenlik birimlerinden uzaktaydık.

Bu şekilde Dağıstan'ın en esfel dünyası ile tanışmış olduk ki burada hırsızlar, katiller ve sahtekârlar vardı. Rusça "Krantin" denen ve Mısır'daki "Hasılat" grubuna muadil olan yeni mahkûmlar koğuşuna sevk edildik. Hapishane en sonuncusu bizim için ayrılmış olan birkaç hücreden oluşuyordu. 10 metre uzunluğunda ve 5 metre genişliğinde dikdörtgen bir hücreydi. 2 metre uzunluğundaki müşterek yatak oda boyunca uzatılmıştı. Orada 15'ten fazla hapishane arkadaşı yattı. Hücre arkadaşlarımız bize çok nazikçe yaklaştılar ve hatta Arap olduğumuzu öğrenince daha da kibarlık gösterdiler. Yatak tamamen işgal altında olduğundan dolayı bize yatağın tamamen rezalet durumunda olan son kısmı kaldı. Dağıstan'ın kırıcı aralık rüzgarlarını hücreye davet eden devasa kırık camın tam yanındaydık. Sahip olduğumuz tek şey yatağın üzerine sermek için kullandığımız yün bir çarşaf ve hapishanedeki arkadaşlarımızın üstümüzü örtmemiz için verdikleri bir battaniye idi.

Odanın köşesinde musluk ve lavabo vardı. Onun yanında da bir tuvalet ve tuvaletin önünde tuvaleti tamamen kapatmamış olan 1 metrelik bir duvar vardı. Hücredekiler bu duvarı plastik poşetler ve ince tellerle tamamlamışlardı. Tuvalet tuvalet bile değildi, altımızdan geçen kanalizasyona üst kattan açılmış bir boşluktan ibaretti ve bizim üst katımızda da bu mevcuttu ki o da bizim oda üzerinden kanalizasyona ulaşıyordu. Yani üst kattan gelen bir su sesi duyduğunuz vakit anında kenara çekilmek zorundaydınız yoksa akan kirli suyun size isabet etmesi an meselesi idi.

Buna rağmen ambiyans çok eğlenceli ve zevkliydi. Zindan arkadaşlarımız ellerine ne zaman geçse tereyağlarını, ekmeklerini ve çaylarını bizden asla esirgemediler. Bu tatları ancak o soğuk havalarda hapishane yemeği yiyenler ve yemek zorunda kalanlar bilirler. Namaz vakti geldiği zaman ezan okur ve hapishane arkadaşlarımızı bizimle namaz kılmaya davet ederdik. Bazıları katılırken bazıları çeşitli mazeretler sunarlardı. Ancak onların hepsi nazik ve sempatik insanlardı.

Neden sonra hapishanede mahkûmların bir iletişim kanalı olduğunu ve bu yolla Arap mahkûmların hapishaneye geldiği haberinin yayıldığını öğrendik. Ertesi gün hücre arkadaşlarım bana beden dilleriyle üst katta bir eski banker Rus bir mahkûmun olduğunu, İngilizce konuşabildiğini ve bize yardım edebileceğini söylediler. Ben de ona bizim vizesiz bir şekilde ülkeye girmiş tacirler olduğumuzu beyan eden bir mektup yazdım. O da bana dönüş yaparak yasal tavsiyelerde bulundu ve bizim davamızın basit olduğunu, yapmamız gereken şeyin ülkemiz elçiliğine başvurmak olduğunu ve bizim davamız hakkında hapishanedeki casusların haberdar olmaması için sessiz kalmamız gerektiğini söyledi.

Bu dondurucu bir soğukluğa sahip olan hücrede bizden kendileri için birkaç dua yazmamızı isteyen hücre arkadaşlarımızla eğlenceli birkaç gün geçirdik. Biz onlara Arapçasını yazdık onlar da anlamını dahi bilmeden okunuşlarını Kiril alfabesine çevirdiler.

İbn Kayyım, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

"İstiraplar ancak müminin imanı olmayandan ayrıldığı sınavlardır ve ona ulaşmayı başarırsan seni amaçlarına ulaştıracak destekçilerin olurlar"²⁵⁷

Ardından birgün bizi bir hapishane odasına götürdüler, cepheden ve profilden fotoğraflarımızı aldılar ve parmak izlerimizi kaydettiler. Arkadaşlarıma bizim yabancılar olduğumuzu, büyük ihtimalle fotoğraflarımızı ve parmak izlerimizi Interpol'e göndereceklerini ve onlarda benim fotoğrafım olduğundan benim

hakkında araştırma yapacaklarını söyledim. Onlara sabretmelerini ve Allah'a niyaz ederek ona iltica etmeleri gerektiğini söyledim. *"Yahut kendisine dua ettiği zaman zorla kalmışa cevap veren ve başu gelen kötülüğü kaldıran, sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile birlikte başka ilâh mı var!? Ne kadar az düşünüyorsunuz!"* (Neml, 62)

Bu bizim için sadece Allah'a güvenmemiz gerektiğini ve onun altında olanların güçlerinin bir illüzyondan ibaret olduğunu gösteren bir ders oldu. Rusya bile, süper güç Rusya ve onun insanların hayatlarını kontrol ettiğini iddia eden ve Batıda çokça düşmanlarını öldüren korkunç istihbarat teşkilatı, onların hapishanesinde altı ay boyunca yatmamıza rağmen bizim orada varlığımızdan habersizdi. *"Allah, işinde galiptir, fakat insanların çoğu bunu bilmezler."* (Yusuf, 21)

Birkaç gün sonra Hapishane yönetimi bizi başka bir hapishaneye yönlendirdi. Orada her birimize birer tane bardak, kaşık, yastık ve döşek ve bunlarla beraber tahrip olmaktan neredeyse transparan olmuş birer battaniye verdiler. Daha sonra bizi, asla unutamayacağımız ve ancak 6 ay sonra Allah'ın rahmeti ve inayeti ile salınacağımız 71 numaralı hücreye götürdüler.

Gardiyan hücrenin kapısını açtığı zaman adeta şok olduk: hücre son derece iyi ısıtılmış, ahşap zeminden ve iyi ışık alan bir odaydı. Odada iki tane büyük pencere vardı ve ikisinin arasında da iki küçük ama sağlam yapılmış ahşap yatağın kenarına konulmuş bir ahşap masa mevcuttu. Köşede bir musluk, lavabo ve tam olarak mahremiyete alınmamış bir tuvalet vardı. Mahkûmlar şaşırtıcı derecede tertipli ve oturaklı görünüyorlardı. Hücre aşağı yukarı 8 metre uzunluğunda ve 6 metre genişliğinde idi. İçeride 20'ye yakın mahkûm vardı ve ikili ve üçlü ranzalar mevcuttu.

Odaya girerken sevinçli bir şekilde "Esselamu Aleykum" diye hücreyi selamladık ve onlar da selamımıza icabet ettiler. Bizi oturmaya davet ettiler ve Arap olduğumuzu duyunca şaşırdılar. Hücrelerine her yeni hücre arkadaşı geldiğinde yaptıkları gibi bize çay ikram ettiler.

Hücre arkadaşlarımızın bu kadar tertipli ve oturaklı olmalarının ardındaki sırta sonradan vakıf olduk. Öğrendik ki onların ailelilerinin çoğu onlara yiyecek, giyecek ve yokluğunda insanı sefaletle sürükleyecek bir eşya olan sebun getiriyorlar ve onları böylece destekliyorlardı. Mahkûmlara ayrıca ekmek, çay, şeker ve biri sabah biri öğlen olmak üzere günde iki defa, ne olduğunu bilmediğim bir bakliyattan yapılmış sıcak yemek veriliyordu. Yemek sonrası bu yiyecek çok ilginç bir batın şişkinliğine sebep oluyordu. Bazen de öğle yemeğine patates püresi ekliyorlardı ki mahkûmlar onu severlerdi. Ayrıca bazen kendisine "balık çorbası" veya "tavuk çorbası" denebilecek bir yemek veriliyordu.

Ezan vakti girdiği zaman kardeşlerden birisi odanın ortasına geçip ezan okudu. Onun sesi odada elektrik dalgası etkisi yarattı ve herkesin gözünü üzerimize çevirdi. Yere üzerinde namaz kılmak için çarşaf sermek üzereyken hücre arkadaşlarımızdan birisi yanımıza koşup yerin temiz olmadığını söyledi. Sonra bizleri kendilerinin de namazlarını üzerinde ikame ettikleri üst ranzada namaz kılmaya davet ettiler. Beni kendilerine namazı kaldırmam için imam tayin ettiler ki cemaatle namazı daha önce hiç kılmamışlardı.

Kendisiyle namaz kıldığımız hücre arkadaşlarımız- ki onlar hücrenin patronları idiler- çok ilginç bir şey yaptılar. Cemaatle namaz kılanların yataklarını namaz kılmayanlarınkinden ayırarak yatakların yerlerini değiştirdiler. O günden sonra Allah'ın fazlı ile namazları hep cemaat ile kıldık. Namaz kılmayanları sürekli olarak bizimle namaz kılmaları yönünde teşvik ettik, ta ki onların bir ikisi dışında tamamı düzenli bir şekilde namaz kılmaya başlayıncaya kadar. İşte onların kalpleri bize ezan yoluyla böylece meyl etti.

Bu hücrede Kafkas halkının İslâm'ın dirilişi için ne kadar hasretlik olduklarını ve onların kalplerinin asillik, eli açıklık, iyi kalplilik, cesaret ve şecaat erdemlerini ne kadar takdir ettiğini farkettiler. Onların ayrıca spora, özellikle de atletizme ve güreşe olan yatkınlığını gördük.

Bu süreç bizim için ayrıca tebliğ etme kursu gibi işlev gördü. Tebliğ, özellikle de halka, avama tebliğ her ne kadar halkın da katılacağı savaşlarda kitlelerin mobilize edilmesi için en temel unsur olsa da mücahidlerin ender olarak yaptıkları bir ameldir.

Bu hücrede kaldığım sürece tebliğ konusunda çok ilginç deneyimler edindim. Bunlardan bazıları hücrenin patronu olarak bilinen adamla ilgili. O bir cinayet zanlısı idi. Öncesinde bir iş adamı olmakla birlikte çokça ülke gezmiş hatta hacca bile gitmişti. Akıl küpü bir insandı ve bize imreniyordu. Bir keresinde yanıma gelip neden namazdan sonra tesbihat yapmadığımı sordu. Ona bunu sessizce yaptığımı söyledim. O ise bana kendi camilerindeki imamlarının bunu sesli bir şekilde yaptığını ve kendilerinin de onu tekrarladıklarını söyleyip benim de onlar için aynısını yapmamı benden istedi.

Bunun bir bid'at olduğunu ona söylemenin hikmetsiz bir davranış olacağına kanaat getirdim. Nitekim ben bile bunun bir bid'at olduğunu zor bela anlamıştım ve bunun ötesinde adamın bid'atin ne olduğu konusunda haberi bile yoktu. Beni bir Vahhabi olarak telakki etmesinden korktum çünkü bir kere bu şekilde etiketlendin mi bir daha iletişim kurma şansın sıfır demektir. Bu olsaydı bir daha namaz kaldıramazdım ki bu da cemaat namazlarının iptal olması anlamına geliyordu. O zaman da bu mübarek cemaat dağılır ve tüm çabalarımız tuzla buz olurdu. Sonra düşündüm ki nasıl ki şimdi farz namazlarını öğreniyorlar ve sün-

netleri de sonrasında öğrenecekler ise onların bu isteklerine boyun eğmek maslahat gereği hikmetli bir davranış olacaktır. Sonra benden Ayet-el Kursi'yi okuyup imamlarının yaptığı gibi sesli dua etmemi istedi ve ben de onun bu isteğini onların kalplerini bir araya getirme ve onları cemaat etrafında toplama niyetiyle kabul ettim. Onlar neye amin dediklerini bilmez iken Allah'tan İslâm'a ve mücahidlere zaferler bahşetmesi için dua ettim. Onların içten aminlerinin yaptığım duanın kabul olması için bir sebep olmasını ümit ettim.

İbn Kayyım, Allah ona rahmet etsin diyor ki:

“Her kim ki insanlarla birlikte iken Allah ile birlikte olma konusunda memnuniyet duymaz ancak münzevi iken duyarsa şüphesiz o samimi ancak zayıf bir kimsedir; eğer onu insanlarla beraberken buluyor ve yalnız kaldığında yitiriyorsa o kimse şüphesiz ki maraz sahibidir. Her kim ki hem insanlarla birlikte hem de yalnızken bunu yitirmiş ise şüphesiz onun karakteri ölmüş ve Allah'ın rahmetinden sürülmüştür kalmıştır; her kim ki onu her iki durumda da elde etmiş ise şüphesiz ki o aşikane, samimi ve güçlü bir karakterdir.

İnzivada hoşnutluğu bulan inziva dışında başka bir yerde böylesine bir tadı alamaz ve insanlar arasında onlara tavsiye verip irşad ederken bu zevki tadan asla bu zevki onların arasında olmadan tadamaz. Nihayeten, Allah'ın kendisi ile dilediği her ne ise zevki onda bulan, hem münzevilikte hem de insanlar arasında daha çok memnuniyeti haiz olacaktır. Bundan dolayı en müşerref koşul Allah'a teslimiyettir. Öyle ise memnuniyeti O'nun senin için seçtiğinde ara, senin kendin için seçtiğinde değil.”²⁵⁸

Kaldığımız hücrede bir de bizden yaşça büyük bir hücre ortağımız vardı. Öncesinde bir yolcu taşıtının şoförlüğünü yapıyordu ve birçok insanın ölümüyle sonuçlanan bir trafik kazasının müsebbibi olmakla suçlanıyordu. İslâm hakkındaki tek bilgisi gençliğinde duydukları ve öğrendikleri idi.

Bir keresinde bana gelip o günün annesinin ölüm yıldönümü olduğunu, her sene bugün bir kurban adadığını, yemek yaptığını ve Şeyhleri Yasin Suresi ve mevlid ilahileri okumaları için davet edip tümünü annesinin ruhuna adadığını söyledi. Ancak mahkûm olduğu için bu sene annesinin ruhu için benim dua etmemi benden rica etti. Ona ne diyeceğimi bilemedim. Eğer onun isteğini bir bid'at olduğu için reddetse idim o ne beni ne de mazeretimi anlayabilirdi. O benim küstah ya da anlayışsız olduğumu düşünürdü yoksa neden onun annesine rahmet etmesi için Allah'a dua etmeyeyim ki. Bir Vahhabi olarak etiketlenmem ihtimalini söylemiyorum bile...

Bu durumu çözmek için bir yol düşündüm. Onun isteğine rıza gösterip Akşam namazını müteakip ona bu yıldönümünü birlikte anmak istediği kim-

seleri bir araya getirmesini söyledim. Beraberce oturduk ve ben birkaç zammı sure ve Yasin Suresi'ni okudum. Sonra onun annesi, bizler ve Müslümanlar için dua ettim. Bitirdiğim zaman daha önce hiç olmadığı kadar mutlu olmuştu. Bana çokça şükranlarını bildirdi ve bunun kendisi için ne kadar önemli olduğundan bahsetti. Ben de bundan yararlanarak ona bazı şeyleri açıklama fırsatını kullandım. Ona dedim ki: "Annenin senin üzerinde muazzam bir hakkı var. Onun için dua etmeye yılın sadece birgününü adanmak kabul edilemez. Dua edip, namaz kılup her gün onun kurtuluşu için dua etmelisin." Adam benim sözlerimi memnuniyetle dinledi ve söylediklerime katıldığını belirtti.

Birkaç ay sonra Ezan sesi diğer hücrelerden de yükselmeye başladı. Ezanın ve cemaatle namazın dirilişinin bizim hücremizden başlayıp diğer hücrelere sırayet etmesinden son derece memnunduk. Ancak daha sonra maço bir ses bizim iki hücre yanıımızdan yükselmeye başladı. Onun bir Kafkas Sufi olduğunu ve rutin derslerini yaptığını öğrendik. Sonra Allah'a dua ettik ki o bizim hücremizde değil yoksa kesinlikle problem yaşayacaktık.

Hücremizde kurnazlığı ile meşhur olan ve adam kaçırmaktan tutuklu bulunan bir oda arkadaşımız daha vardı. Sıradan bir mahkûm olmayıp lider karakterli bir insandı. Okumuş, dış hekimi olmuş ve kendisine arada sırada "doktor" diye hitab edilen bir insandı. Bir çetenin liderine benziyordu. Hücrede bile kendi grubu vardı. Bacaklarından biri felçliydi ve bundan dolayı bir destek ile yürüyordu. Sıkça bana dönüp tilkilik ve sevimlilikle "Ben sakat ve zayıfım" derdi. Ben de ona "Kimsenin gücü bedeninde değil aklında ve kalbindedir" derdim ve o da bana döner ve kurnazca gülümserdi. Ona Ömer Muhtar'ın İtalyanlara karşı nasıl 90'lı yaşlarına gelene ve yakalanıp idam edilene kadar savaştığını anlattım. Rusça altyazıyla izlediği bir Arap filmi vasıtasıyla bundan haberi vardı. Ne zaman kendisini bizimle namaz kılmaya davet etsek bir mazeret belirtir ve daha sonra katılacağına dair söz verirdi. Ancak o kesinlikle nazik biriydi ve onunla olmak eğlenceli idi. Bir keresinde hücreye Rusça Kur'an meali getirdik. O bu meallerden birine göz atmak için yerinden fırladığında arkadaşlarından biri ona doğru dönüp ileri atıldı ve dedi ki: "Sen namaz kılmazsın. Kur'an'dan ne istiyorsun?!" Adam çok incinmişti. Arkasını döndü ve üzgün bir şekilde oradan ayrıldı. Bir gün ona neden Kur'an tefsiri okumadığını sordum, o da okumak istemediğini söyledi. Ona bunun sebebini sorduğumda ise bana "bir kişinin ona "Sen namaz bile kılmazken Kur'an'dan ne istiyorsun?!" dediğini söyledi. Bunun üzerine kendisine Kur'an'ın Allah'ın mülkiyetinde olduğunu ve kimsenin onu kimseden alma hakkı olmadığını beyan ettim. Bana "Gerçekten mi?" diye sorunca "Tabii ki!" diye cevap verdim. "Öyleyse bir tane alabilir miyim" diye sorunca "Kesinlikle alabilirsin" diye yanıtladım. Onu aldı ve mutlu bir şekilde uzaklaştı. Bir süre sonra benle iletişime geçip kendisine Arapça öğrenmesinde

yardımcı olmamı rica etti. Bir yahut iki saatlik sürelerle düzenli olarak ona yardımcı oldum. Harfleri Arapça yazıyor ve onun Rusça telaffuzunu yanına ekli yordu. Ona harfleri öğretmeyi bitirdiğim zaman tüm gece oturup onları ezberledi. Çoğunlukla geceleri uyanık olan bir adamdı zaten.

Onları ezberlediği zaman beni bir kere daha çağırdı ve benden onun abdest almasını izlememi istedi ki doğru almıştı. Sonra benden kendisine Yasin suresini öğretmemi istedi. Onunla kelime kelime harf harf üzerinden geçtiğimiz uzun dersler yapıyorduk, ta ki o sıkılana kadar. Sonra ertesi gün devam ederdik. Bu, biz Yasin'i bitirip o kendisi okumaya başlayıncaya kadar böyle devam etti. O bunların hepsini bizimle namaza katılmamasına rağmen yapıyordu. Allah'tan ona Kur'an yoluyla hidayet vermesini istedim.

Bir gün o sabahleyin uyuyor iken bir memur gelip onu çağırdı ve mahkemeden onun salınması için karar geldiğini söyledi. Adam ona dedi ki: Benden uzaklaş ve bana asla böyle bir şaka yapma. Memur ona "Sen adam mısın?" diye sordu, o da "Tabii ki adamım" diye cevapladı. Memur "Eğer dediğim doğru ise beni mükafatlandırarak mısın?" diye sordu. Adam "Tabii ki" diye cevap verince memur "Öyleyse gel de şuna göz at, bu senin salınman için mahkeme emri" dedi. Adam kapıya doğru yürüdü ve açıklıktan dışarı doğru bakmaya başladı. Gördüklerine inanamadı. Sakatlığından dolayı temyize başvurmuş ve uzun süreler cevapsız bir şekilde beklemişti. Onun yanına gidip onu tebrik ettim. Sonra eşyalarını toplamaya gidip bana hoşçakal demeye uğradığı vakit dedi ki "Senden bir iyilik talep edebilir miyim?" ona bunun ne olduğunu sordum. O da bana "Bu Kur'anı yanıma almak istiyorum" dedi. Ona, "Senindir" deyince, kendisi Kur'an'ı almaktan memnun olmuştu ben de onun Kur'an'ı almasından memnun olmuşum.

Hapishanedeki yaşam koşullarına gelince, başlangıçta bu zorlu bir süreç oldu çünkü bizim üzerimizdeki elbiselerimizden başka giyecek hiçbir kıyafetimiz yoktu. Aylar boyunca aynı kıyafeti giymek zorunda kaldık. Hapishane yönetiminin verdiği ufak parçalardan başka elimizde sebun namına da hiçbir şey mevcut değildi. Bunun yanı sıra hava felaket derecede soğuktu ve kendimizi ısıtabileceğimiz ölçüde yeterli battaniyelere de sahip değildik. Ancak hücre arkadaşlarımız, çoğunlukla ailelilerinin onlara gönderdiği giyecek ve yemekleri bizlerle paylaştılar. Bazıları yemek öğünlerini bizlerle paylaşıyordu. Hatta bir tanesi ailesinin kendisine gönderdiği ne varsa bize hibe etti ve kullanımını bizim tasarrufumuza bıraktı. Bu zorlu sürecin ardından kardeşlerimiz bizlere battaniye, kışlık elbise, ilaç ve yiyecek gibi malzemeleri tedarik ettiler. Allah'ın inayeti ile bu bize rahatlık sağladı.

Şunu belirtmem elzemdir ki Dağıstan halkı büyük bir dayanışmaya sahip olup

kuvvetli aile, aşiret ve ulusal bağları vardı. Bundan dolayı Ruslara başkaldırdıkları zaman Dağıstanlı mahkûmların aileleri onları çokça destekleme eğilimi gösterdiler. Farklı zamanlarda dört Rus mahkûmun da bizim hapishanemizde kaldığı dönemde, içinde bulundukları durumu gözlemledik. Durumları gerçekten sefilidi. Tek dayanakları hapishanedeki arkadaşlarının onlara kendilerinden verdikleri idi. Onlardan birisi 70 yaşında idi ve çok zayıf bir görüşü ve vücudu vardı. Kendi kızını öldürme suçuyla suçlanıyordu. Bize getirilen yemeğin bir kısmını onunla paylaşırdık. Rus hükümetinin onu bu kadar yaşlı olmasına rağmen ve ikinci dünya savaşında ülkesi için savaşmış ve madalya almış olmasına rağmen buraya terketmesinden iyiden iyiye içlerimmişti.

Dağıstan'ın nüfusu iki milyonun biraz üzerindedir. Ancak her biri kendi dilini kullanan otuzdan fazla etnisiteye bölünmüştür. Bir etnik grubun da birden fazla lehçesi olabiliyordu. En büyük etnik grup İmam Şamil'in de - Allah ona rahmet etin- etnik grubu olan Avarlardı. Ve onlar da bunla oldukça gurur duyuyorlardı. Hatta kendilerini "Şamilski" diye isimlendiriyorlar ve Dağıstan nüfusunun %30'unu teşkil ediyorlardı. En büyük ikinci etnik grup ise Darginlerdi.

İmam Şamil, Allah ona rahmet etsin, sadece Dağıstanlılar için değil tüm Kafkasya Müslümanları için milli bir kahraman olmuştu. Ancak bu milli imaj aynı zamanda cihadçı bir yönü de kendi içinde barındırıyordu. Hatta Rus yanlısı hükümet dahi Çarlık rejiminin zorbalığına ve işgaline karşı direniş bayrağını sırtlanan bu milli kahramana sempatiyle bakıyordu. Ancak bu, İmam Şamil'in yüceliğini hafife alma noktasına gelmişti. Nitekim o, evini terkedip Çeçenistan cihadını Tevhid bayrağı altında yönetmiş, anadili Arapça olan ve Müslüman Kafkasya'yı korumak için İslâm Emirliği kurmuş ve bunu Rus işgaline göğüs göğüse çarpışarak yapmıştı. Bu, Dağıstan hükümetinin Sovyetlerin çökmesi sonucu Dağıstan halkının ayaklanmacı ruhunu bastırmak adına İmam Şamil'e atadıkları milliyetçi kıyafetten çok daha büyük bir ruhtu. Hatta Mahaçkale'deki sokaklardan birisinin adını "Karl Marx"tan "İmam Şamil'e (Allah ona rahmet etsin) dahi çevirdiler.

Acayip olaylardan bir tanesine ben İstihbarat Bakanlığı'na sevk edildiğim zaman şahit oldum. Beni binaya götürdüler ve vardiyadaki bir korumaya ait olduğunu düşündüğüm küçük bir odaya aldılar. Kapıyı kapattıkları zaman İmam Şamil'i (Allah ona rahmet etsin) at üzerinde kılıcını çekmiş bir şekilde gösteren bir resim dikkatimi çekti. O an farkettim ki İmam Şamil, Allah ona rahmet etsin, o günden bugüne Ruslarla olan savaşını hala devam ettirmektedir, hatta onların güçlü kaleleri olan İstihbarat binasında bile.

Sorgular sırasında birçok odada Lenin'in portresinin asılı olduğunu gördüm. Onlar muhtemelen komünist subaylar olmalıydı diye düşündüm. Ancak Lenin

ile İmam Şamil'in fotoğrafları arasındaki fark son derece bariz. Lenin'in fotoğrafı sahibine bir zarar getirmeyen ve sadece ve sadece geçmiş asırdaki bir hezimetî hatırlatan bir fotoğraf iken İmam Şamil'in fotoğrafı Allah'ın izni ile sürekli yenilenen başarılar ve zaferleri sembolize ediyordu.

Yeni bir mahkûm geldiğinde hemencecik kendi etnik grubunun yanına gittiği bu hücremizde milliyetçiliğin çok derin etkilerini hissettik.

Rus hükûmeti toplum içindeki bu etnik tefrikayı ve Vahhabilik söylemini kullanarak sürekli olarak kendi çıkarına gelecek şekilde durumdan yarar çıkartma yoluna gitmektedir. Dağıstan kanalı neredeyse nefes almadan, Vahhabiler tarafından işlenen suçları propaganda yoluyla insanlara dayatıp onları her tür fesadı çıkarmakla suçlamaktadır. Sonra hükûmet yanlısı alimler bu yalanları ikrar edip halkın İslâm konusundaki cehaletinden istifade ederek Çeçenya'daki mücahidlerin ve onlara yardım eden Vahhabilerin bölgede terörü yaymaktan başka işleri olmayan paralı askerler olduğunu sürekli olarak dile getirip yalanlar üretmeye başvururlar.

Bu yalan yanlış propagandaya benzinle gidenlerin bir kısmı da ülkelerindeki Rus işgaline karşı direniş gösterip, Şeriatın ikamesini isteyip üniversitelerde ve okullarda gençlere tebliğ yapmak yerine bölgedeki sufilerin bidatlerine karşı savaşmakla vakitlerini geçiren bazı selefilerin yanlış davranışları oldu. Onların tebliğleri çoğu zaman kendi mahallelerinden dışarı çıkamıyor ve çabaları da Sufilere karşı verilen ve bazen cinayet dahi içeren şiddetli cehdleri içerisinde eriyip heba oluyordu. Bazı selefilerde Şafii'lere karşı da yönelik birtakım taşkınlıklar gözlemledim. Bir keresinde ateşli gençlerden bir tanesi Mevlidde olan ve yapılması tavsiye edilmeyen uygulamaları görmüş ve bunlardan Şafiileri sorumlu tutmuştu. Onu durdurdum ve ona bunun doğru olmadığını, Şafii ekolünün İslâm'ın en büyük ekollerinden birisi olduğunu söyledim ancak o buna ikna olmadı. Bana hiçbir şey bilmediğimi söyledi.

Sovyetler Birliği'nin çökmesini müteakip bir sosyal çöküş de tüm Sovyet cumhuriyetlerinin üzerine çöktü. Dağıstan da bunlardan bir taneydi. Alkol ticareti, organize suç ve insan kaçakçılığı oranları yükseldi ve insanlar yatıştırılmaz bir tüketicilik artışı ile maaş düşüşü arasında bir mücadeleye giriştiler, ta ki rüşvet geçerli sosyal hukuk olana kadar.

Rüşvet polis, istihbarat ve yargı organlarının içinde geçer akçe haline geldi. Her davanın bir fiyatı vardı. Her ki bu fiyatı öderse onun davası hemen görüldü ve kim ödemez ise onun davası karmaşık ve sürüncemeli bir hale bürünürdü. Hatta bazıları onların üzerine daha büyük suçlamalar atfederlerdi ki en sonunda bu insanlar bezsin ve ödeme yapmayı kabul etsinler.

71 numaralı koğuştta yaşanan en unutulmaz şeylerden birisi de milliyetçilik davası yüzünden yaşanmıştı. Hücreye girdiğimiz zaman orada yirmili yaşlarında bir Irak Kürdü ile karşılaşınca çok şaşırmıştık. O da bizi hücrede görünce memnun olmuştu ve her ne kadar Rusçası bizden çok daha iyi olsa da hala akıcı bir Arapçası da mevcuttu. Ona hücre arkadaşları dışında bir şey verecek kimsesi yoktu. Tek emvali ise üzerindeki kıyafetlerdi.

Bu Kürt kardeş sigara içerdi. Hapishanedeki sigara içenler birbirleri ile sigaralarını paylaşırlar. Eğer onlardan birisi sarma sigara elde ederse onu kendi aralarından seçtikleri bir arkadaşlarına verirler ve onun zenginler ve fakirler arasında paylaştırmasını beklerlerdi. Sigara içen kimseler hapiste uzun müddetler sigarasız kalmak zorunda kalabiliyorlardı. Böylece bir kimseye gelen sigarayı paylaşmak suretiyle daha sık sigara içebiliyorlardı. Kürt kardeş de bu dayanışmanın bir faydalanıcısı idi.

Bu Kürt kardeşle uhuvvet bağları geliştirdik ve o da namazlarda bize katılmaya ve bizden biri olmaya başladı. Onu genç kardeşim yerine koyardım. Bir keresinde onu sigarayı bırakması konusunda ikna etmeye çalıştım. Biracakağına söz verdi anca sonra içmeye devam etti. Ancak kalbini bana açmış ve bana Saddam rejiminden Türkiye'ye nasıl kaçtığını, ayakları üzerinde kardeşleri uyur bir vaziyete buz küpü üzerinde uyuduğunu ve bunu kendilerine geçiş izni verilene kadar yaptığını anlattı.

Onun ve daha sonra bize katılacak olan diğer bir Kürt arkadaşının Dağıstanda tutuklu bulunmalarının sebebi Rusya'ya gizlice girmeye çalışırken yakalanmış olmaları idi. Arkadaşının Ukrayna'da bir abisi vardı ve gizlice yanına gitmeye çalışıyor idi. Oradan da Polonya'ya ya da Slovakya'ya (hatırladığım kadarıyla) geçecek ve en sonunda Almanya'ya ulaşip rahat bir hayat yaşamak için siyasi iltica talebinde bulunacaktı.

Nasıl olur da o kendi sakin hayatı, biz ise dinimiz uğruna -Allah salih amel-lerimizi kabul etsin- sınırdan sızmaya çalışırken yakalanıp bu acı çektiğimiz hapishaneye tıklandığına şaşırdım.

Kaba bir mahkûm bir keresinde onu "Saddam" diye çağırıyordu. Bu Kürt kardeşimiz bu söze çok hiddetlendi. Bana dedi ki: "Bu kötü adamı öldürmek zorundayım, benden kaçamaz!. Onu teskin etmeye çalıştım ve ona bu adamın aptal bir adam olduğunu, muhtemelen Saddam ve Kürtler arasındaki farkı bile bilmediğini ve onlar için hepsinin Iraklılar olduğunu söyledim. Ona kendisine karşı kabalık eden herkesi öldürecek olsa bir hayat yaşayamayacağını ve hayatını aptal insanlarla mahvedeceğini söyledim. Sonunda sakinleşti ve sonrasında diğer Kürt arkadaşı bize katıldığı zaman beni kastederek "Bu adam beni cinayet işlemekten kurtardı" diye övdü.

Zamanlar geçti ve bizim kardeşliğimiz de devam etti. Sonra bir Arap çok saçma bir olay yüzünden bu kardeşle kavga etti. Aslında haksız olan Arap'tı. Onların arasını bulmaya çalışsam da Arap olan çok inatçıydı ve bu inadı Kürt kardeşi öylesine kızdırmıştı ki en sonunda cemaatte o da var diye bizimle namaz kılmayı bıraktı. Ona bundan dolayı cemaati bırakmamasını telkin ettiğim zaman bana "İşte Araplar böyle ve sizin davranışınız da ancak böyle olur, Allah Kur'anda demiyor mu "Bedevi Araplar küfürde ve nifakta en ileri olanlardır" diye?!" dedi. Ona Kur'anda bahsedilen bu grubun bedeviler olduğunu ve Arapların bedevilerden çok daha büyük bir sosyal grubu kapsadığını söyledim. Ayrıca aynı surenin 99. Ayeti diyor ki "*Bedevilerden kimileri de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır. Harcayacaklarını, Allah katında yakınlığa ve Peygamberin dualarını almağa vesile sayarlar. Bilesiniz ki bu, (Allah katında) onlar için yakınlıktır. Allah, onları rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.*" (Tevbe, 99) diye ekledim. Ancak onun siniri bir kalkan gibiydi ve her ne kadar kardeşliğimiz devam etse de onun riyazeti arkadaşı ile oradan ayrıldığı son ana kadar devam etti. Böylesine düşüncesiz bir hareketin tebliğe hasrettiğimiz bu kadar çabayı mahvetmesine ve yozlaşmış İslâm düşmanı yöneticilerden kaynaklanan yapay ama içselleşmiş bir düşmanlığın hidayet kapılarını kapatmış olmasına şahadet etmek beni çok üzmüştü. Kürt kardeşler Baas rejiminin onlara Irak'ta çektiydiklerinin yaralarını kalplerinde henüz sarabilmiş değiller. Seküler Kürt partiler de bu yaraları tüm Arapları şeytani olarak resmederek istismar etmekte ve tek çözümü bağımsızlığa kavuşulması, onlara karşı düşmanlığın yeşertilmesi ve bunu yaparken ABD'den destek alıp İsrail ile ilişkiler geliştirilmesi şeklinde sunuyorlar. Bundan dolayı ne zaman Araplar ile Kürtler arasında bir sorun olsa bu yaralar yeniden nasırlarını üzerinden sıyrıp atıyor. Müslüman Kürt ve Arap kardeşlerimin Kürt kardeşlere İslâm'da uhuvvetin önemini anlatmasını, "Arabın aceme ve acemin Arap'a üstün olmadığını ve üstünlüğün takvada" olduğunu söyleyen hadis-i şerifi hatırlatmalarını, İsrail ve ABD'nin de sadece bizleri birbirimize düşürmeye çalışan düşmanlarımız olup dost olmadıklarını söylemelerini ne kadar da arzu ediyorum. Öte taraftan Cihad ve tebliğ ehli kardeşlerimizin bu kardeşler önünde iyi birer örnek olabilmeleri ve bu içselleşmiş kirliliği yıkayıp pür-ü pak etmeleri gerekmektedir.

Müslüman Kafkasya'da Emir Hattab'a -Allah ona rahmet etsin- duyulan büyük bir hayranlık ve hapishane yönetimi ile konuşan subaylarda onun ismine yönelik muazzam bir korku olduğunu gözlemledim. Bu büyük mücahidin Allah'ın fazlıyla edindiği yüce dereceyi gıpta ettim. Bu durum beni acaba hangi günahımdan dolayı hapishanede bitiverdiğimi ve cihadda eşlik etmekten mahrum kaldığımı düşünmeye sevketti. Allah onu geniş rahmeti ile rahmetlendirsin ve bizi kendisiyle hayal kırıklığı, değişmişlik ve pişmanlıktan uzak bir şekilde bir araya getsin.

Hapishanedeki her günümüz öylesine kolay geçmiyordu. Hapishanenin de kendi payına düşen bir zarar, heves kırıklığı, problemleri ve yönetimle çatışma arını vardı. Elhamdülillah ala kulli hal. Hapishanenin sınır bozucu kısıtlamalarından biri de her gün mahkûmların en az bir saatlerini verem kontrolüne almak için hücrelerinin dışında geçirmek zorunda olmaları idi. Bu bir saat içerisinde mahkûmlar neredeyse bir hücre kadar bile bir alana sahip olmayan bir bahçe çıkartılırlardı. Bu bahçe çok yüksek çitlerle ve çatıyı oluşturan kalın tahtalarla çevrilmişti. Hapishane gardiyanları her gün düzenli olarak hapishaneleri kontrol ederlerdi. Başka hapishanelerdeki mahkûmların birbirleri ile iletişim kurmaları yasak olsa da daha önce belirttiğim gibi herkes bir diğeriyle bir şekilde iletişim halindeydi. Mahkûmların akşam 10'dan sonra yataktan çıkmaları ya da saat sabah 6-7'den sonra yatakta kalmaları yasaktı. Hapishane sınırlarından çıkacak olurlarsa başlarını öne eğmek, ellerini arkadan bağlatmak, hapis kıyafetlerinin düğmelerini iliklemek ve ellerini ceplerinden çıkarmak zorundalardı. Biz ise bu önlemleri ciddiye almazdık. Biz ne zaman bunları kulak ardı etmek gardiyanlar bizlere bağırır ve bazen de tahkir ederlerdi ancak biz o zaman da onların dilinden anlamıyor gibi davranır ve onların önlemlerine boyun eğmeyi reddederdik. Onları "Öyle değil böyle!" stratejimiz ile yok etmeye niyetlenmiştik.

Bu galizliklere, mahkûmun maruz kalmak zorunda olduğu aşağılamalara ve teslim olma korkusuna rağmen Allah bizi korudu ve bize sakinet ve sabır ihsan etti. Ayrıca hapishanede iki Arapça kitap da buldum ki bunlar bana biraz rahatlık sağladı. Bunlardan biri İmam Ebu el Leys es-Semerkindi'nin (*Allah ona rahmet olsun*) telif ettiği "Tenbihü'l Gafilin" diğeri ise Şeyh Bahaeddin el Dağıstani'nin yazdığı Arapça gramer kitabıydı. Onu birkaç kez okudum ve çok faidesini gördüm.

İlk kitabı gelince, o buradaki salih bir mahkûma aitti. Dedesi komünistler tarafından yakalanmış bir alimdi. O ve onun gibi onbinlerce alim komünist döneminde gözden kaybedildiler. Annesi, babasının anılarını tazelemek için oğlunu tahsil için ilimler tahsil etmeye teşvik etmişti. O da bu yolda mesafe katetmiş ancak sonra iş alemine dalmıştı. Çok zor konuşmasına rağmen Arapça'yı anlayabiliyordu. Onu birini öldürmeye götüren bir kavgaya karışmış ve köyündeki bu yüzden sonra da hapse girmişti. O, yaptığından dolayı çok pişmandı, Allah onu affetsin ve tüm Müslümanları affetsin. O bize karşı çok nazik ve cömertti, Allah onu ödülle ödüllendirsin.

Allah bızın hapiste kaldığımız sürece bazı ümit verici rüyalarla destekledi. Bu rüyalarından birinde arkadaşımı yüzünü tanımadığı bir adamı ve kendisinin de kırık bir gözlüğü olduğunu gördü. Sonra birgün gözlüğünü yatağını üzerine

bıraktığı zaman bir mahkûm hatayla yatağa oturunca onu kırdı. Ona birinci işaretin gerçekleştiğini söyledim. Bir süre sonra hapishane kapısı açıldı ve içeriye yeni birisi girdi. Rüeyayı gören arkadaşımız adeta taşla döndü. Bu yeni gelen adam rüyasında gördüğü adamdı. Ona ikinci işaretin de gerçekleştiğini ve rahatlığın yakın olduğunu söyledim. Diğer bir rüyada birisi bana Şeyh Usame bin Ladin'in kendilerine ne zaman başlarına bir felaket gelse Esmâ'u'l Husna ile niyazda bulunmamız gerektiğini söyledi. Onu şu ayet ile mutabık buldum *"En güzel isimler Allah'ındır, öyleyse O'na onunla dua edin."* (Araf, 180) Bundan sonra ben de bir kâğıda bu isimleri yazdım ve Allah bize rahmet ve rahatlama gönderene kadar kendisine bunlarla tevessül edinmeyi ve dualarımda zikretmeyi adet haline getirdim. Her şeyin öncesinde ve sonrasında Elhamdulillahi.

Birçok hücre arkadaşım İslâm kardeşliği ve sevgi bağı kurduğum bu ilginç hapishanedeki anılarımdan bir kısmı bunlardı. Bir tanesi bir keresinde bana "Bu odadaki herkes seni seviyor" demişti. Aklımızın ucundan bile geçmez iken bizi bu hapishaneye getiren ve sonra ilahi rahmet icabı bizi ordan salıveren bu kaderim üzerine çok düşündüm. Bu süreci, bize sadece Allah'a güvenmeyi ve Allah dışında kimseden iyilik ya da zarar gelemeyeceğini öğreten bir eğitim süreci olarak telakki ettim. Ayrıca bize avamla ilişki kurabilmeyi, onları İslâm'ın temel dinamiklerine çağırma yeteneği kazanmayı ve bunu yaparken fıkhi, ideolojik ya da politik retoriklere başvurmamayı da öğretti. İslâm'a davet etmek aynı Allah yolunda savaşmak gibi Müslümanların üzerindeki vucubiyetlerden bir tanesidir. Belki de Allah bizi eğitmek ve bizim de başkalarına yarar getirmemizi istedi. Ya da bunun arkasında bambaşka bir hikmet vardı da biz farkedebilmiş değiliz. Ancak gerçekten garip olan şey şudur ki biz bu eğitimi düşmanımızın kalesinde aldık.

İbn Kayyım (Rahimehullah) diyor ki:

"Musa'nın peygamberliği ve Firavun'un eşi Asya'nın imanı kaderdendi. O bir sandığa konuldu ve sandık doğrudan Asya'nın evine geldi. Bir anadan doğmuş olan küçük bir bebek verimsiz bir kadına verildi. Bu hikâyeden ne kadar da çok dersler çıkarılabilir! Ve Firavun'un Musa'ya ulaşma sevdasına kaç tane bebek katledildi! Ancak Kader, Musa'nın tam da bu Firavun tarafından onun yanında yetiştirilmesini takdir etti!"²⁵⁹

Bu, benim hiç beklenmedik bir şekilde ikinci kez hapse girmem veya müebbed ya da idam ile hayatımın sonlandırılmak istenmesi idi ve yine düşmanlarının niyetlerine rağmen ikinci kez saliverilmemdi. Allah'ın benim üzerimdeki bu lütfu sık sık Allah'ın Musa (aleyhisselam)'a ettiği şu kalp okşayan ayet üzerinde

259 İbn Kayyım, El Fevaid, 69-70.

ölebilir etmeye vesile oldu: "Hani kız kardeşin gitmiş de onu yetiştirecek birisini buldun mu size demişti, gözü aydın olsun, kederlenmesin diye tekrar anana kurtarmıştık seni ve birisini öldürmüştün de seni gamdan kurtarmıştık ve seni uyutup durmuştuk ve yıllarca Medyen halkının içinde kalmıştın, sonra da mukadder olduğu gibi buraya geldin ey Müsâ." (Taha, 40) Ve şu ayet-i Kerime "Ve andettim ki onlara, gökleri ve yeryüzünü kim yarattı diye sorsan elbette Allah derler. De ki: Gördünüz mü şu hâlde, onu bırakıp kimlere kulluk etmedesiniz? Allah, hane her zarar vermek istese onun zararını giderebilir mi onlar yahut bana rahmet etmek dilesse rahmetini menedebilirler mi? De ki: Yeter bana Allah, O'na dayansın devranlar." (Zamer, 30)

*Tüm işlerini Allah'a ısmarla
Ve tüm itimadını da beraberce
Ondan başkasına istiane etme
Nitekim tüm işler onun elindedir.*

Hapishaneden Allah'ın lütfu ile salıverilir verilmez Afganistan'a uzanan diğer bir yolculuğa başladım.

*Bize mukadder adımlarda yürüdük
Yürümemiz mukadder olan adımlarda
Kim ki bir toprakta verecekse canını
Diğer toprakta ona hayat vardır.*

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
AFGANİSTAN'A DÖNÜŞ

AFGANİSTAN: İLK HİCRET YURDUNA DÖNÜŞ

*"Her kim, Allah yolunda hicret ederse; yeryüzünde bereketli yer ve genişlik bulur."*²⁶⁰

Dağıstan hapishanesini terkettiğimiz vakit iki seçeneğimiz vardı: Ya Çeçenya'ya doğru ilerleyecektik ya da Afganistan'a dönüp kardeşlerimize katılacaktık. Bir kısmımız ilk seçeneği seçti. Onlar Çeçenya'ya gittiler ve Allah onlara şahadet nasip edene kadar mücahidlerle beraber cihad ettiler, Allah bizi onlarla buluştursun. Geri kalanlarımıza gelince, biz geri dönüp kardeşlerimize katılmaya karar verdik. Özellikle Afganistan ve Taliban hakkındaki haberleri duyduğumuz zaman bu ülkeyi keşfetmeyi çok arzuladık.

O zamanlar Taliban hakkında genel bir fikrimiz vardı. Benim kalbimi onlara karşı ısındıran ise bütün dünyanın onlara karşı savaşıyor oluşu idi. Ben, kâfir güçlerin asla doğru yolda olmayanlara karşı birleşmeyeceğini düşündüm. Ancak aklımda yine de bazı şüpheler vardı. Her ne kadar onların gerçekten doğru yolda olduklarını farzetsek bile, onlar kendilerinden Arap misafirlerini sınır dışı etmeleri dayatması ile karşılaştıkları zaman bütün dünyaya karşı direnecek ve sebat edebilecekler miydi? Yoksa onlar Sudan faciasını mı tekrarlayacaklardı. Düşmana karşı duruşlarını koruyabilecekler miydi, yoksa İslâm'ı takip ettiklerini iddia edip de sonra küresel güçlere ve kafirlere karşı teslimiyet bayrağı çekip, Küresel Düzen'e katılmak suretiyle onlara rükû edecek ve Uluslararası Meşruiyet putunun tasvibini mi amaçlayacaktı?

Ancak sonra kendi kendime ne olursa olsun bu güçlerden hiçbirinin bizimle savaşmadan Afganistan'da bize ulaşamayacaklarını düşündüm. Bu şekilde silahlarımızı kuşanmış olurduk ve bizimle savaşmak isteyen kim varsa onla savaşırdık. Orada kimse bizi bir kasabın ahırdaki hayvanlardan birini seçip onu mezbahaya sürükleyip boğazlaması gibi işkence evlerine sürükleyemezdi.

Bunu kardeşlerime sık sık açıklamaya çalıştım. Onlara mücahidleri düşmanın baskısından önce Allah'a güvenleri sonra da silahlarından başka hiçbir şeyin koruyamayacağını özellikle altını çizip çizip anlattım ve hala da anlatıyorum. Anlaşmalar, politikalar, ikamet tezkereleri ve siyasi sığınmalar aldatıcı oyunlardan başkası değildir. Bunlar sadece ve sadece bir mücahidi bir gevezeye çevirmeye yararlar. Bir mücahid bu seçeneklere ancak bunları gerektirecek bir koşul varsa veya ehven-i şerreyni seçmesi sonucunda bunlardan birisini kullanması icab ediyorsa tevessül edebilir. Ancak başka bir seçeneği bulunduğu sürece bir mü-

cahidin kendi iyiliği, Müslümanların iyiliği ve cihad yolundaki genel hayatın maslahatı icabı bunlardan kaçınması evladır. Allah şöyle buyurmuyor mu? *"Demek, yüz çevirdiğinizde yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak ve akrabalık bağlarını koparacaksınız, öyle mi?"* (Nisa, 100) ve şöyle *"Eğer Allah'ın; insanların bir kısmıyla diğerlerini savması olmasaydı, yeryüzü bozulurdu. Ancak Allah, bütün âlemlere karşı lütuf sahibidir."* (Bakara, 251)

Nasıl olur da onuru İslâm'ın onuru olan bir mücahid (Tüm şeref Allah'a, onun yüce peygamberine ve Müslümanlara mahsustur) yüzyıllardır İslâm kardeşlerine karşı savaşan, onları öldüren düşmanlarından korunma talep eder, kendisi için rızık ister, onu doyurmalarını ister ve barınak talep eder. Peki sonra? Ona "medeniyyet", "özgürlük" ve "insan hakları" öğretecek ve sonra eninde sonunda kendi yalarını dayatıp onu sistemine ve yozluğuna entegre edecek, ailesini ve çocuklarını da bu yozlaşmadan mahrum bırakmayacak. Ondan sonra ise gözaltına alınması veya düşmanlarına teslim edilmesi ise bir sorun teşkil etmeyecek.

Dağıstan'da hapiste olduğum müddet içerisinde büyük bir kayanın ağzını kapattığı bir mağarada mahsur kalıp bazı salih emelleriyle tevessülde bulunarak Allah'a bir çıkış göstermesi için dua eden gençlerin zikredildiği hadisi hatırladım.²⁶¹ Allah da onların dualarına icabet etti. Ben de sadece rıza-i İlahi için yaptığım bir amelimi düşünerek Allah'a niyazda bulundum ve imkanım olduğu halde kafirlerin yardımına iltica etmedim. Allah bize burada şeref, ahirette ise nusret bahşetsin. Hadiseli bir yolculuğun ardından Şeyh Usame bin Ladin - Allah onu korusun-, Şeyh Hafs al Ka'id -Allah ona rahmet etsin- ve uzun zaman

261 Sahih-i Buhari'de 2063 numaralı hadiste zikredildiği üzere:

"İbn Ömer'den (rahim) nakledildiğine göre:

Allah Resulü (a.s.) şöyle buyurmuştur: "Bir zamanlar üç kişi yolda giderlerken yavuz bir yağışa tutulmuşlar. Bunlar hemen dağdaki bir mağaraya sığınmışlar. Derken mağaranın ağzı, dağdan kopup düşen büyük bir kaya ile kapanmış. Bunun üzerine birbirlerine: 'Bakın, hayatınızda sırf Allah için işlediğiniz bir takım iyi ameller varsa onlar vasıtasıyla Allah'a dua ediniz. Belki Allah bu kayayı açar!' dediler. Bunlardan birisi: 'Allahım! Bilirsin ki benim, yaşlı ihtiyar anamla babam, bir karım ve birkaç küçük çocuğum vardı. Ben her gün onlar için koyunları otlatırdım. Koyunları onların yanına sürüp getirdiğim zaman sütlerini sağar, evvela ana babamdan başlayarak çocuklarımdan önce onlara süt içirirdim. Şu var ki birgün ağaçlık beni uzağa götürmüştü de akşama kadar gelememiştim. Geldiğimde de anam ile babamı uyumuş hakke bulmuştum. Her gün sağmakta olduğum gibi sütleri sağdım ve süt bakkasını getirdim. Başuçlarımda durdum. Onları uykularından uyandırmaya kıyamıyor, anam ve babamdan önce çocuklara içirmeyi de istemiyordum. Halbuki çocuklar ayağımın dibinde ağlaşıyorlardı. Ta fecr doğuncaya kadar benim ve çocukların hâli devam etmişti. Hiç şüphe yok sen pekiyi bilmektesin ki ben ana babama yaptığım derin hizmetli yalnız senin rızan için yapmıştım. Şu kayayı bir parça arala da oradan gökyüzünü görelim!' diye dua etti. Bunun üzerine Allah kayayı araladı ve o delikten gökyüzünü gördüler. Onlardan bir diğeri: 'Allahım! Şu muhakkak ki benim amcamın bir kızı vardı. Ben onu, erkeklerin kadınları sevmekte oldukları sevginin en şiddetlisi ile sevmiştim. Ben kendisiyle evlenmek istedim. O, ben kendisine yüz dinar getirmediğince kabul etmedi. Ben bu parayı kazanmak için yoruldum. Nihayet yüz dinarı toplayıp amcamın kızına getirdim. Bacaklarını önüne oturduğum zaman kız bana: 'Ey Allah'ın kulu! Allah'tan kork. Mührü haksız yere açma!' dedi. Bunun üzerine ben de kalktım. Sen pekiyi bilmektesin ki bu işi sırf senin rızan için yaptığımı biliyorsun. Bu kayadan bir delik aç dedi. Bunun üzerine Allah onlar için biraz daha açtı. Öteki de: '-Allahım! Ben bir ölçek pirinç mukabilinde bir işçi tutmuştum. İşçi işini bitirdiği zaman: 'Bana hakkımı ver dedi.' Ben de ona ölçeğini verdim. Fakat o adam bunu istemedi, bırakıp gitti. Ben onu ekmeye devam ettim. Nihayet ondan çobanlarıyla birlikte bir sürü sığır elde ettim. Bir müddet sonra o işçi geldi ve: 'Allah'tan kork, benim hakkıma zulmetme dedi. Ben: 'Şu sığırın ve çobanların yanına gel ve onları al.' dedim. Bunun üzerine işçi: 'Allah'tan kork, benimle alay etme' dedi. Ben: 'Hayır seninle alay etmiyorum. Şu sığırın ve çobanlarını al.' dedim. Bunun üzerine alıp götürdü. Şüphesiz sen biliyorsun ki ben bunu senin rızanı talep için yaptım. Bızım için delik olanı da aç diye dua etti. Allah onlar için mağaranın kalan deliğini de açtı."

önce kendilerinden ayrıldığımız sevgili kardeşlerimizle buluşacağımız Afganistan'a ulaştık. Onlarla kısa bir müzakereden sonra karar kıldık ki Afganistan hem bugün hem de gelecekte İslâm'ın kalesi olacaktır.

Afganistan İslâm Emirliği'nin Taliban hareketi tarafından kuruluşuna gözlemlerimizle şahadet ettik ve kısa sürede muvaffak oldukları muazzam başarıları gördük. Bu muvaffakiyetleri ancak Afganistan'ın doğasını idrak edebilenler anlayabilir. Kim Afganistan'ın tüm Afganları bir sancak altında toplayan, ülkenin çoğunda emniyeti tesis eden, şeriat mahkemeleri kurup şer'i ceza yasalarını tatbik eden, harcanmış ve ihlal edilmiş hakları iade eden, ruhsatsız silah taşınmasını yasaklayan, emri bil maruf nehyi anil münker yapan, kadınlarla sadece aradaki husumetleri çözdüğü için irade dışı yapılan fidiye evliliklerini yasaklayan, genç kızların satılmasını engellemek için kadına evlenmede iradesini iade eden bir Emirliğe yurt olacağını düşünebilirdi? Ve kim Afganistan'da bir hareketin çıkıp esrar taralarını harap edeceğini, kullanımını yasaklayacağını, elektrik hatları kurarak yıkılmış hayata tekrar can vereceğini, yollar inşa edeceğini ve bunların da üzerinde insanları eğitip tekrar üniversiteler açacağını düşünebilirdi?

Kendi yardım kuruluşu ile üniversiteyi desteklemeyi planlayan Ebu Abdurrahman al Kanadi -Allah ona rahmet etsin- ile Kabil Üniversitesi'ni ziyaret ettiğimi hatırlıyorum. İnanılmazdı. Tıp fakültesi ve diş hekimliği fakültesi dedikleri yerler sadece molozlardan ibaretti. Laboratuvarların lavaboları yerinden sökülmüş, kabinler yerlerinden sökülmüş ve camlar Rusların çekilmesinden sonra birbiriyle savaşılan çeteler tarafından kasti olarak pencerelerinden sökülüp alınmıştı. Bu çeteler cihad ve mücahidler ismi altında en sefil iç savaşları icra etmişlerdi. Bu çeteler Taliban rejimine karşı çıktılar ve İslâm Emirliği'ne karşı Rusya, Hindistan, AB ve ABD'ye karşı müttefik oldular. Kimya laboratuvarına girip de orada eğitmeni elinde cam tüp ile yalnız bir şekilde buldum. Mikrobiyoloji laboratuvarına girdiğimde ise yüksek eğitimi dahi bitirmemiş bir eğitmen vardı. Malzemelerini laboratuvarın köşesindeki elde kalmış tek mikroskobun yanında biriktirmişti. Bana bazı öğrencilerine göstermek üzere bazı malzemeleri özel kimya laboratuvarlarından geçici olarak temin ettiğini anlattı. Anatomi ve patoloji bölümlerinden de birer tane eğitmenle tanıştım. Ayrıca kimya ve fizik bölümlerinden tanıştığımız eğitmenler de oldu ve içinde bulundukları şartlardan ve dar gelirlerinden yakınıp bizden destek istediler. Ali Abad eğitim hastanesine gelince, yığından ve yıkıntıdan başka bir şey değildi. Çok zor koşullara rağmen okul hala açıktı ve dersler devam ediyordu. Okulun kızlar için ayrı bir bölümü dahi vardı.

Daha sonra İslâmi İlimler Fakültesini ve Eğitim Bilimleri Enstitüsünü ziyaret ettim. İslâmi bilimler enstitüsü çalışıyordu ancak eğitim bilimleri fakültesi Cebelabâd, Kanhadar, Mezar-ı Şerif ve Herat'taki üniversiteler gibi yapım aşama-

sında idi. Tıbbi teknolojiler teknik yüksekokulu Sağlık Bakanlığı tarafından finanse edilse dahi zayıf kapasitesine rağmen çalışmaya devam ediyordu.

Eğitimden bahsetmişken Afganistan Arap Mücahidler Şurası ve el Kaide Cemaati'nin az bilinen fiiliyetlerinden birinin altını çizmek isterim ki bu da eğitim işleridir. El Kaide Cemaati, Kandahar'da Arapça Eğitim Kurumu açtı ve bu da Arablar ile Afganlar arasında iletişim kurulabilmesi noktasında başarılı bir proje olduğunu kanıtladı. Ayrıca Şura, Eğitim Bakanlığı ile ortak protokol yürüterek Kandahar'da erkek çocuklar için bir okul inşa etti ve İslâmi eğitim verilen bu okul bu sırada yapılmaya başlanmıştı bile. Arap Mücahidler Şurası, Kabil'de de eğitim faaliyetlerine devam etti. Bunların arasında Arap dili için bir enstitüsü açılması, Selah ed Din Tebliğ ve Eğitim Merkezi açılması (Mücahid Şeyh İsa gözetiminde, Allah onu korusun) ve bunun yanında bir kızlar bir de erkekler için okul açılması gibi hizmetler vardı. Bu iki okulun öğrencilerinin çoğu Araptı ama aralarında Afganlar da mevcuttu. Bu projeler ve faaliyetler ön cephe Kabil'den sadece 15 kilometre ötede iken organize edildi ve gerçekleştirildi. Hükümet işbaşında idi, ticaret aktıftı ve yollar güvenli idi. Birkaç kez ülkenin doğusundan batısına yolculuk ettim ve bu yolculuk Kabil'den başlayıp Kandahar üzerinden Herat'a ya da Kabil'den Host'a oradan da Celalabad'a olacak şekilde uzunca bir yolculuktu. Bu yolculuğu hem gece hem de gündüz yaptım ve yolculuğum süresince Emirlik'in polisi veya ruhsatı bulunanlar dışında yolda silahlı bir kimseye rastlamadım.

İşte mücahidler²⁶² tarafından yönetildiği dönemde korku ve dehşetin musallat olduğu, bir kimsenin birkaç kilometre sonra bir halat veya zincir ile yolu kesilmeden ve yolun kenarında ellerinde silahları ve roketleri ile gasbedilmeden yürümesinin mümkün olmadığı Afganistan buydu.

Bunların da üzerinde bu ülke Batı ve ABD tarafından baskılandı, Pakistan tarafından ambargoya tabi tutuldu ve sınırdışı edilen Müslümanların sığındığı ve kendisine sığınan Müslümanları da kimseye teslim etmeyen ülke ise İran oldu. Ayrıca Taliban hükümeti İçkerya Çeçen Cumhuriyeti'ni tanıyan tek ülke oldu ve bunu başta Amerika, Pakistan ve Suudi Arabistan olmak üzere tüm dünyaya meydan okuyarak yaptı.

Biz Kandahar'a ulaştığımız zaman Şeyh Usame bin Ladin, Müslümanları ve İslâm'ı koruma niyetlerine ilişkin inancı ve Batı ve Uluslararası Haçlı rejimine karşı duran ilişkilerine olan sempatisinden dolayı çoktan İslâm Emirliği tarafında savaşma kararı almıştı.

262 Muefif burada Afganistan'dan Rusların çekilmesi sonrası iç savaşa girişen mücahid grupları kast ediyor, Taliban ile karıştırmaması gerekir. (Çeviren)

O dönemin haberlerini takip etmiş olan herkes Emirü'l Mü'minin'in Şeyh Uşame bin Ladin'den Celalabad'dan Kandahar'a taşınmasını istediğini ve bunun Kabil Taliban'ın elinde iken orada olan muhbirlerinden aldığı istihbarat doğrultusunda kendisine yönelik bir plana karşı önlem olarak yaptığını bilir. Ahmed Şah Mesud, Şeyh Uşame Bin Ladin'i ele geçirmeye yönelik bir askeri hareket düzenleme planı yapıyordu. Ölene kadar Ahmed Şah Mesud Amerikalılarla birlikte Şeyh Uşame'yi öldürme veya ele geçirme planları yapmaya devam etti. Amerikan Kongresi 9/11 raporlarında²⁶¹ Mesud'un ve Amerikalıların bu niyetleri birden fazla kez tekrarlanmıştı. Bu konuya ilişkin olarak raporun bir yerinde diyor ki:

"Mesud'un Kuzey İttifakı Güçleri'nin bulunduğu kuzeydoğu belki de CIA'nin en iyi seçeneği idi. Ekim'in sonlarında²⁶⁴ Counterterrorism Center'e bağlı bir grup yetkili Mesud'a buluşmak üzere külüstür helikopterler ile birkaç kere Pençşir Vadisi'ne uçtular. Mesud ABD'ye yardım etme, istihbarat sağlamada, Bin Ladin'in yeri ve fiilleri konusunda bilgi vermede ve eğer mümkünat doğarsa onu canlı yakalamada son derece adanmış görünüyordu."²⁶⁵

Kongre'de 9/11 Araştırma Komitesi huzurunda yapılan bu açıklamalar CIA eski yöneticisi olan George Tenet'in ağzından Mesud ve Amerikalıların ilişkisini gözler önünde izhar etmektedir. Tenet CIA'nin Ahmed Şah Mesud ile 9/11 öncesinde Uşame bin Ladin ve el Kaide cemaatine yönelik girişimleri olduğunu ve Kaide Cemaati'nin lideri Uşame'yi takip etme faaliyetleri olduğunu ifade etti. Ancak Eylül saldırılarından hemen önce Mesud'un ölmesi bu planları ortaya çıkardı.²⁶⁶

Aslına bakılacak olursa Ahmed Şah Mesud'un Haçlı Batı ile ittifakı çok bilinmeyen bir şey değildi. O bu ilişkilerin aslında bilinmesine niyet etmişti bile. Brüksel'e gittiği zaman Avrupa Parlamentosu'nda Nicole Fontaine tarafından karşılanmıştı.²⁶⁷

Mesud Avrupa Parlamentosu'nda bir konuşma yaptı ve parlamento üyeleri birkaç dakika ayakta alkışladılar. Konuşmasında dedi ki: "Ben İslâmi Aşırıcılığın önündeki ilk savunma hattıyım."

Mesud ayrıca Avrupa Parlamentosu binasında bir konuşma yapıp Taliban Hükûmeti'ne ve Uşame Bin Ladin gibi Afgan olmayan yabancı güçlere karşı da des-

²⁶¹ Mesud ve CIA'nin ilişkileri ve CIA'nin onu nasıl Şeyh Uşame ile ilgili planlarını icra etmek için kiraladıklarına ilişkin daha fazla bilgi için elazoulu raporun 124, 125, 133, 139, 142 ve 143. Sayılarına müracaat ediniz.

²⁶⁴ 1996 Yılı Ekim

²⁶⁵ 9/11 Komite Raporu s.142

²⁶⁶ 9/11 İstisnâ Memo cc Çarşamba 3 Sefer 1425 AH, 24 Mart 2004 . Al Jazeera bu ifadeyi aynı gün yayınladı.

²⁶⁷ "Who Assassinated Ahmad Shah Massoud" Belgeseli İkinci Bölüm dk. 5:30'dan to 7:30'a

tek istedi. O dedi ki: "Kuşkusuz ki biz bir Pakistan müdahalesini, Pakistan askerlerini, Usame gibi yabancı unsurları ve Pakistan Taliban'ını istemiyoruz. Bizim kuvvetlerimize ihtiyaç yoktur. Eminim ki Afgan ulusunun kendisi, Kandahar halkı ve etnik Peştunlar, Taliban'ı çöktürmeye kafidir."

Bunun yanı sıra o bölgedeki Amerikan varlığını ve müttefiklerin çıkarlarını savunmak için ABD kuvvetlerini davet etti. Kendisini Pakistan'ın Taliban yönetimi aracılığı ile Afganistan üzerindeki otoritesine karşı savaşan birisi olarak pazarladı. Ancak Afganistan işlerine müdahale etmek üzere ABD'yi bölgeye para ve güç hırsı için çağırırken hiç utanç duymadı. O, eğer onların ve kendisinin düşmanları olan el Kaide ve İslâm Emirliği'ne karşı önlem almazlar ise ağır sonuçlarına katlanacakları konusunda ABD'yi uyardığını da itiraf etti. O bu şekilde kendisini ve hareketini, el Kaide ve Taliban da dahil olmak üzere İslâmî Köktencilere karşı müttefik etmiş oldu. Bunu yaparak Ruslara ve Komünistlere karşı savaş verdiği tüm geçmişini de yerle bir etmiş oldu. Nasıl olur da Mesud bu "saldırganları" Afganistan'dan kovalamayı Allah yolunda bir cihad olarak sayar da Afganistan'ın işlerine Amerikan müdahalesini talep ederken bunun sadece barışın tesisi için bir araç olduğunu söyleyebildi? O aynı basın konferansında şöyle söylemişti: "Mr. Bush'a mesajım şudur ki eğer Afganistan'da barışı tesis etmek adına gerekli önem atfedilmez ve çaba harcanmaz ve Afgan halkının huzurunun tesisi konusunda gittiği yolda desteklenmez ise, işte o zaman şüphesiz bu salgın hastalık krizi sadece Afgan halkını değil Amerika ve diğer halklara da bulaşacak şekilde yayılacaktır."²⁶⁸

Nebi (aleyhisselâm) ne kadar da doğru buyurdu: "İlk peygamberlerden beridir halkın hatırında kalan ve devamlı söylene gelen bir söz vardır: Utanmadıktan sonra dilediğini yap!"²⁶⁹

Böylece uzun bir sessizliğin ardından Mesud, haçlıların necis pençesine düşüğünü deklare etmiş oldu ve bu deklarasyonunu Avrupa Parlamentosu gibi Avrupa'nın kalbi olan bir yerden duyurmak istedi, nitekim onlara sadakati hakkında bir şüpheye mahal kalmasına tahammül edemedi. Açıkça Amerikan Haçlı çetelerine katıldığını açıkladı ki bu ittifak İslâm'a ya da Amerikalıların deyişiyle terörizme veya köktencilığe karşı bir haçlı seferi idi. O kendisi için hiçbir tevیل kapısı bırakmadı ve böylece ölüm fermanını imzalamış oldu. Bu konuya değinirken kardeşi Veli Mesud dedi ki:

"Avrupa'ya gidişi ve dünyaya uyarıda bulunuşu tehlikeli bir davranıştı. Mesud bir risk aldı ve başkalarını uyarmanın bedelini canı ile ödedi. O canını sadece

269 Who Assassinated Ahmad Shah Massoud, Belgesell, Bölüm 2, dk: 7.00 - 7.48.

270 Buhari 3224

Afganlar için değil aynı zamanda uluslararası toplum için de feda etti. O, Batı'nın terörle mücadelesinin bir eylem planı olmasından çok bir slogan olmasına fena halde sinirlenmişti."²⁷⁰

Mesud, Taliban ve Taliban'ın destekçilerinin ellerinden yenilgiyi tatmamak adına kendisine verilmesini istediği uluslararası destek için yalvardı durdu. Bundan dolayı o, kendisini Afganistan'da cihad gruplarının ve İslâm karşıtlığı grubunun kapıcısı olarak sundu. CIA'nın Usame bin Ladin'i takip etmekle görevli olan biriminin eski lideri olan Michael Scheuer şöyle diyor:

"1 Eylül 2011 tarihi itibarıyla el Kaide'nin önemli ama olmazsa olmaz olmayan yardımı ile çokuluslu Kuzey İttifakı'nı yenilgiye uğratmıştı. Ahmed Şah Mesud'un liderliğini yaptığı Kuzey İttifakı o sırada Afganistan'ın sadece yüzde 10-15'ini, bazı tahminlerde yüzde 5 elinde tutan ve tarihçi Frederick Kagan'ın ifadesi ile "Taliban ile savaşıma yetisini kaybetmiş" bir askeri gücü elinde bulunduran bir yapıyı ifade ediyordu.

O zaman ve her zaman, Kuzey İttifakı'nın yaşayabilme gücü de sorgulanamaz bir biçimde parlak bir isyan komutanı olan liderine, onun medyadaki parlak karizmasına ve Rusya, İran, Hindistan ve Özbekistan'dan gelen silah, para ve diğer ekonomik yardımlarına aşırı derecede bağlı idi. Rusya, İran ve Hindistan, Afganistan sınırlarını mühürleyerek Taliban'ın yayılmasını önlemeye çalışırken, Hindistan Kabil'de askeri gücünü Pakistan sınırında tutacak Pakistan karşıtı bir hükümet görmek istiyordu. Fransa da bu resim içinde görünmeye çabaladı ve Mesud için savurgan bir retorik kullanarak destek vermeye çalışırken aynı zamanda gizlice askeri yardım ve askerlerine maddi yardımda bulundu. Fransa'nın Afganistan'da hiçbir stratejik emeli yoktu, konuyu anlama konusunda da fransız kalımlardı ve bu konuya çoğunlukla ılımlı bir İslâmi görünümü haiz, cefa çekmiş bir artist ve mütekamil bir savaşçı olan Mesud ile kendini kandırdığı bir aşk sarmalına girmişti. Ancak bu imaj Mesud'un sinsice paketlediği bir plan idi ve Avrupalı gazeteciler ve siyasiler bunu 20 yılı aşkın bir süre boyunca hırsıyla sömürdüler.

(...)

Dış destek belki Mesud'un ittifakına birkaç sene daha ömür verebilir ve Taliban'a yaptığı savaşta bir alıp bir bıraktığı küçük topraklara birazcık daha toprak eklemesine yardımcı olabilirdi. Ancak Taliban her anlamı ile 1 Eylül 2001 tarihinde muzaffer olarak dik durdu ve ülkenin genelinde sert ama istikrarlı bir devlet düzeni kurmayı başardı. Bunun da ötesinde Molla Ömer'in kurduğu sığınak, savaş lordluğunun ve haydutluğun bittiğini ve kendilerine, refahlarına ve

²⁷⁰ "The Assassinated Ahmad Shah Massoud" Belgeseli, İkinci Bölüm dk. 8.41 den 9:27'ye

çocuklarına güvenliğin hızlı bir biçimde geldiğini gören Afganlar tarafından hemen benimsendi.²⁷¹

Sovyet tankları harekete geçmeden 3 hafta önce, Amerikan casus uyduları ile alınan görüntüler sayesinde bekleyen saldırı hakkında sahadaki ajanlar aracılığı ile direnişçilere bilgilendirme yapıldı. Mesud'un telsiz kabiliyeti sahadaki 40'tan fazla taşınabilir verici sayesinde tekâmül ettirildi. Mesud'un CIA'e özel ricasından dolayı yüzlerce kara mayını da uçakla, gemiyle, kamyonla, develerle ve katırlarla uç kıta üzerinden ve sayısız taşıeron vasıtasıyla tam "Hoşçakal Mesud"²⁷² başlamadan önce direnişçilere ulaştırıldı. "Hoşçakal Mesud"un engellenmesi belki de CIA'in yakın tarihte savaşan gerillalara yönelik yaptığı en cüretkâr operasyon idi.

Steve Coll da şöyle diyor:

"Saatler sonra, Mesud Tacikistan'a tahliye edildikten sonra Mesud'un istihbarat şefi Emrullah Salih, CIA Counterterrorism Merkezi'ni telefonla aradı. Bin Ladin takip timinin şefi Rich ile görüştü. Salih ne olduğu hakkında konuştuğu zaman cümleleri arasında ağlıyor ve çırpınıyordu.

CIA memuru "Mesud nerede?" diye sordu.

"Mesud buzdolabında" diye cevap verdi Salih, morg kelimesinin İngilizcesini bilmediği için.

Mesud ölmüştü ancak onun en yakın çekirdek halkası haberleri daha sindirememişti. Hepsi bir şok halinde idi. Onlar aynı zamanda acele içinde bir strateji üretmeye çalışıyorlardı. Hızlı bir şekilde Mesud'un ölmediğini, yaralı olduğunu söyleyen fabrikasyonları duyurmuşlardı bile. Bu sırada Salih, CIA Counterterrorism Merkezi'ne el Kaide ve Taliban ile yüzleşecek lidersiz kalmış Kuzey İttifakı'nın acilen CIA yardımına muhtaç olduğunu söyledi.

10 Eylül sabahı CIA'in Başkan Bush'a, kabinesine ve diğer politikacılara verdiği günlük brifingde Mesud'un ölümü rapor edildi ve Amerika'nın el Kaide'ye karşı yürüttüğü gizli savaşa olası etkileri analiz edildi.

Counterterrorism Merkezi'ndeki memurlar, Kuzey ittifakı dağılmadan Kuzey Afganistan'da bin Ladin'e karşı bir tutunma noktası bulabilmek ve ittifaka bir şekilde yardım ulaştırabilmek adına umarsızca Washington'da telaşla yollar aradılar.²⁷³

271 Michael Scheuer, *Imperial Hubris*, s. 33

272 "Goodbye Mesoud" ya da Türkçesi ile "Hoşçakal Mesud". Sovyetler Birliği'nin Mesud'a karşı düzenleyeceği operasyonun adı idi. Bu operasyondan sadece 5 gün önce Mesud Sovyetlerin elinden kaçtı ve gizlenmeye başladı. Scheuer bu konuyu ayrı yazdığı *Imperial Hubris* kitabında yardımcı olduklarını beyan ediyor. (Çeviren)

273 *Flawed Ally III*, Steve Coll, *The Frontier Post*, s. 7, Çarşamba Mart 10-2004

Kandahar'da Şeyh Usume bin Ladin çoktan Taliban sancağı altında savaşır Müslümanları Amerikalılara karşı Allah yolunda cihad etmeye "Harameyn'i İşgal Eden Amerikalılara Karşı Cihad Deklarasyonu" isimli Ağustos 1996 tarihli fetvası ile karar vermişti. Bu fetvada dedi ki:

"Bizler de, ben ve benim grubum, bu adaletsizlerin bazılarından mustarip olduk, bizler Müslümanlara hitap etmekten alıkoyulduk. Bizler Afganistan, Pakistan ve Sudan'da takip edildik ki benim uzun süredir yokluğumun sebebi de bu yüzdendir. Ancak, Allah'ın lütfu ile dünyanın en büyük kâfir ordularının bozguna uğradıkları ve Mücahitlerin "Allah'u Ekber" nidaları ile süper güç ef-sanesinin söndüğü, Horasan'ın yüksek Hindikuş Dağlarında güvenli bir üssümüz var.

Bugün bizler aynı dağlardan, Siyonist Haçlı birliğinin, özellikle Peygamberin (Allah'ın selamı ve duası üzerine olsun) kutlu yolculuğunun güzergâhı olan Kudüs'ün etrafını ve iki mübarek mekânın topraklarını işgal etmelerinden sonra, Ümmete yüklemeye başladıkları marufu ortadan kaldırmak için çalışıyoruz. Cenab-ı Allah'tan bizleri zaferle onurlandırmasını diliyoruz, O bizim sahibimizdir ve O her şey kadiridir."

Şeyh Usume, Allah onu korusun, bu açık basireti ile bizleri Afganistan'da kalmaya ikna etti. Böylece Afganistan'daki uzun seferimiz bitti ve biz de Şeyh Usume'nin havalimanı yakınındaki Karyat al Arab'da bizim için hazırladığı evlere yerleştik.

Bu kutlu şehir benim bir buçuk yıl sonra ailemle tekrar bulduğum, bir araya geldiğim yer oldu. Dağıstan'da hapiste kaldığım altı ay süresince muhacir ailem babasız, sığınaksız ve takip altında kaldı. Bu güvensizlik, sıkıntılı dönemlerinde ve zor zamanlarda aileme destek çıkan başlıca kişi eşim Ümmü Muhammed - Allah ona rahmet etsin- ve ona destek çıkan muhterem kardeşlerim oldu. Ümmü Muhammed, Allah ona rahmet etsin, üstün bir asalet sahibi eşsiz bir kadındı. Onun takvası, Allah'ın kutsal saydıklarına derin saygısı ve daveti, soylu davranışları, yumuşak kalpliliği, şerefi, alçakgönüllülüğü, sempatisi, merhameti, tanıdıklarına karşı gösterdiği empatisi, mazlumlara ve yitiklere olan desteği, Allah'ın ona bahsettiği her şeyi bu insanlara sınırsızca ve cömertçe veriş onun karakterini eşsiz kılmişti. O yüksek bir tahsil görmüştü ve sofistike bir dil yeteneği ve zevkine sahip, özgür düşünebilen ve kendine saygısı olan bir kadındı. Kandahar'a yetiştiğim sırada onu aradığım zaman bana: "Bizi bırakma, yerin dibindeki bir delikte dahi yaşamamız gerekse seninle birlikte olacağız" diye cevap verdi.

Bu mübarek kasabada (Karyat al Arab) ikisi bize biri misafirlere ait üç odalı bir evde yaşadık. Bahçesinde bulunan kuyu hariç evin ne elektriği ne de suyu

vardı. Allah'a yemin ederim ki daha önce daha iyi bir evde veya mahallede oturmamıştım. Kasaba olduğu gibi salih mucahid ve muhacirlere tahsis edilmmişti. Onların varışından önce bu kasaba eski bir tarım projesi için kullanılan bir arazi idi. Sonrasında sınır muhafızları tarafından ele geçirildi ve onlarda bedevilerin yaşaması için orayı terkettiler. Emiru'l Mu'minin Molla Ömer, Şeyh Usame ve destekçilerinden Celalabad'dan ayrılmasını talep ettiği zaman onları 20'si doğuda 20'si batıda olmak üzere 100 hanelik bu kasabaya getirdi. Şeyh Usame depoların da bulunduğu Batı kanadını uzun çitlerle çevreledi ve orayı ailelere tahsis etti. Doğu kanadındaki 20 eve gelince, onlar misafirhane ve ofis olarak ayrıldılar.

Bu mübarek kasabada Şeyh Usame bin Ladin, Allah onu korusun, Harameyn'den Yahudi ve Nasranilerin kovulması ve Kutsal Mekanların temizlenmesi çalışmasını uygulamak için elinden gelenin en iyisini yaptı. Delegasyonlar ve ziyaretçiler onunla buluşmak, onu dinlemek ve talimatlarını duymak için adeta akın ettiler. Şeyh Usame, Allah onu korusun, para olsun, vakit olsun, çaba veya beyan olsun Müslümanlara davayı anlatmak veya Yahudi ve haçlıların içselleşmiş zayıflıklarını beyan etmek amacı dışında hiçbir şeyi harcamaz ve bu kaynaklarını tüketmezdi. Şüphesiz ki düşmanın kalbi korku doludur ve kendisi uğruna savaşıacağı hiçbir bağlılığı veya ahlakı yoktur. Onların sahip olduğu tek şey paraları ve İslâm askerleri ile ne zaman savaşa girip yüzleşseler asla geride bırakmadıkları alet edevatlarıdır.

Afganistandan, Pakistandan, Körfezden, Kafkasyadan, Avrupa'dan ve Doğu Asya'dan binlerce kişi Şeyh'e ve kardeşine doğru koşular, akın ettiler. Onların çağrısına yanıt verişleri, davete icabetleri gerçekten etkileyiciydi. Halk bu iyi yürekli, iyi niyetli, centilmen, dünyayı ardında bırakıp böylesine sade ve alçakgönüllü bir hayat yaşayan adama yönelik büyük bir hayranlık besliyordu. Bu adam dünyanın en büyük gücüne meydan okuyor ve doğrusunu söylemek gerekirse ona ve onu destekleyen tağutlara karşı da savaş ilan edip savaşa insanları davet ediyordu. Onun konuşmaları asla sözden ibaret, yüzeysel ve dolambaçlı değildi. O, insanları davet ettiği bu davaya davetten önce kendisi amelde bulunarak yürekten bağlı olduğunu göstermişti zaten. Dünyalık hayatını geride bırakıp insanları bu hayattan daha yüce bir mertebeye yükselmeye ve bu mertebeye erişmek için de hicret ve cihadı davet ediyordu. O, Afganistan İslâm Emirliği saflarında, onun sancığı altında savaştı ve insanları da onu desteklemeye davet etti. Sonrasında ise en azim küfre, Büyük Şeytan'a karşı savaş ilan edip insanları bu savaşta destek vermeye çağırarak Şeyhin çağrıları ayaklarına kendi beldelerini yönetenler ve baş mücrimler tarafından prangalar geçirilmiş olup bundan kurtulmayı arzulayan Müslüman halk tarafından benimsendi. Şeyh'in sözlerinin insanların kalplerinde bıraktığı etkiyi gördükçe derinden etkilendim ve ona sıkça bunun Allah'ın kendisine sunduğu bir rahmet olduğunu ve sürekli şükretmesi gerektiğini söyledim.

Şeyh'in daveti özetle Müslümanları, güçlerini ve tüm çabalarını Amerika ve Yahudiler üzerinde yoğunlaştırmaya yönlendirme davetiydi. Nitekim eğer Allah'ın izni ile ABİD venilir ve Müslüman beldelerden elini çekerse onun yardımaları ile hareket etmek çok daha kolay olacaktır. Pakistan halkından istediği, Taliban desteklemeleri ve Emirü'l Mü'minin Molla Mucahid Ömer'e birtaraf emrelerdi. O, bir devletin temellerinin atılmasının Allah'ın izni ile bolgenin parı kalamına İslâmın yayılmasına yardım edeceğine inanır.

Şeyh'i tanıtırken kusursuz ve ideal bir insan portresi çizme gibi bir niyetim yok. Hepimiz kusurlarla maluluz. Ancak onu nasıl biliyor isem öyle anlatıyorum. Onun şahsiyeti kesinlikle ahlaksızlık, sefil dünyayı cihaddan ve İslâm'dan istin tutma veya mücrim patronlardan korkma gibi sıfatlarla kirlenmemiştir. O her şeye nidası nida edildiği zaman kararlılık ve cesaretle ön safa koşan bir savaşçı ve muharebe meydanı evladiydi. Savaş meydanlarının harareti sadece onun kaslarını hararetlendirir ve savaşın yoğunluğu da onun azmini yoğunlaştırır.

Onun şanssızlığı İslâm ümmetinin zayıflık ve ezilmişlik döneminde uykudan uyanıp onurunu korumaya evrildiği dönemde doğmuş olması idi. Bu nedenle işte mecalsizliğin ve dünyaya çakılmışlığın savunucuları tarafından verildi durdu. Çünkü Şeyh onların tembelliğini ve güçsüzlüğünü teşhir etti. Şeyh, çağın putunu kendi evinde bıçakladı ve bu put da put evinde hizmetkarları ile birlikte dizi üzerine çöktü. Ve o, ümmetini kendi adımlarını takip etmeye davet etti.

Bu ümmetin içinde halen bazı kimseler var ki, onlar gerçekten bu tembelleşmiş, güçsüzleşmiş ve mağlup olmuş ümmetin kendi içinden çağın en büyük putunu tarihinin en acı ıstırabına rabtedebilmiş 19 tane süvariye çıkartmasının mümkinatını sorguluyorlar.

"Varsın benim hayatım ve sağ elimin sahip olduğu her şey

*Raşid süvarilerin hizmetine feda edilsin"*²⁷⁴

Haçlı Amerikan orduları Afganistan'ı işgal ettikleri zaman onların savaş uçakları bu boş şehri düzleyene kadar bombardımana boğdular. Evlerden, çocuk bahçelerinden, sığınaktan ve bir mescidden mürekkebe sadece ailelerin yaşadığı bu şehir boyuna ağır bir bombardımana tabi tutmanın arkasından sebep ne idi? Karadan, taştan intikam mı alıyorlardı? Yoksa öldürmek için çocuk ve kadınları mı arıyorlardı?

²⁷⁴ Bu hadis-i şerif, "Tarih-i İslâm" kitabından yazılan girden alınmıştır. Divanü'l Harame, c.1, s. 8-7

YAHUDİ VE HAÇLILAR'A KARŞI KÜRESEL İSLÂMÎ CİHAD CEPHESİ

Kandahar'daki Arap Cihad Şurası'nın verdiği meyvelerden birisi de, ilan ettiği ilk fetvası Amerikalılar Müslümanlara karşı işledikleri suçlardan vazgeçinceye kadar Müslümanları onlarla savaşmaya davet eden "Yahudi ve Haçlılar'a karşı Küresel İslâmî Cihad Cephesi"nin kurulmasıydı.

25 Şevval 1418 Hicri, 22 Şubat 1998 miladi tarihinde yayınlanan fetva şu şekildedir:

"Övgüler, Kitabı indiren, bulutları yönlendiren, hizipçiliği yasaklayan Allah'a dır; ki O Kitabında "Şu haram aylar bir çıktı mı artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. "Ve selamda "Ben yalnız, mızrağımın gölgesinde bana geçim sunan ve benim emirlerime uymayanları aşağılayıp küçülten Allah'a tapılsın diye ellerinde kılıç ile gönderilen biriyim." buyuran sevgili peygamberimiz Muhammed Bin Abdullah'ın üzerine olsun.

Arap Yarımadası Allah'ın bir düzlük olarak onu yaratmasından, üzerine çölü yerleştirmesinden ve etrafını denizlerle çevirmesinden bu yana, Haçlıların üzerinde çekirge sürüsü gibi yayılarak zenginliklerini yemesi ve ekinlerini talan etmesi gibi bir saldırıya hiç maruz kalmamıştı. Tüm bunlar insanların bir tabak yemeğe saldırmaya gibi ulusların Müslüman halklara saldırdıkları bir dönemde meydana gelmekte. Böylesine ölümcül bir durumda ve Müslümanlar olarak hiç destek görmediğimiz bir halde sizler ve bizler durumun bir mütalaasını yapmak ve bu durumun nasıl üstesinden geleceğimize bir karar vermek zorundayız.

Kimseler kamuoyu tarafından iyi bilinen üç hakikat hakkında tartışmamakta; biz bunları herkese hatırlatmak maksadı ile sıralayacağız:

İlk olarak 7 yıldan ziyade bir süredir ABD, İslâm'ın Arap Yarımadası'ndaki kutsal topraklarını işgal etmekte, zenginliklerini yağmalamakta, yöneticilerine emretmekte, insanların aşağılamakta, komşularını korkutmakta ve komşu Müslüman toplumlarla savaşmak için Yarımada'daki üslerini kullanmakta.

Eğer birisi geçmişte bu işgal gerçeğinden bahsetmiş ise, Yarımada'nın tüm insanları onu artık tanıyordur. Bunun en iyi kanıtı Amerikalıların Yarımada'yı tüm idarecilerin karşı çıkıyor olmalarına rağmen, Irak insanlarına saldırırken bir sıçrama platformu olarak kullanmasıdır. Fakat bu idareciler acizdirler.

İkinci olarak, Haçlı Siyonist ittifakının Irak halkına vurduğu sert darbeler ve 1 milyona ulaşan Müslüman ölümlerine... Tüm bunlara rağmen, her ne kadar Amerikalılar korkunç katliamlarını tekrarlamaya karşı olsalar da; şiddetli sava-

şin ardından gelen uzun süreli kuşatmalardan veya parçalanma ile yıkımlardan tatmin olmadılar.

Bu nedenle de, bu insanlara bırakılanları imha etmek ve onların Müslüman komşularını aşağılamak için gelmiş bulunmaktalar.

Üçüncü olarak, Amerikalıların bu savaşlar hakkında asıl amaçları dini ve ekonomik ise, aynı zamanda aşağılık İsrail varlığına da hizmet etmektir zira yaşananlar sayesinde Kudüs'ün işgali ve o kutsal topraklarda Müslümanların katledilişlerine olan ilginin dağıtılmasını sağlamaktadır. Bunun en önemli ispatı, komşularının arasında en güçlü Arap devleti olan Irak'ı harab etmeye olan hevesleri ve bölgedeki diğer tüm ülkeleri de birer kağıt parçası gibi küçük parçalara ayırmak istemesidir. Zira İsrail kendi varlığını ve Arap yarımadasındaki Haçlı işgalini ancak bu şekilde, yani güçsüz komşularının varlığında, devam ettirebilir.

Amerikalıların işledikleri tüm suçlar ve günahlar esasında Allah'a, Peygamberine (s.a.v) ve tüm Müslümanlara açık bir savaş ilanıdır. İstisnasız tüm İslâm alimleri düşmanın İslâm topraklarına saldırması halinde cihadın her bir Müslümanın üzerine farz olduğu konusunda ittifak etmişlerdir. Bu alimlerden bazıları İmam İbn-i Kudâme (El muğni isimli eserinde), imam El Kasani (El Bedai eserinde) ve imam Kurtubi tefsirinde, Şeyhulİslâm da "Düşmanı def etmek için savaşmaya gelince, onuru ve dini korumak adına yapılmış bir ameldir ve icmaen farzdır. Hiçbir şey dini yozlaştırmaya ve hayatı bozmaya çalışan bir düşmana karşı savaşmaktan daha kutsal değildir" dediği kitabında.

Bu meyanda ve Allah'ın emirleri ile uyarak bizler aşağıdaki fetvada tüm Müslümanlar için yayınladık.

Amerikalıları ve onların tüm müttefiklerini -asker ve sivil- öldürmek Mes-cid-i Aksa ile Mescidi Haram'ı özgürleştirmek ve tüm düşmanlarını İslâm'ın topraklarından çıkarıp yenmek ve Müslümanları birdaha tehdit edemez hale getirmek için her bir Müslümanın üzerinde bireysel bir görevdir, vebaldır. Bunlar Allah'ın ayetlerindedirler; "*Kafirlerle onların sizinle savaştığı gibi hep birlikte savaşın*" ve "*Fitne kalkıp din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın.*"

Bunlar da Allah'ın ilgili ayetlerine dair başka misallerdir; "*Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda: "Ey Rabbimiz! Bizleri bu halkı zâlim olan memleketten çıkar, taraftından bizi iyi idare edecek bir sahip ve bize katından bir kurtarıcı gönder" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların kurtarılması uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?"* (Nisa, 75)

Bizler Allah'ın inayeti ile Allah'a iman eden ve onun "Amerikalıları öldürün ve nereden, ne zaman bulursanız bulun onların mallarını alın" emirlerine boyun

eden tüm Müslümanlara çağrıda bulunuyoruz. Ulemayı, liderleri, gençleri ve de askerleri de şeytanın ordusu olan A.B.D. Silahlı Kuvvetleri'ne ve onun yardım-
cılarına hem de onların arkalarında bulunan efendilerine saldırılarda bulun-
maya davet ediyoruz.

"Ey iman edenler, O size hayat verecek olana çağırduğında Allah'a ve Rasulüne olan sözünüzü tutun ve bilin ki Allah kişi ile kalbi arasındadır ve geri döndürüleceğiniz de ancak O'dur. "Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda cihada çıkın." denilince olduğunuz yere yığılıp kaldınız. Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatına razı mı oldunuz? Fakat dünya hayatının zevki ahiretin yanında ancak pek az bir şeydir." (Tevbe, 38)

Allah'ı Teala yine şöyle buyuruyor: "Korkmayın, ümitsizliğe düşmeyin. Eğer gerçekten iman edenlerseniz galip gelecek olanlar sizlersiniz."

Velhamdulillahi rabbel Alemin.

Şeyh Usame Bin Ladin

Dr. Eymen el Zevahiri, Mısır Cihad Cemaati Emiri

Şeyh Ebu Yasir Rifai Taha, Mısır Hizbi İslâmi temsilcisi

Mevlana Mir Hamza, Pakistan Alimler Organizasyonu sekreteri²⁷⁵

Şeyh Fazlurahman Halil, Bangladeş Cihad Hareketi Emiri"

Tabii olarak ve alışlageldiği üzere fetvamız şunları söyleyenlerin eleştirileri ile karşılaştı:

- 1- Neden dünyadaki Yahudi ve Hristiyanlar ile savaşıyorsunuz?
- 2- Neden sivillerle savaşıyorsunuz?
- 3- Nasıl oluyor da kadınların ve çocukların öldürülmesine cevaz veriyorsunuz?
- 4- Rifai Taha'nın ismini hangi temelde zikrettiniz?

1- Birinci soru ile alakalı olarak şunu söylemek gerekir ki isimden de anlaşıldığı üzere biz Haçlılara ve Yahudilere karşı savaş daveti yaptık. Haçlı terimi Müslümanlara karşı bir dini Haçlı saldırıyı yönetenlere izafe edilmiştir. Öteki taraftan Yahudiler ise İsrail devletinin kurulmasındaki işbirlikçilerdir. Siyonistler ile Yahudileri birbirinden ayırmanın pek bir anlamı yoktur çünkü Yahudiler ekseriyetle İsrail destekçisidir. Özel durumlara gelince, belli bir hüküme tabi degillerdir.

²⁷⁵ Düzeltme: Bilindiği Mevlana Mir Hamza'nın Pakistan Alimler Organizasyonu sekreteri olduğu söylenmiş olsa da gerçekte İslâm Alimler Organizasyonu sekreteri idi.

2- Neden sivilere karşı savaşıyoruz? Şeriat hükümleri insanları sivil ve asker (militan) olarak ayırmaz, savaşan ve savaşmayan olarak ayırır. Savaşan kelimesinin tanımı ise şahsı olarak, maddi olarak veya fikirsel olarak savaşa katkıda bulunan her bir kimse olarak tanımlanmıştır. Bu tanıma göre, Batılı hükümetler ve onların tevaları savaşan kategorisine girmektedir nitekim bu hükümetler ve bu ülkelerdeki partiler İsrail'i onaylamakta, onu desteklemekte ve ona yardım etmektedirler. Ayrıca İsrail'e destek veren bu hükümetleri de kendi sistemleri gereği o ülkelerin halkları seçmektedirler ve bunun sonucunda hükümetler İsrail'e desteklerini bildirmektedirler. Bu insanlar ayrıca bu hükümetlere vergi ödemek suretiyle maddi destek vermekte ve onların ordu ve güvenlik güçlerinde hizmet vererek güvenliklerini sağlamaktadırlar. Bunun sonucu olarak bu demokratik olarak seçilmiş hükümetler bizim kadınlarımızı, çocuklarımızı ve sivillerimizi gerek Filistin'de gerekse dünyanın geri kalanında öldürmekte veya öldürülmesine yardımcı olmaktadır.

3- Biz nasıl olur da kadınların ve çocukların katline cevaz veririz? Bu yayımlanan fetva onların öldürülmesine yönelik bir izne taalluk etmemektedir. O, Amerikalılarla ve onların destekçileri ile aynı Kur'an'da Allah'a şirk koşanlarla *topyekûn* savaşılması emrinde olduğu gibi *topyekûn* bir savaşıma girilmesinin davetini yapmaktadır. Sünnet insanların ve çocukların kasti olarak hedef alınmasını yasaklamaktadır ancak eğer bu kimseler düşmanın üzerimize hiç ara vermeden yaptığı saldırılara karşı kendimizi savunmak için girdiğimiz farz olan savunma cihadı sırasında kasti olmadan öldürülürler ise, Şeriat Hukuku buna cevaz vermiştir.²⁷⁶

4- Neden Cemaat-i İslamiyye websitelerinde onun bizim cephemizdeki imzasına reddiye verirken Şeyh Rifai Talha'nın, Allah onu esaretten kurtarsın, ismini zikrettik? Cemaat-i İslamiyye'nin bünyesindeki kimsenin söylemeye cesaret edemediği gerçek şu şekildedir:

Kardeşimiz Ebu Hafs el Ka'id, Allah ona rahmet etsin, yukarıda mezkur açıklamanın imzalarından sorumludur. Cemaat-i İslamiyye'nin Kandahar'daki mesul kardeşlerden birisi ile irtibata geçip ondan Cemaat-i İslamiyye'nin Şura Konseyi başkanı Rifai Taha'ya ulaşmasını, ona belgeyi gösterip imza atmasını istediğimizi talep etti. Ancak bu sorumlu kardeşi bu fikir öylesine heyecanlandırmıştı ki o Ebu Hafs'a Rifai'nin imzasını atmasını söyleyip Rifai'nin onayının garantisini verdi ve Ebu Hafs'ı sonra arayacağını söyledi. O Ebu Hafs'ı Rifai'nin hakkında tatmin etti ve Ebu Hafs'ı bu belgenin daha çok bekletilmemesi yönündeki dileğini belirtmek için sık sık aradı. Ebu Hafs da böylece Rifai Ta-

ha'nın ismini bu listeye ekledi. Sonra bu mesul kardeş kafasının karıştığına dair emareler gösterdi. Yemen'e gitmek üzere Afganistan'ı terketmek konusunda ısrarcı oldu ve oraya gitmek için kardeşlerle bazı hazırlık ve planlar yaptı. Oraya vardığı zaman ise önce oradaki Mısır elçiliğine sığındı, sonra Mısır'a dönerek oradaki Cemaat-i İslamiyye'nin yozlaşmış ve bozulmuş üyelerine katıldı. Ne kendisi ne de Cemaat-i İslamiyye'nin diğer üyelerinden herhangi birisi bu gerçeği dile getirmeye cesaret gösterebildi.

Daha sonra biz Kandahar'da Cemaat-i İslamiyye'nin liderlerinden biri tarafından ziyaret edildik. Bizi ve onları kapsayan ahval üzerinde uzunca konuşup müzakereler ettikten sonra bana neden Rifai Taha'nın isminin o belgede zikredildiğini sordu. Ben de ona bu sorunun biz değil Cemaat-i İslamiyye'ye sorulması gerektiğini söyleyip neler olduğunu anlattım.

Rifai, Allah onu esaretten kurtarsın, şeyhleri Şeyh Ömer Abdurrahman, Allah onu esaretten kurtarsın, ve Cemaat-i İslamiyye'nin bir kısım yüzakları ile birlikte Amerikalıları öldürme ve onlara karşı savaşma konusu ile Cemaat-i İslamiyye'nin yozlaşan bazı liderleri hakkındaki tavrını çok sarih bir şekilde izhar etmiştir. *İmatâtü'l Lisâm* adlı kitabının önsözünde Şeyh Rifai şöyle söyler:

"Amerikalılar ve Yahudiler bizim şerefimize ve topraklarımıza karşı taşkınlıkta bulunan düşmanlarımızdır. Bu nedenle onları bulduğumuz her yerde ve elimizdeki her imkanla öldürmek üzerimize farzdır. Bu, her ehil Müslümanın görevidir. Kimseden cevaz alma gerekliliği de yoktur. Bu, imkan sahibi olanlar için farz-ı ayndır. Bu, üçüncü ve sonraki nesil alimlerin icma ettikleri bir konudur."²⁷

Dünya İslâmi Cephesi'nin ilanından sonra Şeyh Usame bin Ladin halkı bilgilendirme seferberliği başlattı ve bununla Cephe'yi Müslümanlara tanıtmayı ve Ümmeti de Amerikalılara ve Yahudilere karşı savaşmaya teşvik etmeyi amaçladı. Host'ta bir basın toplantısı düzenledi ve bu toplantıya birçok Pakistanlı bir de Çinli gazeteci katıldı. Allah'ın fazlı ile konferans başarılı geçti. Bir Pakistanlı gazetecinin bana konferansın sonunda "Pakistan'ın tamamı sizin yanınızda" dediğini hatırlıyorum.

Birkaç gün sonra Şeyh Usame bin Ladin, ABC kanalının Amerikalı muhabiri John Miller ile buluştu. Ancak Şeyh, kanalın bu gazeteci yanında Iraklı bir adam göndermeyi ısrarla arzulamasına şaşırılmıştı. Adam İspanya'da bir medya ofisine sahip olduğunu bu görüşmeyi ayarladığını söylüyordu. Ayrıca Şeyh Usame bin Ladin kendisinden bahsetmek istediği bazı toplumsal projelerde de çalıştığını da söyledi. Şeyh onun katılımını kabul etti ancak onunla müzakere etme isteğini özür dileyerek reddetti. Ancak bu adam sadece Arapça tercümanlık yapmı-

icin çağırılmış olduğu halde projelerinden bahsetme konusunda ısrarcı oldu. John Miller ve Şeyh Usame'nin bu görüşmesi sırasında yaşanan komik şeylerden bir tanesi, flaş ışıklarının kendilerini cezbediği böcek ve sineklerin ışığın vurduğu ve Şeyhin arkasında kalan haritayı istila etmeleri idi. Böylece kardeşlerden biri katilimcilerden odayı spreyleyene kadar odadan birkaç dakikalığına çıkmasını istedi. Böylece kardeş odayı ilaçlarken herkes dışarı çıktı. Miller ve Iraklı adam kafası karışmış bir şekilde kapının önünde durdu. Miller, Iraklı adama nerede neler olduğunu sorduğunda benim onun tam yanında olduğumun farkında değildi. Iraklı dedi ki: "Bilmiyorum, bir şeyleri spreyliyorlarmış gibi görünüyor!" İnsanlara kulak kabartması ve bilgi toplaması için getirilmiş bu Arap adamın onların kendi aralarındaki İngilizce'sini dinleyenlerin farkında olmadan orada bulunmasına güldüm.

Miller ile soruların yazılı formda verileceğine ve sadece üzerinde anlaşılmış soruların sorulacağı konusunda anlaştık. Ancak o çokça soru sormaya başladı. Şeyh Usame kendisini sorgudaymış gibi hissetti. Sonunda da ona cevap vermedi reddetti. Sorulardan biri, Remzi Yusuf'un²⁷⁸ kendisine ait misafirhanelerden birinde yakalandığına ilişkin Şeyh ile Remzi Yusuf'un arasında bir bağlantı olup olmadığı konusunda idi. Çekimin yarısında Miller aniden "Aaahh! Size bir şey sormak istiyordum, nasıl da unuttum! Remzi Yusuf'un sizinle bir bağlantısı var mı? Özellikle de biliyorsunuz o sizin misafirhanenizde yakalandı." Şeyh Usame bu soruya cevap vermek istemedi, çünkü kendisini sorgulanyormuş gibi hissetti. Bunun yanı sıra Remzi Yusuf, Şeyh'e ait bir misafirhanede de yakalanmadı ve Şeyh de bu bağlantıyı reddetti.

Askeri kamptan çıkıp da ilk Pakistan sınır şehrine ulaşır ulaşmaz ABD'ye telefon açıp röportajı yaptığını ve Şeyhin Remzi Yusuf ile ilişkisini reddettiğini söyledi. Kendisi sorgulama için gönderilmişti ama kendisinin takip altında olduğunu bilmiyordu.

John Miller daha sonra ABC kanalını bıraktı ve bugün çalıştığı FBI Halkla İlişkiler Direktörü olmadan önceki görevi olan Los Angeles Polis Departmanı Açı Terör birimine geçti. Miller onların adamıdır.

Cephe'nin ilan edilmesinden sonra mücahidler Tanzanya ve Darusselam'da Amerikan elçiliklerine saldırdılar. Darusselam saldırısını düzenleyen kardeş Ahmed Abdullah, Allah ona rahmet etsin, Cemaat-i İslamiyye'nin bir üyesiydi ve patlayıcılar konusunda eğitildi. O Amerikalılara karşı operasyona katılmayı istediysede Kandahar'daki Cemaat-i İslamiyye'nin liderliği ona sadece tek-

278. 1993 Dünya Ticaret Merkezi ameliyesini gerçekleştiren Yusuf, kimya ve elektrik konusunda doktora sahibi ve el yapımı patlayıcılar konusunda uzman. Başına 2 milyon dolar ödül konulmuş, sonra İslamabad'da yakalanmış ve şartlı tahliye hakkı olmaksızın ömürboyu hapis cezasına çarptırılmıştır. (Çeviren)

nik konularda ve hazırlık konusunda yardımcı olması konusunda izin verdi. Nitekim grup hem Mısır'da hem de Mısır dışında cihad faaliyetlerini durdurmuştu. Ancak Ahmed Abdullah Ebu Hafs'a istişhad ameliyesine katılma konusunda kendisine izin vermesi için çok ısrarcı oldu. Bir suçlamadan kurtulmak adına Ebu Hafs, Ahmed Abdullah'tan bir görüntülü vasiyet videosu çekmesini ve bu videoda bu adımı atmasında kendisini cesaretlendiren sebepleri anlatmasını ve kendisinin yeni kurulan Cephe'nin askeri operasyonlarından sorumlu Kutsal Yerleri Kurtarmak İçin İslâm Ordusu'nun bir askeri olduğunu belirtmesini istedi. Böylece, her ne kadar Cemaat-i İslamiyye'nin yozlaşmış liderleri teşebbüste bulunsa da grup Amerikalılara karşı asil liderlerinin bildirileri ve evlatlarının kanları ile savaşmaya devam etti. *"Ve Allah işlerinde galiptir, ancak insanların çoğu bunu bilmezler."* (Yusuf, 21)

Nairobi ve Darusselam'daki iki mübarek ameliyeden sonra Amerika Usame bin Ladin'e suikast çabalarını yoğunlaştırdı.²⁷⁹ Ancak Amerikalıların adeti olduğu üzere onlar cesaret ve kararlılıktan yoksundular. Bundan dolayı onların Host'taki askeri kampa düzenledikleri saldırılar feci bir başarısızlıktan başka bir şey değildi. Amerikalılar, CIA eski başkanı George Tenet'in kendilerine Usame bin Ladin'in, Host yakınlarındaki bir askeri kampta kurmayları ile beraber bir toplantıya gitmek üzere yolda olduğunu, bu toplantıda gelecekteki saldırı planlarının tartışılacağını ve yüzlerce kişinin katılması beklendiğini söylediğini ifade ettiler. Onlar Şeyh Usame'nin saldırıdan sadece birkaç saat önce mucizevi bir şekilde kaçmayı başardığını ve bunun muhtemelen Pakistanlı bir subayın muhbirlik yapıp bilgiyi aktarması sayesinde olduğunu iddia ettiler. Onların yalan listeleri böylece uzaaar da uzar...

İşin gerçeği ise şu şekildedir: Saldırı gerçekleştiği sırada şeyh Usame bin Ladin Kabil'deki Arap misafirhanesinde tüm koruma konvoyu ile beraberdi. Saldırıdan birgün evvel büyük Pakistanlı gazeteci Rahimullah Yusufzai'yi uydu telefonu ile aradım ve onu Şeyh Usame'nin elçilik bombalamaları hakkındaki ifadesini ve gazetede neyin yazılacağını bildirdim. Taliban, Şeyh'ten bombalamalarla olan alakasını reddetmesini istedi. Ben de Rahimullah'a böyle yazmasını söyledim ve Şeyh'in onlara ve operasyonu gerçekleştirenlere hayır dua ettiğini ekledim. Olayın ertesi günü yine uydu telefonu ile Rahimullah'ı arayıp ondan savaşın artık başladığını ilan ettiğimizi, Amerikalıların mesajını aldığımızı ve bizden bir cevap beklemekten başka bir çareleri kalmadığını yazmasını istedim. Peki nerede bu bizim her nefesimizi saydığını ve her adımımızı takip ettiğini söyleyen Amerika? Evet, onların yalanlarına inanmadan onlara karşı uyarmak zorundayız.

279 9/11 Komisyon Raporu(sf 110-115) 1997 sonbaharından 1998 haziranına kadar CIA'nin Peştu kabilelerin içindeki ajanlarla da Usame bin Ladin'i yakalamak için iki plan yaptıklarını, bu planlardan ilkinin Kandahar ile kaldığı ev arasında yolculuk yaparken onu yakalamak ile öldürmek olduğunu ancak ajanların bunu daha önce denediklerini ve başarısız olduğunu söylediklerini ifade ediyor. Diğer ise kabildeki ajanların yardımı ile onun malikanesine bir gece saldırısı düzenlemektir ki bunu yaptılar.

Bu şekilde, Şeyh Usame bin Ladin saldırı olduğu sırada saldırının gerçekleştiği askeri kampın 250 kilometre kuzeybatısında idi.

Amerikalılar kendilerini başka peri masalları ile de kandırıyorlar. Onlar 1999 yılında güney Kandahar'daki çölde bir Birleşik Arap Emirliği Emrine ait avlak tespit ettiklerini söylüyorlar. Onların iddiasına göre bu avlağın yanında ise Şeyh Usame bin Ladin'e ait bir askeri kamp mevcutmuş ki Şeyh oraya sık sık uğramış. Buna binaen Amerikalılar 11 Şubat sabahı Emir'e ait olan bu kampa saldırı planı yapmışlar. Saldırı organize edildiği zaman ise Emirlik Emirinden çekindikleri için bu plandan vazgeçmişler.

Bu, CIA'nin zayıf tahayyül yeteneğinin ve umutsuzluk kanıtının dışında hiçbir şey değildir. Mezkur Emirlikliler, Kandahar Çölü'nde Qaryat al Arab ve Kandahar havalimanı arasında bir kamp kurdular. Ancak işin gerçeği, kardeş Seyful Adl önderliğindeki bir mücahid devriye grubu Qaryat al Arab yakınlarındaki bir araç konvoyunu durdurdular ve arabadakilerin Körfez ülkelerinden Araplar olduğunu gördüler. Onlara neden burada oldukları sorulduğu zaman ise onlar burada, çölde bir kampları olduğunu, Taliban ile irtibatlı olduklarını ve kendilerine Taliban'ın havacılıktan ve Kandahar havalimanından sorumlu bakanı Molla Mansur'un kendilerine izin verdiğini söylediler. Kardeşler de Molla Mansur'a ulaşıp ondan onay alıncaya kadar onları gözetim altına aldılar. Sonra gitmelerine izin verdiler ve onlara öğlen yemeği teklif ettilerse de onlar hemen gitmeyi tercih ettiler. Onlar, kendilerini Usame Bin Ladin'in mücahidlerinin elinde bulunca dehşete kapılmışlardı. İşte hikayenin abartısız ve olduğu gibi verilen gerçek formu budur. Ve aslında eğer Amerikalılar o kampı gerçekten bombalamak isteselerdi kendi Emirlikli müttefiklerini bombalamış olur ve Usame'ye de yaklaştıramamış olurlardı.²⁸⁰

KAİDETÜ'L CİHAD

"Ve beraberce Allah'ın ipine sınısıkı sarılın ve kendi aranızda tefrikaya düşmeyin."

El Kaide'ye ya da diğer adı ile "Kaidetü'l Cihad"a katılmak Allah'ın bize lutfettiği büyük bir rahmetti. Allah'tan bizi bunun için müteşekkiri olanlardan kılmasını niyaz ediyorum. İsimleri Allah tarafından bilinen bir kısım saygıdeğer hatibler, mücahidler ile birlikte Ebu Hafs el Ka'id, Allah ona rahmet etsin, bunun gerçekleşmesine en çok katkıda bulunanlardan birisi idi. Allah onları yüce bir şekilde mükafatlandırsın.

Yıllar geçtikçe İslâmi işlerde cemaatin ve vahdetin ayrılmaz bir sıfat olduğunu farkettim. Aynı İslâmi menheci taşıyan mücahid kardeşler de vahdet için çaba sarfetmeli, tavizler vermeli ve kafirleri tahkir edip aşağılayarak öncelikleri öne almalı ve kendilerini kişisel kapris ve hevaların prangalarından kurtarmalıdır.

Cemaat-i İslamiyye ile yaşadığımız tecrübe acı bir tecrübeydi. Bütün birleşme çabaları grubun hapisteki liderlerine yapışmaktan kurtulamaması ve birinci sınıf kardeşleri ya da kendi tabirleri ile "Büyük Abiler"i aşırı tazim etmedeki alışkanlıkları yüzünden boşa çıkmıştı. İkinci sınıf kardeşler bu durumu içselleştirdiler ve bu davranışı ta ki avama varıncaya kadar ilettiler. Onlar bu "Büyük Abiler"e grubun geleceği ile ilgili tüm kararları alma selahiyetini teslim ettiler. Geri kalanların görevi ise büyük abilerinin planlarını uygulamaktan başkası değildi.

Her ne kadar grubun yurtdışındaki lider kadrosunun büyük kısmı bizim İslâmi düşünce tarzımızı benimsemiş olsa da grubun yapısının rahatsız edilmesi gerektiği ve buna uygun pratik çözümler getirilmesi konusunda direttiler. Biz de bunun sadece pratik olarak imkânsız olmadığını ve aynı zamanda İslâmi açıdan da caiz olmadığını onlara bildirdik. Onları bu hususta defaatle uyardım, onlar bana hak verdiler ancak ne yazık ki bu durum olması beklenenin olmasını durduramadı.

Böylece, hapishanedeki liderlere aşırı tazim, dışarıdaki liderleri de bir manada hapsetmiş oldu ve Cemaat-i İslamiyye'deki kardeşler olması gerekenden daha önce bir yüzleşme ile karşılaştılar. Bu erken adımın amacı ise hapishanedekilerin üzerindeki hükümet yükünü azaltmaktı. Hüsrân ve yıkım ise hapishanedekilerin hürriyetleri için teslim olmaları ve Hüsnü Mübarek'i meşru devlet başkanı ve Enver Sedat'ı ise şehit olarak kabul edecek kadar yozlaşmada ileri gittikleri zaman geldi ki bu da Cemaat-i İslamiyye'nin sonunu getirdi.

Şer güçleri ve istihbarat Büyük Abiler'i teslim olmaya tatlı dille ikna ettiler. Büyük abiler tarafından oluşturulan bildiri hapishane dışındaki kardeşler arasında kafa karışıklığına ve şaşkınlığa yol açmıştı. Çünkü onlar hapishanedeki liderlerinden ne duymuş olurlarsa olsunlar grubun vahdetini sağlamak adına ellerinden geleni yapıyorlardı. Onlar bu türden bir vahdetin kendilerini de Büyük Abi'leri ile beraber istihbarat servislerinin kucağına atacağı hakkında bir farkındalık geliştirememişlerdi.

Biz onlara bu tavizkar adımlara karşı tavrı almalarını defaatle nasihat etmimize rağmen onlar bizlere "Biz gerçekte neler olup bittiğini bilmiyoruz", "Onları korku içinde daha fazla taviz vermeye itmek istemiyoruz", "Onlara birilerini gönderdik ve cevap için bekliyoruz" veya "Onlarla uzlaşmaya varmaya çalışıyoruz" gibi ezikçe ifadelerle karşılaştık. Ne kadar hazindir ki arabulucuların kendilerinin bile istihbarat servislerinin oyunundan ibaret olduğu ortaya çıktı. Öyle bir oyun ki o hem hapisteki Büyük Abi'lerin özgür kalma heveslerinden hem de "Büyük Abi" yanılgısının peşinden gidip "Onlar bizden daha fazla biliyor", "Onlar asla teslim olup vazgeçmezler" diyen dışardaki kardeşlerin kafa karışıklığını kullanarak Cemaat-i İslamiyye'yi zayıflatmayı hedefliyordu.

Durumu kontrol altına almak adına hapishane dışındaki kardeşler tavizkar girişimi onayladıklarını ifade eden bir bildiri yayımladılar ve bunu hükümetle bir ateşkes olarak sundular. Bu da grubu ayrılığa ve boğulmaya bir adım daha yaklaştırdı. Dışarıdakiler askeri operasyonları ve tahrikleri durdurduğunu açıklarken içerideki Büyük Abi'ler ise öylesine çok tavizler vermeye başladılar ki bu tavizler en son Hüsnü Mübarek'in meşruluğunu kabul etmeye, onu övmeye ve onun Filistin davası konusundaki endişelerini saygıdeğer bulmaya kadar gitti. Bunun yanı sıra (bunun üzerinde biraz düşün) Enver Sedat'ı şehit olarak kabul ettiler, Taliban'ı, Amerika'nın Usame bin Ladin'i teslim etme önerisini kabul etmediği için aptal olmakla suçladılar ve bizi de Müslümanlara karşı hiçbir düşmanlığı olmayan Amerika'yı tahrik etmekle itham ettiler. Onlar bunun da ötesine geçip hükümete karşı bir plan içinde olduğuna inandıkları her bir kimseyi ihbar etmeyi kendilerine görev kabul ettiler.

Bu noktada hapishane dışındaki bazı kardeşler bu durumu ne kabul ettiklerini ne de onayladıklarını söyledilerse²⁸¹ de bu durum Cemaat-i İslamiyye'yi kurtarmaktan çok uzaktı artık.

²⁸¹ Şeyh Muhammed el İslambülî'nin elinden çıkan bildiri şu şekildedir: "En yenisi son üç haftadır El-Musavvinü'l Misriyye dergisinde çıkmakta olan ve son dönemlerde gazetelelerde ve dergilerde yayımlanmakta olan, Cemaat-i İslamiyye liderlerine ait bildirileri okurken şaşkınlık ve hayrete gark oldum. Eğer okuduklarım doğru ise kendimi Allahu Teâlâ ve Cemaat-i İslamiyye'dan öğrendiğimiz hakikatlerin vakası karıştırdığını belli etme açısından sorumlu tutuyorum ki sessizliğim rıza olarak anlaşılmasın. Allah'ın "Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır." ayeti ile ilintili olarak ben derim ki:

İslamî kardeşler, her ne kadar kendilerinden bu beklense de, özellikle Cemaat-i İslamiyye'nin üzerinde kurulduğu temellere ilişkin umumi kararlar, dışındaki kardeşlere danışmadan grubun geleceği hakkında kararlar alma ve grubun emiri olan Şeyh Dr. Ömer Abdurrahman'a sormadan kararlar tayin etme hakkına sahip değillerdir.

Cemaat-i İslamiyye'nin "Büyük Abi"leri 11 Eylül saldırılarından sonra el Kaide cemaatine ve saldırılara olan tutumlarını ortaya koyup muhalefetlerini koyulaştırarak daha çok kazanç elde ettiler.

Bütün bunların olmasının sebebi gruptaki Büyük Abi kadrosuna seçilen kardeşlerin hem o zaman hem de bugün istihbarat servislerinin kontrolleri altında olmasıdır. Bugün, serbest kaldıklarında dahi onlar istihbarat servislerinin takibi altındadırlar. Onların bugün Devlet Güvenlik Hizmetleri'ndeki Paşa'ların ve Bey'lerin rızasını almadan basınla buluşmaları ve kamuya açık davetlerde görünmeleri yasaktır. Eğer onlar itaatsizlik eder veya asilenirler ise cezası çok geçmeden gelecektir. Bunun kanıtlarından bir tanesi, bir yıl boyunca hapiste kalıp işkence gören Salah Hişam'dır ki o, bu durumu en ileri seviyede tavizler vermiş olmasına rağmen yaşadı.

Buradan çıkartmamız gereken hisse şudur ki, bizlerin hepimizin, hapisteki liderlerin düşünceleri çarpıtılmış olabileceğinden, onların kararlarına bakarken ve incelerken bunların şeriata uygunluklarını, sahadaki gerçekliği ve cihadın maslahatlarını göz önünde bulundurmalıyız. Bundan dolayı, onların adımlarını körmüşçesine izlemek nihai felaketlere yol açabilir.

Oysa biz Cemaat-i İslamiyye'nin vahdet içinde Haçlılara karşı bize Allah tarafından bahşedilmiş cihad şerefinden yararlanmasını ne kadar çok isterdik...

Kaidetü'l Cihad'a dönecek olursak; Afganistan'a taşınıp küfür güçleri ile açık ve doğrudan savaşa angaje olmak bizim cihad faaliyetlerimizi bir adım ileriye taşıdı. Bu ahvalde Haçlıların İslâm'a ve Müslümanlara olan düşmanlığını hisse-

2- Buna binaen, şunu emin bir şekilde söyleyebilirim ki Cemaat-i İslamiyye'nin hapisteki kadrosunun elinden çıkan bildinler yalnızca bu metni oluşturan bu kardeşleri bağlar ve grubun diğer kadrosunu ve liderliğini ilgilendirmez.

3- Biz daha önce barışçıl bir girişime niza gösterirken bunu ancak üstün olmak, genel maslahat, yozlaşmadan uzaklaşmak, hapishanedeki zayıflara olan baskıyı azaltmak, toplama kampındaki ve tüm Mısır ahvalindeki bu baskılanmışlığı azaltmak için yaptık. Ancak yine de hükümetin bu girişimi bir zayıflık olarak telakki edip baskıyı devam ettirmesi, tahrik etmesi ve grubun üyelerini aşağılaması kabul edilemez.

4- Şeyh Ömer Abdurrahman'ın yerine bir başkasına vekalet verilmesi için seçim yapılması fikri kabul edilmiş bir fikir değildir. Bu nedenle bir sırda çıkan bu yöndeki haberler grubun resmi görüşünü oluşturmamaktadır.

5- Hapishanedeki grup liderlerinin Cemaat-i İslamiyye'nin imajını zedeleyecek, onları katiller ve suçlular olarak gösterecek, amelîni haran ve İslâm temellerine karşı olarak gösterecek sözler söylemesi onların tevbe etmesi gereken günahlardır. Bunun yanı sıra bu, gerçeğin zedelenmesi, bu suçlu hükümetin suçlarını gizlemesi ve kendi çirkin doğasını süsleyip sunması için bir vesile haline gelmiştir.

6- Mısır'da, Afganistan'da, Çeçenistan'da, Bosna'da Allah'ın dini için, çağın Tağutu'na karşı değerlerin ve şerefın korunması için süreti olarak kendi içinden şehitler sunan Cemaat-i İslamiyye'nin bir üyesi olmaktan onur duyuyorum. Mısır Tağutu'nu suikaste öldüren Halid el İslâmbuli kardeşim olmaktan gurur duyuyorum. Mısır Tağutu Sedat'ı öldürmenin yanlış olduğunu söylemek Allah'a itaatsizlik, Resulüne itaatsizlik ve ümmete itaatsizliktir.

7- Hep sevmiş olduğumuz kardeşlerimize Allah'ın şu kelamını söylemek istiyorum: "Eğer siz sırt çevirseniz O sizin yerinize başkaları getirir ki onlar size benzemezler."

Öyleyse her nerede isen sabret ey Kardeşim! Gecenin fitnesi ne kadar koyu ise fecrin ağırlığı o kadar yakındır. Sabır ey kardeşim! Sabır ancak bir saatlik bir sabır iledir ve Cennet son buluşma noktasıdır. "Allah hiç şüphesiz müminlerin canlarını ve mallarını cennet karşılığında onlardan satın almıştır."

Allahım, şehitlerimizi kabul et ve bizlen onların izinden ayırma, biz onlara kavuşana kadar değişmeden ve sırtımızı dönmekten onları yolun izleyenlerden eyle.

Esselamu aleykum.

Muhammed Şevki el İslâmbuli

Perşembe, 24 Rebiulevvel, 4 Temmuz 2002

diyor ve tecrübe ediyor, bunun yanı sıra sırasını bekleyen Haçlı saldırılarının geleceğini tahmin ediyorduk. Allah'ın bizi kendisiyle şereflendirdiği talihimizin yanı sıra sahadaki tüm şartlar da bizim bu mübarek birlikteliğe ulaşmamıza vesile oluyordu.

Vahdet gerçekten de onu elde etmek için çabalayanlara inanılmaz nimetler getirir. Bu zevki ve Müslümanların kalbine giren muazzam manevi zaferi yaşatmanın yanı sıra din düşmanlarının kalbine koyduğu endişe ve sıkılmışlığın da derecesi büyüktü. Cihada koşma konusunda en öndeki koşuculardan biri olan bir kardeş bu haberi duyduğu zaman kendisini ağlamaktan alıkoyamamıştı.

Bu birliğin ilan edildiği gün Allah'ın fazlı ile çok önemli bir gündü. Şeyh Uşame bin Ladin'e şöyle söylediğimi hatırlıyorum:

"Sana ellerimizi uzatmaya ve biat etmeye geldik. Bizimle beraber mezarsız mevtalar, bilinmeyen zindandaki mahpuslar, evlatlarının yerlerini bilmeyen analar, kocalarını yerini bilmeyen dullar ve annelerinin, babalarının yerini bilmeyen yetimler de sana ellerini uzattılar. Onların hepsi sana senden bir fayda veya ganimet beklemeden biat etmeye geldiler. Onların senden tek istediği, onlara zulmeden zalimlerden intikamlarını almandır. Ve biz sana bütün ıstırabımız ve kederimizle, hiçbir şeye sahip olmadan, ganimet ve makam beklemeden ve zafer ya da şehadete ulaşana kadar Allah yolunda savaşmak dışında hiçbir şey talep etmeden geldik."

Şunları ekledim:

"Bu merasimde başta Ebu Ubeyde el Penşiri (Allah ona rahmet etsin) olmak üzere burada bizimle olup bu muazzam olayı bizimle birlikte kutlamayı canı gönülden arzulayacak kardeşlerimizi hatırlıyorum. Rahmet içinde uyu ey Ebu Ubeyde, nitekim senin vahdet hayallerin gerçek oldu."

Şeyh Uşame bin Ladin de bir konuşma yaptı ve konuşmanın bir bölümünde şunları söyledi:

"Tağutların zindanlarında olan Müslümanları asla unutmayacağız."

Sonra şunu ekledi:

"Şehadet ederim ki Cihad Cemaati'ndeki kardeşlerimiz bu birlikteliğin gerçekleşmesine bizden çok daha rahatça hazırlandılar."

Allah onu en iyi ödül ile ödüllendirsin inşallah.

Şeyh Süleyman Ebu Gays da bir konuşma yaptı. İçleri rahatlatan kısmında şunları söyledi:

"Çok karlı bir anlaşma yaptın ey doktor."

Ertesi gün, konuşma yapacağım el Faruk askeri kampında, eğitim yapan kardeşlere bir ziyarette bulunduk. Orada yaptığım konuşmanın bir kısmı sevgili şehid, inşallah, kardeşim Ebu Hafs el Ka'id'den alıntı idi. Allah ona rahmet etsin. Orada dedim ki:

“Burada dünyanın her yanından İslâm Şeriatının gölgesi altında yaşamaya, eğitim görmeye ve kendimizi hazırlamaya gelen kardeşler olarak toplandık. Burası İslâmî grupların birleştiği yerdir. Neden mi? Çünkü Allahu Teala bu topraklardan bir şey istiyor. Öyleyse bu müjde ile sevinin ey Allah'ın kulları ve ayaklarınızı sabit kılın.

Buradan, işte bu ayaklarımızı bastığımız topraklardan Filistin'in kurtarılması, Arap yarımadasının özgürleştirilmesi ve Darul İslâm'ın, İslâm nizamı altında yeniden kurulması gerçekleşecektir.

Öyleyse sebatkar olun ey Allah'ın kulları ve müjdeler ile müjdelenin. Tüm çabalarınızı bir araya toplayın ve bu mübarek kervana katılın. Katılın ki ey mücahid kardeşlerim, İslâm'ın yeryüzüne yayılmasına öncülük edecek olan, Allah katındaki askerler olun.

İnsanlığın liderliğini yeniden elimize almak zorundayız. Bu bizim vazifemizdir, evet, liderliği Allah'ın koyduğu rabbani menhec doğrultusunda yeniden elimize almak bizim vazifemizdir. Allah Subhane ve Teala'ya tüm hamd ve senalar olsun ki bizi bu mübarek adım ile nimetlendirdi. Şüphesiz ki o Allah Subhane ve Teala'dan bir nimettir.”

Bu toplantının ardından kamplarda eğitim alan birçok kardeşin Şeyh Usame'ye gelip istişhad ameliyesi gerçekleştirmek üzere biat ettiklerini gördüm.

Bu vakıanın haberleri tüm dünya medyasında yankılandı. İnanıyorum ki bu, bizim 19 kardeşimiz için çağın tağutuna karşı azim ve kararlılıklarını arttıran bir nebze rahatlama vesilesi oldu.

Şeyh Ebu Hafs el Ka'id (Allah ona rahmet etsin) bana kardeşimiz Ebu İslâm el Misri'nin (Allah ona rahmet etsin) kendisini Çeçenistan'dan arayıp mücahidler arasındaki ayrılıklar hakkında şikayetlerde bulunduğunu, bunun onların haleti ruhiyelerini nasıl kötü etkilediğini ve onları defalarca uyardığını söylediğini anlattı. Ebu Hafs ise cevaben ona Allah'ın kendilerini Afganistan'da taltif ettiğini ve Cihad Cemaaati'ndeki kardeşlerle birleşme sağladıklarını söyledi.

Bu arada birçok mücahid de Şeyh Usame bin Ladin'e akın edip ona Allah yolunda cihad etme konusunda biat ettiler. Yaklaşmakta olan büyük savaşın işaretleri de böylece gün yüzüne çıkmaya başlamış oldu.

BEŞİNCİ BÖLÜM
MÜBAREK GAZVELER

GAZVELERE GİDEN YOL

"Filistin'deki kardeşlerimize gelince, onlara diyoruz ki: Evlatlarınızın kanları evlatlarımızın kanlarıdır ve sizin kanınız bizim kanımızdır. Kana kan yıkıma yıkım ve Allah'ı şahit tutarak söylüyoruz ki biz Hamza bin Abdulmuttalib (Allah ondan razı olsun) gibi şehadete veya zafere ulaşıncaya kadar sizi hayal kırıklığına uğratmaya çağırız." (Şeyh Usame bin Ladin'in USS Cole ameliyesi sonrasındaki sözleri.)

Amerika'nın Afganistan'ı ve el Kaide'yi Vurma Teşebbüsleri

Amerika'nın, mübarek saldırılardan önce Afganistan ve el Kaide üzerine gerçekleştirdiği büyük saldırılar hakkında kısaca birkaç söz söyleyeceğim:

1- 1997 yılının yaz aylarında CIA, Şeyh Usame bin Ladin'e karşı yapacağı operasyonları planlamaya başladı.²⁸² 1997 sonbaharından 1998 Haziran'ına kadar CIA Peştü kabilelerin içindeki ajanlar ile birlikte Usame bin Ladin'i yakalamak için iki plan yaptılar. Bu planlardan ilki Kandahar ile kaldığı ev arasında yolculuk yaparken onu pusu ile öldürmek ise de ajanlar bunu daha önce denediği ve başarısız oldukları için iptal edildi. Diğeri ise kabilelerdeki ajanların yardımı ile onun malikanesine bir gece saldırısı düzenlemektir. Bunun icra edilebilmesi adına kabilelerdeki adamların Şeyhin malikanesine bir gece baskını düzenleyip onu ele geçirmeleri ve onu ya ABD'ye ya da ilgili bir ülkeye yargılanması için göndermeleri planlandı. Plan onaylandı ve birkaç provası da yapıldı. 23 Haziran 1998 ise operasyonun fiiliyata geçirilme tarihi olarak belirlendi. Ancak aynı yılın mayıs ayı sonunda operasyon kabilelerdeki adamların şeyhi canlı ele geçiremeden çokça zayıat verebileceği düşüncesiyle iptal edildi. Bu durum, Amerika'nın Şubat 1998 yılında Yahudi ve Haçlılara Karşı Dünya İslâmi Cephesi'nin duyurulmasından önce Şeyh'i ele geçirme hazırlıkları yaptığını kanıtlıyor.

2- Ağustos 1998 tarihinde Amerika Host'taki askeri kampları adeta bombardıman yağmuruna tabi tuttu. Amacı her ne kadar Şeyh Usame bin Ladin ve kurmaylarını vurma ise de bu operasyon geride yalnızca 30 şehid bıraktı ve başarısız oldu.

3- Bombardımanlardan sonra:

a) Ağustos 1998 tarihinde gün başlarken bombardımanlar başladı. General Shelton²⁸³ bir emir belgesi hazırlayıp saldırıların devam edip sadece Cruise Fü-

²⁸² CIA memo "DCI Talking Points Regarding Operations Against Usama Bin Ladin, Aug 25, 1997" 11 Eylül komisyon raporu, s. 480

²⁸³ 1997-2001 tarihleri arası ABD Genelkurmay Başkanı

zelerinin kullanılmasının ötesine geçilmesini istedi. Başlangıç safhasındaki saldırılar "Operation Infinite Reach" olarak adlandırıldı. Geri kalan saldırıların ismi ise "Operation Infinite Resolve" şeklinde konuldu."²⁸⁴

b) Bombardımanlardan sonra Richard Clarke²⁸⁵ Şeyh Usame bin Ladin'e yönelik devam niteliğinde bir operasyon seferberliğini düşünmeye başladı. "Political-Military Plan Delenda"²⁸⁶ ismini verdiği bir taslak hazırladı. Planın amacı "Amerikalılara Bin Ladin açısından gelebilecek her türlü büyük tehdidin bir an önce bertaraf edilmesi" idi. Plan demokrasiyi kullanarak Bin Ladin'e sığınak verilmesini engellemeyi, gizli operasyonlarla terörist faaliyetlerin bertaraf edilmesini ve hepsinin ötesinde Bin Ladin ve onun kurmaylarını mahkeme önüne çıkarmayı, Bin Ladin'in maddi kaynaklarını kurutmayı ve askeri hareketin devam ettirilmesini savunuyordu. Bu taslağın askeri ayağı üzerinde en çok durulmuş kısımdı. Clarke, bin Ladin'in Afganistan ve diğer bölgelerdeki üslerine yönelik sürekli hava saldırılarını ön görüyor ve bunu her ne zaman bir ipucu gelse faaliyete dökme menhecinde hazırlıyordu. O yine de karşısında terörist liderler şurasını bulmayı beklemiyor ve sürekli hale getirilmiş saldırıların Taliban yönetimini, bin Ladin'i teslim etmeye mecbur bırakacağını düşünüyordu. Bunun ötesinde Ağustos saldırılarının bir kereye mahsus bir operasyon olmadığının da mesajının verilmiş olacağını düşünüyordu. Görünüşe göre ABD, bin Ladin' ağıni çökertmek için amansızca bir çabaya soyunmuştu. Küçük Grup'un üyeleri, özellikle de bu planın Şeyh Usame bin Ladin'in prestijini artıracığını düşündükleri için kendilerini sürekli hale getirilmiş saldırılar fikrine ikna edilmemiş bir halde buldular.²⁸⁷

c) Ağustos 1998'in son haftası boyunca yetkililer devamlı bombardıman fikrinin mümkünatı üzerinde tartışmaya devam ettiler. Clinton, saldırıların yakın tarihte başlatılması fikrine sıcak bakıyordu. Ancak Savunma Bakanlığı²⁸⁸ ise vadedilen hedefleri vurma niyetindeydi.²⁸⁹

d) Bunun için Özel Operasyonlar ve Düşük Yoğunluklu Çatışma bölümünde çalışan bir takım memurlar gelecekte daha büyük saldırıların önünü kesmek için Bakan Yardımcısının ofisinde muayyen hedefler yerine ABD'nin gücünün yettiği her yerde, daha agresif ve önalıcı ve geniş spektrumlu operasyonların yürütülmesini düzenleyen sekiz adımlık bir hareket plan taslağı oluşturdular.²⁹⁰

284 11 Eylül Komisyon Raporu, s. 134

285 1997-2001 tarihleri arası Amerikan Counter-Terrorism Ulusal Direktörü

286 Delenda kelimesi Latince "Mutlaka yok edilmeli" demektir

287 9/11 Komisyon Raporu, s. 120

288 Pentagon (Çeviren)

289 9/11 Komisyon Raporu, s. 120-121

290 9/11 Komisyon Raporu, s. 121

4- Haziran 1999 tarihinde Navaz Şerif'i arayarak, Taliban'ı Bin Ladin'i sınır dışı etmesi konusunda ikna etmesi için "Olabilecek en sert şekilde" uyarmak üzere aradı. Clinton, Pakistan'ın Karaçi'ye giden Afgan nakliyatı ve Taliban'ın kontrolü altındaki petrol boru hatları üzerindeki etkisini kendisi için kullandığını ifade etti. Navaz Şerif ise cevaben Pakistan güçlerinin bin Ladin'i yakalama teşebbüsünde bulunabileceğini ifade etti. Takip eden Temmuz ayı içinde Clinton Washington'da Şerif ile görüştü ve bu konuları onunla tekrar müzakere etti. Amerikalılar, Şerif'in bin Ladin'i yakalamak üzere operasyon yapacak Pakistanlı özel birliklerin Amerikalılarca eğitilmesi önerisini kabul ettiler.²⁹¹

5- Clinton yönetimi, elçilik bombalamalarına cevap olarak bir bilgilendirme muhtırası yayınlarak CIA'yi elindeki kabile taşeronlarını kullanmak suretiyle Bin Ladin ve onun kurmaylarını yakalama operasyonlarına tam yetkili kıldı.

6- Aralık 1998'de Ulusal Güvenlik Konseyi (NSC) Küçük Grup'u, Şeyh Usame bin Ladin'in yönettiği tehdit üzerine mütalaa etmek üzere toplandı. General Shelton ve Zinni askeri operasyonlardan yana fikir belirtti. Daha sonra Özel Harekât Komutanlığı'na ileride ya Şeyh Ebu Hafs el Moritani'yi Hartum'da ya da Şeyh Usame'nin kendisini Kandahar'da yakalamak üzere yüksek risk içeren gir-gık-bitir tarzında baskınlar yapmak üzere görevlendirilebileceği bildirildi.²⁹²

7- 20 Aralık günü CIA Şeyh Usame bin Ladin'in geceyi Hacı Habaş'ın evinde geçireceği yönünde istihbarat aldı ki onlar bu evin Kandahar'daki Vilayet Konağının bir parçası olduğunu ileri sürdüler. İvedilikle üst düzey müdürler toplantısı yapıldı ve Bin Ladin'in bir Cruise Füzesi saldırısı ile öldürülmesi kararlaştırıldı. Ancak plan daha sonra çok yüksek ikincil zararın, etrafta yaşayan yüzlerce sivilin ve etraftaki camilerin zarar görebileceği endişesiyle iptal edildi.²⁹³ Bunun yanı sıra Şeyh evi çoktan terketmiş dahi olabilirdi.²⁹⁴ Ancak yine de fiiliyatta Hacı Habaş'ın evi diye bir yer mevcut değildir. Sadece Hacı Habaş Camii isminde bir mescid mevcuttur. 300 metre güneyde, tam karşıda ise Arap kardeşlerce "Beyt el Ruman" ismi ile maruf bir Arapça dil merkezi vardı ki burası ne vilayet konağının bir parçasıydı ne de Şeyh Usame orada geceleri konaklardı.

8- Aralık 1998 tarihinde Amerikan Genelkurmay Başkanlığı Şeyh Usame bin Ladin'e karşı yüksek irtifadan, radara yakalanmadan yüksek hızla uçan bir AC-130²⁹⁵

²⁹¹ 1999 Komisyon Raporu, s. 126

²⁹² 1999 Komisyon Raporu, s. 130

²⁹³ Yani bu toplantı amacı insanlar veya camii değil, olası sonuçların insanların gözünde Bin Ladin'in imajının yükselmesi korkusuydu. İstihbarat Şeyh'i ve davasını intikam dürtüsüyle sahiplenmesinden çekindiler. Yoksa gerek Irak'ta, gerek Bosna, Afganistan ve bugün Sudan'da kullandıkları camilerin ve Müslümanların kutsalına bir değer atfetmedikleri malumdur. (Çeviren)

²⁹⁴ 1999 Komisyon Raporu, s. 130

²⁹⁵ AC-130: Günüşi 25mm, 40mm ve 120mm'lik üç farklı top ile aynı anda kullanılmak üzere teçhiz edilebilen yüksek irtifada seyrederek geniş alanı gücüne sahip toplarıyla muharebe edebilen ve istihbarat faaliyetleri için de kullanılan devasa boyutlarda bir savaş aracıdır. Tezisiyle saldırı suretiyle tank, helikopter, ZPT gibi araçların nakliyesinde de kullanılabilir. (Çeviren)

uçacağını görevlendirdi. Uçak 25, 40 ve 120 mm çapındaki topları kullanabilmektedir. Ancak planlayıcılar asıl amaca ulaşamayacaklarını anladıkları zaman bu planı da iptal ettiler.

9- 4 Aralık 1998 günü CIA'nin o zamanki başkanı George Tenet bir takım CIA yetkililerine ve kamuoyu yönetimi vekiline bir memorandum vererek şunları söyledi: "Biz (Usame bin Ladin ile) bir harp içindeyiz. Bu çaba etrafında ne CIA içinde ne de diğer İstihbarat birimlerimizde herhangi bir kaynağın veya insanın bu işin dışında bir işe odaklanmasını istemiyorum."

10- 24 Aralık 1998 günü Clinton yönetimi CIAe bir memorandum vererek eğer yakalanması karlı olmayacak ise CIA operatiflerinin ve kabilelerdeki ajanlarının ortak harekatıyla Şeyh Usame bin Ladin'i öldürme operasyonları yapmaları hakkında izin çıkarttı.²⁹⁶

11- Şubat 1999'da Amerikalılar bir kez daha bir BAE Emiri'ne ait avlanma kampını tespit ettiklerini ve burada Şeyh Usame ile görüşmeler yapıldığını tespit ettiklerini söylediler. Bu konuyu "Yahudilere ve Haçlılara Karşı Dünya İslami Cihad Cephesi" başlıklı bölümde detaylandırdım.

12- Şubat 1999 tarihinde ve CIA'in isteği üzerine Clinton kabilelerdekilere verilen idarenin aynısını Kuzey İttifakı'na da verdi. Ahmed Şah Messud, Amerika'nın kendisinden istediğinin Usame bin Ladin'in öldürülmesi değil yakalanması olduğunu anladığı zaman onun cevabı "Sizler çıldırmış olmalısınız, biraz olsun değişmemişsiniz" oldu.²⁹⁷

13 - Amerikalılar ayrıca Mayıs 1999 tarihinde Kandahar'ın içinde ve etrafında 5 gün boyunca sürekli olarak takip ettiklerini, onu bir cruise füzesiyle vurmaya muktedir olduklarını ancak bunu yapmadıklarını iddia ettiler. Bunu dahi iddia ettiler!

14- 25 Haziran 1999 tarihinde Sandy Berger²⁹⁸ Küçük Grup ile kendi ofisinde Şeyh Usame bin Ladin'i bir cruise füzesiyle vurma planını tartışmak üzere toplantı yaptı. Genelkurmay ise hem Şeyh Usame bin Ladin'in ağını hem de Taliban hükümetine ait yönetsel yerleri vurmak adına daha odaklanmış ve daha geniş alana hitap eden bir saldırı planı hazırladı. Ancak, iddia ettiklerine göre, Şeyh Usame'yi vurmaya denerken etraftaki sivilleri vurma tehlikesi olduğu için böyle bir durumdan korkarak bunu da iptal ettiler.

15- Temmuz 1999 tarihinde Clinton yönetimi, CIAe Şeyh Usame'yi ve / veya onun kıdemli kurmaylarını yakalama operasyonlarında diğer hükümetlerle iş-

296 9/11 Komisyon Raporu, s. 131

297 9/11 Komisyon Raporu, s. 136

298 ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı 1997-2001

birliği yapma yetkisi verdi. Ayrıca CIAe eğer başarılı olursa sonucu Şeyh Usame bin Ladin'in ölümüyle sonuçlanacak, dikkatlice sınırlandırılmış bir çerçevesi bulunan bir operasyonu yapma izni verdi.

16- Temmuz 1999'da Clinton yönetimi Taliban Hükümeti'nin terörizmi doğrudan destekleyen devlet finansmanı olduğunu ilan eden bir resmi beyanat yayınladı.²⁹⁹

17- Eylül 1999'da George Tenet CIA'nin bin Ladin'e karşı düzenlenen yeni eylem planını açıkladı. İsmi sadece "the Plan"di. Plan, dünya genelinde operasyonların devamını ve şeyhin eylemlerinin durdurulmasını öngörüyordu. Bu plan ayrıca karşıterörizm konusunda daha iyi eğitilmiş uzmanları işe almayı, daha çok yerel ajana angaje olmayı ve el Kaide saflarına sızmayı öngörüyordu. Buna ek olarak CIA ayrıca Taliban ile savaşlarında Kuzey İttifakı ile olan ilişkilerini de artıracaktı.³⁰⁰

18- Ekim 1999'da BM Güvenlik Konseyi 1267 no'lu bir karar alarak Taliban rejiminden 30 gün içinde Usame bin Ladin'i teslim etmesini yoksa ekonomik ve ulaşım yapıtımlarının uygulanacağını bildirdi.

19- Ekim'in sonlarına doğru ileride birkaç defa tekrarlanacağı üzere bir grup Amerikalı Counterterrorism Center yetkilisi külüstür helikopterlerle Ahmed Şah Mesud'la görüşmek üzere Panşir Vadisi'ne tehlikeli bir yolculuk yaptı. Mesud, bin Ladin'in yerinin tespiti, aktiviteleri ve çalışmaları hakkında bilgi toplamak ve eğer fırsat doğarsa onu canlı yakalamak konusunda ABD'ye yardımcı olma konusunda hevesli bir tavır gösterdi.³⁰¹

20- Nihayet, 1999'un sonlarında CIA, ABD personelini Afganistan sahasına konuşlandırma fikrini düşünmeye başladı. CIA bu konuyu Özel Operasyonlar Komutanlığı ile müzakere etti. CIA, eğer Özel Kuvvetler konuşlandırılırsa bin Ladin'in yakalanma olasılığının %95 olacağını hesap ediyordu.³⁰²

21- Aralık ortasında Clinton bir memorandum imzalayarak CIAe Bin ladin ve kurmaylarını ABD yargısına teslim etmek zorunda olmaksızın dış taşeronlarını da kullanarak yetki genişletmesinde bulundu. Yetkisi öldürmek değil yakalamaktı ancak ölümcül kuvvet (lethal force) gerekli görüldüğü takdirde kullanılabilirdi.³⁰³

²⁹⁹ 9/11 Komisyon Raporu, s. 141

³⁰⁰ 9/11 Komisyon Raporu, s. 141

³⁰¹ 9/11 Komisyon Raporu, s. 142

³⁰² 9/11 Komisyon Raporu, sf. 143

³⁰³ 9/11 Komisyon Raporu, s. 176

22- Aralık 1999'da Merkezi Komutanlık komutanı General Zinni Başkan'ın özel murahhası olarak atandı ve General Pervez Müşerref'e "bin Ladin problemi olabilecek en kısa sürede çözmek için gerekli görülen tüm adımların atılması" konusunda uyarmak için gönderildi.

23- Ocak 2000'de müsteşar Karl Inderfuth ve Dışişleri Bakanlığı'nın counterterrorism koordinatörü Michael Sheehan İslamabat'ta General Müşerref ile buluştu. Müşerref bu iki murahhasa iki gün içinde Molla Ömer ile buluşacağını ve ona bin Ladin hakkında baskı yapacağını söyledi.³⁰⁴

24- Mart 2000'de Clinton Pakistan'a Başkan düzeyinde bir ziyarette bulundu ve Müşerref'ten bin Ladin konusunda yardım istedi. Clinton Müşerref'e eğer söz verdiği gibi Emirü'l Mü'minin Molla Ömer'i ziyaret edip ona bin Ladin konusunda baskı yapacak olursa Amerika ile iyi ilişkiler konusunda mutmain olabileceğini söyledi.³⁰⁵

25- Mart 2000'in sonunda Devlet Müsteşar Yardımcısı Thomas Pickering aynı amaca mebni olarak bölgeye benzer bir ziyarette bulundu.

26- Mayıs 2000'de Mesud'un temsilcileri ABD Dışişleri Bakanlığı yetkilisi Michael Sheehan, Clarke ve CIA'in yöneticilerinden bazıları daha önce anlaştıkları konular konusunda konuşmak üzere Washington'da buluştular.

27- Haziran 2000'de Tenet aynı genel mesaj ile Pakistan'a gitti. Müşerref de counterterrorism çalışma grubu kurulması ve bunun ile CIA ve Pakistanlı yetkililer arasında teşrik-i mesai ile terörizm konusunda çalışılmasının ortamının hazırlanması planlandı.

28- 2000 yılının yaz aylarında Afganistan'a yönelik muhtemel bir askeri operasyon konusunda planlar geliştirilmeye devam edildi. Afganistan'a cruise füzesi atılması için hazırlanmış savaş gemileri Kuzey Arap Denizi'nde hazır bekliyordu.

29 - Bu süreç zarfında Clinton, Bin Ladin ve el Kaide liderliğini ortadan kaldırmak için elde olan askeri seçeneklerin az olmasından yakınıyordu. Bu anlamda General Hugh Shelton'a "Biliyorsun, gecenin bir yarısı eğer bir helikopterden siyaha bürünmüş ninjalar el Kaide kamplarına inse bu onların altına yapmalarına yeterdi." dedi.³⁰⁶

30- 7 Ekim 2000'de Afganistan'da ilk defa "Predator" denen silahlı insansız hava araçları Bin Ladin'i, bin Ladin'in kurmaylarını ve sığınaklarını bulabilmek adına "Afgan Gözleri" isimli bir operasyon dahilinde uçurulmaya başlandı. Af-

304 9/11 Komisyon Raporu, s. 183

305 9/11 Komisyon Raporu, s. 183

306 9/11 Komisyon Raporu, s. 189

ganistan'da uçurulan Predatörlerin 15 görev denemesinin 10 tanesi başarıyla tamamlanmış. Amerikalılar Şeyh Usame bin Ladin'i iki kere görüntüye aldıklarını iddia ettiler.³⁰⁷

31- Eylül 2000'de ABD Merkez Komutanlığı Genelkurmay Başkanı Tommy Franks ABD Merkez Komutanlığı Kuvvet Komutanları ile görüştü. Bu anılandır o şöyle yazıyor:

"Eylül 2000'de bir Perşembe sabahı kıdemli CENTCOM kurmaylarını Tampa ofisinde el Kaide'ye yönelik yapılacak operasyonel planlamaları konuşmak üzere toplantıya çağırdım.

Sandy Sandstorm'un Operasyon birimi görsel ve elektronik istihbarat verileri doğrultusunda bir yığın el Kaide karşıtı operasyon taslakları hazırlamışlardı. Bu istihbaratlar bilinen veya muhtemel eğitim kamplarını veya bizim iyimser olarak "misafir" tesisler olarak adlandırdığımız, Usame ve kurmaylarının sık sık iş yaptıkları bazı evler ve ofisleri analiz ediyorlardı.

Elimizdeki istihbarata baktığım zaman sadece Cruise füzelerini ve hava saldırılarını kullanarak el Kaide'yi Afganistan'dan silmeyeceğimizi anladım. Ancak ben Sandy's Ops yetkililerini Deniz Müsterek Operasyonlar Komutanı Willie Moore'a daha yakından çalışabilmelerini sağlamak için göndermiş ve bununla "TLAM³⁰⁸ Shooter"larımızın tepki sürelerini geliştirmeyi amaçlamıştım.

Eğer el Kaide'ye karşı etkili saldırılar düzenlemek istiyorsak biliyordum ki bu etkili bir kara operasyonu da gerektirecekti. Sahaya inip, istihbarat toplayıp buna göre hareket etmemiz gerekiyordu. Ancak operasyon yapacak her Özek Kuvvetler Komutanlığı Komandosunun bin Ladin ve kurmaylarını saran ağır teçhizatlı, savaş veterani korumaları aşması gerekiyordu. Ve bu tür bir operasyonu yürütmek Özel Görev Ünitelerini, uluslararası tarassut uçuşlarını, ileri seviye izinleri, ve duhulumüzü kolaylaştırmak için muazzam öneme sahip nokta atışı ve yeterli istihbaratı gerektiriyordu. İzinleri ve uçuşları halledebileceğimi düşünüyordum ama Afganistan'a yönelik yüksek risk içeren Özel Kuvvetler Operasyonlarını ve bunların kesin olmayan ve yetersiz istihbaratlar çevresinde yapıyor olması Mogadişu sonrası dönemde masaya yatırmak gerçekçi olmayacaktı."³⁰⁹

32- Kasım sonlarında Berger, General Shelton'dan bin Ladin'e karşı daha hızlı davranabilmek adına planlarını revize etmesini istedi. General Shelton, General

³⁰⁷ 9/11 Komisyon Raporu, s. 189-190

³⁰⁸ Tomahawk Füzeleri (Çeviren)

³⁰⁹ American Soldier, General Tommy Frank, s. 211-213 Çevirenin Notu: ABD Özel Kuvvetleri'nin 1993 yılında Somali'nin başkenti Mogadişu'da operasyon planlayıp fiyaskoya dönüşen bu operasyondan yenilerek geri çekildiklerini ifade ediyor. Kara Şahin Düştü isimli filme konu olan bu operasyonda ABD 20 özel kuvvetler komandosunu kaybetmiş, Humvee tipi araçları ve Black Hawk tipi helikopterleri patlatılmış ve 73 askeri sakat kalmış bir şekilde el Kaide güçlerine karşı yenilerek geri çekilmiştir.

Tommy Franks'i seçenekleri yeniden gözden geçirmekle görevlendirdi. Shelton da Berger'i 1998 yılından beri planlama aşamasında olan "Operation Infinite Resolve" saldırı hareaktı hakkında bilgilendirdi. Bu plan Kurmay Başkanlığı ve CENTCOM tarafından tüm yaz boyunca 13 ihtimal ve kombinasyon seçeneği etrafında yeniden tasarlanmıştı. CENTCOM daha geniş çerçeveli saldırılar için ki bu saldırıdan Taliban rejimi de nasibini alacaktı, yeni bir "tedrici askeri hareket" planı hazırladı. İlk defa Afganistana yönelik hava saldırıları önü belirsiz bir zamana kadar uzatılacak şekilde hazırlandı.³¹⁰

33- 2000 yılında, Tommy Franks, Bush ve Clinton yönetimleri sırasında Ulusal Güvenlik Danışmanı olan Richard Clarke ile buluşup el Kaide'ye yönelik askeri operasyonlar konusunda görüştü. Frank bu konuda anılarında şöyle yazmaktadır:

"Konu el Kaide ve Taliban'dı. Clarke elde bulunan, yeni ama muhtemelen çok da güvenilir olmayan istihbarat verilerini gözden geçirmeye başladı....

Ona el Kaide ile ilgili istihbarat raporlaması hakkında sorular sordum. "Dick, CENTCOM'un uygulanabilir operasyonel planlar üretebilmesi için kullanılabilir istihbarat verilerine ihtiyacımız var" dedim. "TLAM'lar güdüm sistemlerine yüklenen hedefleri kesinlik çerçevesinde vuracaklar. Ancak istihbarat raporlarının Usame bin Ladin'in geçen hafta gecelediği mağaraya ilişkin sağladığı veriler ne yazık ki bir hedef değil. Eninde sonunda bir yol bulmamız lazım, ancak onu vurabilmemiz için gerçek zamanlı bilgiye ihtiyacımız aşikar."

Clarke gülümsedi ve bize yardımı dokunacağını düşündüğü "Teknolojiler"den bahsetmeye başladı.

Bir keresinde bir UAV Predatör'den bahsettiğini, bunun tarassut İHA'sı olup yüksek irtifada gece ve gündüz uçabildiğini ve gerçek zamanlı yüksek çözünürlüklü görüntü iletebildiğini söylediğini hatırlıyorum. CIA bu Predatörleri Hellfire füzeleri ile silahlandırmayı planlıyordu. Bunun her ne kadar potansiyel olarak güçlü bir araç olduğunu düşünsem de kendime eski bir askeri deyiş olan "Arzuları kapasiteyle birbirine karıştırmak tehlikelidir" sözünü hatırlattım. Clarke'in bunu daha önce duyup duymadığını merak ediyordum.

el Kaide tehdidini bertaraf etme fikri beni cezbetmişti. Ancak benim Clarke'i ziyaret etmem beni bu amaca herhangi bir şekilde yakınlaştırmadı.³¹¹

34- Aralık 2000'de ABD yeni BM yaptırımları için bir siyasi kampanya başlattı. Bunun sonucunda BM Güvenlik Konseyi 1333 numaralı kararlı yine Bin La-

310 9/11 Komisyon Raporu, s. 194

311 American Soldier, by General Tommy Franks, s. 209-210.

din'in ihracını istediği gibi herhangi bir ülkenin de Taliban hükümetine silah veya askeri destek sağlamasını yasakladı.³¹²

35- 2000'lerin sonlarında yeni yönetime sunacakları counterterrorism ajandasını sunmak için CIA ve Ulusal Güvenlik Konseyi teşrik-i mesai yapmaya başladılar. The Counterterrorist Center eski siyasa veya maddi kısıtlamalardan uzak olacaklarını düşünerek en iyi olduğunu düşündükleri fikirleri masaya yatırmaya başladılar. "Blue Sky Memo" olarak adlandırılan bu memorandum şunları içeriyordu:

a) İstihbarat paylaşımı ve artırılmış maddi destek yoluyla Kuzey İttifak'ın destekleme konusunda büyük bir çaba sarfedilmesi ve bu sayede İttifak'ın el Kaide savaşılarına diz çöktürürken Taliban yönetimini de devirmesinin sağlanması. Taliban'ın yönetimden düşürülmesinin CIA'in tek başına yapabileceği kabiliyetinin ötesinde olduğu ve aşırı pahalı bir iş olduğu da konuşuldu.

b) Özbeklere artırılmış yardımlara devam edilmesi ve onların terörle mücadele kabiliyetlerinin artırılıp bu konuda ABD'ye destekçi yapılması.

c) Taliban karşıtı grupların desteklenmesi.³¹³

36- Clinton yönetimi sona ererken Clarke ve ekibi, ismini "El Kaide'nin Cihadçı Ağlarından Gelen Tehlikelerin Önlenmesi: Durum ve Gelecekteki Beklentiler" verdikleri bir siyasa raporu hazırladılar. Tehditi gözden geçirip tarihi kaydettirler, CIA'in Blue Sky Memo'sundan elde ettikleri yeni stratejileri kullandılar ve yeni kısa vadeli politikalar ürettirler. Clarke ve arkadaşları el Kaide'nin üç yıldan beş yıla kadar olan bir sürede "geriye sarması"nı öngördüler. Zaman içinde bu planın el Kaide şebekesinin altyapısını zayıflatıp ve sonra yok etmesi ve onun "birkaç kişi"ye kadar indirilmesi bekleniyordu. Clarke'in çalışma grubu, el Kaide karşıtı sürekli operasyonların, grubu aşındırması ve tehditini yok etmesini beklemiyorsa da bazı saldırıları önleyebilmesini öngörüyordu. Bu siyasal raporu Kuzey İttifak'ına gizli desteği, Özbekistan'a gizli desteği ve 2001 Mart'ında yenilenmiş Predatör uçuşlarını destekliyordu. Ayrıca el Kaide komuta ve kontrol hedeflerini, el Kaide altyapısını ve Taliban askeri ve komuta varlıklarını yoketmeye yönelik askeri operasyonları da destekliyordu.³¹⁴

37- George Tenet yeni operasyon raporunun ofisine gelmesinden bir hafta sonra Bush ile görüştü. Bush, Tenet'e CIA'in bin Ladin'i öldürmeyi başarıp başaramayacağını sordu, Tenet de Bin Ladin'in ölümünün bir etkisi olacağını

³¹² 9/11 Komisyon Raporu, s. 183.

³¹³ 9/11 Komisyon Raporu, s. 196-197.

³¹⁴ 9/11 Komisyon Raporu, s. 196-197.

ancak el Kaide'yi bitirme noktasında yeterli olmayacağını söyledi. Bush ayrıca CIAe gerekli olan bütün yetkilerin verileceğini söyledi.”³¹⁵

38- Aralık 2000'de Clinton ofisini terketmeden önce Bush ile Clinton son bir kez buluşup politikadaki yeni değişiklikleri konuştular. Clinton Bush'a şöyle söyledi: “Sanırım en muazzam tehdidin Bin Ladin ve el Kaide'den gelmekte olduğunu göreceksin. Benim başkanlığıma ilişkin en büyük pişmanlığım senin için Bin Ladin'i yakalayamamış olmamdır, çünkü onu yakalamaya çalıştım.”³¹⁶

39- Tommy Franks, Clarke'dan 9 Şubat 2001'de bir telefon aldığını hatırlatıp şöyle yazıyor:

“9 Ocak 2001 günü, Clinton yönetiminin son günlerinde Dick Clarke beni Ulusal Güvenlik Konseyi'nden (NSC) arayıp hükümetin Usame bin Ladin ve el Kaide'ye yönelik yaptığı takipleri ile ilgili konuşmak istediğini söyledi. Clarke görüşmemizde Predator Plus programı ile ilgili hassas bilgiler paylaştı. Bana operasyonun iyi gittiğini ve yakında meyvelerini toplayacağımızı söyledi. Bana ayrıca HUMINT³¹⁷ performansımızın ilerlediğini söyledi ancak bu konuda bir tafsilata gitmedi. “Harika!” diye cevap verdim. “Düşmanın lokasyon koordinatları için hazır bekliyoruz!”

Richard Clarke'dan herhangi bir operasyonel tavsiye ya da üzerine hareket düzenlenebilir bir sayfa bile bir istihbarat almadım.”³¹⁸

40 - 19 Ocak 2001 tarihinde Pervez Müşerref ile olan görüşmesi ile ilgili (Franks) diyor ki:

“O zamanlar o (Müşerref) Afganistan konusuna odaklanmıştı. Taliban'la ortak çalışmaktan başka çıkar yolumuz yok dedi. “Sizi temin ederim ki onların aşırıcılığını tasvip etmiyoruz ancak onlar Afganistan'a istikrar getirdiler ve Sovyetlerin gitmesinden sonra ortaya çıkan kan gölünü kuruttular. En azından bir sınırda istikrara ihtiyacımız var” dedi.

“Biliyorsunuz ki General, Taliban izole edilmiş durumdadır. Onlar üzerinde bir nebze etkimiz mevcut ancak onları kontrol edemiyoruz. Yardım namına elimden geleni yapacağım ancak uluslararası toplumun da yardımına muhtacız” dedi Müşerref.

Onun zihnindeki yardım tabii ki Amerikan maddi ve askeri yardımları idi.

315 9/11 Komisyon Raporu, s. 198-199 ve 508.

316 9/11 Komisyon Raporu, s. 199

317 HUMINT, istihbarat istilahında “İnsan kaynaklı istihbarat” demektir. SIGINT'in aksine sinyaller ile veri toplanmaz, insan kaynağından mahirler, farbkasyon ve sızmalar kullanılarak bilgi üretilir. En eski ancak en güvenilir bilgi ihraç yöntemidir. (Çeviren)

318 American Soldier, by General Tommy Franks, s. 226-227

Orada ona taviz verecek pozisyonda değildim. Ancak bu mesajı Washington'a götürecektim.

"Pakistan Usame bin Ladin ve el Kaide konusunda yardım etme arzusunda-
dır" diyerek durumunu açıkça ortaya koydu. Eğer etkimizi yargılanması veya
ihraç edilmesi noktasına çekebilirsek bu iyi olacaktır."

"Ben burada sizi dinlemek için varım, General Müşerref" diye cevap verdim.

Müşerref brifinge devam etti ancak zaten en önemli bilgi paylaşımı tamamlanmıştı. Eğer biz Pakistan'a ihtiyaçları konusunda yardım edecek olursak, o da bize el Kaide ve Taliban konusunda yardım edecekti. Konuştuğumuz gibi bizim de üniformalı oluşu ve bunun normal oluşu benim tarafımdan garip karşılanmıştı. Yıllar boyunca Amerikan resmi yetkilileri ve diplomatik murahhasları takım elbiseleri ile Pervez Müşerref gibi aynı anda hem asker hem devlet başkanı olan kimseleri insan hakları ve hükümetlerin temsil problemleri konusunda üstten bakarak yargılamıştı. Tabii ki ben de bu tür olaylara eşit bir kabul kanaati ile yaklaşmıştım. Ancak tarihin bu döneminde öncelikleri yeniden tesis etmemiz gerekiyordu. El Kaide'nin yok edilmesi bu türden bir öncelikti ve Müşerref de yardım etmek istiyordu."³¹⁹

41- Şubat 2001'de Bush birtakım konular hakkında General Müşerref'e bir yazılı metin gönderdi. O bu yazısında "Bin Ladin ve el Kaide Amerika'nın ulusal çıkarlarına büyük bir tehdittir ve derhal çaresine bakılmalıdır" diyordu. Bush, Bin Ladin ve el Kaide konusunda Taliban'a baskı yapması için Müşerref'i uyardı.³²⁰

42- 30 Nisan günü Genel Müsteşarlar Komitesi el Kaide konusunu tartıştılar. CIA brifing slaytları el Kaide'yi "Yüzleştiğimiz en tehlikeli grup" olarak tanıtırken "liderliği, tecrübesi, kaynakları, Afganistan'daki güvenli bölgesi ve ABD'ye saldırma odağı"ndan da bahsetti. Slaytlar "Daha çok saldırı" konusunda bizleri uyardı. Toplantı sırasında müsteşarlar Özbekistan'a el altından yardım konusunda onay veren bir tutum takındılar. Kuzey İttifakı'na gelince, "Şimdilik büyük bir işbirliğine ve bağlantıya gerek yok" tavrı ortaya kondu. Washington şimdilik diğer Taliban karşıtı, desteklemekten yanadır kararı alındı. Bu sırada Amerikan yönetimi "Taliban- ABD ilişkilerini geniş bir gözden geçirmeye tabi tutma" kararı da aldı. Afganistan konusunda da politika seçeneklerini değerlendirip gerekirse rejim değişikliği yapılabilir opsiyonunu da buna dahil etti.³²¹

³¹⁹ American Soldier, General Tommy Franks s. 227-228

³²⁰ 9/11 Komisyon Raporu, s. 207

³²¹ 9/11 Komisyon Raporu, s. 203

43- 29 Mayıs 2001 günü Tenet'in ricası üzere Rice ve Tenet haftalık görüşmelerinin çerperini genişleterek el Kaide konusunda tartıştılar. Katılımcılar arasında bazı el Kaide karşıtı yüksek rütbeli yetkililer de vardı. Rice "Saldırı başlatma" üzerine soru sordu ve bu konudaki bir yaklaşımın el Kaide ve Taliban'ı etkileyip etkilemeyeceğini merak etti. Clarke ve Black de bu soruya CIA'in süregelen faaliyetlerinin "Saldırı başlatma" şeklinde olduğunu ve bin Ladin'in vazgeçirilemeyeceğini söyledi. Bunun ardından geniş çaplı tartışmalar "bin Ladin'in şebekesinin belkemiğini kırma" noktasında yoğunlaştı.

Tenet, CIA'in 2000 Aralığında planladığı, bin Ladin'e karşı gizli operasyon fikrini dile getirdi. Bu konuda Clarke ve Black'ten saldırı seçeneklerini en hafiften en hırslıya gidecek şekilde listelemeleri istendi. 7 Haziran günü Hadley ilk taslağı çıkardı ki bunun başlığı da "Birleşik Devletler ve dost hükümetlere karşı tehdit olan el Kaide terörist ağını bertaraf etmek" idi. Bu taslak plan çok yıllar alacak ve diplomasi, gizli operasyonlar, ekonomik önlemler, kolluk faaliyetleri, kamu diplomasisi ve eğer gerekirse askeri operasyonları içerecek şekilde dizayn edilmişti.

Dışişleri Bakanlığı bütün el Kaide sığınaklarını bitirmek üzere diğer hükümetlerle çalışacak ve terörist faaliyetlerin önünü tıkamak için de Hazine Bakanlığı ile ortaklık kuracaktı. CIA'in görevi anti Taliban gruplara önemli miktarda ek yardım verilmesini içeren gizli bir eylem planı hazırlamaktı. Taslak ayrıca Yönetim ve Bütçe Ofisi'ni de görevlendiriyor ve bu harcamaların 2002-2006 mali yılları bütçesinden karşılanması için kaynak üretmesini talep ediyordu.

Rice bu ulusal gücün tüm imkanlarını kullanarak yeni ve kapsamlı bir operasyon planlaması yapan taslağı inceledi.³²²

44- 18 Haziran günü Rice, ziyarette bulunan Pakistan Dışişleri Bakanı Abdulsettar ile görüştü. Rice ona el Kaide konusu hakkında ABD'nin duruşunu ve tutumunu iyice "anlattı". Abdulsettar, ABD kıdemli yetkililerini Taliban'a angaje olmaları yönünde uyardı ve bu metodun zaman alacağını ancak mutlaka sonuç doğuracağını söyledi.³²³

45- Haziran 2001'de Amerikan yönetimi, Taliban İslâm Emirliği'ni bir kez daha Şeyh Uame bin Ladin'i orada sözde adil bir yargılama ile yargılanacağı bir ülkeye teslim edilmesi yönünde ikaz etti ve eğer bu olmaz ise ABD çıkarlarına yönelik herhangi bir el Kaide eyleminin sorumluluğunun Taliban'ın omuzlarında olacağı şeklinde uyardı.

Haziran 2001'in başlarında büyükelçi Milam, İslâmabat'ta dışişleri bakanı Celil ile görüştü. Milam ABD-Taliban ilişkilerinde bin Ladin'in konumunun ne

322 9/11 Komisyon Raporu, s. 204-205

323 9/11 Komisyon Raporu, s. 207

olduğu konusundaki muhtemel şüpheleri giderdi ve "Usame, Suudi terörist bizim sorunumuzdur ve acilen deport edilmelidir" mesajını verdi.¹²⁴

46- 1 Ağustos 2001'de Müsteşarlar Komitesi silahlandırılmış Predator'ler hakkında konuşmak için bir kez daha toplandı. Orada meşru mudafaa çerçevesinde CIA'nın bin Ladin'i veya onun kurmaylarından birisinin Predator ile vurmasının vassal olduğu konusunda anlaşıldı.¹²⁵

47- 4 Ağustos 2001 günü Bush, Müşerref'e bir yazılı istekte bulunarak terörle mücadelede yardımlarını beklediğini ve el Kaide'ye karşı aktif bir angajmanda bulunmalarını istediğini bildirdi.¹²⁶

48- Tommy Franks şöyle yazıyor:

"Eylül'un ilk haftasında George Tenet ve Dışişleri Müsteşarı Christiana Rocca ile Pakistan İstihbarat Servisi Başkanı (ISI) General Mahmud Ahmed ile Washington'a düzenlenecek ziyaret kapsamında bir görüşme ayarlanabilmesi adına teşriki mesaide bulunduk. Pakistan ve Taliban arasındaki bağları inceleme konusunda çok istekliydim ve Pakistan'ın, el Kaide ve Usame bin Ladin'e yönelik çalışmalarımızda hükümetlere bağlı kurumların işbirliğine ne kadar istekli olduğunu görmek istiyordum. Bu görüşme için 10 Eylül 2001 tarihi belirlenmişti."

49- 10 Eylül günü müsteşarlar toplantısının bitiminde yetkililer üç aşamalı bir plan konusunda mutabık oldular.

Önce bir elçi Taliban'a son ültimatomu verecek, eğer başarısız olunursa diplomatik baskı uygulanacak ve bu baskının yanı sıra tüm etnik gruplardan anti Taliban Afganların Taliban'ı devirmek etmek üzere ve el Kaide üslerine baskın düzenlemeleri amacıyla ayaklandırılmaları ve iç savaş çıkarmalarına ilişkin gizli plan devreye sokulacak, bu arada da ABD rejimin altını oymak için uluslararası kamuoyunu harekete geçirecekti.

Üçüncü safhada, eğer Taliban'ın politikası hala değişmedi ise, ABD'nin Taliban rejimini içeriden devirme planı uygulanacaktı. Müsteşarlar el Kaide hakkındaki başkanlık direktifini gözden geçirmeyi kabul ettiler ve başkanın onayına sunulacakları planı bitirmeye başladılar. Böylece bu üç aşamalı planı da onun içine dökebileceklerdi.¹²⁷

Okuyucuyu yorabileceğini düşündüğüm bu alıntılar bir amaca binaen burada zikredilmiştir. Ben bunları koyarak okuyucuya el Kaide ve Taliban'a karşı Ame-

¹²⁴ 9/11 Komisyon Raporu, s. 205 ve 511

¹²⁵ 9/11 Komisyon Raporu, s. 211-212

¹²⁶ 9/11 Komisyon Raporu, s. 207

¹²⁷ 9/11 Komisyon Raporu... 206

rika tarafından girilen sürekli ve artan bir biçimde saldırgan takibi göstermeyi arzuluyorum. Elimdeki kıt kaynaklar ile onların planlarını ve girişimlerini olabildiğince göstermeye çalıştım. Ancak önümüzdeki günler daha başka gerçeklerin üstünü açabilir. Ayrıca herhangi bir şüpheyi bertaraf etmek adına da bu portreyi resmi Amerikan belgelerinden ve onların en üstün komuta kademesindekilerin birisinin anılarından yola çıkarak oluşturmayı arzuladım.

Amerika'nın girişimleri işte şu gerçeklikleri ortaya çıkarmaktadır:

a) Kanıt olarak gösterdiğim CIA memorandumunda da olduğu gibi, Amerikan yönetimi Şeyh Usame bin Ladin'i 1997 yılının yaz mevsiminden beri ele geçirmek veya öldürmek istiyor ki bu da Yahudi ve Haçlılara Karşı Küresel İslami Cihad Cephesi'nin resmi olarak ilanından ve Nairobi ile Dar al Salam elçiliklerinin bombalanmasından³²⁸ önceki bir tarihe denk gelmektedir.

b) Bu durum şunu gösterir ki ABD kendisine karşı güçlü bir mukavemet gösterebilecek potansiyele sahip olduğunu düşündüğü her bir kimseyi yok etmek istemektedir. Buna boş sözlerle cevap vermeye çalışanlara gelince, ABD onların da gerçek konumunu bilmektedir. Bu, Usame bin Ladin'in ve el Kaidenin, ABD'nin İslâm Dünyası'na savaş açmasına önayak olduğunu söyleyenlere bir cevap niteliğindedir.

c) Amerika kendisine direniş gösterenleri tölere etmeyeceğinden dolayı, bununla başedebilmek için iki yolu bulunmaktadır. Bunlardan ilki onun 1940'lardan beri süregelen agresifliğine boyun eğip kendimizi boş laflarla kandırmaktır. İkincisi ise onun saldırganlığına karşı direnip şeref ve haysiyetli Müslümanlar olarak yaşamaktır. İkinci seçenek doğrudan Amerika ile aramızda, tüm zorlukları ve gerektirdiği fedakarlıklarla beraber büyük bir savaşa işaret etmektedir.

d) ABD, Şeyh Usame bin Ladin'i yakalamaya veya öldürmeye, Taliban İslâm Emirliği'ni de diğer sözde Müslüman yönetimleri yaptığı gibi uysallaştırıp kendi yanına çekmeye çalışıyordu. ABD bu amaca ulaşmak için her türlü gizli ve kırıleylemi fiiliyata dökmeye ve saldırganlığın en üst formunu hayata geçirmeye hevesliydi.

e) ABD bu planlarının çoğunu liderlerinin sorumluluk alma ve kayıpları göğüsleme fikrinden çekindikleri için hayata geçirmedi. Bu da düşmanımızın zaafını gözler önüne sermektedir.

f) ABD 11 Eylül'den önce İslâm Emirliği üzerinde baskının tüm biçimlerini uygulamaya ve ulusal gücün tüm enstürmanlarını kullanmaya gayret gösterip Usame bin Ladin'i ele geçirmeye çalıştı. Onların bu baskıları, planlarının onay-

landığı gün olan 10 Eylül 2001 günü ayyuka çıktı. "Onlar tuzak kurarlar ve Allah da bir tuzak kurar, Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır."

Okuyucunun şunu da bilmesini isterim ki Amerika'nın planları hakkında üst üste aldığımız raporları da burada zikredip durabilirdim. Afganistan'ın kuzey sınırındaki birlikler, Amerika'nın Orta Asya'daki hareketleri, İran'ın Kuzey İttifakı'na bitmez tükenmez yardımları ve onun üzerindeki sonu gelmeyen "Yekvücut bir ittifak olma" baskıları... Ancak ben alıntılarımı resmi ve yarı resmi Amerikan kaynakları ile sınırladım ki okuyucu şüpheye düşüp güvenilirlik konusunda yanlışya kapılmasın ve ABD'nin planlarını ABD'nin kaynaklarından okusun.

Okuyucunun dikkatini çekmek istediğim bir diğer nokta da el Kaide'yi vurmaya yönelik olarak elde ettiklerini tekrar tekrar gerek raporlarında gerekse istihbarat metinlerinde sıklıkla bahsettikleri ifadelerinin kendi kapasitelerini abartmalarından ve en ufak bir bilgiyi bile elde etmekten aciz olmalarından başka bir şey olmadığıdır. Vakıa şudur ki Şeyh Usame bin Ladin'in mücahidlere sıklıkla yinelediği, Amerika'yı vurma planlarını elde etmek için bir istihbarata veya kaynağa gerek yoktur. Onun söylemleri zaten insanlar tarafından konuşulmakta ve medya kanalları tarafından televizye edilmektedir!

Tommy Franks, propagandacı tonunu şöyle ifşa etmektedir:

"2001 İlkbaharı ve yazına doğru olan süreçte konuşlandırmış olduğumuz birliklerimizi potansiyel bir terörist saldırıdan korumak bizim hiç değişmeyen kaygımız olmuştur. Hava, deniz ve kara kuvvetleri birimlerinde çalışan komutanlarla uzun günler geçirdim ve onları yeni bir USS Cole veya Khobar Kuleleri³²⁹ olayları olmayacağı konusunda mutmain etmeye çalıştım.

Yazın CIA ajanlarımız ve Defence Intelligence Agency (DIA) (Savunma İstihbarat Ajansı) yetkililerimiz, Orta Doğu'da yapılması planlanan, şartları ortaya çıkarılmamış ancak ısrarlı olarak raporlara yansıyan bir istihbaratı değerlendirmekle meşguldüler. Bu, teknik istihbarat ile insani istihbaratın ortak çalıştığı bir "topyekün kaynak" istihbaratıydı.³³⁰

Ayrıca öylesine bilmişçesine ancak komikçe bir bilgi sunuyor ki bu bilginin değeri bunu yazdığı mürekkebin fiyatından dahi düşüktür. Diyor ki:

"el Kaide'yi iletişim kanallarına sızarak takip etmek artık kolay değildi. Öncelikle, Usame bin Ladin artık kuvvetlerini konuşlandırmaktan tutun Suudi Ara-

³²⁹ USS Cole, el Kaide'nin Aden Körfezinde C-4 Plastik patlayıcılarla saldırdığı Amerikan Fırkateyninin ismidir. USS Cole vakası bu olaya örnek olarak Khobar Kuleleri ise Riyad'daki el Kaide saldırılarına gönderme yapıyor. Konuştu ABD kuvvetleri kendilerine yönelik olası saldırılardan korktuğu için onları yatıştırmaya çalıştığından bahsediyor Franks. (Çeviren)

³³⁰ American Soldier, General Tommy Franks, s 235.

bistan'daki annesiyle konuşmasına varana kadar her şeyde uydu telefonu kullanıyordu. Ancak Usame, 1998 TLAM saldırılarının, onun Doğu Afrika elçiliklerini bombalamasından sonra son bilinen mahalline atış yaptığı medya kanalları yoluyla basına sızınca uydu telefonundan vazgeçti. El Kaide bu andan itibaren eski Sovyet iletişim aletlerini, askeri amaçlı olmayan tek yüzlü kısa ses bantlarını, Motorola CB tipi radyoları, Üçüncü dünyadaki isimsiz internet kafelerden yönlendirilen şifreli e-mailleri ve hiç şüphesiz eski moda ayaklı kuryeleri kullanmaya başladı.”³³¹

Şimdi Amerikalıların mübağalalı gösterişçi metotlarını, Şeyh Usame bin Ladin'in doğrudan, samimi ve meydan okuyan bir şekilde mesajını ilettiği metodu ile kıyaslayın. Şimdi size sunacağımı Şeyh'in, mübarek saldırılardan hemen önce Myind'deki el Faruk Kampı'ndaki konuşmasıdır:

“Haftalar önce size canlarını elleri arasında taşıyarak Allah yolunca ölüme giden kardeşleriniz ile ilgili müjdeyi vermiştik. Allah'tan onların yollarını açmasını ve amaçlarına ulaşmaları için yardım etmesini niyaz ediyorum. Allah buna muktedirdir.

Buradaki kardeşler oradaki, askeri kamplardaki ve misafirhanelerdeki kardeşlerini aradılar, onlara müjdeli haberleri verdiler. Çebuk olun ve saldırılardan önce bize katılın, öyle ki yol kapanmasın. Küresel küfür ve Amerika günün her anı Afganistan'daki mücahidlere karşı çalışmak üzere bir CIA birimini olduğu gibi bu işe görevlendirdi. Grup her biri günde 8 saat çalışan 3 alt gruba ayrıldı. Onlar, mücahid kardeşleri tespit etmek üzere bir uyduya sahipler ve bu uyduların bir amacı da Arap ülkelerine gönderilen mesajları tespit ve takip etmektir. Bu, onların kalplerindeki korkuyu ve dehşeti Allah'ın fazlı ile artırmaktadır.”

Ve eğitim görenlerden birisinin, ilan edilmiş Amerikan saldırılarının, planın seyrinin değiştirip değiştirmeyeceği yönünde sorduğu bir soruya cevaben Şeyh bin Ladin şunları söyledi:

“Burada konuşurken haberin şimdiden oraya ulaştığını biliyoruz. Bir taraftan size iyi haberler veriyor ve bizim için duacı olmanızı temenni ediyoruz, öte taraftan bu düşmana karşı bir psikolojik harptir ki onun amacı dünyanın gözünün önünde onun kendine olan güvenini yıkmaktır, öyleyse sakın üzülmeyin inşallah.”

O ayrıca dedi ki:

“Kafirlerle karşı yapılacak bir savaşın eşiğindeyiz. Kardeşleriniz dışarıda, vurmak üzere oldukları darbe için bekliyorlar. Amerika ve Rusya da bekliyor. Onlar,

Afganistan İslâm Emirliği'ni ve Afganistan'daki mücahidleri vurmak istiyorlar. Öyleyse size ve kendime sabrı ve zühdü tavsiye ederim....

Allah'tan, önümde bulunan bu kalabalığı mübarek kılmasını niyaz ederim. Eğer sabırlı ve takvalı olursanız kendisinden başka ibadet edilmeye layık ilah olmayan Allah'a yemin ederim ki dünyanın yaşını da kurusunu da fethedeceğiz, Arapların beldelerini ve Acemlerin beldelerini Allah'ın izni ile fethedeceğiz.

Bugün, Allah'ın bereketi ile bir hilafetin sancığı altında birleşmiş tek bir devlet olabilmek için İslâm Dünyası'nın haritasını yeniden çiziyoruz, inşallah. Bugün, Allah'ın bereketi ile bu karanlık, zulüm, küfür ve yozlaşmışlık çağında, iman ehli için aydınlık bir gelecek yazıyoruz. Hiç şüphesiz mutlu olan odur ki Allah Subhane ve Teala onu tevhid sancığına bağlılıkta sebat ile nimetlenirmişti."

Mücahidler, Toplanma ve Hazırlık

"Öyleyse (Ey Muhammed!) Artık Allah yolunda savaş! Sen ancak kendinden sorumlusun! Mü'minleri de savaşa teşvik et. Umulur ki Allah inkâr edenlerin gücünü kırar. Allah'ın gücü daha üstündür, cezası daha şiddetlidir." (Nisa, 84)

Şeyh Usame bin Ladin'in insanlara tebliğde bulunma ve onları Amerikalılara ve Haçlılara karşı savaşa teşvik etme çabalarını zikretmiştim. Şimdi ise onun eğitimi yönetme, teçhiz etme, planlama gibi konulara ve mücahidleri savaşa hazırlamaya nasıl doğrudan dahil olduğu konusuna odaklanmak istiyorum. Bunu burada zikredişimin iki asli sebebi vardır. Bunlardan ilki Amerikalıların iddia ettikleri gibi gizli istihbarat raporlarına yansıtılacak cinsten gizli şeyler değillerdi. Ayrıca, bir zamanlar gizli bir sır olan artık zaten değildir. Diğer sebep ise salih insanlara gerekli itibarı kazandırmaktır ki Müslüman ümmet Afganistan'da mücahid ve muhacir evlatlarının ne ölçüde çaba sarfettiğini ve Taliban hükümetinin mücahidlere sığınak sağladığını, onlara olabilecek en iyi ölçüde hazırlanabilmeleri için ev sahipliği yaptığını, İslâm ve Müslümanların düşmanlarına karşı eğitip donattığını bilsin ve farkına varsın. Bunun yanı sıra, İslâm Ümmetinin bitmez tükenmez eforlar sarfetmiş ve hala sarfetmekte olanlarla, çaresizlik, ümitsizlik, tartışma, spekülasyon ve mücahidleri aşağılamakla ömürlerini mezardaki bir ölü gibi geçirenlerin ayırdına vakıf olsun. Onlar Allah eğer onlara rahmet etmez ve onların durumlarını değiştirmez ise o mezarlarından yüzlerce yıl geçse de kurtulacaklarmış gibi görünmüyor.

Afganistan her zaman, Komünist rejim yıkıldıktan sonra bile orada olan, çoğunluğunu Arapların oluşturduğu muhacirler için bir eğitim sahası olmuştur. Host yakınlarında Arap ve Arap olmayan muhacirlerin sessiz ancak amansız çalışmalarının merkezi olan Khalden kampı vardı. Bu muhacirler, bu kamp uğ-

runa samimiyet, cömertlik ve sükut içinde çabalarını döktüler ki bu Afganistan'daki komünist rejim zamanında kurulduğu andan mübarek iki saldırı gerçekleşmeden hemen önce el Kaide cemaatinin oraya katılmasına kadar hiç durmadan devam etti.

Bu sebat merkezinden, Khalden kampının ortasına Şeyh Ebu Abdullah el Mu-hacir tarafından kurulan kurslardan, çeşitli askeri ve İslâmi eğitim kurslarına katılmış yüzlerce mücahid mezun oldu. Korkarım ki bu içten ve azim başarıya katılanların hepsinin isimlerini zikredemeyeceğim. Ancak inanıyorum ki iki kardeşimizin ismini zikretmekle yükümlüyüm ki onlar İbnü's Şeyh el Libi (Allah ona rahmet etsin) ve Ebu Zübeyde el Filistinî'dir, (Allah onu esaretten kurtarsın). İkisi de Müslüman mücahid gençleri Allah yolunda cihada hazırlamak uğruna sessizce, yüreklice ve çokça çalıştılar. Ebu Zübeyde, üzerine merkezin finans, yönetim ve deportasyon vazifesini almışken İbnü's Şeyh el Libi ise teçhizat ve askeri eğitim de dahil olmak üzere askeri vazifeleri üzerine almıştı.

El Kaide'nin ayrıca Host yakınlarında, Jawr'da da kampları mevcuttu. Bu kamplar da Taciklere, Özbeklere ve Kafkasyalı mücahidlere eğitim ve cihad tecrübesi vermeye devam ettiler. Bu hizmet Şeyh Usame ve onun refiklerinin Afganistan'a dönmesiyle daha da ileriye taşındı. O dönemde bu kamplar Şehid-i inşallah- Şeyh Ebu'l Atâ et-Tunusi tarafından yönetiliyordu.

Şeyh Usame'nin dönüşü ve Arap mücahid ve muhacirlerin Afganistan İslâm Emirliği'ne akın etmesi sonucu bu cihad hazırlığı ve eğitimler daha da hızlandı. El Kaide, Logar yakınlarında Charsyab isimli bir kampa da sahipti. Bu kamp, Çin işgali altında bulunan Doğu Türkistanlı kardeşlerimizin bulunduğu kampın yanında idi. El Kaide'nin kampı daha sonra Logar'daki Aynak isimli sığınağa taşındı. El Faruk kampına gelince, bu kamp Helmand'da, Garma bölgesinde inşa edilmişti. Daha sonra Talibandaki kardeşlerimiz, el Kaide'ye, zamanında İngilizlere karşı cihadın başladığı Myund bölgesinde bir kamp vereceklerini söylediler.

Afganlarla istigal edenler, onların tarihte Amerikalılara, Ruslara ve İngilizlere karşı verdikleri cihadı içinde barındıran onurlu tarihlerine gıpta eder. Afganlar altın madeni gibidirler. Onların gerçek değerleri ancak şahsi teşrik-i mesai neticesinde anlaşılabilir. Onların basit ve alçakgönüllü görünüşlerinin altında İslâm'a, İslâm kültürüne, adab-ı muâşerete büyük bir saygının bulunduğunu ve şeref, alçakgönüllülük, ihsan, kendilerine sığınanı koruma, zalimden intikam alma ve zalime karşı tükenmez bir eğilmezlik gibi değerlere sınımsız bağlı olduklarını görür. Bunların hepsinin de fevkinde, Nebi (aleyhisselâtu vesselâm)'in ve ashabın kavminden oldukları için Araplara muazzam bir sevgileri vardır. Onların bazı kusurları ve bilgece olmayan davranışları vardır ancak biz onları üstünlüklerinden ve başka milletlerde olmayan değerlerinden tanımalıyız.

Bir keresinde New York ve Washington saldırılarından birkaç ay evvel Kandahar'da bir ev tutmak istediğimi ve ev sahibinin İngilizce konuşabildiğini gördüğümü hatırlıyorum. Ona bunun nasıl olduğunu sorduğumda bana Amerikada öğrendiğini söyledi. Bana kardeşinin Komünistlerle savaşırken yaralandığını, sağlık durumunun ancak ABD'de düzelebileceği için kardeşinin oraya gittiğini ve kendisinin de refakatçi olarak yanında gittiğini söyledi. Sonra bana bakıp dedi ki: "Dedem İngilizlere karşı savaşırken şehid oldu, Babam Ruslara karşı savaşırken şehid oldu, biz de burada sizinle omuz omuza Amerikalılara karşı savaşıyoruz."

Konumuza dönecek olursak, Myund'daki el Faruk kampı el Kaide'nin en büyük kampıydı. Aslında o farklı kurslar veren kampların birleşiminden meydana geliyordu. Daha sonra el Kaide Kandahar'da, güvenlik sebebiyle boşaltılmasından sonra Karyat-al Arab'ın dışında bir kamp daha kurdu. Bu kamp da Myund'daki el Faruk ile eşzamanlı olarak faaliyet gösteriyordu. El Kaide kampının yanında daha önce bahsettiğimiz Khalden kampı gibi başka kamplar da mevcuttu. Bu kamplar da günün sonunda el Kaide kamplarına dahil oldular. Türkistanlı kardeşlerimizin daha sonra Celalabad'ın yanındaki Tora Bora'ya taşıdıkları ve o zamanlar Kabil'e yakın olan bir kampları mevcuttu. Şeyh Ebu Mus'ab es-Suri de Kabil yakınlarında geçici bir kamp tesis etmişti. Şeyh Ebu Habbab'ın da daha sonra Kabil'e taşıyacağı ahur ve kimyasal kampı o zamanlar Celalabad yakınlarındaydı. Bu kampın yanında Ebu Suleyman el Cezairi (*Allah ona rahmet etsin*) tarafından idare edilen ve Khalden Kampına bağlı bir kamp vardı. Bu kamp da patlayıcılar konusunda eğitim veriyordu. Afganistan İslâm Emirliği'nden korkan ve Şeyh Hikmetyar'a bağlı olan Arap tugarıların da kampı mevcuttu. Bu kadrolar, Taliban Emirliği'nden eğer geri dönerlerse kendilerine bir zarar gelmeyeceği konusunda güvence aldıkları zaman Afganistan'a geri döndüler. Ayrıca Libya Savaşçı İslami Cemaat de bir kampa sahipti ki bu kamp Kuzey Kabil'de idi. Türkler ve Cihad Cemaati de aynı yerde farklı kamplarda eğitim alıyorlardı. Faslı kardeşlerin Celalabad'da kendilerine ait kampları olduğu gibi Ebu Mus'ab ez-Zerkavi (*Allah ona rahmet etsin*) Herat'ta bir kampa sahipti. Bu kampların yanısıra Pakistanlı mücahid kadrolar Kabil'de ve Host ve Kandahar'a yakın bölgelerde kamplara sahiptiler.

Bu kampların hepsi sürekli olarak ve durmak bilmeksizin aktif ve hummalı bir çalışma halindeydi. Mücahidleri Allah yolunda yetiştirmek için zamana karşı yarışıyorlardı. Bu kampların yanısıra, güvenlik, istihbarat, elektronik, sahte belge üretme ve cihadla ilişkin diğer temel derslerin yanında İslâmi ve siyasi çalışmaların da yapıldığı kurslar mevcuttu.

Afganistan her zaman zafer için arzulayan, incinmiş ve bize karşı yüzyıllardır kurtuluş cinayetler, cürümler işleyen düşmanlara karşı intikam hırsıyla bilenmiş

Müslüman Ümmete kuluçka vazifesi görmüştür. İşte şerefini imanda ve onurunu İslâm'da bulan bu parlak ruh Allah'ın bereketi ile mübarek saldırılardan bu yana büyüdükçe büyüyor. Afganistan'daki Haçlı saldırganlık ise sadece aktifelerinde ve çabalarında artış gösterebildi.

Şeyh Usume bin Ladin, gençleri ve mücahidleri hazırlık ve ribat yurduna ve Allah yolunda cihad ve şehadet aramaya çağırma konusundaki önüne gelen fırsatların çok azını kaçırmıştır. O kamplarda dersler verir, cuma günleri konferanslar ve velime partileri düzenler, düğünlere ve bayramlarda katılımcılara cihad ve İslâm ile alakalı mesajlar verirdi.

Şeyh Usume medya içerikleri oluşturulması için bir medya komitesi teşkil etti. Bu komitenin en kuvvetli prodüksiyonlarından bir tanesi, dünyayı temellerinden sarsan, Amerikan tiranlığına karşı açıkça meydan okuyan ve Müslümanları Yahudi-Haçlı egemenliğine karşı cihadi bir başkaldırıya teşvik eden, körükleyici "the destruction of the American destroyer Cole" adlı videoydu. Bir medya komitesi oluşturmak, oluşturulacak videolarda insanlara el Kaide'nin etkin saldırılarını ve işlerini gösterip onları bu kamplara katılmaya teşvik etme ve bu şekilde cihadi ayaklanmayı başlatma konusunda pratik bir araçtı.

9/11 Komisyon Raporunda (s.191) Kongre bu videoların yaygınlaştığını ve Müslümanların üzerinde ne derecede bir etkisi olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Onlar bunları kalplerinin katılığına ve Arap dilindeki cehaletlerine bağmen yaptılar. Eğer onlar Şeyh Usume bin Ladin'i, Ebu Hafs el Moritani'nin muazzam şiirini okurken duysalardı ne ne söylerlerdi?

Necid'de gençler cihad için kıyam ettiler

Ve Adende bir araya geldiler, kıyam ettiler, isyan ettiler, yok ettiler,

Korku salanların kalplerine korku veren bir yokedicuyu.

O firkateyn ki, daha çok dehşet salardı

Çapa attıkça ve aheste aheste

Ölümüne uzanan soğuk sulara yüzdükçe.

O azim bir yalan ve illüzyon ile sarılmıştı.

Rüzgarın kendisini yönlendirdiği bir bot ise

Ona doğru ilerliyordu.

İki grubun karşılaştığı içtimada,

Biri ki içerisinde iki şehidin olduğu,

*Tekbirlere ve Allah'ın ismini yükselten nidalarla coşan Muhammed'in grubu
Diğeri ise başlarındaki Sezar'ın öfkesi ile ilerleyen haçlı ordusu idi,*

Bir savaş galeyana geldi.

Kısa ancak tedhiş veren birkaç saniye sürdü,

Belki de daha kısa sürdü.

Muhammed'in ordusu yok mu ?

İşte onun mübeyyen bir zafer ile randevusu vardı.

Ne geç kaldılar ne erken geldiler.

Küfrün başları ise her tarafa doğru saçıldı.

Onların organları da küfrün başlarını takip etti.

SALDIRILAR SONUCU SAVAŞIN DOĞASINA DAİR ORTAYA ÇIKAN ANLAMLAR

Mücahidler Nasıl Savaşır?

*"11 Eylül günü, ulusumuz kendi topraklarına gerçekleşen düşman bir saldırı sonucu tarihinin en büyük - 2,973- can kaybını yaşadı."*³³²

Mübarek Saldırılar boyunca muharebeye ilişkin birçok ehemmiyetli konu ortaya çıkartıldı ki bunlardan bazıları şöyledir:

Savaşı Düşman Topraklarına Taşımak:

New York, Washington ve Pennsylvania saldırılarında mücahidler Amerika Birleşik Devletleri tarihinde eşi benzeri görülmemiş büyüklükteki bir saldırıyı düşman topraklarına taşımayı başarmışlardır. 11 Eylül komisyonu raporunda da belirtildiği gibi bu saldırı Japonların İkinci Dünya Savaşı'ndaki Pearl Harbor saldırılarından çok daha büyük ölçüde bir etkiye ve güce sahipti:

"11 Eylül saldırıları aşırı bir orantısızlık vakasıydı. Amerika daha önce iyi bilinen Pearl Harbor saldırısı yanı sıra, 1950'de de Kore'de Çin sürpriz saldırısından acı çekmişti. Ancak bu saldırılar büyük güçler tarafından icra edilmişlerdi.

Ancak hiçbir şekilde Japonya'nın savaşımı kadar tehditkâr olmasa da 11 Eylül saldırıları birçok açıdan çok daha yıkıcıydı. Bu saldırılar bir müfreze büyüklüğünde bile olmayan küçük bir grup insan tarafından icra edildi. Devletsel açıdan bakıldığında zaman ellerindeki kaynaklar dikkate bile alınmayacak seviyedeydi. Saldırıyı yürüten grup dünyanın en fakir, en uzak ve en az endüstriyelleşmiş ülkelerinden birinde konuşlanmış bir grup tarafından görevlendirildi."³³³

Pearl Harbor saldırılarında Amerika Birleşik Devletleri 3000 kişiyi ya ölü ya da yaralı olmak üzere kaybetti, 7 Savaş gemisi ve 13 diğer gemisi yok oldu, 200 savaş uçağı kullanılamaz hale geldi. Ancak New York, Washington ve Pennsylvania saldırılarında ölenlerin sayısı Amerikan kaynaklarına göre neredeyse 3000 kişiydi. Pearl Harbor Amerikan anakıtasına uzakta, Pasifikte bir liman iken mübarek saldırılar Amerika'nın kalbinde, ekonomik ve siyasi başkentlerinde yapıldı. Bu saldırılar sadece bir askeri üssü yok etmedi, onlar Amerikan askeri komuta merkezini (Pentagon) ve Amerika'nın ekonomi ikonlarını (Dünya Ticaret Merkezi) hedef aldı. Amerika'nın Pearl Harbor'da kaybı askeri bir kayıptı. Onun bu

332 9/11 Komisyon Raporu, s. 311

333 9/11 Komisyon Raporu, s. 339-350

mübarek saldırılarda uğradığı zayıat ise askeri, ekonomik, siyasi, sosyal ve psikolojik bir kayıptı ve hala da bu kaybın etkisi devam etmektedir. O, Amerika'nın dünyaya empoze ettiği emperyal dominyonun kaybıydı nitekim kendisinin insanoglunun şimdiye kadar gördüğü en büyük güç olduğunu iddia ediyordu Binaenaleyh, onun kendisini özgürlüğün bekçisi, insan hakları ve adaletin sağlayıcısı olarak ortaya attığı batıl iddiaların da ifşasının yanısıra ahlaki açılardan itibar kaybı da vardı.

Pearl Harbor vakasında Amerika Birleşik Devletleri, saldırıdan dört sene sonra Japon İmparatorluğu'nun tümünden teslim olması ve yenilgisinin ardından itibarını geri kazanmayı başardı. Mübarek saldırılardan bugüne ise 8 sene geçti. Bu olaylar vaki olduğundan bu yana Amerika Birleşik Devletleri muhtelif sorunlara, askeri ve ekonomik kan kaybına garkoldu. Onun Afganistan ve Irak'taki kaçınılmaz yenilgisi de yakındır.

Pearl Harbor'da Amerika, zamanının büyük güçlerinden birisi olarak kabul edilen bir İmparatorluk tarafından darbe yedi. Ancak mübarek saldırılarda bu büyük darbeyi kimden yedi?!

Okuyucunun bu sorunun cevabını detaylandırmama izin vermesini diliyorum. Peki Amerika'nın 11 Eylül'den bu güne kadar yüzleşmek zorunda kaldığı düşman kimdir?

Kitleleri bilerek yanlış yönlendirmek adına Amerikalılar düşmanlarının bir grup suçlu, katil, kana susamış, yarı deli³³⁴, aşırı, tekfirci, dengesiz, Vahhabi, kıt akıllı, dar görüşlü, fanatik teröristler ve sair ifadeleri kullandı. Bunu kullandıkları insanlar ise birkaç bin kişilik, milyonlarca dolarlık bütçeye sahip, Arap ve Müslüman aleminde milyonlarca destekçisi olan insanlardır. Aşırı olduklarını iddia ettikleri bu aşırıları Afganistan'da sığınak buldu ve Washington, New York ve Pennsylvania'ya karşı bu operasyonları gerçekleştirmeye muktedir oldular. Bununla beraber Amerika Birleşik Devletleri el Kaide'ye kuluçkalık yapan, Afganistan'daki Taliban İslâm Emirliği'nin kendi savaşları sonucunda yıkıldığını, el Kaide ağlarının çökertildiğini, komuta kademesinin yok edildiğini, kamplarının bertaraf edildiğini, iletişim yollarının sekteye uğratıldığını ve şurada yahut burada kalan üyelerinin çoğunun tutuklandığını veya öldürüldüğünü iddia ettiler. Amerika Birleşik Devletleri'nin iddialarına göre Amerika için İslâmi Terörizm'i bitirme ve nihai zafere ulaşma önündeki tek adım el Kaide suçlularını Amerikan adaletinin önüne çıkarmaktır.

Kasıtlı aldatma, saptırma ve aşırı cehalet ve bunların üzerine bir yük gibi bindiği Amerikan kendini beğenmişliği Amerikalıların, düşmanları hakkındaki

³³⁴ Bu ille Orak Hindistan Asıllı Fareed Zakaria'nın Newsweek'e yazdığı "Bugünün İslâmi terörizmi belli bir siyaset etrafında kümelenmekten ziyade modern dünyaya karşı nihilistik bir öfke ile güdülenmektedir" sözlerinde ifade edilmiştir. Michael Scheuer bunu yorumlarken "Yine devam şunu gösterdi ki Batılılaşmış Müslüman bilim insanları el Kaide'ye karşı savaşta an az güvenilebilecek rehberlerdir" ifadelerini kullandı. Imperial Hubris, s. 127

gerçekleri bilmesini engellemektedir. Hatta bu durum onları zafere ulaştırmaktan dahi alıkoymakta ve daha ileri felaketlere sürüklemektedir. Çünkü bir olgu hakkındaki yargılar o olgunun nasıl bir konsept üzerine bina edildiği ile ilişkilidir. ABD'nin kaçınmaya ve saklamaya çalıştığı büyük ve bariz hakikat şudur ki onların sunduğu, Amerikan komuta kademesinin ve yöneticilerinin gösterdiği düşman ile hakikatteki düşman birbirinden farklıdır. Hiç şüphesiz ki bir tehlike ile karşı karşıyalar. Bu tehlikeyi bizzat kendileri tüm Ameirkan tarihinde karşılaştıkları en büyük tehlike olarak tanımlamaktadırlar ki bu onların deneyimiyle yenmeyi başardıkları Japonya'dan, Mihver Güçlerinden ve Nazi Almanyası'ndan daha tehdit edicidir. Onların düşmanları Müslüman Ümmetin Amerikan cürümlerine karşı refleks göstermeyi seçmiş cihad öncüleridir.

ABD bu güç ile yüzleşemez. Çünkü ABD'nin kendisi en temelde bir suç gücüdür ve öyle bir toplumla yüzleşmeyi arzulamaktadır ki bu toplum Hakka davet eden, onu talep eden, onun için savaşan ve onun uğruna canını veren bir toplumdur. Suçlu olan ise izlediği suç yolundan mütevellit doğal olarak zayıftır. De ki: *"Hak geldi, batıl yok oldu. Şüphesiz batıl, yok olmaya mahkumdur."* (İsra, 81)

Eğer bu iki hakikat -Müslümanların güçlü ve cihad öncülerinin doğru yolda olup zayıflığın Amerikan yapısında içkin olup onun hem Müslüman Dünya'ya hem de insanlığa suç üretmekte olduğu hakikati- eğer ABD'yi durumun farkına varıp kendi kimliğini, tarihini ve suçlarını revize etmeye ve onun üzerinde kafa yormaya yönlendirmez ise o hiçbir zaman başarıya ulaşan yolu bulamayacak ve tıpkı eski milletler gibi çökene kadar kanayacaktır. Onun suçlu ve kibirli yapısına baktığım zaman ABD'nin bu adımı atacak gücü haiz olmadığına inanıyorum.

Allah Azze ve Celle Mümin Suresi 82-85. Ayetlerde diyor ki:

"Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce gelenlerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar kendilerinden daha çok, daha güçlü ve onların yeryüzündeki eserleri daha üstündü. Fakat kazanmakta oldukları şeyler onlara bir fayda vermemişti. Peygamberleri onlara apaçık deliller getirince, sahip oldukları bilgi ile şımardılar (ve onları alaya aldılar). Sonunda alaya almakta oldukları şey kendilerini sarıverdi. Azabımızı gördükleri zaman, "Yalnız Allaha inandık; O'na ortak koşmakta olduğumuz şeyleri inkâr ettik" dediler. Fakat azabımızı gördükleri zaman inanmaları, kendilerine fayda vermedi. Bu, Allah'ın kulları hakkında eskiden beri yürürlükte olan kanunudur. İşte orada inkârcılar hüsrana uğradılar."

Amerikan sesleri kendi suçlarını gözden geçirmeye değil de kendisi ile gerektiği gibi savaşabilmesi için düşmanın doğasını anlaması için çağrı yapmak için yükseldi. Ancak bu sesler medyanın ve entelektüel çevrelerin aldatıcı propaganda gürültüleri arasında eridi ve ortadan kayboldu.

Bin Ladin ve el Kaide tarafından yöneltilen tehdite ilişkin ulaşılabilir kaynakların çokluğundan bahsederken Michael Scheuer kendi kitabında kamuya açık kaynaklarda buna ilişkin olan kısımları zikredeceğini belirtir. Scheuer diyor ki:

"Bu, bu kitabın eldekini analiz etmesine ket vurmaz. Onun yaptığı bir trajediyi aydınlatmaktır ki o da Bin Ladin probleminin -Geniş manada bir ABD-İslâm dünyası çatışmasının kısaltması- doğuşunun, boyutlarının ve tehdinin açık kaynak literatürüne erişip okuyan ve bunun üzerin kafa yoran herkesçe bilinebilir olduğudur. Akli selim bir kimsenin bunlardan çıkartacağı sonuç inanıyorum ki şunları içerecektir:

- Amerikan liderleri bariz olanı kabul etmeyi reddediyor: Biz bir suç yapısına veya terörizme karşı değil İslâm dünyasını kuşatan bir İslâmî ayaklanmaya karşı savaşıyoruz ve bizim politikalarımız ve prosedürlerimiz şimdiye kadar düşman üzerinde hafif çöktürmelerden başka bir işe yaramadı.

- Ordu şu anda Amerika'nın tek aracıdır ve bu politikalar sürmeye devam ettikçe bu durum değişmeyecektir. Kamu diplomasisi, Başkanların İslâm'ı övmesi veya rencide etmeden yapılmaya çalışılan tartışma maskelemeleri 1.3 milyarlık İslâm nüfusunun bizden davranışlarımızdan olduğu kadar değerlerimizden dolayı nefret ettiği gerçeğini değiştirmeyecek ve Amerika'yı bu savaşın dışına itecektir."⁵⁵

- Bin Ladin Amerika'yı, kendisine karşı açtığı savaşın sebepleri konusunda kesin bir dille uyardı. Bu sebeplerin hiçbirinin özgürlük, istiklal, demokrasi ile ilgisi yoktu. Bilakis bunların hepsi ABD'nin İslâm dünyasına yönelik işlediği suçlarla ilgiliydi.

- Eğer Müslümanlar onların kardeşliğine, imanına, değerlerine, topraklarının ABD işgali altında olduğuna ve daha genel olarak Batı'nın işgali altında olduğuna inanmasalardı Bin Ladin bu artan seyirdeki başarısına ulaşamazdı. Hiç şüphesiz ABD, onun eylemleri ve politikaları Bin Ladin'in yegâne ayrılmaz müttefikleridir.

- İran Körfezi petrolü ve ABD'nin ciddi bir alternatif enerji geliştiriminden yoksun olması Bin Ladin'in davasının çekirdeğini oluşturur. Ucuz ve kolay erişilebilir petrol için ABD ve Batı, Bin Ladin ve diğer İslâmcıların devirmek için çaba gösterdiği despotları desteklemektedir.

⁵⁵ Bunlar Michael Scheuer'in sözleridir ancak bazı düzeltmeler gerekmektedir. Müslümanlar kâfirlerin suçlarından da ideolojilerinden de nefret ederler. Ancak Müslümanlar ile Amerikalılar arasındaki savaşın asıl müsebbibi Amerika'nın Müslümanlara karşı işlediği suçlardır. Bu savaş Müslümanların Amerikalıların kendilerine karşı işlemekte olduğu suçları durdurmak için başlattığı bir savunma savaşıdır. Batılı yayıncılar tebaalarına şunları söylerken onları kandırırlar: Mücahidler kendilerine karşı ideolojileri için savaşırken işlenen suçlar için değil, bu şekilde de onların tebaaları bu çürüm içeren müdahaleleri desteklerler. Eğer onların dediği gibi olsaydı Mücahidler Vietnam veya Filipinler'e yurmak yenne neden ABD'yi vurdular? Vallahualem.

- Bu savaşın, çocuklarımızın yaşayacağı ömürden daha uzun bir sürece yayılma potansiyeli vardır ve çoğunluğu da Amerikan topraklarında yaşanacaktır.

- İnternette ve halk kütüphanelerinde bulunabilecek bu açık kaynaklardan derlenebilen sonuçlar göz önüne alındığında Amerikalılar, kendi siyasi, istihbari, askeri ve medya liderlerinin neden bunları yapmadığı hakkında şaşırıp merakta kalması gerekir.”

Amerikan liderliğinin kibrine ilişkin olarak Scheuer diyor ki:

“Ben, tek olarak, iyimser bakamıyorum. Ralph Peters kaliteli kitabı *Fighting for the Future: Will America Triumph?*’da “Her büyük din, inananlarını kibrin tehlikesine karşı uyarıyor” diye yazıyor. Ve bunu kibrin günahını kötülerken veya onu aydınlanmaya götüren tek aşağılık sıfat olarak tarif ederken yapıyor. Dinden kaçışımızda -iyi ya da kötü bir savaşım olsun- biz kesinlikle bu temel anlayışı terk ettik.”

Üzücü bir şekilde, eğer Tanrı gözümüzün önünden böbürlenme ve kibrin duvarlarını yıkıp kaldırmazsa, bir hüsrandıyız demektir. Biz hiçbir şekilde bunu kaldırmaya muktedir değiliz ve korkarım ki el Kaide dünyayı bizim gördüğümüzden daha net bir şekilde görüyor. Eymen el Zevahiri 2003’ün sonlarında “Allah’a bizi Afganistan’dan sonra Irak ikilemiyle yatıştırdığı için şükrediyoruz.” dedi. Ve devam etti: “Amerikalılar iki ülkede de hassas bir durumla karşı karşıyalar. Eğer onlar çekilirse her şeyi kaybedecekler ve eğer kalırlarsa ölene kadar kanayacaklar.”³³⁶

Tekrar ediyorum ki 11 Eylül 2001 günü Amerika Pearl Harbor’da ve tarihinin tamamında çektiği azaptan daha çok azap çekti.

Mücahidlerin bu büyük zaferi konusundaki temel şey, onların, bizim topraklarımızda yüzlerce yıl savaşılmış olan bu savaşı düşman ülkesinin kalbine taşımasıdır. Bu dönüşüm ile mücahidler düşmanın iki sonuç konusunda acı çekmesini sağladılar:

a) Bundan böyle, düşman kendi şehirlerinde, kurumlarında, ekonomisinde ve insanlarında acının ve yitirmenin tadını alacaktır.

b) Amerika bundan sonra düşmanlarından iki büyük okyanus sayesinde izole edilmiş bir güvenli kıta değildir. O, mücahid darbelerinin hedefi olmuştur. Korku ve dehşet paylaşılmış duyguları olacaktır. Şeyh Uame bin Ladin’in söylediği gibi:

“Daha ne zamana kadar korku, ölüm, yıkım, evsizlik, yetimlik, dulluk sadece bize has olacak da güven, istikrar, mutluluk sadece size has olacak? Bu zalimane

336 Imperial Hubris, Michael Scheuer, s.IX & X

bir paylaşımdır. Şimdi malların adil bölüşümünün vaktidir. Aynı öldürdüğünüz gibi öleceksiniz ve bombaladığınız gibi bombalanacaksınız.”³³⁷

Düşmanı Alt Etmek:

Mücahidler Amerika Birleşik Devletleri'ni beklemediği anda vurmaya başladı ve onu bir takım sürprizlerin kurbanı yaptı. Nitekim saldırılar:

- Kendi topraklarının kalbinde, iki mega şehirde gerçekleşti
- Azami derecede büyüktü
- Sıradışı bir biçimde atılgan ve cesaretliydi
- Aynı anda birçok yeri hedef aldı
- Çok ikonik ve değerli hedefleri vurdu
- Düşmanını gören bir grup tarafından gerçekleştirilirken, vurulan taraf düşmanını göremedi.

Bundan dolayı, ABD bunların farkına vardığı ve düşmanının önünde ifşa olduğunu anladığı an deyim yerindeyse cinnet getirdi. İşte bu, ABD'yi Afganistan ve Irak'ta bir yenilginin eşğine getirdi.

Mücahidlerin Devasa Cihad Operasyonları Gerçekleştirme Kabiliyetleri:

Bu iki saldırı gösterdi ki, dünyanın önde gelen suçluları ile umutsuzluk ve geri çekilme avukatlarının hiçbir şeyde iyi olmayan ve hiçbir alanda bir bilgi veya kabiliyeti olmadığını zannettikleri muhacir mücahidler böylesine devasa etkiye sahip böylesine bir operasyonu başarıya ulaştırmaya ve tarihin seyrini değiştirmeye muktedir olmuşlardır. Başarıya giden yol ne düzdü ne kolaydı ne de güllerle donanmıştı. Mücahidler birçok eğitim ve hazırlık safhasından geçtiler. Dökümanlar hazırladılar, yolculuklarını gizlediler, kendilerini sabırla teçhiz ettiler ve yakalanmayı göze aldılar. Bu son derece güçlü çaba, liyakati ortaya çıkaran bir eğitim ve teşvik eden, ümmeti eğiten, farkındalık yaratan, özgüveni tazeleyen, kendine saygıyı artıran ve dine güveni tesis eden ve görev için doğru unsurları seçen bir tebliğ süreci olmadan başarılamazdı.

Eğitimin temeli, davet ve teşvik, uzun yıllar alan iletişim, bağlar kurma, müttefikler arasında ikili güven tesis etme, liderlik ve El Kaide'nin tüm unsurları arasında ortak güven bağını oluşturma süreçlerini beraberinde getirdi. Bu güven

³³⁷ 12 Kasım 2000 tarihinde Amerikan yönetimi ile ittifak olan uluslara yönelik yapılan hitaptan.

ayrıca cihada katılanların, ümmetin dertlerini paylaşanların ve ümmetin üzerine ne zaman bir karamsarlık ve elem düşse kendisini ön cepheye atanların kahhar ekseriyeti arasında da mevcut hale geldi.

Bunun yanı sıra savaş alanlarında uzun yıllar boyunca aktif angajman da bunun için gerekti. Şeyh Usame bin Ladin her zaman askerlerinin İslâm'ın savunmasında savaşım halinde olması temayülünde oldu. O, bunun İslâm'da Müslümanları destekleme konusunda bir görev olmasının yanı sıra, unsurlarının kalitesini yükseltecek en iyi araç olduğunu, onların kabiliyetlerinin artırılması ve gerçek doğalarının ortaya çıkarılması için en büyük nimet olduğunu düşünüyordu.

Ümmet bu bahsettiğim güveni, onun içinden bir hizip savaşa katılmadıkça ya da evlatları, kanı, yetimleri, dulları ve muhacirleri batıla karşı direnirken bedel ödemedikçe o hizibe aşılayamaz. Askerler de bu güveni kendisini rahat ettirecek yerlerde, yüksek rütbeli pozisyonlarda, batılın güçleri ile uyum içinde, yazdıkları, düşündükleri, teftiş ettikleri, yaraladıkları ve eleştirdikleri ile batılın yanında olan ve askerlerinden tümüyle uzak bir şekilde kendisini izole etmiş komutanına bunu aşılayamazlar. Bu cihetle New York ve Washington saldırılarına hazırlık sadece 19 tane şehid -inşallah- askerinin seçilmesi ile olmadı. Hazırlık Afganistan'da komünist zulmün başladığı yıllarda, uzun yıllar süren bir süreçle başladı ve farklı türlerde hicret, seyahat, kovalamaca, kovulma ve kuşatmalarla devam etti. Bu sıkı çalışma tüm zorluklara rağmen devam etti ve ne yazık ki bunlar bizim hakkımızda şüphe yaratılması, bizim başarısız olmakla itham edilmemiz ve bunun için çaba sarf edilmesi ve çabalarımızın küçümsenmesine rağmen bu çabalar sekteye uğramadan devam etti.

Bu ağır yük, samimi olduklarını düşündüğüm (Allah'a karşı kimseyi temize çıkarmayız), İslâm Ümmeti'nin Haçlılara karşı bu yüzyıldaki cihad imamı Şeyh Usame bin Ladin'den başlayıp onun sağ kolu, bu çağın gerçek kahraman ve eğitimci Ebu Hafs el Ka'id (Allah ona rahmet etsin) ve Halid Şeyh Muhammed'in (Allah onları esaretten kurtursun) omuzlarındaydı. Onlar yaşlı ve gençlerin içerisinde olduğu bu hizmete sınırsız ve kesintisiz emeklerini vakfetteler ve onlar zafer ve mücahidlerin güvenliği ve sağlığı konusunda da düşkündüler. Bu kişi asla kendi nefsi, ailesi veya insanlar tarafından ele geçirilemedi. İşin aslına bakılırsa o bütün bunları cihad yoluna sarfetti. O birçok yetenekleri haiz bir adamdı. Onun faydalı ilim elde etme konusundaki hevesi asla geçmedi. Arapça'da ustalaştı, İngilizce, Urduca, Farsça, Beluçça ve Peştüca öğrendi, organize etmede ve yönetimde son derece yetenekliydi ve kardeşlerinden istifade etmeyi de biliyordu. O, kendisi hakkında söylenen şu söze uyuyordu: "Nereye gitse yarar götürürdü. Daha ilk

bir tanıştığı insanların dostluğunu ve sevgisini kazanabilme konusunda üstün bir yeteneği ve olağanüstü bir karizması olan bir insan.”

Ve Ebu Turab el Ürdüni; (Allah ona rahmet etsin) sessiz, cömert asker... Zayıflığı ve hafifliği şu mısralardan geri kalmıştı:

*“Zayıf bir adam görür ve ona üstten bakarsın
Ancak o elbisenin içinde bir kızgın aslan vardır.”*

O, şehadeti durmadan, usanmadan arayan bir insandı. Acısını çektiği birçok yarasına, ayaklarının iki kere kırılmaya maruz kalmasına, bir gözünü kaybetmesine ve diğerinin yaralanmasına rağmen yine de ömürlük yoldaşı Ebu Hafs el-Ka'id ile birlikte şehadete ulaşınca kadar onu takip etti. O bir cömertlik, iyi yaratılış ve yiğitlik örneği idi. Onun damadım olmasından şeref duyuyorum. Kızımı onunla evlendirdim ve onlar da Meryem ve Abdullah'ı dünyaya getirdiler. Bir vasiyetname bırakarak kardeşlerden oğlunu şımartmamalarını ve ona müsamaha etmemelerini istedi. Onun cihad üzerine yetiştirilmesini ve güç ve caddiyet ile yoğrulmuş bir şekilde bu yola hazırlanmasını istedi, ta ki o büyüsün yetişsin ve güçlü bir mücahid olsun. Allah ona çok geniş bir rahmet ile rahmet etsin.

Sonra, Remzi bin Şeybe ve Hallad (Tevfik bin Attaş), Allah onları esaretten kurtarsın ve ismini burada zikredemediğim diğer birçok kardeşimiz var ki, biz isimlerini zikredemesek dahi Allah onları biliyor.

İbn Ebi Şeybe Ebu Osman en-Nehdi'nin Müslümanların Nihavend Savaşındaki zaferini Emirü'l Mü'minin Ömer bin Hattab'a nasıl getirdiğini rivayet ediyor. Ebu Osman en-Nehdi dedi ki: “Ömer'e müjdeyi vermeye gittim. Bana dedi ki Numan³³⁸ nasıl? Ona öldürüldüğünü söyledim. Bana peki şu ve şu nasıldır? Diye sordu. Ona öldürüldüklerini söyledim. Sonra dedi ki: İnna lillahi ve inna ilayhi raciun. Ben de dedim ki: İsmi bilmediğimiz diğer birçoğu da öldürüldüler. Bana dedi ki: Biz bilmiyoruz ancak Allah onları iyi biliyor.”³³⁹

Bu görev ayrıca yerel ve adanmış liderlerin destekleri ile de tamamlandı. O liderler ki onların bazısının isimleri, Asrab el Şehate: Muhammed 'Ata, Şehadet arayan kartalların prensi Mervan el Shehhi, Hani Hanjour ve Ziyad Cerrah, bunun yanında hatib Ahmed el Haznevi ve amel eden alim Abdulaziz el Umari, Allah onların hepsinden razı olsun.

³³⁸ Numan: bin Mu'az. Allah ona rahmet etsin, orduyu idare eden emirin ismi.

³³⁹ Muhammed İbn Ebi Şeybe, Kitabu'l Tanh, Hadis no: 33793, c. 6, s. 650

Mücahidlerin Korkusuzluğu, Cesareti, Yigittliği Ve Gözükaralığı:

a) Bütün gruplar kendi ana görevlerini ivedilikle ve kararlılıkla tamamladılar

1- Şehid İnşallah, Muhammed Ata'nın, (Allah ona rahmet etsin) liderliği altındaki birinci grubun uçağı sabah 7.59'da havalandı ve 8.14'te kaçırma başladı.

2- Şehid İnşallah, Mervan eş-Sehhi, (Allah ona rahmet etsin) liderliği altındaki ikinci grubun uçağı 8.14'te havalandı ve 8.42 ve 8.46 arasında bir vakitte kaçırıldı. Uçaktaki görgü tanıkları mücahidlerin bıçak ve biber gazı kullandıklarını ve bomba ile tehdit ettiklerini söylediler. Ayrıca uçuş ekibindeki pilotları bıçakladıklarını ve iki pilotun da öldüğünü söylediler.

3- Şehid İnşallah, Hani Hancur'un, (Allah ona rahmet etsin) liderliği altındaki üçüncü grubun uçağı 8.20'de havalandı ve 8.51 ve 8.54 arasındaki bir süreçte kaçırıldı. Görgü tanıkları mücahidlerin bıçak ve maket bıçağı kullandıklarını ve uçuş ekibi dahil tüm yolcuları uçağın arka kısmına götürdüklerini söylediler.

4- Şehid İnşallah, Ziyad el-Cerrah'in, (Allah ona rahmet etsin) liderliği altındaki dördüncü grubun uçağı 8.42'de kalkış yaptı ve 9.28'de havalandı. Saat 8.15'de kalkış yapması gerekiyordu ancak havalimanı yoğunluğundan dolayı rötat yaptı. Kardeşler uçuş saatleri birbirine yakın saatleri seçmişler ve bununla da diğer uçakların uyarılmasıyla gruplardan birinin sekteye uğramamasını sağlamaya çalışmışlardı. Aslında dördüncü uçak saat 9.24'te kokpite herhangi bir girişim olabileceği konusunda uyarılmıştı çünkü iki uçak ikiz kulelere çarpmıştı zaten, ancak uyarı bir işe yaramadı.

b) Şehadet arayan kartalların emiri Muhammed Ata'ya, (Allah ona rahmet etsin) kokpite girerken hiçbir problem yaşamayacağı konusunda teminat verilmişti. 9/11 komisyon raporunda belirtildiğine göre Remzi bin Şeybe (Allah onu esaretten kurtarsın) sorgu sırasında Ata'nın ona onun, eş-Şehhi'nin ve el-Cerrah'in (Allah onlara rahmet etsin) ülkenin bir ucundan diğer ucuna uçan uçaklarda maket bıçaklarını içeriye sokarken hiçbir problemle karşılaşmadığını ve kokpiti basmanın en iyi zamanının kalkıştan 10-15 dakika sonra olduğunu ve bu zamanın tipik olarak uçağın kalkışından sonra ilk defa açıldığı zaman olduğunu söylediğini dile getirdi.³⁴⁰

c) Yahudi Subayın öldürülmesi: Muhammed Ata kokpite doğru giderken Daniel Lewin isimli bir Yahudi ona saldırdı. O, Muhammed Ata ve Abdulazaz el Umeri'nin hemen arkasında oturuyordu. Lewin muhtemelen Satam el Suqami tarafından bıçaklanmıştı çünkü Suqami Ata ve Umeri'yi korumak için Lewin'in tam arkasında oturuyordu. Lewin İsrail Ordusu'nda dört sene subaylık yapmıştı.³⁴¹

340 9/11 Komisyon Raporu, s. 245

341 9/11 Komisyon Raporu, s. 5

Düşmanın zayıflığından faydalanmak:

Mücahidler düşmanın sisteminin üstesinden geldiler ve hatta düşmanı kendi sisteminin içinden vurmaya başladılar.

a) Batı artık mücahidler için bir açmaz değildir. Mücahidler Batı'nın yıllık yüz milyonlarca Amerikan doları harcamasına rağmen savunmasındaki mevcut zafiyeti Batılı güvenlik sistemlerinden daha iyi kavradılar. Buna verilecek örneklerle gelince:

1- Asrab al Istișhad'ın üç prensinin gruba katılımı Almanya'da oldu. Hatta onlar farkedilmeden Afganistan'a gidip eğitim aldıktan sonra Batı'ya geri döndüler.

2- Mücahidler Amerikan hükümetinin Körfez ülkelerine sağladığı ve onları kendilerine özendirip hayran bırakma amacıyla sundukları eğitim ve seyahat etme fırsatlarından yararlandılar. Böylece mücahidler batının bu politikasını batının aleyhine kullandı ve bu şekilde vize alan 16 mücahid Amerikan güvenlik sistemlerinin ruhu bile duymayacak şekilde pasaportlarında değişiklikler yaptılar.³²

3- Mücahidler ayrıca Amerika'da havacılık eğitimi aldılar. Dört mücahid grubun prensleri ABD'de havacılık okudu ve darbelerini planlamak, düşmanın sistemini öğrenmek ve savunmasını çözmek için ABD'de özgürce seyahat ettiler.

Mücahidler bunları başardılar çünkü onlar Batı'ya karşı hissedilen aşağılık hissi ve korkuyu aşmışlardı. Ancak entelektüel ve yazar olduklarını iddia edenler hala oyun kartlarının %99'unun Amerika'nın elinde olduğunu, Amerika ile yüzleşmenin sonucunun başarısızlıktan başka bir şey olamayacağını ve 11 Eylül saldırılarının kırk yılda bir gelecek bir başarı olduğunu vs. söylemeye devam etmektedirler.

Yermük Savaşı sırasında Halid bin Velid, Allah ondan razı olsun, Irak'a geldiği zaman Hristiyan bir Arap ona "Çok fazla Romalı ve çok az Müslüman var!!" dedi. Halid bin Velid ise "Yazıklar olsun sana! Beni Romalılar ile mi korkutuyorsun? Ordular içindeki askerlerinin sayısına göre değil dinlerini destekleme konusundaki beveslerine göre ölçülürler. Vallahi, Umarım ki el Aşkar iyileşir ve Romalıların sayısı katlanır!" diye cevap verdi.³³

Ounun atı el Aşkar Irak'tan dönüş yolculuğunda bitkin hale gelmişti.

b) Mücahidler Amerikan güvenlik sistemlerini mercek altına aldılar ve Ame-

³² Bu konu onun farkedilmesini konusunda derin pişmanlık yaşamaktadır. 9/11 Komisyon raporu, s. 563-564

³³ E. İsmaili'nin Nihaye, Cilt 7, s. 13

rikan Havacılığında kullanılan güvenlik yapılanmalarının 4 inç ten³⁴⁴ kısa bıçakları yasaklamadığı bilgisini elde edip kullandılar ki bu bıçaklar Şehid inşaallah, Ebu Turab el Ürdüni'nin (Allah ona rahmet etsin) mücahidleri eğitmek için deve ve kuzu boğazlattığı bıçakların aynısıydı.

9/11 Komisyon raporu diyor ki: "Teröristler hükümetimizdeki derin yapısal hatalardan faydalandılar.

Ayrıca diyor ki: "11 Eylül tecrübesi bize gösterdi ki Teröristler Amerika'nın zafiyetlerini çalışıp onu kullandılar."

Yahudi Haçlılara Karşı Direnmek İçin Yeni Yöntemler Geliştirmek:

Hali hazırda Batıyı teknik ilerleme noktasında yakalayacak ilerlemeye sahip değiliz. Onlar bizden birçok sebepten dolayı çok daha ilerdedirler ki bunlardan bazıları, bizdeki siyasi yozlaşma ve bilimi göz ardı etmeye sebep olan tembelliktir. Bilimsel çalışmalar yürütmek yerine biz Kelam ilmi ile uğraşmaya daldık, efsanelerle ve mistisizmle iştigal ederek vakit kaybettik.³⁴⁵ Bu mitosların örnekleri işte Batı'nın bizim üzerimizdeki üstünlüğü ve bizim her türlü ilerlemeden nasipsiz kalmamızdır. Bundan dolayı, bu süreçte biz düşmanın ürettiği silahları alt edecek silahlar geliştiremeyebiliriz ancak kesinlikle kompleks ekonomik ve endüstriyel sistemleri kullanabilir ve onların hiçbir itikad için savaşmayan güçlerini ta ki onlar kovuluncaya kadar tüketebiliriz.

Mücahidler Batı'ya malum olmayan yeni teknikler icat etmek zorundalar. İşte yolcu uçağını bir silah olarak kullanmak bu gözüpek düşünce stilinin ürünlerinden bir tanesidir.

9/11 Raporu diyor ki:

"19 adam dört kıtalararası uçağa bindiler. Planları uçağı kaçırp onları büyük güdümlü füzelere çevirmektir ki bu füzeler 11.400 galonluk jet yakıtı içeriyordu.

344 10 santimetre (Çaviren)

345 Acıbu'l' Âsâr adlı kitabında el Ceberti (Allah ona rahmet etsin), zamanının alimlerinin aktını meşgul eden son derece ironik konuları rivayet eder. Bunlardan bir tanesi Şeyh Ahmed el Damanhuri'nin Ali Beg Kebir'in önünde diğer alimlerle tartıştığı 5 konudur. (cilt 1, s. 412) Birkaç sene sonra entelektüelleri hakkında kibir sahibi olan bu alimler kendi topraklarına saldıran Fransızlar hakkında üç maymunu oynadılar ve safsatalarıyla ilgilenmeye daldılar. El Ceberti Memlüklerin 1213 Hicri yılında Kahire sirtarında Fransızlara nasıl 45 dakika içinde yenildiğini anlatır ki bu savaşta Murad Bey'in ordusu Fransızlar tarafından toptarla ve tüfeklerle öylesine vurulmuştur ki sanki yer onların ayakları altında yarıyor ve gök de üstlerinde parçalanıyor gibiydi. (Cilt 2, s. 189) Vakitlerinin tamamını felsefe ve mistisizmin boş işleriyle tüketmeye vakfeden bu sözümona azim şeyhler Fransız ordusunun inanılmaz fizik ve kimya hileleri karşısında dilenni yutmuşlardı ancak bu "hanika" hileler bugün bir ortaokul öğrencisi tarafından bile en ince ayrıntısına kadar bilinmektedir. (Cilt 2, s. 235-236) Bu fizik ve kimya olayları bu devasa alimlerin gözünde inanılması güç şeyler olarak telakki edilmişti çünkü onların zihinleri çoktan görünmez telrikalar, safsatalar ve mistisizmin mühlid sapkınlıkları tarafından emilip gitmişti. Onların haram edildikleri tartışmalara daimalen onların üzerine farz olan bilim araştırmalarından onları alıkoymuştu. Böylece de onlar cihad ve savaş için hazırlıkları yapmayı terk etmişlerdi. Eğer onlar Allah'ın emirlerine riayet etselerdi, cihad hazırlıkları yapsalardı zekalarını yararı ilim ve bilimlere uygun kullanıp şenatın dünyaya hakim olması ve İslâm diyarının ve insanların korunması konusunda kullanabilirlerdi. Bu uzun bir meseledir. Allah bizi bu konuda talekkür etmeye sevketsin.

11 Eylül 2001 günü Salı sabahı saat 8.00'de onlar Amerikan Sivil Havacılık Güvenlik Sistemleri'nin o dönemde kaçırma eylemlerine yönelik savunmasının tamamını aşmayı başarmışlardı." (Komisyon Raporu, s.4)

Bu gözüpük düşünce biçiminin örneklerinden bir tanesi de Şeyh Usame bin Ladin'in Halid Şeyh Muhammed'e saldırıları Haziran ayına kadar ertelemesi için ısrar etmesiydi. Bunun sebebi, Ariel Sharon'un Beyaz Saray'da Bush'u ziyaret edeceği dönemi hesaplayarak Beyaz Saray'a da saldırı düzenlenebilmesi idi. Sharon'un lakabı "Mişmiş" (kayısı) idi!

İki Cepheli Yeni Savaş:

11 Eylül saldırıları ve onun öncesinde ve sonrasında olan olaylar gösterdi ki, Müslüman Ümmetin mücahid öncülerinin içtihadı, Ümmeti Haçlı Batı'ya karşı iki türlü savaşa doğru çekmekti. Bunlardan birincisi: Gerillalar her yerde! Bu tür savaş, küçük gruplar halindeki mücahdilerin düşmanın çıkarları nerede ise orada bunları bulup vurması idi. Bu gerillalar yeni vuruş metodları icat edip düşmanın hiç beklenmedik hedeflerine saldırırlar. 11 Eylül saldırıları bu metoddaki saldırıların taçlanmış bir örneğidir.

Ebu Ubeyde el Kureşi der ki:

"Askeri başarı ölçüleri ile ölçüldüğünde 11 Eylül saldırıları Amerika'nın halihazırdaki askeri durumuna en büyük tehdidi teşkil etmektedir. El Kaide'nin savunmacı tarafından beklenmeyen, tanınmayan, önü alınamayan ve bilinmeyen araçları ve yolları kullanmak suretiyle ortaya koyduğu asimetrik savaş stratejisi Amerika'nın askeri üstünlüğünü sıfırlamış durumdadır. Bu ise sonuç olarak Amerika'nın uluslararası caydırıcı askeri gücünün etkinliğini azaltmıştır. İstüşhad saldırılarının yayılması ve Filistin sınırlarını aşip Amerikan savaş aygıtına yönelmesi, Amerika'nın hesaplarını karıştırdı ve Amerikan güvenlik algılamasında buharlaşmaya sebep oldu."⁴⁶

İkinci tür savaş ise Çeçenya, Afganistan, Irak, Filistin, Somali ve Cezayir gibi muntikalarda vuku bulan geleneksel gerilla savaşıdır. Bu savaş türü Amerika Birleşik Devletleri'ni hem Irak hem Afganistan'da tüketmiştir. Eğer bugün Irak'ın Müslüman Ümmet ile Yahudi-Haçlıların bir savaşım sahnesi olduğunu söylemem abartmış olmam. Hem Afganistan'da hem de Irak'ta İslâm Ümmeti'nin mücahid akıncıları büyük başarılar elde etmiş ve bunları Müslüman Ümmetin desteği sayesinde yapmıştır. Hatta bu direniş neredeyse kesin bir galibiyet safhasına ulaşmıştır -bi iznillah- ki böylesine bir zafer sadece Doğu ve Orta İslâm Dünyasında değil tüm uluslararası gidişatta büyük etki yaratacaktır.

⁴⁶ September 11 Raid: When the Impossible Becomes Possible, s. 30.

Ebu Ubeyde el Kureşî diyor ki:

“Stratejik açıdan 11 Eylül saldırıları ile el Kaide cemaati ne Sovyetlerin ne de tarihteki bir başka hasım gücün başaramadığı ölçüde Amerikan Savunma Strateji’sinin sütunlarını bertaraf etmişti. Bu sütunlar: erken uyarı, önalıcı vuruş ve caydırıcılıktır. Bu saldırılar ayrıca Amerika’yı kabiliyet kaynaklarını geniş alana yaymaya zorlamıştır ki bunun neticesinde güçlerini de geniş alanlara yaymak zorunda kalmış ve hiçbir alanda hiçbir başarı gösterememiştir.”³⁴⁷

Yukarıda zikredilenler Afganistan, Çeçenya, Somali ve benzer mekanların her birinin Müslümanların, Haçlıların dünya üzerinde kurmak istedikleri dominasyona karşı gösterdikleri direnişte kritik role sahip olduğunu göstermektedir. Bu durum, İslâm Ümmeti’nin bu ülkeleri Yahudi ve Haçlı dominyon ve saldırganlığına karşı birer dayanıklı direniş kaleleri olarak kalabilmeleri için desteklemesi gerekliliğine işaret eder.

Düşman Nasıl Savaşır?

*“Andolsun ki onların kalplerine, Allah’tan korktuklarından daha çok korku veriyorsunuz. Çünkü onlar, Allah’tan korktuklarından daha çok, sizden korkuyorlar. Çünkü onlar, hayatın ve hadiselerin gerçeklerini bilmeyen ve anlamayan bir topluluktur. Onlar müstahkem kaleler içinde veya duvarlar arkasında olmadan sizinle toplu hâlde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın. Hâlbuki kalpleri darmadağınaktır. Bu, onların akılları ermez bir topluluk olmalarındandır.”*³⁴⁸

Mübarek saldırılar ve müteakip olaylar Haçlı düşmanın savaş stiline karakteristik özelliklerini meydana çıkardı. Bunların bir özetini sunmak istiyorum:

Bombardımanlar ve Ucuz Zaferler:

“Terörist, bombası olup havagücü olmayan kimsedir.”³⁴⁹

Genelde Siyonist-Haçlılar ve özelde ise Amerikalılar, hava gücündeki üstünlüklerini necis bir biçimde kullanırlar. Yıkıcı uçaklarını ve füzelerini yıkılabilecek ne varsa yıkmak için düşmanlarının şehirlerine ve köylerine yönlendirirler. Daha sonra sivil halkın üzerine olabilecek en büyük miktarda yıkım getirinceye kadar bu saldırılarının dozlarını artırır ki düşmanlarının lider kadrosu teslim

347 September 11 Raid: When the Impossible Becomes Possible, s. 30.

348 Haşr Suresi 13-14

349 Rogue State, s.93

olmak üzere üzerlerinde bir baskı hissetsin. Maloldukları onca yaşama karşın düşmanlarının cihad operasyonlarında hayatlarını yitiren bir avuç sivil için sesseri en çok çıkanlar da yine onlardır. Sivil sakinlerin hayatlarını ellerinden alma eğilimi onlarda kadim bir gelenektir ve Batılı Haçlıların düşünce ve planlama yapılarında içselleşmiş bir hal almıştır.

İngiliz Gazeteci Robert Fisk, The Independent Gazetesi'nde 2008 sonu 2009 başlangıcındaki İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarına ilişkin bir makale yazdı. Fisk makalesinde³⁵⁰ dedi ki:

"Ve bir kez daha İsraililer Filistinlilerin üzerine cehennemin kapılarını açtılar. Bir Birleşmiş Milletler okulunda 40 sivil ölürken bir diğerinde de 3 sivil hayatını kaybetti. "Silahların Masumiyeti"ne inanan bir ordu için bir gecede Gazze'de çıkartılan fena bir iş değil, öyle değil mi? Ama neden şaşırılmı ki?

1982'de İsrail, Lübnan'ı işgal ettiğinde çoğu kadın ve çocuk olan 17,500 sivil, Sabra ve Şatilla katliamındaki 1,700 Filistinli sivil, 1996'da Qana katliamında ölen 106 Lübnanlı sivil sığınmacıları- ki bunların yarısı çocuktu ve olay BM üsünde meydana geldi, 2006'da evlerinden getirilmeleri emredildikten sonra İsraili helikopter mürettebatı tarafından öldürülen Marwahin sığınmacılarını, aynı bombardımandaki 1000 ölüyü ve Lübnan'ı işgalini unuttuk mu?

Son derece şaşırtıcı olan şudur ki birçok Batılı lider, birçok devlet başkanı ve başbakanlar ve ben, birçok gazeteci ve editör İsrail'in sivil ölümlerini engellemek için ellerinden geleni yaptıkları kuyruklu yalanını yedik. İşte bir diğer İsraili büyükelçi Gazze katliamından saatler önce "İsraililer sivil ölümlerinin önüne geçmek için mümkün olan her yolu denerler" dedi.

Ve bu bariz yalanı, sırf bir ateşkese varılmasın diye sabah akşam şakıyan tüm başkan ve başbakanların elinde dünkü boğazlamanın kanları vardır. Eğer George Bush acil ateşkese 48 saat önce talep etmiş olsaydı yaşlı, kadın ve çocuktan oluşan o 40 sivil hala hayatta olacaktı.

Olanlar sadece utanç verici değildir. Aynı zamanda mide bulandırıcıdır. Bir savaş suçunu tanımlamak çok mu zor sanki? Eğer bu aşırılığı Hamas gerçekleştirmiş olsaydı bir dakika durmaz savaş suçu damgasını vururduk. Korkarım ki olanlar bir savaş suçuydu. Ortadoğu ordularının işlediği toplu katliamlar hakkında onca haber yaptıktan sonra ki bunların arasında Irak ordusu, İran ordusu, Suriye ordusu ve İsrail ordusu bulunmakta, sanıyorum benim tepkim istihza olmalıdır. Ancak İsrail bizim "Teröre karşı savaşımız" için savaştığını iddia edi-

³⁵⁰ 7 Ocak 2009 tarihli makaleye ulaşmak için bkz: "http://www.independent.co.uk/voices/commentators/fisk/robert-fisk-why-do-they-hate-the-west-so-much-we-will-ask-1230046.html" Ayrıca belirtmek isterim ki Şeyh metnin yarısını koymuş olsa da biz orijinal makalenin tamamını buraya koydum ki okumak isteyenler metnin tamamını okumuş olabilsin. (Çeviren)

yor. İsrail Gazze'de bizim için, Batılı idealler için, güvenliğimiz için ve bizim standartlarımızda savaştığını iddia ediyor. Ve şimdi Gazze'yi ziyaret eden vahşet üzerinde bizler de suç ortaklarıyız.

İsrail ordusu'nun son dört gözü dönmüşlüğünde ileriye sürdüğü mazeretleri gazeteye rapor etmiştim. Hazır bunların bazıları önümüzdeki saatlerde yeniden ısıtılıp önümüze konulabilecek iken birkaçını tekrar edeyim: Filistinli mültecileri Filistinliler öldürdü, Filistinliler mezarlardan ölü bedenleri çıkartıp molozların arasına koydular ve bunların en ileri ucu da Filistinliler bunu hakkettiler çünkü silahlı bir fraksiyonu desteklediler ya da silahlı Filistinliler zavallı sivilleri canlı kalkan olarak kullandılar.

Sabra ve Şatilla katliamı İsrail'in aşırı sağcı Lübnanlı müttefiklerince ve İsrail raporlarına göre İsrail ordusunun müşahedesi altında, 48 saat boyunca sadece izleyip kılını kıpırdatmaması sonucu meydana geldi. İsrail suçlandığı zaman Menahem Begin'in hükümeti İsrail'e karşı dünyanın kan iftirası attığını söyledi. İsrail topçuları 1996'da Qana'daki BM üssünü topa tuttukları zaman İsrail bu kampta Hizbullah milislerinin konuşlandığını iddia etti. Bu bir yalandı. İsrail ikinci Qana katliamındaki ölmüş çocuk bedenlerinin belki mezarlıklardan çıkartılıp konulmuş olabileceğini söyledi. Bu bir diğer yalandı. Marwahin katliamı için hiçbir zaman özür dilenmedi. Köyün halkına terkedip kaçmaları emredildi. Buna itaat etmelerine rağmen bu insanlar İsrail savaş uçakları tarafından vuruldular. Mülteciler çocuklarını alıp kamyonların etrafına oturtular ki İsrailli pilotlar kamyondakilerin masum siviller olduğunu görsün. Bunlardan sadece ikisi hayatta kalabildi ve bunu ölü taklidi yaparak başardılar. İsrail bir özür bile dilemedi.

12 sene evvel bir başka İsrail helikopteri yine İsrail tarafından boşaltılması emredilen bir köyün sakinlerini taşıyan bir ambulansa saldırdılar ve üç çocuk ile iki kadın öldürüldü. İsrail ambulansa Hizbullah milislerinin olduğunu söyledi. Bu gerçek değildi. Bu haberlerin hepsini ben yaptım, hepsini araştırdım, hayatta kalanlarla konuştum. Bunu benim gibi yapan birkaç meslektaşım da vardı. Kaderimiz, tabii ki, yalanların en korkuncuydu: Biz anti semitik olmakla suçlandık!

Ve şimdi söyleyeceklerimi en ufak bir şüphe kırıntısı olmadan yazıyorum: Bir bu yalan dolan dolu büyük uydurma hikayeleri yeniden duyacağız. Suçlayacağımız bir Hamas'ımız olacak ve Allah bilir onları bu suçu eklemeyen suçlayacağımız çok şey olacak. Mesela hiç şüphesiz elimizde mezardan alınan cesetler yalanı olacak, mesela neredeyse hiç şüphesiz Hamas BM'ye ait bir okulda konuşlandı yalanı olacak ve kesinlikle Anti semitizm yalanları olacak. Sonra liderlerimiz üfleyecek, püfleyecek ve dünyaya ateşkesin Hamas tarafından

bozulduğunu söyleyecekler. Ancak o bozmadı. Bunu İsrail ilk olarak 4 Kasım'da bir bombardımanla 6 Filistinliyi sonra 17 Kasım'da diğer bir bombardımanda diğer 4 Filistinliyi öldürerek bozdu.

Evet, İsrailliler güvenliği hak ediyor. Gazze etrafında son on senede 20 İsraillinin öldürülmüş olması içler acısı gaddarca bir istatistik cidden. Ancak bir hafta içinde 600 Filistinli öldürüldü. 1948'den bu yana binlercesi öldürüldü... Bu olanlar normal Orta Doğu taşkınlıklarından çok 1990'lardaki Balkanlarda yaşanan kan banyosunun seviyesinde bir hunharlığı çağrıştırıyor. Ve pek tabii ki, bir Arap durdurulamaz bir öfke ile Batı'ya karşı gazaplandıktan sonra hareketlenip eline Molotof kokteyli aldığında zaman biz bunun bizimle hiçbir alakası olmadığını söyleyeceğiz. Bizden neden nefret ediyorlar, soracak mıyız? Ancak izin verin de cevabı bilmediğimizi söylemeyelim."

Bu kitabın amacı Amerikan yerlilerinin imhası, Japonya'ya atılan yanıcı misilet bombaları, Hamburg ve Dresden gibi Alman şehirlerine yönelik hava bombardımanları, Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombaları, Portakal gazı ve halı bombalamalarına, napalma maruz kalan Vietnam'ın durumu, Irak işgalinde hayatını kaybeden bir milyon Müslüman çocuğun ahvali³⁵¹, Afganistan ve Irak'ta öldürülen yüzbinlerce masum sivilin kanları, seyreltilmiş uranyum kullanılması³⁵² ve İsrail'in taşkınlıklarına destek olunması gibi bitmez tükenmez Amerikan cürümlerini rivayet etmek değildir. Ben sadece Amerikan bombalamaları ile ilgili kendi şahsi tecrübemi adil ve müşerref okuyucuya arz etmek istiyorum. Bu tecrübe açık ve kısa bir şekilde Amerika'nın nasıl kadın ve çocukları hedef aldığını göstermektedir. 29 Şaban 1422 (15 Kasım 2001) günü saat gece 11 sırasında Şeyh Celaleddin Hakkani'nin Gardez'deki evine ilk füze isabet etti ve yere çakıldı. Benim iki kızım ve kardeş Fehm Nasr (Muhammed Salah, Allah ona rahmet etsin)'in iki torunu yıkılan odanın duvarlarını aşmış düzlüğe çıkmayı başardılar. Onların arasındaki en büyükleri en fazla 12 yaşındaydı. Sonra çatıya çıktılar. Amerikan uçakları onları tespit ettikleri an, Ceride-tul Hayat tarafından ifade edildiğine göre, 5-10 dakika sonra evin üzerinden tekrar uçuş yaparak evdeki herkesin ölmüş olduğundan emin olmak istediler ve bombardımana tuttular. 3'ü kadın 11'i çocuk olmak üzere 17 şehit, inşallah, o gece orada hakka kavuştu. İşte Amerika'nın dünyaya ve Müslümanlara yönelik barbarlık kayıtlarına geçecek bir tane daha kasıtlı çocuk ve kadın katli.

³⁵¹ Bir Amerikan Dışişleri Eski Bakanı Madeline Albright'e Irak'ta yaptırımlar sonucu hayatını kaybeden yarım milyon çocuğun durumu sorulduğunda ünlü cevabı "Evet, buna değirdi" diye yanıt verdi. (Al Qaeda: The Secret Society)

³⁵² Amerikan gücü ve müttelikten birinci körfez savaşında 320 ton'dan fazla seyreltilmiş uranyum kullandılar. İkinci körfez savaş ve Afganistan'a gelince, kaç ton kullanıldığı kimse tarafından bilinmiyor. Ancak kesin bilinen bir şey var ki o da ilk savaşta kullandılardan çok daha fazla miktarda uranyum kullanıldı. Bunu Amerikalıların kendileri Bağdad'da ifade ettiler. Uranyum bombasına gelince, seyreltilmiş uranyum canlılara ve çevreye sırayel ederek radyoaktif özelliğinin gereği olarak zarar vermeye başlar. En zararlı formu toz ve toprak ile toprakla temasına bağlıdır ki bombaların patlaması sonucu tam olarak bu meydana gelmektedir. Sağlıklı sonuçlarından bazıları radyoaktif, düşük, aköz kansen, sindirim sistemleri kansen ve böbrek yetmezliğine yol açmasıdır.

Daha önce bahsettiğim gibi, bu şekilde metodlarla ulaşılan zafer gerçekten ucuz bir zaferdir. Hem ahlaki hem askeri açıdan ucuzdur çünkü uzun ömürlü değildir. Afganistan ve Irak'ta olup bitenler Amerika'nın basit savaş stratejileri. nin başarısızlığına kanıt olmaktan başka nedir?

Taşeronları ve Hainleri Kullanmak:

Haçlı düşmanın ikinci savaşma karakteristiği, özellikle de Amerika'nın savaşma stili, taşeronlar, hainler ve hatta paralı askerler kullanarak onları ön ateş hattı cephesine iterken Amerikalıların kendilerinin cephe gerisinde durması ve onların taşeronları başarısız olmadıkça veya onlara olan güven azalmadıkça kendilerini tehlikeye atmaması şeklinde özetlenebilir. Buna ilişkin örneklerle gelince, bu örnekler şunları içermektedir:

a) Kuzey İttifakı'nı Afganistan'da Amerikan çıkarları için taşeron olarak kullanmak:

Mübarek 11 Eylül saldırılarından evvel Amerikalıların Ahmed Şah Mesud ve onun Kuzey İttifakı'nı Taliban ve el Kaide'ye karşı nasıl kullandığını daha önce anlatmıştım.

Amerika Afganistan'ı işgal planlarını icra etmeye başlayınca yerel bir Afgan taşeron aramaya başladılar. Onlar, halihazırda Taliban'a karşı savaşmakta olan ve silahlı unsurları sahada olan Kuzey İttifakı'ndan daha uygun bir hizib bulamadılar. Böylece Amerikalılar yükü kendi omuzlarından biraz olsun atmak, askerlerinin ölüm sayılarını azaltmak umuduyla Ahmed Şah Mesud'un ölümünden sonra grubun içinde bulunduğu duruma rağmen hemen bu ittifakı kullanmaya koştular. Michael Scheuer 2004'te şöyle yazıyor:

“Mesud'un ölümü, grubun ulusal bir hükümet olarak işlev görebilme mükteridiyatını söndürmesi bir yana Kuzey İttifakı'nın bir siyasi-askeri güç olarak hayatta kalmasını imkansızla soktu...”

Mesud, Kuzey İttifakı'nın ta kendisiydi. Hiçbir halef bırakmadı ve o yaşarken belliydi ki İttifak'ın diğer liderleri -Muhammed Fehim, Abdullah Abdullah, Raşid Dostum, Yunus Kanuni ve benzeri- en iyi ihtimalle ikinci adam olma pozisyonundaydı, belki büyük bir liderin altında çalışabilirlerdi ancak lidersiz bir durumda onun ayakkabısını bile dolduramazlardı. İttifak içinde çok fazla saygı görmüyorlardı -her ne kadar Kanuni Mesud'un Güvenlik Şefi olmasından dolayı korkulan bir figür olsa da- ve her biri uluslararası bağlamda tanınmayan kişilerdi.

Ani bir örgütsel darbe ve Taliban tarafından vurulan nihai askeri darbe ile yüzleşince Kuzey İttifakı liderleri bir son saniye yaşam umudu olarak, Mesud'un

ölümünün ardından gelen 48 saat içinde New York ve Washington'a saldıran el Kaide'ye karşı, hayatta kalma sistemi olarak bilinen Amerika'dan bekledikleri desteği buldular. Saldırı karşısında afallamış ve kendi askeri varlığının cevap verme kabiliyetinin acı bir şekilde yetersizliğini görmüş Washington, Kuzey İttifakı ile uzun süredir varolan bağlarını yeniden faaliyete geçirmek, onun kaçınılmaz çölüşünü geciktirmek istedi. Şüphesiz, Bush yönetimi onu Amerika'nın hava gücü saldırılarına fitri bir göz boyama vitrin dekorasyonu olarak kullanarak Kuzey İttifakı'nı öylesine ayakta tutmaya çalıştı ki bir noktada Kuzey İttifakı'nın liderleri gerçekten Taliban'ı yenip savaşı kazandıklarını düşünmeye başladılar.³⁵³

Böylece, savaşın çoğu hala savaşılmak üzere bekliyor. Bu öyle bir savaş ki eğer Amerika çok daha büyük piyade güçlerini sahaya sürmez, El Kaide isyanını ve Taliban'ı alt etmez ve Afganistan'ı süresiz bir işgale girişmez ise Kuzey İttifakı asla galip olamaz. Bu senaryo, Mesud'un halefleri kadar şanslı adamlar için bile fizanda olacak kadar uzaktır.³⁵⁴

Scheuer bunları 2004'te yazdı. Eğer bugün yazacak olsa ne yazardı? Allah Subhane ve Teala diyor ki: *"İşte kalplerinde bir (nifak) bulunanların, "Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz" diyerek onların arasında koşup durduklarını görsün. Ama Allah, yakın bir fetih veya katından bir emir getirir ve onlar içlerinde gizledikleri nifaka pişman olurlar."* (Maide, 52)

İlginç olan şudur ki tüm fraksiyonları ile birlikte Müslüman Kardeşler hareketi Burhaneddin Rabbani ve Sayyaf ile benzerlerinin Kabil'e Amerikan tankları ile onların bayrakları ve füzelerinin koruması altında girilmesine yönelik hiçbir itiraz, eleştiri, karşı çıkma ve hatta serzeniş dahi getirmedi. Onlar uluslararası toplumda bu kimselerin müttefikleridir ve bunun böyle olmasından gurur duyuyorlardı. Kuzey İttifakının ve benzerleri Amerikan taşeronlarının da Taliban yönetiminin Pakistan'ın uzantısı olduğunu ve kendilerinin Afganistan'ın bağımsızlığı için savaştığını söylemeleri ancak bunu söylerken kırktan fazla ülkenin Afganistan'ı işgal etmek ve bu taşeronlara Kabil'in üzerinde hakimiyet kurdurmak üzere ordularını göndermiş olmaları son derece ironiktir.

b) Pakistan Rejimini Kullanmak:

2004 yılında yayınlanan örneklerden bir tanesi de Burhaneddin Rabbani'nin (Afganistan'da Taliban yönetimi varken ve Rabbani'nin elinde ülkeyi yönetme beğinden azı bulunuyorken uluslararası alanda meşru Afgan başkanı olarak tanınan eski Afganistan Devlet Başkanı), Al Jazeera televizyon kanalında yayınlanan "Nuqtat al Nizam" isimli programda kendisinin ve Kuzey İttifakı'nın askerlerinin Kabil'e Amerikan tanklarının üstünde girdiklerini reddetmesidir. Hatta şehre kendi güçleri ile girdiğini iddia edip böbürlendi. Nebi Aleyhisselatu ves-selamın (s) sözlerinde haklı ne güzel söylüyor: Eski peygamberlerin halka ilettikleri kavillerden binsi şudur "Eğer utanman yoksa ne utanman olur ya?" Al Mutanabi şiirlerinden birinde diyor ki "Eğer utanma bir kere bir yerde yalnız kalsaydı Şeytanın kâlele edip savaş çağrısı yapardı."

Şeytanın kâlele edip savaş çağrısı yapardı."

Pakistan Rejiminin toptan boyun eğmesinden dolayı Amerikan hükümeti onu kendi çıkarlarına hizmet eden bir kurum haline getirmişti. Pakistan önelebileceği her şeyi önermişti ve Pakistan'ın evlatlarını öldürmeye, Pakistan köylerini imha etmeye ve Amerikan güçlerine sadece Amerika'yı memnun etmek pahasına Pakistan'daki hedefleri vurma izni vermeye gidecek kadar kendini kaybetmişti. Buna Pakistan'daki, sayısı hiçbir fani tarafından bilinmeyen tutukluları da ekleyin. Pakistan devletinin liderinin Amerika'nın rüşvetlerini elde etmek için ülkeyi feda etmedeki ısrarı ülkenin varlığını tehlikeye soktu. Ulusal güvenlik bazında Pakistan'ın büyük düşmanı onu hem doğudan hem de batıdan saran Hindistan oldu. Pakistan ayrıca Afganistan gibi derin bir stratejik müttefiki de kaybetti. Pakistan, Amerika'ya nükleer silahlarının sırlarını sundu ve liderleri de ordularını kaybedecekleri mukadder olan, kendi insanlarına karşı açtığı bir savaşta kullandılar. Pakistan'ın kabilelerin yaşadığı bölgesinde hayatlarını sürdürenler halihazırda kabilelerin desteklediği Pakistan Taliban'ı ile diğer orduların desteklediği Pakistan ordusu arasındaki bir savaşa tanıklık etmektedir. Ordu ne zaman bir saldırıya niyetlense bu saldırı hüsrarla sonuçlanmaktadır. Sonrasında Pakistan Taliban'ı ile ateşkes imzalamak zorunda kalıp daha sonra Amerikan baskıları sonucu bunu bozmak zorunda kalmaktadır. Sonra yeni bir savaş serisi, yeni yenilgi, yeni anlaşma, yeni ihlaller ve tekrar ve tekrar... Böylece ordunun morali sıfırlanmaya doğru gitti ve ordudaki birliklerinden fevç fevç kaçışlar yaşanmaya başladı, birçokları da ilk çatışmanın akabinde birkaç savaşa girer girmez Taliban'a teslim olmaya başladılar.

Pakistan'ın Hint altkıtasında Müslümanlar için bir yurt yaratma idealine gelince, Pakistanlılar kendi hükümetlerinin Pakistan ve Afganistan'da Müslümanları nasıl öldürdüğünü, Mescid el Ahmar ³⁵⁵ örneğinde olduğu gibi Amerika'nın emriyle camilerde bile kıyımlara giriştiğini görünce kendiliğinden çöktü.

Afganistan örneği İslâm dünyasında benzerleri çokça varolan örneklerden sadece bir tanesidir. Bu, hain yöneticilerin Müslümanları alçaltma, onları köleleştirme, kanlarını akıtma, mahremlerine saldırma ve bunu İslâm düşmanlarının çıkarlarına hizmet etme doğrultusunda yapma konusundaki isteklerinin ve ciddi müdahalelerinin bir göstergesidir. Eğer Pakistan hükümetinin hiyaneti olmasaydı, Amerikalılar ne Afganistan'ı işgal edebilir ne de tutunabilirlerdi.

İhanet:

İhanet ve sözlerden caymak Haçlıların savaşta en çok kullandıkları tekniklerden biridir. Benim neslim ve benden önceki nesiller de İngilizlerin Şerif Hü-

355 Meşhur, üzücü olayların yaşandığı Lal Mescidi vakası. (Çeviren)

sevine karşı nasıl hıyanet ettiğini tarih kitaplarından okuduk. Ona bir Arap Kralığı tesis edebileceği konusunda söz verdikten sonra Balfour Deklarasyonunda Yahudilere de Filistin'de bir yurt edinecekleri sözünü vermiş ve Sykes-Picot anlaşması ile de Fransızlara Şam beldesini vadetmişlerdi.

Günümüzdeki Haçlılara gelince, onlar da aynı tür bir hainliği fiiliyata döktüler. Bu örneklerin en barizlerinden bir tanesi de Qala al Jangi vakası³⁵⁶ ve Sheberghan Hapishanesi vakasıdır.

Şimdi sarfedeceğim cümleler, Kabil Cephesi'nde Arap mücahidlerin lideri, sonra mübarek saldırılardan önce Amir el Ensar Tugayları temsilcisi ve mübarek saldırılardan sonra el Kaide'nin Afganistan'daki askeri saha komutanı olan fazi-letli Şeyh Abdulhadi el Iraki'nin, (*Allah onun esaretini sonlandırsın*) romanından alınmıştır. Bu dokümana internet ortamında ulaşılabilir.

"Büyük Kale Cengi (Qala-i Jangi) Muharebesi

Unutulmuş melhame³⁵⁷... Şehidlerin melhamesi... Qala-i Jangi savaşı şehitle-rinin duyulmamış hikayesi... Titreyip sallanmayı reddeden yiğitlerin...

Gerçekten onların kahramanlıklarına ve eğer yaşasalardı uğruna savaşacakları şeyi alçaltmamak adına zayıflayıp vazgeçmemek için gösterdikleri kararlılığa nasıl bir başlık verilir de o başlık adaletli olur, bunu bilmiyorum. Onlar Allah'ın düşmanları tarafından, bir sopa ile yönetilen, baş eğmiş ve hakir görülmeye boyun eğmiş, bunun karşılığında düşmanlarından bu aciz dünya hayatının zevk-lerini ve yaşamayı dileyen diğer insan toplulukları gibi değildiler.

Ben onların emiri idim ancak Allah bu zor ve belirleyici anlarda onlardan uzak olmamı istedi. Bu kendi gözlerimde buna şahit olduğum ilk sefer değil. O şehadete erişen kimseler Allah tarafından seçildi ve alındılar.

Kuzey Afganistan'daki cephelelerde savaşma kararı alındıktan birkaç ay sonra Kuzey Kabil cephesinde uzun süre geçiren askerlerden azimli bir grubu seçtim ve cömertlikleri hudut tanımayacak kadar çok olan bu kardeşlerden iyi ve sabırlı bir grup meydana getirdim....

Onların hepsi birer aslandı ve hiçbirisi diğerinin üzerinde racih değildir. Biz-leri biraz teskin eden şey, onların Allah'ın düşmanları olan münafıklar ve Ame-

³⁵⁶ Bayraktar, CIA ve Kuzey İttifakı işbirliğiyle mücahidlerin Dostum'un karargahı olan Qala al Jangi'ye alınıp orada isyan başlatmaları, 10 Ocak 2001'de binu (Johnny Span) öldürmeleri ve 25 Kasım-1 Aralık 2001 tarihleri arasında tutsaklıklarını bir anı karşı saldırıya dön-üşlerini konu alan olay. Mezar-ı Şerif Savaşı olarak da bilinen bu vakanın gerçek görünüşleri Amerikalıların çektiği ilgili belgeselerde mevcuttur. (Çeviren)

³⁵⁷ Melhame kelimesi Arapça "el" anlamına gelen "Lahm" kelimesinden türemiştir. Her yeri mezbahaya çeviren, düşmanın karşılıklı olarak organlarını yerlere saçana kadar savaştığı büyük savaşlara "Melhame" denir. Kıyamet alametlerinden biri olan "El mel-hame" Kubra'da, yani en büyük kanlı muharebe de böyle olacak ve Müslümanların zaferiyle sonuçlanacaktır inşallah. (Çeviren)

rikâlılara karşı en onurlu savaş alanında savaşırken Rahman, Rahim ve en cömert olan Rablerine gitmiş olmalarıdır.

Amerika'nın, Afganistan'a yönelik Haçlı Seferi Mücahidlerin, kendini bilmezlik içinde Müslümanların mahremlerini çiğneyen ve Yahudilerin Filistin'deki kardeşlerimize karşı giriştiği hadsizliğe destek veren Amerika'ya bir cevap olarak New York ve Pentagon'a yönelik üstlendiği kahraman ameliyelere karşılık başladı.

Mezar-ı Şerif'e yönelik bombardımanlar özellikle Raşid Dostum'a³⁵⁸ ve onun Şii müttefikleri olan Hazaralara³⁵⁹ yol açılması, onlara şehri kontrol etmeleri noktasında yardım edilmesi, Havalimanını ve benzeri yerleri ele geçirip oraların Amerikalılar için kurtarılmış bölgeler ilan edilmesi ve bununla operasyonları genişletip büyük bombardımanlara ve acımasız taarruzlara rağmen yerlerinde durup mevzilerini kaybetmeyen Taliban'a ait lokasyonlara ulaşip oraya tutunulması için iyice yoğunlaştırıldı. Amerikalılar, planlarının onları saran umutsuzluğa kendileri ile beraber gark olmasından dolayı zordalardı. Daha sonraki gelişmeler gözlemcilerin ve hatta Taliban'ın içinde olup Şeriat ve Kur'an devletinin savunan kimselerin dahi akıllarını karıştırdı.

Emirü'l Mü'minin'in emirleri hala son derece vazih ve sarihti: "Mevzilerinizde tutunun ve aranızdaki son adam ölene kadar pozisyonlarınızı korumak ve savunmak için cihad edin. Hayatlar Bush'a ait değildir ki o sizi onu elinizden almakla tehdit etsin ya da kimin yaşayacağına o karar versin."

Onların moralleri çöktükçe bombardımanlarının yoğunluğu da her geçen saniye adım adım artmaya başladı. Vahşi bombardıman ikiye katlandı ve Mezar-ı Şerif'in tüm cephelerini kapsayana kadar geniş satha yayıldı. Kandahar'ın merkezinden Emirul Muminin'in başkentinin yanındaki köylere ve onun yedek kuvvetlerinin bulunduğu yerlere kadar uzanmıştı ki Emirü'l Mü'minin ve Şeyh Usame bin Ladin'in orada olduğuna dair şüpheleri vardı.

Bombardımanın yoğunluğu ile mukayese edildiğinde cephedeki kurbanların sayılarında artış yoktu ancak buna mukabil sivil kurbanların sayıları gittikçe artıyordu.³⁶⁰ Bombaların ağırlığı 8-9 ton idi ve Nükleer silahlar icat edilmeden önceki en büyük silah sınıfına giriyordu. Bu bombaların neden olduğu korkuyu gören Taliban'ın savaşçılarının moralleri dramatik bir düşüş yaşadı. Mezar-ı Şerif'ten geri çekilme erken bir bildirim veya çekilme organizasyonu olmadan yapıldı. Daha sonra Arap kardeşlerin bulunduğu Takhar cephelerinden geri çekilme emri verildi. İşte hikâyenin başladığı yer de burasıdır.

358 Bir dönemler Türkiye'de yayın yapan televizyon kanallarında "Türk Dostu Özbek General" diye 24 saat propagandası yapılan mümin. (Çeviren)

359 Afgan Şaîleri olan Hazaralara bugün Suriye sahasında Rejim ve İran'ın yanında savaşırken rastlamak mümkün. (Çeviren)

360 Amerikalı Haçlıların, cephedeki savaşçılara baskı yapmak için nasıl kasıtlı olarak sivil halkı vurduğuna dikkatini çekmemi

Mücahid Tugay³⁶¹'nin yerleri (birkaç ay önce Emirul Muminin'in oluşturduğu 1200'den fazla mücahiddeden müteşekkil bir tugay), Amu Derya nehrinin kenarından başlayıp Khwaja Ghar yönetim bölgesinin merkezine kadar olan yerd. Kuzey Afganistan Askeri Komutanı Molla Fadl'a göre Tahkar ribat bölgesinden Kunduz'a (Takhar eyaletinin merkezinden 70 km) kadar geri çekilme emrinin verilme sebebi safları organize etmek ve kayıpları azaltmaktı. Bunu, Güney Afganistan Taliban komutanlığından Kuzey'in ayrılmasından sonra, Mezarı Şerif, Samagnan, Puli Khumri ve sonra Bamyan'ın Amerikalı ve Haçlıların müttefikleri olan Kuzey İttifakı'nın ellerine düşmesi izledi. Bunun yanı sıra Taliban'ın safları Molla Ömer'in sürekli olarak direniş ve savunmayı teşvik eden "Ya Allah'ın kanunlarını ve dini korumak yolunda hevesli ve şerefli bir hayat ya da ölüm ve şehadet!" uyarılarına rağmen Taliban'ın safları son derece ileri bir kaos ve bozgun durumuyla boğuşuyordu.

Başlarda Tugaydaki kardeşlerin moralleri çok yüksek olduğundan teslim olmayı reddettiler. Son iki gün son derece yoğun kara bombardımanı ve Amerikan Haçlılarının hava gücü desteğine rağmen düşmanın birkaç saldırı girişimini püskürttüler ki bu denemelerin sonuncusu tam 12 saat sürdü ve düşman bir karış bile ilerleyemedi. Bu süreçte Talibanın liderleri teslim olmayı düşünüyordular ve Taliban'ın geri kalanı birkaç gün önce teslim olmuştu bile. Hala, Arap kardeşlerden 25'i herkes teslim olduktan iki gün sonraya kadar teslim olmayı reddettiler. Onlar kesin surette muhasaraya alınmışlardı ancak düşman onların saflarını bozamadı ve pozisyonlarını kıramadı.

Khwaja Ghar'dan Dasht-e Archi ve Kunduz'a giden geri çekilme hattı ifşa olmuştu. Bu alan ağaçlardan tamamen arınmış çöl gibi bir araziden müteşekkildi. Bütün yol boyunca hava araçları geri çekilen askeri araçları hedef aldı ancak Allah'ın tевfiki ve koruması ile hiçbirini isabet ettiremedi.

Tüm bu kuvvetler Kunduz şehrinin etrafına konuşlandığı vakit Kuzey İttifakı güçleri şehri olduğu gibi kuşatmaya aldı. Bir yanda Mezar-ı Şerif'ten gelen (Dostum ve Hazaralara ait) gilimjam kuvvetleri vardı. Diğer yanda liderleri birkaç hafta önce suikastla öldürülen Shura-e Nazar kuvvetleri vardı. Bu iki kuvvet arasında kim önce şehre girecek ve ganimetleri ve parayı alacak rekabeti vardı. Dostum'un kuvvetleri Amerikalılar tarafından desteklenirken Shura-e Nazar tamamen İran ve Rusya tarafından destekleniyordu. Ancak iki grup da Amerikan hava gücünden istifade ediyordu.

Eski komünist General Dostum, Taliban'a silahları ile birlikte teslim olmaları karşılığında güvenli bir şekilde evlerine gidebileceklerini teklif ederek barışçıl bir pazarlık yapmak için elinden geleni yaptı....

Bölgede yerleşik haldeki halk, Amerikan hava saldırıları askeri alan, köy ve meskûn mahallatı gözetmeksizin her yeri yakıp tarumar ettiğinden dolayı Taliban üzerinde vazgeçmeleri ya da geri çekilmeleri konusunda baskı yapıyordu. Taliban direndikçe Dostum sayısının güvenceler vermeye ve sözler savurmaya devam etti. Böylece o en büyük rakibi olan Shura-e Nazar güçlerinin lideri komutan Muhammad al Fahim'i geride bırakacak, Kunduz'a girip orayı kendi topraklarına katacak ve Amerikan patronlarının gözünde statüsünü ve pozisyonunu yükseltecekti.

Görüşmeler sırasında tam olarak ne oldu bilemiyoruz. Anlaşma Afgan olmayan mücahidlerin bölgeyi terketmeleri ve güvende olabilecekleri Mezar-ı Şerif'e götürüleceklerini söylüyordu. Sonra onların varışının akabinde geri kalan Taliban kuvvetleri Dostum'un kuvvetlerine teslim edilecekti ki bu sürpriz olarak geldi. 350 mücahidi taşıyan ulaşım araçları, 154 Arap kardeş (Arapların toplam sayısı), 100 Özbek, Tacik ve Pakistanlı mücahid ve bunun yanında Taliban'dan bazı mücahidler Dostum'un güçlerine ait 4 araca bindirildiler ve yol boyunca onların güvenliğini temin etmek için de Peştu komutan Nasser Khrwi'nin milisleri onlara eşlik etti. Onları yol üzerinde hiç kimse durdurmadı. Mezar-ı Şerif'e yaklaştıklarında gün doğmak üzereydi. Şöför yavaşlamaya başladı ve durup "Mezarı Şerif şehrinin arkasındaki Balkh Kal'a'ya gidiyoruz. Oraya gitmek için iki yol var, uzun yol Mezar'ın etrafından gidiyor, kısa yol ise şehrin içinden gidiyor. Ancak kısa yol riskli çünkü Hazaralar bizim emirlerimize itaat etmeyecektir. Korkarız ki onlar size zarar verir ve problem çıkartırlar. Uzun yol da tehlikeli, çünkü biz sizi Balkh'a Dostum'un bilgisi dışında götürüyoruz ama korkarız ki gün ışığı sökünce onun casusları sizin mevcudiyetinizi öğrenir ve işleri zora sokarlar. Bundan dolayı şehre giden yolun güvenli olup olmadığını kontrol etmek için bir araç yollayacağız, sonra da gelip rehberlik edecek" dedi.

Araç şehre yollandı. Bir saat sonra, ilk araç geç kaldı bahanesiyle ikinci araç da yola çıkartıldı. Sonra gün ışmasıyla birlikte önce üçüncü sonra dördüncü araçlar yola çıkartıldılar.

Kardeşler gittikçe daha çok şüphelenmeye başladılar. Etraflarına baktılar ve görebildikleri hiçbir coğrafi ayırt ediciliği olmayan, vadileri ve tepeleri olmayan alabildiğine geniş bir düzlüktü. Aniden onlara doğru gelmekte olan tankların sesi duyuldu. Öndeki adamlar daha yakından bakmaya gittiler ve bunu sadece şüphelerini defetmek için yaptılar. Ancak tanklar doğrudan onlara doğru gitmiyordu. Onların bir kısmı sağılarından bir kısmı sollarından geçtiler.

Yetkililer hızlı müzakerelerde bulundular ve Araplar önde, Özbekler yanda ve Pakistanlılar arkada olacak şekilde bir halkavari defans hattı teşekkül ettirdiler. Mücahidler veteran savaşçılar olmanın verdiği tecrübe ile hemen pozisyonlarını

aldılar. Bu esnada silahları hala kendileri ile birlikteydi. Düşman etrafı tamamen muhasaraya aldı, kardeşler kendilerini hazırladılar ve silahlarını hazırladılar.

Şehir merkezinden geçişi kontrol etmek ve ayarlamak için giden araçlardan bir tanesi kardeşlerin olduğu yere doğru yaklaşımaya başladı. Kardeşler yakınlaşmasına izin verdiler. Yetkili araçtan indi ve gruplardan sorumlu olan kişiye doğru koşmaya başladı. Kalbi korku ile dolup taşıyordu....

Afgan, kardeşleri sakinleştirmek istiyor gibi görünüyordu. Her şeyin yolunda olduğunu, Raşid Dostum'un olaylardan artık haberdar olduğu için herkesi kendi kalesinde muhafaza etmek istediğini ve bunda ısrarcı olduğunu söyledi. Tek yapmaları gereken silahlarını teslim etmektir.³⁶² Kardeşler haliyle telaşlanmışlardı. Bu münafıklardan hiçbiri şimdiye kadar onlara yakınlaşmamışken bunu nasıl yaparlardı? Haçlı Amerika'nın vahşi bombalamalarının desteğini alan sayısız saldırıları püskürtmüşlerdi. Afgan rehber kardeşlerin silahları teslim etmeme yönündeki ısrarını anlayınca Kunduz'daki Molla Fadl'ı arayıp direktifini almalarını önerdi. Kardeşler ellerindeki sahra tipi alıcıyı oraya, alana kurdular....

Bizimle konuşmaları bitince Molla Fadl'ı aradılar ve Molla Fadl onlara Taliban'ın geri kalanının Kunduz'da güvende olması için talimatlara uymalarını ve silahlarını teslim etmelerini söyledi. Onlara dedi ki: "Silahlarımızı teslim etmedik. Ancak eğer siz problem çıkartırsanız bize saldırır ve bizi bombalarlar. Kuvvetleri şimdi şehre girmeye başladı. Dinleyip itaat etmen gerekiyor. Bu, olabildiğince çok Taliban'ın hayatının korunabilmesi için Emirul Muminin tarafından verilmiş emir gereğidir!!!" Kardeşler yine de silahlarını vermede tereddüt ettiler. Bunun üzerine Molla Fadl, bizim Khwaja Ghar ve Dast e Archideki operasyon emirimiz olan Molla Zakir AbdulKayyum'u arayıp onlara ulaşmasını istedi.

Bundan sonra kardeşler isteğe boyun eğdiler. Kendi aralarında ağır silahları ve recekleri ve acil durum olursa diye ihtiyaten küçük silahları, bombaları ve bıçakları saklayacakları konusunda anlaştılar. Birçoğu kararsızlık ve olan bitene yönelik besledikleri hayret ve şaşkınlık içinde silahlarını yere koymaya başladılar.

Onlar silahlarını yere bıraktığında rehber düşman kuvvetine gidip onlara ilerlemeleri ve silahları almalarını söyledi. Sonra rehber kardeşlere dönüp yeniden ellerinde olan, sakladıkları saklamadıkları silah namına ne varsa teslim etmeleri gerektiğini söyleyince kardeşler bütün silahlarını verdiklerini söylediler. Onların matçılığını görünce onlardan Mezari Şerif'e gitmek üzere araçlara binmelerini talep etti.

³⁶² Çarpışma da Qala-ı Jan'ı'da çekilmiş videolarda ve sorgu videolarında mücahidlere "neden teslim oldunuz" sorusu sorulunca yüzlerce kez "şişimşığı görmek mümkündür. Mücahid bu bir anlık şaşırma anından sonra şöyle söyler: "Teslim olma diye bir şey yok, biz teslim olmuştuk." (Çeviren)

Yaralıları taşıyan araç bir rehber ile birlikte önden gitti. Usame el Hadrami ve Naser el Abini, dört yaralıdan ikisini teşkil ediyordu. Onlar, daha önce vuku bulan obüs atışları sonucu yaralanmışlardı. Araç karavanın önünden seyretti. Şehre ulaşınca Şii Hizbi Vahdet kontrol noktasında durdu. Onların arasında bir Arabın olduğunu öğrendikleri vakit Afgan rehberden araçtan inmesini istediler. Rehber onlara bu Arabın kendilerinden biri olduğunu, Komutan Nasser'in adamlarından olduğunu ve onunla beraber olanların hapishaneye götürülmekte olan esirler olduğunu söylese de fayda etmedi. Önce onu dövüp ağza alınmayacak kelimeler ettiler sonra da yaralıyı dövmeye başladılar. Sonra herkesi sorgu kamplarına götürdüler. Burada, yaralı olup onlarla beraber hapishaneye götürülen Afgan Talibanlı kardeşlerden bir tanesi hikâyenin geri kalanını anlatıyor:

"Herkesi fena halde dövmeye başladılar. Sonra arabayı dışarıda durdurup beni sorgulanmam üzere çağırdılar. Onlara "Ben onlardan değildim, ben yaralıyım sadece onlarla birlikte aynı araçta geldim" dedim. Onlar cevaben "Eh, biz bundan pek emin değiliz, kurtulmak için ne kadar ödeyeceksin?" dediler. O esnada kardeşlerin kendi aralarında toplayıp aracın motoruna sakladıkları paralar ve silahlar aklıma geldi. Bunların çalınma riski ile beraber... Kendi kendime aracı nasıl olsa alacaklar, silahı kendimi kurtarmak için kullanabilirim diye söyledim. Onlarla pazarlık ettim ve anlaşmayı kabul ettiler. Onlara yerini söyledim onlar da gidip yerinden aldılar. Ancak geri geldiklerinde bunun yetmeyeceğini söylediler. Benden yeşil kağıtları (Dolar) istiyorlardı. Onlara para hakkındaki bilgimi paylaştım ve onlar da benim salıverilmemi kabul ederek dediler ki "Bu Arapları dolar karşılığında satmamız için bize bırak". Oradan çıktığımda yaralı kardeşlerimin çığlıkları ve iç çekişleri kulağımı dolduruyordu. Münafıklar onları dövdü, hastaneye götürdü sonra da Amerikalılara teslim ettiler.

Karavanın geri kalanına gelince, onlar Qala-i Jangi'ye götürüldüler. Qala-i Jangi Mezarı-ı Şerif'in sırtlarında devasa, yerden yüksek, üzerinde bir tankın gidebileceği kadar geniş duvarlara sahip bir kaleydi.³⁶³ Arkasında bir nehir akıyordu. İçi çok büyüktü. Birkaç kattan müteşekkildi ve bunun yanı sıra odalar ve temelde de dehlizler vardı. Burası savaşmak ve muhasaralara direnmek için bina edilmiş bir kaleydi. Bir silah ve mühimmat mahzeni vardı.

Kaleye ulaşır ulaşmaz araçlar doğrudan kalenin içine girdi. Onlardan önce Şii Hizbi Vahdet komutanları ile Dostum'un komutanları ve onun istihbarat servisi başkanıyla beraber birkaç yüz de milisi oradalar. Amerikan güçlerinin

³⁶³ Yuvarlak şekilde inşa edilmiş bir kale olan Qala-i Jangi (Savaş Kalesi) Dostum'un özel karargahıydı. Duvarlarının kalınlığı 30 metreyi buluyordu. Ana girişi doğu kapısından olan Kalenin tam ortasından kaleyi ikiye bölen bir duvar inşa edilmiş. Dostum'un karargahı da kalenin içindeki geri kalan binalar bu duvarlarla birbirinden ayrılmıştı. Duvar'ın ortasından kaleyi Kuzey-Güney ekseninde ikiye yaran bir yol geçiyordu. Yol ile kaleyi Doğu-Batı ekseninde kesen duvarın kesişim noktasının iki kenarında duvara bitişik iki beyaz bina vardı. Bu binalardan Batı kanadında kalan Mühimmat deposu olarak kullanılıyordu. Ayrıca kalenin içinde, iki beyaz binadan biraz uzakta da yuhak üç katlı pembe bir bina vardı ki bu da hapishane olarak kullanılıyordu. (Çeviren)

temsilcileri ve CIA de oradaydı. Kardeşler birbirinden farklı odalara kondular. Düşman güçleri odalara tek tek girdi, o odadaki kardeşleri dışarı çıkardı, onları inceledi, isimlerini ve bilgilerini kâğıda döktü. Amerikan memurları, Dostum'un sağ kolu ve Hazara yetkilileri durumu kontrol ettiler. Düşmanın adamları ve sorgu memurları sürekli ve kasti olarak kardeşlerle dalga geçtiler, onları hafife aldılar ve cihad ve din ile alaycı konuştular. Bunun farkındalığı ile sorgulayıcılar ilk odadaki işlerini bitirmeden evvel kardeşlerin de vücut ifadeleri değişmeye başladı. Onlardan bir tanesi eli cebinde bir halde soruşturmaya doğru gitti. Sorgu memuru bunu farkettiler ve ona "Ellerini cebinden çıkar çocuğu" diye bağırdı. Kardeş onun elini sıktı ve o anda büyük bir patlamayı kalenin duvarlarından yankılanan ikinci patlama sesi izledi. Kardeş o anda ölmüştü. İki el bombası Amerikalı teftiş memurunu, Mezar-ı Şerif'in istihbarat şefini, Hizbi Vahdet'in genel komutanını ve Dostum'un bir takım rütbeli komutanlarını öldürdü.³⁶⁴

Düşman kuvvetleri arasında panik başgösterdi. Fırtınanın dağıttığı kum taneleri gibi dağıldılar. Kardeşlerden bazıları ölenlerin üzerinden silahları almaya ve bir kısmı Amerikalıları ve diğer düşmanı kapana kısırmak için kalenin kapılarını kapatmaya giderken diğer bir kısmı da içeride bağlı olan kardeşlerin kapılarını açmaya koştu. Bu kısa ama muhteşem bir sessizlik anı idi. Bu muhteşem andan hemen sonra böyle bir durumu hiç beklemeden Amerikalıların ve düşmanın üzerine sanki cehennemin kapıları açılmış gibiydi. Peki aşağılanmayı asla hazmedemeyen o hapishanedekiler? Onlar da böylesini daha önce görmemişlerdi. Onlar için aşağılanma ifadelerini karşılıklı olarak sarfetmek bir norm hatta bazen bir şaka haline gelmişti. Ancak bu durum cihadın şerefi ile birlikte özgürlüğün tadını almış özgür adamlar için aynı şey demek değildi. Bu insanlar silahlarını asla indirmemişti, birkaç dakika önceki durum müstesna idi çünkü emirlerinden kesin talimat almışlardı. Bunu hiç istememiş ve Şeriat Devleti'nin temellerini yıkmak isteyen kafirlerle ve haçlılarla el sıkışan mürted münafıklara asla güvenmemişlerdi.

Tuyler ürpertici bir savaş hasıl oldu. Düşman nereye gideceğini bilmeyen ürkmüş fareler gibi kaçmaya başladı. Bazıları yüksek duvarlardan aşağıya atlamaya başladılar. Onlar ölmek için değil de para toplamak, tahakkümün şehvetini tatmak ve Amerikan nimetlerinden yararlanmak için geldikleri için hiçbir kardeşle yüz yüze cenk etmeye yürek yetiremedi. Kısa sürede kardeşler onlarla birlikte sahada olan tüm düşmanı ve Amerikalıları yok ettiler.³⁶⁵

³⁶⁴ Amerikan raporlarında o kalede ölen tek Amerikalının CIA memuru Spann olduğu geçmekte ve kamuoyuna Amerika tarafından bu şekilde yayın haberlerin servis edilmesi devam etmektedir. Afganistan'da ölen Amerikan personelinin sayısını Allah bilir. (Çeviren)

³⁶⁵ CIA memuru Spann orada öldürüldü. Diğer bir CIA ajanı daha var olsa da o, Dostum'un 200 metre ötede bulunan karargahına kaçmayı başardı ve orada durumu takip etmek için bulunan Alman gazetecinin yanına gelip gazetecinin uydur telefonu ile İslâmabad'daki Amerikan elçiliğini arayıp destek kuvvet gönderilmesini istedi. Bu anlamda, savaştan kurtulabilen David Tyson adında bir Amerikalının olduğu biliniyor. (Çeviren)

Olaylar bundan sonra yeni bir seyir kazandı. Böyle zamanlar kararlılık ve iyi yönetim kabiliyeti ister. Bundan dolayı gruplar oluşturuldu ve görevler kardeşlerin savaşma tecrübesi göz önünde bulundurularak kardeşlere dağıtıldı. Bir grup mahzene gidip silahları çıkartırken diğerleri onları taşıdı ve ağır makinelileri kurdu, diğer bir grup cephaneyi dağıtmaya başladı ve benzeri ve benzeri... İki tarafın da kayıplarını sayıp listelemekle görevli olan gruba gelince, inanılmaz bir şeyin farkına vardılar: 15 Amerikalıdan hiçbirisi hayatta değildi ve 200 münafık da onlarla birlikte ölüp gitmişti. Mücahidlerin durumuna gelince, en başta kendini iki el bombası ile patlatan kardeş hariç ne bir yaralanma ne bir kayıp vardı.

Kısa bir müzakereden sonra, düşman tanklarını ve zırhlı araçlarını getirip uçakları ile alanı incelerken kardeşler içeride kalıp direniş göstermeye karar verdiler.

Düşmanın az sonra ağır makineli saldırıları ve yoğun bombardımanın akabinde kaleye hücum edeceğini, top atışları ile beraber sayısız "teslim ol" çağrısı yapacağını düşünen mücahid gençler kendi aralarında savunma görevlerini paylaştılar. Korkmuş farelerin aslanlara teslim ol çağrısı!!

Ertesi sabaha kadar korkmuş farelerden hiçbir tanesi aslan yuvasına yaklaşmadı. Ancak gündeğümünün akabinde mütemadi ve yoğun hava saldırıları başladı ve kara saldırıları ile birlikte bu gün batımına kadar devam etti.³⁶⁶ Kardeşlerin tek yapabildiği yaralı kardeşleri alt kata indirmek oldu. Onlar ayrıca kalenin etrafındakilerin sayısını azaltmaya çalışarak düşmana karşı direniş kuvvetlendirmek istediler. Tüm gece böyle geçti. Onlara çok az yemek ve su kalmıştı. Gece olunca bombardımanlar kesildi ve sabaha kadar yeniden başlamak için zor sabretti. Bu sefer yoğunluğu da artmıştı.³⁶⁷ Tanklar kaleye yaklaşmaya çalıştı ancak kardeşlerin mukavemesi sonucu bunu başaramadılar. Bombardıman yoğunlaştıkça sis arttı, cephane patladı ve patlamanın etkisi alt katlardan üst katlara doğru gitti. Vahşetin ve aralıksız bombardımanların üçüncü gününde oradakilerin çoğu molozların veya yaralıların altında gömülü vaziyetteydi. Sadece derin siperlere kendini atabilenler hayatta kalmıştı.

Düşmandan birkaç kimse kalede hala hayatta kalan kimse var mı diye içeri sızdılar. Daha sonra direnişin bittiğini ve herkesin öldüğünü işaret ettiler. Yaralı mücahidlerin tünellerde saklandıklarını görünce düşmandan iki kişi oraya iniş onları çıkarmak istedi ancak mücahid kardeşlerden bir tanesi silahını çekip iki-

366 Amerikan özel kuvvetleri bir F-18 Hornet çağırarak GPS güdümlü JDAM füzeleri ile mücahid noktalarını vurmaya çalıştı. Ancak bildiklen kaleye sığınan Kuzey İttifakı üyeleri, kendi askerleri ve saldırı sonunda perte çıkan bir Tank oldu. Bu saldırıda 5 Amerikan asker 9 işgalci asker yaralandı. (Çeviren)

367 Atılan ikinci JDAM bombası 8 Ton olup ilkinin tam 4 katıydı ve doğrudan yaralı mücahidlerin bulunduğu pembe hapshane bina hedef aldı. Bombanın gücü üç katlı bir evi çökertecek boyuttaydı ancak bina bombaya rağmen çökmedi. (Çeviren)

sini de öldürdü. Daha sonra kardeşlerden hiçbiri tahliye çağrılarına cevap vermedi. Düşman tünelleri su ile doldurup onları dışarı çıkmaya zorladı ancak başarılı olamadılar. Daha sonra üzerlerine benzin döküp onları yakmaya çalıştılar.³⁶⁸ Bu noktada onların teslim olmaktan başka şansı yoktu. Sayıları 80 kişi kadardı ve çoğu Pakistanlı idi. Onlardan bir tanesi de Amerikalı idi ki Taliban saflarında bir Amerikalı olduğunu dünyaya göstererek Bush'u mosmor etti ve utandırdı.³⁶⁹

İşte İslâm Ümmet'ini çepeçevre kuşatan aşağılamaya başkaldıran mücahid kardeşlerimizin büyük savaşı, azim melhamesi bu şekilde sonlandı. Onlar, ezilmişlik ve boyun eğmişlik içinde bir hayat sürmek yerine Rableri ile buluşmak istediler. En iyi tercihi yaptılar, bu büyük hapishaneyi nebi aleyhisselatu vesselam ve sahabelerin yanına gitmek üzere, zevk bahçelerine gitmek üzere terkettiler.

Bu olayları biz yaşadık ve şahitlik ettik. Bunlar hiç şüphesiz akıllarımızda ve kalplerimizde derin izler bıraktı. Onun kahramanları bizim gözümüze kestirip ulaşma yemini ettiğimiz şeylerde bizi geride bırakan iyi kardeşlerdi, onlar Rahman'ın rahmetine ve Rıdvan cennetlerine gitmede yarıştılar. Biz onların yolunda yolcularız, sağlam ve metanet halindeyiz. Yemin ettik ve yeminimize sadığız. Biz sattık ve Rahman olan bizden satın aldı. Biz bu alışverişten asla pişman değiliz. İşte kalbi olanlara, bir zerre kadar imanı olanlara, adamlığı ve onuru olanlara bunu anlatıyoruz. Belki Allah bu vesile ile bize hayırlar ihsan eder.

Allah'tan mağfiret istiyoruz. Ondan ümmetimizi uyandırıp kıyama kaldırmasını, gençliğimizi de bizim için seçtiği yola geri getirmesini niyaz ediyoruz.

Esselamu aleykum ve rahmetullah.

Abdul Hadi el Iraki

Zülhicce sonui 1422, Hicri

14 Mart 2002

³⁶⁸ Kardeşler önce benzin döküldü, alt katlara ulaşmayınca içeriye kanalizasyon ve tarım boruları vasıtasıyla sıfır derece su döktüler. Mücahidler sıfır derece suyun içinde 20 saat direndikten sonra teslim olma kararı aldılar. Allah bu direnişlerini onlara kefareti kılın (Çeviren)

³⁶⁹ Bu kardeşin sorgusu video olarak mevcuttur. Sonradan Müslüman olan 20 yaşındaki mücahid kardeşimiz sorgusu sırasında "Şehit olarak istiyorum, bu bütün Müslümanların isteğidir. Her Müslüman cennete gitmek ister ve buradaki kardeşlerim de ben de cennete gitmek için saçıyız" diyerek Amerikalıyı dehşete sokmuştur. Daha sonra düşmana bilgi sızdırma suçuyla Amerika'da yargılanan kardeşimiz 20 yıl hapis cezası almıştır. Allah onu esaretten kurtarsın. (ç.n.)

"Savaş suçluları şimdi bizim"³⁷⁰ adlı makalesinde Robert Fisk diyor ki :

"Afganistan'da savaş suçluları haline geliyoruz. Amerikan Hava Kuvvetleri Mezar-ı Şerif'i bizim -hani şu 1992-1996 yılları arasında Kabil'de 500.000 kişiyi doğrayan- Kahraman Afgan Kuzey İttifakı müttefikimiz şehre girebilsin ve 300 Taliban savaşçısını öldürebilsin diye bombalamaya başladı....

Amerikan Hava Kuvvetleri'nin stratejik yardımı ile bir savaş suçu işlendi. Şimdi ise elimizde Talibanlı esirlerin kendilerini esir alan Kuzey İttifakı üyelerine ateş açtığı "mezar-ı şerif hapishanesi "isyanı" var. Amerikan Özel Kuvvetleri ve devamında İngiliz birlikleri, ayaklanmanın bastırılması için İttifak'a destekçi oldular....

İngiliz birlikleri şimdi savaş suçları ile lekелendiler....

Amerikalıların bu katliam için daha da az sebepleri var. Çünkü Amerikan Savunma Bakanı Donald Rumsfeld şehrin kuşatması devam ederken spesifik olarak "Eğer Kuzey İttifakı talep ederse" Amerika'nın Taliban'a yönelik hava akımlarının duracağını ifade etti. Kuzey İttifakı'nın çete ve katillerinin, Taliban çete ve katilleri ile giriştikleri harpte Amerikan Hava Kuvvetleri'ni istediği doğrultuda kullanması bir yana, Mr. Rumsfeld'in töhmet altında bırakıcı görüşleri Washington'u, Kunduzdaki savaş suçları ile ilgili yargılamada doğrudan tanık koltuğuna oturtmaktadır. ABD Kuzey İttifakı milisleri ile tam askeri işbirliği içinde hareket ediyordu.

11 Eylül'den bu yana bizim ahlaki pusulamıza neler oldu?

Belki ben cevap verebilirim. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarından sonra biz, yani "Batı", ilerde olabilecek savaş suçlarını önlemek adına bir yasamalar ormanı yetiştirdik....

Geçtiğimiz yarım asır boyunca ahlak kürsümüze oturduk ve Çinlilere ve Sovyetlere, Araplara ve Afganlara insan hakları konusunda dersler vermeye başladık. Boşnakların, Sırpaların ve Hırvatların savaş insan hakları ihlallerini dillendirdik. Onların çoğunu aynı Nüremberg Mahkemelerinde Nazilere yaptığımız gibi suçladık.

Ancak birdenbire, 11 Eylül'den sonra, cinnet geçirdik. Afgan köylerini içindeki meskunlarla birlikte harabeye çevirdik, katliamlarımız için çılgın Taliban ve Usame bin Ladin'i suçladık ve şimdi de ürkütücü gerilla müttefiklerimize esirlerini öldürme hakkını tanıdık. Başkan George Bush, Amerika'nın olağanüstü derecede beceriksiz istihbarat servisleri nezdinde "terörist" katil olduğuna "inanılan" herkesin yargılanıp imha edileceği yargı mahkemeleri için düzenlen-

370 Robert Fisk: We are the war criminals now. The Independent, 29 Kasım 2001

miş bir dizi kanuna imzasını koydu. Yani burada yanlış anlaşılma olmasın, yasal olarak düzenlenmiş ve görevlendirilmiş Amerikan ölüm mangalarından bahsediyoruz. Tabii ki bunlar oluşturuldu ki Usame bin Ladin ve onun kurmayları çözer öldürülmezler de canlı ele geçirilirler ise bir savunma yapmalarına izin verilmeden çakma bir yargılama sonucu idam mangasına götürülsünler.

Olanlar, oldukça açık ve sarih. Sarı, siyah veya kahverengi derili, Komünist, Milliyetçi veya İslâmi kimliğe sahip insanlar esirlerini öldürdüğü, düşmanlarını öldürmek için köylere ağır bombardımanda bulunduğu veya ölüm mangaları oluşturulduğu zaman Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler ve "medeni" dünya tarafından en ağır şekilde kınanmalıdırlar. Liberaller olarak, fukara kitlelere hitap edebilecek azim ve iyi insanlar olarak bizler insan haklarının uzmanları ve efendileriyiz. Ancak ne var ki bizim insanlarımız öldüğü ve gözcü binalarımız yok edildiği zaman, insan hakları yasaları namına elimizde ne evrak varsa yırtar atar, bir B-52'yi yoksul kitlelerin üzerine salar ve düşmanlarımızı ölüme uğurlarız....

İnsanı dehşetlere garkeden de şudur ki Blair'in, Schroder'in, Chirac'ın ve tüm TV oğlanlarının 11 Eylül'den bu yana Afgan idamlarına ve Doğu Avrupa tarzı yasama türlerine karşı korkakça ve ödleğe sessiz kalmıştır. Bize devlet katliamının sonuçlarını hatırlatacak halayetvari gölgeler hala mevcuttur. Fransa'da bir general 1954- 1962 Cezayir Savaşı'nda yaptığı işkenceleri "Bir zevk veya pişmanlık duymadan işlenmiş kabul edilebilir görev eylemleri" olarak adlandırdıktan sonra davadan geçebiliyor veya Brüksel'de bir hâkim İsrail Başbakanı Ariel Şaron'un 1982 Sabra ve Şatilla katliamlarındaki "Kişisel sorumluluğu"ndan dolayı yargılanıp yargılanamayacağına karar verecek..."

Sonra bu tüyler ürpertici soykırımın akabinde hiçbir vicdan ve onur belirtisi gösterilmeksizin diğer bir katliam geldi. Bu katliam, 1000 mahkûmun konteynırlar içinde Shebergen hapishanesine götürülürken aklıktan ve havasızlıktan dolayı ölmesi ve bunlara ek olarak Amerika ve medeni dünyanın sessizliğe gömülmüşlüğünde o hapishaneye varabilenlerin öldürülmesidir. Hatta BM'nin, Afganistan'daki özel temsilcisi Al Akhdar al İbrahimi ³⁷¹Qala-i Jangi'de vuku bulanların çok hassas konular olup, gündeme getirilmemesi gerektiğini bile dile getirdi.

³⁷¹ Bu şahıs 14 Mayıs 2014'e kadar Arap Birliği ve BM'nin Suriye özel temsilciliğini de yapmış olup 1991-1993 yılları arasında Cezayir dışişleri bakanlığı görevinde bulunmuştur. (Çeviren)

SALDIRILARIN ORTAYA ÇIKARDIĞI SİYASİ VE ENTELEKTÜEL ANLAMLAR

"Şu semavatı sütunsuz olarak yükselten Yüce Allah'a yemin ederim ki ne Amerika ne de Amerika'da yaşayanlar ta ki biz güvenliği Filistin'de fiilen görene ve tüm Kâfir ordular Muhammed Sallallahu aleyhi ve Sellem'in diyarını terk edene kadar güven içinde yaşayamayacaklar!

Vallahu Ekber, Vel izzeti lil İslâm!" (Üsâme bin Ladin)

Gazvelerin Mesajı

Mübarek Saldırıların Sonucu İslâm Ümmeti'ne İletilen Mesaj

a) Gerileme ve Çaresizlik kültürüne cevap verilmesi:

Saldırıların çaresizlik kültürüne ve gerileme menhecine eşi benzeri vaki olmamış bir cevap olarak geldi. Bu iki hastalık o günden bugüne "Şiddet yalnızca başarısızlık doğurur" ve "Tüm şiddet eylemleri başarısızlığa mahkûmdur" zehrini nesillerine aktararak Amerikan Haçlıları bu iki hastalıklı grubu -çaresizlikçileri ve gerilemecileri- cihad öncülerinin onları daha önce hiç olmadığı ve kimsenin yapamadığı kadar zor durumda bıraktığı konusunda bilgilendirdi ve buna inan-dırdılar.

Bu mübarek saldırılar bu en azim dünya gücünün -Amerika'nın- ne bir ulu-hiyeti olduğunu ne rızık dağıtabildiğini ne de gaybı bildiğini ortaya çıkarmış oldu. "İnkâr edenler, asla yakayı kurtardıklarını zannetmesinler. Çünkü onlar (sizi) âciz bırakamazlar." (Enfal, 59)

b) Müslüman Gençliği için iyi bir örnek olması:

Bu 19 kahraman, Allah onlara rahmetiyle muamele etsin, İslâmî gençlik için mübaccel örneklerdi. Onların asil özelliklerinden birkaçı şu şekildeydi.

- Onlar büyük bir ordu değildi. Sadece bir avuç özgür adamdı.

Şehid, inşallah, Ahmed el Haznevi vasiyetinde şöyle yazmıştı:

"Bana gelince, vallahi, diğerlerinin aksine yaşadığımız aşağılanmadan hiçbir zaman memnun olmadım. Evimi terketme ve sevdiklerimden uzak yaşama pa-hasına ruhum Rabbi'nin dini dışında bir yaşam yaşamayı reddetti. Aslanlar bur-radan doğar, cennet de onu arzulayan içindir. Kendi vatanlarından, yolun gittiği yere kadar onlar, Amerika da dahil olmak üzere Allah Azze ve Celle'nin düş-

manları ile nerede olursa orada savaşmak üzere doğdular ve yükseldiler. Dini-
min şerefini ikame edip onun düşmanlarını öldürdükten sonra şehadet istiyor
ve onun için çaba sarfediyorum. Bu nedenle Rabbimin dinine yardım etmek ve
kardeşlerimin kanının intikamını almak için Amerikalıları ve dinin düşmanla-
rını öldürmek için nereye gitmeye fırsat bulduysam oraya koştum. Oraya kar-
deşlerimle birlikte akın ettim:

Ölüme saldırmak için, ilerledik

Burunlarımız semaya dönüktü

Tıpkı ormanlarından çıkan aslanlar gibi

Keskin kılıç kenarlarının üzerinde oturarak

Kapıdan ölümün gelmesini bekledik.

Ümmetim yakında farkedecek ki

Yalnızca onlara duyduğumuz şefkattir

Bizi risklere meylettiren.³⁷²

Şehid, inşallah, Mu'tez el-Gaamidi vasiyetinde şöyle niyaz ediyor:

"Ey Allah'ım, küfür devletinin çöküşünü bizim elimizden eyle ve İslâm dev-
letinin ikamesini bizim kafataslarımız üzerinden eyle ve Ümmete bizim kanı-
mızdan hayat ver. Ey Allah'ım, ben senin vaadettiğin mükafata erişmek için
kendimi feda ediyorum. Düşman zulmü ile üzerimize geldi ancak biz ne yıldık
ne de kaçtık. Ey Allah'ım, beni şehid olarak katında kabul eyle, Ey Allah'ım, ben
seninle buluşmayı seviyorum sen de benimle buluşmayı sev."³⁷³

Şehid, inşallah, Ahmed Haznevi de şöyle dua etti:

"Ey Allah'ım, bugün bizim kanımızdan memnun olacağın kadarını al. Ey Al-
lah'ım, cesetlerimizin onları saracak mezarları olmasın, onları örtecek toprağı
ve içlerine defnedilecek çukurları olmasın."³⁷⁴

19 şehidden, inşallah, dördü kardeşleri ile birlikte şehid oldular. Vail ve Velid
Şehri şehadet arayan kartalların prensi Muhammed Ata tarafından yönetilen
ekübün parçası; Nawaf ve Salim el Hazmi de Hani Hancur tarafından yönetilen
ekübün üyeleri idi.

³⁷² The First Will of the Martyrs of the Two Raids- The Heroic Raider Ahmad al-Haznawi. Adlı videodan alınmıştır.

³⁷³ The Third Will of the Martyrs of the Two Raids- The Heroic Raider Said al Ghamidi. Adlı videodan alınmıştır.

³⁷⁴ The First Will of the Martyrs of the Two Raids- The Heroic Raider Ahmad al-Haznawi. Adlı videodan alınmıştır.

Bunun yanında, 19 şehidin 5'i ya evli, ya nişanlı idi ve bazılarının çocukları dahi vardı ancak ne kardeşlik bağı ne de babalık duygusu onları şehadete koşmaktan alıkoyabildi, Allah onların hepsine rahmet etsin.

- Tamamen Allah'a tevekkül etmek, kalplerinden başkalarına olan sevgiyi boşamak ve sünnete bağlılıkla beraber tüm işlerini O'na tevdi etmek.

Operasyonun arefesinde şehadet avcısı kardeşlere dağıtılan tavsiye risalesinde şunlar yazılıydı:

Ölüme ant için ve andınızı yineleyin

Planın her detayını incesine kadar bildiğinizden emin olun ve düşmanın cevabını veya tepkisini bekleyin. Vücudunuzdaki fazlalıkları tıraş edin ve güzel kokular sürün.

Kendilerinize o gece dinlemeyi ve itaat etmeyi, büyük ölçüde (%100) dinleme ve itaat gerektiren seyir belirleyici olaylarla karşılaşacağınızı hatırlatın. Bunun için kendinizi uysallaştırın, arındırın, ikna edin ve dinleyip başeğmeye teşvik edin.

Tevbe ve Enfal surelerini okuyup onların önemi üzerinde tefekkür edin. Allah'ın müminler için hazırladığı nimetleri ve şehidlere vaadettiği eşsiz saadeti hatırlayın.

Allah Azze ve Celle diyor ki: *"Allah'a ve Resûl'üne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz, devletiniz elden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir."* (Enfal, 46)

Teheccüd namazı kılın, Allah'tan size zafer, birlik ve açık bir fetih vermesi için duacı olun, size işlerinizde kolaylık verip sizi ifşa etmemesi için niyazkar olun.

Sıkça Allah'ı hatırlayın, bilin ki bunu yapmanın en iyi yolu, bildiğimiz kadar ile tüm ulemanın nezdinde Kur'an okumaktır. Kur'an'ın, kendisiyle buluşmaya gideceğiniz ve yerlerin ve göklerin Yaratıcısı'nın sözleri olması dahi yeter.

Kalbinizi tüm dünyevi kirlerden arındırın ve dünya hayatı diye bir şey olduğunu unutun veya unutmaya çalışın. Boşa geçirilen vakitler nihayete erdi. Şimdi ise hakiki buluşma vaktidir. Zaten şimdiye kadar yeterince boş vakit geçirmedik mi? Bundan dolayı bu son saatleri Allah'a yakınlaşma vesileleri olacak şekilde iyi değerlendirin.

Sakin olun. Nitekim evliliğinizden, güzelliklerle dolu hayatınızdan ve peygamberlerle, şüheda ile salihler ile sıddıklar ile geçireceğiniz sonsuz nimetten sadece birkaç saat uzaktasınız ki bunlar en iyi arkadaşlardır. Allah'tan lütf niyaz ediyoruz. Nebi aleyhisselatu vesselam tüm işlerinde iyimserliği tercih ettiği için siz de iyimser olun.

Bir testten geçtiğiniz düşünün ve bilin ki böyle durumlardaki en iyi harekât tarzı ayaklarınız üzerinde sabit kalıp Allah'a döneceğinizi hatırlamanızdır. Bilin ki başınıza gelenler asla sizi sıyrıp geçmeyecekti ve sizi sıyrıp geçenler de asla başınıza gelmeyecekti. Allahu Teala'dan gelen bu test sizin derecenizi yüceltmek ve günahlarınızdan arındırmak içindir. Ve bilin ki, İnşallah, birkaç an içinde geçip bitecek. Öyleyse mübarek olanlar Allah'ın büyük mükafatına mazhar olanlardır. Allah Subhane ve Teala diyor ki "Yoksa Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?"

Sonra Allah'ın şu sözlerini hatırlayın: "Andolsun, siz ölümle karşılaşmadan önce onu temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz..." Sonra şu ayeti hatırlayın: "Nice az bir topluluk, Allah'ın izniyle çok bir topluluğa gâlip gelmiştir. Ve Allah, sabredenlerle beraberdir." Ve: "Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir? Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etsinler."

Dualarınızda kendilerinizi ve kardeşlerinizi hatırlayın ve onların anlamlarını düşünün. (sabah ve akşam zikirleri, şehre giriş zikirleri, yeni bir yere varış duası, düşmanla buluşmadan önce yapılan dua ve benzeri.)

Vücudunuzu, bavulunuzu, elbiselerinizi, bıçağınızı, edevatınızı, kimliklerinizi, pasaportlarınızı ve tüm evraklarınızı elinize Kur'an okuyup onların üzerine sürmek suretiyle takdis edin.

Çıkmadan önce silahlarınızı kontrol edin. (Kimse bıçağını keskin tutmalı ve kesim sırasında hayvanı korkutmamalıdır)

Elbiselerinizi sıkın ve gerin, nitekim bu Nebi aleyhisselam'dan sonra gelen kutlu neslin sünnetiydi. Onlar savaştan önce elbiselerini sıkıp gererlerdi. Ayakkabılarınızı iyice bağlayın ve ayakkabınıza iyice sarılan ve ondan çıkmayan çoraplar giyin.

Sabah namazını cemaatle kılın ve o namazın değeri üzerinde düşünün. Arından evrad ve ezkarınızı yapın, sakın ola evinizi terketmeden önce abdest almayı ihmal etmeyin.

İkinci Safha:

Taksi sizi (M³⁷⁵)'ye götürünce arabaya giriş zikirlerinizi, şehre giriş zikirlerinizi, yeni mekân zikirlerinizi ve diğer zikirlerinizi yapın.

(M³⁷⁵)'ye ulaşıp taksiyi terkettiğiniz an yeni yer zikrini yapın ve nereye gitseniz bu dua ile gidin.³⁷⁶

³⁷⁵ Muhimelen "Mataa" kelimesinin kısaltması olup "Havalimani" demektir. Vallahualem. (Çeviren)

³⁷⁶ Allah'ın senden bu mekânın en hayırlısını istiyorum ve onun şerlerinden beni korumanı istiyorum.

Mütebessim olun, nitekim Allah müminlerle beraberdir. Melekler de sizi siz farkında bile olmadan korurlar. Şu duayı yapın: "Allah tüm mahlukattan daha yücedir" ve deyin ki "Ey Allah'ım beni onlardan senin istediğin şekilde koru" ve deyin ki "Ey Allah'ım, gazabını onlardan çıkar ve bizi onların şerlerinden muhafaza eyle" ve deyin ki "Ey Allah'ım, onların önlerine bir set ve arkalarına bir set çek ki onlar göremesinler" ve deyin ki "Hasbunallahu ve ni'mel vekil." Allah'ın sözlerini hatırlayın "Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine, "İnsanlar size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkun" dediklerinde, bu söz onların imanını artırdı ve "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!" dediler."³⁷⁷ Bunu söyledikten sonra Allah'ın bu duayı edenlere ettiği vaad üzere kalplerinizde sekinet bulacaksınız:

Onlar Allah'ın nimeti ve fazlı ile savaştan geri döndüler

Onlar zarar görmediler

Allah onlardan razı oldu.

Allah Subhane ve Teala diyor ki: "*Bundan dolayı Allah'tan bir nimet ve lütufla kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan geri döndüler ve Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük lütuf sahibidir.*" (Al-i İmran, 174)

Allah'ın izni haricinde, onların ekipmanları, kapıları, teknolojileri, neleri varsa ne zarar ne yarar getirebilir. Mümin olan böyle şeylerden korkmaz. Bunlardan korkanlar sadece Şeytana abidlik edenlerdir ki onlar en başta ona ibadet edip onun evliyalı olmuşlardır. Euzubillah, nitekim korku büyük bir ibadet şeklidir ve kendisinden korkulmaya değer olan sadece Allah'tır. Onu hakkeden tek olarak Allah'tır. Allah Subhane ve Teala diyor ki: "O şeytan sizi ancak kendi dostlarından korkutuyor." Bunlar Batıya hayranlık besleyip Batı'nın ihtişamını ve aşkını sanki su içer gibi içerek onların zayıf midelerinden korkar olanlardır. "Onlardan korkmayın, eğer mü'min iseniz, Ben'den korkun."

Korku büyük bir ibadettir. Allah'ın dostları böylesine bir ibadeti, el Vahid, el Ahad olan Allah'tan başkasına sunmazlar, nitekim O her şeyi kontrol edendir ve şüphesiz Allah kafirlerin tüm planlarını boşa çıkartacaktır. Allah Azze ve Celle diyor ki: "*Allah hiç şüphesiz kafirlerin düzenlerini boşa çıkartacaktır.*"

Mütemadiyen "La ilahe illallah" deyin, nitekim o Allah'ı hatırlamanın en yüce yollarındandır. Siz sürekli bunu söylerken kimsenin dikkatini çekmediğinizden emin olun.

Bu zikrin en büyük erdemlerinden birisi de Nebi aleyhisselatu vesselam'ın onun hakkında dediği gibi "Kim inanarak La ilahe illallah derse cennete girer" yüceliğidir...

Bu sözün Allah'ın birliğini belirtmesi tek başına yeterlidir, nitekim sizler Nebi aleyhisselatu veselam, onun sahabesi ve onlardan sonra gelip inşallah kıyamete kadar gidecek olanlar gibi bu sözü yükseltmek, O'nun sancığı altında savaşmak için geldiniz.

Gergin görünmeyin ve sinirlilik alametlerini izhar etmeyin. Mutlu, iyimser ve sakin olun çünkü sizler Allah'a hoş gelen bir amele doğru gidiyorsunuz ki bu amel onu Mutlu edecektir. O, sizin inşallah cennette hurilerle geçireceğiniz bir gün olacaktır.

*Zorluklarla yüzleşirken gülümse ey genç adam
Çünkü sen ebedi cennete doğru seyretmektesin.*

Üçüncü Safha:

(T)⁷⁷⁸'ye bineceğiniz zaman, henüz adımlarınız dışarıda iken ve siz içeri girmemiş iken dua ve zikir edin. Bunun Allah yolunda bir savaş olduğunu hatırina getirin. Nebi Aleyhisselatu vesselam'ın da buyurduğu gibi "Allah rızası için bir kere savaşa çıkmak dünyanın içindekilerden daha değerlidir" (T)'ye bindiğiniz ve koltuğunuza oturduğunuz zaman daha önce bahsettiğimiz dualardan başlayın...

(T) yavaşça da olsa hareket etmeye başladığında, (Q)'ya⁷⁷⁹ doğru, yolculuk zikirlerinizi yapın. Çünkü siz Allah u Teala'ya doğru yolculuk yapıyorsunuz, daha güzel hangi durak olabilir?

Sonra duracak ve kalkış yapacak. İşte bu iki grubun yüzleşme anıdır. Bu nedenle Allah'ın bize Kur'anda öğrettiği şekliyle dua edin: "Calut ve ordusuna karşı çıktıklarında, 'Rabbimiz! Bize sabır ver, sebatımızı artır, inkâr eden millete karşı bize yardım et' dediler." Ve Nebi aleyhisselatu vesselam'ın ettiği dua gibi dua edin: "Ey kitabı indiren Allah'ım! Bulutları yürüten ve ittifakları yenilgiye uğratan Allah'ım! Onları yenilgiye uğrat ve bizlere de zafer ver. Ey Allah'ım! Onları mağlub et ve arzı onların ayaklarının altında titret."

Kendiniz ve tüm kardeşleriniz için dua edin ki muzaffer olasınız ve hedeflerinizi vurasınız; fetih için dua edin, birlik için ve kafirlerin kahrolması için dua edin ve Allah'tan siz sabırla düşman ile yüzleşmeyi beklerken size şehadet vermesi için dua edin. Onan kaçmamak ve Allah'ın mükafatını beklemek için dua edin.

Sonra her biriniz Allah'ı memnun edecek şekilde görevlerinizi ifa etmek için hazırlanın. Selefimizin savaştan önce yaptığı gibi dişlerinizi sıkın.

⁷⁷⁸ Muhemelen "Tayyare" kelimesinin kısaltması olup "Uçak" demektir. Vallahualem. (Çeviren)

⁷⁷⁹ Muhemelen "Qiblat" ya da "Qaaba" kelimesinin yani kible'nin veya Kabe'nin kısaltmasıdır. Allahualem. (Çeviren)

Bu sözün Allah'ın birliğini belirtmesi tek başına yeterlidir, nitekim sizler Nebi aleyhisselatu veselam, onun sahabesi ve onlardan sonra gelip inşallah kıyamete kadar gidecek olanlar gibi bu sözü yükseltmek, O'nun sancığı altında savaşmak için geldiniz.

Gergin görünmeyin ve sinirlilik alametlerini izhar etmeyin. Mutlu, iyimser ve sakin olun çünkü sizler Allah'a hoş gelen bir amele doğru gidiyorsunuz ki bu amel onu Mutlu edecektir. O, sizin inşallah cennette hurilerle geçireceğiniz bir gün olacaktır.

*Zorluklarla yüzleşirken gülümse ey genç adam
Çünkü sen ebedi cennete doğru seyretmektesin.*

Üçüncü Safha:

(T)³⁷⁸ye bineceğiniz zaman, henüz adımlarınız dışarıda iken ve siz içeri girmemiş iken dua ve zikir edin. Bunun Allah yolunda bir savaş olduğunu hatırlınıza getirin. Nebi Aleyhisselatu vesselam'ın da buyurduğu gibi "Allah rızası için bir kere savaşmak dünyanın içindekilerden daha değerlidir" (T)ye bindiğiniz ve koltuğunuza oturduğunuz zaman daha önce bahsettiğimiz dualardan başlayın....

(T) yavaşça da olsa hareket etmeye başladığında, (Q)'ya³⁷⁹ doğru, yolculuk zikirlerinizi yapın. Çünkü siz Allah u Teala'ya doğru yolculuk yapıyorsunuz, daha güzel hangi durak olabilir?

Sonra duracak ve kalkış yapacak. İşte bu iki grubun yüzleşme anıdır. Bu nedenle Allah'ın bize Kur'anda öğrettiği şekliyle dua edin: "Calut ve ordusuna karşı çıktıklarında, 'Rabbimiz! Bize sabır ver, sebatımızı artır, inkâr eden millete karşı bize yardım et' dediler." Ve Nebi aleyhisselatu vesselam'ın ettiği dua gibi dua edin: "Ey kitabı indiren Allah'ım! Bulutları yürüten ve ittifakları yenilgiye uğratan Allah'ım! Onları yenilgiye uğrat ve bizlere de zafer ver. Ey Allah'ım! Onları mağlup et ve arzı onların ayaklarının altında titret."

Kendiniz ve tüm kardeşleriniz için dua edin ki muzaffer olasınız ve hedeflerinizi vurasınız; fetih için dua edin, birlik için ve kafirlerin kahrolması için dua edin ve Allah'tan siz sabırla düşman ile yüzleşmeyi beklerken size şehadet vermesi için dua edin. Ondan kaçmamak ve Allah'ın mükafatını beklemek için dua edin.

Sonra her biriniz Allah'ı memnun edecek şekilde görevlerinizi ifa etmek için hazırlanın. Selefimizin savaştan önce yaptığı gibi dişlerinizi sıkın.

³⁷⁸ Muhtemelen 'Tayyare' kelimesinin kısaltması olup "Uçak" demektir. Vallahualeem. (Çeviren)

³⁷⁹ Muhtemelen 'Qiblah' ya da 'Qaaba' kelimesinin yani kiblenin veya Kabe'nin kısaltmasıdır. Allahualeem. (Çeviren)

Yüzleşme başlayınca bu dünyaya tekrar dönmek istemeyen kahramanlar gibi vurun ve tekbirler getirin, çünkü bu kafirlerin kalbine korkuyu hançer gibi saplar. Allah Azze ve Celle diyor ki *"Onların boyunlarını vurun, onların her bir eklemeni vurun."* Bilin ki cennetin bahçeleri sizleri tüm güzellikleri ile bekliyor, cennetin kadınları da sizi bekliyor ve diyor ki *"Buraya gel, Allah'ın dostu."* Onlar en güzel melabisini giyinmiş bir şekilde bekliyorlar.

Eğer Allah size kan dökmeyi nasip ederse, bu kanı atalarınız için dökün çünkü sizin onlara karşı yükümlülükleriniz var. Pişman olmayın ve itaat edin. Eğer kan dökerseniz, salbinizi³⁸⁰ alın. Çünkü bu seçilmiş peygamber, salat ve selam ona olsun, in sünnetidir. Tek şart odur ki salb almak sizin aklınızı dağıtıp da düşmanın size saldırmasına veya arkadan vurmasına vesile olmasın. Düşmana dikkat etmekten sizi alıkoymasın. Çünkü bu hiyanet olur ve hayırdan çok şer getirir. Eğer bu vaki olursa, eldeki amel bunu yapmaktan daha önemlidir çünkü amel farzdır salb ise muhayyerdir. Farz olan muhayyere mukaddemdir.

Kendiniz için intikam gözetmeyin. Vurun ve yaptığınız her şeyin Allah rızası için olduğundan emin olun....

Sonra esir almada mebevi menheci takip edin. Bazısını esir alın ve bazısını öldürün. Allah Azze ve Celle diyor ki: *"Yeryüzünde üstünlüğünü perçinlemedikçe hiçbir peygamberin esir alması yerinde değildir. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz. Oysa Allah sizin hesabınıza ahireti istiyor. Allah üstün iradeli ve hikmet sahibidir."*

Kendi susuzluğunuzu gidermek veya kardeşinizin susuzluğunu gidermek için aldığınız bir bardak su bile olsa ganimet almamazlık etmeyin. Hakk vakti yaklaştığı zaman, ameliye vakti, takım elbiselerinizi yırtın ve göğsünüzü Allah için gittiğiniz ölümü karşılayan bir şekilde canigönülden izhar edin. Her zaman Allah'ı hatırlayın. Son saniyeleriniz ya namaz kılarak geçirin ya da hedefe vurmaktan birkaç saniye önce son sözleriniz *"La ilahe illallah Muhammedun Resulullah"* olsun.

Akabinde Firdevs cennetinin en yüksek mertebelerinde buluşacağız, Allah'ın rahmetiyle.

Allah'ın selamı peygamber'in üzerine olsun."

c) Dünyevi zevklerden feragat etmeleri:

Şehadet avcısı kardeşler iş iktisada geldiği zaman olabildiğince dikkatliyidiler. Görevleri, tersini onlara icbar etmedikçe en ucuz otellerde kaldılar ve uygun bi-letlerle yolculuk ettiler.

380 Salb: Savaşçının öldürdüğü düşmanı üzerinden aldığı zırh, silah, at, emval vb. (Çeviren)

Görevlerinin sonunda paranın artanını kardeşlerine vereceklerdi. Kongre, onların kardeşlere verdiği paranın miktarının 26.000 Amerikan doları olduğunu tahmin ediyor.

d) Kardeşlerin Ümmete olan sevgisi ve kurtuluşu yalnızca cihadda görmeleri: Şehid, inşallah, Said el Gamidi vasiyetinde diyor ki:

"Ümmetin halihazırdaki vaktini inceleyenler görürler ki elem dolu bir haldedir, güçsüzlüğün ve aşağılanma, fitne, ihmal edilmişliğin en temeline baltayı vurmuştur, la havle ve la kuvvete illa billah. Gözyaşlarımız bir trajediden diğernin vurduğu trajediye doğru hicret etmektedir. Trajedinin kendisi, kendi hakkında birçok makalenin söyleyebileceğinden daha çok şey söyler: kan deryaları, masumların katli, Yahudi-Haçlıların İslâm'a ve Müslümanlara yönelik nefretinin en çirkin boyutları icra edilirken, şerefler ve kutsal mekanlar kirletilirken tüm dünyanın oturup izlemesi. Vallahi biz biliyoruz ki Ümmetin tek kurtuluş yolu, uzun süredir unutulmuş olan bir fariza olan cihadın ikame edilmesidir."¹⁶¹

New York, Washington ve Pennyslvania saldırılarından bir yıl kadar önce Kandahar'da ebu Hafs el Ka'id, Allah ona rahmet etsin, Filistin ve Müslümanların durumu ile ilgili dersini bitirdiği zaman Kahraman Muhammed 'Ata, Allah ona rahmet etsin, ayağa fırladı ve ona ciddiyetle ve sıkıntıyla Filistin'i zulme karşı savunmanın yollarını sordu.

e) Kardeşlerin, Allah onlara rahmet etsin, Amerika'ya yönelik nefretleri:

Şehid, inşallah, Abdulaziz el-Umeri vasiyetinde dedi ki:

"İslâm'in düşmanları, ki aralarında Yahudiler, Hristiyanlar ve diğerleri mevcuttur, başı Amerika olan bir ahtapotun uzantıları yahut gövdesi Amerika olan bir ağacın dalları gibidirler. Amerika, Allah onu batırsın, şempanze ve domuzların çocukları tarafından politize edilmektedir. İslâm'ı ve Müslümanları kökünden kazımak için ne çaba sarfediliyor ise bunu yapan küfrü ve küfrün müntesiplerini parasıyla, silahıyla, cephanesiyle, askeriyle destekleyen odur. Onlar Filistin'deki Yahudilerdir, domuz ve şempanze çocukları ve bizim kardeşlerimize orada bunları yapıyorlar...

Vallahi, Amerika hem dünyevi hem de uhrevi işleri yozlaştıran saldırgan bir düşmandır. Bundan mütevellit onunla harbetmek tüm Müslümanların üzerine farzdır."¹⁶²

¹⁶¹ The Third Will of the Martyrs of the Two Raids- The Heroic Raider Said al Ghamidi. Adli videodan alınmıştır.

¹⁶² The Second Will of the Martyrs of the Two Raids - The Champion Raider Abd al Aziz al Uman. Adli videodan alınmıştır.

f) Kardeşlerin Hameynin işgali konusundaki sıkıntıları:

Şehid, inşallah, Said el Ghamidi diyor ki:

"Müslümanların başına gelen felaketlerin en büyüklerinden bir tanesi, başını Amerika'nın çektiği Yahudi Haçlıları tarafından Hameynin işgal edilmiş olmasıdır. Bu işgal İslâm tarihindeki en büyük felaket ve ihanettir. Arap Yarımadası donanması, Yarımadayı çevreleyen sularda gezen, uçaklarının gölgesi topraklarına düşen, askerleri yer üstünde fesat çıkartan, alkol içen, domuz yiyen, Allah'ın en temiz topraklarında, Nebi Aleyhisselam'ın doğduğu yerlerde, nüzulün geldiği ve tüm Müslümanların kiblesinin bulunduğu beldede kendileri için imar edilen kiliselerde dini ibadetlerini yapan Amerikan orduları gibi ordular tarafından daha önce hiç işgal edilmemişti.

Nebi Aleyhisselatu vesselam bize dedi ki: "*Müşrikleri Arap yarımadasından kovun*". Ve "*Yahudi ve Hristiyanları Arap yarımadasından çıkartın*." O, Aleyhisselatu vesselam ayrıca dedi ki: "*Arap yarımadasında iki din asla bir arada bulunmamalıdır*."

Said el Ghamidi (Allah ona rahmet etsin) ayrıca dedi ki:

"Bundan dolayı her Müslümanın üzerinde, aralarında Yahudi ve Hristiyanların olduğu ve özellikle Amerika'nın başını çektiği bu necis ve habis işgalcilere karşı savaşması farzdır. Onlar hakkında Allah Subhane ve Teala dedi ki: "*Yahudi veya Hristiyanlar siz onların dinine tabi olana kadar asla sizden razı olmayacaklardır*." Ve dedi ki: "*Bir mümin hakkında ne ahit tanırırlar ne de antlaşma. Çünkü onlar saldırganların kendileridir*."

g) Onların Arap idareciler hakkındaki görüşleri:

Şehid, inşallah, Said el Ghamidi, Kral Fahd'a, Ebu Rigal diye atıfta bulunduğu vasiyetinde diyor ki:

"Ancak Ebu Rigal ve onun kardeşleri, Allah onları lanetlesin, Amerika'ya olan mutlak itaatlerini ve başegmelerini göstermekten başka bir şey yapmayı reddettiler. Bölgedeki mevcut duruma ilişkin genel ve Arap yarımadasına yönelik özel bir analiz açıkça gösterecek ki bu topraklar onların işgaline veriliyor."

O (Allah ona rahmet etsin) Suud Ailesi için de diyor ki:

"Fahd bin Abzulaziz ve kardeşleri Abdullah, Sultan, Selman ve Nayif. Allah onları lanetlesin, Arap yarımadasındaki mürted rejim tarafından sergilenen ve kafir Batı tarafından finanse edilen açık düşmanlık, Allah'a ve Resulüne, Aleyhisselatu vesselam, gösterilen düşmanlıktan başkası değildir. Şu hadis-i Kudside olduğu gibi "*Benim velime düşmanlık edene savaş açarım*"

Onların Allah'ın dostlarına yönelik düşmanlıkları Amerika'nın da aralarında bulunduğu, Allah'ın düşmanlarına olan sadakatleri kadar açık seçiktir. Alimlerin görüşüne göre bu, İslâm'dan çıkartan amellerdendir. Bu mürted yöneticilerin küfrü, hem işin ehli araştırmacıya hem de ehli olmayana gün gibi açıktır. Bunun yanısıra, onların isyanı ve rejimlerinin La ilahe İllallah ifadesine yönelik isyanı birden çok boyutludur.”

h) Şeyh Usame bin Ladin'in mübarek saldırının kahramanları ile ilgili görüşleri:

“Bu kahramanlar ümmetin çehresinde birer güzel bölgedir. Birçok ulus, Amerikan tiranlığına yöneltilen bu saldırılar ile sevindi ve gelecek nesillere cesarette, şerefte ve yücelikte örnek olacak böyle evlatlara sahip olmak istedi. Ancak Allah bu büyük nimeti bu Ümmete ve onun çocuklarına ve onların arasında da Nebi Aleyhisselatu vesselam'ın yolundaki bu yüce adamlara nasip etti.

Dünya ulusları, çağın tağutunun inşa ettiği korku bariyerlerini hem askeri hem ekonomik güçlerine indirdiği darbelerle onun küstahlığı ve kibri ile beraber dünyanın gözü önünde yıkan bu adamlara müteşekkirdir. Allah, insanlar şaşkınlık halinde izlerken onları tıpkı daha önce Firavun'a yaptığı gibi felaket denizine batırdı. “Ve biz Âli Firavunu gözlerinizin önünde boğduk.”³⁸³

Mübarek Saldırıların Sonucu İslâm Düşmanlarına İletilen Mesaj

a) Aşağılanmayı reddetmek:

Şehid, İnşallah, Ahmed Haznevi vasiyetinde Amerika'ya doğrudan bir mesaj gönderir. Ve der ki:

“Aşağılanma ve kölelik devri bitti ve Amerikalıları kendi evlerinde, kendi insanları arasında istihbarat ve askeri güçlerinin ortasında öldürme devri başladı....

Eğer Amerikan liderliği gerçekten kendi halkı ve güçleri için huzur istiyor ise Müslüman diyarından çekilmeli ve Müslümanların Kiblesini terketmelidir.”

b) Suçlar cezasız kalmayacak:

Mübarek saldırılar ile İslâm düşmanlarına verilen ikinci mesaj ise, son iki asırda olduğunun aksine bundan sonra ümmete karşı işlenen suçların cezasız kalmayacağıdır.

Ulusların ve krallıkların tarihini inceleyen bir kimse görür ki her ulus, tarihinde kör edici bir küstahlık ve büyük güç kibri devrini yaşadıkdan sonra çöküşü

³⁸³ The Third Will of the Martyrs of the Two Raids- The Heroic Raider Said al Ghamidi. Adli videodan alınmıştır

gelmektedir. Bu büyük gücün mağduru olduğu küstahlık ve inatçılık onu kayıp savaflara ve çoğunlukla kendi sonunu hazırlayacağı muharebelere sürükler. Bunun en yakın örneği Sovyetler Birliği'nin çöküşüdür. Allah Azze ve Celle diyor ki: *"Biz bir beldeyi yoketmek istediğimizde oranın şımarık elebaşlarına emrederiz de kötülüğe dalarlar. Böylece o belde hakkında hükmümüz haklılık kazanır. Bunun üzerine orayı alt üst ederiz."* (İsra, 16)

Amerika, bu şekilde, mesajı almayı reddetti ve Irak savaşına koştu. İşte bu Allah'ın izni ile çöküşün arefesindeki kör edici küstahlık ve kibir devridir.

Mübarek Saldırıları Vesilesiyle Amerika'nın Zulmettiği Mazlumlara İletilen Mesaj

Mübarek saldırılar vesilesiyle mazlumlara verilmiş olan ilk mesaj, Batılı, Yahudi-Hristiyan zorbalık ve tuğyan döneminin ve bunların insanlığa yönelik işlemiş oldukları cürümlerin artık bir nihayete ermeye başlamış olmaları ve tarih boyunca Allah Subhane ve Teala'nın emri üzerine vaki olduğu şekilde Müslümanların tüm uluslar adına, bu çöküşün gerçekleşmesi adına amel etmek üzere bir öncü cephe teşkil etmiş olmalarıdır. Bu emir, cahiliyenin tüm yozlaşmışlık ve tuğyanının, tağutlarının yok edilmesini ihtiva etmektedir. Allah Subhane ve Teala diyor ki *"Siz yeryüzünde insanlığa örnek olarak çıkartılmış en hayırlı topluluksunuz. Hakkı emreder ve delaletten, münkerden de nehyedersiniz ve Allah'a iman edersiniz"*

Verilen ikinci mesaj, İslâm'ın zulümden, zorbalıktan ve ahlaksızlıktan kurtulmasının başlamış olmasıdır. Allah Subhane ve Teala diyor ki: *"Şüphesiz ki Allah iyiliği, adaleti ve akrabaya yardım etmeyi emreder, kötülüğü ve azgınlığı ise yasak eder. Allah düşünüp tutasınız diye sizlere öğüt verir."* Allah Subhane ve Teala ayrıca diyor ki: *"Onlar bir kötülük işledikleri vakit "Biz atalarımızı böyle gördük, böyle yapmamızı Allah emretti" derler. Onlara da ki: "Allah kötülük işlemeyi emretmez. Allah adına bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" De ki: Rab-bim adaleti emretti, her secde yerinde yüzlerinizi ona doğrultun. Dini Allah'a has kılarak ona ibadet edin. Sizi başlangıçta yarattığı gibi yine ona döneceksiniz."*

Çatışmanın Düşman Toprağına Taşınması

Mübarek saldırılar, çağımızda modern Haçlılara karşı Ümmetin verdiği ve düşmanı kendi topraklarında vuran ilk büyük cihad savaşı olarak görülür. Meir Kahane'nin kahraman Seyyid Nasser'in, Allah onun esaretine son versin, elinden ölmesi, iki Amerikalı casusun Aimal Kansî'nin, Allah ona rahmet esin, elinden sonlarını bulmaları, Dünya Ticaret Merkezi'ne kahraman Remzi Yusuf, Allah onu esaretten kurtarsın, tarafından yapılan ilk saldırı gibi öncül saldırıların düş-

man topraklarında vuku bulduğu doğrudur. Ancak bu mübarek saldırılar en tehdit edici ve en başarılı, aynı zamanda da kafirlere karşı kendi topraklarında ve sürdürülebilir bir savaş olarak başlatılmış ilk savaştır. Bu savaş bu muayyen çağdaki kafirlerin efendisinin topraklarında vuku bulmuştur.

Amerika bir zamanlar kendisinin iki taraftan çevrelendiği büyük iki okyanus, sağlamca tahkim edilmiş mevki ve dış saldırılara karşı kendisini koruyacak eşsiz bir askeri kapasite tarafından iyice emniyetli bir durumda olduğunu düşünürdü. Bir zamanlar sadece kendisinin başkasına zarar verebileceğini ve kimsenin ona zarar veremeyeceğini düşünürdü. Pearl Harbor saldırısı istisnası dışında Amerika'nın bütün savaşları başka ülke topraklarına verdiği ve iki büyük dünya savaşının da kendi topraklarına ilişmediği düşünülürdü bu beklentisinde haklıydı. Ne var ki bu mübarek saldırılar bu illüzyonu yerle bir edip Amerika'yı tehlikeli bölgeye soktu... Hani şu "Ne ekersen onu biçersin" bölgesi.

11 Eylül Komisyonu Raporu³⁸⁴ diyor ki:

"Eskiden ulusal güvenlik dış cepheler üzerinde çalışarak, karşıt devletlerden müteşkil gruplar analiz edilerek ve sanayi boyutları hesaba katılarak hesaplanırdı. Tehlikeli olabilmesi için bir devletin büyük bir askeri kapasiteye sahip olması beklenirdi. Silahlar tedarik edildiği, ordular teşkil edildiği, birlikler eğitildiği ve konuşlandırıldığı ve bunlar da genellikle açık bir şekilde yapıldığı için tehlikeler ve tehditler yavaşça gelişirdi. Büyük devletler daha güçlü oldukları için kaybedecekleri de daha çok şey vardı ve genelde bu noktadan yakalanarak caydırılırlardı.

Şimdi ise tehdit seri bir şekilde ortaya çıkabiliyor. Karargâhı dünyanın öteki ucunda, elektrik ve telefonun bile nadiren bulunduğu son derece fakir bir yerde bulunan el Kaide gibi bir örgüt, artık Amerika Birleşik Devletleri'nin en büyük şehirlerine benzersiz yıkıcılıktaki silahları kullanarak saldırabiliyor.

Bu itibarla, 11 Eylül saldırıları bize öğretti ki Amerika'nın "oradaki" çıkarlarına yönelik terörizm tehdidi Amerika'nın bizzat "burada"ki varlığına yönelik terörizm tehdidi olarak algılanmalıdır. Aynı itibarla, Amerika'nın anavatanı tüm gezegendir."

MÜBAREK SALDIRILARIN ETKİLERİ

New York, Washington ve Pennsylvania'ya yönelik yapılan mübarek saldırılar hem Haçlı Batı Dünyası'nda hem de İslâm aleminde büyük etkilere yol açtı.

a) Mübarek saldırıların İslâm Ümmeti üzerindeki etkileri:

Ümmeti sürekli olarak korku, çaresizlik ve sonuç olarak kaçınılmaz başarı-sızlık fasid dairesine sürükleyen, çaresizlik ve zayıflık kompleksinden kurtarması açısından bu saldırılar önemlidir.

Buna rağmen çaresizliğin zindanlarında çürümekte olan bazı mahkûmlar hala bu fikriyattan kurtulamamışlar ve Müslümanların böylesi operasyonlar yürütebileceğine inanmamaktaki ısrarlarından vazgeçememişlerdir. Bu insanlar çaresizliğin içine doğmuş, çaresizce yaşamış, çaresizlikle büyümüş ve çaresizliği ciğerlerine öylesine çekmişlerdir ki adeta çaresizliği sürekli kanlarında arayan tiryakiler haline gelmişlerdir. Ümmet böylesi zavallı insanları gözardı edip Allah Tealâdan onlar için yardım istemelidir.

Bazı Arap, Batılı ve Doğulu hiziblerinde yürütülen medya seferberliği en azım örneğini İran'ın³⁸⁵ teşkil ettiği bu çaresizlik mahkûmlarına hitap etmeye başla-

385 İran'ın, kendisini Amerika'nın yok edici olarak sunması, topraklarına yaklaşan herkesi yok etmekte tehdit etmesi, İran uzantısı olan Hizbullah'ın, Amerikan Haçlı itfakına karşı hiçbir Arap hükümetinin erişemediği başarılarını fatihi olarak sunması ve Humeyni'nin devrimini, yeryüzünün en kışkırtıcı gücüne meydan okuduğunu söylemesine rağmen aynı şeyleri yapan diğer grupları kinaması gerçekten çok ilginçtir. İran sadece kinamakta kalmayıp 11 Eylül saldırılarını bir Amerikan-Yahudi komplosu olarak görmek ve bunun arkasındaki asıl amacın İran'ın vurulması olduğunu idda etmektedir. İnsan kendisine nasıl oluyor da madem saldırıların arkasında İran'ı varmak var, o zaman neden saldırılardan bu yana geçen süreç zarfında kime hala İran'ı vurmadi diye sormaktan alıkoymuyor. İşin aslını bakılırsa İran, Amerikalılara yardım edip onları Irak ve Afganistan'ı işgal etmelerinde Amerika'nın şırıktığı oldu. Bunun yanı sıra ne İran'da, ne Irak'ta ne de Afganistan'da herhangi bir Şii din adamı tarafından İslâm topraklarını işgal eden kafir güçlere karşı cihad edilmesi gerektiğine dair herhangi bir fetva da yayınlanmadı.

Saldırıların aslında bir komplotan ibaret olduğu komik ve çoukçu iddiası aslında bizi de aynı mantıkla İran devrimini sorgulamaya itiyor. Humeyni Fransa'da misafirdi ve bir Fransız uçağını kullanarak İran'a iş yaptı. Tabii ki Amerika'nın izni ve onayı dahilinde. Bu şekilde komplot teorisi İran'a diğer herkese daha fazla uymaktadır.

Biraz dikkatli bir gözlemler İranlıları asla "Haçlı" veya "Haçlılar" ifadesini kullanmadığını görecektir.

Bir grup batılı yazar, Usame bin Ladin ve Humeyni'nin Batı'ya ilişkin tutumlarını inceledikten sonra farketmiştir. Michael Scheuer bunu şöyle özetliyor: "Gazeteci ve yazar Genevieve Abdo 'Şimdiye kadar bin Ladin başardı ve Humeyni başarısız oldu' diye yazıyor. O devrimci fikirleri İslâm dünyasını yaymayı başaramadı. Ne var ki bu Humeyni'nin hayali idi. Onun radikal okumaları azınlıktaki Şii'lerin bulunduğu Güney Lübnan ve diğer yerleri aklı aşmadı.

Ve benzer Bernard Lewis, Usame bin Ladin ile Humeyni'nin yönlendirdi etkenlerini ve arzularını birbirine denk olarak görürken yanılıyor. Lewis bu iki liderin kıyaslamasını yaparken tam da benim gördüğüm farklılıkları yakalamış görünüyor; Bin Ladin'in başarıları ve Humeyni'nin başarısızlığı. Daha enderence sorulan daha önemli bir soru olarak, İslâmcıların bizi hor görmelerinin arkasındaki sebebin araştırılması lazımdır. Eylül 2002'de Lewis, the Wall Street Journal'da böyle yazdı. Bu aşığılamanın temel sebebi ise maruz kaldıkları ahlaksızlık ve Amerikan yaşam tarzının değeri ediliği ile beraber İslâm toplumunu tehdit eden ve onu etkileyen tehlikesidir. Ayetullah Humeyni Amerika için "Büyük Şeytan" ifadesini sık sık kullanırken ne demek istiyordu? Cevap açıktır. Şeytan bir işgale, emperyalist, sömürgeci değildir. O bir baştan çıkarcı, Kuran'ın sözleri ile "insanları kallebine hısladıyor" bir varlıktır.

Bin Ladin ise ABD'nin bir işgale, emperyalist ve sömürgeci olduğuna inandığı ve onu gayet başarılı bir şekilde öylece tasvir ettiği için onun rektörü. Anti Amerikancılık bağlamında Humeyni'ninkinden çok daha etkilidir. Öncelikle Usame İslâm'ın sünni çoğunluğundan olup - en hızlı büyüyen, en muhafazakar ve en ölüm temelli kanadı olan selefiyye yolundandır. Humeyni gibi azınlık Şii kanadından gelmemektedir. İkinci olarak o Ayetullah'ın Batılı toprakları lanetlemesini elinin bir kenarı ile ritüel altı tane spesifik konuya eğildi ki en liberalinden en militanına kadar Müslümanlar arasında tartışılabilir. İşin olarak bir konsensus zaten vardı. Müslümanların çoğu peygamberin ölüm döşegindeyken söylediği üzere kafirlerin Arap yarımadasından dışlanıp gitmesini istiyordu. Yine Müslümanların büyük kısmı Müslümanların ürettiği petrolün satılıp kazanılacak paranın Müslümanlar için kullanılması destekliyordu. Yine birçokları İsrail devletinin imha edip yerine bir İslâmî Filistin devletinin ikame edilmesi taraftarıydı. Yine Müslümanların çok az bir kısmı petrol satışlarından kendi çıkarlarını besleyen, bankacıların, iş adamlarının ve akademisyenlerin sadakatını satın alan bu dünyanın vahşi, baskıcı, yoz ve munafık aile rejimlerinin toplan imha edip bu mürit rejimleri yerle bir edilmesine karşı çıkardı. Son olarak ise Bin Ladin'in rektörü ve gerçek zamanlı bir İslâmî uydu kanalı sayesinde Arap dünyası dışında kalan Çeçenistan, Kaşmir, Bosna, Hindistan ve Doğu Tünya'daki Müslümanların durumları Müslümanlar için son derece hassas bir konu haline gelmişti. İşle bu altı dış politika maddesi birçok Müslüman için gündemdeydi ve Bin Ladin bunları diğer Müslümanlar kendi istediği ve Resul'un da emrettiği gibi cihad ederlerse zalire ulaşacakları pozitif mesajı vererek kitleni etkileyebildi. (Imperial Hubris, s.211-212)

mışlardır. Bu seferberliğin temel noktasını 11 Eylül saldırılarını el Kaide'ye bağlı mücahidlerin değil, Amerika'nın kendi kendini vurması olarak sunmak teşkil etmektedir...!! Onların müptela oldukları şu aşağılık düzeyine bir bakın. Onlara göre Amerika kadir-i mutlak, yok edici, ele geçirici, her şeyi bilen ve zorlayıcı, hiçbir zaman zarara maruz kalmayacak olan, eğer bir zarar uğrayacak ise dahi bu zararı kendisine ancak yine kendisinin verebileceği bir varlıktır!!!

Bu çaresizlik mahkûmlarının unuttuğu bir şey var ki o da Amerika'nın Viet-nam'da, Somali'de, Lübnan'da, Doğu Afrika'da ve Yemen'de yenilmiş olduğu, Irak'ta, Afganistan ve Somali'de yeniliyor olduğu ve takip ettiklerinin birçoğuna, onlar Amerika'yı akide ve iman silahlarıyla Amerika'nın teknik üstünlüğünü alt etmiş olan zayıf Müslüman kardeşlerine sığınmış olmalarına rağmen erişemiyor olduğudur.

Sorun şudur ki çaresizlik sendromlarına rağmen bu insanlardan bazıları hala Ümmetin ve İslâmi hareketlerin liderliğini alma konusunda ısrar edebilmektedirler. Bazılarının ise gerçeği kabullenmekten başka bir seçenekleri kalmamıştı ki bu da onların duruşunu "reddetmek"ten çıkartıp telin etmek, kınamak ve lanetlemek noktasına getirdi. Hatta Batı'ya yalvarıp onlardan kendilerine mücahidlere davrandıkları gibi davranmamalarını istediklerini, onlarla barış halinde olmak istediklerini, onların kanatları altında yaşamaya gayretli olduklarını ve onların sistemi ile uyumlulaşmak istediklerini söyledi.

Bu duruşa yönelik verilecek en aşağılık örneklerden birisi ise Şeyh Kardavi³⁶⁶ tarafından yazılıp Tarık el Bişri, Heysem al Hayat, Muhammed Selim al Ulvan, Fehmi Huveydi ve Taha Cabir el Alvani³⁶⁷ tarafından imza konulan ve Amerikan Silahlı Kuvvetlerinin şef vaizi Muhammed Abdulraşid tarafından sorulan bir soruya cevap olarak verilen bir fetva idi.

Muhammed Abdulraşid'in sorusu, Müslüman militanların Afganistan ve diğer Müslüman ülkelerde Amerikan Silahlı Kuvvetleri'nin yanında omuz omuza savaşmak üzere savaşa katılmalarının caiz olup olmadığına ilişkindi. O sorduğu sorusunda bu askeri operasyonların amacının şunlar olduğunu açıkladı:

- 1- 11 Eylül Saldırıları'nın planlanmasında ve finanse edilmesinde yer aldığı düşünülenlerden intikam alınması.
- 2- Afganistan ve diğer ülkeleri güvenli liman olarak kullanan unsurların temizlenmesi ve diğer hükümetlerin onlara sığınak ve destek vermekten caydırılması.

³⁶⁶ http://unc.edu/~kurzman/Qardawi_et_al.htm and Asharq al Awsat newspaper - Ekim 8, 2001.

³⁶⁷ Cemal el Şarkavi, Amerikan Ordusundaki hatiblerin şefi olan Muhammed Abdulraşid'in kültürel ve eğitimsel destek vermek için Amerikan Ordusunda görevi iken Dr. Taha Cabir'in fetvası hakkında soru gönderdiğini ifade eder. el Alvani de bunun üzerine soruyu Muhammed Cabir el Alvani'ye göndermiştir. (El-Fetva'l Emirîyye li Cemal eş-Şarkâvî, es-Sünne Dergisi, sy. 110) "Minberü'l Tevhid ve'l Cihad" sitesinden alınmıştır.

3- Amerika Birleşik Devletleri'nin dünyanın tek süper gücü olma heybetinin ve buna bağlı olarak ona duyulan saygının yeniden tesis edilmesi.³⁸⁸

Yayımlanan fetvada şu ibareler kendilerine yer buldu:

"Bu soru hiç şüphesiz halihazırda Amerikan Ordusu veya diğer ülkelerin orduları bünyesinde faaliyet gösteren Müslüman kardeşlerimizi ilgilendiren çok önemli bir konuya parmak basmaktadır."

Bu demek oluyor ki bu fetva onların sadece Amerikan ordusunda faaliyet gösteren Müslüman kardeşlerine ilişkin ve bununla sınırlı bir fetva olmayıp mesela söz gelişi Fransız, İngiliz ve hatta İsrail ordusunda görevli Müslüman kardeşlerine de aynı ölçüde uygulanabilir bir hüküm içermektedir.

Fetva şu şekilde devam etmektedir:

"Ancak bu Müslüman militanların diğer Müslümanlara karşı olan savaşındaki kafa karışıklığına ilişkin sebebe gelince, bunun arkasında savaşta kimselerin geçrek suçlular mı yoksa hiçbir işe ellerini bulaştırmamış olan siviller mi olduğunu kestirmelerinin ya çok zor ya da imkânsız olmasıdır. Ve sahih hadis diyor ki: *"İki Müslüman savaşmak için kılıçlarını çektiği vakit ikisi de cehennem ehli olur. Peygamber'e soruldu katil için tamam ama maktul neden cehennem ehlidir? Cevap verdi: Onun niyeti de öldürmekti."* (Sahiheyne)

Burada dile getirdiğim hadisteki iki Müslüman kendi niyetleri ile kılıç çekmiş ve savaşma iradesi göstermiş kimselerdir. Ancak bu hadis bir devletin silahlı kuvvetlerinde görev yapmaya zorlanan Müslümanları kapsamaz. Çünkü o, ona verilmiş olan emirlere uymak ve devlete bağlılığını göstermek zorundadır. Aksi takdirde şüphe uyandırma ve sonuçlarına katlanma durumlarıyla yüzleşecektir....

Suçluları diğer insanlardan ayırma konusundaki zorluktan kaynaklanan karışıklığa gelince, bu durumda bir Müslüman hakkı destekleme, batılı yok etme, mazlumlara yönelik zulmü bertaraf etme ve failleri yakalayıp adalete teslim etme niyetiyle amel etmelidir."

Amerikalı Müslüman askerlerin diğer Müslümanlara sunacağı bu adalet nasıl bir adalettir acaba? Bu acaba Kur'an'ın kendisi hakkında "Onlar cahiliye hükümünü mü istiyorlar? Sağlam bir imanı olan bir ümmet için Allah'tan daha adil hâkim kim olabilir?" dediği Amerikan adaleti mi?

Bununla birlikte neden el Kardavi ve onun şürekası bu soru sahibine büyük cürüm sahipleri olan Amerikalıların liderlerine karşı savaşıp onları İslâm Ümmeti'ne yönelik onyıllardır işledikleri suçlardan dolayı şeriat adaletine getirmesi yolunda savaşmaya davet edip bunu dile getirmedi?

388 Dikkatinizi bu askeri seferin amacının nasıl da Amerika'nın caydırıcı gücü ve harici bir güç tarafından vurulamazlığının (tabii kendisi vurması dışında) propagandasını yapmaya uğraşan medya merkezlerinin amacı ile örtüşmesine çekmek isterim !

Fetva devam ediyor:

"Eğer Amerikan ordusundaki Müslüman askerler bu savaşlar sırasında ikincil vazifelerde ve geçici olarak çalışmak isteyebiliyor, diğerlerine maddi veya diğer hizmetler sunabiliyor ve Amerika'daki diğer Müslümanlara veya kendilerine zarar gelmeden işlerini görebiliyor iseler, onların orduda görev almasında bir beis yoktur.

Ancak eğer bu talep onlar üzerinde şüphe oluşmasına, bağlılıklarının sorgulanmasına, güvensizlik yaratılmasına, mesnetsiz iddialarla yüzyüze kalmalarına veya kariyerlerinde aksamaya neden olacak ise onların böyle bir talepte bulunmaları dinen caiz değildir."

Demek ki yalnızca bir Müslümanın kariyerinin ileride etkilenmesi- mesela geç terfi alması gibi- onun diğer bir Müslüman'a karşı savaşıp onu öldürmesi için gerekli ve yeterli bir sebep imiş. Ve o asla bu durumdan etkilenmemek için gen pozisyonda çalışma talebinde bile bulunamazmış!!!

Amerikan Fetva devamında diyor ki:

"İki kelime ile açıklayacak olursak, inşallah, Müslüman askerlerin teröristlere, onlara sığınak sağlayanlara, onlara eğitim verenlere ve kendi ülkelerinde onlara eylem izni verenlere veya bunları yaptığı düşünülenlere karşı savaşması caizdir."

Boylece Kardavi ve onun yoldaşları sadece Amerikan düşünce sistemine göre terörist olmakla itham ettikleri Müslümanlara karşı bu Müslümanların savaşmasına cevaz vermekle yetinmiyor, aynı şekilde bu işe bulaştığı düşünülenlere karşı da aynı cevazı veriyor. "Ağızlarından çıkan bu söz ne kadar da büyük! Onlar ancak yalan söylüyorlar" (Kehf, 5)³⁹

Eğer bu fetva saygıdeğer bir Müslüman ya da Gayrimüslim ülkede yayınlanmış olsa idi bu kâğıdın imzacıları ihanet suçuyla mahkemeye çıkartılırlardı. Hasbunallah ve ni'mel vekil.

Bir kimse ne yöne çevirsin yönünü

Hem

Her taraf Romalılarca işgal edilmiş iken.

Çaresizlik hastalığına yakalanmış olanlardan bazıları ileriye gidip İslâm'ı mücahidlerin gösterdiğinden çok daha farklı bir şekilde tanıtmaya ve Mücahidlerin

39 Bu Amerikanın Kore'deki askeri üslerine ve laralı ile normalleşme sürecine ilişkin el Kardavi'den benzer fetvalar geldiğini farkettilik. (Müslüman Fetvaları Karadavi havi'l Kavâidü'l Emrikiyye)

Batı'ya olan tehditlerini azaltmak için Müslüman Ümmette onlar aleyhine propaganda bulunma hizmetlerini, Batı'ya sunmak için adeta yarışılar.

Çaresizlerin ve Batı'nın rızasını arayanların fetvalarına ragmen Amerikan ve Batılı ordularda birçok tevbe etmiş asker ve bunların yanı sıra İslâm'a geçmiş yeni Müslümanlar bulunmaktadır. Bu insanlar fetvacıların uydurmalarına kanmadılar. Onlar Afganistan ve Irak'a giderek Müslümanlara karşı savaşmayı reddettiler. Bunun sonucu olarak onlardan bazıları askeri hapishanelere konuldu, bazıları da, Albay Nidal Malik Hasan³⁹⁰ gibi -Allah onun esaretine son versin- Allah'ın ismini yüceltmek için eski meslektaşlarına karşı savaş açtılar.

b) Ümmeti Pratik bir hedef etrafında birleştirme:

Mücahid öncüleri Siyonist-Haçlı düşmanı tam kalbinden vurarak Allah'ın izni ve yardımı ile Ümmetin çoğunu Amerika ve şürekasına düşmanlık izhar etme noktasında bir araya getirdi. Onlar gayet pratik bir şekilde bunu düşmanı vurarak yaptı. Bu şekilde onlar Ümmete, kendisine ulaşma potansiyeli olan bir hedef gösterdi ve bu öylesine bir hedefti ki kendisini alaya aldırarak, küçük düşürmek, dalga geçirmek isteyenler haricinde kimse ona karşı çıkamazdı. İşte birçok alimin ve vaizin yapmaya muvaffak olmadıkları işte bu idi.

Arabistanlı bir ilim talebesinin Şeyh Usame'ye gelip, eğitim kamplarında derslerine katıldığını hatırlıyorum. Bu derste Şeyh Usame, Ümmeti, Amerikalılar ve Yahudilere karşı sebatkar ve dik durmaya davet ediyordu. Bu ilim talebesi dersten sonra Şeyhe gidip kendisinin birçok alimin yanında eğitim gördüğünü ancak böylesine kelimeleri daha önce kimseden duymadığını ve bu sözlerin mutlak surette insanlara ulaşması gerektiğini düşündüğünü söyledi.

c) İhanet içindeki hükümetler ve teslim olmuş örgütlerin ardından Ümmette Savunma Cihadı'nı canlandırmak:

Öncü mücahidler Ümmeti'in itirazları, karşı çıkışları ve direniş ruhu ile beslenmiş enerjilerini gerçek ve etkili bir plana dönüştürerek düşmana zarar veren bir hale getirebildi. Ne var ki hükümetler onların davasını reddetti ve örgütler yozlaşmış siyasi atmosferin farkında olmalarına ve bu yoz sistemin reforme edilmesi konusunda hemfikir olmalarına ondan kaçıştılar. Onların yaptığı tek şey mahvolmuş bir toprağa zehirli tohumlar ekmek oldu. Onlar hatta Ümmetin en önemli davası olan Filistin davası konusunda bile taviz verecek kadar ileri git-

390 Nidal Hasan, Amerikan Ordusu'nda görevli bir subaydı. Şeyh Evtaki ile görüştükten ve onun onayını aldıktan sonra Texas'taki Amerikan üssünde Amerikalı askerlerin bulunduğu bir noktada silahını alarak onlara ateş etti ve onlardan bir kısmını oracıkta öldürdü. Allah onu esareten kurtarsın. (Çeviren)

tiler. Bu durum Hamas'ın Filistin konusunda uluslararası kararlara bağlı kalıp onu takip edeceğine ilişkin kararın alındığı Mekke Antlaşmasına imza koymasıyla zirve noktasına erişti.

d) Müslüman Ümmetin mücahid öncülerini destekleme, güçlendirme ve hazırlama:

Dr. Abdullah en-Nefisi şöyle diyor:

"Manhattan'daki ikiz kuleleri hedef alan 11 Eylül operasyonlarının akabinde Amerika'nın İslâm Dünyası'nın en batısından en doğusuna, Cakarta'dan Nouakchott'a kadar olan coğrafyaya yönelik izlediği en yüksek derecedeki rejim sekülerleştirme ve rejimler yoluyla baskı uygulama politikası aşikâr oldu. Bu sebepler dairesinde Amerika'nın 11 Eylül sonrasında İslâm Dünyası'na yönelik girişimlerinin iki ana eksen etrafında döndüğünü söyleyebiliriz:

- İslâm dünyasındaki siyasi rejimleri sekülerize etmek. Yani bu sistemleri en uygun biçimde İslâm'dan yalıtıp ve bunu yaparken de sadece yönetici eliti buna tabi tutmakla yetinmeyip özele inerek bu politikayı eğitim sistemi, yasama sistemi, ekonomik altyapı ve kaçınılmaz olarak siyasi üstyapıya da yedirmek suretiyle İslâm'ın izole edilmesini amaçlamak. Bu sekülerleştirmenin sonucu ise İslâm'ın kiliselere ve ruhbanlığa dönüştürülmesi olacaktır. Diğer bir deyişle cami kucası İslâm'ın toplama kampına dönüşecek, Müslüman Ümmetin günlük yaşamından kopmuş kimselerce yönetilecek ve onları tarihin yıkıcı üçlüsü olan siyasi yıkım, kaynakların adaletsiz paylaşımı ve sosyal çöküşün ellerinde acı çekmeye mahkûm edecek.

- İslâm Dünyası'ndaki siyasal rejimlerin baskıcı potansiyellerini artırmak suretiyle ve onlara baskı kültürü ile beraberindeki yan kabiliyetlerini kazandırarak İslâmî köktencilik tüm şekli ve formu ile kökten kazımak ve İslâmî köktencilığe karşı duran hangi siyasi uzantı varsa tıpkı 1970'lerde Amerika'nın İslâmî köktenci hareketin Afganistan'a Sovyet işgaline karşı en iyi silah olduğunu anladığında yaptığı gibi bu sefer de onları desteklemek. Biz, Amerika'nın bu iki amaç olan siyasi rejimleri sekülerleştirme ve baskıyı küreselleştirme amaçlarını tamamlamak üzere uygulayacağı politikanın Amerika'nın İslâm dünyasındaki emellerinin karşıtlarının ve destekçilerinin iç siyasal ajandalarını etkileyeceğini tahmin ediyoruz. Bu gidişat nihayetinde İslâmî köktencilikğin çevresini saran harekete geçirici alevleri tetikleyecek ve çok geniş bir alanda (Jakarta'dan Nouakchott'a kadar) Amerika'ya karşı yeni eylemler üretilmesi için gerekli olan mekanizmaların tesis edilmesini tetikleyecektir. ABD, buna mukabil, ilerlemesinde ve gelişmesinde muazzam sorunlarla karşılaşacak ve bu durum İslâm Dünyası'ndaki siyasi rejimlerin onun gelişmesine ne kadar istekli olup olmadıkları bu durumu etkilemeksizin gerçekleşecektir.

Hiç şüphe yok ki Amerika Birleşik Devletleri'nin İslâmi köktencilige yönelik uyguladığı stratejik baskı gelecekte hiç beklenmedik bir küresel İslâmi direniş'in vücuda gelmesine katkıda bulunacaktır. Bush yönetiminin yukarıda mezkûr olan iki amacı iyice absorbe etmiş olması, Amerikan'ın sadece seçim odaklı iç etkenlerinin politika yapımındaki vizyonsuzluğunu göstermektedir."³⁹¹

e) Mübarek Saldırıların Haçlı Batı Üzerindeki Etkileri:

-**Ekonomik Kanama:** Amerika ve onun müttefikleri şimdiye kadar "terörizm"e karşı savaş diye adlandırdıkları sonu gelmez bir savaşa kendi istatistiklerine göre 700 milyar Amerikan dolarından fazla para harcamışlardır.³⁹² Bu savaş birkaç ekonomik krize ve doların çöküşüne sebep oldu.

Şeyh Usame bin Ladin, Amerikan halkına şöyle seslendi:

"Mesela el Kaide, sonuçları Amerika'ya 500 milyar dolardan daha fazla bir maliyete sebep olacak bir olay için sadece 500 bin dolar harcadı. Diğer bir deyişle el Kaide'nin harcadığı her bir Amerikan doları Amerika'nın harcadığı 1 milyon dolara galip geldi.

Buna Amerika'nın yüzleştığı muazzam işsizlik artışını ve masif bütçe açığını da eklerseniz bu sayının 1 trilyon doları aşan astronomik boyutlara ulaştığını görürsünüz.

Amerika'nın zafiyetini artıran ve aldığı riskleri ikiye katlatan ise Mücahidlerin sonunda Bush Yönetimini, Irak ve Afganistan'daki savaşı finanse edebilmek için "acil para rezervi"ne muhtaç olmalarını sağlamaları oldu. Bu, Allah'ın izni ile Amerika'yı iflasa sürükleme planının başarıyla devam ettiğini göstermektedir.

Bunun el Kaide'nin kazançlarını yansıttığı doğrudur ancak bu tablo aynı zamanda Bush yönetiminin elde ettiği kazançları da göstermektedir. Bu, Bush ve onun yönetimine bağlı olan Halliburton ve diğerleri gibi gölge firmalarla yapılan devasa ihale antlaşmaları ile doğrulanmıştır. İşin gerçeğinde büyük kaybı yaşayan sizlersiniz, Amerikan halkı ve ekonomisi"³⁹³

11 Eylül Komisyonu Raporu diyor ki:

"Ulusal güvenlik ve terörle mücadele konularında ulusumuzun devasa kaynakları kullanıldı. 11 Eylül öncesi kabul edilen sonra mali bütçe (2001) ile gü-

³⁹¹ El-Alem ma be'de Gazvetü Manhattan, s. 39.

³⁹² Bu satırların yıllar önce yazıldığı düşünülürse verilen rakam çok daha yüksek boyutlara ulaşmış olmalıdır. (Çeviren)

³⁹³ Rusale ile Şa'bîl Emriki Şa'bîl Amriki, 15 Ramazan 1425 Hicri, 29 Ekim 2004.

nümüz 2004 mali bütçesi arasında geçen sürede federal güvenlik harcamaları ve güvenlik ve uluslararası işler ile ilgili harcamalar %50'den fazla artış göstererek \$354 milyar'dan \$547 milyar'a yükseldi. Birleşik Devletler Kore Savaşı'ndan bu yana böylesine bir savunma harcaması artış hızına şahit olmamıştı."³⁹⁴

Abdulbari Atvan diyor ki:

"Buna ek olarak saldırılar başka ekonomik sonuçlara da yol açtı. Arap yatırımcılar milyonlarca dolarlarını malvarlıklarının dondurulma tehlikesi bulunduğu için Batılı finans kurumlarından çekti. Bunun yerine paralarını İslâm coğrafyasına yatırdılar. Ayrıca petrol fiyatlarında meydana gelen enflasyondan dolayımlanan muazzam kar artışı da Körfez ülkelerince dikkatle inceleniyor. Bu da sonuç olarak bir ekonomik büyümeyi tetikliyor.

İsyancıların Irak'ta sürekli olarak Petrol rafinerilerine ve boruhatlarına yaptıkları saldırılar petrol fiyatlarını etkiliyor....

Ayrıca dikkate değer bir şey de Amerika'nın, Avrupa'nın bir kısmında, Kuzeydoğu Asya'da, Doğu Asya'da, Ortadoğu'da ve Güneybatı Asya'da çok önemli çıkarımları ve bağlantılarının varlığıdır. Ayrıca özel olarak da Irak ve Afganistan'da yerel çatışmalara girdi. ABD ayrıca, ABD'nin Irak'ta emilmesinden fırsat bularak nükleer programına yeniden başlayan İran'a karşı da agresif bir tavır takınma yolunda.

Dahası, Irak'taki savaş çok hızlı bir biçimde özellikle Amerikan ekonomisini etkileyen bir yıpratma savaşına dönüşüyor. Haziran 2005'in sonunda savaşın maliyeti 250 milyar dolara ulaştı. Birçok tahmine göre Irak'taki Amerikan varlığının bir aylık maliyeti 5 milyar dolar civarında ve totalde savaşın 700 milyar dolarlık bir maliyete ulaşacağı bekleniyor."³⁹⁵

İki ekonomist³⁹⁶ tarafından gerçekleştirilen bir çalışma Irak savaşının 1-2 trilyonluk Dolarlık bir maliyete ulaşacağını öngörüyor. Bu çalışma iki senaryo öngörüyor: İlimli ve muhafazakâr senaryolar.

Aşağıdaki tablo Irak Savaşı'nın toplam ekonomik maliyetini milyar dolar cinden veriyor.³⁹⁷

³⁹⁴ 1991 Körfez Raporu, s. 361

³⁹⁵ Abdulbari Atvan, el-Tanzimü's Sırrü'lî Kaid, s. 318-319.

³⁹⁶ İktisadî bilimci Joseph Stiglitz, Columbia University'de profesör, Linda Bilmes, Harvard Üniversitesi'nde Profesör, bütçe uzmanı.

³⁹⁷ The Economic Costs of the Iraq War, sf. 30, Microsoft Encarta 2008 - U.S. - Iraq War.

Senaryo	Muhafazakar	İlimli
Doğrudan Masraf	839	1189
Makro Ekonomik etkiler	187	1050
Total	1026	2239

Buna rağmen iki akademisyen bu tabloya çalışmanın yapıldığı tarih olan Şubat 2006'ya kadar toplamda 82 Milyar dolar, aybaşına da 1 milyar dolar maliyet getiren Afganistan'ın, ABD tarafından işgalinin maliyetini eklemediklerini açıkladılar.

Hem uluslararası arenada hem de ABD içerisinde çok ses getiren bu çalışma sonuç olarak sadece Irak'a yönelik Amerikan işgalinin maliyetini hesaplamakla kalmamış aynı zamanda Bush yönetiminin Amerikan ulusunu nasıl zorla savaşa sürüklediğini ve onun sonuçlarını hasıraltı ettiğini göstermektedir.

Çalışmada Bush'un ekonomik konulardaki danışmanı olan Larry Lindsey'in, savaşın maliyetine ilişkin tablonun 200 Milyar Amerikan Doları'na ulaşabileceğini söylediği zaman Beyaz Saray'ın net bir açıklama ile "Bu mide bulandırıcı bir tahmin" dediği zikrediliyor. Hem Bush hem de Savunma Bakanı Donald Rumsfeld maliyetin 50-60 milyar Amerikan doları seviyesinde vuku bulacağını ve bunun bir kısmının da diğer ülkeler tarafından paylaşacağına inanıyorlardı. Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz ise Irak'ın kendi yeniden yapılandırılmasını finanse edebileceğini söylerken belli ki hem gereken miktarın büyüklüğünü hem de ülkenin karşılaştığı borç oranını gözardı ediyordu. Lindsey şöyle diyor "Savaşın iyi idaresi ekonomiye yarar sağlayabilir."

Çalışma ayrıca Irak macerasının savaştan önce tahmin edilenden çok daha farklı sonuçlar ortaya koyduğunu ifade etti: Herhangi bir WMD (kitle imha silahı) bulunamadı, Irak'ta herhangi bir el Kaide bağlantısı bulunamadı, önleyici savaşı gerektirecek herhangi bir acil tehdit durumu mevcut değildi. Amerikalıların kurtarıcı olarak karşılanıp karşılanmadığı bir tarafa, mevcut durumda kitlelerin gözündeki durumu bir işgalci olmasından ibarettir. Sarıh bir şekilde görüldü ki savaşın yararları iddia edildiğinden ciddi bir şekilde farklı bir şekilde ortaya çıktı.³⁹⁸

Çalışmanın sonunda araştırmacılar tahmini maliyet ile savaşın sonunda çıkan gerçek maliyet arasındaki büyük farkın sebebinin, Amerikan hükümetinin halkı kasıtlı olarak yanlış yönlendirmesinden dolayı mı yoksa eksik bilgi ve güvenil-

398 The Economic Costs of the Iraq War, s. 1.

mez istihbaratlar üzerine kurdukları savaşın sonunda oluşan doğal bir farklılık mı olduğuna ilişkin soruya cevap vermediklerini belirttiler. El Kaide ile olduğu iddia edilen bağlara ve WMD'lere ilişkin gelen suçlamalara yönelik ise Amerikan yönetimi, bunun Amerikan halkını aldatma maksadıyla yapılmadığını sert biçimde tekrar etmeye devam ediyor ve başarısızlık isnadını dolandırıcılık isnadına tercih ediyor.⁴⁰⁰

2007'de Amerikan Kongresi Irak savaşının maliyetinin 500 Milyar Amerikan Doları olduğuna ilişkin kararı kabul etti.⁴⁰⁰ Kongre Bütçe Ofisi Direktörü Peter Orszag, bütçe komitesine Ekim 2007 tarihinde sunduğu raporda Amerika'nın Irak, Afganistan ve terörle mücadele kapsamında yürüttüğü diğer bölgelerdeki faaliyetlerin bütçe üzerinde beklentilerinin çok üzerinde etkileri olduğunu dile getirdi. O ayrıca raporunda ABD'nin Irak, Afganistan ve daha geniş çerçevede yürütülen terörle mücadele çalışmalarının 2001-2017 yılları arasındaki bütçe planlamalarında 1,2 Trilyon dolar ile 1,7 trilyon dolar arasında bir yeri işgal edeceğini ifade etti.⁴⁰¹ Aynı şekilde Irak Çalışma Grubu'nun raporu Amerikan savaş gazilerine yönelik sağlanan sağlık hizmetleri ile kayıp ekipmanların yeniden tamamlanması için harcanacak paranın yüzlerce milyar dolar seviyelerine ulaştığını belirtti. Tahminler Amerika'nın Irak'a müdahalesinin toplam maliyetinin 2 Trilyon (2.000.000.000.000) Amerikan Doları ulaştığını belirtmektedir.⁴⁰²

Temmuz 2008'de Kongre Araştırma Merkezi'nce hazırlanan bir raporda, Irak Savaşı'nın maliyetinin İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra en çok pahalıya patlayan savaş olan Vietnam Savaşı'nın mali yükünün %94'üne şimdiden ulaştığını ve bu rakamın 686 Milyar Dolar olduğu belirtildi. Ancak bir Irak Savaşı maliyetine terörle mücadeleye harcanan genel harcamaları da katarsak bu miktar Vietnam Savaşı'nı rahatlıkla aşmaktadır.

Dr. Munzir Suleyman bu rapora yönelik yaptığı raporda bazı analistlerin, ABD'nin sözde terörle mücadelesindeki toplam harcamalarının beklentilerin ve hesaplamaların ötesine geçip yaralı askerlerin tedavileri, askeri operasyonlar ve çeşitli tazminatların da eklenmesiyle 3000 Milyar Amerikan dolarına ulaşacağını beklediklerini ifade etmektedir.

2008 yılının güz mevsiminden bu yana ABD, Avrupa ve dünyanın geri kalanını kasıp kavuran ekonomik kriz, New York ve Washington'a yönelik saldırılar

⁴⁰⁰ The Economic Costs of the Iraq War, sf. 33.

⁴⁰¹ Microsoft Encarta 2008 - U.S. - Iraq War.

⁴⁰² Estimated Costs of U.S. Operations in Iraq and Afghanistan and of Other Activities Related to the War on Terrorism", s. 1.

⁴⁰³ The Iraq Study Group Report, Sayfa. 32 ve Microsoft Encarta 2008 - U.S. Iraq War maddesi. ABD'nin Afganistan ve Irak'a yönelik operasyonlarının Amerikan ekonomisine getirdiği yükün 4 ile 6 trilyon dolar arasında olduğu tahmin edilmektedir.

ve "Terörle Mücadele" den dolayımlanan ve hiç durmadan gerçekleşen ekonomik vakumun temel sonuçlarından birisidir.

Kriz, 11 Eylül saldırılarından sonra Amerikan finans piyasalarının stagasyona uğrayıp yabancı yatırımcıların da piyasaya güven eksikliğinden dolayı yatırımlarını dondurmalarının altından Amerikan Federal Bankası'nın halkın vergilerinden topladığı muazzam miktarlardaki nakdi piyasalara sürmesi sonucu meydana geldi. Öte taraftan Amerikan Merkez Bankasının borç faiz oranlarını %1'e çekmesi sonucu bankalarda likidite şişmesi yaşandı. Bu da borçların en temel girdilerden dağıtılmasının önünü açtı ki bunun ardından insanlar mortgage programına başvurup ev almak veya diğer tüketim maddelerini elde etmek için bankalardan düşük faizli krediler çekmeye başladılar. Bunun sonucu olarak emlak fiyatlarında enflasyon yaşandı. Bankaların borçlarını ödeyemeyeciklerini bildiği insanlara ev satmalarının sebebi, bu borcun ödenmemesi sonucunda el konulacak evlerin bankalar tarafından daha sonra yükseleceği tahmin edilen yeni fiyatlarla başka insanlara satılması idi. Daha sonra bankalar borçlarını ödeyemeyen mudilerden evlerini geri alıp onların kendilerine olan borçlarını daha yüksek faizle başka bankalara satarak onları kandırdı. Ancak bu durum emlak piyasasındaki fiyatların düşüp mortgageli evlerin ilk değerlerinden daha düşük fiyatlara satılması ile daha da kötüye gitti. Paralarını kurtaramayan Mortgage firmaları ve bankalar peşisıra iflas ilan ettiler. Panğin bankaları sarması ile bankalar diğer bankalara borç vermeyi bıraktı ve Amerikan hükümeti ile Batılı hükümetlerin piyasaya yüzlerce milyar dolar enjekte etmesini talep ettiler. Kapitalist sistemin ve dolandırıcı faiz temelli sistemin yükünü çekenler ise sadece vergi mükellefleri oldu.

Bu durum ikisi kapitalist düzenin bizzat kendisi ile ilgili olmak üzere, krizin üç sebebini açıklar. Bunlardan kapitalizm ile ilişkili olan ikisi dolandırıcılık ve tefecilik olup üçüncüsü ise agresif Haçlı doğasının içinde yerleşik olan, Müslümanlara 11 Eylül hadisesini vakıya geçirmeye teşvik ederken Amerika ve onun müttefiklerinin de kaybettiği haçlı tiranlık siyasetidir.

Bu konuda Emcet Şaltuni diyor ki:

"el Kaide Amerika'nın Lehmann Brothers gibi en büyük banka sistemlerinin içine duhul edip onların karar alıcılarının arasına mı sızdı? Yahut Amerika'nın bir numaralı düşmanı olan bu en tehlikeli örgütün çıkarları, modern tarihin en büyük finans krizini çağıran kapitalizmin koruyucularının çıkarları ile mi çakıştı?

Öyle görünüyor ki ne ilk ne de ikinci önerme bir cevap sunabilmektedir. El Cezire kanalı tarafından yayımlanan "The Mortgage Drain" isimli belgeselde anlatılan teoriye göre Amerika ve onun itibarına yönelik gerçekleşen en büyük

tehdit olan bu kriz 11 Eylül hadisesinin sonuçlarından yalnızca bir tanesiydi. !

Bu saldırının doğrudan maddi yıkıcı etkisi halihazırda devasa iken, bu yeni zarar dalgası Usame bin Ladin'i mağarasında geriye yaslanıp Amerika'nın vücudunu kemiren ve onun dünya üzerindeki etkisini yiyip bitiren bu yeni beklenmedik zarar dalgasını izlemeye muktedir kıldı.

Teoriye göre bu saldırılar bono ve tahvil fiyatlarında kısa dönemli düşüşe, yarın da isteksiz harcamayı teşvik edip ona liderlik ettiği için bono ve tahvilin güvenilirliğine yönelik şüphelere yol açtı. Bankaları tüketicilere kolaylaştırılmış mortgage fonlarından kişisel borçlar almaya teşvik etmeye iten de bu idi. Amerikalıların ekonomik stagnasyondan kurtulmak için müsrifçe harcamalar yapmaya davet eden de Amerikan başkanı Bush idi.

Bu tavsiyeler ve ikazlar emlak piyasasında sıradışı yüksek seviyelerde enflasyon yaşanmasına sebep oldu. Yapılması gereken ise basitçe balona iğneyi batırarak suretiyle bu emlakların gerçek fiyatlarını ortaya çıkartmaktır.”⁴⁰³

Dr. Abdullah en-Nefisi diyor ki:

“Birbirini peşisıra takip eden Amerikan hükümetleri sadece değerler sistemindeki yozluklardan değil aynı zamanda kavramsal sistemlerindeki boşluklardan dolayı da zarar görüyor. Bu sonuncusuna ilişkin olarak, Amerika her günün şafağında insanlara yalanlar söylüyor:

O, Dünya barışı ve istikrarından bahsediyor ve aynı zamanda dünya silah ticaretinin %50'sini tekeli altına alıyor, savaştan tüm taraflara silahları o satıyor ve kendi ticaretine rakip olarak çıkmak isteyen herkesi cezalandırıyor.

Demokrasi ve insan haklarından bahsediyor ancak sırf kendi çıkarlarına hizmet ettikleri için dünyanın birçok yerinde demokrasi ve insan haklarına karşı kadim düşmanlıkları olan sistemleri besliyor ve onlara yardım ediyor.

Uluslararası toplum ve uluslararası meşruiyetten bahsediyor ancak bunun için atılan tüm adımlara Güvenlik Konseyi'nde en çok kendisi veto hakkını kullanıyor.

Bazıları bunun üzerini örtercesine bu duruma çifte standart ismini takıyor ancak işin gerçeğinde bunlar sadece yalanlar üzerine inşa edilmiş yalanlar ve uydurmacalar üzerine inşa edilmiş uydurmacalardan ibarettir.

Manhattan'da gerçekleşen 11 Eylül operasyonlarını takiben bu bozulma, kavramsal sistemini tüm dünyaya yönelik fiiliyatını etkileyecek şekilde genişletti. Akil standartlara sarılmak yerine sistem, bu dünya tamamen bir sarmal vakummuş ve sanki Amerika dışında hiçbir ülke, ulus, kültür, çıkar ve medeniyet yokmuş gibi davranmaya başladı. Bush, Rumsfeld, Cheney, Myers, Powell ve bunların yanı sıra Amerikan medyası, TV kanalları ve Voice of America'yı takip eden her bir kimse genel olarak Amerikalıların, özelde ise Amerikan hükümetinin senatör Joe Biden'in dediği gibi “Sürekli olarak aynada kendisine bakan, bazen de camdan dışarıya bakan” bir hale geldiğini görür. Biden de aynı hatayı İkiz kuleler operasyonu sonrasında yazdığı bir makalesinde yaptı ve şöyle dedi “Amerika Birleşik Devletleri dünyanın önümüzdeki yarım asırdaki gidişatını kendi çıkarlarına göre belirleyebilir”. Böylece bayağı bir şekilde bu Amerikalı senatör dünyadaki bütün ulusları ve ülkeleri bir anda sıfırladı ve onları önümüzdeki yarım asır süresince cebine soktu!!!”⁴⁰⁵

405 Al 'Alam ba'da Ghazwat Manhattan, s. 37. Dr. Abdullah en-Nefisi.

MÜCAHİDLERİN MEDYA SAHASINDAKİ BAŞARILARI

11 Eylül Komisyonu Raporu (s. 377) diyor ki:

"Amerika Birleşik Devletleri kendi mesajını iletmek için daha fazla çaba sarfetmelidir. Bin Ladin'in Müslüman kitlelere ulaşmadaki başarısına hayret eden Richard Holbrooke dedi ki "Nasıl olur da mağaralardaki⁴⁰⁶ bir adam, dünyanın ileri gelen medya toplumu ile böylesine bir irtibat halinde olabilir?" Dışişleri Bakan Yardımcısı Richard Armitage bizi Amerika'nın fırsat vizyonu ve umut yerine "Korku ve sinirimizi" ihraç ettiğimiz konusunda uyardı."

Bush, haftalık radyo yayını sırasında dedi ki: "Teröristler burada, Amerika Birleşik Devletleri'nde kamuoyunu etkilemeye çalışıyorlar. Onların sofistike bir propaganda stratejileri var. Onlar Amerika'yı bölüp iradelerimizi parçalamak istiyorlar."⁴⁰⁷

Donald Rumsfeld'e gelince, o da dedi ki "Düşmanlarımız bugünün medya savaşları içinde savaşmak için ustaca teçhiz oldular. Ancak... Biz olmadık"⁴⁰⁸

Bilgi Ağlarında ve Geleneksel Medya'da Cihadçı İçeriğin Yayılması

El Kaide Cihad Cemaati ve diğer cihad cemaatlerince uygulanan medya faaliyetleri mübarek New York ve Washington gazvelerinin öncesine kıyasla çok daha güçlü ve yaygın bir hale geldi. Bunun evvelinde, medya organlarındaki cihadçı içerik ve bunun yayılıp dağıtılması Afganistan İslâm Emirliği'nin kendisine uygulanan baskıyı azaltmayı gözetken siyaseti dolayısıyla çok daha kısıtlı idi. Afganistan'ın zayıf iletişim ağı da pek yardımcı olmuyordu. Ancak günümüzde cihadî içerikler tüm internet sathına yayılmış durumdadır. Uydu kanallarının değiştirmelerine ve bozmalarına rağmen bu içerik milyonlarca kullanıcı ve sempatizan tarafından ulaşılabilir bir konumdadır.

Amerikan Merkezi Komutanlığı sözcüsü Eric Clark, el Kaide'nin Amerika'ya medya savaşındaki üstünlüğünü, Amerika'nın terörle mücadeledeki bir yenilgisi olarak kabul ediyor. Ancak o bunun geçici bir zafer olduğunu ve savaşın daha neticelenmediğini söylüyor.

⁴⁰⁶ Bu, Amerikalıların ve onların medya ajanslarının, Usame bin Ladin'in yerini bilmediklerini söyleyip durmalarına rağmen söylemekten bıkmış usamediklerin bir kurmacadır. Onlar sadece düşmanları hakkında sefil bir imaj çizmek istiyorlar. Ancak biliyorlar ki o ve onun ekibi Amerika'nın karşılaştığı en büyük tehlikedir.

⁴⁰⁷ Al Sharq al Awsat. Pazartesi 21 Jamaada al Awwal 1426 AH, 27 Haziran 2005. Sayı 9708

⁴⁰⁸ BBC News, "U.S. Losing Media War to al Qaeda," February 17, 2006. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/4725992.stm> "High-Tech Terror: Al Qaeda's Use of New Technology"nden alındı.

Clark ayrıca el Kaide'nin dünya çapında dört binden fazla aşırı görüşleri empoze eden websitesi olduğunu ve el Kaide'nin bu stratejik kampanyasının ABD ve Müttefik devletler arasındaki koordinasyonu azami şekilde geride bırakabildiğini söyledi. "Ancak savaşın daha bitmediğinin de altını çizmek isterim" diye de ekledi.

Mayıs 2008'de el Kaide ve Taliban'ı takip etmek için teşkil edilmiş ve Güvenlik Konseyi'ne bağlı olan bir komite, "el Kaide'nin girift insan gücüne sahip ve internet üzerinde propaganda yapım, çeviri ve dağıtım işine adanmış insan ağının sayesinde kamuoyu arasında yüksek bir profile sahip olduğunu" ifade eden bir rapor yayımladı.⁴⁰⁹

Rand Corporation tarafından yayımlanıp ABD Hava Kuvvetleri Komutanlığı tarafından fonlanan bir araştırmanın sonucu olarak yayınlanan "Beyond al Qaeda, Part One" isimli eserde Angel Rabasa ve telif ortakları, siber ortamın 4.000 den fazla el Kaide yanlısı siteyi barındırdığını ve "el Kaide'nin multimedia propaganda yolları ve gelişmiş iletişim teknolojilerini kullanarak çok karmaşık bir psikolojik savaş ortamı yarattığını" dile getirdiler. Rapor devamında diyor ki "el Kaide sadece internet kullanım kapasitesi açısından değil aynı zamanda bu ortamı kendi gücünü konsolide etme, kendi ideolojisini, stratejisini ve taktiklerini de potansiyel neferlere geniş spektrumlarda sunarak yapısını güçlendirme noktasında rakipsizdir".⁴¹⁰

Rapor şunu da ekliyor: "el Kaide kendi medya kaynaklarının yanı sıra uluslararası medyayı da propagandasını yapmak için çok etkili bir şekilde kullandı. Bu, el Cezire ve el Arabiya gibi uydu yayını yapan Arap medya organlarını da kapsamaktadır. Ancak bunun yanı sıra bu propaganda çalışmaları bin Ladin'e ve el Kaide'nin eğitim videolarına ilişkin el Kaide video ve ses dosyalarını haber yapıp medyaya taşıyan CNN, BBCi ABC News, MSNBC, Fox News gibi Batılı medya kaynaklarını da kapsamaktadır. Bu belki de kazaen değildir. Nitekim CNN muhabiri Peter Arnett 1977'e bin Ladin'le röportaj yaparken onun ileriye dönük planları hakkında soru sorduğunda bin Ladin'in cevabı şu minvalde olmuştu "Onları medyada göreceksiniz ve duyacaksınız inşallah" ⁴¹¹

2007'de yayımlanan kitabında Abdulbari Atwan dünya çapında faaliyet gösteren 4500 açık cihadi websitesi olduğunu, bunların tamamının küresel ideolojik bir hareket olan el Kaide sempatisini olduğunu, bunları kullanan internet kullanıcılarının dünyanın dört köşesinde mevcut olup aynı düşünce biçimlerine sahip olduklarını belirtiyor.⁴¹²

409 United Nations (S/2008/324) - The Security Council, Mayıs 14, 2008. S. 12.

410 Beyond al Qaeda. Part 1. The Global Jihadist Movement, s. 18-19.

411 Beyond al Qaeda. Part 1. The Global Jihadist Movement, s. 19-20.

412 Al Qaeda Tanzimu's Sirri, s. 153.

Omar el-Akkad da benzer bir biçimde "FBI'nın şu anda terör destekçisi 6000 kadar aktif websitesi mevcut olduğunu" dile getirdiğini ifade ediyor.⁴¹

Cihadi Medya'nın Cihad Destekçileri Ve Kamuoyu Üzerindeki Etkileri

Peter Berger "Cihad yanlıları propaganda cephesinde bizden daha etkililer" diyerek vakıayı dile getiriyor.⁴² Berger el Kaide aktivistlerinin internet üzerinde hızlı bir büyüme trendi yakaladıklarını ve bu aracın onların bilgi paylaşım yeni kimseleri kadrolarına katmak için kullandıklarını ifade etmektedir. O ayrıca "aşırı ideolojiyi yaymak her zaman el Kaide'nin birincil amacı olmuştur ve şimdi ise internet bu cihadçı hareketin yayılması için yardımcı olmaktadır" diye eklemektedir.

Jarret Brechman *High Tech Terror: al Qaeda's Use of New Technology* adlı kitabında diyor ki: "11 Eylül saldırılarının ardından Amerika Birleşik Devletleri cihadçı terörizmle mücadele için ciddi miktarlarda kaynak kullandı ise de onun birincil düşmanı olan el Kaide daha da güçlenmeye başladı. El Kaide bugün artık sadece bir örgüt, ağ veya ağlar ağı olmaktan uzaktır. O, yeni bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanması sayesinde kendisini daha çok bir organik sosyal bir harekete dönüştürdü ki bu sayede onun virüsvari ideolojisi bilgisayara sahip olan herkesin ulaşım alanına girdi."

Ve Christopher Dickey "Internet Imams: Inside the Cyber Jihad, Are we in danger of losing the war of ideas on the web?" adlı makalesinde diyor ki: "Bazı Amerikalı analistler Amerika'nın fikirlerin savaştığı sifersavaşta fazla dövüşme isteği göstermediğini söylüyorlar." West Point Terörle Mücadele Merkezindeki araştırmacı Stephen Ulph mesela diyor ki "Biz mücahidleri entelektüel ve kültürel olarak ciddiye alma konusunda başarısız olduk ve sonuç olarak onların etkisi durmak bilmez bir şekilde ilerleme gösteriyor."

Angel Rabasa ve "Building Moderate Muslim Networks" makalesinin müellifleri diyorlar ki:

"Hükümetlerin kontrolü altında olmayan internet ve diğer medya araçlarının kullanımı sonucu radikal mesajlar dünyanın her tarafındaki Müslüman toplumlara ulaşmayı başardı. ABD, Radio Sawa ve Al Hurra TV gibi yayınları finanse etti ancak bunlar yerel köşeler ve olaylara müdahale etmede gevşeklik gösterdiler ve ABD de ulusal yerel medya kuruluşlarının gelişimini desteklemekten geri kaldı."⁴³

2002 New York Times Digital

2002 Peter Berger New America'nın Başkan yardımcısı, CNN'in ulusal güvenlik analisti, Usame bin Laden ile Tora Bora'da ilk TV röportajını yaptı.

2002 Stephen Ulph Holy War, Inc., Inside the Secret World of Osama bin Laden ve The Osama bin Laden I Know adlı kitapların müellifi.

2002 Building Moderate Muslim Networks, published by Rand Corporation, s. 80.

Bu konu çerçevesinde Hanna Rogan "Cihadi medya hareketinin, hareketin destekçileri ve genel kamuoyu üzerindeki etkisinin" değerlendirilmesindeki zorluğa dikkat çekmektedir. Ancak o şöyle devam ediyor: *"Ancak diğer online cihadçılık fonksiyonları ile karşılaştırıldığı vakit öncül verilerin medya hareketinin önemli bir pozisyonu işgal ettiğini, yüksek miktarı, yükselen kalitesi ve online destekçilerden gelen artan övgüler ve bunların yanında antiterör birimlerinin artan dikkat ve tedirginlikleri göz önünde bulundurulduğunda bunun ileri derecede bir önem arzettiği görülmektedir."*⁴¹⁶

Stephen K. Corman ve Jill S. Schiefelbein de benzer şekilde ABD'nin el Kaide'ye bu konuda karşı koyma kabiliyetinin çok sınırlı olduğunu dile getirirler.⁴¹⁷ Onlar ABD'nin, İslâm Dünyası genelindeki itibarının, tarihin gördüğü en düşük seviyeye vurduğunu ve ABD başkanı Bush gibi devlet yöneticilerinin terörle mücadele için "Haçlı Seferi"⁴¹⁸ terimini kullanmasının cihadçı iletişim stratejisinin ekmeğine yağ sürdüğünü dile getirirler. "Onlar ABD'nin, Arap Körfezi'ndeki askeri varlığını rutin bir biçimde Haçlı Seferlerinin modern zamana uyarlanmış hali olduğunu dile getirip ABD ordusunu da "Haçlılar" olarak adlandırmaktadırlar. Bu söylemler cihadçıların ABD Güçlerini güvenilmez işgalciler olarak negatif bir etiketlemeye tabi tutmalarını kolaylaştırmaktadır. Ebu Gureyb ve Guantanamo hapishanelerindeki mahkûm hakları ihlalleri gibi diğer olaylar da cihadçıların ABD'nin bölgedeki diğer mürted rejimlerden veya Irak'taki devrik rejimden farklı olmadığını söylemeleri noktasında ellerine fırsat vermektedir."⁴¹⁹

Angela Rabasa ve çalışma arkadaşları "el Kaide'nin propaganda çalışmalarını ayırt edici kulan mefhumun onun dağıtımında rakip tanımaz küresel doğa ve yapımların kalitesi" olduğunu dile getirmektedir. "Bu medya stratejisinin sonucu olarak el Kaide'nin mesajları dünya çapındaki Müslüman toplumlara ulaşabilmekte ve hem Arap dünyasındaki hem de Batılı Müslüman diasporadaki çaresizlik hisseden Müslümanları fikirsel olarak yakalayıp avlayabilmektedir."⁴²⁰ El Kaide, bilgi teknolojilerini, özellikle de interneti, bir terorist araç olarak kullanma ve bundan yararlanarak kitlesel medyasını propaganda aracı olarak yayma konusunda mükemmelleşmişlerdir."⁴²¹

416 Al Qaeda's online media strategies: fom Abu Reuter to Irhabi 007, s 116. Norwegian Defence Research Establishment (FFI).

417 Communication and Media Strategy in the Jihadi War of Ideas, s. 4.

418 "Crusade" terimi hem Haçlı seferi hem de genel seferberlik anlamında kullanılsa da Blair, Bush, Powell ve diğerlerinin söylemlerinin tamamı söylem analizine tabi tutulduğunda bu terimi kasıtlı olarak haçlı seferi anlamına gelecek şekilde kullandıkları ortaya çıkacaktır. Hatta Bush ileri gidip kendisinin Tanrı (?) tarafından görevlendirildiğini dahi dile getirmiştir. Bizce Şeytan deseydi daha doğru olacaktı. (Çeviren)

419 Communication and Media Strategy in the Jihadi War of Ideas, s. 17 – 18.

420 Beyond al Qaeda. Part 1. The Global Jihadist Movement, s. xviii.

421 Beyond al Qaeda. Part 1. The Global Jihadist Movement, s. xxvii.

Şöyle devam ediyorlar: "Bin Ladin'in radikal İslâmcılar arasında sahip olduğu Amerikadan intikam alan ikonik kişiliği ve ABD'ye karşı yürütülen küresel cihad hareketinin liderliğini elinde bulundurmakta olması bazı İslâmi gruplar arasında onun güçlü bir harekete geçirme etkisine sahip olmasına sebep oldu. Bu da bin Ladin ve Eymen el Zevahiri tarafından dile getirilen ve İslâm dünyası'ndaki aşırı klikler tarafından yankılanan düşüncelerin uluslararası cihadçı hareketin devamlılığı ve özellikle de terörist çekirdeği daha da büyük, hatta cidden küresel bir başkaldırı seviyesine getirebilme kabiliyeti açısından büyük rol oynadığını göstermektedir."⁴²²

Şöyle devam ediyorlar:

"el Kaide'nin ana fikirleri ve temaları dünya genelindeki çatışma bölgelerince acı çeken dindaşlarının durumunu müşahade edip kişisel ve siyasi dönüşüm arzulayan, bu durumlara tutarlı ve kapsamlı çözümler arzu eden milyonlarca Müslüman tarafından paylaşıp yankı buluyor.

Hiç şüphe yok ki ancak en ileri seviyede ilerlemiş teknolojilere sahip ülkeler el Kaide'nin sofistike ve hızla küreselleşme kabiliyetine sahip propaganda seviyesine ulaşabilirler.⁴²³ El Kaide'nin yazılı ve görsel/sesli medya propagandası hem teknoloji hem de okuryazarlık bariyerlerini aşmasına olanak sağladı."⁴²⁴

Yazarlar ayrıca diyor ki: "el Kaide'nin propagandalarının dokuz sene boyunca dirayetli bir şekilde yok olmadan kalabilmesi, liderliğinin kullanışlı olarak görüldüğü farklı dinleyici kitleleri üzerindeki etkisini göstermektedir. El Kaide'nin propagandası ayrıca gazetecileri de etkilemiş görünüyor. Daha önce zikredildiği üzere Weimann el Kaide'nin Web sitelerinin yabancı gazeteciler nazarında bu-raları bilgi kaynakları olarak kullandıkları ve bunları raporlarına yansıttıkları önemli membalar haline gelmiştir. Böylece el Kaide'nin propagandaları, niyetleri, kapasitesi ve ileriye dönük planları konularında medya algılarını etkilemeyi başardı."⁴²⁵

Rapor diyor ki:

"el Kaide'nin propaganda savaşının ayrıca genelde tüm düşmanlarına ve özelde Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı psikolojik savaş noktasında önemli etkiler barındırdığı aşıkardır. Özellikle el Cezire tarafından yayınlanan ve el Kaide tarafından üretilen post-11 Eylül tehdit mesajları uluslararası medyada

⁴²² Beyond al Qaeda. Part 1. The Global Jihadist Movement, s. 7 – 8.

⁴²³ Beyond al Qaeda. Part 1. The Global Jihadist Movement, s. 15.

⁴²⁴ Beyond al Qaeda. Part 1. The Global Jihadist Movement, s. 15 - 16.

⁴²⁵ Beyond al Qaeda. Part 1. The Global Jihadist Movement, s. 21.

hiç vakit kaybetmeden dikkatleri celbetmeyi başarmaktadır. Diğer etkenlerle birlikte bu açıklamalar karar alıcılarda durumların terör alarmı seviyesine çıkmasına ve ABD Halkı arasında sürekli bir korku halinin ortaya çıkmasına sebep oldu. El Kaide'nin propaganda çalışmaları niyet edilen sonuçların farklı kitleler üzerinde tahakkuk etmesi misyonunu tamamladı: destekçilerine ilham verdi, kamuoyunu değiştirdi, uluslararası medyayı destekledi, düşmanları arasında korku yaydı.”⁴²⁶

Bu bahsettiklerimiz düşmanın, can düşmanı hakkındaki ifadeleriydi. Arap şair diyor ki:

*“Erdemler, hani değeri düşman tarafından dile getirilen
Şüphesiz ki asıl erdemler düşman tarafından teslim edilenlerdir.”*

Abd al Bari Atwan diyor ki: “Şeyh bin Ladin ve onun yardımcısı Eymen el Zevahiri Irak ve Filistin’de yaşanan melhameden ve baştaki yöneticilerin yozlaşmışlığından illallah eden Araplar ve Müslümanların kalplerini ve zihinlerini kazanmayı başardılar.”⁴²⁷

Benzer şekilde Joseph Stiglitz ve Linda Bilmes de dediler ki “Savaşın başlangıcında Ortadoğudakilerin kalplerini ve zihinlerini kazanma konusunda epey konuşmalar dönüyordu. Arap dünyasındaki son kamuoyu anketleri aslında durumun konuşulanların tam olarak zıddı olduğunu gösteriyor.”⁴²⁸

Online cihadi aktiviteler ve bunların Müslümanlar üzerindeki etkilerine gince Reuven Paz diyor ki: “Batıdaki bazı Müslüman topluluklarda, ancak özellikle de Arap Dünyası’nda cihadçı terörist gruplara katılma, onları destekleme, haklı çıkarma ve gönüllü olma konularındaki endoktrinasyonun artan etkisini takip edebiliyoruz. 2001’den bu yana cihadçı web siteleri 1980-1990 arasındaki birinci kuşak cihadçı kadroları eğiten medreselerin yerini almış durumdadır.”⁴²⁹

“Daha da ötesi” diye devam ediyor: “Mevcut küresel cihadın temsil ettiği ideolojik şemsiyeyi ve bunun rolünü anlamak zorundayız. Bu rol sadece terörizmle ilgili değil, belki daha da ileri bir şekilde ve daha da önemli olarak Arap ve Müslüman toplumlar arasındaki mevcut dayanışmanın da temel umdelerinden bir tanesidir.”⁴³⁰

426 Beyond al Qaeda: Part 1 The Global Jihadist Movement, s. 21 – 22.

427 Mufaccat Şerh Zalmü’l Kaide.

428 The Economic Costs of the Iraq War, s. 4.

429 Reading Their Lips: The Credibility of Jihad Websites as “Soft Power” in the War of the Minds, s. 5.

430 Reading Their Lips: The Credibility of Jihad Websites as “Soft Power” in the War of the Minds, s. 11.

Christopher M. Blanchard "al Qaeda Statements and Evolving Ideology" adlı çalışmasında diyor ki: "el Kaide liderlerinin 1990'ların sonlarından bugüne kadar gelen süreçteki tüm demeçleri incelendiğinde ortaya çıkıyor ki onlar kendilerini özellikle İslâm ülkelerindeki Amerikan varlığını bitirmeye, İslâm'ın dar yorumu etrafında Müslümanları destekleyip onları canlandırmayı hedefleyen bir uluslararası İslâmi hareketin öncüleri olarak görüyorlar. Yerel ve uluslararası halklara yönelik verilen kamuoyu açıklamaları el Kaide'nin amaçlarına ulaşmada kullanacağı bir araç olarak büyük rolünü devam ettireceğe benziyor"¹

Elaf.com ise içeriği aşağıdaki gibi olan bir haberi paylaştı:

"Amerika Birleşik Devletleri, ABD tarafından fonlanan Arapça yayın kanalı olan al Hurra kanalını, Beyaz Saray'ın kanalın amaçlara hizmet etmediğini farketmesi üzerine kapatma kararı aldı. Bunu yapmak suretiyle Amerikan hükümetinin al Hurra kanalı için harcadığı 350 Milyon Dolar da çöpe gitmiş oluyor."

Washington'da merkezlenmiş olan Al Arabiya TV'nin yöneticisi Hişam Melhem diyor ki, harcanan büyük paralara rağmen bu kanal Arap TV listelerinde ilk dörde bile girmeyi başaramadı. Hatta el Hurra TV kanalını izlemiş birini bile çok nadiren bulursunuz. Hiçbir zaman listelere girmeyi başaramadı. Melhem ayrıca kanalın yöneticilerinin Arap izleyicileri etkileme noktasında doğru yolları bulma konusunda çuvalladıklarını söylüyor. Ayrıca Arap Dünyası'na, Amerika'yı farklı bir şekilde sunmayı da başaramadılar. Melhem diyor ki "Kanal çok paraya maloldu ancak beklendiği geri dönüşü yapmaktan geri kaldı, aciz kaldı."

Aslına bakılırsa al Hurra TV kanalı diğer iki Arap kanalı ile bir bütünlük sağlayacaktı: Al Jazeera ve Al Arbabiya ancak Batılı değerler sisteminden ayrılması öngörülüyordu. Ancak al Hurra kanalının yöneticileri Arap halklarını Batılı değerler sistemine eklemleyemeyeceklerini anladıkları zaman bunun boşuna bir uğraş olduğunu anladılar. Buna rağmen kanalın yönetimi yayınlara yatırım yapmaya devam ettiler ve bunu bir gelişim vizyonları olmadan yaptılar. Orada çalışan kimseler ise kanallarını kimsenin izlemediğini bildiklerinden hiçbir plan program izleme ihtiyacı duymadan çalışmaya devam ettiler....

Yeni yılın gelmesiyle birlikte uzmanlar Al Hurra'nın yayınlarında başarısız olduğu kanaatine vardılar.

Washington Post, al Hurra'nın Arap dünyasını etkileme misyonundaki başarısızlığını teslim etti. Hem Amerikalı hem de Arap medya uzmanları kanalın Arap medya pazarında bir değeri olmadığını altını çizdiler....

Son yıllarda ardı ardına yapılan kamuoyu yoklamaları da gösterdi ki al Hurra kanalı en az izlenen Arap TV kanalı idi. Ancak buna rağmen bazı Amerikan

¹ Al Qaeda Statements and Evolving Ideology, s. 6.

yöneticileri daha önce kapatılma kaderine maruz kalan aylık High dergisinin sonuna benzemesini istemeyerek kanalın kapatılmasına karşı çıktılar. Yapılan onca yeniden yapılandırmalara ve kapsamlı ayarlamalara rağmen kanal yine de Arap kitlelerinin ilgisini çekme performansını gösteremedi....

Kanal haftalık 9.000.000 izlenme ortalaması aldı ki bunların çok büyük kısmını Iraklılar oluşturunuyordu....

Uzmanlaşmış Amerikan otoritelerince yapılan bir ankette ortaya çıktı ki nüfusu 84 milyon olan ve Arap dünyasının merkezinde olan Mısır'da, Mısırlı izleyici oranı sadece yüzde 8 oranında kaldı. İstatistiklere göre 13 Arap ülkesi arasında toplam 200 milyon TV izleyicisinin arasından sadece 28 milyon kişi bu kanalı haftalık olarak izledi. Diğer kaynaklar bu istatistiğe dahi şüpheyle yaklaştı ve Amerikan Kongresi de bu sayıların gerçeği yansıtmaktan uzak (şişirilmiş) olabileceğini dile getirdi.

Washington Post, al Hurra'nın al Arabiyya ve al Jazeera'ya kıyasla çok kısıtlı bir tabanı olduğunu yazdı. Maryland Üniversitesi ve Zoghbi International tarafından yürütülen bir çalışmanın sonuçlarına göre katılımcıların %54'ü al Jazeera'yı, %9'u al Arabiyya'yı ve sadece %2'si al Hurra'yı izlemektedir.”⁴³²

“Building Moderate Muslim Networks”⁴³³ adlı çalışmalarında Rabasa ve diğer yazarlar şunu dile getiriyorlar:

“Müslüman Dünya'da kamu diplomasisi icra etme araçları dominant bir şekilde radio ve uydu televizyon kanalları oldu ki bunların başlıcaları Radio Sawa ve US Middle East Television Network (al Hurra) kanalıdır. Al Hurra kanalı Arap dünyasında bir kitle yaratamaması konusunda şiddetlice eleştirilirken al Sawa, iddia edildiğine göre bir kitle oluşturma başarısını göstermişti. Ancak bu başarı hiçbir şekilde kitleleri etkileyip halkın genelinde bir sınımlılaştırma dönüşümünün gerçekleştirilmesi anlamı taşımamaktadır. Çok bariz bir şekilde bellidir ki onca yatırıma rağmen -700 milyon dolar / yıl- Radyo Sawa veya al Hurra Müslüman kamuoyunda, ABD politikalarına yönelik bir yumuşama ortamı yaratmayı başaramamıştır. Bu iki kanala aktarılan para yerel gazeteci ve televizyonculara aktarılıp onların demokratik ve pluralistic ajandaya hizmet etmeleri için kullanılsa idi çok daha iyi bir yatırım olurdu.”⁴³⁴

432 Amerika'nın lahzahla meshru'ihâ al İlamı: iqfâl qanat al Hurra qarîban.

433 İlmî Müslüman Aqlar İnşa Etmek (Çeviren)

434 Building Moderate Muslim Networks, s. xxii, xxiv, 56 - 144.

Geleneksel Medya'nın Blokajından Kurtuluş

Yaralıların ve mahmumların fedakarlıkları, şehitlerin akıttıkları kanların bereketi ve hepsinden önce Allah'ın izni ve yardımı ile mücahidler dünyayı kendi seslerini duymaya mecbur kıldı. Kendileri çokça muteber kimseler olarak, ümmetle aralarındaki iletişimi tesis etmek adına mahkûm edildikleri medya blokajını yerle bir ettiler. Bundan dolayı mücahid hareket bu seviyede bir itibarı elinde tutmak için elinden gelen her şeyi mutlaka yapmalı ve bunun için cehdetmelidir.

11 Eylül hadiselerindeki mücahidlerin medya zaferi ile ilgili olarak Seyfeddin el Ensari diyor ki:

"Aranızdaki herkes Amerika gibi bir güvenlik imparatorluğunun saldırıları nasıl öngöremediğini veya engelleyemediğini düşünüyor olmalıdır. Nasıl oldular da bunun önüne geçemediler? Cevap şu ki Amerika sadece bir insandır ve Allah Subhane ve Teala diyor ki: *"İnsan zayıf yaratılıştır."* (Nisa, 28)

Aslında uzun cihad yolculukları süresince mücahidler bize bu dersleri tekrar ve tekrar öğrettiler. Onlar bize bunları Afganistan'da Sovyetlere karşı verdikleri cihadda, Bosna'da Sırlara karşı verdikleri cihadda, Çeçenya'da Ruslara karşı verdikleri cihadda ve şimdi de Afganistan'da Amerikalılar ve onların müttefiklerine karşı verdikleri yenilikçi cihadlarında öğretmektedirler. Ancak bu dersleri duyanlar az, onları gerçekten anlayanlar ise daha da azdır. Bunun sebebi ise küresel medya siyasetinin Ümmetin büyük çoğunluğunu zaferin tatlılığından ve derslerden faydalanmasından alıkoymak üzere çalışmasıdır.

Mübarek saldırılarda ise medya gerçeği daha fazla saklayamadı. Mücahidler bu sefer derslerini canlı yayında yayınlama, Amerika'nın prestijini insanların önünde yerle bir etme ve İslâmî irade önünde durmaya çalışan Amerika'nın küstahlığını yıkma kararı aldılar. Bu şekilde insanların aklında ulaşılması imkânsız olanın aslında mümkün olduğunu gösterdiler ve Allah'ın yardımı ile onlar, amaçlarına ulaşıp Müslüman Ümmete de bir irade olduğu zaman bir çıkış yolu olduğunu ve gerçek sayının insan ve ekipmanın niceliğindeki azlık değil Nebi Aleyhisselam'ın "Hayır, o gün siz çokça olacaksınız ancak suyun üzerindeki köpük gibi olacaksınız. Ve Allah düşmanlarınızın kalbinden sizin korkunuzu alıp atacak ve sizin kaplerinize de vehn koyacak" dediği gibi nitelikteki azlık olduğunu gösterdiler."⁴³⁵

Allah'ın tevfiki ile İslâm'ı gizlice ve sessizce anca samimi bir şekilde destekleyenler ve kendilerini tamamen bu hizmete adayanların çalışmaları vesilesiyle

cihadçı medya sonunda gazeteler ve TV kanallarının medyayı bağladığı prangaları kıırarak günyüzüne çıkmayı başardı.

Cihadi medya şimdi İslâm ve Haçlılar arasındaki savaşa ilişkin gerçekçi portreyi sunmaktadır ki bu portreye geleneksel medya yoluyla ulaşmak mümkün değildir. Nitekim onlar hiçbir zaman Afganistan, Irak, Çeçenistan, Bosna, Somali, Cezayir ve diğer ülkelerdeki gibi cihad sahalarındaki gerçek imajı yansıtmazlar. Onlar sadece ve sadece gerçekle alakası olmayan yalan görüntüleri ve algıyı yansıtırlar. Ancak cihadi medyaya gelince, o Batı medyasını ifşa etmeyi başardı, onun yalanlarını ortaya çıkardı, olayları çarpırtmasını ve tarafgirliğini günyüzüne serdi. Bundan dolayı Batı'nın özgürlüğün, şeffaflığın, insan haklarının ve adaletin koruyucu olduğunu iddia ettiği aldatıcı numaraları da ortaya çıkmış oldu.

Bu hezimet herhangi bir askeri hezimetten daha çok önem taşımaktadır. Bu, Batı Medeniyeti'nin yalanlar uydurma ve fabrikasyonlar üretme sırasında cihadçı medya tarafından suçüstü yakalanması kabilinden bir hezimetdir.

"Al Qaeda's Media Doctrine: Evolution from Cheerleader to Opinion-Shaper" isimli makalesinde Michael Scheuer diyor ki:

"1996'dan bu yana el Kaide'nin medya propagandaları daha da sofistike, yaygın ve etkili hale geldi. el Kaide ve diğer Müslüman İslâmî liderlerin defaatle Müslümanları "Allah yolunda" cihada çağırdıkları medya dünyasından el Ensar, el Neda ve Sawt al Jihad gibi çokça konuları kapsayan sofistike elektronik dergiler ortaya çıktı. Bugün el Kaide'nin medya kanadı Müslümanlar için derinlemesine dini talimatları vermekte, İslâm tarihinden, Kur'an ve Peygamber'in sünnetinden destekli cihad çağrıları yapmaktadır. Hatta Kur'an'daki belli kısımları kullanarak el Kaide'nin şer'i kadıları savunma cihadına girilmesi konusunda sağlam bir temel oluşturmuş ve onlarca milyon Müslümanın, özellikle de gençlerin desteğini kazanmayı başarmışlardır. Militanlar şimdi dini argümanları kullanmayı içselleştirmiş ve Batı'nın ılımlı Müslümanlar dediği fikriyata karşı bunları ileri sürmeye başlamışlardır. El Kaide aslında bizim ona sadece olağanüstü şekilde başarılı diyebileceğimiz bir online strateji, taktik, gerilla savaşı eğitimi ve terörist operasyonlar üniversitesi kurdu. (<http://www.alsakifah.org>). Yukarıda bahsedilen ve benzeri dergilerde, el Kaide'nin analizleri ve stratejileri güncel uluslararası ilişkilerle taban tabana uyuşan bir İslâmî direniş mottosu haline geldi ve temelde Amerika'nın dominant statükoculuğu, Batı'nın Müslümanların elinde bulunan petrole olan bağımlılığı, bu petrolün korunması gibi kavramsallaştırmalar etrafında meşruiyet kazandı. Bunlar el Kaide'nin "Amerika'yı iflasa sürüklemek, "ABD askeri güçlerini dünya geneline yaymak" gibi savaş stratejilerini besledi. (<http://www.yaislah.org>, December 25, 2005).

Pek yakın tarihte el Kaide'nin al Sahab medya kanadı Müslümanlar için cihad cephelerinden anlık görüntü ve yayın yapma kabiliyetini geliştirdi ve diğer kardeş medya kuruluşlarının da bunu geliştirmesinde yardımcı oldu. Hem Irak'ta hem de Taliban'ın neredeyse hiç medya operasyonları ile ilgilenmediği Afganistan'da artık ABD ve koalisyon güçlerine karşı mücahidlerin giriştiği saldırılar, önemli direniş komutanları ile yapılan mülakatlar ve işgalcilerle işbirliği yapan Müslümanlarla ilgili tapeler günlük ve yüksek çözünürlüklü olarak yayınlanmaktadır. Bu tapeler el Kaide'nin, Arap ve Müslümanların sürekli yenileceklerine dair algıyı kirmada ve dünya genelindeki Müslümanlara üçüncü bir haber kaynağı sunmada çok önemli kazanımlar sundu. CNN, BBC, VOA gibi Batılı ve El Cezire, el Arabiya gibi Arap medya organlarına rakip olarak el Kaide ve onun müttefikleri interneti kullanmak suretiyle Müslümanlara savaş alanlarından haberleri başka türlü görme fırsatı tanıdılar.

Savaş alanlarındaki başarılarının ötesinde el Kaide ve onun müttefikleri medya alanında da etkileyici bir kazanım elde ettiler ve cihadçı amigolar olmaktan ileri derecede modern ve rekabetçi medya operatörleri ve Müslüman kitleleri etkilemek isteyen propagandacılara dönüşmeyi başardılar. El Sahab Medya'nın özellikle Usame bin Ladin ve Eymen el Zevahiri ile ilgili video kasetleri yayınladığı zaman günlerce medyayı domine etmesinin yanı sıra Sahab medya ve onun desteklediği veya işbirliği yaptığı diğer medya kuruluşları internet vasıtası ile yaygın bir medya varlığı sergilemektedirler. Bu durum sadece askeri ve dini talimatlar dizileri oluşturmak ve gerçek zamanlı habercilik kabiliyeti anlamına gelmeyip aynı zamanda ABD ve Batılı askeri varlığın en önemli umdelerinden biri olan bilgi dominasyonu sütununa da bir reddiye olarak varolmaktadır. El Kaide ve İslâmcıların medya arenasındaki başarıları, Batılı askeri kurmayların önceden sahip olduğu medya yoluyla savaş alanını kontrol etme yetisini de ellerinden aldı. Hiç şüphesiz ABD ordusu ve onun müttefikleri, İslâmcıların savaş alanına ve Müslüman dünyadaki çatışma alanlarına ilişkin medya dominasyonunu kırma konusunda çareler aramaktadırlar.⁴³⁶

Andrew Grace "Blair: West Could Lose al Ka'ida Propaganda War" adlı makalesinde İngiliz hükümetinin "Batı'nın el Kaide'ye karşı verdiği medya savaşını kaybettiğine" inandığını yazmaktadır. Tony Blair'in de belirttiği gibi bu durum hükümeti el Kaide'nin ideolojisini çözmek ve ona karşı koymak için özel araştırma birimleri kurmalarına sebep oldu.

Soru şu ki, bu birim el Kaide'ye karşı koyma yolları konusunda dürüst davranmış mı? Makaleye göre propaganda seferi el Kaide'ye üç ana tema üzerinden saldırıyı planlamaktadır. Bunlar el Kaide'nin destek kaybettiği, insanlara ve

436. Al-Qaeda & Media Doctrine: Evolution from Cheerleader to Opinion-Shaper.

onların yaşamlarına zarar vermek istediği ve hiçbir istisna tanımaksızın her ülkeyi tehdit ettiğidir.

The Guardian gazetesi sızdırılan belgenin şunları yazdığını söylüyor: "Biz bu materyalleri İngiliz medya kanallarına, mesela bir BBC radyo parogramına sızdırıyoruz. İçerik olarak da el Kaide liderliği ile destekçileri arasında gerilim ortamı olduğunu yazıyoruz. Sınırlı bir çalışma gurubu da bu mesajları medya yolları veya başka yollarla yayıyor."

Makale ayrıca bu belgenin içeriğinin bahsettiği konular arasında sözde el Kaide'nin işlediği cürümler, el Kaide'nin Mısır İslâmi Cihad lideri Dr. Fadl (Seyyid İmam el Şerif) ve Usame'ye açık mektup yazarak el Kaide'nin amaçlarının gayrimeşru ve ahlaksız olduğunu ileri süren öndegelen Suudi şeyhi Selman el-Avde'nin kınamalarının da bulunduğunu belirtiyor.⁴³⁷

437 Revealed: Britain's secret propaganda war against al-Qaida, Alan Travis. The Guardian, 26 Ağustos 2008

BATT'NIN İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ YALANININ İFŞASI

el Kaide ve Taliban ile ilgili olarak Güvenlik Konseyi Komitesi tarafından yazılan bir raporda komite diyor ki: "Komite, bu şekildeki medya organlarını"⁴³⁸, belli başlı kişileri ve onların arkalarındaki propagandacıları listelemeli ve bu listeleme el Kaide'ye yardımcı olanlar, onların propagandalarını yayanlar veya onlarla irtibatlı olanları listeleme temelinde olmalıdır.

Takım"⁴³⁹ ayrıca üye devletleri de el Kaide ve Taliban'a ve onların mürtebitlerine yönelik yaptırımları ihlal edenlere karşı uygun yasal ve pratik önlemleri almaya davet etmelidir."⁴⁴⁰

Yahudi eski senatör ve Ulusal Güvenlik ve Hükümet İşleri Komitesi Başkanı Joe Liberman, ki neoconlardandır, el Kaide liderlerinin konuşmalarını, eğitim videolarını, Amerikan askerlerine Irak ve diğer yerlerde yapılan saldırıların görüntülerini ve potansiyel sempatizanları radikalize etme niyetiyle yüklenen diğer YouTube videolarını silmeyi önerdi. Liberman ayrıca Google'ın CEO'su olan Eric Schmidt'e bu "saldırgan içeriğe" yönelik olarak şirketin yasal prosedürlerini işletmesi gerektiğini, videoları YouTube'dan silmesi gerektiğini ve bu İslamcı Teröristlerin destekçilerini büyük oranda bu online dava yönetime borçlu olduklarını hatırlattı.

YouTube blogunda yayımlanan bir bildiride, çalışanlarına sürekli olarak "nefret söylemi, şiddet veya sosyal standartlara yönelik şiddet tehditinde bulunan" bazı materyalleri silmelerini söylediğini ve bu doğrultuda Lieberman'ın kastettiği tüm materyallerin silinmeyeceğini dile getirdi. Bu mezkûr blog "haksız şiddeti, nefret söylemini" içeren materyallerin ve "Amerikan sosyal normlarını zedeleyen" videoların silineceğini ancak yasal manada şiddeti içeren ve nefret söylemi içermeyen videoların silinmeyeceğini belirtti."⁴⁴¹

Norveç Savunma Araştırmaları Kurumu tarafından fonlanan ve Hanna Rogan tarafından yazılan raporda terörle mücadele memurlarının cihadçı web-sitelerinin kapatılabilip kapatılamayacağını tartıştıklarını ve bu tartışmanın güvenlik ve sivil özgürlük alanında bir dengeye işaret ettiği belirtildi.

⁴³⁸ Raporun önceki kısımlarında bahsedilen medya organlarını zikrediyor. Sahab, Global İslamic Media Front (GIMF), Al Fajr Bilgi Merkezi, Al Ertikas ve el Borqa Forum siteleri vs.

⁴³⁹ Raporu kaleme alan takım

⁴⁴⁰ UN (S/2008/324), Security Council. 14 May 2008, s. 10.

⁴⁴¹ İntas forumu, Al Hadas forumu, Ahmad Hajr 21 - 5 - 2008, Sullan al Juzairi 21 - 5 - 2008.

Son dönemlerde online cihadçı websitelerine yönelik önlem alınma çağrısı yapan çokça karar ve bildiri yayınlandı. Onlardan biri olan 2005 tarihli 1642 sayılı Güvenlik Konseyi kararı, bütün üye devletleri "Terörist saldırı veya saldırılara yönelik tahrikleri kanunen yasaklama" kararı almaya davet etti.⁴⁴²

Birleşmiş Milletler Küresel Terörle Mücadele Stratejisi de üye ülkeleri "Uluslararası ve bölgesel seviyede terörün tüm formlarına ve internetteki tecellilerine karşı işbirliği yapmaya" çağırırdı.⁴⁴³

Onlar cihadçı materyallerin dağıtımını engelleme noktasında durmayıp daha da ileri gittiler ve cihadçı medya ile ilişkili olduğunu düşündükleri herkesi gözaltına almaya, yargılamaya ve hapse atmaya kadar işi götürdüler.

Mark Trevelyan "Al Qaeda German Mouthpiece Resurfaces on the Web" adlı makalesinde Küresel İslâmi Medya Cephesi'nin (Global İslâmic Media Front, GIMF) Batılı hükümetlere ve onların güvenlik sistemlerine gönderdiği mesajı dile getirir:

"Bazı kardeşlerimi ve bacılarımız gözaltına alındıktan (Allah onları esaretten kurtarsın) ve GIMF'in blog ve Forumu internetten kaldırıldıktan sonra biz deriz ki: GIMF hala var olmaya devam etmektedir ve işini yapmaktan geri durmayacaktır. Bizimle savaşmaya girişen Küffara deriz ki; istediğinizi yapmakta özgürsünüz, istediğiniz kadar gözaltı yapmakta serbestsiniz... Amacınıza ulaşamayacaksınız! Zafere veya şehadete ulaşıncaya kadar çalışmaya devam edeceğiz!"⁴⁴⁴

GIMF davasında tutuklananlardan kardeşlerden biri de Avusturyalı Muhammed Mahmud isimli kardeşimizdi. O, şimdi belirteceğim yazıyı internete yükledi:

"Bir Mahkûmun Sözleri

İlgili Kişiye

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile Başlarım.

Allah Subhane ve Teala diyor ki: "Müminlerden öç almalarının tek sebebi aziz övgüye layık Allah'a inanmalarıydı." (Buruc, 8)

Ben, mahkûm Muhammed Mahmud'um. Ben Rabbim Allah'tır demekten ve İslâm Ümmeti'nin üzerine çöken zülme başkaldırmaktan başka hiçbir "suçum" olmadan Avusturya'da zalimce gözaltına alındım.

442 Karar no 1624 (2005), BMGK Eylül 2005.

443 A/RES/60/288, United Nations General Assembly, Eylül 2006.

444 Reuters, Eylül 2007.

Ben ve eşim evlenmemizin üzerinden sadece 10 gün geçtikten sonra kamuoyunda Küresel İslâmi Medya Cephesi davası adıyla bilinen davadan dolayı gözaltına alındık. Zalimane bir biçimde gözaltına alındık. Ailemin evi yok edildi ve ben dövölüp aşağılandım. 12.09.2007 tarihinde Cobra diye bilinen Avusturya Silahlı Kuvvetleri özel birimine bağlı 30-40 asker giriş kapısını havaya uçurmak, oda kapılarını ve odada ne varsa kırmak suretiyle evime saldırı düzenledi. 15ten fazla asker üstüme çullandı ve hem dövüp hem aşağılamaya başladılar. Ellerimi kelepçleyip hiçbir sebep olmaksızın beni dövmeye ve İslâm'la dalga geçip, aşağılamaya başladılar. Eşimin durumuna gelince, o sırada ailesinin evinde idi. Askerler eve baskın yapmış, evdeki her şeyi yoketmiş, sonra uyuduğu odayı basmış, örtüsünü açmış, onu 20 dakika boyunca silahların namlusu ona çevrili bir şekilde bekletmiş ve başörtüsünü takmasına izin dahi vermemişler...

Hapsolunduğumdan bu yana işkencenin en ağır yöntemlerine maruz kalıyoruz. Hapishanenin ilk on gününde çok nadir durumlar dışında uyumamıza izin vermediler. Askerler ortalama saatte bir kereden fazla olmak üzere bizim hücremize uğruyor, hücremize giriyor ve uyumamamız için önlerinde ayakta bekletiyorlardı... Sonra sabah saatinde sorguya çekiliyorduk ki her sorgunun bir gidişatı, bir metodu oluyordu...

Bir keresinde gardiyan gece vakti ben namaz kılariken odaya geldi, başıma dikildi ve benden namazı kesmemi istedi. Ben bu isteğini reddettim ve namazıma devam ettim. Birden saçımı ellerine doladı ve beni elindeki copla dövmeye, beni duvara vurmaya başladı. Burnum duvara çarparak kırıldı. Ayrıca benim eşimin hücremine de girip başörtüsünü çıkarmasını istediler. O bunu reddedince onu tehdit etmeye ve dini ile dalga geçmeye başladılar. Sonra bir asker hiçbir sebep yokken onu dövmeye ve yerden yere vurmaya başladı ki onun vücudu bu işkenceyi kaldıramadığı için üç aylık bebeğimizi düşürdü. Onlar bebeğimizi daha o doğmadan öldürdüler... Onlar sıklıkla hücremizin önünde durup bizi tahrik etmek için Allah'ı ve onun resulünü aşağılıyorlardı. Bize ne zaman bir avukat getirilse veya bir ziyaretçi bizim için gelse bizi son derece utanç verici bir şekilde ararlardı. Onlar önünde çırılçıplak ayakta durdururlardı. Arama sırasında özel yerlerimizi göstermek zorunda kalırdık. Bu onların bizi aşağılamak için kullandıkları ve özellikle seçtikleri bir yöntemdi. Eşim bunu yapmayı reddedince kadın gardiyan ona eğer kendisinin dediğini yapmazsa kendisi yerine bir erkek gardiyan çağıracağını ve onun bunu zorla yapacağını söyledi. Biz eşi benzeri görülmemiş bir ırkçılık ve düşmanlık gördük.

Geri kalan Müslüman mahkûmlarla beraber bayramları kutlamamız yasaklandı. Beni kızdırmak ve bana zarar vermek için bilerek beni pedofililerin yanına koydular. Sorgu memurları bana Müslümanlar için şeref ve haysiyetin çok

önemli olduğunu bildikleri için ve bunu kullanıp benden bilgi almak için eşimi gözaltına aldıklarını, eğer şerefimi ve haysiyetimi kurtarmamı istiyorsam ifade vermemi söylediler. Hapsedilişimin ilk gününde dördü kadın olan yedi memur hücreme girip beni bağladılar, dövdüler, benim elbiselerimi soydular ve bana kahkahalar içinde şunu söylediler “Sizi en çok neyin aşağılayacağını biliyoruz, şeytani Müslümanlar!”

Birden çok partiye ve bakana durumumuzu anlatan mektuplar ve yazılar yazdık. Tek istediğimiz diğerk mahkûmlar gibi muamele edilmek ve dinimize saygı duyulması idi. Ancak bunlar onların bize verdikleri zararı ve onun şiddetini artırmaktan başka işe yaramadı. Hapishane memuru eşimin odasına girer, yeni geliştirdiği işkence yöntemlerini ona uygular ve onu aşağılayıp onun maneviyatını yerle bir etmek isterdi. Özellikle de eşimin ateşi çıktığı zaman bunu yaparlardı. Bu durumdan faydalandılar. Kadın memur eksi 10 derecede ve karların altında onu hapishane bahçesine çıkartır ve iki saat boyunca bu durumda ayakta bekletirdi. Eşim birden çok defa ölümden döndü. Bizim sözde duruşmamız başlamadan evvel altı ay boyunca akla gelmedik yöntemlerle bizlere işkence ettiler. Duruşmanın ilk gününde mahkeme reisi, eşimi sırf o peçesini ve örtüsünü çıkarmayı reddettiği için salondan kovdu ve kendisini savunma hakkını ona vermedi. Duruşmada aslında vücuda bürünmüş bir İslâm'ı yargılıyorlardı, yargıladıkları biz değildik, İslâm'dı. Savcı cihadın bir terörizm biçimi olduğunu ve şehadetin ise masum insanları öldürüp pazar alanlarını patlatmaktan başka bir şey olmadığını iddia etti. Biz, Müslüman ülkelerin işgaline direnmek ve ülkeleri işgale uğramış insanların direnme haklarını tanımak suçlarından suçlu bulunduk. Bizim suçumuz Amerika'nın Irak'ı işgaline karşı çıkmak, zayıf Filistin, Irak ve Afganistan halklarının yanında saf durmaktı. Duruşma sırasında hâkim bize ayetler ve hadisler okudu, bunlara inanıp inanmadığımızı sordu ve bizi bunlara inanma suçuyla suçladı.

Son duruşmaların birinde hâkim peçe ve örtüyü “Basit bez parçası” diyerek aşağıladı. Bizim masumiyetimize dair kanıtlar sunmamıza izin vermedi ve bilgisayar uzmanlarının ifade vermeleri için davet edilmelerine izin vermedi. Kısacası onların yalanlarını ve uydurma ithamlarını ifşa edecek hiçbir kanıtın sunulmasına izin vermedi. Hatta birden fazla kimse videoların dağıtımına çıktığı anda benim evde olmadığımı dair tanıklık etti. Ancak hakim bunların hiçbirine kulağını açmadı ve beni 48, eşimi de 22 ay hapse mahkûm etti. Bizi kendimizi savunma hakkımızdan bile mahrum bırakıp kararımızı verdikten sonra hakim jüri üyelerinin duygusallığını kullanmak için Amerika'da kafası kesilen bir Amerikan askerinin videosunu izletti ki bunu yaparken bizim video ile ilişkin bir il-gimiz olup olmadığını dahi söylemedi. Biz ne videoyu yaydık ne de askeri boğazladık. Videoyu oynatan da biz değildik, bunu bizzat kendisi yaptı. Duruş-

manın son gününde gardiyanlar hiçbir sebep yokken ve hakimın önünde beni haince dövmeğe başladılar. Jüri ve medya temsilcileri de bunu izlediler. Bu zulmün bazı kısımları medyaya da yansıdı.

Muhammed Mahmud

Mahkûm no. 86023, Joseftadt”

Peki aranızda “Küresel İslâmi Medya Cephesi” davasını duyan oldu mu?

Rogan, Norveç Savunma Araştırmaları Kurumu'nun raporunda Küresel İslâmi Medya Cephesi' ile ilişkili olduğu düşünülen bir Kanada vatandaşının gözaltına alınışından bahseder.⁴⁴⁵ Orada diyor ki “Avrupadaki son olaylar gösteriyor ki cihadçı propagandaya yönelik engellemelerde bir artış mevcut: Haziran 5, 2007'de Younes Tsouli (online ismi: jihadist'irhabi007) terörist eylemde bulunmaktan dolayı gözaltına alındı. 26 Temmuz 2007'de beş İngiliz Müslüman erkek, aşırı terörizm ilişkili vidoları indirip yaymaktan gözaltına alındılar.”⁴⁴⁶

“Bunun da ötesinde, cihadçı websitelerinin çoğu Batılı serverları kullanmakta ve özellikle de Amerikalı IP adreslerini kullanmaktadırlar. Bunların çoğu genelde hizmet verdikleri websitelerinin içeriğini bilmemekte ve müşterilerinin kimliğini sorgulamamaktadırlar. ISP (internet servis sağlayıcısı) kanunu çiğneyen websitelerini veya IPS tarafından bildirilen yönetmeliği çiğneyen websitelerini silme yetkisine sahiptirler. Bu nedenle terörle mücadele işinde olan kimselerin yapması gereken, cihadçı websitelerine hizmet veren serverlardan hangisinin bu IPSler olduğunu tespit etmek ve onları serverlarından sildirmektir. 2007 yazı süresince birçok cihadçı websitesinin kapanması ile sonuçlanan bir “bildirim yapma seferberliği” uygulandı.”⁴⁴⁷

Bu söylenenler, Batı'nın münafıklıkta ve çifte standartta ulaştığı seviyeyi göstermesi açısından önemlidir. Onlara göre Bağdad ve Afganistan'ın bombardımana tutulmasını göstermek, Bush ve Blair'in Afganistan ve Irak'ı işgal için çıkarttıkları davetiyelerin gösterilmesi, saçma ve uydurma sebeplerle buraların işgalini görüntüleme, ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından uydurulan kimyasal silah varlığına ilişkin söylemleri serverlarda bulundurma, el Kaide'nin bu silahlardan faydalandığına dair yalanları yayma, Afganistan ve Irak'taki Amerikan askerlerinin savaş videolarını yayınlama, oradaki mahkûmlara ettikleri işkenceleri görüntüleme, Guantanamo mahkûmlarına ait görüntüleri basına yayma, Aralık 2008 ve Ocak 2009 tarihinde Gazze'ye yönelik acımasız ve mide bulandırıcı saldırıları gösterme, Bush, Obama ve Batılı diğer liderlerin İsrail'i savunup

⁴⁴⁵ Al Qaeda's online media strategies: From Abu Reuter to Irhabi 007, s. 57.

⁴⁴⁶ Al Qaeda's online media strategies: From Abu Reuter to Irhabi 007, s. 47.

⁴⁴⁷ Ibid.

İsraililerin yaptığının yalnızca kendini savunma olduğunu söyledikleri ifadeleri yayınlamak ve birçokları kesinlikle suç değildir.

Bu ve benzeri görüntüleri tüm dünyada uluslararası medya organları aracılığı ile yaymak ve yayınlamak kesinlikle hiçbir şekilde şiddete teşvik, terörizm veya onlara karşı plan yapma anlamına gelmemekte imiş.. Ancak her ne zaman Müslümanlar Afganistan ve Irak'taki Müslümanlar hakkında video, fotoğraf veya haber paylaşırsa bu durum bir anda en ağır şekilde cezalandırılması ve ibret-i alem edilmesi gereken en alçakça suça dönüşür.

Amerika, İngiltere ve onların Batılı müttefikleri tarafından Irak ve Afganistan'a onbinlerce askerin yığılması, İsrail'in silah, mühimmat, tank ve atom bombaları ile donatılması ise kesinlikle cinayeti teşvik etmek, gerçek anlamda cinayet işlemek ve benzeri gibi suçlarla ilgili olmayıp bu eylemlere yönelik olarak herhangi bir ceza, kınama ve yaptırıma da gerek bulunmamaktadır. Tam tersine bunlar yüceltilmeli ve bununla memnun olunmalıdır. Ancak bir Müslüman Irak, Afganistan, Çeçenistan veya diğer başka bölgelerdeki zulüm ve kıyıma karşı kardeşlerini yardıma davet ettiği zaman bu hareket mutlaka susturulması gereken, önlenmesi ve cezaların en büyüğüyle cezalandırılması gereken suçların anası şeklinde bir suçtur.

Hiç şüphesiz Haçlı Batı iki büyük kusurunu ifşa etmiştir:

1- Onun insanlığın geri kalanından daha üstün olduğu inancı. Batılılar kendilerini dünyadaki diğer ırkların çok daha üstünde olduğuna inanırlar. Onların nazarında onlara caiz olan onlar dışındakilere caiz değildir. Hatta bir parçası bile caiz değildir. Bundan dolayı onlar özgürlüğün sadece kendilerine ait olduğuna inanırlar. Sadece onlar başkalarına istediğini yapmakta özgürdürler, onların arasındaki demokrasi, onların çoğunluğunun diğerlerine istediklerini yapmalarına vize çıkartır. Bu ve benzeri haklar sadece ve özellikle Batılıların malıdır ve onları Batıya hizmet edenlerden başka kimse onlarla paylaşamaz. Paylaştıkları zaman ise onlar ancak paylarına Batı'nın verdiği kadarı ile yetinirler.

2- Batı'nın sevgili "İfade özgürlüğü" ve "Yayın özgürlüğü" yalanı yalnızca Allah'ın tevfiği ile cihad, ribat ve tevhid ehli Müslümanların elinde aşağılayıcı bir şekilde ifşa oldu. "Bu Allah'ı istediğine verdiği bir ödüldür"⁴⁴⁸

CİHADİ AKİDEYE YÖNELİK SAVAŞ

"Hani münafıklar, kalblerinde hastalık bulunanlar: Bunları, dinleri aldattı, diyorlardı. Halbuki kim Allah'a tevekkül ederse; muhakkak ki Allah, Aziz' dir, Hakim'dir." (Hadid, 21)

"Ey iman edenler! Kardeşleri sefere veya savaşa çıktığında onlar hakkında, "Onlar bizim yanımızda olsalardı, ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi" diyen inkarcılar gibi olmayın. Allah, bunu (bu düşünceyi) onların kalplerine bir hasret (yarası) olarak koydu. Allah, yaşatır ve öldürür. Allah, yaptıklarınızı görmektedir." (Ali İmran, 156)

"Bu adamlar durdurulmalı ve cihadçı websitelerinin çoğalıp mesajlarını ve propagandalarını yaymalarının önü kesilmeli. Websiteleri kapatılmalıdır. Onların önde gelen entelektüellerinden, bizim askeri tarihçilerimizin ve stratejistlerimizin yazılarını okuyup onları bize karşı kullananlar, onlar susturulmalıdır!"⁴⁴⁹

"Bu çatışmayı yenmek için nihai olarak gerek açıklamalarla ve sözlerle gerekse güç kullanmak yoluyla Müslümanları totaliteryen İslâmi fikirlerin kendileri için zararlı olduğuna ikna etmek zorundayız."⁴⁵⁰

Haçlı Batı, kendileri ile Müslümanlar arasındaki savaşın esasen ideolojik bir savaş olduğunun farkınadadır. Batılı yazarların ve planlamacıların fikir ve ideolojisi savaşına atfettikleri büyük önemin sebebi işte budur. Onlar Müslümanların ideolojisini kendi ideolojilerine uygun olacak ve kendi hırsları ile çıkarlarına hizmet edecek şekilde düzenlemek isterler.

Pentagon Quadrennial Defense Review adlı dergide "Amerika Birleşik Devletleri hem fikir hem silah bazında ilerleyen bir savaşa girişmiştir. Öyle bir savaş ki bu savaş ancak aşırı ideolojilerin kendi toplumdaki destekleri eriyip gittiği zaman kazanılacaktır" diye belirtmiştir.⁴⁵¹

11 Eylül Komisyon Raporu'nda şu ifadeler kendilerine yer buldu:

"Bizim düşmanımız iki katmanlıdır: el Kaide, devletsiz bir örgüt olup bizi 11 Eylül'de vuran yapıdır; ve bir de kısmen el Kaide tarafından canlandırılan, dünya genelinde terör ve şiddet üreten İslâmi ideolojik hareketler mevcuttur. İlk düş-

⁴⁴⁹ James Bachman'ın "Le Langage d'Al Qaeda" isimli videosunun 42:06-42:31. Dakikalar arasındaki sözleri. Bu sözler benim onun "Amerika cihadçı ekimini durdurmak için medhalleri, ihvanı, sözde selefleri ve şiiileri desteklemelidir" sözlerine yaptığım eleştiri üzerine gelmiştir. Buna da önce ifade ettiğim gibi Bachman ABD ordusu Terörle Mücadele Merkezinde, terörle mücadele uzmanıdır.

⁴⁵⁰ James Philips tarafından verilen "The Evolving al Qaeda threat" dersinde zikredilmiştir. Metin halindeki formatındaki yeri 10. sayfadır.

⁴⁵¹ U.S. Department of Defense, Quadrennial Defense Review Report, Şubat 6, 2006, sf. 21 – 22. Building Moderate Muslim Networks,

man zayıflatıldı ancak ciddi tehdit üretmeye devam ediyor. İkinci düşman ise toplanıyor. Onlar Usame bin Ladin'in ve kurmaylarının yakalanmasından veya öldürülmesinden çok sonra dahi Amerika ve Amerikan çıkarlarına tehdit olmaya devam edeceklerdir. Bu nedenle bizim stratejimiz iki amaca ulaşacak şekilde dizayn edilmelidir: el Kaide şebekesini çökertmek ve İslâmi terörizme yol açan ideolojiye karşı uzun vadede galip gelmek."⁴⁵²

Rapor şöyle devam ediyor: "Kısacası, Amerika Birleşik Devletleri bir gruptan çok bir ideolojiyi mağlub etmeye çalışmalı, ve bunları da zor koşullar altında gerçekleştirmenin yolunu bulmalıdır. ABD ve onun müttefikleri ılımlı Müslümanlara bu savaşta nasıl yardımcı olabilir?

Teklif: Amerikan hükümeti mesajın ne olduğuna karar vermeli, bunu tanımlamalı ve ne için savaştığını açıklamalıdır. Biz dünya için ahlaki bir liderliği ortaya koymalıyız. Bu yönetim insanlara insanca muamele etme, hukuka riayet etme, komşularımıza karşı şefkatli ve cömert olmayı vurgulamalıdır. Amerika ve Müslüman dostlar insan onuru ve fırsatlar üzerinde ittifak kurabilir. Müslüman anne babalara Usame bin Ladin örneği şiddet ve ölümden fazlasını sunamaz. Amerika ve dostları burada büyük bir avantaj sahibidir. - biz bu ailelere daha iyi bir gelecek sunabiliriz. Eğer Arap ve Müslüman dünyasındaki görüş sahibi liderlerin görüşlerine danışırsak ılımlı bir konsensüs oluşturulabilir."

Bu noktada muhterem okuyucunun dikkatini, yukarıda geçen ifadedeki açık münafıklığa çekmek isterim. Bu münafıklık odur ki Amerikalılar dünyanın ahlaki liderliği için bir örnek oluşturabilecekleri konusunda yetkin olduklarını iddia etmekte ancak öte yandan genelde insanlığa özelde de İslâm âlemine ve Müslümanlara yönelik işlediği suçları ve sebep oldukları yozlaşmayı gözardı etmektedirler.

Görünüşe göre onlar da ifadelerinin güvenilmezliğini anlamış olacaktı ki bundan dolayı Amerikan dış politikasının daha önce altını çizdikleri mesajın bir parçası olduğunu ifade ettiler. Amerikan dış mesajı ve Amerika'nın siyasi seslerinin sonuçları vardır: "Doğru yahut yanlış, Amerika'nın İsrail-Filistin savaşındaki tutumu ve Amerika'nın Irak'taki hareketleri Arap ve Müslüman dünyasındaki itibar kaybının temel umdeleridir. Bu, Amerikan tercihlerinin yanlış olduğu anlamına gelmemektedir. Bunun anlamı şudur ki bu tercihler Amerika'nın Arap ve Müslüman Dünya'ya yönelik mesajları ile entegre edilmelidir."⁴⁵³

Rabasa ve RAND Corporation'daki diğer iş arkadaşları "Building Moderate Muslim Networks" adlı çalışmalarının önsözünde diyorlar ki: "İslâm dünyasının

452 9/11 Commission Report, s. 363.

453 9/11 Commission Report, sf. 367 - 377.

merkezinde tamamlanmış süreçlerin çatışma, özünde bir ideolojiler savaşıdır. Onun sonucu İslâm dünyasının gelecekteki seyrini belirleyecek ve bazı Müslüman toplumların tahammülsüzlük ve şiddet şablonlarına doğru sürüklenip cihadçı terör tehdidinin devam edip etmeyeceğini gösterecektir. Bu durum Batı'nın güvenliği için çok büyük ölçüde etkileyecektir."⁴⁴

Ruhan Gunaratna "The Post- Madrid Face of al Qaeda" isimli çalışmasında şunları belirtti:

"Bugün terörist tehdit bir grup veya birey seviyesini aşmış bir ideoloji seviyesine çıkmıştır. Bin Ladin veya onun baş stratejisti Eymen el Zevahiri yakalansa veya öldürülse dahi terörist tehdit azalmayacaktır. El Kaide tamamen yok olsa dahi terörist tehdit devam edecektir.

Birçok açıdan el Kaide, Abdullah Azzam tarafından arzulanan "İslâmi hareketlerin öncüleri veya akıncıları" olma görevini tamamlamıştır. Bu hareket olmadan önce var olan gruplardan oluşan bir nesli canlandıracak ve onlara gelişen bir sonraki neslin yolunu gösterecektir. Bu nedenle şiddete meyilli İslâmcıların çok boyutlu karakteri ile savaşmak adına sağlam temellere dayanan bir savaş stratejisi oluşturulması gerekmektedir. Tanımlanabilir terör hücrelerini hedef almak yerine, stratejik olarak bu hücrelerin oluşmasını engellemek gerekmektedir. Batı ile beraber olan blok ülkeler Müslüman ülkelerle beraber çalışmalı, onların hükümetleri ve hükümet dışı kuruluşları ile işbirliği yapmalı ve bu işbirliğinin amacı bu teröristleri meydana getiren ideoloji ile savaşmak olmalıdır. El Kaide ve bağlantılı olan diğer grupların Kuranla ilişkili olmadıkları, İslâm'ın veda etmiş bir versiyonunu temsil ettikleri, Kuran ve diğer metinleri yanlış tevil ettikleri görüşü insanlara aşılmalıdır. Yalnızca her iyi Müslümanın cihad etmesi gerektiği fikrine karşı set oluşturularak varolan ve büyüyen terörist tehdit azaltılabilir."⁴⁵

"El Kaide değişen güvenlik ortamına sürekli olarak adapte olup yapısını dönüştürdüğü için el Kaide'yi yenmek ve terörist tehdidi azaltmak için gerekli olan en uygun çözüm çokluyargısal, çokuluslu ve çoktarafli bir strateji geliştirip onun ideolojisine karşı bununla savaşmak gerekmektedir."⁴⁶

⁴⁴ "Building Terrorist Muslim Networks", s. 11.

⁴⁵ Diğer deyişle, Müslüman ulusları işgal eden işgalcilere karşı Müslümanların savaşması gerektiği hipotezini reddediyor ki Batılı işgalci devletler, Amerika, Rusya ve bölge içinde yaşayabilsin, Müslümanların mallarını talan etmeye devam edebilsin, ülkelerini bölebilsin, İslâm'ın dinî prensiplerini bozarak bu şeytanî çalışmaların ve araştırmaların ardındaki niyet ıztır edilmiş oldu. Tüm dünya ulusları işgalciye karşı devlet "vessel" (arabes) hükümleri doğal bir hak olarak görse de bu hak Müslümanlara gelince kendilerine tanınmamaktadır. Bu, Batı'nın işgalci ve kendilerini, dâimîsel çelişme dedikleri araştırmaların İslâm ve Müslümanlara karşı yürütülen Haçlı savaşının sembolik birer "vessel" (arabes)inden dolayıdır. Gunaratna cihad larzının önüne geçimediği terörist tehdidi azaltmaya çağırır diye getirerek bütün dünya da işgalci olarak ıztır edilmeye çalışıyor. Diğer bir deyişle İslâm Umme'ti anıak Yahudi ve Haçlılara teslim olup cihad görevini terkettikçe bütün Müslümanlar olarak kabul edilecekler. Eğer bunu yapmazlarsa onlar kesin bir şekilde terörist olarak tanımlanacaklar.

⁴⁶ "The Post-Madrid Face of Al Qaeda", s. 99 - 100.

Cheryl Benard, "Civil Democratic İslâm" adlı çalışmasında Müslümanları dört kategoriye bölmektedir: köktencilere, gelenekselcilere, modernistlere ve sekülerler. İslâm Dünyası'ndaki pozitif değişim için, geniş demokrasi, modernite ve güncel uluslararası dünya düzenine⁴⁵⁷ daha iyi uyum için Amerika ve Batı Dünyası'nın İslâm içindeki hangi unsurları, trendleri ve güçleri güçlendirmesi gerektiği konusunda çok dikkatli çalışması gerektiğini söylüyor.⁴⁵⁸

Daha sonra Benard daha demokratik, modern ve uyumlu bir İslâmi dünya için şu planı öneriyor:

Önce modernistleri destekle⁴⁵⁹ :

Onların çalışmalarını bas ve düşük fiyata dağıt

Onları gençliğe ve geniş kitlelere yönelik yazmaya özendir

Onların görüşlerini İslâmi eğitimin ders kataloglarına koy⁴⁶⁰

457 Burada okuyucunun dikkatini yazanın Amerika'nın İslâm dünyasının işgalinin temel nedeni olarak İslâm dünyasını güncel uluslararası düzende daha uyumlu hale getirmek olduğunu, bir diğer deyişle başını Amerika'nın çektiği dünyanın, yönetici güçleri karşısında güçsüz ve onlara ita'at hale getirmek olduğunu ifade etğine çekmek istemini. Bunu daha sonra "Haçlıların entelektüel savaşlarının siyasi ve askeri yönlerine tanındık" başlığı altında daha detaylı açıklayacağım

58 Civil Democratic İslâm, st. x. Dr. Abdullah Nefisi bu kitap hakkında Al Jazeera kanalında 23 - 06 - 2004 tarihinde "Bila Hudud" programında çok iyi bir değerlendirme yaptı.

59 Onun iddialarından bir tanesinin demokrasi yönelimli İslâmi dünyanın desteklenmesinin gerekliliğidir. Ancak bu cümleden birkaç kelime evvel modernist ve sekülerlerin İslâm dünyasında çok da popüler olmadıklarını söylemiş. Ancak onlar Batı değerlerine yakın olduklarından mütevellî ABD desteğine layıktır. Öyleyse aslında o, çoğunluğa karşı azınlığı desteklemeyi öneriyor ki bu onun demokrasiye davettiği ikyuzluluğunu ortaya çıkartarak bu daveti yok ediyor. ifsa ediyor ve çelişisini gösteriyor. Son dönemlerde bu çelişki öylesine bir çelişki öylesine bir tekrar eden şablon haline geldi ki, bir nevi onun kişilik özelliklerinden binne dönüştü. Bu konuya ileride daha detaylı değineceğim inşallah.

460 Batının eğitim sistemini İslâmi eğitime yedirmeyi ve bu şekilde batılı mantığı öğretmeyi amaçlıyor. Bu konuda Muhammed Kutub diyor ki: "Böylece, Haçlı Batı askeri olarak stabil hale gelir gelmez İslâmi şeriatı güçten çekmeye yeltendiler. Ancak bu adım bile tek başına asla yeterli gelmedi. Çünkü bu adım Müslümanları şeriate dönmekten alıkoyar. Bundan dolayı, Şeriat öylesine değişimlere idi ki onlar bir daha ona dönmek istememesi. İşle Haçlı Batının aklındaki de tam olarak bu idi: medyayı ve eğitim sistemini istila etmek!

Bundan dolayı onlar Müslümanlara İslâmın esasını ve 'Her kim Allah'ın hükmü ile hükmetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir' şiarını seküler ajanda ile değiştirdiler. Aslına bakılırsa o dönemde varolan eğitim sistemi gerçekte olması gereken eğitim sistemi de değildi. Bu sistem bir Müslüman dininin temel emrelerini öğretip bu öğrenimi de pratikle birleştirmeyi sağlamıyordu. Bunun yanı sıra bu sistem Endülüslüler döneminde temel eğitim ögesi olan ferri ilimden de dışlanmış ki Endülüslüler döneminde Müslümanlar insanların en bilgilerini ve onların idareleri idiler. Bu seküler eğitim sisteminin içinde İslâmi ilimlere dair okul gününün dini eğitime adanmış son, en uyukuk ve uyku dolu sefil saati dışında bir yer yoktu ki bu saatte öğrenciler bu saatte eve göçüp zihin çalmasını ve okula ayrılmayı dört gözle beklerler. Ve bu bir ders için ise en yaşlı ve pekmez hocalar seçildi. Dersin içeriğine gelince, derslerin içeriği ancak metinleri kendi içlerinde bölmeden, anlamlarını açıklamadan ve Allah ile bir bağlantı ve yakınlık vesilesi olacak manalar üzerinde tadebbur etmeden salt ezberden ibaretti. Bu dersler gençleri Allah'a yakınlaştırmaya tam tersi etkide olup onları yabancılaştırdı ve uzaklaştırdı.

Tarih derslerinde zerkedilen zehir ise özellikle öğrencileri İslâm'dan soğutmak ve Batı'ya yakınlaştırmak için yeterli düzeydeydi. Allah'ın Nebi Aleyhisselâm'a, İslâm'ı, vahyinin anlatıldığı ilk ders dışında gen kâlan derslerin tamamı İslâm'ın bilimsel, ideolojik, medeni ve sosyal yönleri dışarı bırakıp sadece siyasi alanını indirmiş. İslâm'ı yaymak, cehaleti yenmek ve dini kardeşliği tesis edip yeryüzünü ihya etmek için yapılmış leshler sanki sadece ekonomik sebepler ve şerhvel için yapılmış gibi gösterilmeye başlanmıştı. İslâm tarihinin parlık içergünü elinin tersiyle reddedip yavaşlamaya uzun vakitler harcadıktan sonra öğrencilerin dikkatleri Avrupa tarihine çeviliyordu. Avrupa'nın bilimsel ve medeni gelişim, demokrasi ve insan hakları anlatılıyor, müstemlekeci işgalen ve aşın suçları gizleniyor, ulusların mallarını çalmak, onları ahlaki çöküşe sürüklemek, hayasızca tenyazmek, ideolojik bittişleşme, aalelerinin ve sosyal ilişkilerinin arasındaki bağın tüketilmesine olan etkileri ve bunun fitnı yapılmış olmaları se gösteriliyor.

Böylesine dersler sadece İslâm tarihinden yüz çevirmesini, öğrencileri onun şan ve şerefinden yüz çevirmeye itiyor ve bunun yerine Batı ve eğitimi ve onu yakalamak isteyen kimseler haline getiriyor. (...)

Seküler okullar bundan daha kötüsünü de öğrettiler! Coğrafya derslerine İslâm Dünyası'nın sıcak havadan dolayı tembellik ve boşvermişlikten müddet olduğunu, soğuk havanın ise Avrupa'da çalışkanlığı ve üretkenliğe katkı sağladığını öğrettiler. Ayrıca İslâm dünyasındaki demir ve kömür eksikliğinin onların gen kalmasında etkin rol oynadığını ancak buna mukabil Avrupa'daki kömür ve demir bolluğunun onların gelişimine katkı sağladığını ileri sürdüler. Bu ise İslâm Dünyası'nın asla geri çevirmeyeceği doğal sonuçlardan dolayı geri kaldığı; anlamına gelmektedir!

Sonra bu öğrenciler biraz daha büyüyüp ilise veya üniversiteye gittikleri zaman daha da kötülerini öğretiyorlar!

Gelenekselciler ile köktenciler arasındaki ittifakları köstekle

Modernistler ile gelenekselcilerden modernizme yakın olanlar arasındaki ittifakları destekle

Mümkün olduğu takdirde, gelenekselcileri köktencilere karşı daha iyi tartışabilmeleri için eğit

Köktenciler, Gelenekselciler genellikle “Kültürel İslâm” yandaşlığını pratiğe döktükleri için gelenekselciler üzerinde retorik üstünlüğe sahiptirler. Orta Asya gibi yerlerde bu kimseler anaakım İslâmi doktrinler üzerinde eğitilmeli ve tedrisattan geçirilmelidir.

Modernistlerin gelenekselci kurumlardaki varlıklarını ve profillerini güçlendir.

Gelenekselciliğin farklı sektörleri arasında ayrıma git. Hanefi fıkhı gibi modernizme daha yakın olanlarını diğerlerine karşı destekle⁴⁶⁵. Onları gerici Vahhabilere karşı dini fetvalar vermeye odakla. Bu, sponsorluk konusu ile ilgilidir: Vahhabi paraları koyu Hanbeli ekolünün destekçilerine akmaktadır.

Sufiliğin popülaritesini ve kabul edilebilirliğini artır.

Köktencilikle yüzleş ve ona karşı çık:

Onların İslâm'ı anlama biçimleri ile mücadele et ve onların tutarsızlıklarını göster.

Onların illegal gruplar ve aktivitelerle olan bağlarını ifşa et.

465 Hanefi fıkhının diğer fıkıh ekollerine oranla modernizme daha yakın olduğu söylemi ya cahiliyetten, ya artınyetten ya da her ikisinin kapsayan bir niyetle söylenmiştir. Hanefi ekolü Osmanlı'nın kendisini tanımlarken kullandığı kimikleştirmelerden bir tanesidir. Bu Hanefi ekolü, Müslümanları Haçlı Batıya karşı yarım milenyumdan fazla süre savunmuştur. Hindistan'da İngilizlere karşı cihad bayrağını ilk dalgalandıran Şah Veliullah Devle'nin, Allah ona rahmet esin, mensubu olduğu fıkıh ekolüdür. Tanrı de onun oğlunun, Şah Abdul Azz'in, Allah ona rahmet etsin, fetvasını kayıtlara geçirmiştir ki o bu fetvada Hindistan'ı darulharb ilan etmiş, Hindistan'ı İngiliz işgalinden kurtarılması gereken bir toprak ilan ederek bu görevin her Müslüman üzerinde farz olduğunu yinelemiş ve açıkça beyan etmiştir. Bu fetva, Şehit, inşallah, Seyyid Ahmed Arfan'ın - Allah ona rahmet esin, cihadçı hareketini üzerine bina ettiği fetvadır. (el-İmamu'l Mücedd ve'l Muhaddis Şah Veliyyullah ed-Dehlevi Hayatuhu ve Da'vetuhu, s. 220.) Bunun yanı sıra Afganistan'da Rusları ve komünistleri kovalayanlar da Hanefilerdir. Ve yine Afganistan'da Amenkalılara karşı direnenler, onlara meydan okuyanlar, ona teslim olmayı reddedenler ve Şeyh Usame bin Ladin'i kafire vermeyenler, Taliban, Hanefi mezhebindedir. Afganistan'da onlara hezimet üzerine hezimet yaşatanlar işte bu Hanefilerdir. Bu bir.

İkinci olarak, şimdiye kadar İslâm ve Cihad'a karşı komplo kuran bu yazarlar ve entelektüel savaşın yöneticileri Allah'ın üzerimizdeki nimeti mucibince Hanefi ve diğer Fıkıh okulları da dahil olmak üzere İslâm'ın temel ideolojik temellerine yaptıkları saldırılarda başansız oldular. Onlar Şeriat'ın tamamen yönetimden ilgasını, cihadın münferid bir vazife olarak görülmesinin önüne geçilmesini, Kur'anın sadece tarihsel bir metin, hadislerin ise güvenilir kaynaklar olarak algılanmasını istemektedirler. Onlar, Müslümanların, uluslararası meşruiyet dediklen uluslararası düzene başegmesini istemektedirler. Hatta onlar İslâmî ve genelde dinlen reddeden sekülerler anaakım İslâmî cemaatlardan biri olarak görüp saçma ve absürd bir şekilde Müslümanlar için örnek olacak kesimler olarak görmektedirler. Bu konular doğrudan İslâmî akide ile ilgili meselelerdir. Kim akide ile çelişirse gerçek Müslüman olamaz. Bu konuda ne Hanefi ne Şafi ne de bir başka İslâmî fıkıh ekolü bir farklılık göstermezler.

Üçüncü olarak yazar diğer yazarların aksine bu metinde bu iddiasını kesin kanıtlarla destekle(ye)memektedir. Son derece ilginç bir şekilde ne bu çalışmasında, ne Civil Democratic İslâm kitabında ne de ortaklaşa yazılmış Building Moderate Muslim Networks adlı çalışmasına bir ayet, bir hadis, bir kanıt, bir tefsir, bir akide referansı veya bir İslâmî kaynak gösterebilmiştir. Bu, Müslümanların iddelerini ve onların dinlerinin köklerini değiştirmek isteyen araştırmacıların hiçbirinin konuştuğu konu hakkında hiçbir şey okumadıklarını delalet etmektedir.

Onların şiddet içerikli eylemlerinin sonuçlarını izhar et

Onların yönetim kapasitesi, ülkelerde pozitif idare etme kapasitesi ve toplulukları idare etme kabiliyetinden eksik olduğunu göster

Bu mesajları özellikle genç Müslümanlara, dindar gelenekselci Müslümanlara, Batıdaki Müslüman azınlığa ve kadınlara yönel

Teröristlerin ve aşırı köktencilerin şiddet içerikli eylemlerine saygı veya hayranlık ifadeleri göstermekten sakın. Onları rahatsız, korkak olarak yaftala, kötü kahramanlar olarak değil.

Gazetecileri terörist ve köktenci komüniteler içindeki yozlaşma, ikiyüzlülük ve ahlaksızlıkları araştırmaya teşvik et.⁴⁶⁶

Köktenciler arasındaki tefrikaları körükle.

Sekülerleri titizlikle seçerek destekle⁴⁶⁷ :

Köktencilüğün ortak bir düşman olduğu düşüncesini teşvik et, sekülerlerin solcu ve milliyetçi retoriklerle anti-Amerikancılarla ittifak kurmasını köstekle.

İslâm'da din ve devletin ayrı yapılar halinde olabileceği fikrini destekle, bunun imanı tehlikeye atan değil tam tersine onu destekleyen bir durum olduğu savını yücelt.⁴⁶⁸

Rabasa ve kitabı beraber yazdıkları mesai arkadaşları "Beyond Al Qaeda" adlı ve RAND corporation tarafından basılan kitapta şunları dile getiriyorlar:

"Siyaset yapıcılar, el Kaide ideolojisine saldırmanın yollarını araştırmalıdır. Bu çalışmada da ortaya çıktığı üzere ideoloji küresel cihad fenomeninin çekim merkezini oluşturmaktadır. Bundan dolayı küresel cihad ideolojisinin yayılma veya gerileme oranlarına bakılmalıdır. Eğer bu ideoloji Müslüman topluluklar arasında yayılmaya başlar, geniş bir kabul tabanı elde ederse, bu el Kaide ve benzeri grupların saflarındaki savaşçıların sayılarının artışı da beraberinde geti-

⁴⁶⁶ Burada bu yazarın ve onun benzerlerinin Arap Yarımadası'ndaki yönetici aileler ile Batı'ya, Haçlılara ve onların taşeronlarına cihad ilan eden Mücahid grupları nasıl birbirine karıştırdığına dikkatlerinizi çekmek isterim. Onlar, bu iki kısmın ikisini de köktenci Vahhabi olarak nitelermekte, onlar arasındaki farkları gözlemlemekte, İslâmî Mücahid grupları bu yoz ve yoldan çıkmış aileler ile ilişkilendirmektedirler.

⁴⁶⁷ Dikkatleri bu şeye çekmek isterim:

Özellikle Amerikalılar ve Haçlılar, İslâm'a ayrılan ve İslâm'a düşmanlık gösteren gruplardan Amerikan çıkarına hizmet etmeyenlerden memnun değildir.

Birinci olarak, 2003 yılında basılmış olan bu kitapta yazar ABD'ye karşı olan ulusalcı ve solcu sekülerleri safdışı bırakıyor. Ancak daha sonra kaleme aldığı ve 2007 yılında RAND Corporation tarafından basılan Building Democratic Muslim Communities adlı kitabında seküler grupların daha farklı bir kısmını bu şemsiyeye alıyor. O sekülerleri üç kısma ayırıyor: liberal sekülerler, anti-ruhaniciler ve Baas gibi, Hıristiyanlar, Neo Komünistler gibi ve diğer otoriter gruplar gibi olan otoriter sekülerler. Bu gruplardan sadece son kategori destek kapsamının dışına alınmıştır.

Bu anlamda, Amerika'ya en temelde karşı çıkan sekülerler, ki bu yeni listede kendilerine yer bulmuş durumdalar, Amerika'nın çıkarlarına zarar vermiyor ve Amerika'nın desteğini hoş mu görüyorlar?

⁴⁶⁸ Civil Democratic İslâm, s. xi-xii.

recektir. Eğer ideoloji ile karşı karşıya bir pozisyona geçilir ve o itibarsızlaştırılır ise el Kaide ve onun var olduğu çevre yok olacaktır. Bu durum da şunu gösteriyor ki Amerika Birleşik Devletleri'nin konvansiyonel terörle mücadele pratik ve teorilerinin ötesine geçip kapsamlı bir siyasetle ideolojik ve siyasi faktörleri hesaba katması gerekmektedir. Geniş bir biçimde ele alınması gerekirse bu stratejinin dört mihenk taşı bulunmaktadır. Öncelikle küresel cihadcılığın ideolojik temellerine saldırılmalıdır. İkinci olarak küresel cihad ve terörist nebuladaki grupların gerek ideolojik gerek diğeri benzeri bağları yok edilmelidir. Üçüncü olarak sanktuariteler yasaklanmalıdır. Dördüncü olarak el Kaide ve benzeri grupların oluşumlarını engellemek, küresel cihad hareketlerinin oluşturduğu birlikleri azaltmak ve bunları oluşturan etkenleri elimine etmek için öncü devletleri güçlendir ve yerel cihadçı tehditlere karşı koymaları için ılımlı sivil toplum gruplarını destekle.”⁴⁶⁹

Bundan dolayı özellikle 11 Eylül saldırıları sonrası Amerika ve Haçlı Batı'nın, İslâm ve Müslümanlara yönelik artan ve sürekli olan bir entelektüel savaşı ile karşı karşıyayız. Savunucularının iddia ettikleri gibi bu savaş, Müslümanların sağlam ideolojilerini, Batıların Müslümanları, uluslararası sisteme onları daha uyumlu ve entegre kılmak için daha ılımlı bir ideoloji ile değıştirme savaşıdır.

Bu savaşın temel özelliklerinin adil bir okuyucu- Müslüman olsun olmasın- tarafından iyice anlaşılması için köktenci Müslüman ve ılımlı Müslüman terimlerinin Batı ve Haçlılar için ne ifade ettiğini ve bu ikinci kategoriye nasıl destekleyeceklerini açıklamak isterim.

BATI "KATI", "SELEFİ" VE "KÖKTENCİ" TERİMLERİ İLE NE İFADE ETMEK İSTİYOR?

Haçlıların entelektüellerinin İslâm Şeriatını uygulayan ve Müslüman bir devlet kuruluşunu savunan Müslümanlara sıklıkla radikal yaftası vurduğunu görmekteyiz. Bu da kaçınılmaz olarak onlar nezdinde tüm Müslümanların radikal olmasını gerektirmektedir, nitekim İslâmi Şeriatın savunusunu yapmayan bir kimsenin Müslüman olması düşünülemez.

Rabasa ve arkadaşları *Building Moderate Muslim Networks* adlı çalışmalarında "Kendilerini ılımlı olarak göstermiş ve Avrupa hükümetleri tarafından tanınmış birçok Müslüman dernek aslında ya Selefi oryantasyona sahip ya da aşırı gruplarla ilişki halindedir" diye yazmışlardı. Onlar örnek olarak "Almanya'daki Müslümanların Genel Konseyi" eski başkanı olan Nedim İlyas'ı göstermişlerdi. Onların görüşüne göre İlyas ne şeriatı ne çok eşliliği ne recm gibi İslâmi Ceza Hukuku kurallarını açıktan desteklediği veya ne de bunları gizliden onları reddettiğini gördüklerinden dolayı ılımlı bir Müslüman olmadığı kanaatine varmışlardı.⁴⁷⁰

Demek oluyor ki bir kimsenin ılımlı Müslüman olarak tanımlanabilmesi için öncelikle İslâmi Şeriat Hukuku'nu açıkça reddetmesi beklenmektedir.

Aynı çalışmanın yazarları Danimarka'daki imamları da örnek olarak vermektedirler. "Danimarka'da, karikatür krizini yükselten ve bunu uluslararası ortama taşıyan imamlar daha önceden ılımlı olarak adlandırılmış ve devlet desteği görmüşlerdi. Bu olayın hemen ardından görüldü ki bu imamlar hiçbir derecede ılımlı değillerdir."⁴⁷¹

Diğer bir örnek de Britanya Müslüman Konseyi örneğidir. Konsey kendisini ılımlı Müslüman olarak lanse etse de kendisi o şekilde görülmemektedir. Bunun sebebi ise Konsey'in Pakistan'da, İsrail'in dünyayı ele geçirmeye çalıştığını ileri süren Cemaati İslâmi ve Camia'tul Ehlu Hadis gibi gruplarla ve İsrail'deki sivilere yönelik istişhad saldırılarının caiz olduğunu savunan Britanya Müslüman Derneği ile bağları olmasıdır. Britanya Müslüman Konseyi'nin ayrıca siyasi saldırılara maruz kalan radikal İslâmcılara destek olması ile de odağa girmiştir. Mesela Blair hükümeti Hizbut Tahrir'i yasaklama niyetini açıkladığı zaman Hizbut Tahrir'e destek vermişti.⁴⁷²

⁴⁷⁰ Building Moderate Muslim Networks, s. 94.

⁴⁷¹ Building Moderate Muslim Networks, s. 94-95 ve 144

⁴⁷² Building Moderate Muslim Networks, s. 101.

Onlar ayrıca köktenci Müslümanlar olarak gördükleri Hamas hareketi'nin zaferini de kutlamadılar. Son seçimler hakkında diyorlar ki: "Liberal demokrasi-zasyon süreci liberal olmayan seçim sonuçlarına yol açabilir."

Onlara göre ABD'nin temel hatalarından bir tanesi de ABD'nin Fas'taki Adalet ve Gelişim İslâmcı Partisi ve Ürdün İhvan hareketi gibi liberal değerleri savunmada kredibilite eksiği olan ve hatta bazen bu fikriyatın karşısında olan araçlarla çalışıyor olmasıdır.

Onlar ayrıca Demokrasi, Amerikan Dışişleri Bakanlığı'na bağlı çalışan İnsan Hakları ve İş Bürosu tarafından fonlanan İslâm ve Demokrasi Çalışmaları Merkezi'nin (CSID) çalışmaları konusundaki şüphelerini de dile getirirler. Bunun sebebi, merkezin İslâmcıları da içine kapsayacak şekilde oluşturulacak ve SCID'nin demokratik ajandasına ittibâ edecek bir şekilde Müslüman demokratlar arasında ağlar geliştirmek önerisidir.⁴⁷³

Buna ek olarak 11 Eylül Komisyon Raporu da Pakistan'daki bazı İslâmi okulların şiddet yanlısı aşırıcılığa bir küvez olduğu görüşündedir.⁴⁷⁴ Aynı raporda Savunma Bakanı Donald Rumsfeld danışmanlarına şu şekilde bir soru soruyor "Biz, her gün medreselerin ve radikal din adamlarının eğittiği, radikalize ettiği ve bize karşı ileri sürdüğünden daha fazla terörist öldürebiliyor, yakalayabiliyor, vazgeçirebiliyor ve caydırabiliyor muyuz?"⁴⁷⁵

Demokratik eğitim konusuna gelince, Rabasa ve RAND Corporation'daki iş arkadaşlarının görüşü şudur ki "Radikal ve muhafazakâr medreselerde verilen dar bir biçimdeki mezhepçi ve gerici dini ve siyasi politika eğitimlerine demokratik ve çoğulcu değerleri vurgulayan müfredatlarla karşılık verilmelidir."⁴⁷⁶

Benzer bir şekilde Cheryl Benard rotasını Pakistan'ın Cemaati İslâmi partisinin emiri Gazi Hüseyin'e çevirir ve onu Amerika'yı İslâm'ın en kötü düşmanı olarak gördüğü, İslâm'ı dünyanın en üstün hedeflerine ulaşabilmek için gereken en üstün anahtar olduğunu söylediği ve sözde terörle mücadele ittifakının aslında dünyadan İslâm'ı silmek için birleşmiş olan anti-İslâmi bir ittifak olarak gördüğünü söylediği için İslâm'ı teröristik amaçlarına ulaşmak için kullanan ve bunu dini köktencilikle besleyen bir radikal olarak görmektedir.⁴⁷⁷

Benard ayrıca ABD'deki camilerde, İslâm merkezlerinde ve hatta manavlarında dahi Pakistanlı kökten İslâmcı, eserleri ile sürekli olarak basılan kitapları

473 Building Moderate Muslim Networks, s. 47.

474 9/11 Komisyon Raporu, s. 367

475 9/11 Komisyon Raporu, s. 375

476 Building Moderate Muslim Networks, s. 81.

477 Civil Democratic İslâm, s. 3.

ile ve ucuza malolan broşürleri ile uluslararası pazara iyice girmiş olan Mevdudi'nin yazılarının bulunduğunu söylemektedir.⁴⁷⁸

Yani Benard'a göre hem Gazi Hüseyin hem de Ebul Ala Mevdudi, Allah ona rahmet eylesin, ve tabii ki Jemaat e İslâmi'nin geri kalanı her ne kadar onlar kuvvet kullanmasa ve Pakistan yasalarına uyumlu bir şekilde var olmaya karşı çıkmasalar dahi radikal köktenciler sınıfına girmektedirler.

Benard aslına bakılırsa el Kaide, Taliban ve Hizbut Tahrir'i ve dünya genelindeki diğer birçok Müslüman hareketi her ne kadar Hizbut Tahrir ve Jemaat e İslâmi'nin silahlı kanatları olmasa ve genelde entelektüel siyasi çalışmalar dışında bir aktiviteleri olmasa dahi kendilerine karşı savaşılmaya gereken radikal köktenciler olarak görmektedir.⁴⁷⁹

Hatta Benard bir köktenciden çok bir gelenekselci olarak gördüğü Kardavi'yi bile Ezher'in rektörü Tantavi'nin İsrail'deki sivil ölümlerini eleştirmesi üzerine kendisine bir eleştiri yazmış olmasından dolayı kınamaktadır. Aynı şekilde Kardavi'yi İslâmi Hareket'in Eritre, Sudan, Filipinler ve Keşmirdeki her türlü İslâmi davanın arkasında durması gerektiğini söylediği, Filistin meselesinin ilk ve en önemli İslâmi mesele olduğunu dile getirdiği, İsrail'in arz-ı mev'ud planının Nil'den Fırat'a kadar, oradan da Hicaz, Medine ve Hayber'e kadar uzandığını söylediğinden dolayı eleştirmektedir.⁴⁸⁰

Benard, içinde kongre üyesi Tom Lantos'un fikirlerini ifade ettiği, Amerikan Dışişleri Bakanlığı tarafından basılıp dağıtılan, 11 Eylül saldırılarını konu alan "Network of Terrorism" adlı eserde Yusuf el Kardavi ve Abdurrahman el Sudais tarafından dile getirilmiş anti semitizm ve istişhad eylemlerini doğru bulan sözlerin eleştirilerini de olduğu gibi kabul etmektedir.

Hiç şüphe yok ki Allah "Sen onların dinine tabi olmadıkça Hristiyan ve Yahudiler senden razı olmayacaklardır" ayetinde doğru söylemiştir.

Benard, ABD'nin başörtüsüne gösterdiği toleransı da eleştirmekte, bu giyiniş tarzının aşırıların ve tutucu gelenekselcilerin giyiniş kodu olduğunu ve bunun reformcu gelenekselcilere, modernistlere ve sekülerlere karşı duruş olduğunu söylemektedir. Gelenekselcilere gelince, Benard gelenekselcilerin Batı'ya ve özellikle de ABD'ye karşı düşmanlık beslediklerini ve bu açıdan köktencilerden ayrılmalarının mümkün olmadığını söylemektedir. Amerika'daki gelenekselcilerin transferans için bir araya geldikleri vakit Amerika ve Batı'ya yönelik düşmanlık-tarını gizlemediklerini söyleyen Benard, bu kimselerin köktencilerle aynı söy-

⁴⁷⁸ Civil Democratic İslâm, s. 42.

⁴⁷⁹ Civil Democratic İslâm, s. 4

⁴⁸⁰ Civil Democratic İslâm, s. 30-31

lemde bulunduğunu ve Batı'nın buna karşı direnme ve savaşma hakkı bulunduğunu dile getirmektedir.⁴⁸¹

Bu durum, Batılı entelektüel Haçlıların nezdinde Şeriatı destekleyen ve Batı'ya karşı düşmanlık besleyen herkesin Batı tarafından radikal köktenci olarak damgalandığını göstermektedir. Bu da kaçınılmaz olarak tüm Müslümanların köktenci ve radikal olarak görüldüğünü peşinde getirmektedir.

481 Civil Democratic Islam, s. 33

BATI ILIMLI DERKEN NEYİ KASTEDİYOR?

Rabasa ve onun Rand Corporation'daki iş arkadaşları ilimli Müslümanların özelliklerini şöyle sıralıyorlar:

Demokrasi:

Liberal Batılı geleneğin anladığı şekildeki bir demokrasiye bağlılık ve siyasal meşruiyetin, halkın özgür ve demokratik seçimle seçtiği kimselere hüküm yapmak üzere devredilmesi.⁴⁸² Demokrasinin desteklenmesi, çokkültürlülük ve uluslararası standartlarda tanınmış insan haklarının kabulünü ve İslâm Devleti'nin konseptlerinin reddini içerir.

Mezhep dışı Hukuk kaynaklarının kabulü:

Bu, Şariat hukukunun gerekliliklerinin tamamen sümenaltı edilmesi anlamına gelmektedir. Nitekim onların söylemine göre şeriatın tutucu yorumları, demokrasi ve uluslararası alanda tanınmış insan hakları ile kesinlikle uyumlu değildir.

Batı'nın anladığı şekilde kadın haklarına ve dini azınlıklara saygı göstermek Terörizm ve Gayrimeşru şiddetin reddedilmesi.⁴⁸³

Benard'a gelince, modernistlerin İslâm'ın tarihselciliğini vurgulayan kişiler olduğunu söylemektedir. Bu, İslâm'ın bir "esas çekirdeği" olduğunu ve Peygamber Aleyhisselatu vesselam zamanındaki tarihsel uygulanma koşullarının bugün artık mevcut olmadığını savunmaktır. "Esas Çekirdek" değerlerinin ne olduklarına gelince bunlar: İnsan vicdanının önceliği, sosyal sorumluluk, eşitlik, özgürlük gibi modern demokratik normlarla uyuşan sütunlar üzerinde bina edilmiş bir toplumdur. Modernistler, gelenekselciler ve köktencilerle bu noktada ayrışırlar.⁴⁸⁴

Benard daha sonra *Civil Democratic İslâm* adlı kitabına şunları ekliyor "Batı'nın işine yarayan gelenekselciler değil modernistler oldu. Bu durum orijinal dini doktrini modifiye etmeyi ve bazı unsurlarını seçerek iptal etmeyi beraberinde getirdi. Tevrat, bugünkü topluma uygulanabilitesi açısından gerçek anlamda düşünülemez ve gayrimeşru değer ve kuralları içermesi açısından Kur'an'dan farklı değildir. Bu, bugün Tevrat'ın köktenci yaklaşımı çerçevesinde

⁴⁸² Bu demokrasi tanımını okuyucunun aklında tutmasını rica ederim. Daha sonra çelişkileri ve ikiyüzlülüğü göstermek için geri döneceğim bu tanıma

⁴⁸³ Building Moderate Muslim Networks, s. 66 - 68 ve 70-72.

⁴⁸⁴ Civil Democratic İslâm, s. 5.

yaşamak isteyen gerçekten çok az sayıda insan bulunmasından dolayı büyük bir sorun teşkil etmemektedir. Bunun yerine biz, Hristiyanlığın veya Yahudiliğin öz mesajlarını nakil nass'larının önüne geçirmek suretiyle, onu tarihsel ve mitolojik okumaya tabi tutarak bugüne uyarlamaktayız. İşte Modernist İslâmcıların bugün sunduğu çözüm de aynen budur."⁴⁸⁵

Bu noktada durup iki noktayı belirtmek istiyorum:

Öncelikle, her kim İslâm'ın tarihselliğine inanırsa Müslüman olamaz. Birçok Kur'an ayeti ve Nebi aleyhisselâmdan rivayet edilen hadis vardır ki bunlara iman ve bunlar üzerine amel etmek tüm Müslümanlar üzerinde farz olup bunlara iman etmeyen, tamamına boyun eğmeyen ve onun yargılarına teslim olmayan Müslüman olamaz. Ayrıca bunlara ittiba etmeyenin tekfir edilmesi de Müslümanlar üzerinde bir yükümlülüktür.

Bazı ayetler şunlardır:

"Biz her peygamberi ancak, Allah'ın izniyle, itaat olunması için gönderdik." (Nisa, 64)

"De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın." (Ali İmran, 31)

"Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar." (Nisa, 65)

"Ey iman edenler; Allah'a itaat edin. Resule ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer bir şeyde çekişirseniz; Allah'a ve ahiret gününe inanmışsanız onun halini Allah'a ve Resulüne bırakın. Bu hem hayırlı hem de netice itibariyle daha güzeldir." (Nisa, 59)

"O, nefis arzusu ile konuşmaz. Kur'an ancak kendisine bildirilen bir vahiydir." (Necm, 3-4)

Okuyucu şunu farkedecektir ki aslında bu yazar ve onun benzerleri Müslüman olmayan ve İslâm'ı din olarak kabul etmeyen kimseleri Müslümanlar arasına eklemektedirler. Bu soytarılık ileride onun sözleri ile daha da beden bulacak ve o seküleristleri ve hatta ateistleri bile Müslümanlar sınıfına sokmaktan geri kalmayacaktır.

İkinci olarak Kur'anı uygulunamazlık açısından Tevrat ile aynı kefeye koyması onun metodolojik açıdan içinde bulunduğu yoldan çıkmışlığı da göstermektedir. Kur'an, bugün Yahudi ve Hristiyanların elinde bulunan Eski Ahit ve Yeni Ahit'ten gözden kaçırılması mümkün olmayan birçok açıdan ayrıışmaktadır. Bunlardan bazılarının altının çizilmesi gerekirse:

485 Civil Democratic İslâm, s. 37.

Kur'an metni dışarıdan müdahalelere karşı tamamen muhafaza altına alınmıştır. Bu aslında onun doğruluğuna ve onu indiren Allah Subhane ve Teala tarafından korunmuş olduğuna delalet eder. Allah Subhane ve Teala diyor ki "Onu indiren biziz ve onu koruyacak olan da şüphesiz biziz" İncil ve Tevrat'a gelince, onlar İsa ve Musa - Selam onların üzerine olsun- üzerine bina ettikleri söylemlerden mütevellit güvenilirliklerini yitirmişlerdir. Bundan dolayı aklı ve vicdanı olan kimse onları şüphesiz bir şekilde otantik metinler olarak niteleyemez. Buna karşın hem Müslümanlar hem de gayri Müslimler Kur'an'ın hiçbir şüphe, değişiklik ve bozulmaya maruz kalmadan bugüne kadar ulaştığı konusunda icma etmişlerdir.⁴⁸⁶

Kur'an'ın düşünülemez ve modern çağda uygulanması mümkün ve pratik olmayan kurallar içerdiği iddiası ise bir yanılsama ve kuyruklu yalandan ibarettir. İslâm, Osmanlı hilafeti 1924 yılında tamamen mülga olana kadar yüzyıllarca hakim oldu. O günden bu yana ise birçok ülke hala kişiler hukuku, miras hukuku gibi konularda kısmi Şeriatı uygulamakta, yüzlerce milyon insan da özel ve kamusal işlerinde Şeriat hukukunu kendilerine baz almaktadırlar. Bunun yanı sıra, kapitalist açgözlülük ve insanların mallarını dolandırarak ellerinden alma düzeninin beraberinde getirdiği son finans krizinden etkilenmeden çıkan tek kurumlar İslâmi finans bankaları olmuş ve bu durum Papa Benedict'in, Katolik Kilisesi'nin ruhani liderinin, Batı'yı İslâmi finans örneğini takip etmeye davet etmesine yol açmıştır.

Üçüncü olarak Benard, Müslümanların, Batılıların Yahudilik ve Hristiyanlıkla başa çıktığı gibi başa çıkmasını istemektedir. O, kendilerinin kiliseye karşı verdikleri acı ve kanlı savaşlarını İslâm ve Müslümanlara tevdi etmek arzusundadır. Ancak bu mantık, akıl ve tarihsel gözlem kriterlerine aykırıdır. Batı'daki kilise akıl almaz bir ideolojiyi temsil etti. O, bilimsel ilerleme ve gelişmenin önündeki ve gerilemenin ardındaki temel faktördü. Kilise her türlü yozlaşmışlığın, kraların ve rahiplerin nefislerini tatmin etmelerinin, mazlum ve bastırılmış halkın omuzlarına basmanın merkeziydi⁴⁸⁷. İşte bu nedenledir ki Batı sadece kilise ile arasındaki zincirleri kırmak suretiyle bilimsel ve maddi ilerlemeye vasil olabildi.

⁴⁸⁶ Benard, *Civil Democratic İslâm* adlı çalışmasında garip bir şekilde Kur'an'dan iki surenin eksiltiliğini insanlar tarafından çıkarıldığını iddia etmiş ki bu konuya "Çarpıtma ve Tahrifat Seferberliği" kısmında değineceğim.

⁴⁸⁷ Şuna dikkat edilmelidir ki Müsüman Ümmetin dini liderliği her ne kadar zaman zaman onların meşruiyetini tanısa da yöneticilerin tiranlığına karşı bir düşünce sahiptir. Birçok sefer ise onlar yöneticilerin zalimliğine, yozlaşmışlığına ve baskılarına karşı durmuştur.

¹ İslâm dini liderlik bir karar üzerine atanmamıştır. Bir elit sınıf tarafından seçilmiş kimselerin oluşturduğu hiyerarşik bir ruhban sınıfı yoktur. Onların liderliğinin kaynağı Ümmete duydukları sevgi, dünyanın sefaletinden uzaşlaştıkça yükselen ruhları ve silsile halinde gelen emellerdir. Bu, Ümmetin dört imamı, onların yolundan giden İzz bin Abdulselam ve İbn Teymiyye gibi alimleri izlemelerinden dolayı açıktır. Onlardır için doğrusu alimler Sykes-Picot antlaşmasına boyun eğdiği, kendilerine verilen resmi görevleri kabul ettiği ve diyanet, evkaf, alimler bldığı, dünya Müslümanlar birliği gibi yerleri hoş gördüklerinden bu yana kalplerdeki yerlerini kaybetmişlerdir.

² İslâm dünyasındaki hiçbir kimse Allah adına konuşmaz. Müslüman alimler asla Kutsal Ruh'un ilhamıyla a anlamaz, Krallar asla ilahi suretle yönetmez. Avrupa'da olduğu gibi Papalar tarafından taç giydiniriz. Ümmetin imamları doğruyu arayan karar vericiler, sıkı çalışan alimler, kâh ilham aldıklarını veya masum olduklarını iddia etmeyen müminlerdir. Krallara gelince, toplumsal hafızada onların -istsnalar

İslâm Dünyası'na gelince, İslâm, ilerlemenin ve sosyal, siyasi ve ahlaki yücelmenin arkasındaki itici güç idi. Müslümanlar İslâmî doktrinden uzaklaştıkları zaman onların durumu geriledi. Müslümanlar asla ve asla kendilerini Allah adına konuşuyor gören bir dini otorite veya hiyerarşi tarafından yönetilmemiş olup tam tersi bir biçime sözleri her zaman teftişe ve soruşturmaya açık olan alimler ve kadırlara sahipti.

Buna ek olarak İslâm Dünyası'nın şu anda yaşadığı yeniden hayata dönüş ve uyanışı- Batı'dan ve ilişkili olduğu diğer yozlaşmış hükümetlerden kurtulma savaşı- onun İslâm'a bağlılığından gelmekte olup, özünde İslâm'a dönme arzusu ve şeriatı tesis etme aşkı vardır. Batılı Haçlılar bunu anlamış olup bunun getireceği tehlikelere karşı uyarılmaktadır.

Batılı Haçlıların kendileriyle işbirliği yapabileceklerini düşündükleri ılımlı Müslümanlar konusuna dönelim. Rabasa ve onun Rand Corporation'daki arkadaşları gerek camide gerek evde dini vecibelerini yerine getiren, işte ve toplumda İslâmî kimliklerini gösteren ancak Batı'ya eklemlenmek isteyen Müslümanları Batı'nın en iyi bir şekilde işbirliği yapabileceği gruplar olarak tanımlamaktadır. Bunlar Avrupâda yaşayabildikleri kadar İslâmî yaşamak isteyen, şeriatı göre hayatlarını sürdürmek isteyen, Batı'daki Müslümanları Batı'nın yasal sisteminin yanında kendi şer'i sistemlerine sarılmaya davet eden ve toplumun geri kalanından ayıran diğer Müslümanlardan farklıdır. Bunlar, işbirliği yapılmaması gereken seleflerdir.⁴⁸⁸

harîc- genel durumuna ilişkin işgal ettikleri yerler ise saygı duyulmaya çok namzet olmayan ve baskınlık pozisyonlarıdır. Tarih, Emevî ve Abbâsî saltanatlarına başkaldıran kitlelere büyük alimlerin nasıl arka çıktıklarını kaydetmiştir. Karar alıcı alimler daha sonra baskıcı yöneticilere ityan edilmemesi konusunda karar alınca halk onlara uymuş ve genelın maslahatı korunmuştur. Genel kural eğer bir şer'î fîrre çıkmadan bastırılacakse, bunun yapılmasının vacib olduğudur. (Fethul Bari, Bölüm 3, s. 8) Alimler ayrıca hükümetlerin düşürülmesi gerektiğini söylerler. (Makaddime ibn haîdun, Cilt I, s. 108 ve Al Fasl li Ibn Hazm, Cilt III, s. 129.)

3- Dini liderler her daim kendilerini yönetimlerden ayrı tutmuş ve birçok kadı da kendisini zalim yöneticiye karşı izole etmiştir. Bazı alimler zaımlarla beraber olduğu, onların yaptıklarını meşru göstermeye çalıştıkları doğrudur ancak bunlar Ümmet tarafından kınanmış ve cezalandırılmışlardır. İslâm alimlerinin birçoğu, bizzat zalim yöneticilerin zulmüne maruz kalmışlardır. İmam Malik'in omzu kırbaça ve işkenceden dolayı yerinden çıkmış ve yine de Ben-i Abbas'a verilen biatı cebirle verdirdi diye kabul etmemiş, İmam ebu Hanîfe'ye gelince yarısai kurumlara beraber çalışmamış, zindana atılmış, dövülmüş ve hapisanede ölmüş, İmam Şâfi Yemen'den Bağdad'a kadar zincirler içinde getirmiş, İmam Ahmed ibn Hanbel dövülmüş, kırbaçlanmış ve ölüme tehdit edilmiştir. Allah hepsinden razı olsun ve hepsine rahmet etsin.

4- Hüseyin'e (Allah ondan razı olsun) yönetik başkaldırından başlayıp Ömer Makram, Allah ona rahmet etsin, tarafından Osmanlı yönetimine yönelik Mısır başkaldırısına kadar, birçok olayda yöneticilere karşı başkaldırının tek bir isteği vardı: zulme son verip Şeriatı yeniden ikrâ etmek. Ümmetin ortak vicdanı adaletin şeriate geleceğine ve zulmün de şeriatın sınırlarının aşılmasından kaynaklandığına karar vermiştir. Bugün dahi Mısır'da insanlar bir zalime hitab ederlerken haram alek! (Haram sana) kelimesini kullanırlar. Onların zihninde zulüm ve haram bir paramın yüzü gibidir. Avrupa da ise, yozlaştırılmış din ile girtaklara basan zulüm aynı paranın iki yüzü gibidir. İşte bundan dolayıdır ki Fransız Devrimi'nin sloganı "Son Kral, Son Rahibin bağışsakları ile boğulmadıkça insanoğlu asla özgür olmayacaktır" olmuştur. İslâm tanhi ise yönetmeye karşı olan alimlerin tanhiyle doludur. Hatta zulüm ve yöneticilerin baskıları sadece ve sadece alimler onların karşısında sustuğu zaman, nıy onerî koldan nehyetmeyi terkettikleri zaman yayıldı. "Risâletün fîl Tanîk ilâ Sekâfetihi" adlı kitabında Alim Mahmud Şakır bu dönüşümü detaylandırmaktadır: "Müslüman alimler mazlumun destekçileri iken, kilise zulümün kendisiydi. Kadırlar bilgileri dahilinde en iyi içtihadı yapmaya çalışıyor, kerîl kusurları için sürekli af diliyorken, papalık kendi zatının masum olduğunu iddia ediyordu. Müslüman alimler kendilerini yönetici ve kralardan ayrı tutarken, onlarla ilişkilerini sadece onlara danışmanlık yapma seviyesinde tutuyorlarken, onları hesaba çekiyor ve onları nıyke davet ediyorlarken, Papalar krallara taç giydinir ve bunu Allah'tan aldıkları ilâhi güçle dayandırıyorlardı. Şeriat mazlumların adalete erişmek için elemele bulunan umudu temsil ediyorken kilise milyonlarca hayatı yok eden brânı temsil ediyordu. Müslüman Ümmetin kütelen kendi kurtuluşlarını ve şeriatlerinin kendilerine yeniden dönmelerini Şeriat'ın uygulanmasına görüyorken Batılı kitleler bunu dinin dünyevi hayattan izole edilmesinde, nıyör ve başka bir ilerleme yolu bulamıyorlardı."

488 Building Moderate Muslim Networks, s. 92 – 93.

Rabasa ve onun arkadaşlarının ılımlı Müslümanlar olarak tanımladığı kişiler Nebi Aleyhisselam'ın karikatürleri çizildiği zaman "Together Facing a New Totalitarianism" adlı bir çalışma yaparak burada İslâmcıların yaydığı totaliter tehdide karşı savaşmanın ve sekülerizmin gerekliliğinin propagandasının yapılmasının gerekliliğini tartışan İranlı Mehdi Muzafferi olup bu metne Ayaan Hirsi Ali, İbn Warraq, Selman Rüşdi ve Teslime Nesrin de imza atmışlardır. İşte onların istediği ılımlı Müslüman tipolojisi budur.

Rabasa ve iş arkadaşlarının kendileriyle işbirliği yapılması gerektiğini söylediği diğer ılımlı Müslümanlar ise Euro İslâm Project isimli bir öğrenci girişimi olup Avrupa Birliği yanlısı European Students' Forum AEGEE tarafından fonlanmaktadır. Grup *Electrohoc* isimli bir dergi yayınlamaktadır. Derginin son sayısında Nebi Aleyhisselam'la ilgili uydurma bir röportaj yayınlandı. O'na, Aleyhisselam, Usame bin Ladin ile ilgili görüşü soruldu. Cevap şu şekilde idi: "14. Yüzyılda iyi bir Müslüman olabilirdi. Bugün ise yaşadığı çağı anlayamamış sıradan bir suçludan farklı değildir."

Avrupalı Müslüman ılımlı entelektüellerinin bugün Batı'da işbirliği yapmayı uygun gördükleri isimlerden birisi de Bassam Tibi olup ve şahıs Yahudi-Müslüman ve Yahudi-Müslüman-Hristiyan diyalogcularının oluşturduğu birçok organizasyona üyedir. O ayrıca Avrupa'daki Müslüman azınlıkların anaakım Avrupa toplumuna tam entegrasyonunu savunmakta, göçmenlere Avrupa'nın kültürünü kabul etmeleri yönünde sıkça teşviklerde bulunmaktadır. O ayrıca Avrupa hukuk sistemine paralel bir Şeriat sistemi istemine karşı çıkmış, "Şeriat ve insan hakları arasındaki ilişkinin ateş ve su arasındaki ilişki" gibi olduğunu savunmuştur.⁴⁹⁵

Bunlardan biri de Almanya'daki Passau Camii'nin imamı olan Hadi el Sabahî tir ki o terörizmi açıktan eleştirmiş, siyasi ve sosyal problemlerin çözülmesi adına şiddetin kullanılmasını açıkça eleştirmiştir.

Marsilya'nın Büyük Müftüsü olarak tavsif edilen Suheyb Bencheikh de bunlardan bir tanesidir. Bencheikh din ve devletin birbirinden ayrılmasını savunur. Rabasa ve arkadaşları bu kimseyi genel olarak güvenilir ve zor vaziyetleri çokça yüzüstüne çıkarmadan anaakım Müslümanlara cevap verebilecek bir kimse olarak görmektedir. Örnek olarak Fransızların hicabı yasaklayan kararı üzerine o Müslüman kadınların eğer içinde yaşadıkları çevre onlara zorluk çıkartıyor ise hicab giymelerinin zorunlu olmadığını söylemekle kalmayıp, Fransızların hicab yasasını savundu. (Building Moderate Muslim Networks, s.133) Danimarka karikatür krizinde o, şiddetin doğru bir yaklaşım olmadığını savundu.

⁴⁹⁵ Building Moderate Muslim Networks, s. 95 - 96.

İspanya'daki Müslüman toplumu temsil eden ve İspanyol hükümeti tarafından fonlanan İspanya İslâmî Komisyonu'nun bir parçası olan FEERI'nin lideri Mansur Escudero 11 Eylül saldırılarının sonucu olarak Bin Ladin ve el Kaide'nin mürted olduklarını iddia etti.⁴⁹⁰

İtalyan İslâm Toplumu Kültür Enstitüsü'nün müdürü Sufî şeyh Abdulhadi Palazzi de bir diğer ılımlı işbirliği adaydır. İtalya'da İslâmî eğitimin geliştirilmesini savunmakta, köktencilik ve radikalizme karşı savaşmakta, dinlerarası diyalog inisiyatifine katılmakta ve özellikle Yahudi ve Hristiyanlarla bu konuda temaslarda bulunmaktadır. Kendisine yönelik Şeriat ve Seküler kanunun uyumluluğu konusunda soru sorulduğu zaman Palazzi dedi ki: "Şeriat, her ne kadar Kur'an'da caiz olduğu belirtilse de içinde bulunulan devletin kanunları ile çatışan eylemlerin yapılmasını yasaklamıştır." 1996'da Palazzi ve İsraili Dr. Ashder Eder İsrail ile Müslüman uluslar ve Yahudiler ve Müslümanlar arasında işbirliği tesis etmek için ortak olarak İslâm-İsrail Dostluk organizasyonunu kurdular.⁴⁹¹

Rand Corporation'un bu soytarılığı, Müslümanların bir bölümünün seküler ve ateist olduğunun iddiası ile ayyuka çıkmıştır !!!

Rabasa ve arkadaşları "Gerek amel etsin gerek etmesin ya da gerek de facto olarak gerekse de açıktan imandan çıkmış olsun sekülerizm bir Müslüman için riskli bir hal olabilir" demektedir!

Rabasa ve Benard gibilerinin sekülerleri ve hatta ateistleri, Müslümanların safları içinde saymaları gerçekten dikkatleri çekmektedir. Bu, yazarların entelektüel soytarılığının Batılı Haçlı mantığı ile ne kadar iç içe olduğunu göstermesi açısından manidardır.

Eğer biz aynı çelişkileri ve zıtlıkları onlara göstersek onlar bunu kabul ederler miydi? Mesela demokrasinin kişisel bir mesele olduğunu ve politikanın demokrasi ile uyumsuz olduğunu ve tiranlık ve mutlak despotik bir iktidarı gerektirdiğini söyleyen totaliteryen bir demokrattan bahsetseydik? Ya da sekülerizmin kişisel bir mesele olduğunu, kamusal alana gelince bunun dini kurallara yönelik olarak yürütülmesi gerektiğini söyleyen bir İslâmcı seküleristten bahsetseydik?

Peki öyleyse neden onlar kendileri için kabul edemeyecekleri şeyleri başkalarına dayatıp duruyorlar?

Onların insanlığın geri kalanına istediklerini söyleyebileceğini ancak kimse- nin onlara bir şey söyleyemeyeceğini düşünmelerini sağlayan şey onların entelektüel alanda üstün olduklarına olan inançları mıdır? Ya da onlar buna

490 Building Moderate Muslim Networks, s. 98-99

491 Building Moderate Muslim Networks, s. 100-101

dayanarak mı diğerlerine kendilerini tam olarak nasıl tanımlamaları gerektiğini, ideolojilerini nasıl tanımlamaları gerektiğini söyleyip İslâm ve Müslümanların nasıl olmaları gerektiğine karar veriyorlar?

Yahut onlar İslâm içinde veya dışında İslâm karşıtı olarak gördükleri akımlarla İslâm'ı felç etmek istiyorlar da bunu onlara yaptıran, onların yalancı doğası ve küstahlıkları mıdır?

Yoksa sebebi bu sayılan ikisi birden midir?

Onların seküleristleri ve ateistleri Müslüman kategorisine katmaları konusundaki mutaarrız ifadeleri "İbn Warraq" mahlasıyla "Neden Müslüman Değilim?" ve "İslâm'ı Terketmek: Mürtedler Konuşuyor" kitaplarını yazan ve İslâm Toplumunda Sekülerleşme Enstitüsünü kuran kişiye ne kadar hayranlık duyduklarını ifade ettikleri satırlarda ortaya çıkıyor.

Bu kimse en başta Müslüman mıdır ki onu sekülerist Müslüman olarak kategorize edebiliyorlar??!!

Aynı şekilde ismi yukarıda mezkur olan, kendisini "İlan edilmiş Ateist" olarak betimleyen, İslâm'ı eleştirmekten bir an geri durmayan, Nebi Aleyhisselam'ın hayatının her alanını eleştiren, İslâm'da kadının rolü üzerine sürekli olarak olumsuz ifadeler sarfeden, en temel İslâmi prensiplerin kusurlu olduğunu belirten Ayaan Hirsi Ali nasıl Müslüman olabilir?

Benzer bir şekilde, Wafa Sultan, hani el Cezire kanalında açıkça Kur'an'ın her ayetini sorguladığını, Batılı değerlerin ve kültürün edinilmesi gerektiğini açıklayan Wafa Sultan'ı Müslüman kategorisine mi koyacağız?

Suriyeli Muhammed Shahrour da çok farklı değil. O, Kur'an'ın hiçbir şekilde ve hiçbir suça karşılık olarak ölüm cezası vermediğini, cihad nosyonunun bugünün koşullarında asla uygulanamayacağını savunmaktadır. Sünneti reddetmekte ve Nebi Aleyhisselam'ı son derece takdire şayan ancak kusurlu bir insan olarak görmektedir.

Adonis de sadece dinin insanların hayatlarının çerperlerinin dışında bırakılması fikrine katılmakla kalmayıp aynı zamanda dine karşı olan kişisel husumetini de göstermektedir ki bu da onun dini bir özgürlük ve sorumluluğa yönelik bir korkunun ürünü olarak görmektedir. Böylesine bir insan nasıl Müslüman olabilir?

Aynı durum Nasr Haamid ebu Zeyd için de geçerlidir. O, Kur'anı bir edebiyat ürünü olarak görmüş ve metnin yalnızca akıl süzgecinden ve ilimsel analizden geçirildikten sonra dikkate alınmasını tavsiye etmiş, bunun üzerine Mısır'da mürted ilan edilmiştir. Onun İslâm ile nasıl bir ilgisi olabilir?

Onlar⁴⁹² ayrıca kendi içlerinde üçe böldükleri seküler Müslüman organizasyonlardan da bahsederler. Bunlardan ilki, kendilerini yalnızca seküler İslâm'ın yayılmasına adanmış olan kurumlardır. İkinci gruptakiler sekülerizm, rasyonalizm ve hümanizme adanmış olup platformlarında İslâm'a da yer ayıran kurumlardır. Son olarak İslâmî sekülerleri maddi araçlarlar veya medya yoluyla destekleyen liberal kurumlardır.⁴⁹³

Kendilerini tamamen seküler İslâm'ı teşvike adayan kurumlar Amerika'da 12, Kanada'da 1 ve Mısır'da 2 şubeleri bulunan, 2003 Amerikan seçimlerinde Virginia'dan senatör olmak için ve cumhuriyetçi aday olarak ortaya çıkmaktan da beis görmeyen Filistinli göçmen Kemal Nawash'ın kurduğu Free Muslims' Coalition'dur.⁴⁹⁴ Koalisyon'un websitesinde şunlar yazmaktadır:

"Koalisyon, Müslümanların sekülerizmin faydaları ve hükümetlerinin onlara barış ve refah getirememelerinin sebebinin sekülerizm olmadığı konusunda yeniden eğitilmeleri gerektiğine inanmaktadır. Koalisyon ayrıca terörizm yenilgiye uğratılmadıkça ve İslâmî aşırıcılık itibarsızlaştırılmadıkça demokrasinin başariya ulaşamayacağına inanmaktadır"⁴⁹⁵

Progressive Muslim Union isimli yapı da "Prensipler Bildirgesi" isimli belgelerinde şunların altını çizmektedir:

"Biz dinin tüm kamusal alandan ve devletten ayrılmasını onaylıyoruz. Bunun yanında dini aşırıcılığın yarattığı tehdidi görüyor ve dinin politize edilmesi ile dinin politikaya alet edilmesini insan medeniyetine doğru yaklaşmakta olan iki büyük tehlike olarak telakki ediyoruz"⁴⁹⁶

Bombay'daki The Centre for the Study of Society and Secularism isimli kurum da sekülerizmi "büyüyen komünalizm"e karşı tek etkili önlem olarak gördüklerini ve "uyumlu bir toplum" için tek temel olduğunu söylemektedirler.

Aynı kategoriye giren isimlerden bir tanesi de Kuveytli Ahmed el Bağdadi'dir. Bağdadi Kuran ilimleri, entelektüel geri kalmışlık ve terörizmin birbiriyle tamamen bağlantılı olduklarını ileri sürüp sekülerizmin gerekliliğini çok ateşli bir biçimde savunmuştur.⁴⁹⁷

492 Benard, Rabasa ve gibileri (Çeviren)

493 Building Moderate Muslim Networks, s. 128.

494 Bu kimse için batılı kaynaklar bile "kendi ve grubunun ismine rağmen kesin olarak söyleyebiliriz ki kurumu da kendisi de pür bir İslâm karşıtıdır" ifadesini kullanmaktadır. (Çeviren)

495 Building Moderate Muslim Networks, s. 129.

496 Building Moderate Muslim Networks, s. 129.

497 Building Moderate Muslim Networks, s. 133

Kendisini “Batı Medeniyeti’nin çocuğu” olarak adlandıran Mısırlı Tarık Heggy de bu kategorinin bir üyesidir.

Eğer o ısrarla kendisinin onların bir evladı olduğunu söylüyor ve onlar da kendisiyle gurur duyuyorlar ise neden onu kendilerinden saymıyorlar da bizden gösteriyorlar?

Bu grubun içindeki kadınlara gelince, onlardan bir tanesi Kanadalı-İranlı Huma Arjomanddır. Bu kimse Kanada’da şeriat mahkemelerinin kapatılması üzerine kampanyalar düzenlemekte, Batı’daki İslâmi okulların kapatılması gerektiğini savunmakta ve siyasi İslâm’ın “reaksiyoner ve insanlık dışı bir hareket” olduğunu söylemektedir.⁴⁹⁸

Bir diğer örnek, Pakistan doğumlu kadın komedyen Şabana Rehmandır. Suudi el Watan gazetesi onun bir gösteri sırasında bir eline Kur’an’ı alıp diğer eline bir ateş alarak aşağıdaki sözleri sarfederken Norveçli izleyicileri Norveç Edebiyat Festivali’nde nasıl dumura uğrattığını yazmaktadır:

“Bu kitap muhtemelen zamanımızda diğer tüm kitaplardan daha güçlü bir kitaptır. Eğer bu kitabı yakarsam belki daha çok güç kazanabilir. Bu ülkede bu kitabın yakıldığı daha çok sahneler yaşanmalıdır. Kitap yanarsa sakın korkmayın, eğer bu kitap yakılmazsa korkmaya başlayın.”

Ancak kendisi şoka uğramış izleyiciler önünde bu kitabı yakmaya cesaret edemedi.⁴⁹⁹

Rand Corporation’un kitabının savunularından bir tanesi de modernistlerin kategorisine giren ve şiirleri, müzikleri, felsefeleri ile dini olmayan birçok ilişkileri olduğuna inanılan sufilerin desteklenip teşvik edilmesidir.⁵⁰⁰ Onlar ayrıca Sufi’lerin, Vahabi’lere karşı Batı’nın vazgeçilmez ve doğal bir müttefiki olduğuna ve köktencilige karşı kendilerine güvenebileceğine inanmaktadırlar.⁵⁰¹ Onlar özellikle Lübnan’da Jam’iyyat al Maşhari’yi, El Khayriyya al İslâmiyya Ahbaşı ve Türkiye’de de devletin şeriatı uygulamaması gerektiğini savunan ve Yahudi ve Hristiyanlara karşı toleransı teşvik eden Fethullah Gülen’in hareketini övmektedirler. Gülen bu görüşleri ile İsrail’in başhahamı tarafından ziyaret edildi ve “Anadolu İslâmcılığı” isimli bir kitap yazarak Türklerin İslâm anlayışı ve tecrübesinin diğerlerinden ve özellikle de Araplarınkinden çok ayrı olduğunu iddia etti.⁵⁰²

⁴⁹⁸ Şahis yakın zamanda “Yılın Hümanisti” ödülü almıştır... (Çeviren)

⁴⁹⁹ Yanı onları iddiasına göre bu şahis insanları Kur’an yakmaya davet eden Pakistanlı bir Müslümandır!!

⁵⁰⁰ Building Democratic Networks, s. 74

⁵⁰¹ Building Democratic Networks, s. 73

⁵⁰² Building Democratic Networks, s. 74

Kısacası Batılıların kendileri ile işbirliği yapabileceklerine inandıkları kişiler şeriatı reddeden, dini ve devleti birbirinden ayıran, Kur'an'ı gerçek bir ilahi hüviyeti olmayan tarihsel bir metin olarak gören, İslâm'ı eski bir tarihsel hikaye olarak gören, Kur'an'daki her şeyi olduğu gibi sorgulama malzemesi yapan, Kur'an ilimlerini gerilemenin asıl kaynağı olarak gören, Sünnet'in değersizliğinden dem vuran, Nebi aleyhisselam'ı sadece takdir edilesi bir insan olarak gören, kendilerini Batı'nın evladı olarak görüp İslâm'la dalga geçen ve kendi irtidatları ile övünen ateist olduklarını açıkça haykıran, dinin kendi varlığına bile tahammül edemeyen, mevcut zaman zarfında cihad diye bir mefhumun olmadığına altını çizen, el Kaide ve Usame bin Ladin'in mürtedlik yaftasına iliştiren, Fransızların hicab yasağını olduğu gibi savunan, Müslümanları Batı'nın yasal düzenlemelerine olduğu gibi boyun eğmeye davet eden, İsrail ile işbirliği yapan ve hepsinden de önemlisi şiddeti ve terörizmi Batı'nın anladığı şekliyle kınayan insanlardır.

Müslümanlar tarafından safdışı bırakılan bu insan grubu, onlara göre iyi Müslümanlar olup bunlarla işbirliği yapılmalı ve bu insanlar desteklenmelidir. Müslümanların kahir ekseriyetine gelince, bunlar ya gelenekselci ya da köktenciler grubuna dahildirler ki Batı bunlara karşı savaş açmak zorunda, onlara karşı direnmek, onlara karşı çıkmak ve hem askeri hem kültürel aşamada onlarla cehdetmek zorundadır.

Burada bir konunun altını çizmek istiyorum: Amerikalıların ve Batılıların İslâm dünyası ile ortak çıkar ve ortak fayda etrafında buluşma iddiaları yalandan başka bir şey değildir. Onlar kendi ideolojisi, kendi kültürü, kendi sistemi olan bir yapı halinde Müslümanlara karşı bir küresel güç olarak duruş göstermek istemiyorlar. Onlar bilakis İslâm'dan çıkmış bir avuç serseriye kullanarak, onları maddi ve medya (çok şükür ki mahvoldu) araçları ile destekleyerek onların ideolojilerini Müslüman kitleler arasında yaymak suretiyle tüm ümmeti bu serserilerin olduğu noktaya çekmek istiyorlar. Bu başarıya ulaşıncı, onlara göre, artık açgözlülüklerini ve güç şehvetlerini Ümmet üzerinde tahakkuk ettirecek duruma zaten Ümmet gelmiş olacaktır.

“İLİMLİLARI” YÜCELTMEK VE DESTEKLEMEK

Geride kalan bölümde entelektüel Haçlı savaşlarını yürütenlerin ılımlı ve köktenci Müslüman kavramları ile ne kastettiklerini açıkladım. Bu bölüm ise ılımlıların desteklenmesi konusunu irdeleyecektir ki akıllarda bu ılımlıların Batı'nın kendilerinden memnun olduğu ılımlılar olduğu noktasının sabit olarak kalmasını ve hatırlanmasını isterim.

Sonuç ve öneriler kısmında Rabasa ve onun Rand corporation'daki tilmizleri “Eğer ABD gerçekten Müslüman Dünya'da verilen ideoloji savaşının sonucunu etkilemek istiyorlarsa Soğuk Savaş sırasında yaptıkları gibi bir davranış yoluna giderek doğal ittifaklarını desteklemeli ve onları organize etmelidir” demektedirler.⁵⁰³

Onlar ayrıca “Mısırlı liberal entelektüeller” ile yaptıkları görüşmeler konusunda şunu belirttiler ki Amerika'nın liberal seslerin yükselmesine destek vermesi önemlidir ki böyle yapmakla onların varlığını göz önüne çıkartabilir ve uluslararası arenada ve kendi ülkelerinde varlıklarını hissettirmelerine yardımcı olabilir.⁵⁰⁴

Ortadoğu'daki demokrasi inşa projelerinden biri de Almanya uyruklu Ibn Rushd Fund for Freedom of Thought vakfıdır ki bu vakıf Arap Dünyası'ndaki özgür, ilerici düşünen bireyleri desteklemekte ve Arap Dünyası'ndaki özgürlük ve demokrasi savunucularına ödüller vermektedir.

Daha önce Amerikan Dışişleri Bakanlığı'na bağlı Demokrasi, İnsan Hakları ve İş Bürosu'na bağlı olarak çalıştığı belirtilen ve hakkında bazı bilgiler verilen The Center for the Study of Islam an Democracy (CSID) de hukuk, demokrasi ve insan hakları konusunda çalışmalara katılan, bunlar hakkında müfredat materyalleri hazırlayan ve bu müfredatı yerel yazarları kiralamak ve işe almak sonra da onlara kitaplar yazdırıp bunları İslâmi bir kisveye büründürmek için çalışan bir projenin parçasıdır.⁵⁰⁵

Rand Corporation'un kitabını yazan tilmizler, ılımlı Müslüman ağlar yaratmanın ve bunları kurumlarla desteklemenin ılımlılık mesajlarının dağıtılmasında ve şiddet ve korkunun önlenmesinde önemli bir platform olacağı görüşündedirler. Ancak ılımlıların bu planları hayata koymaya yetecek maddi-

⁵⁰³ Building Moderate Muslim Networks, s. 139.

⁵⁰⁴ Building Moderate Muslim Networks, s. 113.

⁵⁰⁵ Building Moderate Muslim Networks, s. 116.

yatları olmadığından dolayı dış bir yardımcıya olan ihtiyaçları açıktır. Amerika'nın soğuk savaş sırasında özgür ve demokratik düşünce için yaptığı fedakarlıklar göz önüne alındığında bu kritik rolün üstlenmesi de böylesine tecrübeli bir ülkeye düşmektedir.

“Şu aşamada öncelikle yapılması gereken Soğuk Savaş tecrübesinden dersler çıkarmak, bu tecrübelerin bugünkü Müslüman dünyasına uygulanabilirlik derecesini belirlemek ve ılımlı ve liberal Müslüman ağlar oluşturulması için bir “yol haritası” oluşturmaktır.”⁵⁰⁶

Rabasa ve tilmizleri ılımlı ağlar yaratmak için önemli olan 3 aşamayı belirtirler: (1) var olan ağları geliştirmek; (2) potansiyel ağları tanımlamak ve onların varolmasına, gelişimine yardımcı olmak; (3) bu ağların gelişimine yardımcı olacak çoğulculuk ve tolerans gibi koşullara katkıda bulunmak.

Onlar, ılımlı bağları oluşturulması ve teşviki sırasında Amerika Birleşik Devletleri'nin hem baskıcı sosyo-politik ortamla hem de Müslüman dünyasının genelindeki yüksek seviyedeki Anti Amerikancılıkla uğraşmak zorunda olduğunu altını çizerler.⁵⁰⁷

Onlar ayrıca Middle East Partnership Initiative (MEPI)⁵⁰⁸’nin bilindik hükümetlerarası yaklaşımı terkederek yerel hükümet dışı aktörleri daha yaratıcı ve esnek olmak için doğrudan destekleme yoluna gittiğini ve Amerikan hükümet dışı aktörlerinin yerel hükümet dışı örgütlere finansman sağladığını belirtmektedir.⁵⁰⁹

Onlar ayrıca demokrasinin teşvikinin sivil toplumun gelişmesi ile el ele gideceğini ve Amerika'nın sivil toplum yaratmadaki çabalarının demokrasiyi teşvik çabalarından daha geniş bir satıhta olduğunu söylemektedirler. Onlar ekonomik fırsatı teşvik eden programlara, özgür ve sorumluluk sahibi medya programlarına⁵¹⁰, çevre koruması, azınlık ve cinsel haklara, eğitim ve sağlık

506 Building Moderate Muslim Networks, s. ii.

507 Building Moderate Muslim Networks, s. xvii – xviii.

508 Türkiye kamuoyunda “Büyük Ortadoğu Projesi” olarak bilinen projenin resmi ismidir. (Çeviren)

509 Building Moderate Muslim Networks, s. xviii.

510 Abdulbari Atvan Der ki: “Amerikan yönetimi ve özellikle onun içindeki Arap uzmanlar Arap medya merkezlerini çoğunlukla sopa-havuç stratejisini kullanarak ehilleştirmeyi başardılar. Adamlarını ve analistlerini uydu kanallarına sevk ederek ve yıllık iki milyar dolarlık bir bütçeyle bu işe adayarak kendilerinin yönettiği kandırma operasyonunu yürütmeye ve kışkırtma- suçluluk kara listelerindeki isimlere yönelik operasyonlarını yürütmeye devam etmektedirler.

Amenkaiların yaftaları hazırdır. Bunlar aracılığı ile onlar birçok Arap kişiliğini sulakla halletmeyi başardılar. Irak ve Filistin’de direnç çağırılan demagog ve Amerikan dominasyonuna karşı çıkanlar ise gencidir. Başkan George Bush ile onun projeleri ile aynı düşmeye o-saret edenlere ve edenlerle birlikte çalışanlara gelince onlar Diktatör Saddam Hüseyin’in adamlarıdır!!

Arap dünyasında son beş senedir görülen medya feveranı hızla sönmektedir. O, yokolma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Amerikan Hükümeti’nin demokrasi ve siyasi reform hakkında konuştuklarının tamamı ise sade yalanlardan başka hiçbir şey değildir. Bunlar tipki Irak tale kitle imha silahları ve Irak ile el Kaide arasındaki güçlü bağları olduğunu iddia eden yalanlar gibi büyük ve boş yalanlardır.

konusundaki haklara ulaşım programlarına demokrasiyi teşvik programlarını da eklerler.⁵¹¹

Potansiyel partnerler konusunda gelince Rabasa ve iş arkadaşları önceliği şu gruplara verirler:

- Liberal ve Seküler Müslüman⁵¹² Akademisyen ve entelektüeller
- Genç ılımlı din alimleri
- Toplum aktivistleri
- Cinsiyet eşitliği konusuna eğilmiş kadın grupları
- ılımlı gazeteci ve yazarlar.

Bu isimlerin görünürlüğüünün artırılmasını ve platformların bilinirliğinin sağlanmasını sağlamak için ABD'nin elinden geleni yapması gerektiğinin altını çizerekler. Mesela, ABD yetkilileri bu kimseleri kongre ziyaretlerine dahil etmeli ve siyaset yapıcılar nezdindeki itibarlarını artırmalıdır. Ayrıca anti-demokratik ve muhafazakâr Müslüman medya unsurlarının dominasyonunu kırmak için ılımlı medya merkezlerini desteklemek Amerika'nın görevlerinden birisidir.⁵¹³

Ayrıca Rabasa ve onun tilmizleri soğuk savaş sırasında etkinliğini ispatlamış metodlardan birisinin de Amerikan hükümetine karşı çıkan kurumların desteklenmesi ve hatta bunların bu yönde çıkışlar yapmalarının desteklenmesi olduğunu ifade etmişlerdir. ABD, kredibilitesi ve güvenilirliği olan böylesi gruplar arasında doğal bir şekilde ABD'ye karşı çıkan ve özellikle de sol kanatta yer alan grupları saymıştır. The Congress of Cultural Freedom, RFE ve RL, Sovyetler Birliği'ne yönelik en etkili eleştirilerin beklendiği üzere sağ kanattan değil de komünist olmayan soldan geldiğini belirtmişler ve bu mefhum üzerinde icmaya varmışlardır.⁵¹⁴

Amerikan hükümeti Arap Dünyası'ndaki medya sistemini tıpkı bir zamanlar olduğu gibi tek adam merkezli ve sadece devlet televizyonunun olduğu karanlık çağa geri götürmek istemektedir. Bu çağ Liderin televizyona çıkıp üç-dört saat boyunca konuşma yaptığı sonra liderin en sevdiği şarkıcının, muhabirin ve her alanda ulaşılmış çok büyük başarıların anlatıldığı programların izlenmek zorunda kalındığı çağdır. Bu Amerikan orduları ve generallerinin yürüttüğü medya terörizmi ne gerçekleri gizlemeye ne de doğruyu susturmaya muktedir olabilir! Bu, sadece Arap medyası veya uydu kanalları sorunu değildir. Bu Amerikalı ve İsraililerin despotik, tiranik ve aşağılayıcı eylemleri sorunudur. Amerikalılar Arapları ve Müslümanları çok nokta atışlarla ve aşırı derecede baskıcı yollarla hedef tahtasına oturtmaktadır. Her ne kadar uydu kanalları ve gazeteler sessiz kalsa ve baskılara boyun eğse de, her ne kadar dünya Arap liberaleri için daha uygun bir yer haline gelirmeye çalışsa da Amerikan-İsrail ajandasına yönelik direniş hız kaybetmeden devam edecektir!

⁵¹¹ Building Moderate Muslim Networks, s. xix, 79 – 80.

⁵¹² Yeni Amerikan İslâmî'nin kadıları daha önce hiç duyulmamış ve önceden de belirttiğim gibi kendisiyle çelişen yeni bir İslâmî grup ya da gruplar. Seküler Müslümanlar.

⁵¹³ Building Moderate Muslim Networks, s. xxii – 3.

⁵¹⁴ Building Moderate Muslim Networks, s. 32.

Onlar ayrıca Soğuk Savaş sırasındaki en önemli anti-komünist organizasyonlardan birinin Congress of Cultural Freedom olduğunu söylemişlerdir ki bu grup benzer şekilde düşünen insanları güçlü bir uluslararası ağ biçimine evrilmiş ve bunu kısıtlı Amerikan örgütsel ve maddi kaynak kullanarak yapmıştır. Böylesine bir ağın tesis edilmesinin ardındaki amaç Müslüman dünyasında demokratik yenilenmeyi sağlayacak kalıcı ve çokuluslu bir örgüt kurmak suretiyle bunun entelektüel bir platform olarak çalışmasının sağlanmasıdır.⁵¹⁵

Denis Ross tarafından ileri sürülen ve Soğuk Savaş sırasında işe yaradığı belirtilen bir diğer fikir ise ılımlı unsurların bir arada çalıştığı ve sahadaki vakıya göre hareket ettiği, reformcu zihinlerce yönetilecek bir “*seküler tebliğ*” çalışmasına girişmektir.⁵¹⁶ Bu konsept USAID ve Peace Corps gibi ajanslar aracılığı ile Soğuk Savaş sırasında kabul edilmiş ve kullanılmıştır.⁵¹⁷

Rabasa ve arkadaşları tarafından verilen iki örneği burada anımsatmak isterim. İlki Saad Eddin İbrahim olup Amerikan müdahalesi sonucu salıverilince “Aldığım yardımın her bir parçasını takdir ediyorum” demiş, ünlü yazar Necib Mahfuz ise retoriksel bir şekilde şöyle sormuştur “Amerikalılar bize demokrasi getirmek istiyor ise bunda ne kötü yan var? Bazen çıkarlarımız birleşebilir.”⁵¹⁸

Rabasa ve arkadaşları ılımlılara partizan olmayan hükümet dışı taşeron ajanslar vasıtası ile dolaylı yardım yapılmasını teklif etmiş ve ağ kurma sürecine yardım edecek ve ABD taşeronlarınca üstlenilecek bu şekildeki bir dolaylı yardım ilişkili jeopolitik bağları gizleyeceğini ileri sürmüşlerdir.⁵¹⁹

Onlar ayrıca buradaki asıl sorulması gereken sorunun, yardımın ulaştırılıp ulaştırılmaması gerektiği değil bunun nasıl yapılacağı sorusu olduğunun altını çizerek, ılımlı Müslümanlara yönelik dış yardımlar İslâm dünyasında aşırı derecede hassas bir konu olduğu için dış kaynaklardan gelecek yardımlar iç konjonktürler göz önünde bulundurularak yapılmalı ve mümkün olduğunca alıcı ülkelerde varlığı bulunan hükümet dışı kuruluşlar kullanılmalıdır. Altı çizildiği üzere asıl başarı, yardımların dış bağlantılarını azami derecede arka planda bırakarak muteber ortaklarla iş birliğine ulaşabilmektir.⁵²⁰

515 Building Moderate Muslim Networks, s. 85, 140-141.

516 İngilizce’de sıkça kullanılan ve Arapça’dan doğrudan geçmiş olan da’wah kelimesini tebliğ olarak çevirdim. Seküler Dawah ile ne anlatılmak istendiğini daha iyi belirtmek adına bu dipnotu önemli görüyorum. (Çeviren)

517 Building Moderate Muslim Networks, s. 53.

518 Building Moderate Muslim Networks, s. 78.

519 Building Moderate Muslim Networks, s. 47 - 48, 140.

520 Building Moderate Muslim Networks, s. 78 - 79.

Rabasa ve iş tilmizleri ılımlı fikirlerin yayılması noktasında Batılı ve Güneydoğu Asya'lı Müslüman entelektüellerin çalışmalarını tıpkı Libforall Vakfı'nın yaptığı gibi tercüme etmek ve gerek geleneksel kitap formatında gerekse internet ortamında ulaşılır hale getirerek Arapça ve İngilizce materyaller haline çevirmek ve bunları Müslüman Dünyası'nın diğer bölgelerine ulaştırılmasının önemli olduğunu savunmaktadırlar.

Christopher Henzel *The Origins of al Qaeda's Ideology: Implications for US Strategy* adlı çalışmasında "Reformasyon yanlılarının" Müslüman Dünyası'ndaki Batılı ve seküler sınıflarının anlaşılır bir biçimde üstünlük kazandıklarını görmeyi beklediklerini yazmıştır. Ancak bu siyasi olarak zayıf sınıflar ve küçük sayıdaki elitler hem rejimler hem de kitleler tarafından şüpheyile karşılanmıştır. Bu elitleri güçlendirmeye yönelik herhangi bir Amerikan projesi en az birkaç on yıl süreye yayılmış bir projenin konusu olmalı, sessizce yürütülmeli ve en yüksek seviyede tedbir gösterilmelidir. Eğer Müslümanlar ılımlı Müslümanların hegemon gücün yerel taşeronları olduğu, onların İslâm'ın Batılı değerlere direnme noktalarını kırarak yapılar ve ahlaki yoksunluk içindeki gruplar olduğu hissiyatına kapılırlarsa Amerika'nın kazancı çok az olacaktır. Bunun yerine Amerika Birleşik Devletleri, Sünni alemdeki rejimlerle olan bağını kullanarak devrimci Selefizme karşı müşterek bir harekate girişmelidir.

Amerika Birleşik Devletleri, eğer Amerikan güvenlik servisleri teröre karşı mücadelede etkin rolünü devam ettirmek ve kapasitesini artırmak istiyor ise bu demokratik olmayan rejimlere daha çok angaje olmalı ve onları daha çok desteklemelidir. Washington, en azından Selefî devrimcilik ruhu çepeçevre sarılana kadar, bölgedeki demokratikleştirme emellerini kenara atmak zorunda olduğunu anlamalıdır. Aynı şekilde Amerika Birleşik Devletleri kendisini yerleşik Sünni geleneksel ulemanın ve kurumların doğal düşmanı pozisyonundan çıkartmalı veya onların sonucunda devrimci selefler sempati duyabileceği tahriksele eylemlerden kaçınmalıdır. Eğer anaakım Sünniler, Amerika Birleşik Devletleri'nin geleneksel Sünni Müslüman kültürünü zayıflatma veya yeniden yapılandırma projesi olduğunu hissederler ise her gün daha fazla geleneksel Sünni devrimci Selefilerin daha en başından davalarında haklı olduğuna inacaktır. İşte bu noktada dünyanın göreceği tek şey hem el Kaide hem de Amerikalı bilginlerce girişilen bir medeniyetler çatışmasıdır.⁵²¹

⁵²¹ *The Origins of al Qaeda's Ideology: Implications for US Strategy*, s. 79-80.

CIHAD KARŞITI SAVAŞ, KENDİNİ İSLÂM'A ATFEDEN DİNİ VE SİYASİ LİDERLER ELİYLE YÖNETİLMELİDİR

Entelektüel Haçlı savaşının mızrakbaşı görevini yerine getiren birçok yazar bu konudaki en önemli konunun kendilerini İslâm'a atfeden dini ve siyasi liderlerin cihada cepheden savaş açması gerektiğini ve bu sırada Haçlıların da entelektüel savaşı arkaplanda yürütmeye devam etmesi gerektiği konusunda fikir ittifakı kurmuşlardır.

Amerikan Ordusu bünyesine faaliyet gösteren Combating Terrorism Center'de çalışan William McCants ve görevdaşları cihadçı faaliyetlerin özellikle şu üç kısımdan geldiği zaman zarar verici olduğunu belirtmişlerdir: etkili dini liderler, eski cihadçılar ve önemli cihadçılar.⁵²² Bundan dolayı onlar Suudi Arabistan'daki önemli selefi alimlerin "cihadçı terörizmi" kınayan sözlerinin gözönüne çıkartılması ve etkili cihadçı entelektüellerin belli başlı cihad hedeflerini ve cihadçı taktikleri açıkça reddetmeleri üzerine ikna edilmesi gerektiğini ifade ederler.⁵²³ Onlara göre Batılı hükümetlerin İslâm dünyasında itibarları olmadığı için hedeflerini dolaylı olarak kovalamalıdır. Onlar ayrıca Müslüman dünyasında Batılı standartlara göre çok az Müslüman dini liderin var olduğunu altını çizmektedirler. Onlar bu sayının artırılması için cihadçı selefileri geniş manadaki Selefi camiadan ayırtırmak gerektiğini savunmakta ve "Şiddet yanlısı olmayan selefi liderlerle çalışmanın tatsız bir deneyim olabileceğini ancak onların cihadçı şiddeti gayrimeşru kılabilecek en iyi konumda olduklarını ve hareketlerindeki daha militan unsurların hareketlerini gözlemleyebileceklerini" söylemektedirler.⁵²⁴

Brachman ve McCants *Stealing Al Ka'ida's Playbook* adlı kitaplarında aşağıda alıntıladığım kelimeleri zikretmektedirler:

"Amerika Medhali gibi, cihadçılardan tüm desteğin kesilmesinde öncülük eden ve şiddeti savunmayan anaakım selefi figürleri gizlice fonlamalıdır. (Onun yayımları, dersleri kitapları vs. için maddi fonlar yaratmalıdır) ... ABD selefi olmayanları da maddi olarak fonlayabilir ancak şu anda durum kimin hikmetli bir şekilde fonlanacağı konusunda deneyim eksikliğinden dolayı sorun yaşanmaktadır. Belki de yakın dönemde izlenecek daha iyi bir strateji de Ortadoğu rejimlere daha geniş katılım ve cihadçıların kendilerinden tehdit algıladıkları grupların görünürlüğünü artırma konusunda baskı uygulamaktır. Bu yaklaşım

522 Militant Ideology Atlas, Executive Report, s. 10.

523 Militant Ideology Atlas, Executive Report, s. 11.

524 Militant Ideology Atlas, Executive Report, s. 11.

ülkeden ülkeye farklılık gösterecektir. Mesela Mısır'da bu İhvan hareketi, Suudi Arabistan'a Şia. Yeniden belirtmek gerekir ki ABD'nin elinin burada görünmesi çok önemlidir.”⁵²⁵

James Phillips, The Heritage Foundation'da verdiği *The Evolving al-Qaeda Threat* adlı seminerinde insanları katılmaktan alıkoyacak ve onları yaptıklarının yararsız bir iş oluşuna inandıracak işlerden biri olarak el Kaide'nin kaybedilmeye mahkûm bir savaşa girdiğine, acımasız taktikleri ile Müslüman alemine zarar verdiği, uzun vadeli amaçlarının hayalci olduğuna ve Müslümanların çıkarının tam tersine hizmet ettiğine yönelik argümanlara inandırmak olduğunu savunmuştur. ⁵²⁶ O, bu noktalara ulaşmak için Amerika Birleşik Devletleri'nin Müslüman siyasi ve dini liderlere dayanmak zorunda olduğunu altını çizmiştir.⁵²⁷

Phillips ayrıca “Eğer el Kaide gerçekten tam anlamı ile mağlub edilmek isteniyor ise fikirler savaşının en az silahlı mücadele kadar önemle dikkate alınması gerektiği”nin altını çizmiş ve “Çok önemli bir uzun vadeli amaç olarak teröristlerin eyleme döktükleri kitlesel öldürmelerin meşruiyet temellerinin itibarsızlaştırılması ve meşruiyetinin yok edilmesi” olduğunu söylemiştir. Bin Ladin'in ideolojisini itibarsızlaştırmak için Müslümanlar onun devrimci fikirlerinin gerçek dışı ve Müslümanlar üzerinde onarılamaz zararlara yol açan fikirler olduğuna ve Müslümanların kendi hayatlarını, eğitimlerini, sağlıklarını ve ailelerini daha sağlıklı yollarla organize edebilecekleri ve gerçek İslâm'ı yaşayabilecekleri başka yollar olduğuna ikna edilmesi gerekmektedir.⁵²⁸ Bu argümanlar Müslüman siyasi, dini, eğitimsel ve entelektüel liderlerden gelmeli ancak Müslüman olmayanlar da onların formülize etme, neşretme ve onların fikirlerini mobilize etme gibi konularda onlara destek vermelidir.”

Aynı kişi ayrıca hükümetlerin Müslüman dini ve siyasi liderlerle el ele bir şekilde el Kaide'nin kana susamış ideolojisini teşhir etme ve bunun İslâmî dini doktrinleri ifsad ettiğini gösterme konusunda beraber çalışması ve Müslüman dini liderlerin aşırıacılar tarafından yayılan zehirli ideolojik virüse karşı savaşma noktasında gençleri kollama programına öncülük etmeleri gerektiğini ifade etmektedir. Daha da ötesi, Müslüman belgesel yapımcılarının Müslüman dünyayı Taliban tarafından Afgan halkına yapılan kötülükler ve bin Ladin'in bu rejime verdiği destek yönünde, bunların son derece kötü şiddet yanlılığı, taşkınlıkları

⁵²⁵ *Stealing Al Qaeda's Playbook*, s. 20 – 21.

⁵²⁶ Bu yazarın yazıları ve fikirleri ile Tarshedd (farkındalık) belgilerindeki insanların fikirleri arasındaki benzerliğe dikkatinizi çekerim.

⁵²⁷ *The Evolving Al Qaeda Threat*, s. 7-8.

⁵²⁸ Burada hacıların kendilerinde nasıl olup da gerçek İslâm ile gerçek olmayan İslâm arasında karar ve fetva verme hakkı tanıdıklarına dikkat çekmek istiyorum.

ve sebep oldukları aşağılıklar hakkında bilgilendirecek eğitsel bazda filmler çekmeli ve bunlar Müslümanlara izletilmelidir. "el Kaide'nin amaçlarının, itibarının yitirtilmesine ek olarak onun favori taktığı olan istişhad ameliyelerinin de itibarının yitirilmesi için çaba sarfedilmelidir" diye noktaliyor.

Benzer bir tavırla Rabasa ve tilmizleri "ABD ve diğer Batılı devletlerin bu fi'kirler savaşı'na doğrudan çok az etki edebilirler ve ancak Müslümanların kendileri bu aşırıcıların İslâm'ı yanlış okumasının önüne geçebilirler" diye eklemektedirler. Onlar şöyle devam ediyorlar: "Ancak, ılımlılar, Batı'nın ılımlı Müslüman aklar yaratarak bir örneğini yaratmadan ve bunu bir platforma dönüştürmeden, radikallere karşı koymada başarı gösteremeyeceklerdir" ⁵²⁹

Haçlı Batı'nın cihada Müslümanlar aracılığıyla saldırmasına en güzel örneklerden bir tanesi de Batı'nın Şeyh Abdulaziz ibn Abdullah el Şeyh, Şeyh Selman Avde ve Doktor el Seyid İmam 'ın ifadelerine hem resmi kanallarla hem de entelektüel medya kanallarıyla doğrudan açık onay vermesidir.

Bu durum Mayıs 2008'de Güvenlik Konseyi Komitesi'nde Güvenlik Konseyi Başkanı tarafından 1267 sayılı karar hakkında, el Kaide ve Taliban ve ilişkili kişilere yönelik yaptığı konuşmasında da açıkça ortadadır:

"Son dönemlerde el Kaide'ye yönelik çok önemli eleştiriler gelmektedir. Bunlardan en çok dikkat çekenleri 2007 yılının Ekim ayında Suudi Arabistan'ın en yüksek dini otoritesi olan Şeyh Abdulaziz bin Abdullah el Şeyh ve ondan bir ay önce de Suudi rejimine yönelik radikal eleştirileriyle bilinen ve sisteme bağlı olmayan Şeyh Selman Avde'nin eleştirileridir.⁵³⁰ Diğer eski müttefikler de el Kaide'nin karşısında pozisyonlanmaya başladılar. Bunlardan en önemlilerinden biri de İslâmi Cihad grubunun etkili ideoloğu⁵³¹ ve Eymen el Zevahiri'nin en eski ve en yakın arkadaşlarından biri olan, Doktor Fadl olarak bilinen Seyyid İmam el Şerif⁵³² tir ki şu anda Mısır'da hapislanededir. Onun yazdığı ve Kasım 2007'de ortaya çıkan "Document of right guidance for jihad activity in Egypt and the world"⁵³³ isimli belgede o el Kaide'nin kendini artık aştığını ve Kaide cemaatinin eylemlerinin İslâmi sınırları ötesine geçtiğini savunmaktadır. Bu durumdan da şu çıkarımda bulunmuştur:

529 Building Moderate Muslim Networks, s. 3.

530 Onun rejime karşı tutumu, cezaevine girmeden evvelde kaldı. Cezaevinden çıkınca fikirlerinden nücu ettiğini belirtti. Allah'tan ona dinî vermesini, onu bu durumdan kurtarmasını ve Allah ile buluşuncaya kadar bizi hak yoldan ayırmamasını diliyorum. Burada, komitenin raporu işlen bilerek karıştırmaktadır

531 Rebiulevvel, 1429 tarihinde Şeyh Eymen el Zevahiri ile Açıklanmış' da belirttiğim gibi "hükümet medyatları el Kaide müfessiri, Chad Cemaati Mısır Emin, Taliban Asken Danışmanı" gibi gerçekte mevcut olmayan titlerle ortaya çıkıp durmaktadır.

532 Kamuyuunda "Abdulkadir bin Abdulaziz" ismiyle manüf tur. "El Umde" ve "El Cami Fi Talebil İlmî Şerif" isimli kitapları Türkiye'ye çevirmişti (Çeviren)

533 Burada orijinal ismi Vesakâtü Tercidi'l Cihad fi Mısır ve Alem olan belgeye atıf yapıyorlar. Ancak son derece belirsiz ki ne raporu Arapça'dan çevirenler ne de çeviriyi onaylayan kimseler gerçek dokümanı okuma zahmetine girmişlerdir..

Usame bin Ladin ve Eymen el Zavahiri hakkında İslâmi mahkemede gıyabi bir yargılama yapılması desteği hakeden bir fikirdir”⁵³⁴

Böylece ceza fikhı ve fıkıh kadıları birdenbire Haçlıların övgü ve ilgi odakları oluverdiler.

Bu ve benzeri açıklamalar ayrıca New York Times'da Şeyh Selman Avde hakkında bir makale yazan Amerikan Dışişleri eski müsteşarı Karen Hugges gibi entelektüeller ve bazı medya kanalları tarafından tebrik edilmektedir. Hughes, Selam Avde'yi, onun Şeyh Ladin hakkındaki kınamalarını göz önünde bulundurarak onu ve benzerlerini “İslâm Dünyası'nda seslerini terörizm ve şiddeti maskeleyen cihad kavramına karşı çıkartan bir avuç cesur bir adam” diye nitelemiştir.⁵³⁵

Richard Barrett de Abdulkadir bin Abdulaziz ve Selman el Avde'nin el Kaide'yi eleştirmelerini memnuniyetle karşılamış ve bunları el Kaide'nin şiddet araçlarına giydirdiği ideolojik meşruiyet kılıfını ortadan kaldıran yorumlar olarak nitelemiştir.⁵³⁶

Barışçı ve Uysal bir İslâm Yaratmak İslâm'la Yüzyüze Gelmekten Daha Etkili Bir Çözümdür

Cheryl Benard kendisiyle yaptığı röportajda İbn Warraq⁵³⁷'in ifadelerine atıf yapmaktadır. İbn Warraq söz konusu röportajda İslâm'a cepheden saldırmanın şu aşamada realistik olmadığını ve daha yumuşak, naif ve “dışleri sökülmiş” bir İslâm'ın teşvik edilmesinin daha iyi sonuçlar üreteceğini belirtmiştir.

⁵³⁴ United Nations, S/2008/324, s. 6.

⁵³⁵ Jihad Press, 9th report, Cemiyulevvel, 1429, s. 4. Jareedat al Watan al Saoudiya, Cumartesi 13 zulhicce 1428 - Aralık 22, 2007 no. 2840, 8. yıl

⁵³⁶ Barrett, Richard, “Seven Years After 9/11: Al Qaida's Strengths and Vulnerabilities”, s. 6.

⁵³⁷ Daha önce belirttiğim Ateist kimse. Benard ve onun gibiler bu kimseleri inatçılıklarından ve başkaları üzerinde güçleri olduğunu düşünmelerinden dolayı Müslümanlar arasında saymakta ısrarcı olmaktadır.

ALTINCI BÖLÜM:
TAHRİF VE ÇARPITMA SAVAŞI

"Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğrularla beraber olun." (Tevbe, 119)

*"Ey iman edenler! Allah için adaleti ayakta tutup gözeten şahidler olun. Bir topluluğu olan öfkeniz sizi adaletsizliğe sürüklemesin; adil olun; bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'tan sakının, doğrusu Allah işledikleri-
mizden haberdardır."* (Maide, 8)

Daha önceki bölümde bu çağda yaşayan Batılı entelektüel Haçlıların cihada ve mücahidlere karşı verdiği çabalardan bahsetmiştik. Bu konuda çok önemli ve elzem olduğunu gördüğüm bir konuya, Haçlıların bir savaş aracı olarak kullandıkları tahrif ve çarpıtmalara ayrı bir bölüm ayırmak istedim. Bu konuda, mücahidlere yönelik olarak yaydıkları tahriflere yönelik bazı örnekler vermek istiyorum:

Abdullah Azzam'ın şehid edilmesi

Masum insanların öldürülmesi konusunda yalanlar üretmek

el Kaide'yi, yönetimleri tekfir etme takıntısı olan Arap faşisti ve materyalist bir örgüt olarak göstererek onun Pakistanlıların nezdindeki itibarını bitirmek

el Kaide Cemaati'nin tekfirci olduğu, kendilerine karşı gelen herkesi duraksamadan tekfir ettikleri söylemini yaymak

el Kaide'nin Kutubcu bir yapı olduğunu iddia etmek

el Kaide'nin itibarının ve popüleritesinin bitmekte olduğunu savunmak

Taliban ve el Kaide'nin kadınlarla zorla "evlendikleri" yalanı

Abdullah Azzam'ın Şehid Edilmesi

11 Eylül raporu Şeyh Abdullah Azzam ile Şeyh Usame bin Ladin arasında olduğunu iddia ettikleri uyuşmazlık hakkında şu ifadeleri bünyesinde barındırmaktadır:

"İhtilaf güç, kişisel farklılıklar, strateji ya da her ne olursa olsun 24 Kasım 1996'da uzaktan kumandalı bir bombalı aracın Azzam ve iki oğlunu öldürmesi sona erdi. Faillerin Mısırlı karşıtlar olduğu sanılmaktadır."¹⁶

Bu ifadeye ilişkin notlarda şunu yazdılar: "bkz: FBI soruşturma raporu, Cemal el-Fadi mulakatı, 10 Kasım 1996; Gunaratna, Inside Al Qaeda, s.23"¹⁷

¹⁶ 1997 Commission Report, s. 56

¹⁷ 1997 Commission Report, s. 467

Ağustos 2005 tarihinde Kongre'ye sunulan bir raporda Kenneth Katzman dedi ki: "1989 Kasım'ında Azzam suikastle öldürüldü ve bazı odaklar bunun arkasında kendisi ile olan güç ihtilafını bitirmek isteyen Usame bin Ladin'in olduğunu iddia etmektedirler."⁵⁴⁰

Kasım 2006'da Amerikan Ordusu'na bağlı olan Combating Terrorism Center Department'da çalışan William McCants ve arkadaşları şunu iddia ettiler: "24 Kasım 1989'da Abdullah Azzam'ın camiye gitmek için kullandığı her zamanki güzergahına üç bomba yerleştirdiler ve tam üzerinden geçerken bu bombalar patlatıldı. Şeyh ve yanındaki iki oğlu öldüler. Her ne kadar sağlam bir kanıt olmasa da bu olayla ilgili olarak söylentiler Usame bin Ladin ile ilişkilendirildi."⁵⁴¹

Amerikalılar bu kuyruklu yalanı, etrafındaki kuşku bulutları gözden kaçacak şekilde paketleyip öne sürmektedirler. Üç resmi rapor da aynı ifadeyi zikredip durmaktadır: 11 Eylül Komisyon Raporu, Kongre Araştırma Hizmetleri tarafından Kongre'ye sunulan bir uzman raporu ve Amerikan Ordusu'ndaki the Combating Terrorism Center Department ki bu kurumların her biri aynı yalanı tekrarlarsa dahi bunu kanıtlayacak en ufak bir ispat parçası bile sunmamakta da mahirlikle ısrarcı olmakta ancak buna rağmen iddiayı dillendirmeyi de gündemlerinden eksik etmemektedirler.

Dördüncü benzer ifade, New Yorker'da bir el Kaide uzmanı olduğunu iddia eden Lawrence Wright⁵⁴² tarafından yazılan bir yazı dizisinde ortaya çıktı. Wright dedi: "Zevahiri, Azzam'ın bir casus olduğu söylentisini yayarak onun öldürülmesine ortam yarattı." Daha sonra, Cemaat-i İslamiyye'den ayrılan bir eski üyenin, Allah onu rahmetiyle doğru yola iştirsin, şöyle söylediğini ifade etmektedir: "Zevahiri, Abdullah Azzam'ın Amerikalılar için çalıştığına inandığını söyledi. Aynı gece Şeyh Abdullah öldürüldü."

Eğer yalan söylemeden duramıyorsan bari en azından iyi bir hafızan olsun. Şeyh Azzam öldürüldüğünde vakit gece değil öğleden önce, Cuma namazından evveldi ve Şeyh namaza gidiyordu.

Wright şöyle devam etti: "Kasım 1989'da Azzam ve iki oğlu Peşaver'deki camiye doğru giderken bir araba bombası ile öldürüldüler. Her ne kadar ölümleri

540 Al Qaeda: Profile and Threat Assessment, s. 6.

541 Militant Ideology Atlas, Research Compendium, s. 288.

542 Bu yazı dizisinde Lawrence Wright çokça yalan ifadede bulunur. Onun istihbaratla iyi ilişkileri olduğu gayet açık olduğuna göre bu hataları düzeltmek benim görevim değildir. Bu yalanlardan bir tanesi, ki kasıtlı mı yoksa kasıtsız mı iddia edildi bilmiyorum, benim Mısır'da Zayat'la yakın arkadaş olduğum ve Zayat'ın benle Kalfa hapishanesinde bir duvar oyunu kullanarak İ'tişime geçmesi, bari Sadat'ın öldürülmesinin ve daha sonra darbe başarısının başarısızlığının sebebini sorduğu ve benim de ona cevaben benim bu suikaste destek vermediğimi ve önce bir darbe yoluyla rejimin kökünü kazınması için beklemenin daha doğru olduğunu söylediğim iddiasıdır. Bunlar daha önce Mısır'daki operasyonlar ve Fethi Ridvan kısmında belirttiğim üzere tamamen hayal ürünüdür. Hasbunallahu ve n'mel velak.

üzerine almasa da birçok kimse bu konuda suçlandı. Hatta Zevahiri ve Usame bin Ladin dahi bu suçlamalara konu oldu. Azzam'ın cenazesinde Zevahiri bir methiye yaptı."⁵⁴³

Wright sadece ana konu hakkında yalan söylemekle kalmadı, o ayrıca bu büyük yağlı yalanını fabrikasyon detaylarla da süsledi. Şeyh Azzam, Allah ona rahmet etsin, ne gece öldürüldü ne de araba bombası ile öldürüldü. O, güzergahına yerleştirilen bir bomba ile öldürüldü. Ayrıca ben onun cenazesinde bir kaside ve methiye de okumadım. Onun bu yalanı kökten fûru'a kadar yayıldı da durdu.

El Nebiğa el Zebyani diyor ki:

Eğer aleyhimde bir iftira işitti isen

Bil ki,

Müfteri olan çok daha yalancı ve dolandırıcıdır.

Bu yalan yanlış ifadeler sadece objektif bilimsel bir araştırmanın temel değerlerine değil, ayrıca en temel ahlaki prensiplere de derinden vurulmuş darbelerdir. Bu çalışmanın yazarlarından hiçbir tanesi aynı şeyi kendi ülkeleri için yapmaya cesaret edememektedirler çünkü bunu yaptıkları vakit yargı karşısına çıkartılır ve tazminat ödemek zorunda bırakılırlar. Ancak adetleri olduğu üzere onlar için hak olan başkaları için yasaktır. Bu, Batılı Haçlıların kendileri ile çeliştikleri sabit özelliklerinden bir tanesidir.

Ben ayrıca bu kanıtlar ya da Kongre raporunun üzerine bina edildiği kuşku dolu beyyineler hakkında da bir konuya açıklık getirmek istiyorum. Rapor iki temel kaynağa atıf yapmaktadır: Cemal el Fadl ve Rohan Gunaratna'nın *Inside Al Qaeda* isimli kitabı.

İşe ilkin tanımlamak ve ifşa ile başlayalım. Kimdi bu Cemal el Fadl denen adam? 11 Eylül raporuna göre bu adam Şeyh Usame bin Ladin'den 110.000 USD yolup daha sonra Şeyh ondan geri ödeme bekleyince bunu vermeyi reddeden bir adamdır. Daha sonra Şeyh Usame Sudan'a gidince "Fadl Afrika'daki bir Amerikan elçiliğine girdi, Bin Ladin'in eski ve kıdemli bir çalışanı, el Kaide'nin yaratılışında, karakterinde, yönlendirilmesinde ve niyetlerinde etkisi olan bir adam olduğunu samimiyetle isbat etti".⁵⁴⁴

Komisyon raporunun ifade ettikleri gerçekliğin sadece bir parçasına delalet etmektedir. Cemal el Fadl, Şeyh Usame bin Ladin onu Hartum'daki şirketlerden

⁵⁴³ "The Man Behind Bin Laden, VI - Courting Bin Laden," Lawrence Wright.

⁵⁴⁴ 9/11 Commission Report, s. 62, 109, 435.

birini yönetmesi için atadığı zaman bir el Kaide üyesiydi ancak o bu görevi sırasında hem şirketten hem de oradaki kardeşlerden muazzam paralar topladı. Sonra da yalan ve aldatmaca üzerine kurulu bir hayat yaşamaya başladı. Onun son maceralarından bir tanesi Sudan'ın önde gelen şahsiyetlerinden birisi ile ticaret ortaklığı kurması idi. Sonra da adeti olduğu üzere sahtekarlığa başladı ve parayı alıp kayıplara karıştı. Sudan onun için çok dar ve kısıtlayıcı olmuştu. İşte tam bu noktada elindeki sahtekarlıklarla süslenmiş bazı gerçeklikleri sunabilmek adına kendisini Amerikan elçiliğine pazarladı. Onlar da bunun mukabilinde onu hoş karşıladılar ve tanık koruma programına dahil ettiler. Daha sonra kayınbiraderine iş olanaklarından bahsederek onu Almanya'ya çekmeye çalıştı. Kayınbiraderi oraya vardığı zaman Amerikalılar onu kısıktırak yakaladılar ve onun da Cemal el Fadl gibi kendi çıkarlarına çalışmasını istediler. Onun bunu reddetmesi 10 yıl hapis cezasına çarptırılması ile sonuçlandı. Fadl ise Amerikan mahkemeleri ve istihbaratı ile çokça işler yapmaya devam etti.

İşte iddia ettiklerine göre Amerikan halkını temsil eden Amerikan Kongre raporunda bahsedilen Cemal el Fadl budur. Bu durum açıkça raporun bir yalancı ve hain tarafından verilmiş sahte bilgiler üzerine inşa edildiğini göstermektedir.

Rohan Gunaratna ise sözümona bir terörizm uzmanı olarak -ki bu meslek altın çağını yaşıyor- söylentiler çıkartmaya adanmış bir diğer yalan ustasıdır.

MASUM İNSANLARIN ÖLDÜRÜLMESİ KONUSUNDA YALANLAR ÜRETMEK

William McCants ve onun Amerikan Ordusu'ndaki Combating Terrorism Center'de beraber çalıştığı tilmizleri şunu ifade ediyorlar: "el Kaide, çocuk, yaşlı gözetmeden yaptığı kanlı saldırılar ve Müslümanların geçim kaynaklarına düzenledikleri yoğun zarar verme operasyonları sonucu anaakım Müslümanlar arasında yoğun bir itibar kaybına uğramıştır." Cihadçı propagandanın ise "Cihadçı mesaj o kadar zayıf ve ilgi çekmekten uzaktır ki onlar bunun önüne geçmek için şiddet kullanıyorlar" tezini öne sürerek karşılanabileceğini söylüyorlar.⁵⁴⁵

James Phillips'in yukarıdaki mezkûr dersinde ise o şunu ifade ediyor: "Amerika Birleşik Devletleri ve onun müttefikleri Müslümanları siyasi ve ekonomik olarak güçlendirmek için demokratik değerleri ve serbest pazar ekonomisini teşvik etmelidir. Onlar Müslüman için pozitif olan bu görüşü el Kaide ve benzeri örgütlerin şiddet yanlısı muhalefetleri için engellemeye çalışacaklarsa da onların sunduğu şey sadece sonu gelmez bir ölüm ve yıkım sarmalıdır. El kaide'nin cürümlerini ve özellikle de Müslümanlara karşı olan eylemlerini izhar etmek için eldeki tüm imkanlar tüketilmeli, el Kaide'den ayrılanların ifadeleri kamuoyuna gösterilmeli, el Kaide, Hizbullah ve benzeri terörist grupların yasadışı uyuşturucu işleri ve Müslüman gençlerin ve milyonlarca da gayrimüslimin nasıl da madde bağımlılarına dönüştürüldüğü anlatılmalıdır. Amerika Birleşik Devletleri, Usame bin Ladin'in ve benzerlerinin Batıya tehdit oluşturduğu kadar Müslümanlara da tehdit oluşturduğunu anlatmak için bir üs görevi görmelidir. Biz bıkmadan usanmadan Müslümanlara bin Ladin'in gayrimüslim öldürdüğünden çok Müslüman öldürdüğünü anlatmalı, Amerikalıdan çok Afgan öldürdüğünün altını en kalın kalemlerimizle çizmeliyiz."⁵⁴⁶

Bu Amerika'nın kuyruklu yalanlarına bir örnektir. Yakın tarihin en büyük mücrimlerinin özelliklerinden birisi de kendilerinin işledikleri suçları bire bin katarak karşı tarafa yaftalamaktır. Daha önce Haçlıların savaşma stiline ilişkin kısa bilgileri "*Düşman Nasıl Savaşır?*" başlığı altında açıklamıştım. Bundan dolayı bir daha tekrarlamayı uygun bulmuyorum. Ancak burada Amerikalıların savaşma tarzları ve Amerikan doğasına yerleşmiş içsel suça yatkınlığı biraz detaylandırmak istiyorum.

⁵⁴⁵ Militant Ideology Atlas, Executive Report, s. 5, 6, 11.

⁵⁴⁶ "The Evolving Al-Qaeda Threat", James Phillips. Heritage Foundation.

Deborah Nelson, askeri tarih uzmanı Nick Turse ile Amerikan Ordusu'nun arşivlerinden yararlanarak Amerika'nın Vietnam'daki savaş suçlarını anlattıkları *The War Behind Me* adlı kitaplarında şunları yazıyorlar:

"Amerikan arşiv koleksiyonları askerlerin ve gazilerin ya bizzat karıştıkları ya da şahit oldukları yüzlerce tecavüz, işkence, katliam, toplu katliam ve diğer gayrimeşru işleri ile alakalı yemin altında verilmiş ifadeleri ile doludur. Biz istatistikleri bir hesap tablosuna geçirdiğimiz zaman gördük ki problemin kendisi birkaç kötü adamın yaptıkları kötü işlerden çok daha büyük bir problemdir. Vietnam'da savaşan her büyük askeri birlik bu çalışmada temsil edildi. Biz sadece ordunun kendi insiyatifi ile başlattığı 300'den fazla savaş suçu davası olduğunu tespit ettik. Bir kısmı hiçbir zaman ortaya çıkmadı, diğerleri ise ordu bu bulgular karşısında sessiz kalmak isterken sadece kamuoyunda tartışıldı. 500 iddia asla ispat edilmedi veya tamamen kovuşturulmadı. Kayıtları toplamada yardım eden subaylara göre bu sayılar Vietnam'da işlenen suçların sadece çok az bir kısmını temsil etmektedir."

Nelson ayrıca o zamanlar Vietnam Veterans Against the War derneğinin lideri olan John Kerry'nin 22 Nisan 1977 tarihli ifadesini de alıntılar. Bu ifadeler şunları içermektedir: "Amerikan Ordusu tecavüz etti, kulakları koparttı, kafaları kesti, telefon kablolarını insanların cinsel organlarına bağlayıp elektrik verdi, dudakları kesti, vücutları infilak ettirdi, sivillere yönelik gelişigüzel atışlar yaptı, Cengiz Han'ı hatırlatan şekilde köyleri talan etti, zevk için köpeklerle ve davarlara ateş etti, yemekleri zehirledi ve savaşın kendi vahşetinin yanında Güney Vietnam'ın köylerine kendi vahşetini götürdü."⁵⁴⁷

Yazar, arkadaşı Nick ile birlikte "Kurmay arşivlerinde tespit ve ispat edilmiş yedi büyük katliamın kayıplarının var olduğunu, May Lai'deki katliamın ve CID biriminin tahkikatını tamamlamadıkları 34 tane daha katliamın arşivlere geçmiş olduğunu" yazdı.⁵⁴⁸

Peki nedir bu May Lai katliamı?

May Lai Katliamı Amerikan ordusunun Mart 1968'de Güney Vietnam'daki Quảng Ngãi eyaletine bağlı Songmy köyüne bağlı olan May Lai köyünde 500 silahsız insanın öldürülmesi vakasıdır.

16 Mart 1968 sabahı Amerikan ordusuna bağlı 11.ci Tugayın altındaki Task Force Barker isimli birimin askerleri bir düşman merkezine saldıracaklarına ve önüne her kim çıksa onu orada öldüreceklerine dair bir emir aldılar. Bölgeye vardıkları zaman birlik orada günlük işlerini yapmakla meşgul olan kadın.

547 The War Behind Me s.3

548 The War Behind Me, s. 43.

çocuk ve yaşlılardan başka kimsenin olmadığını gördüler. Kısa bir zaman sonra Teğmen William Calley'in emri altındaki bir müfreze orada yaşayan insanları idam gruplarına bölmeye başladı. Tecavüzleri ve uzuv kesmeleri saymazsak müfreze o gün May Lai köyünde 357, komşu köylerden ise 150 kişiyi öldürdü.

Başlangıçta ordu katliamı gizleme yoluna gitti. Daha sonra bu olay Amerikan kamuoyuna Ulusal Özgürlük Cephesi (NFL)'ye karşı kazanılmış şerefli bir zafer olarak takdim edildi. İşin gerçekliği ise olayın meydana gelmesinden 1 sene sonra ortaya çıktı.

Vietnam Savaşı sırasında sivilleri korumaya yönelik önlemlerin alınması adına çok az şey yapıldı. NFL'yi desteklediğine dair zerre miktar şüphe uyandıran her sivil kesin hedef olarak görüldü. Köy sakinlerinin öldürülmesi olayı öylesine ciddi bir savaş suçu olarak sayıldı ki rütbe farkı olmaksızın tüm subaylar onun üstünü örtmeye çalıştı.

İlk askeri kovuşturmalar sırasında sadece 12 tane alt rütbeli subay ve asker soruşturmaya uğradı ve bunlardan sadece beş tanesi mahkemeye sevk edildi. Bu beş tanenin arasından sadece Teğmen William Calley suçlu bulundu ve ömürboyu hapse çarptırıldı. Ancak kararın üzerinden 2 ay geçmeden Başkan Nixon kararı eleştiren 15.000 şikâyet dilekçesi aldı. Tüm askere alma komiteleri istifa ederek *The Veterans of Foreign Wars of the United States* isimli bir dernek kurarak Calley'in salınması için protestolarda bulundular. Kararla dalga geçip Calley'in doğasında suç olan savaş sanatının bir mahkûmu olduğunu söylediler.

Dernek, TV kameraları karşısında 100 savaş gazisinin ifade verdikleri Winter Soldier ⁹⁹Soruşturması'nı yürüttü. Soruşturmanın sonunda May Lai'de işlenen taşkınlıklar gibi tüm savaş boyunca işlenen taşkınlıkların Standart Operasyonel Prosedür olduğu belirtilirken her türlü taşkınlık seviyesi bunun kapsamına alındı. Hava saldırılarının sıklıklar tüm bir köyü toptan haritadan sildiği de belirtilirken bunun birkaç dakika içerisinde olup bittiği belirtildi. Ordudaki subaylar bu gazileri tehdit edince tüm Amerika'yı kapsayan ve içine diğer gazileri de alan protestolar başladı.

Sonuç olarak Amerikan kamuoyu Teğmen Calley'in görevini ifa etmesinden dolayı suçlu bulunamayacağına veya komutanlarının suçlarını örtmek için kurban edilemeyeceğine karar verdi. Calley, ev hapsinde dört sene geçirdikten sonra 1974 yılında serbest bırakıldı. Ona emirleri veren komutanlara gerince, hepsi davalardan tek tek beraat ettiler.!!!

Deborah Nelson, Chucala'nın soruşturmaya yönelik betimlemesini şöyle anlatmaktadır:

⁹⁹ https://youtu.be/CvNDkz_HEE * YouTube linkinden ilgili programa ulaşılabilir. (Çeviren)

“Yönetimin May Lai davasını ele alış biçimi Suçlu Sorgulama Departmanı (CID)’daki çalışanları daha da demoralize etti. 30 kişi sanık olarak gösterilmişti. 16 tanesi suçlandı, 5 tanesi yargılandı ve Teğmen William L. Calley Jr’dan başka ceza alan olmadı. 1971 Nisan’ında Nixon Teğmen Calley’in cezasının geri kalanını evinde çekebileceği kararını aldı. Bundan sonra biri nasıl cezalandırılabilir? Bu hareket askeri adalet sistemini olduğu gibi teçhizatlarından arındırdı. Komutanlar kendilerine yöneltilen suçlamalarla dalga geçmeye, avukatlar da valara girmemeye, jüriler karar vermede isteksizlik göstermeye başladı.”⁵⁵⁰

Nelson Anthony Herber davası hakkında şunları yazdı:

“Sadece birkaç suçlama onaylanabilirken bunlar çok dikkat çekici ve fevkalade kötüydü. Bir tanesi bir Amerikan danışmanının müşahadesi altında Güney Vietnam askerlerince 8 tutuklunun idam edilmesi ile ilgiliydi. Herbert, çocuğu annesinin ayağına dolanmış ağlarken annesinin boğazının kesildiği an olay yerine ulaştığını söyledi. Diğer dört suçlama ise su, elektrik ve sopaları kullanarak yapılan işkenceler hakkındaydı.” Ayrıca CID şefi tarafından yazılan bir memorandumda şunların yazılı olduğunu söyledi “Herbert’in iddialarını teftiş eden CID ajanları çeşitli durumlarda sahra telefonlarının kablolarının, suyun ve sopaların işkence amacıyla kullanıldığını gözlemlediler.”⁵⁵¹

Nelson ayrıca Jamie Henry’nin de 8 Şubat 1968 tarihinde kendilerine bir emir geldiğini, bu emir doğrultusunda müfrezesiyle birlikte civardaki köy ve mezralara süpürme operasyonuna çıkmalarının istendiğini ve buraya vardıklarında hareket eden her şeyin öldürülmesinin kendilerinden istendiğini söylediğini aktarmaktadır. Henry dedi ki: “Bir örümcek kovuğunda saklanan bir adam ilk ölüm vakası oldu. O, onu bulan ufak bir asker grubunun arasındaydı. Daha sonra birkaç asker onu yere yatırarak bir APC’nin (zırhlı personel taşıyıcı) onun üzerinden geçmesini izlediler. İlk denemede ölmedi, sonra onun üzerinden birkaç defa daha geçtiler.”

Daha sonra, bir ara sırasında, müfreze liderlerinden biri olan Teğmen Johnny Mack Carter’ın, adamlarının 19 sivilî hizmete dizip komutanlarına onlarla ne yapılmasını istediğini sorduğunu duyduğunu söyledi. Komutan “Üsttekiler hareket eden her şeyi yok edin dediler” diye cevap verdi. Kısa bir süre sonra kadınlar ve çocuklar bir yığın haline getirildiler. Askerler ve komutan da onlara doğru nişan alıyordu. Daha sonra iki asker bir kadın sivilî çıplak bir halde bu grubun arasına sürükleyip aralarına fırlattılar. “Aralarında bebekler de vardı... Bebeği de bu insanların arasına fırlatıp ateş etmeye başladılar.”⁵⁵²

550 The War behind Me, s. 147

551 The War behind Me, s. 49.

552 The War Behind Me, s. 12 - 13.

Henry'nin anlattıkları Amerika'nın savaş suçlarına ilişkin diğer boyutları da gözönüne serdi. Henry'nin bir yalancı olduğu sonucuna vardıktan sonra onun davası yeniden görüldü ve onun müfrezesinin 19 sivilin ölümünden sorumlu olduğu sonucuna varıldı. Nelson altını çizerek şöyle söylüyor "Müfettişlerin bu davaya adadıkları o kadar emeğe rağmen hiçbir sonuç alınamadı. Bir askeri yargı cezası bile."

Nelson savaşın ilk dört yılında ordunun herhangi bir askeri sorgulama ile muhatap olmadığını ancak May Lai katliamından sonra yüzlerce savaş suçu ile yüzleşildiğini belirtmektedir. "Soruşturmaların sayısı dramatik bir şekilde artış gösterdi. Ancak bu davaların niteliğinde bir kalite bulmak mümkün değildi." Bu davaların birçoğuna üstünkörü bile bakılmadı ve sonra davalara takipsizlik verildi. Bu takipsizlik sürüsüne Quang Ngai'de öldürülen kadın ve çocukların davası da dahildi. Bu olay, 1967 yılında Tiger Force Gözlem birimince işlenmişti. Söz konusu müfreze Central Highlands'da yedi ay boyunca sonu bitmez katliamlar serisinin faili olmakla meşhurdu. Bu olayın üstü ordu tarafından örtüldü ve 2003 yılında Toledo Blade bunu ifşa etti.⁵⁵³ Nelson, CID tarafından suç olarak görülmüş ve kanıtlanmış ancak müfettişlerin bunların suç unsuru olmadığı kamısına vardıkları için sümenaltı edilmiş 53 dava saydığını söylemektedir. Organ kesmelere dair suçlamaların birçoğu bu gruba atfedilmiş ancak müfettişler bir kafatasını veya kulağı üzerinde taşıyanla onu kesenin aynı kişi olup olmadığını saptayamayacaklarını ileri sürerek bu kimseleri aklamışlardır.⁵⁵⁴

Nelson, Amerikan Ordusu arşivlerinden CID tarafından çıkartılmış davalara baktığını, en önemli davaları ayıkladığını ve bu davaların faillerinin 191 kişiye tekabül ettiğini bunlardan elli iki tanesinin askeri mahkemede yargılandığını ve yirmi üç tanesinin suçlu bulunduğunu ifade etmektedir. Bu yirmi üç kişinin hepsinin suçlarının tecavüz, işkence ve katliam olduğunu belirtir.

"Ancak bunlardan sadece ondört tanesi hapsedildi. Cezalar altı aydan yirmi yıla kadar değişiyor olsa da bunların en az yarısı altı aydan az ceza aldılar. Askeri davalardaki en büyük ceza onüç yaşındaki bir kıza tecavüz eden askeri istihbarat subayına verildi ki kız mahkûm kampında idi. Bu subay yirmi yıl hapse, ağır iş cezasına, ödenek kesintisine ve yüzkızartıcı suça bulaşmasından dolayı ağır cezaya çarptırıldı. Temyizde cezası bir yıl ağır iş cezasına ve kısmi ödenek kesintisine çevrildi. O, hapiste yedi ay onaltı gün kaldı."⁵⁵⁵

⁵⁵³ Bu 45 kişilik Marines Forces'a bağlı grup, anti-gerilla grubu olarak oluşturulmuştu. En bilinen "özellikleri" işkence sırasında insanların kulağını kesmeleridir. Bu moda daha sonra Amerikan ordusunun girdiği her ülkede bir adet haline getirdi ancak Tiger Force bunu ilk bağlayan gruptur. Amerikalılar TV yapımlarında insanlarla dalga geçmesine sürekli olarak bu "özelliklerine" atıl yapmaktadır. (Çeviren)

⁵⁵⁴ The War Behind Me, s. 141 - 142.

⁵⁵⁵ The War Behind Me, s. 143.

Nelson ayrıca 541. Askeri istihbarat biriminin bir parçası olan Peter N. Martinsen'den alıntı yapmaktadır. Martinsen şunları söylemektedir:

"Bir tanesini ben sorguladım ve nerede yakalandığına veya yakalandığında ne yapıyor olduğuna dair hiçbir bilgim yoktu. Ona sorular yöneltmeye başladığım zaman bana sürekli Viet Cong⁵⁵⁶'un nerede olduğuna dair bilgisinin olmadığını söylüyordu. Onun Viet Cong'dan olup olmadığından emin olmasam da nerede olduklarına dair bilgisinin olmadığına kesinlikle inanmıyordum. Onu dövmeye karar verdim ancak bu pek işe yaramadı. Ona elimle vurdum. Ancak bu da "Ben hiçbir şey bilmiyorum" zincirine yeni halkalar eklemekten başka faide getirmedi. Sonra, adet üzere, sorguyu devam ettirmek üzere vazifeyi bir istihbarat subayı benden devraldı. Sorgu memuru olan teğmene adamdan hiçbir bilgi çıkartamadığımı söyledim. Ancak memur da benim yaptıklarımın aynısını yapmaya, dövmeye başladı ve yine işe yaramadı. İstihbarat memuru olan subayın pil ve jeneratörle çalışan bir sahra telefonu vardı. Kırınca acı, çok acı bir şok verirdi. Sorgu, mahkûmun sahra telefonu ile işkenceye çekilmesi ile başladı. Telefon kabloları önceleri onun ellerine elektrik vermek üzere yerleştirilmişken daha sonra hassas organlarına bağlandı."⁵⁵⁷

Nelson tarafından aktarılan örneklerden bir tanesi de 173. Hava Tugayına bağlı askeri istihbarat subayı Robert Stemme'nin örneğidir. Nelson'un Stemme'den rivayet ettiğine göre Stemme'nin komutanları Viet Cong tarafından işletilen bir revirin varlığını öğrenmiş ve buranın çok az korumalı olduğunu öğrenmişler. Amerikalı veya Güney Vietnam'lı kuvvetlerin reviri koruyan düşmanı etkisiz hale getirip içerideki yaralı veya hastaları tahliye etme planları olduğunu düşünmüş. Ancak bundan birkaç gün sonra bir arkadaşı Stemme'nin dikkatini dağa doğru çekmiş. "Bak! Diye bağırды ve dağa işaret etti. Ben bir C-130'un revirin üzerine varıl bombası bıraktığını gördüm. Sonra uçakların fosfor bıraktığını ve yakıtı yaktıklarını gördüm. Daha sonra kulağıma gelenler ise revirde boğularak veya yanarak ölenlerin çığlıklarıydı."⁵⁵⁸

Nelson, tarihçi Nick Turse ile birlikte çalıştığı araştırmalarda CID başkanı Albay Henry Tufte ait arşivlerin Michigan Üniversitesinde bulunduğunu farketti. İlginç olan şu ki, Abrams onu CID ofisinden 1974 yılında yerine başkasını getirmek için istifa ettirdiği zaman ofisinden yanyana koyulunca 2 metre tutan arşiv dosyaları da arada kaybolmuştu. Bunun bir sebebi, kamuoyunda dahi çok bilinen savaş suçlarına dair bazı davaların üstünün örgülmesi idi. Bunlardan bu

556 NVA olarak da bilinen Komünist Kuzey Vietnam Ordusu. Amerika ve onun Güney Vietnam Ordusu'nu kazdıkları kanlı savaşta hezimetle uğratan gençlik grubu. (Çeviren)

557 The War behind Me, s. 50.

558 The War Behind Me, s. 56.

tanesi de Amerikan Ordusu'nun Vietnam'da Tiger Force eliyle High Lands'da işlediği yedi aylık öldürme kampanyasıydı. Nelson diyor ki: "Diğer kayıtlarla birleştirilince sonuç olarak sadece Mart 1968 ve Kasım 1969 tarihleri arasında yüzden fazla işkence dosyası ve bu dosyaların üstünün örtülmesi vakıası ile karşı karşıya geldik. Sorunun gerçek ölçeği ise şüphe yok ki bundan çok çok daha büyük ve vahimdi."

Nelson ve Turse Amerikalı şüpheli askerlerden yirmisinin isimlerine ulaştı ve bunlardan en az sekizi taşkınlıklarını itiraf ettiler. Sahra telefonlarının kablolarını kullandıklarını, "kalıcı nefes alma problemi" yaratmak için "waterboard"⁵⁶ denilen ve kısmi boğma tekniğine başvurdıklarını, sopaları, büyük tahtaları ve yumrukları sıkça kullandıklarını söylediler. İtiraf edenler de dahil olmak üzere bu kimselerden hiçbirisinin askeri mahkemeye çıkartıldığına dair bir kayıt bulunmamaktadır. Birkaç isim ise ayrı olarak dikkat çekmektedir ki kudemli Başçavuş David Carmon bunlardan bir tanesidir. Nick Carmon'a ait elektronik posta adresine erişip ona ilk soru halkasını gönderdi ve cevap birkaç gün sonra geldi. Bazı sorular ve onların cevapları şu şekildedir:

" - Sahra telefonu ve su tahtası⁵⁶ tekniklerini nereden öğrendiniz?

- Vietnamlı sorgu memurlarından ve Vietnam Ulusal Polisi'nden

- Bu metodlar 172d MI koduna göre meşru metodlar mıydı?

- HAYIR.!"

Cameron daha sonra cevabını şunları yazarak bitirdi: "Yaptığım hiçbir şeyden pişman değilim. Bunları yaptım ve eğer kendimi yeniden Vietnam gibi bir durumda bulsam aynılarını tekrar yaparım. Ülkeme elimden gelen en iyi şekilde hizmet ettim and yaptığım hizmetlerden dolayı son derece gururluyum."

Bir sonraki elektronik postada diğer grupların da bu taktikleri uygulayıp uygulamadığı konusunda bilgi verdi: "Bu metodlar bütün gruplar ve birimler tarafından kullanıldı. Subaylar, teğmenler ve onların aşağısındaki diğer bütün kimseler sorgulamaların çoğuna tanıklık ettiler ve birçoğu savaş esirlerine kötü davranılmasını teşvik ettiler. Bu vahşi bir savaştı. Herkesin neler olup bittiğine dair bilgisi olduğundan hiç şüphem yok."

Carmon daha sonra Nick'i protesto ederek onla irtibatını kopardı ve şunu yazdı: "Seninle bundan sonra görüşmek istemiyorum. Sen bana olduğu kadar

⁵⁶ Bu teknik Irak'ta ve Afganistan'da bu tekniği çokça kullanılmaktadır. Amerikan yasalarında da yasaklanmasına rağmen kendi yasalarıyla uygulanmaktadır. (1) İranda bu işkenceyi özellikle Müslümanlar üzerinde kullanarak onların bazen ağır sakatlanmalarına bazen şiddetli yaralarına sebep olmuştur. Sorgulanacak kimsenin başına örtü geçirilip örtünün üzerinden yavaş yavaş su dokunarak onların nefes almalarını engellemek suretiyle kırmı boğmaya maruz bırakma şeklinde icra edilen bu işkence, CIA raporlarına göre onlarca Müslüman esirce uygulanmıştır. (Çeviren)

⁵⁷ Nelson ve Turse (Çeviren)

vatanı için savaşmaya ve doğru bildiği dava için canlarını vermeye can atan tüm askerlere bir tehdit oluşturun.”

Nelson ona bu durumu açıklamasını söylediğinde Nick şöyle devam etti: “Seni kırk yıllık olayları haber yapmaman konusunda uyarıyorum. Onun yerine halkı, Irak savaşına girmek isteyen başkanı desteklemek konusunda kamuoyu oluştulması için harekete geçirmeye odaklan.”

Son mailinde “Sorgulama konusunda herkesin haberi olduğu konusunda hiçbir şüphem yok” diyerek önceki söylediklerini aynen tasdik etti.⁵⁶¹

Nelson ayrıca 1973 yılında Newsweek dergisinde yayınlanan ve “binlerce Vietnamlı sivilin” Amerikan güçleri tarafından “kasıtlı olarak hedef alınarak öldürüldüğünü” haberleştiren bir makale hakkında da yazı kaleme aldı. Makale, Mekong Deltası’nda bulunan Kien Ho’da faaliyet gösteren Ulusal Kurtuluş Cephesi’nin kökünü kazımak için 1968 yılında faaliyete geçirilen ve altı aylık bir süreci kapsayan Speedy Express operasyonunu konu alıyordu. 9^{ncu} Piyade Birliği operasyon sonucunda 10.899 düşmanın öldürüldüğünü ancak sadece 748 silahın ele geçirilebildiğini rapor etti.!! Araştırmacı gazeteci Kevin P. Buckley köyde yaşayanlarla mülakat yaptı, sivil hastane kayıtlarını inceledi ve askeri kaynaklara başvurdu. Onun tahminine göre operasyon sırasında en az beş bin sivil hayatını kaybetmişti. Buckley’in yazdığına göre bu durum onu Concerned Sgt.’nin yaptığı “Burada yapılan insan kıyımı May Lai katliamının boyutunu karşılaştırılması abes derecede saçma bir küçüklüğe ulaştırdı” yorumuna zorunlu olarak katılmaya sevketti. General Abrams⁵⁶² Buckley ile konuşmayı reddetti.⁵⁶³

Nelson’un 19 Şubat 1970’te olduğunu belirttiği bir vakıa, aynı Quang Nam eyaletinde, Son Thang-4 bölgesinde aynı müfrezeyle bağlı 5 askerin beş silahlı kadını ve 11 çocuğu öldürdükleridir. Bu durum haberlere de yansıdı ve daha sonra Gary D. Solis tarafından kaleme alınan “Son Thang: An American War Crime” adlı kitabın konusu oldu. Bunlardan dördü askeri mahkemeye çıkartıldı ve ikisi suçlu bulundu. Birisi ömürboyu ceza diğer ise beş sene hapis cezası aldı. İki ceza da onların komutanları tarafından bir yıl hapis cezasına çevrildi. Nelson daha sonra bu kitabın yazarı ile kantağa geçti. Solis hem Marine birliğinde görev yapan hem de Westpoint’te öğretmenlik yapan deneyimli bir askeri personeldi. Solis, “Eminim ki güney Vietnam’da Amerikan Ordusu tarafından işlenen ancak Amerikan Ordusunun rapor etmediği çok sayıda savaş suçu mevcuttur.”

İskoçya’daki Edinburgh Üniversitesi’nde sosyal antropoloji profesörü olan Heonik Kwon da Vietnam Savaşı’nı çalışan ve bu konuda kendisinin çalışmaları

561 The War Behind Me, s. 61 - 66

562 General Creighton W. Abrams Vietnam’da 1968-1972 yılları arasında askeri operasyonları yürütmekle sorumluydu.

563 The War Behind Me, s. 89 - 90

sırasında özellikle Quang Nam'da işlenen savaş suçları hakkında çokça kanıt olduğunu ancak diğer bölgelerin ve diğer insan gruplarının gözden kaçırıldığını söyleyen bir akamesiyendir. En kötü dalga 1960'ların sonlarında, iki grubun arasında el değiştiren bölgenin üzerinde savaşlar yapılırken meydana geldi. Hızlı ve elle tutulur bir sonuç alınması için Amerikan grupları "Daha çok ulaşılabilir kitlesel sivil toplulukları"nı hedef almaya başladılar.⁵⁶⁴

Kwon "May Lai'de meydana gelenler 1966-1969 yılları arasında Quang Nam ve Quang Ngaide olanlarla karşılaştırıldığında küçük çaplı bir olay olarak görünüyor."⁵⁶⁵

Tüm bunların ardından okuyucunun dikkatini Amerika'daki kamuoyunun seyrine çekmek isterim. Amerikalıların çoğunluğunun önemseydiği tek şey kendi suçlarının beraat ettirilmesi oldu. Amerikan kamuoyunun büyük çoğunluğu Teğmen Calley'in cezalandırılmasından sonra öfke harbi içinde protestolara başladı ve bundan sonra savaş suçlarına itibarsız ve önemsiz cezalar verilmeye başlandı. Ayrıca hatırlatmak isterim ki Ebu Gureyb ile ilgili olarak yargılanan Amerikalılar da benzer bir şekilde değersiz cezalar aldılar.⁵⁶⁶

Vietnam halkından beş milyon insanın hayatını kaybetmesine, Amerika'nın hiçbir şekilde ne maddi ne manevi sorumluluk hissetmediği korkunç yıkımlara maruz kalmasına, maruz kaldığı dehşet karşısında herhangi bir tazminat da alamamasına dayanarak okuyucunun Amerika Birleşik Devletleri'nin suçla malul şahsiyetinin özünü idrak etmiş olmasını temenni ediyorum.

Eğer okuyucu Amerika'nın Afganistan, Irak, Filistin, Somali ve diğer bölgelerdeki tipik sabıka kaydına bakar ise Rand Corporation, Combating Terrorism Center ve Heritage Foundationdaki Haçlı yazarların başkalarını, sivilleri hedef alma ve savaş suçu işleme konusunda itham etmelerinin arkasındaki münafıklığın, yalanın ve küstahlığın ne dereceye vardığını görecektir. Bu şekilde okuyucu, bu yazarlar hem karşıdakilerinin itibarını düşürmek için yalan haberler yaparken hem de kendilerinin dünyadaki en şeytani suçlular olduğunu görecektir ve bunların suçlarının sanıldığının iki misli olduğu ortaya çıkacaktır.

Amerika en başından beri kullandığı bu yöntemleri bugün de kullanmaya devam ediyor. Ancak, buna rağmen o, Vietnam'da savaş kaybetmiş ve İslâm'a karşı ya da onun deyimiyle "Teröre karşı savaş" kaybetmeye de mahkûmdur!

⁵⁶⁴ The War Behind Me, s. 135 - 136.

⁵⁶⁵ The War Behind me s. 136 - 137.

⁵⁶⁶ Ebu Gureyb hakkında yükseltilen tüm seslerin ardından toplam ceza 17 askerin görevden men edilmesi ve 7 tanesinin de hüküm giymesine oldu. Hapishane komutanının rütbesi Albay seviyesine indirildi. Soruşturmanın sonunda bir kişi 10 bir kişi de 3 sene olmak üzere sadece iki kişi hapsedildi. Ancak yukarıda da gözlendiği gibi Amerikan ordusundaki askerlerin kendilerine verilen cezaları çektiği görülmeyecektir.

Ayrıca her yıl Amerikan Dışişleri Bakanlığı'nın yayınladığı raporda, despotik rejimlerin insan haklarını hiçe saydığını haykırırken Amerika'nın kendisi bu despotik rejimlerin yaptığı için kınandıkları eylemleri yapmaya devam etmektedir:

İşkenceleri inkâr etmek. Ortaya çıkanlara ve ifşa olanlara gelince, bunlar muayyen davalar ve sorgulama altındadır veya suçluların cezası verilmektedir denilerek geçiştirilmektedir.

İşkencelerin yasaklanmasına ve mahkûmlara yönelik uluslararası antlaşmalar imzalayıp daha sonra bu belgeleri çöpe fırlatmak.

Mahkûmlara yönelik hak ihlallerini kabul etmek dışında bir yolu kalmadığı zaman ise bunun Devletin güvenliğini veya Ulusun birliğini sağlamak adına yapılması gereken bir iş olarak sunmak.

Bu durum işin esasına bakılırsa Batı Medeniyetinin içine işlemiş ikiyüzlülüğü göstermektedir. Onlar inanıyorlar ki:

İnsan hakları, demokrasi, özgürlük ve suçlulara iyi muamele sadece onlara ait haklardır ve öteki hiçbir insan evladı bunlardan yararlanamaz. Kendileri ile kıyaslandığında diğer ırkların aşağı bir seviyede olduğuna inanırlar. Ve bunu mide bulandırıcı seviyeye gelen "diğerlerini tanıma çağrıları"na rağmen yaparlar.

Kendileri için caiz olan başkalarına haramdır. Uluslararası Mahkeme'nin Sudan Devlet Başkanı Ömer el Beşir'i takip eden kural ve yasalarını Amerika B.D. kendi vatandaşlarına uygulamayı katiyetle reddetmektedir. Amerika'nın İsrail'de bulundurduğu kitle imha silahları da katiyetle onlara helal başkalarına ise haramdır. Şu mantıki çıkmaza bir bakın. Bir tarafta ideolojilerindeki azameti ve şerefi ifade etmekte, bunu Amerikan değerleri ve yasalarına izafe etmekte diğer tarafta ise Amerikan düzenbazlığının en sıradışı formu...

Amerika'nın masumları öldürme ve onların haklarını ihlal etme konusundaki aşırı düzenbazlığı hakkındaki son sözlerimi sarfederken okuyucuya Şeyh Ebu Yahya el Libi'nin kısa ancak çok anlamlı makalesi olan "*Amerikan Zindanlarının Parmaklıkları Ardındaki Hakikat*" isimli makalesine bakmasını tavsiye ederim. O bu makalesinde, Afganistan ve Pakistan'da Amerikan hapishanelerinde kendi yaşadığı deneyimleri ve Amerikalıların kendi hapishanelerinde mahkûmlara gösterdiği akılsız davranışları anlatmaktadır.

EL KAİDE'Yİ, YÖNETİMLERİ TEKFİR ETME TAKINTISI OLAN ARAP FAŞİSTİ VE MATERYALİST BİR ÖRGÜT OLARAK GÖSTEREREK ONUN PAKİSTANLILARIN NEZDİNDEKİ İTİBARINI BİTİRMEK

Rabasa ve onun Rand Corporation'daki iş arkadaşları siyasi planları ve Haçlı propagandaları çerçevesinde küresel ve yerel mücahidler arasındaki bağların yok edilmesini öneriyorlar. "Pakistan gibi Arap olmayan Müslüman toplumlarda el Kaide'nin temel çekirdeğinin Arap tandanslı olduğunun altı çizilmeli, el Kaide'nin Ortadoğu'daki "mürted" rejimlerle uğraştığı belirtilmelidir. Böylesine bir yaklaşım el Kaide'nin temel yapısını oluşturan materyalist, neo-faşist, ve orta-üst sınıflara hitab eden yapısını ortaya çıkarmaya yönelik paralel savaş metodlarımız ile birbirini tamamlayıcı bir nitelik arz edecektir. Bu şekilde bin Ladin ve el Zevahiri gibi adamların tepeden tırnağa "yabancı" doğaları da gösterilmiş olacaktır."⁵⁶⁷

Böylesi Ümmetin ve Ümmetin Mücahidlerinin safları arasında tefrika sebepleri ve milliyetçi önyargılar yaratmaya yönelik talimatlar özellikle dikkatli olmamızı gerektirmektedir. Aslına bakılırsa böylesi talimatlar onların Pakistan ve Afganistan'daki Müslümanların Arap, Türk, Çeçen, Orta Asyalı ve benzeri yerlerden hicret etmiş muhacir kardeşlerine gösterdiği içtenliğe ve büyük yakınlığa duyduğu korkuyu da ortaya çıkarmıştır.

El Kaide Cemaati'nin tekfirci olduğu, kendilerine karşı gelen herkesi duraksamadan tekfir ettikleri söylemini yaymak

Bu, Arap Yarımadası'ndaki saray alimlerinin, Irak'taki Şii siyasi partilerin ve Amerikan Askeri Akademisi'ndeki Combating Terrorism Center'deki yazarların tekrar tekrar dile getirmeyi çok sevdikleri bir yalandır.

11 Eylül Raporu'nda "Müslümanların çoğu bin Ladin'in şiddet yanlısı mezhepçi görüşünün aksine kendi dinlerinin barışçıl ve kapsayıcı şeklini tercih etmektedir. Araplar arasında bin Ladin yanlıları sıklıkla "tekfirci" ismiyle isimlendirilmekte yahut onlara "Diğer Müslümanları kâfir olarak görenler" denmektedir. Bunun sebebi ise onların kendilerine karşı gelenleri öldürmedeki veya kötölemekteki benzersiz istekliliğidir."⁵⁶⁸

Giriş kısmında bahsettiğim üzere the Combating Terrorism Center'in Har-

⁵⁶⁷ Beyond Al Qaeda, The Global Jihadist Movement, s. xxvi.

⁵⁶⁸ 9/11 Commission Report, s. 54.

mony and Disharmony isimli çalışmasında el Kaide'nin, kendisine muhtelif bir İslâm tanımı getiren herkesi mürted veya kâfir olarak gördüğü yazmaktadır.⁵⁶⁹

Şimdiye kadar mücahidlerin imajını tahrip etmeye çalışan Haçlılar arasından sadece ve sadece Haçlıların resmi yayınlarında belirttikleri fikirlerini ve ifade-lerini alıntıladım, gayri resmi olanlarından uzak durma gayreti gösterdim.

Ne yazık ki üzücü ve acı verici olan ise İslâmi aktivizmin erleri olduğunu iddia edenlerin Haçlı seferlerine katıldığını görmektir. Bu kimselerden birisi, Londra'daki Institute of Islamic Political Thought'un yöneticisi olan Azzam el Temimi'dir. Bu kimse BBC'nin "The Power of Nightmares"⁵⁷⁰ isimli yapımında şu şekilde konuşmuştur:

"Eymen el Zevahiri şuna inanıyor ki, senin önündeki arınmış duru bir amaç olduğu için buna ulaşmaktaki araçların da alabildiğine kerih olabilir. İstedğin kadar insan öldürebilirsin çünkü asıl amaç kutsal ve asil bir amaçtır. Mantık, biz öncüleriz, doğru Müslümanlar biziz, herkes yanlış ve sadece yanlış da değil herkes aynı zamanda kâfir ve bizim elimizdeki tek çıkar yol da mükemmeliyete ulaşana kadar açık çekli bir öldürme senedidir."

Bu kuyruklu yalana çok şaşıyorum. Benim söylediğim ve kaleme aldığım her şey herkesin erişimi altında iken, elhamdülillah, bu iftiralara çok şaşıyorum. Buradan, beni böyle şeyler söylemekle itham eden herkesi benden açık alıntılar yapmaya davet ediyorum. *Ve hasbunallah ve Ni'mel Vekil.*

El Kaide'nin Kutubcu bir yapı olduğunu iddia etmek

Haçlıların entelektüellerinin kullandığı oyunlardan biri de el Kaide üyelerini Kutubçular olarak etiketlemektir. 11 Eylül raporu, bin Ladin'in büyük ölçüde Seyyid Kutub'un fikirlerine dayandığını ve Seyyid Kutub'un da kendi fikirlerini reddeden herkesin yokedilmeyi hakkeden kafirler olduğuna inandığını iddia etmektedir. Onlar şöyle devam ediyorlar: "bin Ladin, Kutub'un sert fikrîyatını paylaşır. Bu fikrîyat onun ve takipçilerinin kitlesel ölümleri bile kendisiyle sağlanan imanın korunması için doğru bir yol olduğunu rasyonalize etmelerini sağlamıştır."⁵⁷¹

Amerikan Askeri Akademisi'ndeki Combating Terrorism Center'da çalışan William McCants ve onun tilmizleri tüm cihadi hareketleri "Kutbizmi" olarak

569 Harmony and Disharmony, s. 57.

570 The Power of Nightmares. Birinci Bölüm, Dk. 48:24 - 47:04 Belgeselin ana fikri Mücahidlerin, özellikle de el Kaide Mücahidlerinin terörü de başını Bush yönetiminin çektiği neo-conlar ile işbirliği yaptığı ve insanların kalplerine terör ve dehşet sokarak onları istediği domine etmesine onayak etme görevini olduğudur.

571 9/11 Commission Report, s. 51

yaftalamayı teklif eder ve bunun sebebi olarak da mücahidlerin Seyyid Kutub'tan yaptıkları alıntılar kadar başka hiçbir modern yazardan alıntı yapmamış olduklarını gösterir. Mücahidlerin Müslüman karşıtları genellikle onları tarif etmek için Kutubçu ifadesini kullansa da mücahidlerin bundan hazzetmediklerini ve kendilerine mücahid veya selefi denmesini tercih ettiklerini bilirler. Hareketi "Kutbizm" olarak adlandırmak ayrıca kamuya yönelik konuşmalarda "İslâmo-faşizm" gibi gücendirici verili ifadelerin artık söylenmemesi ve bu cihadi hareketi de İslâm'dan ayırmak için kullanışlı görülmüştür.⁵⁷²

Onlar bu yakıştırmının arkasındaki şeytani niyetlerini de açığa vurmaktadır. Aslına genelde Mücahidler özelde de el Kaide cemaati Seyyid Kutub'a (*Allah ona rahmet etsin*) büyük saygı duymaktadır ve onun cihadına özenmekte ancak kendilerini ne Vahhabi ne de Kutubçu olarak görmekte, kendilerini Ehli Sünnet vel Cemaate bağlı, raşid selefin yolunu izleyen ve Kur'an ve Sünnet'in hidayetini arayan Müslümanlar olarak tanımlamaktadırlar.

Zeki okuyucularımın dikkatini Haçlı entelektüellerin mücahidlere yönelik, masum insanları öldürme, Müslümanları tekfir etme ve Kutubçukluk gibi iftiralara ile saray alimleri ve kadılarının aynı Mücahidlere yönelik ithamlarının tıpatıp benzerliğine çekmek isterim. İthamları arasındaki benzerlik üzerine kafa yorun ve iki grubu birleştiren çok gizli sırrı bulmaya çalışın.

"Bu anlattıklarınıza karşılık yardımına sığınılacak olan ancak Allah'dır." (Yusuf, 18)

⁵⁷² Misani Ideology Atlas, Executive Report, s. 10.

EL KAİDE'NİN İTİBARININ VE POPÜLARİTESİNİN BİTMekte OLDUĞUNU SAVUNMAK

Bilimsel olduğu iddia edilen bazı çalışmalar el Kaide'nin itibarını hafife almakta ve onun çökmekte olduğunu savunmada çok ısrarcı görünmektedir. Bu çalışmalardan bir tanesi Maha Azzam tarafından "Al Qaeda Five Years On: The Threat and the Challenge" adı altında ve Royal Institute of International Affairs'a bağlı Chatham House tarafından yayımlandı. Bu çalışmada Azzam kendisine yönelik alınan güvenlik önlemleri tarafından el Kaide'nin zayıfladığını ve onların taktiklerinin geleneksel Müslüman dini kurumlar tarafından sıkça eleştirildiğinden dolayı grubun meşruiyetinin İslâm Dünyası'nda bitme eşiğine geldiğini iddia etmektedir. Yazar ayrıca el Kaide'nin popülaritesinin düşmesinin ılımlı ve şiddeti reddeden Müslüman kurumların yükselişte olması ve Mısır'daki İhvan'ın iktidara gelmesinin buna sebep olduğunu yazmaktadır.⁵⁷³

Bunun yanı sıra el Kaide'nin halkları harekete geçirmeye ve onları ateşlendirmeye yönelik çabalarında başarısız olduğunu ancak Amerika ile olan savaşını farklı alanlara çekebildiğini ve bundan avantaj sağlayabileceğini ve bunun bir avantaj olduğunu iddia etmektedir.⁵⁷⁴

Sözlerine, hükümetlerin alimlere şiddetten arındırılmış İslâm'ı anlatmaları için teşvikte bulunduğunu, alimlerin ve İslâmi cemaatlerin İslâm'ın temel prensiplerinin korunmasında ileri düzeyde rol oynayabileceğini ve bu "kahramanların" el Kaide'ye karşı en büyük savaş olan ideolojik savaşta Kaide cemaatinin karşısına çıkartılabilecek en ciddi rakip olduğunu söyleyerek devam etmektedir.⁵⁷⁵

Azzama göre İslâm'ın radikal tefsirinin altını oymak vakit isteyen bir görev olup Müslüman alimlerden bu görüşe karşı geliştirilecek teolojik karşı saldırılar bu planın önemli bir parçasıdır. Suudi Arabistan'daki eğitim müfredatının gözden geçirilmesi ve Pakistan'daki medreselerin yeniden yapılandırılması da gençlerin radikalize edilmesinin önüne geçilmesi ve adam devşirme yerlerinin kısıtlanması konusunda diğer önemli metodlardır.⁵⁷⁶

Ek olarak diyor ki: "Görünüşe göre Arap-İsrail çatışması yarayı iltihaplandırmaktadır. Dünya genelindeki ılımlı Müslüman kesimleri kazanmak için gereken

573 Al Qaeda Five Years On: The Threats and the Challenge, s. 2, 4 ve 5.

574 Al Qaeda Five Years On: The Threats and the Challenge, s. 4.

575 Al Qaeda Five Years On: The Threats and the Challenge s. 5.

576 Al Qaeda Five Years On: The Threats and the Challenge, s. 6.

minimum şey hızlıca kısmi egemenliğe sahip bir Filistin devletinin kurdurulması ve bu devletin egemenliğine Doğu Kudüs'ün bir parçasının dahil edilmesi. (Tabii ki kimse BM 242 sayılı kararın uygulanmasını beklemiyor)"⁵⁷⁷

Aşağıda, bu çalışmalar üzerine kısaca yorumlar yapacağım:

Metodolojik kifayetsizlik

Çalışmanın sahibi o harika ve göz kamaştırıcı iddialarını destekleyecek herhangi bir destek sunmaya tenezzül etmemiştir. Sadece kendi kişisel görüşlerini genel yargılar biçiminde yazmıştır.

Çalışmasını dayandırdığı bibliyografyaya bakınca ortaya çıkıyor ki o bu çalışmasında el Kaide'nin eserlerine bakma zahmetine girmemiş, bu yayımlar erişime açık olsa da o çalışmalarını sadece bunları okuyanların veya duyanların yorumlarıyla sınırlandırmıştır. Sistematiik araştırmacılar bu şekilde mi araştırma yürütürler acaba? el Kaide'nin herhangi bir yayımını okumadan el Kaide hakkında yazı yazmak çok ciddi bir iş olsa gerek...

Hatta muharref ve şüphe uyandıran kaynaklara, *Peygamberin Sancağı Altındaki Süvariler* adlı kitabın Şarku'l Awsat tarafından yapılmış çevirisini kaynak olarak alan Fawaz Gurfes'in *The Far Enemy: Why Jihad Went Global?* adlı kitabına atıf yapmıştır. Hatta o Şarku'l Awsat'ın kendisine bile doğrudan atıf yapmamıştır. Peki eğer siz al Sharq al Awsat'ın bu kitabı, kitabın istediği kısmını çıkartıp ona istediğini ekleyen Amerikan İstihbaratı'ndan çok komik bir şekilde ulaştığını bilseydiniz ne derdiniz??

Eğer bir Batı kurumu ile ilgili yapılmış bir çalışma böylesine metodolojik hatalar içermiş olasa idi anında reddedilirdi. Ancak burada çalışmanın amacı el Kaide ve mücahidleri eleştirmek olduğu için bu durum tamamen normal olarak karşılanıyor. Eh, günün sonunda onları savunacak kim var ki zaten? Bırakalım da istediklerini söylesinler. Bu, sözde çok prestijli kurumlardan hangisi ne yazarlarsa yazsınlar onların çalışmalarının taraflılığı, akademik dürüstlükten yoksun olmaları ve bir yerlere bağlı olmaları asla değişmeyecektir.

Tematik Zayıflıklıkları

Yazar hanımefendi el Kaide'nin popülaritesinin günden güne düştüğünü iddia etti. Abdul Bari Atwan bu iddiayı al Jazeera'da şunları söyleyerek reddetti: "Benim de bir üyesi olduğum stratejik çalışmalar enstitüsü olan Chatham

⁵⁷⁷ Al Qaeda Five Years On: The Threats and the Challenge, s. 7.

House'un bu deęerlendirmesine katılmıyorum. el Kaide cemaati dűşmek bir yana tam tersi bir seyir gösteriyor. Bu konuda onlarla ihtilaf halindeyim. Yani mesela 11 Eylűl ncesi el Kaide cemaatine kıyasla 11 Eylűl sonrası el Kaide cemaati çok daha kuvvetli bir durumdadır. 11 Eylűl öncesinde el Kaide'yi destekleyenler Tora Bora'daki kiřilerle sınırlı idi. El Kaide cemaatini bařka yerde bulmanız műmkűn deęildi. Londra'da, Irak'ta, Fas'ta el Kaide yoktu. řimdi ise cemaat yatay bir dűzleme yayıldı. Suudi Arabistan'da, Avrupa'da, Irak'ta el Kaide var artık. Bu rgűtűn dehasını gösteriyor. Tarihte ilk defa kűresel bir gruptan bahsedebiliyoruz. Yani demek istiyorum ki Filistinliler Filistin ile, Iraklılar Irak ile Lűbnan Hizbullahı Lűbnan ile sınırlı idi. Ancak tarihte ilk defa bir kűresel řemsiye altında ve kűresel vizyon ile birleřmiř bir řlűmi gruptan bahsedebiliyoruz. Bu entelektűel geliřimin ardındaki kanıt ise grubun Amerika'daki, İngiltere'deki, Afrika, Asya ve Arap űlkelerindeki Műslűmanları el Kaide cemaati altında birleřtirebilmiř olmasıdır.⁵⁷⁸

Azzam'a göre Mısır'da şhvan'ın seçimleri kazanmış olması Műslűman Kardeřler'in metodolojisinin insanların kalplerini kazanmada zafer elde etmiş ve insanların ilgisini el Kaide'den uzaklaştırmış olmasının kanıtı imiř!! Ben bundan çok da emin değilim: el Kaide aynı seçimlerde yarıştı da mı şhvan'ın bu yarışı yenebildiğini söyleyebiliyor?! Gerçekten de yazar şhvan'ın Mısır'daki seçimini, Műslűmanların şhvana yönelip el Kaide'den ayrıldığına dair bir gösterge olduğuna inanabiliyor mu? Amerika ve Mısır rejimi el Kaide'ye şhvan'a tanıdığının %1'i kadar bir zgűrlűk tanıdılar mı? Hatta, bir kimsenin el Kaide'yi desteklediğini söylemesi onun emniyetine halel getirmeyecek bir söylem mi olurdu (da kimin destekleyip desteklemediğini lebileceęine inanıyor)? Ayrıca Műslűmanların şhvan'ı seçimlerde desteklemesi onların şhvan'ın metodolojisini desteklediklerini mi yoksa en sonunda řlűmi bir motto ile ortaya çıkan bir hareketi desteklediklerini mi gösterir? řűphesiz ki insanlar şhvan'ı Amerika ve rejimin belli sebeplerle hareket serbestisi sağladığı için seebildiler. Bu aslında benim şhvan'a yönelik sylemlerime⁵⁷⁹ yorum yapan Dr. Isam el 'Aryan'a Dr. Muhammed Abbas'ın latife ve zekâ dolu alaycı cevabını hatırlatıyor. Dr. Muhammed

578 Al Jazeera Kanalında yayımlanan "el-Taętiyetűl Hűssati'l Hűmise li'l Ahdűs 9/11" isimli programdan alınmıřtır.

579 Al Jazeera'nin 6 zilhicce 1426'da yayınladıęı benim bir konuřmamla ilgili olarak Dr. el 'Aryan řu yorumları getirdi: "Biz řlűmi reform için birbiriyle onlarca yıldır yarıřan iki metodoloji ile karřı karřıyız. řhvan'ın kabul ettięi metodoloji, Allah'ın "Bir toplumu kendinizi lstirmedikce Allah onların durumunu deęiřtirmez" ayeti gereęince űmmeti temelden gűclendirmeye bařlama metodolojisidir. Ancak bazı řlűmi cemaatler var ki onlar doęru yolun gűce eriřmekte olduęunu dűřűnűyorlar ve bu nedenler onlar gűce, yönetime ve ynetiřme odaklanıyorlar. Onlar kendilerini ne atıyor ve yönetimin gűcűnű kullanarak insanları zorla deęiřtirebileceklerini dűřűnűyorlar ve insanların da onları deęiřtireceęini dűřűnűyorlar. Eymen el Zevahiri'nin dedięinin aksine tecrűbeler göstermiřtir ki devrimci metodoloji fiyasko űzerine fiyaskoya maruz kalmak zorundadır űnkű o çok tehlikeli bir aracın űzerine bina edilmiřtir ki o da insanları yukarıdan ařaęıya doęru deęiřtirmeye çalıřmaktadır. Buna karřın řhvan'ın metodolojisi gűn be gűn daha gűclű, daha pozitif ve daha saęlam olduęunu ispatlamaktadır" "İnsanların ki el-Hasad'ul Murr: el-řhvau'l Műslimin fi Silitine Aman isimli kitap Műslűman Kardeřler'in ideolojik, politik ve ahlaki fiyaskoları haklarında yeleni kadar kanıt sunmuř ve kitabı yayınlamamdan bugűne kadar geçen 20 yıl boyunca da benim onlara ynelltięim eleřtirmeleri hep bu cevap verememiřlerdir.

Abbas, Allah onu korusun, dedi ki: "el 'Aryan görünüşe göre insanların vicdanından uzaklaşmaya başlıyor. Al Jazeera'nın yaptığı kamuoyu yoklaması gösterdi ki insanların %58'i Zevahiri'nin söylemlerini desteklerken %16'sı ise kısmi destek veriyor ki bu da %75 yapar. Bu da gösterir ki özgür ve adil bir seçim yapılır ise el Zevahiri Başkan veya Halife olarak seçilir, Isam el Aryan ise onun çok gerisinde kalırdı."

Kanalın yaptığı kamuoyu yoklaması da aynı şekilde bir popülerite artması veya eksilmesine gösterge olamaz. İnaniyorum ki D. Muhammed Abbas, Allah onu korusun, sadece Issam Al 'Aryani'yi kendine getirmek istemiştir. Ancak bu "akademik" çalışmanın yazarının aksine o en azından iddialarını kısmen de olsa ispat edecek kanıtlar sunabilmiştir.

Azzam'ın, el Kaide'nin taktiklerinin geleneksel Müslüman kurumlarca kınanmasından dolayı zayıfladığı iddiasına gelince, belli ki o halkın nabzına çok yabancıdır. Onun "Geleneksel İslâmi dini kurumlar" diye nitelediği kurumlar Şimon Peres ile New York'da el sıkışan ve Gazze ablukası hakkında hiçbir şey bilmediğini iddia eden el Ezher Şeyhi gibi, Gazze ablukasını protesto etmenin insanları Allah'ı zikretmekten alıkoyan bir iş olduğunu söyleyen Suudi Arabistan Büyük Müftüsü gibi saray alimleridir. Bunlar İslâm'a ve Müslümanlara savaş açan Siyonist haçlı ittifakına yönelik tutumları ile halkların nezdindeki itibarlarını kaybetmişlerdir.

Onun şu iddiasına gelince: "Dünya genelindeki ılımlı Müslüman kesimleri kazanmak için gereken minimum şey hızlıca kısmi egemenliğe sahip bir Filistin devletinin kurdurulması ve bu devletin egemenliğine Doğu Kudüs'ün bir parçasının dahil edilmesidir. (Tabii ki kimse BM 242 sayılı kararın uygulanmasını beklemiyor)" Merak ediyorum da acaba hangi ılımlı kesimlerden bahsediyor? Şu Filistin'in çoğunu gözden çıkartan kesim değil mi bu? Hani İsrail'den geri kalan topraklar ile İsrail'in kanatları altında bir sahte Filistin Devleti kurup da Müslüman Ümmeti kandıran ve onların artık Batı'dan nefret etmesine ve cihad etmesine gerek olmadığını söyleyen ılımlılar değil mi bunlar yoksa?

Aslen Müslüman ve Arap kökenli olan yazar burada kendisini Batı'ya kılavuz olarak sunuyor, onların İslâm'a ve Müslümanlara olan savaşında gönüllü olarak onların yanında yer alıyor, onlara savaşı sadece el Kaide cemaati üzerine yoğunlaştırmalarını, Müslüman ideoloji ile savaşmaya başlamalarını, onların akademik ve dini müfredatını ifsad etmeleri gerektiğini söylüyor.

Hiç şüphe yok ki onları başarısızlığa uğratmaya söz vermiş olan Allah'ın yar-dımı ile Batı kesin bir şekilde başarısız olmaya mahkûmdur. Allah Subhane ve Teala diyor ki:

"Hayır. Biz hakkı bâtılın üzerine atarız da onu parçalar da derhal yok olup gitmiş bulunur." (Enbiya, 18)

"Dinini bütün dinlere üstün kılmak için; Resulünü hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. İsterse müşrikler hoşlanmasınlar." (Tevbe, 33)

"Şüphe yok ki kâfir olanlar, mallarını ancak halkı Allah yolundan alıkoymak için harcarlar. Harcayacaklar da sonra o harcadıkları mallar, kendilerine bir iç acısı olacak, sonra da alt edilecekler ve kâfir olanlar cehenneme götürülecekler, orada toplanacaklar." (Enfal, 36)

Onun bana yazdıkları büyük İslâm şairi Allame Muhammed İkbal'i, Allah ona rahmet etsin, hatırlattı:

*Modernist okulların müderrislerinden müştekiyim Ya Rabbim,
ki onlar kartal yavrularına çamurda yuvarlanmayı öğretiyorlar!*

TALİBAN VE EL KAİDE'NİN KADINLARLA ZORLA "EVLENDİKLERİ" YALANI

Civil Democratic Islam adlı kitabında Benard diyor ki: "Taliban ve Afganistan'da konuşlanmış olan el Kaide zorla evlilikler de yaptılar ki Kur'an bunu savaş dahilinde meşru görüyor." ⁵⁸⁰ Diğer bir deyişle Taliban ve el Kaide, Afganistan'daki rakiplerinin kadınlarını kendilerine savaş esiri olarak almış!!! Bu ifşa olmuş yalana cevap vermeyeceğim. Bunun yerine okuyuculara ve kendi tarihini unutmüş gibi görünen, özgürlüğün, demokrasinin ve insan haklarının öncüleri olan Amerikan askerlerinin Vietnam'da yaptıklarını bilmemiş gibi davranan yazarlara Amerika'nın tarihini hatırlatmak isterim.

The War Behind Me adlı eserinde Deborah Nelson, mülakat sırasında yaptıklarını anlatan Jose Victor Davila Falu isimli piyadenin ifadelerini satırlara taşımıştır. Bu satırlarda Falu diyor ki: "Koğuşa girdiğim zaman bir kadını ve bir kızı çıplak halde buldum. Onu gördüğüm zaman APC biriminden bir çavuşa zorla ağızdan zina yaptırılıyordu. Oradan çıkıp tekrar girdiğim zaman silah sesine benzer bir ses duydum ve aniden genç kız bağırdı ve koğuştan kaçmaya başladı. Onu durdurmaya çalıştılar ancak o kaçmayı başardı. Nizamiyeye vardıkları sırada sivillere ateş eden askerlerin namlularının önüne atladı ve orada öldü. Bu operasyondan evvel "yukarıdan" emirler geldi ve içeriği de "nefes alan herkesi öldürün" idi."⁵⁸¹

Burada ayrıca Irak'ta meydana gelen ve aslında iyi bilinen bir vakıayı Dr. Muhammed Abbas'tan nakletmekte yarar var:

"Muntazir el Zeydi'nin yaptığı şeyi neden yaptığını biliyor musunuz?! Onun kardeşi, Abir isimli Mahمودiyeli bir kızın hikayesinin onu çok ağlattığını söyledi. Beş Amerikan askeri 2006 yılında ona tecavüz ettiği zaman Abir el Cenabi yalnızca 14 yaşında idi. Amerikalılar bundan dolayı asla özür dilemediler.

Abir'in komuşlarından bir tanesi 10 Mart günü Amerikan ordusundan 15-20 kişinin Hamza el Cenabi'nin Mahمودiyedeki evini bastıklarını söyledi. Abir için gelmişlerdi, bölgede onların evinin basılması için hiçbir gerek yoktu. Annesi her zaman Abir'i askerlerin gözünden saklamaya çalışıyordu. Askerler onların evinden 15 metre uzakta kalıyorlardı. Gözleri her zaman, eve girerken, evden çıkarken Abir'in üzerinde idi. O, Allah ona rahmet etsin, asil bir aileden gelen güzel bir kızdı. Böyle şeyler onun en büyük korkusu oluverdi.

⁵⁸⁰ Civil Democratic Islam, s. 15.

⁵⁸¹ The War Behind me, s. 20.

Mahmudiye'deki komşularına göre Abir güzel bir kız idi. Amerikan askerlerinin pisboğaz gözleri kız nereye gitse onun üzerinde idi. Kızcağız bu durumdan dolayı annesine çokça yakınırđı ve annesi de bundan dolayı kızı için korkardı. Bundan dolayı annesi komşularına bir gece Amerikan askerlerinin evlerini basmasından korktukları için Abir'i evlerine almaları konusunda ricacı oldu. O, evinin dışında yalnızca bir gece geçirebildi, Amerikan askerleri kıza daha fazla zaman tanımadılar. Evi gece basmak yerine gündüz vakti kız evdeyken bastılar ve suçlarını işlediler.

Komşulardan bir tanesi Amerikan askerleri Şehid Kasım'ın evini bastıkları zaman saatin 2 olduğunu söylediler. Askerler onu, eşini ve kızları Hadil'i bir odaya götürüp onları 4 mermi ile şehit ettiler. Abir'i yakındaki bir odaya sürüklediler, onu tokatlayıp dövdükten sonra da elbiselerini zorla çıkarttılar. Askerlerin dördü sıra ile tecavüz ettiler. Ölüm sonrası tıbbi tetkiklere göre Abir bu sırada bayıldı ve aşırı kanama geçirdi. Daha sonra askerler suçlarını gizlemek için Abir'in bedenini yaktılar.

Kasım'ın evine giden komşuları her Amerikan askerinin farklı bir hikâye anlatmasına çok şaşırdılar. İddialardan biri el Kaide'nin Şii bir aileyi kundaklaması idi ki Mahmudiye bölgesindeki herkes Sünni idi. Irak Ulusal Muhafızları bölgeye gelip de el Kaide'nin Şii bir aileyi nasıl kundakladığını anlattıkları hikâyeyi dinlediler.

Gece olunca bu askerler dört cesedi yakındaki bir üsse getirdiler. Ertesi gün olunca bu cesetler önce Mahmudiye hastanesi'ne sonra da gömülmeleri için kurbanların ailelerine verildi. Amerikan güçlerinin en suç dolu kıssalarından bir tanesi de böylece bu dört cesetle birlikte gömülmüş oldu."⁵⁸²

Ayrıca Benard isimli yazara Amerikan hapishanelerinde Müslümanlara yönelik sıradan uygulamaların neler olduğunu, askerlerin neler yaptığını da hatırlatmak isterim. Amerikan hapishanelerindeki işkence teknikleri ile ilgili olarak Şeyh Ebu Yahya el Libi şunları belirtiyor:

"Altıncı olarak: Bazı mahkûmlara yönelik Lut (aleyhisselam)'ın kavminin eylemlerini zorla tatbik etmek, diğer mahkûmları da benzer uygulamaları yapmakla tehdit ederek onlara karşı sabit taciz uygulamak, aşırı saldırgan ve tahrik edici dil kullanarak onların haysiyetleri ile dalga geçmek. Bazı kardeşler evlerinden alındığında eşleri ve çocukları ile oturuyorlardı. Onlar evlerinden alındıkları an ailelerinden koparıldılar. O günden bu yana bu kardeşler ne ailelerinden başına gelenleri ne de onların gözaltına alınıp alınmadığını biliyorlar... Haçlılar bunlardan istifade edip ailelerinin gözaltına alındığını, şereflerinin ya kırıldıl-

582 Dr. Muhammed Abbas, "Al Quds ... Ve Gazze ... Ve Bağdad ... 'Arusun Urubetikum",

değeri ve de vakında kırılacağı, çocuklarının alınıp kötü ülkelere, yozlaşmış çevrelere götürüleceğini ve kendi istedikleri şekilde eğitim verdirileceğini söy-
lenmektedirler. Kardeşler de bu şekilde psikolojik ıstırap çekip iç çekişmeye gar-
tınervorlar. Allah'tan başka kimse onların ne halde olduklarını bilemez. Onlar,
sıkıntılarının akıbetini, hapis haneye onları tanıyan yeni kardeşler gelip onlara
haber getirene kadar hüzün onları asla terketmez.

Yedinci olarak: Mahkûmların hassas organlarına elektrik vermek ve onları
çok uzun süreler boyunca tek kişilik münzevi hücrelerine terketmek."⁴¹

İnanıyorum ki burada verdiğim iyi bilinen örnekler kalbi olan veya dikkatlice
dinleyip gerçeğe samimiyetle şahadet eden kimseler için önemli birer hatırlat-
madır. Kustah ve ınatçı olana gelince, Allah Subhane ve Teala diyor ki: "Şüphesiz
honda, akıllı olanı yahut hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır."
Kur'an 17

"İme Ona iman etmedikleri ilk durumdaki gibi onların gönüllerini ve gözlerini
kırıyoruz. Ve onları şaşkın olarak azgınlıkları içerisinde bırakırız." (Enam, 110)

YEDİNCİ BÖLÜM:
BİLİMSEL VE ENTELLEKTÜEL
YÜZEYSELLİK

Haçlı yazarların bilimsel ve entelektüel yüzeyselliğine ilişkin bazı örnekleri evvelen kısaca zikretmiştim. Kitabın giriş bölümü Amerikan Askeri Akademisi'ndeki seleflik, cihad ve el Kaide hakkında yaptıkları çalışmalar ve bunlara ilişkin olaylara ilişkin yaptıkları yorumlar hakkında büyük kibir sahibi olan Combating Terrorism Center'in bu çalışmalarındaki saçmalıklar ve büyük hataların bir kısmını içeriyor. Bu örneklerle ek olarak, aşağıdaki maddeleri de eklemek isterim:

Kur'an konusundaki cehaletleri

Kur'an'dan iki Sure'nin silindiği konusundaki görüşlerine olan güvenleri

Kur'anın kadınlara ve erkeklere münasip giyinme konusunda emir vermekle yetinip kadınlardan vücutlarını kapatmalarını istemediği iddiaları

Köktenciler erkeklerin saçlarını kısa kesmeleri gerektiğine inanırlar

Kur'an Konusundaki Cehaletleri:

Kur'an konusuna gelince, Batılı araştırmacılar onunla ve onun tefsiri ile çok yüzeyselce ve cahilce ilgilenmektedir. Bu konudaki örneklerden bir tanesini sunmak gerekirse Steven R. Corman & Jill S. Schiefelbein'in Kur'an'ın kendilerinin deyişiyle "cihad kapsamı içindeki şiddet içerikli eylemler ve Müslüman çocukların öldürülmesi" konularını kınadığı iddiasıdır ki onlar şu ayeti kanıt olarak getirirler: *"Bilgisizlikleri yüzünden beyinsizce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızkı, Allah'a iftira ederek (kadınlara) haram kılanlar, muhakkak ki ziyana uğramışlardır. Onlar gerçekten sapmışlardır ve doğru yolu bulacak da değillerdir."* (En'am, 140)

Aman Allah'ım, ne kadar da sağlam bir kanıt ve ne kadar da güçlü bir mantık!

Kur'an'dan İki Sûre'nin Silindiği Konusundaki Görüşlerine Olan Güvenleri:

Kur'an-ı Kerim'in derlenme sürecini tarif ederken Cheryl Benard iddia ediyor ki: "En geniş surette kabul görmüş bir gerçektir ki bu derleme sırasında en az iki sure tamamen kaybolmuştur."⁵⁸⁴

Gariptir ki kendini bir uzman ve İslâm ve Müslümanlar hakkındaki çalışmalarını da bir referans kaynak olarak gören bu yazar ne bir ayet, ne büyük hadis, tefsir, tüküş, tefsir veya akide kitaplarından bir kaynak gösterebilmiştir. Tek yaptığı başka insanlar şunu diyor diye belirtmektir ki bu onun akademik kifayetsizliği

⁵⁸⁴ Civil Democratic Islam, s. 24.

gösterir. Ne temel İslâmi kaynakları okumuş ne de bu kaynaklardan bir tanesine atıf yapmıştır ancak kendisine göre onun Kur'an ve Hadisleri eleştirme hakkı mevcuttur.

İyiye emredip kötülükten sakındırma gibi konulardaki görüş farklılıkları konusuna değinirken bazı hadis ve ayetleri kanıt olarak getirirse de aslında o bu çalışmalarını Muhammed el Asi isimli bir araştırmacının çalışmalarından olduğu gibi kopyalamış, onları Kur'an veya temel hadis kitaplarından bile referans göstererek alıntıl原因amamıştır. Onun bibliyografyasına baktım ancak ne Kur'anın, ne hadis kitaplarının ne de büyük İslâmi kitapların herhangi bir tanesinin ismini bulmaya muvaffak olabildim.

Kur'andan iki surenin kaybeduğu tezine gelince, bu konuda en ufak bir kanıt dahi getirme zahmetine girmemiştir! Ona göre bu o kadar bariz bir konudur ki kimsenin kanıt sunmaya ihtiyacı yoktur!

Rand'ın alimlerinin bilimsel metodoloji, akademik dürüstlük ve yazdıkları konudaki uzmanlıkları hakkındaki yetersizliklerine bir bakın!

Kur'anın kadınlara ve erkeklere münasip giyinme konusunda emir vermekle yetinip kadınlardan vücutlarını kapatmalarını istemediği iddiaları:

Benard ayrıca Müslüman kadınların elleri ve yüzleri dışındaki bölgelerini örtmeleri gerçeğine karşı çıkar ve Kur'anın sadece kadınların ve erkeklerin münasip bir şekilde giyinmelerini istediğini söyler.⁵⁸⁵

Bu itham sadece Kur'an'ı ömründe hiç okumamış biri tarafından yahut eğer okuduysa Kur'an hakkında yalan atma konusunda hiçbir problemi olmayan utanmaz birisi tarafından söylenebilir.

Eğer Kur'an'ı okumuş olsaydı Allah'ın ayette ne dediğini görmüş olurdu: "Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, ziynetlerini teşhir etmesinler. Başörtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mümin kadınlar), ellerinin altında bulunanlar (köleleri), erkeklerden, ailenin kadınına şehvet duymayan hizmetçi vb. tâbi kimseler, yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına ziynetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları ziynetleri anlaşılsın diye ayaklarını yere vutmasınlar (Dikkatleri üzerine çekecek tarzda yürümesinler). Ey müminler! Hep birden Allaha tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz." (Nur, 31)

585 Civil Democratic Islam, s. 43.

"Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve Müminlerin kadınlarına, dışarı çıkarken üstlerine örtü almalarını söyle; bu, onların hür ve namuslu bilinmelerini ve bundan dolayı incitilmemelerini daha iyi sağlar. Allah bağışlar ve merhamet eder."

(Akkah, 59)

Köktenciler erkeklerin saçlarını kısa kesmeleri gerektiğine inanırlar:

Bu da yine Cheryl Benard'ın bilgelik ve hikmet incilerinden bir tanesidir.⁵⁸⁶

HEVA PUTUNU PARÇALAMAK

"Nefsinin arzusunı, hevasını ilâh edinen, Allah'ın; (hâlini) bildiği için saptırdığı ve kulağını ve kalbini mühürlediği, gözüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ düşünüp ibret almayacak mısınız?" (Castye, 23)

"Öyleyse sen, kafirlere uyma ve onlara karşı olanca gücünle cihad et, büyük cihad". (Furkan, 52)

Vahiy kılınca ile boynunu vur her inkarcının
Hani bir mücahidin parmağın vurduğu gibi

Allah'ın kitabını ve sünneti silah olarak kuşan
Ardından şecaat dolu kalbinin derinliklerinden haykırış haykır

Kimdir savaşacak olan, kendini tanıtsın
Kimdir mücadele edecek, savaş alanını doldursun!

Resulun vazettiğini açıkça haykır ve,
Sakin sen yardımcılarının ve destekçilerinin azlığından korma

O Allahtır, dinine ve kitabına zaferler verecek olan
Şüphesizdir ki Allah kulunu korumaya ve ona emniyet vermeye yeter.

Ve düşmanın tuzaklarından, komplolarından da korkma
Onlar ancak yalan ve batılı yayararak savaşabilirler.

Resul'un takipçilerinin askerleri melâikedir
Düşmanıninkiler ise şeytan;

Metin ol ve hidayetini sancakları altınca cihad et
Sabret, Rabbin Allah'ın zaferi pek yakındır;
Onların azametli sayılarından korkma, onlar insanlığın haşereleridir
Sen nasıl olur da haşerattan korkabilirsin?

*Giyen herkesin aşağılığa ve haysiyet kırıcı bir ölüme gark olduğu
O iki parça giysiyi üzerinden çıkart gitsin;*

*Biri girift cehalet giysisidir ki onun üzerindeki de
Ateşli kavmiyetçilik giysisidir, ah ne sefil giysiler onlar!*

*Bilakis, süsle kendini adalet ile, ki o yüce süslenmedir,
Kimse onla tüm vücudunu süsleyebilir*

*Türlü çileden, imtihadandan geçse dahi Hakikattir galip olan
Öylese sen şaşırma, Rahman'ın tasarrufudur bu karar*

*Zafer Hakikat ehlinin tarafında olacaktır, eninde sonunda
Onlar bu dünyada buluşmasalar, Gafur Rablerinin yanında kavuşurlar ona;*

*Sonra bir grup çıkageldi, dedi ki Dinle!
Ben imanın ilk şafakladığı beldeden geldim*

*O Tayba beldesidir ki Ahmed oraya sefer etti
Size Hakk'ın risaletini getirdim, mübin bir kanıt ve beyyine ile*

*Rabbi arzulayarak sefer ettim ve el Hadi beni hidayete erdirdi
Hidayet kendisine ve tam olarak müesses Kur'ana idi*

*Rahman'ın bana bahsettiği fitrat ile,
Ve akıl ile şüphesiz, öyleyse akledin keskin bir anlayış ile
Böylece sahih nakil ve Rahman'dan gelen fitrat
Akıl ile harmanlanınca, hepsi benim imanımda bulundu.⁵⁸⁷*

Batılı Haçlıların entelektüel savaşını veren yazarların bazı talimatlarını kısaca
bunduktan sonar, Allah'tan bana entelektüel Haçlı savaşının kusurlarını ifşa
etmek için yardım etmesini niyaz ediyorum. Ayrıca İslâm'ı sahiplenene her Müs-

⁵⁸⁷ İbn Kayyım İbn Cevziyye, Kasidel-ul Nuniyye, c.1, .17-18.

luman yazarı da bu Haçlı savaşının karşısında İslâm'ın yanında durmaya, onun hatalarını, kusurlarını ve çelişkilerini göstermeye gayret etmeye davet ediyorum. Vallahul Müstean.

Ne yazık ki öylesine yoz bazı mefhumlar var ki bunlar sıkça tekrarlanarak tekrarlanarak birçok insanın aklına, zihnine, kavrayışına duhul etmiş ve orada kendine yuva yapmıştır. Birçok cemaatin ve grubun eğitim müfredatında da bunları bulmak mümkündür. Bu yoz kavramlardan etkilenmiş insanlardan bazıları da İslâm'a nispet edilen hareketlerde faaliyet göstermektedirler. Gençlere bu kavramlar öğretilmiş ve yaşlılar da bu kavramlarla yaşayarak yaşlılıklarına vusul etmişlerdir.

Bizi bu duruma getiren de belki cehaletimiz ve öğrendiğimiz şeyleri tetkik etmemiş olmamızdır. Bazı durumlarda bunun sebebi kişinin kendisine yenilmiş olmasıdır ki bu insanlar, Batılı güçler onları övünce onlar sevinir ve hem onlarla hem de onların övgüleriyle mutlu olurlar. Bu duruma siyasi çıkarlar ve beklentiler de dahil olmuş olabilir yahut bu mezkur sebeplerin hepsi aynı anda vaki olabilir.

Takip eden bölümde Allah'ın yardımı ile onların bu entelektüel kusurlarını şu başlıklar altında sunacağım inşallah:

İslâm karşıtı Batılı düşüncenin temel sütunları

Allah mı *Tağut* mu?

Tağut'un dört sembolü

Dinsizlik (Sekülerizm)

Çoğunluğun hevası gereği totaliteryen yönetim (Demokrasi)

İnsan Hakları (Beyazların)

Ulus Devlet

Sekülerler tarafından yayılan kavramsal yanılgılar

Siyasal Tiranlık

Gericilik

Azınlıkların ezilmesi

Kadınların ezilmesi

Mutlak Çözüm: Hilafet

İSLÂM KARŞITI BATILI DÜŞÜNCENİN TEMEL SÜTUNLARI

Allah mı Tağut mu?

İslâm Ümmeti'nin erleri ile İslâm'a karşı çıkan, genelde dine özelde ise İslâm'a karşı olan davalara çağırان kimselerin arasındaki çatışma en özünde bu dünya-nın onu yöneten, rızık veren, muhakeme eden ve adaletle yöneten, yalnızca ken-sinin hüküm koyma yetkisi olan ve ibadete, duaya bir tek onun layık olduğu bir Yaratıcı tarafından yaratılıp yaratılmadığı "tartışması" üzerine bina edilmiştir.

Bu can alıcı nokta, İslâmi yönetime karşı çıkanların, Haçlıların entelektüelleri ile onların yardımcılarının ve vaizlerinin tüm argümanlarını kesip atacak kesin ve keskin kenarlı bir battar olmalıdır.

Bu kâinatın onu yöneten bir Yaratıcı'ya sahip olduğu Allah'ın kitabında o kadar mübin bir şekilde belirtilmiştir ki bu gerçek Batılı Haçlıların yapmak istediğinin aksine ne çarpıtılmaya ne yumuşatılmaya ne kendisi hakkında şüphe duyulmaya bir mahal ve imkân bırakmaktadır.

Kur'an-ı Kerim bize Allah'ın dışında kendisine ibadet edilen her şeyden ve herkesten kendimizi uzak durmamızı, onlardan sakınmamızı etmemizi kesin bir dille emretmiştir. Allah Subhane ve Teala diyor ki:

"Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O hâlde, kim tâğûtu tanımayıp Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla iştir, hakkıyla bilendir. Allah, iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin velileri ise tâğüttür. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara (sürükleyip) çıkarır. Onlar cehennemliklerdir. Orada ebedi kalırlar." (Bakara, 267-257)

"Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenler münafıkları görmüyor musun? Tâğût'u tanımamaları kendilerine emrolunduğu hâlde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor." (Nisa, 60)

"İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tâğût yolunda savaşırlar. O hâlde, siz şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi zayıftır." (Nisa, 76)

"Andolsun biz, her ümmete, "Allah'a kulluk edin, tâğüttan kaçın" diye peygamber gönderdik. Allah, onlardan kimini doğru yola iletti; onlardan kimine de (kendi iradeleri sebebiyle) sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde dolaşın da peygamberleri yalanlayanların sonunun ne olduğunu görün." (Nahl, 36)

"Tağût'tan, ona kulluk etmekten kaçınan ve içtenlikle Allaha yönelenler için müjde vardır. O hâlde, kullarımı müjdele!" (Zümer, 17)

İbn Kayyim'in tanımına göre tağût "İnsanın ona gerek ibadette, takipte, gerekse itaatte sınırlarını aştığı şeydir". Öyleyse her toplumda tağût Allah ve Resulü yerine kendisinden hüküm sadır olması beklenen yahut Allah'tan bir delil getirilmiş olmaksızın kendisi takip edilen, ve Allah'a isyan noktasında kensisine ittiba edilen kimselerdir. Öyleyse bunlar yeryüzünün tağutlarıdır; eğer sen onların ve onlara ittiba edenlerin durumları hakkında tefekkür etmek istersen görürsün ki insanlardan birçokları yalnızca Allah'a ibadet etmekten yüz çevirip Tağuta da ibadete yönelmiş; birçokları Allah'ın ve Resulünün hükümlerini ara-maktan yüz çevirip tağutun hükümlerini arar hale gelmiş ve yine birçokları O'na itaat edip Resulünü izlemekten ayrılıp tağutu izlemeye ve ona itaat etmeye başlamışlardır."⁵⁸⁸

Şehid, inşallah, Seyyid Kutub⁵⁸⁹ da, Allah ona rahmet etsin, tağût mefhumu üzerinde zihin yormuştur. O şöyle yazmıştır: "Tağût, yani tiranlık, zihni ele geçiren, hakkı örten veya Allah'ın çizdiği yasaları çiğneyen her şeye ve herkese

588 l'İlâmu'l-Muvakkîn, C. 1, s. 60.

589 Okuyucu ilerleyen sayfalarda Seyyid Kutub ve Abdolvahhab el Masiri'den çokça alıntılar yaptığımı görecektir, Allah ikisine de rahmet etsin. Seyyid Kutub tevhid hakkındaki en ince ve dakik açıklamaları yapmış ve onun cahiliye ile olan çatışmasını gözlerle görünür kılmıştır. Merhum Kutub zalimce bastırılmış ve tekfirci olmakla suçlanmıştır. Onun bazı söylemleri bağlamından kopartılarak sunulmuş ve toplumu kafir görüyor yaftası yemiştir de onun söylediği sözlerin birçoğu böyle bir anlam çıkartmayı gerektirmez. Ne yazık ki insanlar arasında Kutub'u en şiddetli eleştirenlerden birisi de Amerikan Marines Kuvvetlerinin kıdemli yargıcısıdır. O, Müslümanlara karşı savaşılmaya leha vermemelerine rağmen diğer Müslümanların cahiliye toplumunda yaşadıklarını söyledikleri için onları tekfir ettiklerini söyleyen ve bundan dolayı da onları yakalayıp "Amerikan Cahiliye Adaleti'ne" teslim eden Amerikan yargıcısıdır.

Ey sen, diğerlerine vaaz eden

Kendine bir iyilik yapıp da bir vaaz eder misin kendine

Hasta ve miskine iyi olsunlar diye reçete yazarsın da

Asıl sensin o devaya muhtaç

Görüyorum ki zihnimizi düşünmeye teşvik ediyorsun

İlk başla sen bunu haiz değilken.

Hadi, kendinden başla ve batıldan uzak ol

Eğer bunu yapar isen, demek ki sen hikmet ehlisin

Ta ki o zaman makbul olur senin kavlin

Ve ancak o zaman hidayet ve fayda pınarı olur

Senin söylediklerin.

Bir amelden nehyedip kendin amel olma

O büyük bir ayıptır, ne büyük ayıptır o amel.

Seyyid Kutub hatadan masum değildir. O hatalar yaptı. Ve ben de bir Kutubçu değil, Kur'an, Sünnet, Selef ve onların yolundan girmiş. Ümmetin nesilden nesile hayranlığını kazanmış olan raşid imamlarımızı takip eden bir Müslümanım. Her durumda, kimin için neyi okuduğumuza bakmadan almadan kendi inandığımızı kabul edip inanmadığımızı reddedebiliriz. Ancak bu durum Allah ve Resulu aleyhisselam için söz konusu olamaz. Bundan dolayı onun sözlerinde hakkı, faydayı, açıklığı ve cehalet ile batıllığı ifşa eden ifadeleri gördüğüm için Şehid Kutub'dan, Allah ona rahmet etsin, alıntılar yaptım. Okuyucu görecektir ki ben maslahat gördüğüm zaman uzun yazıları okuduğu gibi sayfalarımı taşıma özgürlüğünü kendime tanıdım. İnanıyorum ki onun ifadeleri son derece önemli sorunlarla ilgilenmekte ve bunu haybetli ve yüce bir şekilde yapmaktadır. Bu nedenle okuyucunun onlardan faydalanmasını diledim.

Tıpkı Şehid, inşallah, tevhid gerçeği ve çağdaş cahiliye arasındaki savaşı haykıran Seyyid Kutub'dan sıkça atıflarda bulunduğum gibi aynı şekilde, uslaca çatışmanın diğer ucunu bizlere gösteren, genelde çağdaş materyalizmi özelde de sekülerizmi bizlere hikmetica tanıtan Abdolvahhab el Masiri'den de, Allah ona rahmet etsin, sıklıkla atıflarda bulundum. Okuyucu benim materyalizm ve sekülerizm hakkında sadece bir kişiden uzunca pasajlar alıntılama ve bu kişinin de el Masiri olmasına çokça şaşırmış olabilir. Ondan atıl yapmam ve onu övmem onun bütün fikirlerine katıldığımı gösterir mi?

denir. İlahi dini, ahlaki, sosyal ve yasal düzeni yoksayan sistem ve güçlerdir ki tağutlar bu hayata Allah kelamı veya onun hidayet veya öğretilerinden alınmamış prensiplerle hareket ederler. Bu güçlere direnmek, tüm yaptırımlarına ve tecellilerine başkaldırmak ve Allah'ın birliğine inanmak başarı ve kurtuluş için varolan tek yoldur.”⁵⁹⁰

Kutub, Allah ona rahmet etsin, ayrıca der ki: “Tağut, kendisini bu yeryüzünde uluhiyetin en karakteristik özelliklerinden birini benimseyerek sağlamlaştırır ki bu da Rabblıktır. Diğer bir deyişle insanları kendi emrine köleler kılmak, onların inanç sütunlarına kendi inanç ve anayasalarından binalar dikerek onlara bunları dikte etmek. Pratikte, tağutun yaptığı bu olduğu sürece kendisini artık açıkça tağut olarak nitelemesine gerek kalmamıştır, nitekim organlarla yapılan ameller dille söylenen kavilden çok daha güçlü bir delildir.

İnsanların kalplerinden pür din ve sağlam iman silinmedikçe tağut egemenlik kuramaz. İnsanlar sadece Allah ibadet edilmeyi hakettiği için hükmün de sadece Allah'a ait olduğuna tastamam inandıkları sürece yeryüzünde tağut kendisine hiçbir yer bulamaz. Bir kimsenin yönetimine boyun eğmek ona kulluk yapmak demektir. Aslına bakılırsa bir kimseye ibadet etmek onun emirleri karşısında boyun eğmektir, onlara teslim olmak ve itaat etmektir.”⁵⁹¹

İşte İslâm Ümmeti ile onlar arasındaki yol ayrımı budur ve insan bu yol ayrımları seçtikçe çağlar boyunca ya ayağa kalktı ve yüceldi ya da yoldan saptı. Batı Medeniyeti ise bu sapmada aşırı uca yetişti. Bazıları lider seviyesinde olmak üzere İslâmi aktivizmle ilgilenmiş olanların bir kısmı bu Batılı yoldan çıkmadan etiklenmiştir. Demek oluyor ki bu ideolojik sapkınlık öylesine geniş çeperele sahip oldu ki artık İslâmi hareketlerin tabanları bir tarafa, liderlerine kadar ulaşabiliyor. Bir örnek vermek icab eder ise İhvan'ın İrşad Bürosu'nun üyelerinden birinin, Abdulmunim el Futih'un şu sözlerine bir kulak verin:

Neden ondan sıkça atıfta bulunduğum konusuna gelince, el Masiri Batılı materyalist felsefe ve sekülerizm üzerinde derin bir anlayış sahibidir ki bu özellikleri başka yazarlarda bulmak zordur. Bunun yanı sıra Al Masiri, Allah ona rahmet etsin, benim son derece önemli gördüğüm bazı konularda derinlemesine tedebbür etmiş ve bunu tecrübe ve birikimi ile yapmıştır. Bu nedenle okuyucunun faydalanması için bu husustaki yazılarını kendim içeriğine müdahale etmeden buraya aktarma yoluna gittim.

Neden özellikle el Masiri'yi seçtiğim sorusuna yukarıdakine ek bir cevap olarak derim ki, kendimi Müslüman çevrede doğup ve Müslüman olup da Batılı bu açıdan eleştirilerle sınırlamak çok akılcık olmaz. Bu nedenle Batılı materyalistlerin beni bu cehahtan eleştirememeleri için onların liderlerinden sıkça alıntılar yaptım. Sonra onlara, bir zamanlar onlardan bin olan bir kimse ile yanıt vermek istedim. O bir zamanlar onlardan binisi idi ve sonra onları ve onların yozlaşmış ideolojisini terketti. Allah ona hidayet verene kadar el Masiri seküler bir komünist idi. O, materyalizm ve sekülerizm yerine insanlığın kurtuluşunun İslâm'da olduğunu haykırdı ve onların tıkanmış düşünceleri yapılarına sadece İslâm'ın karşı koyabileceğini savundu.

Bu anlamda el Masiri'yi övüyor ve ondan alıntılar yapıyor olmam her fikrine katıldığımı mı gösterir? Ben sadece doğru olduğuna katıldığımı kendime bu satırlara taşıdım. Onun diğer düşünceleri ile de bir bağım yoktur. Hatta alıntılığım yerlerde de nadiren de olsa kendisine katılmadığım yerleri belli ettim. Allah Subhane ve Teâlâ Alim ve Hakimdir.

⁵⁹⁰ Fî zılâli Kur'an, 1. Cild, s. 256-257.

⁵⁹¹ Fî zılâli Kur'an, c.4, s. 1991

“Evet efendim, bu bizim ve sadece İhvan olarak bizim de değil tüm Mısır Ulusu’nun asıl amacıdır. Özgürlük, insan hakları, adalet, işte budur bizim davamız. Bizim hükümet ile olan sorunumuzun İslâmı hiçbir alakası yoktur, hükümetimiz Müslüman bir hükümettir ve devlet de İslâm devletidir. İnsanlarımız da İslâm’ı seviyorlar. Biz Allah’ın dinini onlardan daha çok sevmiyoruz çünkü onu daha çok sevdiğimizi iddia etmiyoruz. Kimsenin din üzerinde koruyuculuk iddia etmesine izin vermeyiz. Ne bizim böyle bir iddiamız var ne de hükümet onun koruyucusu olduğunu iddia etmekte. Böyle bir iddiayı kabul da etmeyiz zaten. Bundan dolayı bizimle hükümet arasındaki sorun özgürlük, insan hakları ve anayasaya tabiyet krizi sorunudur.”⁵⁹²

Yani Mısır hükümeti Müslüman bir hükümet, rejim bir İslâm devleti, onlarla hükümet arasında İslâmi açıdan herhangi bir sorun da yok!

Hangi hükümet bu? Yakın tarihin İslâm’a daha büyük düşmanlık gösterdiğini ve yabancılara ajanlık yaptığını görmediği gaddar ve acımasız Hüsnü Mübarek hükümeti mi bu İslâmi hükümet?

Bu, çağdaş akıl tutulmasının sağlam ve elim bir misali değil midir?

Bundan dolayı İslâm konusunda hassasiyeti olan herkes bu Batı ithali ideolojik ayıba karşı durmalı, onun saçmalığını, zayıflıklarını ve hatalarını ortaya çıkarmak için çalışmalı ve onun yalnızca tağuta hürmet etmek için kurulduğunu ifşa etmelidir.

Tağut’un Dört Sembolü

Bu kitap batıla sürükleyenlere cevap vermek üzerine tasarlanmış bir akide kitabı olmadığından dolayı entelektüel Haçlılarının, Müslümanları sürüklemeye çalıştığı Batı Medeniyeti’nin bazı büyük sapkınlıklarına kısaca değineceğim.

Batı Medeniyeti’nin tevhid yolundan sapmalarının kaynağı, onların Allah’ın kulu olmayı reddedip tağutların köleleri olmakla yetinme isteklerinden, her bir bireyin tek ve en seçkin olduğu inancına, bireysel üstünlük tağutuna sarılmalarından kaynaklanmaktadır. Heva tağutunun şemsiyesi altında Allah’ın yardımı ile cihadçı entelektüel seferberliğin yıkmak zorunda olduğu dört tağut put mevcuttur. Bu dört put ise:

- Dinsizlik (Sekülerizm)
- Çoğunluğun hevasına dayalı totaliteryen yönetim (Demokrasi)
- (Beyazların) İnsan Hakları
- Ulus devlet

592 El-Mustakbelu’s-Siyasi il İhvan’i Müslimîn fi Mısır, Bîla Hudûd, Al Jazeera kanalı.

Dinsizlik:

İnsanlar arasında "sekülerizm" ismiyle bilinen dinsizlik, Arapçaya ya "dünya" kelimesini ima eder bir şekilde "al Almaaniyya" ya da bilim kelimesine atıf yapılarak "al İlmaaniyya" şeklinde çevrilmiştir ki ikisi de yanlışır. Sekülerizmin ne bilimle ne dünyayla bir ilgisi vardır; bilakis o, din işlerini kamusal alandan tamamen ayırmanın ve bu işlerden ve genel olarak insan hayatından dinin tamamının reddinin ismidir.

Aslına bakılırsa sekülerizm kelimesi Latince dünya anlamına gelen *saeculum* kelimesinden türemiş olup kiliseye bir başkaldırıyı ima etmektedir.⁵⁹³

D. Muhammed 'Amara, D. El Seyyid Farac'ın bu kelimeyi Arap diline ilk çeviren kimsenin Louis Baqter olduğunu ifade etmektedir. Baqter, Mısır'daki Fransız işgal ordusunda görev yaptıktan sonra Arapça'nın Mısır lehçesini öğretmek için Paris'e gitti. 1828 yılında yayımladığı Arapça-Fransızca sözlükte Fransızca kelime olan *Laïcité* kelimesini "Al Almaaniyya" kelimesine karşılık gösterdi ki bunun dine karşı dünya kapsamına girdiğini ifade etti.⁵⁹⁴

Ancak buradaki konu kelimenin etimolojisi ve anlamı konusundan çok daha büyüktür. Abdulvahhab el Masiri, Allah ona rahmet etsin, Batı'nın seküler dünya görüşünü açıklayan tüm ilgili terimleri toplayarak onların farklılıklarına rağmen hepsinin aynı terimi ve aynı olguyu farklı açılardan açıklayan kelimeler olduğu sonucuna varmıştır. Onun vardığı sonuçların bir özetini size sunmak istiyorum:

1- Bir zamanlar "insan" (haddi aşan, çokboyutlu, özgür ve ahlaki olarak mesul) olan evrenin merkezi, şimdi doğa ve madde (programlanmış, kesin ve teslimiyetçi) olmuştur. Bu, madde, emtia, Pazar/fabrika, devlet, teknolojik rasyonellik, bürokratik rekabet, karar alma modelleri gibi kesin yasalar ve onların varyasyonlarına işaret etmektedir.

2- İnsan ve doğa düalizmi yerini maddi tekçiliğe bıraktı. Mevcut genel doğa/madde yasalarının aynısı insana da uygulanmaktadır ki bunun anlamı da insanın dejenere olabileceği, madde/doğa sahasına gönderilebileceği ve onun içinde tamamen çevrelenebileceğidir. Böylece insan normalleşmiş olur. Bunu deme suretiyle iddia edilmiş oluyor ki insana ait olan ve madde/doğaya bağlı insan değerleri ve ilim temelli sistemleri yokolmuştur.

3- İnsan tüm formları ile eşsizliğini yitirir, merkezden uzaklaştırılır, kutsaliyetten sıyrılır, insani karakteristiklerinden boşanır ve kişisel özelliklerinden ay-

⁵⁹³ Merûsâtul Yahûd ve'l Yahudiyye ve's-Sihyuniyye, C. 1, s. 127.

⁵⁹⁴ Muhammed Kulub da bu terimin tercümesi hakkında şaşkınmıştır. "Al Almaaniyyun ve'l İslâm" adlı kitabının 92. Sayfasında şunu yazdı: "Arapça'ya sekülerizmin kelimesinin tercümesi olarak kimin işgal anlamına gelen isti maar kelimesini soktuğu hakkında emin değilim. Bunlar muhtemelen kâğıtlarını Müslüman beldelerinde kendilerinden yardım gördüğü Lübnanlı ve Ermeni tercümanlar olmalıdır ki bu kimseler aynı zamanda sekülerizmin kelimesini de "al Almaaniyye" diye tercüme etmişlerdir ki insanlar onun bilime bir alakası olduğunu zannetsin!"

rıştırılır. O bir amaç olmaktan çok bir araç olmuştur ve kenara konulmuştur. Rasyonelleştirilmiş ve diğeri maddi/doğasal mahlukatla birleştirilmiştir.

4- İnsan dahil her şey doğa bilimlerin ve matematiksel modellemelerin, mantıksal çıkarımların muhakemesine boyun eğdirilmiştir. Sonuç olarak onun aklı dejenerasyona kadir bir alete döndürölmüş ancak bu aletin elinden yapım veya insan doğasının özünü araştırma yapma yetisi alınmıştır. İnsan böylece demir bir kafese konulmuştur ki bu kafes her şeyin programlandığı ve hesap edilebileceğeri rasyonel hesaplar dünyasıdır. Rasyon ve (toplumsal, yasal) sözleşmeden doğan bağılıklar artık hanehalkı bağlarının ve birlik bilincinin yerini almıştır ki Marx buna "Toplumun Yahudileştirilmesi" demektedir. Yani insanın hem alınıp satılan metalaştırılması hem de nesneleştirilmesi...

5- Marx'a göre insan ihlal etme ve imar etme yetileriyle karakterize edilmiştir. İnsan basit bir tek boyutlu, fonksiyonel, standardize edilmiş ve programlanmış bir yaratık olup maddenin ayrılmaz bir parçası ve kendi insan özüne yabancı bir hale getirilmiştir.

6- Doğanın kendisi, kendisinin büyüleyici ve muazzam doğasından mahrum bırakılmış, gizem bütün açılardan elinden alınmış ve eninde sonunda nihai analizde tüm maddelere bir madde/doğa birimine indirgenmiş ve tektipleştirilmiştir. Her şey görelidir. Bundan dolayı dünya, insanın yaşamını devam ettirmek için savaştığı kurtlara dönüştüğü bir savaş alanına dönüştürölmüş ve bu dünyada kural olarak güçlü olan yaşar kuralı yeşermiştir. Bu bir kuralsızlık ve ümitsizlik dünyası, bir anomidir.

7- Dünya, (insan ve doğa) birbirini andıran parçaların oluşturduğı, seküler ve kutsal ayrımı yapmayan, hiçbir amacı, niyeti ve anlamı da olmayan yekvücut bir dünya haline getirilmiştir. Bu dünya kendisi hakkında bilgilerin tahrir edilebileceğeri ve bu bilgilerle bu dünyanın da yönetilebileceğeri bir varlıktır. Kullanılabilir, iletilebilecek, araçsallaştırılabilir, kullanışlı bir maddedir. Güçlü bir emperyalist, dünyayı işgal edebilen ve sömürmeye muktedir olabilir.

8- Tüm bu adımlardan sonra tüm toplumlar kendilerini doğaya/maddeye boyun eğeri halde buldukları bir noktaya erişmiş oldular. İnsanın doğa kanunlarına dair bilgisi materyalist tekçilik ve teknolojik rasyonelite hakim olduğıça yükselir ve tarih en sonunda bir nihayete erer.⁵⁹⁵

İşte sekülerlerin karanlıkta tutarak insanlardan saklamak istedikleri, ancak davet ettikleri dinsizliğı "sekülerizm" diye adlandırarak bu kusurlu mentalitesini gizlemek istedikleri dinsizlik budur. Sekülerler (dinsizler) özgürlük, eşitlik, insan hakları, kurtuluş vesairden bahsederler ancak onlar asla kendilerinin ne ahlak

ne değer ne merhamet ne de rahmet bilen emateryalist, güç kullanan ve zorba ideolojilerinden bahsetmezler.

Aklı selim olan insan, Batı zihninin nasıl olur da böylesine mitleri kabul ettiğine şaşırır kalır. Ancak aynı kimse, aynı Batılı antik Grek köklerinin bir zamanlar Grek mitolojisine inandığını ve bu mitolojinin de Grek tanrıları ile insanın arasındaki çatışmalardan zuhur ettiğini farketmediği zaman çok da şaşırmasına gerek olmadığını anlar. Sonra onlar teslis, kefare, enkarnasyon, ilk günah tüm saçmalıklarına rağmen, yazarının kim olduğu belli olmayan veya referansı belli olmayan, birçok yazarsız kitap arasından rastgele seçilmiş kitap üzerine kurulmuş Hristiyanlığa inandılar. Sonra bu papazlar kilisenin günahları silme ve cennette arazi kiralama işlerine girişip papaların ve kilisenin masum olduğunu iddia ettiler ki tarih onların ve inançlarının skandalları ile doludur.⁵⁹⁶

Bundan dolayı, bir zamanlar böyle saçmalıklara inanıp güç sahibi kimseler onlara empoze ettiği için bunları kabul edebilen aynı zihniyetin, elinde bugün gücü tutup başkalarına bu sefer başka saçmalıkları dayatan kimselerin güncel saçmalıklarına inanmasına şaşırmamak gerekir. Ayrıca aşağılık kompleksine girmiş olanların da onların örneğini takip etmesi ve sırf onların gücü, parası olduğu ve daha medeni olduklarını iddia ettikleri için aynı saçmalıklara inanması da zor anlaşılan bir mefhum olmamalıdır.

Dinsizlik iki bölüme mi ayrıldı?

Dinsizliğin ya da kendilerini adlandırmayı seçtikleri üzere sekülerizmin avukatları kendi aralarında iki bölüme ayrıldıklarını iddia ederler; ateist olarak bilinen kapsamlı dinsizlik ve bir ilaha inandıklarını, dine saygı duyduklarını ve ona karşı düşmanlık göstermediklerini iddia eden kısmi dinsizlik. Hatta onlar dini vazifelerini yaptıklarını da iddia eder ancak dinin tamamen özel alana hapsedilmiş vicdani bir mesele olduğunu söylerler ve sadece kendilerince malum ve makbul olan bir sebeple dinin kamusal alanda yeri olmadığını savunurlar. Aşağıdaki bölümde iki grubu kısaca özetledikten sonra onların Şeriat nazarındaki durumlarını izah etmeye çalışacağım.

⁵⁹⁶ Hristiyanlar incillerinde İsa Aleyhisselam'ın Havarisi Petrus'a "Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus sun ve ben kilseni bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. 19. Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak." (Matta 16:19) Onların iddiasına göre Petrus kendisinden sonra gelecek olan kilise papalarını belirledi ve böylece onlar Kutsal Ruh tarafından verilen masumlar oldu. Onlar ayrıca İsa Aleyhisselam'ın şunu dediğini iddia ettiler: "Sezar'ın hakkını Sezar'a ver, Tanrı'nın hakkını da Tanrı'ya ver." Böylece dünyevi kararları semalardan geldiği için bağlayıcı olan papa kendisi için caiz olan olmayan ne varsa yapabilirken Sezar'a dokunan hiçbir işe karışamaz. Bu bir çekişki mi yoksa Sezar ile yapılmış bir anlaşma mı?

a) Kapsamlı Dinsizlik

Birçokları bir Yaratıcıya inandıklarını iddia etse de Batılı hayat görüşü ve Batı dünyası ateizm üzerine mebnidir. Onlar ya Allah Subhane ve Teala'yı reddederler yahut onun gücünü ve etki sahibi olma sıfatını reddederler. Onların inandığı yaratıcı ya felç geçirmiştir ya da dalgın veya gaibdir. Onlar temelde ateizmin iki formu arasında gidip giderler ki bu formlardan biri Varlığını inkâr diğeri ise O'nun sıfatlarını inkardır (Ta'til). Günün sonunda iki duruş da ateistiktir.

Bir Yaratıcı'nın varlığını reddeden ateistlere gelince, onların görüşüne göre kâinatın tamamı, gezegenler, yaşam formları, mahlukat ve akla gelen her şey bir şans ve rastgele etki ve tepki zincirleri sonucunda var olmuştur ve bu gidişatın da bir sonucu yoktur. Müslüman alimler bu tür ateistlere "Dehriler" ismini vermişlerdir.

Julian Huxley diyor ki yeterli zaman verildiği zaman altı daktilonun tuşlarına rastgele basan altı maymun eninde sonunda Shakespeare'nin sonelerini yazabilirler. Aynı biçimde kâinatın varlığı da şans reaksiyonlarının körleme bir oyunudur ki bu süreç milyonlarca ve milyonlarca yıl içinde meydana gelmektedir.⁵⁹⁷

Meşhur ateist-filozof Bertrand Russell de "İnsan, günün sonunda neye erişeceği bilinmeyen birtakım sebep sonuç ilişkilerinin ürünüdür. Onun kökeni, gelişimi, onun umutları ve korkuları, onun sevgisi ve inancı atomların gelişigüzel sıralanmasından başka bir şey değildir. Hiçbir ateş, hiçbir kahramanlık, hiçbir duygu ve düşünce yoğunluğu ve hiçbir his insanın mezardan sonraki hayatını sürdüremez, koruma altına alamaz. Tüm yaşanan çağların toplam işgücü, tüm adanmışlık, tüm ilhamlar insan dehasının gün gibi parlaklığı güneş sisteminin devasa çöküşü içinde yok olmaya mahkûm olduğu gibi, insan erişimlerinin tüm kümülatif mabedi de yıkıntılar evreninin molozları altında hem de kaçınılmaz olarak gömülecektir. Tüm varoluş kesin bir biçimde yokolacaktır ve bunu reddeden hiçbir felsefe ayakta kalmayı umamaz." derken benzer bir şekilde mantıksız ve korkunç bir görüşü dile getiriyor.

Vahiduddin Han, Russell'in ifadeleri üzerine yorum getiriyor ve onun evreni amacından soyan ve içinde iyinin kötünden ayrıldığı çizginin yokolduğu bir karanlığa hapseden materyalizm düşüncesinin özeti olduğunu söylüyor. Bu noktada, bir zulüm şekli olarak görülen toplu bombalamalar bile, kitlesel katller bile bu insanlar eninde sonunda ölecekti mantığı ile doğrulanabiliyor. Dini düşünce ise bunun zıddında durarak bir ışık ve umut bahşediyor. Hayat da memmat da muayyen amaçlarla bezenmiş ve hem değerlerin hem de yüce insani düşüncelerin kendilerine yer buldukları bir nosyon olarak yükseliyor.⁵⁹⁸

597 El İslam Yetahadda, C. 1, s. 85.

598 El İslam Yetahadda, C. 1, s. 46, 47.

Dinsiz materyalist akımlar Darwin'in evrim teorisinden çok net, ağır ve derin bir biçimde etkilenmiştir. Her ne kadar Darwin Allah'ın yokluğunu iddia etmese de, insanın tek hücreli organizmadan bugünkü kompleks haline gelişini anlamak için Allah'a iman etmenin gerekli olmadığını söylemiştir. O, hayatı İlahi müdahale yoluyla açıklamanın, doğanın her şeyi yarattığına ve onun yaratıcılığında bir sınır olmadığına inanmaya benzer olduğunu söylemiştir.⁵⁹⁹ O ayrıca evrimin rastgele bir süreç olduğuna, en fit ve en adapte olabilen varlıkların doğal savaş halinde diğer yaratıklar arasında varlıklarını devam ettirebilen formlar olduğuna (doğal seçim) ve doğal hayata adapte olanların nihai olarak hayatta kalabilenler olduğuna inanmıştı.

Al Masiri şunları şunları ifade ediyor: "Şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki Darwinizm hepsini olmasa bile seküler felsefelerden en kapsamlı olanlarını belirleyip tanımlayan bilişsel bir sistemdir. ... Darwinizm belki de modern çağın en etkili felsefesi olabilir. Hiçbir diğer felsefe sekülerizmin neşet etmesine Darwinizm kadar katkı sağlamadı."⁶⁰⁰

Binaenaleyh, Al Masiri kapsamlı sekülerizmi aşağıdaki cümlelerde geçtiği gibi tanımlıyor:

"Kapsamlı sekülerizm, materyalist veya nihilist sekülerizm hem materyalist hem de rasyonel doğanın kapsamlı dünya görüşüdür. Bu düşünce içsel göndergesellik ve materyalist tekçilik tarafından şekillenmiştir ki bu fikir dünyanın merkezinin tabiatı gereği dünyanın içine gömülü ve mebni olduğunu, ondan kesin bir surette ayrılamaz olduğunu, onun sınırlarını aşamaz olduğunu ve dünyanın tamamının temelde tek bir maddeden malul olduğunu iddia etmektir ki yine bu düşünceye göre bu dünyanın ne kutsaliyeti ne de gizemi mevcuttur. O, herhangi bir amacı ve yolu olmadan sürekli bir hareket halindedir. Garabetle, biriciklikle, sabitliklerle ve kesinliklerle bir bağı yoktur. Bu töz madde hem insanı hem doğayı yaratır. İşte tüm bu düşünceler bu görüşün materyalist evrensel tekçi bir görüş olduğunu gösterir"⁶⁰¹

Dinsizliğin *dehri* savunucularından bazıları doğrudan dine karşı bir düşmanlık beslemekten kaçınabilirler ancak onlara ideolojileri ve düşünsel referansları sorulduğu zaman onların arasında Allah'ın olduğunu görmek mümkün değildir.

Kapsamlı sekülerizmin vücut bulmuş şekli olan Sovyetler Birliği, din özgürlüğüne saygısını ifade eder, propaganda veya tursitik amaçlarla bazı camileri kapak tutardı ancak işin özünde genelde din mefhumuna özelde ise İslâm'a karşı

⁵⁹⁹ C. Sandberg, *Al Kamûl İğrîn*, s. 40.

⁶⁰⁰ *Mandakûl Yahûd ve'l Yahudiyye ve's-Sihyuniyye*, C.1, s. 155 - 156.

⁶⁰¹ *Mandakûl Yahûd ve'l Yahudiyye ve's-Sihyuniyye*, C. 1, s. 214.

amansız bir savaş içinde idi ki hem ideolojisine hem de amellerine durmadan saldırdı.

Böylece eski bir Marksist olan Abdulvahhab el Masiri, Allah ona rahmet etsin, onun avukatları ne yaparsa yapsın veya ne derse desin kapsamlı sekülerizmin kaynaklarına başvurmayı ve onları gözönünde bulundurmamayı çok önemli saymıştır. el Masiri der ki: "sekülerizm ve sekülerizasyon'un anlaşılmasının ve bunun görülmesinin en iyi yolunun göndergesellik⁶⁰² gözlüğü yoluyla olduğuna inanılmıştır. Sekülerizm, içinde barındırdığı ateizmi doğrudan, ifade edildiği biçimiyle göstermeyebilir veya açığa vurmayabilir. (sekülerizm bir Yaratıcı'nın varlığını doğrudan ve açıktan reddetmeyebilir, insanın evrendeki merkeziyetini, mutlak insani ahlaki veya dini değerleri karşısına almayabilir.) Ancak tipik olarak nihai göndergesellik açısından uluhiyeti ve mutlakiyeti bilgi edinme ve ahlaki normlar yaratma süreçlerinden dışlayabilir ve insanı hem merkeziyetinden hem de özgürlüğünden sıyrarak evrenin merkez noktasından zorla dış çepere doğru sürükleyebilir."⁶⁰³

Şahsi tecrübelerim sonucunda farkettim ki tanıştığım komünistlerin büyük bir kısmı din konusunda konuşmayı tamamen reddetmektedirler. Bunlardan bazıları dine bir seviyede saygı gösterebilir ve daha az kısmı da bazı pratiklerini hayatında tezahür ettirebilirse de diğerleri bu konudan tamamen kaçınan, onun kendi uzmanlık alanı olmadığını söyleyen bir tutum takınırlar. Çünkü onlar insanın doğasıyla temelde çelişen materyalizmin kasvetinin insanı kendinden dışladığını bilirler.

İşte Al Masiri, kısmi sekülerizmin insanı nihai olarak kapsamlı sekülerizme yönlendireceğini ifade ederken buna işaret ediyordu. O diyor ki: "Ancak aslında kapsamlı sekülerizme ait olup da bilinçli ve kasıtlı olarak kısmi sekülerizmin diskurlarını kullananlar bilirler ki insanlar doğaları itibariyle vahşi ve nihilistik doğasından dolayı kapsamlı sekülerizme uzaktırlar."⁶⁰⁴

Allah'ın varlığını reddeden ve bu evrenin belirli bir zamana, mekana ve orantısallığa bağlı olarak vaki olan sürekli tepkimeler zincirleri sonucunda ve bazı ortak koşullar altında meydana gelmiş olduğuna inanan ateistlere gelince... Eğer tüm bunlar şans eseri oluştu ise şansı yaratan kimdir? Doğru elementleri doğru oranlarda doğru koşullarda ve doğru zamanda yaratıp da bu tesadüfü vareden kim peki? Eğer "Ben bilmiyorum" derlerse o zaman evrenin tesadüf eseri varol-

602 Başta Wittgenstein ve Frankfurt Düşünce Okulu'nun savunucularının kullandığı bir terim olan "referentializm"i göndergesellik diye çevirdim. Bu ifade, bir kavramın gerçek anlamının anlaşılması için kelimenin dünyada işaret ettiği asıl metayalığa bakılması gerektiğini savunur. (Çeviren)

603 Mevsûatü'l Yahûd ve'l Yahudiyye ve's-Sihyuniyye, C. 1, s. 214 - 215.

604 Mevsûatü'l Yahûd ve'l Yahudiyye ve's-Sihyuniyye, C.1, s. 214 - 215.

duğuna nasıl inanıyorlar? Eğer onlar bu şansı yaratan başka bir tesadüf derlerse o zaman biz deriz ki her elementin var olabilmesi için, sıcaklık, basınç, hareket, yükseklik, mekan, zaman, hız, yön vs. gibi ayrı ayrı unsurların uygun koşullarda aynı yerde varolabilmeleri için aklın alamayacağı kadar çok bir tesadüf ve olasılık lazımdır. Bunlardan her birinin varolabilmesi için hafsalayı zorlayan bir tesadüf her unsur için ayrı ayrı lazım olduğu gibi, bunları aynı anda içine alacak bir ortam için de bu tesadüfün karesi kadar bir tesadüf lazımdır sonra bir de bunun karesi kadar bir tesadüf de bu unsurların birbirleriyle etkileşime girmesi için lazımdır...

Bu sıra böyle gider... Peki olasılığın olasılığının olasılığını olasılıklı kılan olasılığı kim yarattı o zaman? Onların bu mantık silsilesi saçma, sonsuz ve hedefsiz bir şekilde uzar da gider. İşte günümüzdeki Batılı Baçlı Medeniyeti'nin akla saygı duymak dediği budur, ancak gerçekte ise onların tek yaptığı kendi hevalarını ve kaprislerini takip etmektir.

Sonra biz onlara sadece ısrarla, olasılığı meydana getiren koşulları değil, aynı zamanda olasılığı en başta kimin yarattığını sorarız. Tesadüfün en başta varolmasını sağlayan kimdir? Bu tesadüflerin üzerine işlem yaptığı unsurlar ve koşullar kendi kendilerini mi varettiler? Yoksa onlar, onları vareden biri olmadan mı, ta en başta, varolabildiler?

Hiç şüphesiz ki Allah doğruyu söyledi: "Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar? Yoksa kendileri mi yaratıcıdırlar?" (Tür, 35)

Altı maymun ve altı daktilo örneğini veren Julian Huxley gibilerine gelince, altı maymunu ve altı daktiloyu kim yarattı peki? Daktiloyu vareden kimdi? Her parçasını ayrı ayrı bir araya getiren ve onu daktilo yapan kimdi? Maymunların hayatını milyarlarca yıla uzatan kimdi? Daktiloyu bu kadar iyi dizayn eden ve yapan kimdi ki kötü kullanımdan, paslanmadan ve kırılmadan dolayı bir problem yaşamaksızın milyarlarca yıllığına hayatta kalabildi bu daktilo? Bu maymunlara bu kağıtları kim verdi? Bu kağıtları daktiloya kim yerleştirdi? Mürekkep şeritlerini daktiloya takan kimdi? Maymunları milyarlarca yıldır bıkmadan, usanmadan, ara vermeden yazdıran kimdi? Onları yazarken kontrol eden, izleyen ve onları yazmaya zorlayan birisi mi vardı yoksa? Kimdi bu?

Eğer onun iddia ettiği gibi milyarlarca yıl boyunca uğraşan maymunlar sürenin sonunda Shakespeare'nin bir sonesini yazabiliyorlarsa bütün sonelerini yazmaları ne kadar sürerdi? Yahut bütün İngiliz şairler tarafından yazılan şiirler? Ya da dünyadaki tüm şiirler? Peki tüm insanlığın ortaya koyduğu edebiyat?

Bunun yanısıra eğer Shakespeare'in sonesi üzerinde konuşursak, milyarlarca yıl sonra bir doğru kopya oluşmuş ise trilyonlarca ve trilyonlarca hatalı, bozuk,

saçma metinler ortaya çıkmış olması lazımdır. Öyleyse aynı şekilde bu silsile içinde hareket eden mantıklarına göre trilyonlarca ve trilyonlarca sakat, yoz ve kaotik dünyaların oluşmuş olması lazımdır, bunların içinde yine sonsuz sayıda değişik canlıların, sistemlerin vs oluşmuş olması lazımdır. Nerede bu paralel gezegenler? Paralel formlar?

O yalan söyledi, doğruyu ise Allah Subhane ve Teala söyledi: “*Hükümrânlık elinde olan Allah, yücedir. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir. O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır. O, yedi göğü tabaka tabaka yaratandır. Rahmân'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Bir kere daha bak! Hiçbir çatlak (ve düzensizlik) görüyor musun? Sonra tekrar tekrar bak; bakışların (aradığı çatlak ve düzensizliği bulamayıp) âciz ve bitkin hâlde sana dönecektir.*” (Mülk, 1-4)

Dünyanın mekanik olarak sadece salt tesadüfler sonucu meydana geldiğini söyleyenlere şunlar söylenmelidir: Bu kural bariz bir şekilde senin için geçerlidir! Senin derin ve tutarlı bulduğun sözler ve teoriler, ağzından tesadüfen çıkan harfler ve yazdığın yazılarda yan yana gelip tutarlı ifadeler oluşturan kelimeler senden kazara sadır olmaktadır. Onlar, senin konuştuğların ve yazdıkların ile kendilerini ifade eder, ele verirler. Ancak işin aslında bu kelimeler bir yoklukta üretilmiş olup ne bir muayyen amaca ne de bir sona sahiptir ve hatta sen onları kasıtlı olarak bile sahipliğine almış değilsin. Ve senin aklındaki o düşünceler ve derin mülâhazalar aslında beyin hücrelerinin salt tesadüf sonucu yan yana gelmesinden dolayı oluşturdukları kimyasal reaksiyonların ve birtakım tesadüfi zincirlemelerin sonucundan başkası değildir ve sen ancak bu saçmalıkları telâffuz etmekteisin.

Peki madem senin düşüncelerin bile derin tetkik ve analizlerden sonra, sağlam kaidelerin çevresinden geçip rasyonel gözlemlerden sonra senden sadır oluyor ise ve sen bunları bilinçli bir şekilde bir amaca hizmet eden mantıklı, tutarlı, anlamlı sözler olarak ağzından çıkartabiliyor isen, senin beynini de içine alan ve senin beyninden çok daha komplike olan, muazzam derecede etkileyici ve kamil manada dizayn edilmiş kainat nasıl salt tesadüf ile meydana gelmiş olabilir! Nasıl oluyor da alemin varoluşunda asıl hamur olan tesadüf senin aklın ve fikrin için geçerli oluyor?!

Şimdi farzedelim ki bir hırsızın onun eli senin cebinde iken ve üstelik çalma eylemini yaparken yakaladın. Sonra o senin kazara meydana gelen tesadüflere inandığını anladı ve sana “Yani, aslında benim ellerim senin cebine tesadüfen girdi” dedi. Ona “Oy benim canım inanç ortağı kardeşim” mi dersin? Yoksa onu doğruca karakola mı götürürsün? Eğer biri sana bunu yapmanın sebebini sorarsa onlara nasıl cevap vereceksin? Hiçbir ahlakı ve değeri olmayan bu hırsızın

suçundan dolayı cezalandırılması için mi diyeceksin hiç utanıp kızarmadan?! Sen hangi adalet, ahlak ve değerden bahsediyorsun? Eğer ortada bir adalet olacak ise, haklı bir şekilde hakka sahip olandan o hakkın haksızca gasbedilmesi gelir. Öyleyse bu hangi haklılık ve sadece tesadüfi ve amaçsız eylemler ve oluşlar zincirinden ibaret olan bu alemde hak kime aittir ki haksız kim olsun?

Bunun yanı sıra adaletin tesis edilebilmesi için bir çeşit yasama lazımdır. Bu yasanın oluşturulabilmesi için bazı ahlak ve değerler setlerinin belirlenmesi icab eder. Ancak böylesine tesadüflerle ve gelişigüzel kazalarla malul ve mahvolmuş bir dünyadan biz hangi ahlaktan ve değerlerden bahsedebiliriz?

Birisi karşı çıkıp yasanın ve ahlaki değerlerin akıl ve görüş sahibi önde gelenler tarafından icma ile kararlaştırıldığını iddia edebilir ki bu iddia akıllara pek çok sorular getirir. Mesela bu akıl sahibi hikmetli efendiler neye icma ettiler? Onlar dünyanın tesadüfen meydana geldiğine mi icma ettiler? Ayrıca onlar buna nasıl karar verdiler? Mesela konsensüse mi vardılar yoksa en çok oy alan görüşü mü kabul ettiler? Çünkü eğer demokrasi kuralları işleyecek ise, yukarıda bahsettiğimiz hırsız ve onun kendi gibi olan üç arkadaşı birleşirse ve terkedilmiş bir çölde bir bedevinin emvaline çökerlerse onların bu bahtsız bedevinin tüm parasını gasbetme ve hatta elbiselerini bile almayı iddia etmeleri mümkün ve mantıklı görünür ve bu da bir diğer talihli tesadüf olarak kayıtlara geçer. İşte bazı şuaarsuz tesadüfler binlerce tayinden daha talihliymiş meğer!

Adalet ayrıca çatışma durumlarında da karar vermeyi zorunlu kılar. Yalnızca bevasından etkilenmemiş, kaprissiz ve önyargısız ve tarafsız bir otorite adil bir yargıya varabilir. Sadece Allah Subhane ve Teala bu kusurlardan münezzeh olduğu için adil yargıyı da yalnızca o yapabilir.

Ancak ictihad kurallarına göre hiçbir hakim hiçbir dava hakkında önce o davayı zihninde canlandırmadan yargıya varamaz. Gerçeğe ne kadar yakın bir imaj çizebilirse yargısında da o kadar gerçeğe yakındır ve bunun tam tersi de doğrudur. Hem ateistler hem de müminler insanın kendisi ve evren hakkındaki bilmediklerinin bildiklerinin yanında sıfır seviyesinde olduğunda ittifak ettiklerine göre bu kural gereği de insanın gerçeğe ilişkin bilgisi ve doğru hüküm vermesi imkansızdır ve doğru kararı verebilecek olan ise yalnızca el Alim ve el Kadir olan Allah Subhane ve Tealadır. "Hiç yaratan bilmez mi? O Latiftir, Habirdir." (Mülk, 14)

Yine aynı şekilde her şeyin sırf varolma uğruna varolduğunu, bir amacı gütmeyi ve benzeri iddiaları öne sürenlerin bu iddiaları kendi iddialarını da çürütür bir söylemdir. Nitekim onların sözleri ve kelimeleri de varolma sıfatını üzerinde taşımaktadır ki kendi iddiaları gereği kendi sözleri de amaçsız, gelişigüzel ve anlamsızdır.

Öyleyse bir ömrü bu teoriyi savunmaya ve propagandasını yapmaya adanmanın mantığı nedir ki? Eğer bir amaç yok ise farklı düşünenlere neden cevap verilir? Neden onlar herkesin angaje olduğu böbürlenmeye rakiplerinin de angaje olmasına izin vermiyorlar?

Al Masiri absürdizm ve post-modern felsefe üzerine şöyle yorum getirdi:

“Postmodern filozoflar aynı çeşit bir göndergeselliğe veya normativizme atf yapmadan ve sabitlerle malul bir adil dünya imajına sahip olmadan, varolan dünyada bir göndergesellik, normatizm, güç hegemonyası ve varoluş hali eksikliği olduğuna nasıl kani oldular? Onlar, yazmanın bir yere iletmeyeceğini bildikleri halde neden hala yazmaya devam ediyorlar? Neden onlar öylece yazmayı terketmiyorlar, düşünmeyi, ciltlerce dolu felsefi kitapları meydana getirmeyi bırakmıyorlar ve sadece varoluşlar dünyasının kesinliğine ve elle tutulabilirliğine sarılmıyorlar? Neden hala en iyi şarapları içmenin, en güzel kadınlarla birlikte olmanın, Romalıların imparatorluğun son günlerinde yaptığı gibi, nihilist paganların, nihilizmin ağırlığı altında ezildikleri zaman icra ettikleri gibi ve antik Yunanlıların adeti olduğu üzere hemcinsleriyle birlikte olmuyorlar? Kadın ve şarapta bir işlem, yokluğun ve hiçliğin mutlaklığı vardır. Postmodern sistemin buna verecek bir cevabı yok. Jacques Derrida buna cevap vermeye çalıştı. O, metafizik bir sistemin içinde varolduğunu ve diğerlerinin de kendi metafizikleri içinde varolduğunu ancak bunun farkında olmadıklarını söyledi. Bu çok saçma bir iddia çünkü sorun varolmaya devam ediyor: Bir insan sabit düşüş ve redde, yalın varoluş durumuna tav olacağına neden tüm günlerini ve gecelerini yazmaya ve kendini tüketmeye adanır ki? Sırf kendilerini yormak ve acı çekmek uğruna mı?”⁶⁰⁵ Bu insanlar ya şehvet dolu zevkleri tarafından emildiler ya da onu amaçlayıp ona doğru seyrediyorlar.

Al Masiri, Allah ona rahmet etsin, *Rihleti'l Fikriyye* adlı kitabında kendi tecrübesine binaen bunun doğru bir çıkarım olduğuna şahitlik eder ve der ki: “Arkadaşların kişisel davranış kodlarının tüm insani ve dini doğrularla sürekli çatıştığını ve son derece narsistik olduğunu farketmiştim. Belli bir seviyeye kadar narsizmi tölere edebilirim, bu onlar için verili kabul ediliyordu özellikle de intikam alıcılar için. Narsizm, yiyip bitiren topluma karşı bir öz savunma mekanizması olarak varolmaya devam etmekte. Ancak dostlarımda gözlemlediğim narsizm seviyesi aşırı derecelere varıyordu. Bunun yanında onlar kendilerine sınırsız özgürlükler tanımışlardı. Onlar işin özünde Darwinistik Nietzscheci karakterlere dönüşmüşlerdi. Onların ne Marksizm ne de diğer ahlak sistemleri ile işleri vardı. Bazıları kendi kör sınıfsal nefretlerini beslemek için Marksizme sarılmış olsalar da ortaya Marksist ahlaki değerlerle dolu bir dünya

605 Mevsûlul' Yahûd ve'l Yahudiyye ve's-Sihyuniyye, C. 1, s. 177.

ortaya çıkartma fikrinden kendilerini azade kılmışlardı. Bazılarının içine doğdukları toplumsal sınıfların onları yoğurması neticesiyle Marksist olduğunu ancak ellerinde imkân olsa karşı safta bulunan ezici ve zalim baskıcı düzene katılmaya can atacaklarını, Marksizm'i sonsuza dek terketmek için ikinci bir kez düşünmeyeceklerini farketmiştim. Tüm bu sebepler benim el çekmeme aracı oldu."¹⁰⁰

Evrim teorisine gelince, bu teori basit varlıkların bugünkü yaşam formlarını oluşturan kadar bir belli amacı olmadan, bir niyetleri olmadan ve bir sona varmadan evrim geçirip bugüne kadar geldiğini iddia eder.

Onlara cevaplar vermek, onların iddialarındaki kusurların altını çizmek ve bunu tartışmak bu kitabın konusu olmasa da birkaç soru sormak isterim. Eğer bir varlık bir başka varlığa doğru evrildi ise onlar bunu kendiliğinden mi yaptılar? Yoksa bu evrim sürecini tetikleyen bir başkası mı vardı? Eğer öyle ise, bu kimdi?

Şimdi şunu düşünelim. Dünyaca ünlü çok bilinen ve yıllık seri üretim yapan bir fabrika olduğunu farzedelim. Diyelim ki bilgisayar, radyo, araba vesaire üreten bu fabrikanın ürettiği her sonraki model önceki modelin de özelliklerini taşıyor olsun ve her modelin ve her ürünün de üzerinde o fabrikanın isminin olduğunu, markası olduğunu düşünelim. Bu durumda bir önceden gelen her ürünün bir sonraki senenin ürününü ürettiğini mi söyleyeceğiz ve sonraki ürünün önceki üründen evrimleştiğini mi iddia edeceğiz? Yoksa bu durum bize her modelin ve her ürünün aynı üretici tarafından üretildiğini mi söyler?

Şimdi düzenbaz bir adamın bu fabrikanın sahibine gittiğini ve ona aslında bu ürünlerin hepsinin rastlantısal yollarla ve farklı parçaların birbiriyle çarpışması ile bir araya geldiğini, bir sekansa veya üretim düzenine, amacına hizmet etmediğini o nedenle bu ürünlerin sahipliğinin sahibine veya fabrikaya verilmesinde bir farklılık olmayacağı gibi bizzat kendisine verilmesi veya verilmemesinde bir beis olmayacağını iddia ettiğini düşünelim. Şimdi soruyorum, materyalizmin, darwinizmin ve ateizmin en ateşli savunucusu olan bir hakim bile bu yalancı düzenbazın iddialarını kabul edebilir miydi?

En önemli soru ise şudur: Allah Subhane ve Teala evrimden önce ya da sonra olsun Adem Aleyhisselam'ı Cennet'de istediği zaman yaratıp dünyaya indirmeye kadir değil midir?

Bizim ile sizin aranızdaki asıl mesele onun sıfatlarını ve varlığını şiddetle reddettiğiniz Allah'a iman meselesidir. Bu, insanlığın başlangıcı ile başlayıp sonu ile bitecek olan İslâm ve küfür arasındaki çatışmanın bizzat kendisidir.

¹⁰⁰ Bel Hye Harbun ale'l İslam, s. 138.

Bu insanların sorunu, onlar hayatın kökenini ve tarihini öğrenip ellerindeki muharref İncil ve Tevrat ile karşılaştırdı ve arasındaki çelişkileri görünce bu sorunu her zaman olduğu üzere sanki bizim problemimizmişçesine bize ihraç ettiler.

b) Kısmi Dinsizlik (Sekülerizm)

Dinsizliğin bir diğer formu da kısmi dinsizliktir ki bu diğerine nazarla çok daha aldatıcı ve saptırıcıdır. Bu görüşün sahipleri dindarlıkları üzerine ısrarcıdır ancak genel toplumsal çıkarların, dini işlerin kamusal işlerden ayrılmasında olduğu inancıyla inanırlar.

Seyyid Kutub, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

“Burada temel bir olgunun ifade edilmesi elzemdir. Allah peygamberlerini kendi izni ile onlara itaat edilsinler diye göndermiştir. Onlara isyan olmamalıdır. Onların tek rolü irşad ve hitab değildir. *“Biz her peygamberi sırf, Allah’ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah’tan günahlarının bağışlamasını dileseler ve Peygamber de onlara bağışlama dileseydi, elbette Allah’ı tövbeleri çok kabul edici ve çok merhametli bulacaklardı.”* (Nisa, 64) Bu çok önemli bir oldugur. Allah’ın nebileri, iman ve nebilerin rollerini bozguna uğratmak isteyenlerin iddia ettikleri gibi kimsenin itaat etmesi ve dikkat harcaması gerekmeyen, güzel söyler söyleyen gündüz hatibleri değildir. Din pratik bir hayat rehberidir ve bunun içine tüm sistemleri, durumları, değerleri, ahlakiyeti ve ibadeti de koymak icab eder. Bu ise Allah’ın mesajının düzgün bir yürütme otoritesine ve komutlarına sadakata gereksinim duyduğunu ortaya koyar. Şüphesiz ki Allah peygamberlerini kendi izni ile ve kendi kanunları çerçevesinde itaat edilsinler diye gönderdi ki bunun sonucunda ilahi hayat tarzı kamil şekilde uygulanabilsin. Bundan dolayı Allah’ın Resulüne itaat, Allah’a itaatin bir vechidir. Hiç şüphe yok ki Allah peygamberlerini onlar sadece insanlara ahlaki değerler aşılansın ve onlara bazı ibadet ritüellerini öğretsin diye göndermiş değildir. Bu şekildeki bir dini anlayış yanlış bir anlayış olurdu ve Allah’ın peygamberleri gönderme niyetiniyle de uyumsuzdu. Peygamberlerin gönderilme sebebi, düzgün bir yaşayış tarzını ikame etmektir. Peygamberlerin insanlarla sadece konuştuğu, yollarını düzeltmeleri için nasihat ettiği ve sonra onları kendi hallerine bıraktığı bir dünya kesinlikle saygıdeğer bir dünya olmazdı. İşte tarihteki İslâm’ın doğru imajını açıklayan budur: İletilmesi gereken bir mesaj, bir rejim, bir otorite ve peygamber aleyhisselam vefat ettikten sonra şeriatı uygulayacak, anayasayı uygulayacak bir yönetim sistemi. Yalnızca böylesine bir sistem Aleyhisselatu vesselamın vefatından sonra sistemin devanmınlığını sağlayabilir, nesilden nesile aktarılması suretiyle de Allah’ın peygamber-

berini gönderme sebebinin yeryüzünde vuku bulmasını gerçekleştirebilirdi. Yalnızca böylesine bir sistem Aleyhisselatu vesselamın vefatından sonra sistemin devamlılığını sağlayabilir, nesilden nesile aktarılması suretiyle de Allah'ın peygamberini gönderme sebebinin yeryüzünde vuku bulmasını gerçekleştirebilirdi. Kendisine İslâm adı verilebilecek veya İslâmi inancı temsil ettiği iddia edilebilecek başka bir sistem ise mevcut değildir. Gerçek formuna veya kabul ettiği sisteme bakılmaksızın, herhangi bir hakiki İslâmi düzenin hakiki karakteristiği, İlahi yaşam tarzını tümüyle kabulüdür ki bu da her şeyi Allah'ın şeriatine götürmesi, Allah'ın mesajından bize ne getirdi ise tüm bu konularda Allah'ın nebisine itaat etmesi ve uluhiyetin sadece ve kamilen Allah'a ait olduğunu kabul etmesidir. Bu, iltizam gereği olarak yasama da dahil olarak teşrinin sadece Allah'a ait olduğunu, egemenliğin sadece Allah'a ait olduğunu açığa çıkartır. Bunun önemli bir sonucu ise hiçbir konuda tağutlara başvurmamaktır, gerek önemli gerek önemsiz bir konu olsun. Hayatın seyri içinde önüne çıkan konularda referans noktası istisnasız bir şekilde her daim Allah ve onun resulü aleyhisselam olmalıdır.”⁶⁰⁷

Bu kısmi ve tarafsız dinsizlik genellikle din ve devletin birbirinden ayrılması olarak tanımlanır. el Masiri diyor ki: “Hem Doğu’da hem de Batı’da sekülerizmin en yaygın tanımlarından bir tanesi devlet ile kilisenin birbirinden ayrılmasıdır. Bu tanımın gerçek anlamı ise “Dini kurumlar ile siyasi kurumların ayrışması sekülerleştirme faaliyetlerini siyasi ve belki de ekonomik alanlarla sınırlandırırken diğer insani eylemleri bunun dışında tutar. Bunun işaret ettiği tek şey tarafsız dinsizliktir”⁶⁰⁸

Bu çeşit bir dinsizlik Batı toplumu için çok daha kabul edilebilirdir. Hristiyanlar için pazar günü kiliseye gidip rahibin huzurunda günah çıkarttıktan sonra günlük hayatlarında yasalara, anayasaya, ekonomik kurallara ve uluslararası anlaşmalara bağlılıklarına devam etme hususunda bir sorun yoktur. Onlar bu durumun “Sezar’ın hakkını sezara rabbin hakkını rabbe verin”⁶⁰⁹ dediğini iddia etikleri İsa Aleyhisselam’ın öğretileri arasında bir tenakuz yarattığına inanmazlar. Müslümanlar için ise bu durum kesinlikle kabul edilemez olmanın ötesinde bir şirk olarak kabul edilir. Bu noktayı daha sonra ele alacağız inşallah.

Bundan dolayı kısmi dinsizlik diye bilinen olgu onların çarpık Hristiyan ideolojileri ile uyumluluk arzederken aynı zamanda onları kilise kurumunun zulmünden ve egemenliğinden özgürleştiren pratik bir çözümdür. Bu durum

⁶⁰⁷ Ft Zâh Kur’an, c.2, s. 695-696

⁶⁰⁸ Mevâhibü Yarıd ve'l Yahudiyye ve'l-Sihyuniyye, C. 1, s. 123.

⁶⁰⁹ Sayıtlı Kütübün İb. Aleyhisselam’a atfedilen bu sözün kilise tarafından naasî anlaşıldığı ile ilgili çok değerli hadîslerini okumanızı tavsiye ederim. İlgili sözler için bkz. Mevâhibün Fikriyyetün Muasirinün s. 11-13 ve 43-46

Müslümanlar için söz konusu olduğu zaman ise bu onları kasrı olarak toptan sekülerizme ve dinden mutlak ayrılmaya götürür.

Ortaya çıkan soru şudur: Kısmi dinsizlik, ilk çıktığı gibi kısmiliğini korumaya devam etmekte midir? Yoksa o bu süreci çoktan geçip de çok daha ciddi bir boyuta mı erişti? el Masiri , Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

“Sekülerizmin ideolojik, siyasal ve ekonomik alanlara sirayet etmesi ve hızla sosyal bir fenomene dönüşmesi ile birlikte dinin ve devletin ayrışmasını ve de beraberinde derin bir yapısal dönüşümü ve yeni bir sosyal organizasyon sürecinin oluşumunu müşahade ettik. İşte kısmi dinsizlik (ki Batı sekülerizminin ilk gelişme evreleri ile alakadardır) bu yeni dalga sekülerizmin etkisi karşısında düşüşe geçmeye ve marjinalleşmeye başladı. Yeni dinsizlik akımı olan mutlak sekülerizm, tüm formal tanımları ve kısıtlı entelektüel anlamlandırmaları aşır kamusal alanla özel alanı bölen çizgiyi de yok etti. Tüm medya, eğitim ve eğlence kurumları ile seküler modern devlet insanoğlunun bilincine hücum etti, rüyalarına sızdı, çekirdek ailelerin fertlerinin birbiriyle olan ilişkilerini bile kontrol edip bunları yönetmek suretiyle özgür ve ayrık bir hayat görüşüne veya entiteye asla yaşama şansı tanımadı. Böylece din ve devletin birbirinden ayrılması konseptinin yerini devletin dini kontrol etmesi gerçekliği aldı.”

el Masiri Sosyalist ve Kapitalist Batı’da kısmi sekülerizmin gelişimine dair detaylar verirken şunları bize hatırlatıyor:

“Ancak işler, bu süreç ivmelenerek hızlanmaya başlayınca ve tepe noktasına da 1960’ların ortasında ulaşınca toptan değişti. Bu dönemde seküler devlet iyiden iyiye güçlenip kendisini hayatın tüm detaylarına kadar motif gibi işlemek suretiyle Thomas Hobbes’un Leviathan’ına dönüştü. Bu devletin güvenlik aygıtları dış düzenin yönetimini sağlarken eğitim aygıtları ise hem toplumsal hem bireysel yapılanmalardaki iç kurumların üzerinde denetim kurdu. Medya ve eğlence kuruluşları günden güne artan bir şekilde insanların hayatlarına daha çok müdahil olmaya başladıkça Leviathan’ın birer kolu oldular ve seküler devletin araçları haline geldiler. Sekülerizmin boyutu ta ki ekononmi ve siyaset alanlarının sınırlarını aşır felsefenin alanına dahil oluncaya kadar genişledi. Buradan bilinç ve vicdan alanına sirayet ettikten sonra son raddede insanoğlunun gündelik hayat kodlarının bir parçası haline geldi ve getirildi. Diğer bir deyişle insanoğlu tamamen rasyonelize edildi ve hem içsel hem dışsal olarak uysallaştırıldı. Bundan dolayı aşkın göndergesellik veya normativizmden eser dahi kalmadı. Bunun yerine hayatın her alanı kendi insandışı ve özgür normativizmini yarattı. Hristiyan ve humanist değerlerin kalıntıları aşağılandı, Nietzsche’nin söylediği üzere “Tanrı Öldü” ve bunlar olurken yapısalcılık ve postmodernizm gibi insanın aşkınlığını reddeden insandışı felsefeler türedi.

Aynı şey sosyalist sistemin de başına geldi. Aşkın göndergeselliği ve içsel göndergeselliği birbiriyle dengelemek yerine Sovyet Devleti ve Sovyet Partisi, medya ve eğlence sektörü tamamiyle bilimsel sosyalizme odaklandı ve bununla en temel aktör olarak yönetici sosyalist elit hedef alındı. Madde/doğa ilişkilerinde Batı'yı yakalamak en temel amaç ve ilgi alanı haline geldi. İnsan rasyonalize olup ehilleştirildiği zaman ise insanın aşkın mutlak değerler ile olan iç bağlantıları erimeye ve yok olmaya başladı ve bu insan yok olana, Tanrı ölene ve rölativite ile faydacılık hakim oluncaya kadar devam etti.

Zincirleme reaksiyon devam etti. İnsanoğlunu tamamiyle doğa yasalarına boyun eğdiren ve onu varoluş durumunun ve rölativizmin girdebuna tamamen batıran bir reaksiyon haline dönüştü. Aslına bakılırsa kapsamlı dinsizlik ve kısmi dinsizlik arasındaki fark, aynı konseptin içindeki farklı tarihsel süreçlerin arasındaki farktır. Bundan dolayı bu ikisi aynı zincirin içindeki halkalardır.

Kısmi dinsizliğin birbirini takip eden ilk halkaları sadece ekonomik ve siyasal alanlarla sınırlıydı. Bu etapta insan hayatında ve toplumsal hayatta mutlak Hristiyan ve insani değerler ile devlete aynı anda hala yer bulmak mümkündür ve medya ve eğlence sektörü de insan hayatının tüm evrelerini sömürmeye cesaret edemeyecek kadar zayıftır. İnsani ve/veya doğal/materialist normativizm de mevcudiyetini koruyabilirdi.

Bu süreç son evrelerine doğru ilerledikçe ise medya ve eğlence sektörleri güç kazanmaya başlar. Bu kazanım onları her bireye hem içsel hem dışsal olarak ulaşmaya muktedir kılar. Bir sonraki aşamada sekülerleştirme/dinsizleştirmenin etki alanı artıp mutlak değerlerin alanı azalmaya ve yok olmaya yüz tutunca insan marjinalleştirilir ve ahlaki rölativizm sonrasında ise bilişsel rölativizm hakimiyetini ilan etmeye başlar. İşte bu aşamada artık kapsamlı dinsizlik kendi sancığını göndere çekmiştir.”

İlhad'ın iki formu: İnkâr ve Ta'til

Bir kimse mülhîd (Ateist) kelimesinin Allah'ın varlığını inkar eden kimselere verildiğini düşünebilir. Ancak bu doğru bir çıkarım değildir. Mülhîd kelimesinin önemi ve kapsamı bundan çok daha geniş ve büyüktür. Mülhîd kelimesinin Arap dilindeki gerçek karşılığı şudur: bir şeyden sapan kimse. Dinde mülhîd olan kimse ise onu eleştiren veya ona meydan okuyan kimsedir.⁶¹⁰

İmam Kurtubi, Allah ona rahmet etsin, şöyle yazmıştır:

⁶¹⁰ Müccen el Wasiit Arapça'dan Arapça'ya sözlükde lahd kelimesi " istenilen yoldan sapma" ve dinde lahd ise " onun eleştirisini yapmak" ve mülhîd ise "dini eleştiren ve ondan sapan kimse" olarak tanımlanmıştır. S. 817

"Esmaul Husna Allah'a aittir, öyleyse O'na bunlarla tevessülde bulun ve onun isimlerine karşı ilhada sapanlardan uzak dur. Onlar tüm bu yaptıklarından dolayı yakında cezalandırılacaklardır." (Araf, 180) Ayetinin kapsamı altına iki konu girmektedir.

Birincisi, ilhad arzulanana amaçtan yüz çevirme, uzaklaşma, ve onu terketme-
dir. Misalen biz deriz ki "Filan kimse dinden ilhad etti." Bunun yanısıra el lahd, ki anlamı mezardır, aslı itibariyle alhada fiilinden türemiş olup anlamı ise mey-
letmektir. Nitekim o mezarda bir yöne doğru meylettirilmişdir.

Ayetteki kelime orijinal olarak iki şekilde okunmuştur: yuhiduun ve yelhi-
duun.

İlhad 'ın üç formu vardır. İbn Abbas ve Katade'ye göre İlhad Allah'ın isimlerini
değiştirmek olabilir. Bu, müşriklerin yaptığıdır. Onlar Allah'ın isimlerini de-
ğiştirdiler ve kendi tapacakları putlarına bu değişmiş isimleri verdiler ki al Lât Al-
lah'tan, el Uzza el Aziz'den ve Menat ise el Mennan'dan türetilmişti. İlhad, ayrıca
Allah'a ait olmayan bir isim Allah'a verildiği zaman yahut Allah'a ait bir isim
ondan iptal edilip reddediliği zaman da vuku bulur. Bir cahil kimsenin Allah'a,
O'ndan varid olmayan isimler veya davranışlarla yakarıştta bulunması bu ilhadın
bir türüdür.

İkinci olarak, Teşbih niyetiyle Allah'a yakıştırmalarda bulunmak veya Ta'til
niyetiyle onun sıfatlarını reddetmektir. Müşebbihe fırkası Allah'a, Allah'ın ken-
disine atfetmediği sıfatları atfetmiş, Muattıla (ta'til yapanlar ise) Allah'ın kendi-
sine atfettiği sıfatları reddetmiştir. Bundan dolayı hak ehli olan kimseler der ki:
bizim dinimiz vasat üzeredir, teşbih ve ta'tilden uzaktır."

İmam Kurtubi'nin da belirttiği gibi Ta'tilci sekülerler Allah'ın bazı isim ve sı-
fatlarını reddetme yoluna gittiler (Mesela Allah'ın el Hakem ismini ve bununla
birlikte gelen O'nun hüküm koyma sıfatını iptal ettiler) ki bu bir ilhaddir. Allah
Subhane ve Teala der ki:

"Hakkında ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyin hükmü Allah'a aittir. İşte bu,
Rabbim Allah'tır. Yalnız O'na tevekkül ettim ve ancak O'na yöneliyorum." (Şura, 10)

Nesai tarafından rivayet edilen ve el Elbani, Ebu Şureyh el Hani ibn Yezid ta-
rafından tashih edilen hadise göre, Nebi Aleyhisselatu vesselam'a halkıyla birlikte
gelince Nebi Aleyhisselatu vesselam onların Ebu Hakem künyesini kullandık-
larını işitti. Nebi aleyhisselam sonra onu çağırıp şöyle dedi: "el Hakem Allah'tır
ve el Hüküm ise O'na aittir." Sonra ona "Neden sana Ebu Hakem künyesi verildi?"
diye sordu. O da dedi ki: "Halkım kendi arasında bir anlaşmazlığa düştüğü vakit
bana danışır ve ben de iki tarafın da razı olacağı bir hüküm veririm." Nebi
Aleyhisselam "Ne kadar güzel" diye cevap verdi. Sonra şu soruyu sordu: "Hiç

evladın var mı?" Hani' şunu söyledi: "Şurayh, Abdullah ve Müslim, ibn Hani var" Nebi Aleyhisselam sordu: "En büyükleri hangisi?" "Şurayh" dedi. Nebi Aleyhisselam sonra ona "Öyleyse sen *ebu Şurayh'sın*" dedi, o ve çocukları için dua etti.⁶¹¹

Mahlukat da hüküm ve emir de Allah'a aittir. Allah Subhane ve Teala dedi ki: "Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratan ve Arş'a kurulan, geceyi, kendisini durmadan takip eden gündüze katan, güneşi, ayı ve bütün yıldızları da buyruğuna tabi olarak yaratan Allah'tır. Dikkat edin, yaratmak da, emretmek de yalnız O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı yücedir." (Araf, 54) Bundan dolayı her kim mahlukatın Allah'a ait olduğuna inanır ancak onun emrini ve hükmünü reddederse o, Allah'ın sıfatlarından bir tanesinde ta'tile gitmiş olur ki bu onu bu açıdan mülhid yapar.

Her kim Allah'ın sıfatlarından bir tanesini reddederse ve bu sıfatı Allah Subhane ve Tealadan başkasına verirse bu onu, yaptığı amel ister eski putperestlerin amellerine ister modern ateistlerin amellerine benzesin hem mülhid hem müşrik yapar.

Bu noktada okuyucunun benim, Şehid inşallah Seyyid Kutub'dan biraz uzun ancak son derece önemli bir noktada atıf yapmama izin vermesini niyaz ediyorum. Şehid Kutub dedi ki:

"Bugün Allah'ın birliğine inandığını ve ona boyun eğdiklerini söyleyen birçok kimse tarafından putperestliğin farklı formlarının icra edildiğini görüyoruz. Bu pratikler Kur'an ayetlerinde betimlenen "paganlığın aşamalarını" görmemizde önemli örnekler olarak karşımıza çıkıyor. Bugün, insanlar "ulus," "anavatan" "halk" veya diğer isimlerle isimlendirdikleri hayalet putları birer Rab olarak müşerref kılıyorlar. Bunlar, eskilerin put olarak taptıkları saçma şekillerin bugün şekillerinden arındırılmış hallerinden başkası değildir. Aynı eskilerin ittiba edildikleri gibi bugünkü tanrılar da aynı şekilde Allah'ın özelliklerinden bir kısmı kendilerine atfedilmek suretiyle kendilerine ittiba edilen ve çocukların da kendilerine ittiba edilmesinin öğretildiği modern putlardır. Bugün bu putlara tıpkı eski putlara tapınaklarda kurbanlar sunulduğu gibi, çeşitli formlarda kurbanlar sunulmaktadır. İnsanlar Allah'ın kendi rableri olduğunu kabul ediyorlar, bu doğru. Ancak daha sonra onun emirlerini ve yasalarını terk ediyorlar, kendi putlarının ve ilahlarının ileri sürdüğü emir ve gereklilikleri ise kutsal sayıyorlar. Bunun uygulanmasına gelince, Allah'ın kanunlarına başkaldırılıyor ve hatta topyekün gözardı ediliyor. Eğer cahiliye toplumunun bu son dönem uygulamaları bile putperestlik sayılmıyor ise putperestlik artık nedir? Putlar

611 İbnü'l Gaiy, s. 355.

daha nasıl ilah edinilir? İnsanların evlatları artık daha nasıl kurban edilir? Hiç şüphesiz eski paganizm Allah'a karşı daha nazikti. Onlar çocuklarını, hasatlarını, meyvelerini ve kurbanlarını bazı putlara sunarlardı ki Allah'a daha yakın olsunlar. Bugünkü cahiliye ise kendi putlarının emirlerini Allah'ın emirlerinden daha üstün bir noktada tutuyorlar. Hiç şüphesiz yok ki modern putperestlik Allah'ın emirlerini toptan reddetmektedir.

Paganlığı, putperestliği eğer putlara ve heykellere sahip olma, onlara rabmişçesine ibadet etme, onlara yönelip dua ve ibadet etme, onlardan istianede bulunma gibi salakça eski paganlık formuna indirgersek sadece kendimizi kandırmış oluruz. Şimdiki toplumda sadece paganizmin ve paganizmin tanrılarının şekli ve formu değişti ve bununla beraber ibadet ritüelleri daha karmaşık hale getirildi, farklı başlıklar altında sunulmaya başlandı. Tüm bunların gerisinde ise paganlığın özü değişmeden sabit kaldı. Bu gerçeği asla gözden kaçırmamalıyız.

Allah- Şanımda sınırsızdır- insanoğlunun ahlakı ve iffeti korumasını, münasib giyinmesini ve kıymetli bir hayat sürmesini açıkça emreder. Ancak "anavatan" veya "üretkenlik" kadınların kendi güzelliklerini ifşa ederek dışarı çıkmalarını, makyajlara bürünmelerini ve pagan Japonya'da bir zamanlar geyşaların yaptığından farklı olmayarak otellerde hostesler olarak çalışmalarını emreder. Bu insanlar hangi ilahın emirlerini takip ediyorlar? Onlar Allah'ın emirleri doğrultusunda mı hareket ediyorlar? Yoksa uydurma tanrıların mı takip ediyorlar Allah Subhane ve Teala insanlara iman çerçevesinde bir araya gelmelerini ve bu şekilde bir toplum oluşturmalarını emrediyor. Ancak "milliyetçilik" ve "anavatan" ise din bağının tamamen erozyona uğratılmasını ve bunun yerini ırk ve ulusun almasını emrediyor. Şimdi insanlar Allah'ın istediği doğrultuda mı hareket edecekler yoksa ona şirk koştukları bu tanrıları mı memnun edecekler? Aynı şekilde Allah kendi hükmünün uygulanmasını istemektedir ancak tek bir insan veya bir grup insan ise bu isteği reddedip yasama ve yürütme yetkisini kendilerinde görmekte ve insanları bu yasalara uymaya zorlamaktadır. Şimdi insanlar hangi emirleri takip etmelidirler? Allah'ın kanunlarını mı yoksa onların sahte ilahlarının mı?

Tüm bunlar bugün faaliyet gösteren tümel dünya düzeninin örneklerinden başkası değildir. Bu örnekler yayılmakta olan paganizmin ve eski pagan dünyasında tapınılan heykel ve putların yerini almış modern putların hakiki doğasını gösteren örneklerdir. Bizler, pratiklerin ve biçimlerin değişiminin bizleri putperestliğin ve cahiliyenin hakiki doğasını görmekten alıkoymasına asla izin vermemeliyiz. Kur'an, paganizmin eski saf formunu ve açık cahilliği savunanlara itiraz eder. Kur'an onların akıllarına hitab ediyor ki onlar uyudukları uykudan

gerçekliğe uyanabilsinler. Allah bu çeşit paganlık hakkında yorum yapar ve paganlığın insanlığı nasıl yozlaştırdığını anlatır. Allah Subhane ve Teala der ki: "Hiçbir şeyi yaratamayan, kendileri yaratılan şeyleri Allah'a ortak mı koşuyorlar? Halbuki onlar (edindikleri ilâhlar) ne onlara yardım edebilirler, ne de kendilerine yardım edebilirler." (Araf, 191-192)

İbadet edilmeyi hakkeden yalnızca ve yalnızca Yaratandır, Allahlıdır. Onların Allah'a şirk koştukları ise hiçbir şey yaratamazlar. Hiç şüphe yok ki onların kendileri yaratılmıştır. Öyleyse onlar nasıl olur da ilah seviyesine çıkartılabilirler? Nasıl olur da onlar bu putlara kendilerini ve evlatlarını adayabilirler? Güç ve otorite Uluhiyetin en önde gelen sıfatlarından birisidir. İbadet edilmeyi hakkeden ise yalnızca kullarını destekleyebilen ve onların kendi gücüyle koruyan Allahtan başkası değildir. Onların iddia ettikleri tüm ilahları ise güçsüz, kudretsiz ve otoriteden yoksundur. Onlar kendilerine dahi yardım edemiyorken kendilerine ibadet edenlere nasıl yardım edebilirler? Onlar nasıl Allah'ın ortakları olarak davranılmayı hakkedebilirler?!⁶¹²

Eğer insan zihnine bu varolan hakikati değerlendirme seçeneği verilmiş olsaydı o asla bunu kabul etmezdi. Ancak insanlığı cahiliyeye döndüren, onların Allah'a ortak edilenlerin kendilerinin yaratılmış olduklarını, bir şey yaratamayacaklarını, onlara yardım edemeyeceklerini ve kendilerine dahi yardım edemeyeceklerini söyleyen Kur'an'ın nuzulünden 14 asır sonra cahiliyenin⁶¹³ yeni formunu uygulamaya sokmaya iten ancak insanın hevasıdır.

612 Fizikalî Kur'an, C. 6, s. 248-249

613 Bazı çevreler Şehid Kutub'u, Allah ona rahmet etsin, günümüzdeki toplum için cahiliye toplumu ifadesini kullandığı için onları tekfir etbini iddia ederek suçladılar. Bir toplumu cahiliye toplumu olarak tanımlamak onları tekfir etmeyi zorunlu kılmaz. Cahiliye, bir toplumda belâni akıdeden sapmışlığa işaret eder. Sahih-i Buhari'de rivayet edilen bir hadisi şerifte Nebi aleyhisselatu vesselâm'ın Ebu Zer'i, Allah ondan razı olsun, kölesine bağınıp onun annesi hakkında kötü söz söylerken duyduğu rivayet edilir. Bunun üzerine Nebi aleyhisselatu vesselâm ona "Sen yoksa onun annesi hakkında kötü konuşarak mı ona hitab ettin? Hiç şüphe yok ki sende hala cahiliye kalıntıları var!". Buhari bu hadisi de rivayet ettiği bab'ın dinden çıkarmayan cahiliye günahları babı olarak isimlendirmiştir. İlginç olan ise modern toplumların durumu, rejimleri vb cahiliye sistemleri olarak tanımlayanlara yönelik tekfirci ve harici yaftası, Büyük Cihad Davası'nda Şeyh Ömer Abdurrahman'a (Allah onu esaretten kurtarsın) Mısır kamu yargıcı tarafından itham edilen suçlamalarla birebir aynıdır ki Şeyhin efsane savunması daha sonra "Cihad Müdafaaası" olarak kitaplaştırılmıştır. O bu kitabında demiştir ki: "Yargıcı dedi ki: Günümüzdeki Müslüman toplumları cahiliye toplumu, kafir toplum olarak yaftalayıp onların küfür kanunları ile yönetildiğini iddia etmek yanlış, haddi aşan ve Rahman'ın şeriatine aykırı iddialardır.

Hayretler doğrusu, hayret... İnsanları hakkı ve doğru düzü söylemekle suçlayanlara..Anlaşıyor ki savcılığın nazarında doğruluk yalan, adalet zalim, gerçek ise suç olarak telakkî edilmektedir. Acaba İslâm Şeriatı bugünkü kanunların Allah kanunlarına uygun olduğuna dair bir şey söylemesi nedir ki bu iddianamenin sahibi bundan başkasını savunulara Allah'ın şeriatına muhalefet eden caniler desin?

Fıskadık olduğun (!) iddia eden ve zalim olmadığını söyleyen mahkeme heyeti, doğruyu söyleyin, sözü yerinden sapıp tahfifta bulunmayın... Bu kanunumuz neye göre ve ne ile idare olunmaktadır? Şu anda çağımızdaki İslâm topluluklarında hangi kanunlar uygulanmaktadır?...

Canıyemeyi güvenilr (!) doğru sözlü mahkeme!.. Siz, canılığı savunmayan ve hiç de bunu arzu etmeyen ve Allah'ın şeriatına aykırı davranışlar (!) söyleyin. Allah'ın şeriatı içkiyi serbest mi ediyor? Allah'ın şeriatı faizi serbest kılıp onu yemeyi serbest mi kılıyor? Bu gibi emir ve yasakları olduğu kanun; hepimiz ruhbanları, kahinleri, uşakları ve yardımcılar olup uyguladığınız kanun, şeytan'ın Allah'a isyanının kanunudur. Bu kanununuz, Allah'ın kanununa karşı bir başkaldırı ve inkar kanunudur. Güneşi gördüğün halde ancak ya inatçı veya aklından zoru olanlar çıkar eder. Şar öyle demiyor mu?

Alge güneşin ışığına çapaktan

Alge neyinenin tadını hastalıktan inkar eder.

Bundan dolayı insanlık bugün eskiden durduğu pozisyona yeniden geçmiştir ve yeniden Kur'an tarafından hitab edilmeye muhtaçtır. İnsanlık bugünkü haliyle yeni cahiliye'den kurtarılmaya ve İslâm ile yeniden tanıştırılmaya muhtaçtır. İnsanlık bugün onu karanlıktan aydınlığa çıkartacak, kalbini ve aklını yeni putperestlik ve paganlıktan kurtaracak birine muhtaçtır. İslâm dini bunu ilkinde yapmayı başardı ve insanlığın şimdi içine tamamen batmış olduğu budalalıktan yeniden kurtarmaya muktedirdir."⁶¹⁴

Kutub, Allah rahmet eylesin, şunları da yazdı:

"Allah'tan başka ilah olmadığını belirten "La ilahe illallah"ın zıddı olan şirk, hayatın hiçbir meselesinde, Allah'ın buyruğuna dayanmayan ve hiçbir konuda Allah'ın dininin emirlerini benimsemeyen her sistem ve her vaziyet şirk halidir. Şirkin ortaya çıkabilmesi ve gerçek anlamıyla tebarüz edebilmesi için kulun hayatının birçok konularında Allah'ın dinine bağlı olup da bazı konularında Allah'tan başkalarının emirlerine bağlı olması kafidir. İbadet ve ameller ise kulluğun birçok çeşitlerinden sadece birisidir. Bugün beşeriyetin günlük hayatında karşılaştığımız örnekler en derin yönleriyle bize şirkin mahiyeti ile ilgili şümüllü bilgiler vermektedir bize.

Tek, bir Allah olarak Allah'tan başkasını tanımadığını söyleyip de abdest, namaz, oruç ve hac gibi dinin emirlerini yerine getirdiği halde... Siyasi, içtimai ve iktisadi konularında Allah'tan başkasının koyduğu hükümlere bağlananlar... Değer ölçülerinde ve hükümlerinde Allah yapısı olmayan düşünceleri ve fikirleri benimseyenler... Geleneği, ahlaki, adet ve alışkanlıkları itibariyle, giyindiği kıyafeti ve elbiseleriyle bir takım insanları tanrı tanrıcasına onları icra ettikleri kılık ve kıyafetlere girip, modalarına uyan ve Allah'ın şeriatının yasakladığı şekillere bürünenler... Evet bunlar şirkin alasını işlemektedirler. Bütün gerçekleriyle birlikte söyledikler "Şahidlik ederim ki Allah'tan başka ibadet edilmeyi

Sözümüzün sonunda, birçok insanın aklına gelmeyen bir gerçeği açıklamak istiyoruz: Toplumlardan herhangi birisine, Allah'ın hükümlerinde başka hükümlerle idare olunduğundan dolayı cahiliye toplumu demek, bu toplumun fertlerinin kafir olduğu anlamına gelmez. Hayır, bu tabir o kanunların uygulanmadığı "Dar'a" verilen isimlerden dolayı söylenmiştir. Çünkü orası artık küfür kanunlarının hakim olduğu ve uygulandığı bir yerdir. Veleki ki orada binlerce, milyonlarca Müslüman yaşamış olsa bile... İşte, Mekke, Allah resulü aleyhisselatu vesselam'a nâslet inoktan ve hicretten önceki hali. Buradaki toplumun içinde insanlığın en hayırlısı, Efendisi aleyhisselatu vesselam ve arkadaşları Allah onlardan razı olsun, muhacirin itiklen ve İslâm'ın öncükleri olduğu halde Mekke'nin konumu cahiliye idi. İşte, hepinizin bildiği tanhi hadise, riddet vakası. Bir de bakıyorsunuz ki Ebu bekir es Sıddık ve tüm ashab, Allah onlardan razı olsun, zekatın farz olduğunu kabul ettikleri halde vermek istemeyenlere karşı harb ilan etmekte tereddütsüz ittifak ediyor. Ve zekat vermek istemeyenleri mürted olarak nitelendiriyorlar. Bu savaşlar İslâm tarihinde "ru rubu riddet", dinden dönme savaşları olarak bilinir. Çünkü işledikleri fil mürtedlerin işledikleri fil idi.

Fakat bu toplulukların içinde bulunan fertlerden birisine bizzat mürted demek mümkün değildir. Ancak böyle birisi Allah'ın emirlerine as ommet kuldur. Müslüman olduğunda şüpheye yer yoktur. Ümmetin selefi olsun, ondan sonrakiler olsun bir fırkaya batıl inanç sahibi olduğunu söylemekte bir fırkada belli birine kafir demek arasında fark olduğunda ittifak etmişlerdir. Mesela ümmetin fukahası "el cühemmiye" İslâm dairesinde olan bir fırkadan belli birine kafir demek arasında fark olduğunda ittifak etmişlerdir. Fakat buna rağmen hiç kimse onlardan herhangi birini kâfir olarak sabit olmadıkça tekfir etmemişler. Ancak bu gibi bir durumdan önce böyle bir ferdin Müslüman olduğuna hükmedilir. Selefi salihinin bu konuda telif ettiklen akide kitaplarına birazcık olsun bakan bile bunu bilmekteyken, acaba güvenlik mahkemelerinin idari gâffet içinde mi yüzmektedirler? Yoksa Allah'ın hükümlerini, efendilerinin çıkarlarını korumak için gönüllü bir seferberliğe mi girmek istiyor?

hakeden ilah yoktur” kelime-i şehadetin zıddını yapmaktadırlar. İşte günümüzdeki insanların çoğunun yanıldığı noktalardan birisi budur. Hiç aldırmaksızın bu söylenenleri yapıyorlar ve yaptıkları şeylerin de bir nevi şirk olduğunu, eski müşriklerin yaptıkları şeylerden farklı olmadığını bilmiyorlar.

Put... Hiçbir zaman o ilkel ve basit şekilde olmaz. Dikilen heykeller biçiminde olması şart değildir. Put, putlaşmak isteyenlerin arkasına gizlendikleri birer işaret ve alametten başka bir şey değildir... Onlar insanları kendilerine kul köle yapmak için, o dikili putların arkasına sığınır ve onun gerisinden kendi buyruklarını rahatça yürütürler. Hiçbir zaman için bir putun konuştuğu, duyduğu ve gördüğü görülmemiştir. Ancak putların arkasına gizlenmiş olan rahipler ve mabet bekçileri mırıldanarak etrafında onun adına dualar okur ve bereketler dağıtan muskalar asarlar. Sonra da kitleleri ezmek ve kölesi, kulu haline getirmek istediği kimselerin adına o putları konuştururlar.

Herhangi bir yerde ve herhangi bir zamanda idarecilerin ve kahinlerin adına konuştukları ve Allah'ın izni, müsaadesi olmaksızın hükümler koydukları ve vazettikleri, hareket ve işlemler yaptıkları şeyler ortaya sürecek olursa... İşte bu ortaya sürülen şey tabiatı, mahiyeti ve vazifesi itibariyle putun ta kendisidir.

Bir yerde bunlar arma olarak “ırkçılığı” mı seçiyorlar? Bir yerde arma olarak “vatani” mi çıkarmak istiyorlar? ” Halkı” mı kendilerine bayrak olarak yapmak istiyorlar veya “bir sınıfı” mı kendilerine işaret olarak yükseltiyorlar?... Sonra da insanlardan bu yükseltilecek armalara, şiarlara, işaretlere ve bayraklara Allah'ı bırakıp kulluk etmelerini mi istiyorlar? Halkın bu kaldırılan alametler uğruna fedakarlığa katlanmasını mı istiyorlar, malını, mülkünü, ahlakını, ırz ve namusunu bu uğurda harcamasını mı diliyorlar? Ve her ne zaman bu işaretlerin, alametlerin ve armaların isteğiyle Allah'ın kanunları ve şeriatı çatışacak olsa hep Allah'ın şeriatını onların isteğine göre yontarak şekiller vermek mi istiyorlar? Ve Allah'ın emirlerini bırakıp da o armaların, işaretlerin veya daha doğrusu bu putların, o putların arkasına saklanmış olanların istek ve emirlerini mi yerine getiriyorlar? İşte orada putçuluk, paganlık vardır. Yoksa putun mutlaka bir ağaçtan dikilmiş veya bir taştan yontulmuş olması zaruri değildir. Put, bir sistem olabilir, bir sancak olabilir, bir ekol olabilir...

Hem İslâm sadece ağaçtan ve taştan yontulmuş putları yıkmak için gelmemiştir ki... Bunca gelmiş geçmiş peygamberler silsilesi sadece bu putları yıkmak için uğraşmamışlardır ki. Yalnızca ağaçtan dikilmiş veya taştan oyulmuş putları yıkmak için tarih boyunca İslâm hareketi bunca fedakarlıkları yapmamış, bunca acı ve ıstıraplara katlanmamıştır ki...

Allah'ın dini bütün bunların iddia ettikleri gibi zayıf ve basit değildir... Şurası muhakkak ki Allah'ın dini, hayatın en küçük meselelerine, bütün teferruatına kadar şamil olan tam ve mükemmel bir hayat nizamı, doktrindir. Esas ve temelleri bir yana hayatın en ufak meselesinde dahi yalnız ve yalnız Allah'ın buyruklarına uymaktır. Ve Allah'ın başkasını kabul etmediği yegane din, İslâm dini budur...

Şirk yalnızca Allah'tan başka ilahlar olmadığını kabullenmekle bitmez, Allah'tan başka hüküm koyan Rablerin bulunmadığını kabullenmek de gerekir.

Putla tapıcılık sadece dikilen bir ağaca veya yontulan bir taşla tapınmak değil, hatta ondan daha fazlasıyla kaldırılan bayraklar, flamalar, işaretler ve bunların arkasına gizlenen güçler, nüfuzlar ve isteklerdir..

Ve işte buna göre baksın herkes kendi yurdunda en yüce hüküm ve makam kimin elindedir. Bütünü bütününe, kimin dinine bağlanmışlardır. Kimin emrine uymaktadırlar... Şayet bu konuların hepsinde hakimiyet ve emir Allah'a ait ise işte onlar katıksız olarak Allah'ın dinindedirler. Şayet bu hakimiyet ve emir Allah'tan başkasına ait ise onlar Allah'ın dininde değil hakim olan putların ve tağutların dinindedirler... Allah cümlemizi muhafaza buyursun.

"İşte bu, uyarılınsınlar, yalnız ve yalnız tek bir ilah bulunduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara bir tebliğidir."⁶¹⁵

Nebi aleyhisselatu vesselam'ın kendilerini tevhide davet ettiği ve bu uğurda onlarla savaştığı müşrik Araplar, bugün kendilerini kısmi seküler olarak nitelediren ateistlere kıyasla daha çok dini ritüellere ve bir dine sahiplerdi. Onlar Allah'a inanmışlardı ve Allahla kendileri arasında bir aracı olsun diye aracı putlar edinmişlerdi. Böylece onlar, bugün kendilerine ılımlı seküler deyip aslında Allah'ı en yüce varlık olarak tanıyan Arap müşriklerinden çok daha sefil durumdadırlar. Nitekim bugünkü ılımlı ve sınırlı sekülerler Allah'ın kendi hayatlarında bir işi olmadığını, parlamentolarının ve seçimlerin çok daha üstün, güçlü ve etkili olduğunu iddia ediyorlar.

Allah'ın varlığını toptan reddeden ateistler insanlık tarihi boyunca sayıca hep çok az olmuşlardır. Onların durumu komünizmin çöküşü ile daha da kötüye gitti. Allah'ın sıfatlarını reddeden ateistler ise her zaman batıla saplanmış insanların çoğunluğunu oluşturdular ve hem nebilerin hem de muvahhidlerin en çetin savaşları her zaman bu güruha karşı oldu.

Seyyid Kutub, Allah ona rahmet etsin, şöyle yazdı:

"İslâm Hukuku bir insanın durumunun Müslüman mı yoksa Pagan mı olduğunu anlamak konusunda İslâmi iman esasları gibidir. Hiç şüphe yok ki bu anlamda, yasa imanın bir parçasıdır yahut imanın kendisidir, nitekim o imanın tatbikine işaret eder. Bu durum birçok Kur'ani ifadede açıkça ifade edilen temel bir olgudur. İslâm dinine müntesip olanların aklındaki iman kavramı yıllar ve asırlar geçtikçe bu noktadan sapma göstermiştir. Bu amaç uğruna çokça habis araç ve metod kullanılagelmiştir. Sonuç ise, dini reddedenler veya onlara karşı çıkanlar bir tarafa, dine gerçekten azimle sarılanların çoğunun yasamanın imandan farklı olduğu düşüncesinin hasıl olmasıdır. Bundan dolayı onların kalpleri imana ısındığı kadar yasalara ısınmamıştır. Aynı şekilde onlar imanın bir kısmının veya ibadetin bir kısmının iptal edilmesini imandan çıkmak olarak saydıkları gibi yasamanın iptal edilmesinin veya eksiltilmesinin imandan çıkma vesilesi olduğunu kabul etmez hale gelmişlerdir. İslâm Dini ise yasama, ibadet ve iman arasında hiçbir ayrımı kabul etmemektedir. Bizim bugün gördüklerimiz, uzun müddetler boyunca iyi eğitilmiş bazı güçlerin etkisiyle tedrici bir ağırlıdır. Onların asıl amacı, dinin en ateşli taraftarlarının zihninde bile yasa yapma konusunun giderek zayıflatılması suretiyle yavaş yavaş kaybolmasıdır.

Putperestleri pagan olarak adlandırıp da, aynı sıfatı yaşamayı bir baskıcı yönetimden alan yahut putperestliği paganlar için kullanılabileceğini ancak teşri kaynağını vahiy dışından alan inançlar için kullanılamayacağını iddia edenler, ya Kur'anı okumamışlardır yahut İslâm'ın doğasını anlamamışlardır. Onların Kur'anı nazil olduğu şekliyle okumaları ve Allah'ın "Onlara boyun eğerseniz şüphesiz siz de Allah'a ortak koşmuş olursunuz. (En'am 121)" ayetini ciddiye almaları icab eder.

İslâm'ın varolabilmesi için egemenliğin ve hakimiyetin yalnızca Allah'a ait olması gerekir. Eğer bu temel prensip pratikte mevcut değil ise bu demektir ki tümel anlamda İslâm da mevcut değildir. Bugün İslâm'ın yüzleştiği temel sorun bazı tiranların Allah'ın otoritesini gaspetmeye çalışmaları, kendilerine kanun yapma yetkisini tanımaları, insanların hayatları, malları, evlatları ve birikimleri üzerinde belli bazı haklar ve kısıtlamalar getirmeleridir. Aslına bu durum Kur'anın bariz bir kesinlik ve eminlikle hitab ettiği, bununla uluhiyetin ve insanların Allah'a boyun eğmişliğinin arasında doğrudan bir bağ kurduğu bir konudur. İslâm'ı cahiliyeden ayıran çizgi işte budur.

İslâm'ın kendisini ikamet etmek için yaptığı savaş ne ateizme karşı idi ne de o belli İslâmi pratiklerin yerleşmesi için yapıldı. Bundan daha öte, bu savaş içtüm ve ahlaki çökmüşlüğü karşı da verilmedi. Bu savaşlar imanın ta kendisini ikame etmek için verilen savaşlar kazanıldıktan sonra verilmeye başlandı. İs-

İlâm'ın kendisini ikame etmek için yaptığı savaş hakimiyet ve onun kime ait olacağı üzerine yapıldı. Hiç şüphesiz bu savaş İslâm henüz imanı yerleştirtiyor iken ve ne yasaya ne de sosyal düzene vurgu yapıyorken Mekke topraklarında vuku buldu. Bu çabanın nihai amacı ise insanların zihnine ne hakimiyet üzerinde bir Müslüman tarafından sahiplik iddia edilebileceği ne de bir Müslümanın Allah'tan başka birisi tarafından iddia edilen hakimiyet iddiasını kabul edebileceği gerçeğini nakşetmekti. Bu temel konsept Mekke'deki bir avuç Müslüman'ın zihninde hakikaten yerleştiği zaman Allah onların Medine'ye hicret etmelerini müteakiben bunların fiiliyata dökülmesini onlar için kolaylaştırdı."⁶¹⁶

Hud Suresi'nin tefsirinde ise Kutub, Allah ona rahmet etsin, şöyle yazdı:

"Tarihin seyri boyunca İslâm ile öteki sistemler ve hak ile batıl arasındaki savaş asla Allah'ın gerçekte evrenin işlerini yürüten, onun doğa kanunlarını tesis eden Rab olduğu üzerinde cereyan etmemiştir. Savaş, insanoğlunun Rabbinin kim olduğu, bu yasaları kimin yaptığı, işleri kimin yürüttüğü ve itaatini kime edilmesi üzerinde cereyan etmiştir. Tüm renklerden ve ırlardan gelen tiranlar bu hakları kendileri lehine gaspetmek istediler. Bunları gerçek hayatta fiiliyata geçirerek insanları kendi güçlerine boyun eğdirdiler ve onları köleler haline getirdiler. İlahi mesaj, peygamberler ve İslâm savunucuları ise her daim bu gaspolunmuş hakkı sahibine iade etmek ve bu hakkın sadece Allah'a ait olduğunun bilincinde olan bir toplum tesis etmek için mücadele verdiler."⁶¹⁷

Bu kısmi dinsizlik veya kısmi sekülerizm olarak bilinen ta'til ateizm onların çeşitli ibadet formları üzerinde tefrikaya düşmelerine sebep olmuş ve bu da sonuç olarak kafa karışıklığına, hayal kırıklığına, yabancılaşmaya vesair durumlara ancak tüm bunların yanı sıra Batı medeniyetinin düştüğü hastalıklı duruma düşmelerine sebep olmuştur.

Buna mukabil tevhid ise hem eski hem de halihazırdaki Müslüman Ümmetinin kendisinden gücü devşirdiği kaynak olagelmıştır. Tevhid İslâm Ümmeti için özgürlüğe, şerefe, barışa ve önderliğe ulaşılması için bir kaynaktır. Şehid Kutub, Allah ona rahmet etsin, Filzılal'de Hud suresinin tefsirini yaparken demiştir ki:

"Bu tümelci ve kapsayıcı hayat konsepti insanlara, onların arzularına, ihtiyaç ve hevalarına hitap etmekte, onları her şeyin kendisinden istendiği ve her şeyin kendisine yöneltildiği Allah ile irtibatlı kılmaktadır. Sevilen ve korkulan varlık işte O'dur, memnuniyeti gözlenen ve gadabından kaçınılan O'dur çünkü yaratan, sahip olan ve her şeyi yapan O'dur.

616 Filzılal Kur'an, C. 5, s. 281-283

617 Filzılal Kur'an, C. 9, s. 147-148

Aynı zamanda bu konsept tüm konseptleri, standartları, değerleri ve yasaları kapsayacak bir şekilde tek bir kaynaktan fışkırarak insanoğluna hitab etmektedir. İnsanın ömrü boyunca aklına gelen veya gelebilecek her sorunun doğru cevabının sahibi O'dur.

Tüm bunları akılda tutmak suretiyle, insanın tüm varlığı mükemmel bir biçimde entegre edilmiş, bu integrasyona duygu ve eylem katılmış, iman ve pratik dışarıda bırakılmamış, yetenek ve beklenti, ölüm ve dirim, sağlık ve rızık, halihazırdaki hayat ve gelmekte olan hayat bu integrasyonda kendisine yer bulmuştur ki bu durum, insanı, yokluğu halinde çok büyük kafa karışıklıklarına gidebileceği bir durumdan da korumuştur.

İnsan böylesine karmaşıklaşmış ve giriftleşmiş ise bunun anlamı onun en iyi kıvamda olduğudur ki bu kıvamın ismi ise tevhid durumudur. Biz unutmamalıyız ki birlik Yaratıcı olan Allah için geçerli olduğu gibi tüm sonsuz boyutlarına ve durumlarına, içinde yaşayan canlıların sonu gelmez çeşitliliği ve kabiliyetlerine rağmen içinde bulunduğumuz bu evren için de geçerlidir. Tevhid ayrıca insan hayatının amacı için de geçerlidir, ki bu tüm formları ve boyutları ile ibadettir. Eğer insan kesin bir biçimde bu dünyanın gerçekliğini aramak ister ise kaçınılmaz olarak karşılaşıacağı sonuç kesinlikle budur.

İnsan tüm buudları ile mükemmel olan bu pozisyona eriştiği vakit kendisini gücünün en yüksek noktasında ve yaşadığı dünya ile en geniş manada uyum halinde bulur. Bu uyum insanın hayatının rolünü yaşamasına ve tüm çabalarının en yüce sonuçlarını hasat etmesine imkan tanır.

Bu gerçekliğe ilk Müslüman toplum tarafından ulaşıldığı zaman bu toplum insan tarihinin ulaşılması en uzaktaki amaçlarına ulaşmasını sağlayan o büyük rolü yerine getirebildi. Bu yeniden gerçekleştiği vakit, ki Allah'ın izni ile kesinlikle yeniden gerçekleşecek, o ne kadar büyük testlerle yüzleşecek olursa olsun Allah onun çok azim sonuçlara ermesine izin verecektir. İşte bu gerçekliğin en tümel formu ile başlı başına varolmuş olması karşısında direnilemez bir kuvveti hareket geçirir çünkü bu evrensel bir gücün bir parçası olup Allah'ın kendi gücü ile uyumluluk gösterir bir şekilde çalışır.

Bu gerçekliğin asıl önemi, her ne kadar önemli olsa da bizim sadece iman kavramımızı düzeltmek değil, aynı zamanda hayata uygun, düzgün ve kapsamlı bir mana katmaktır. Altını tekrar çizmeye gerek olmayan husus şudur ki bu durum yalnızca tüm ibadetlerin ve duaların kendisine yöneltildiği tek ilah Allah olunca geçerlidir. Bu, insanlığın yükselmeyi arzulayacağı en yüksek zirve, kendisiyle kemali yakalayabileceği yegane durumdur."⁶¹⁸

618 Fâzıl Kur'an, C. 9, s. 101-123, s. 264-265

Dinsizliğin Meyveleri

Dinsizlik akımının yayılmasının etkileri insanın evrene ve kendisine bakışı üzerinde, ahlaki değerleri, düşünceleri ve davranışları üzerinde yıkıcı etkiler gösterdi. Bu noktalara çoğunluğun hevasının tiranlığı (demokrasi) bölümünde değineceğim. Burada ise dinsizliğin kaçınılmaz sonuçlarından olan bazı ciddi entelektüel meyelanlardan bahsedeceğim.

Komünizmin yükselişi ve çöküşü: Sovyetler Birliği, Çin, Doğu Avrupa vs. tarafından benimsenen Marksist felsefenin yükselişi, sekülerizmin yayılmasının en önemli sonuçlarından birini teşkil etti. İnsanlık dinsiz materyalist düşünce- nin ve felsefenin yayılması sonucu ortaya çıkan çokça taşkınlığa şahitlik etti. Rusya'da komünist devletin kuruluşunu takip eden 60 yılın sonunda Sovyetler Birliği çöktü ve dünyanın ücra köşelerindeki birkaç örnek dışında komünizm bir nihayete erdi.⁶¹⁹ İnsanlığa ve özellikle de Müslümanlara tarif edilemez acı ve işkenceler yaratan bu ateist ve materyalist düşünce tüm insanlık tarafından kategorik olarak reddedildi. Bu despotik ve baskıcı rejim altında yaşayan tüm halklar bu rejime karşı isyan bayraklarını yükseltti. Halklar ondan o kadar nefret ettiler ki benim Dağıstan'da hapisanede kaldığım dönemde "komünizm" kelimesi bir kişi tarafından diğerine karşı olan nefreti, tiksinnmeyi ve aşağılamayı ifade etmek için kullanılan bir kelime haline gelmişti.

Batılı düşüncelerin zannettiklerinin aksine Komünizmin çöküşü kesinlikle Batı'nın ve onun ekonomik, siyasi ve entelektüel sistemlerinin bir zaferi olarak kabul edilemez. Onlar Sovyetler Birliği'nin çöküşünü tarihin sonuna ve Batılı değerlerin üstünlüğünün tasdik edilmesine doğru atılmış ilk adım⁶²⁰ olarak kabul etseler de gerçekte bu Allah'ın izni ile dinsiz kapitalist Batı'nın, içinden hem kapitalizmin hem komünizmin çıktığı aynı dinsizlik sisteminin çöküşüne ve inşallah ikisinin de gömüleceğine yönelik ilk adımdır.

Ahlaki ve Bilişsel Görelilik

Daha önce ifade edildiği üzere dinsizliğin yayılışı aynı zamanda ahlaki değerlerin çöküşüne, dini göreliliğe ve dinsiz toplumların dünya tasavvurunun dönüşüm geçirmesine yol açmış, insan ise tanrıtanımaz, etiksiz ve merhametsiz doğa kanunlarından etkilenen bir obje olarak görülmeye başlanmıştır. Bu ise günün sonunda Post modern saçmalığı doğurmuştur.

619 Her ne kadar 1917 Devrimi ile başlayıp 1991 yılında sona erdiği kabul edilse de, özellikle Amerika'nın başına Reagan ve İngiltere'nin başına da Thatcher'in geçmesi ile Sovyetler Birliği varoluşsal bir krize girmişti. 1975 yılında imzalanan Helsinki Nihai Senedi sırasında Sovyetler Birliğinin temel varoluşundan en büyük tavizi verdiği ve hızlı bir çöküşe girdiği düşünülürse, Sovyetler'in çöküşünün gerçekleşen kuruluşundan 60 sene meydana geldiğini görürüz. (Çeviren)

620 Müellif burada Francis Fukuyama'nın "Tarihin Sonu ve Son insan" isimli kitabına atıf yapıyor. (Çeviren)

Dini görelilik ve ahlaki değerlerin çöküşü insan üzerinde yıkıcı etkiler bırakmıştır. Dr. el Masiri, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

"Ahlaki ve bilişsel göreliliğin oranlarındaki artış insanoğlunu bir abidden işlevsel ahitçi bir insana dönüştürmekteki en etkili mekanizmadır. Aşkın ahlaki değerler yok olduğu zaman insanoğlu kendi varoluşunun merkezi haline gelir ve tek bir standardın merkezine oturur. Bu, irade gücünün yükselişini doğurur ki bu nihai model Nietzsche'nin insanıdır ve topyekün özgürlük sahibidir. İnsanlıkça icma ile kabul edilmiş ahlaki ve bilişsel sistemlerin yokluğu ve tüm insani teleolojisini aşan bir genel/doğal hukuk konsepti ise kendisi aşkınlık karşıtı olup bu sistemdeki insanın sahip olduğu benmerkezcilik onun kendisini kaybetmesine, meta merkezciliğe düşmesine ve böylece de en yaygın ve güçlü ahlak sisteminin kurbanı olmasına yol açmıştır. İnsanın ona toptan boyun eğmişliği programlanmış ahlaki değerlerin takınılmasına, bürokratik insanın varolmaya başlamasına ve cebriyye'nin mutlakiyetçi hal alarak varolmasına yol açmıştır. İşte sekülerizm de dahil olmak üzere en insandışı ve insan karşıtı panenteistik⁶²¹ sistemleri karakterize eden olgu da benmerkezcilik ve metamerkezcilik arasındaki bu gergin kutuplaşmadır."⁶²²

Dinsizliğin yükselişinin yıkıcı sonuçlarından bir tanesi de dinsizlik dininin sonuçlarından biri olan irrasyonelliğin doğuşudur. Dinsizliğin savunucuları rasyonellik adına verdikleri savaşlarını kiliseye karşı başlattılar ve sonuç olarak onu yerle bir ettiler. D. Abdulvahhab el Masiri, Allah ona rahmet etsin, anomi'yi (materyalist irrasyonelite) şu şekilde tanımlamıştır:

"Bu terim sıklıkla "yabancılaşma" teriminin eşanlamlısı olarak kullanılır ki yabancılaşma bir kimsenin kendi geldiği yerle olan ilişkisini yitirmesi ve böylece de psikolojik bozulmayı da beraberinde getiren, yolu kaybetmeye işaret etmek-

⁶²¹ Panenteizm ya da kamusal tanrıçılık, panteizmde olduğu gibi Evren'in kendisinin Tanrı olduğunu, panteizmden farklı olarak da ilk denince olan tanrının Evren ve tüm varlıkları özünden yarattığını ve Evren'e aşkın, Evren'in bilincinde mutlak ve değişmez bir varlık olarak yaşayan olduğu inancıdır. Panteizmde her şey Tanrı'dır. Panenteizmde ise her şey Tanrı'dan sudur etmiş, oluşmuştur. Ruhun tek amacı, olduğu Tanrı'ya dönmektir. Bunun da yolu tek evrensel yasa olan evrimden (tekâmül) geçmektir. Somut anlamda tanrının bütünleştiği Evrenin ve varlıkların evrim ile diyalektik olarak değiştiği ve geliştiği, gelişimini tamamladıktan sonra dönüşün yine ezeli ve ebedi olan tanrıya olacağı, bu gen dönüşte tekâmülünü tamamlayan ruhların da tanrıya kavuşacağına inanılır. Panenteizme göre tanrı hem değişmeyen (mutlak), hem de değişendir (görelî). Hem zamanın içinde, hem dışında; hem sonlu, hem de sonsuzdur. Aynı zamanda hem tikel, hem tümel, hem neden, hem sonuçtur. (Çeviren)

⁶²² Seyyid Hasan el Nedvi " Müslümanların Genilemesi ile Dünya Neler Kaybetti" isimli kitabında spiritüalizmdeki materyalizm ve ekonomik materyalizm hakkında şunları yazmıştır:

"Materyalizm hiç durmak ve tükenmek bilmeyen bir hızla insanlığın dikkatini ve her ne kadar onların ruhani filiyatları bununla çınkasa da Batı insanın iradesini emmeyi başarmıştır. (...) Karl Marks Batılı zihniyetin materyalizme batmasının ve total materyalistleşmenin bir örneği. (...) O, insanın sadece ekonomik boyutunu tanımlamış ve din, etik, zihin ve ruh gibi faktörlerin geçerliliğini reddetmiştir. Doğu'nun ruhani ağı bacağı ise temelde ruhani olup onun mistik boyutunun sınırları bazen Doğulu insanın " Allah'tan başka varlık yoktur" demesine karşılık tenyeye yükselmiştir. Batı'nın ruhu materyalizm tarafından domine edilmiştir. Onun düşünürleri yüce bir pozisyona erdikleri zaman ekonomik materyalizmle doğrudan bağı olmayan her şeyi reddedip şu nidayı yükseltmişlerdir " Seks ve açlık dışında hiçbir şey yoktur. Doğu'nun mistik insanı " Allah'ın yeryüzündeki golgesi" olarak kabul etmiştir. Bazıları bu kavramın heyecanına kapılarak " Batı Halkı" demeye girişmiştir. Bilmükabil, Batı'nın materyalizmi insana hayvani bir varışulan daha üstün bir konum vermeyi reddetmektedir." (11-128-130)

tedir. Robert Merton bu terimi biraz düzelterek ona "anomi" ismini vermiştir. Onu normsuzluğa sabitlemek yerine normlardan ayrılma olarak yorumlamıştır. Merton'a göre anomie bir kimsenin açık seçik ve sarıh olan hayat amacının yokluğu, asla ulaşamayacağı hayallere sahip olması yahut sosyal amaçların bunları gerçekleştirmek için gereken davranışsal standartlarla çatışması halidir. Misalen Amerika'da, Amerikan Rüyası diye bilinen olgu mal biriktirmektir ki "bir yatırımdan on bin servet doğar" mottosu ile etiketlenmiştir. Ancak ne var ki bu hayali gerçekleştirmeye yönelik varolan araçlar son derece kısıtlıdır. İddianın ve efsanenin aksine ortalama bir Amerikalının ne kadar çok çalışırsa çalışsın yasal yollarla bu rüyaya erişmesi mümkün değildir. Sonuç olarak bir anomie hali doğarak bu insanları sapkınlıklara, suça, uyuşturucuya yönlendirir. Onlar bu yollarla ya hala peşinde oldukları Amerikan rüyasını gerçekleştirmek yahu bu yola harcadıkları emeği ve birikimi geri elde etmek isterler.

Bu rüyanın veya ideal değerinin saçmalığını fark etmeleri de onları bu yollara saptıran etkenlerden birisidir. Tüketim odaklı toplumlarda birey genelde hümanitaryanizmin bir nesnesi ve dünyevi cenneti kazanmanın peşinde koşarken karşılaştığı kendiliğindenliğin, aşırı ve dayanılmaz baskısının bir subjesidir. Ancak, onlar bu rüyaya eriştikleri, servetlerini topladıkları ve kendilerine mutluluğu getireceğini inandıkları metalara (yazlık, yat, ev, iki araba, iki çocuk, köpek vs.) ulaştıkları zaman içsel bir boşluğa düştüklerini anlar ve ruhani kendini-gerçekleştirmeye ulaşamadıklarını fark ederler ki tüm bunlar onların yoğun mal varlıklarına rağmen vakıa olabilmektedir. Bu çeşit bir başarı mutlak surette aşkın, girift ve tümleşik insani özü yakalamak konusunda başarısız olmaya mahkumdur. Bu aşamada onlar bir anomiden ıstırap çekmeye başlarlar. Bunun bir sonucu olarak da kendi durumlarına başkaldırır ve isyan ederler, bundan sonra başarı değil başarısızlığı amaçlamaya başlar, daha önce sahip oldukları aşırı disiplinli ve başarı dolu hayatlarının aksine bohem ve varlık içinde yokluk hayatını seçerler.

Biraz daha ileri gidip bu sorunun kapsamına bilişsel boyutu da ekleyebiliriz. Normsuzluk insanın ya akıl ya da doğa/madde yoluyla bir normatizm üretmesini talep eden materyalist modellerde mevcut olan sinsi bir ihtimaldir. Gelişimin aşamaları boyunca insan, kendi zihninin bir tür göndergeselliğe sahip olmadığını farkederek ve daha çok benmerkezci bir yapıda konuşlandırılmış olduğunu anlar. Bu noktada insan materyalist rasyonalizmden materyalist irrasyonalizme iltica eder, modernizm ve moderniteden, postmodernizme iltica eder. Normsuzluk hiç şüphesi postmodernizmin özüdür.⁶²³

Seküler felsefelerin ve trendlerin ciddi sonuçlarından bir tanesi, onların Darwin'in teorisinden ciddi şekilde etkilenmiş olmalarıdır. Onlar Darwinizmi sa-

deve bir biyolojik olgu olarak kabul etmekle yetinmez, onu diğer diğer teorilere ve hem ictimai hem de insani felsefelere uygularlar.

Muhammed Kutub, dedi ki: "Evrım düşüncesi Darwin'in çalıştığı laboratuvarla sınırlı kalmadı. O, böylesine küçük bir alana sığdırılmadı. O, bilim insanlarını ve büyük insan kitlelerini etkileyedurdu. Onların zihinlerini tepetaklak etti. O seviyeye getirdi ki onlar artık tek ve sabit bir evren göremez hatta ideoloji ve Allah'ı bile tanıyamaz oldular!"⁶²⁴

Oaymca şöyle dedi: "Batılığın ve cehaletin tüm formlarına rağmen insanoğlu yine kendisini bir insan olarak kabul etmeye devam etti. Ta ki Darwin gelene ve onun aslında bir "hayvan" olduğunu inandırana kadar.

Allah Subhane ve Teala insanın yaradılışından son Nebi aleyhisselam'a kadar insanlığa resuller göndermiştir. Tüm bu nebiler insanın "insanlığının" altını çizdiler ve onların tamamı insanlığı onların ikrar etmek üzere gönderildikleri "insanlık" yoluyla en yüksek ve kâmil seviyeye çıkartmak için savaştılar. Onlar Allah'a ulaşan hidayet yolu aydınlatmak için geldiler. Öyle bir seviyeye çıkarmak için geldiler ki neredeyse bu seviye insanın mucizeler gösterebileceği bir yücelikte idi.

Ancak, işte 19. Yüzyılın "bilim" peygamberi geldi! Geldi ve insanlığın hayvan doğasını ikrar etme görevi ile teçhiz etti kendini. Kasıtlı bir niyeti olsun veya olmasın, o Şeytan'ın bir diğer elçisi miydi?

Darwin'in "yönlendirilmiş" olduğu bu sahte bilim yakın tarihin cahiliyesinde yaşayan insanoğluna hem insani hem cinni şeytanların binlerce yıldır yapamadığını yapmaya muktedir oldu!

Bir hayvan... Bir hayvandan ne bekelenabilir ki?!

Darwin'in zehirli düşünceleri kılcal damarlar yoluyla Batı'nın her türlü dâşinisel temeline sızdı: Siyaset, ekonomi, sosyoloji, psikoloji, sanat ve ahlak... El-kemmemiş ve yolzaştırılmamış tek bir alan bile bırakmadı!

İnsan bir kere kendisini bir "hayvan" olarak kabul edince "kaçınılmaz ve kesin" sonuçları mutlaka onu takip eder.

Bu sapkın ve cahil inancın kesin bir sonucu olarak, insanlık, ahlak gibi normların yanısıra insanın duyguları ve ilişkileri de çöküş yüzü gördü, onun aklında bir "hayvansallık" seviyesine alçadı. O, insan doğasını hayvansal metotla araştırma ve tefsir etme yoluna gitti ve bu seviyeye gerçekten ulaştı."⁶²⁵

624 Muhammed Kutub, *İlahi Hukuk*, s. 38

625 Muhammed Kutub, *İlahi Hukuk*, s. 88

Bu durum her ne kadar Batı'da ve Avrupa'da bu şekilde olsa da Müslüman Doğu'da bu raddeye gelememi. Diğer dindışı, sol tandanslı ve Marksist teoriler örneğinde olduğu gibi Darwinizm de diğer bazı önemsiz etkiler gösterebilirken İslâm ve İslâmî düşünce en baskın ve etkin düşünce olarak üstünlüğünü korumaya devam etti. Bu, avamından eğitimlisine kadar toplumun en geniş kanatları boyunca gözlenebilir. Her ne kadar onların düşünceleri ve anlayışları kısmi kurlanmaya uğrasa veya bazı batıl görüşlere eğilim göstermeye başlasa bile avam, elitler, eğitimli ve ümmiler genel olarak İslâm'a karşı yatkınlık, bağlılık ve sıcaklık beslediler. Bunun iki temel sebebi olması mümkündür:

Öncelikle, üç temel faköre bağlı olan İslâmî akide'nin gücü sayesinde ki bu üç temel faktör şunlardır: akılla uyuşma göstermesi, kalbi barış ve huzura ulaşması ve sahih nasslar üzerine mebni olması.

İkinci olarak Kur'anın yaratılışı ve evrene yönelik söylemleri tutarlıdır. Yahut en azından bilimsel gerçeklerle zıtlaşmamaktadır. Kur'an insanı, insanın ve evrenin yaratılışı üzerinde düşünmeye teşvik eder, hayatın kökenleri ve onun yeniden dirilişi üzerinde tedebbür etmesini ister. Allah Subhane ve Teala dedi ki:

"O, güneşi bir ışıık (kaynağı), ayı da (geceleyin) bir aydınlık (kaynağı) kılan, yıldızların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona menziller takdir edendir. Allah, bunları (boş yere değil) ancak gerçek ile (hikmeti gereğince) yaratmıştır. O, âyetlerini, bilen bir topluma ayrı ayrı açıklamaktadır. Şüphesiz gece ve gündüzün ard arda değişmesinde, Allah'ın göklerde ve yeryüzünde yarattığı şeylerde, Allah'a karşı gelmekten sakınan bir toplum için pek çok deliller vardır." (Yunus, 5-6)

"Onlar, Allah'ın başlangıçta yaratmayı nasıl yaptığını, sonra onu nasıl tekrarladığını görmüyorlar mı? Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da Allah'ın başlangıçta yaratmayı nasıl yaptığını bakın. Sonra Allah (aynı şekilde) sonraki yaratmayı da yapacaktır. (Kıyametten sonra her şeyi tekrar yaratacaktır) Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter." (Ankebut, 19-20)

"Görmüyor musun ki, Allah gökten su indirdi. Biz onunla türlü türlü ürünler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı (birbirinden farklı) çeşitli renklerde yollar (katmanlar) var, simsiyah taşlar da var. İnsanlardan, (yeryüzünde) hareket eden (diğer) canlılardan ve hayvanlardan yine böyle çeşitli renklerde olanlar vardır. Allah'a karşı ancak; kulları içinden âlim olanlar derin saygı duyarlar. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır." (Fârr, 27-28)

Darwinizm'in dinsizlik üzerinde gösterdiği en büyük etkilerden bir tanesi de Al Masiri tarafından aşağıdaki gibi tarif edilen Sosyal Darwinizmdir:

"Sosyal Darwinizm olarak da bilinen Darwinizm, Charles Darwin tarafından ileri sürülen kapsamlı bir seküler felsefedir. Darwin'in felsefesi onun panteistik,

rasyonalist ve içkinici doğası tarafından karakterize edilmiş olup bu doğa her türlü materyalist dışı göndergeselliği reddeden, yaratıcıyı bilişsel ve ahlaki dünyadan tamamen dışlayan ve dünyayı tamamen madde merkezci algılamakla birlikte evrenin organik metaforu ve mekanik doğası üzerine kurulmuş tekçi maddeci bir prensiptir. Darwinizm'in büyük dinamizm mekanizması, rekabet ve sonsuz ilerleme üzerine kurulmuştur. Bu sonsuz ilerleme ise insani varoluşun karakteristik özelliklerinden birisidir. Sosyal Darwinizm 19. Yüzyılın sonunda kendisine bir varoluş alanı bulabilmiştir. (...)

Darwinizm hepsini olmasa da kapsamlı seküler felsefelerin çok büyük kısmını tanımlayan bilişsel bir modüldür.

İşte Darwin'in teorisi veya insancı böylesi bir fikirdir. Ancak o, teorisinin bilimsel olarak geçerli olduğunu ispat etme noktasında çaresiz kalmıştır. "Kayıp halka" olarak tanımlanan, maymunumsular ile insan arasında olması beklenen ara geçiş formlarının mevcut olmayışı sonucu Darwinistler bunu mutasyon ile açıklamaya çalıştılar ancak bu da işe yaramadı. Bundan sonra devamlılık ve pantizm herhangi bir bilimsel kanıt gösterilmeden ileri sürüldü. Sosyal Darwinizm'in savunucuları herhangi bir kanıt gösterememelerine rağmen onu "bilimsel bir olgu" olarak kabul ettiler. Böylece onlar bu teoriyi doğadan kopartıp insan varoluşuna uyguladılar. Onlar, doğada yaşayan canlıların arasındaki ilişkiler setlerinin insanlar arasındaki, toplumlar ve devletler arasındaki ilişkiler setlerinden farklı olmadığına karar verdiler. Buna binaen Darwinist teori sadece doğa/madde ilişkilerine değil aynı zamanda toplum içinde yaşayan insanların kendi aralarındaki ilişkilere ve toplumların ve devletlerin uluslararası ilişkilerine de uygulanır oldu.

Sosyal Darwinizm'in merkezi tezleri şu şekilde özetlenebilir:

[...]

7- Hayatta kalma mekanizmasının, doğruluk, bütünlük veya güzellik gibi mullak aşkın değerlerle hiçbir ilgisi yoktur. Hayatta kalma, kendisini iyi ve kötüğü, aynı zamanda üzüntü ve neşeyi aşan Darwinist sistemde en önemli değere sahiptir.

8- Hayatta kalan tür, hayatta kalmasına katkıda bulunan özellikleri (hayatta kalma sırrını) diğer üyelerine aktarır. Başka bir deyişle, üstünlük genetik bir kalıtım haline gelir.

9- Bu, türler arasında veya insanlık üyeleri arasındaki her türlü temel eşitliğin imkansızlığını ima eder.

10 - Gelişme oranları arttıkça, bazı canlılar biyolojik üstünlükleri nedeniyle diğerlerine karşı avantaj kazanırlar. Böylece kültürel farklılık, biyolojik olarak meşrulaştırılmış olur.

Sekülerist görüşün oluşmasında azami derecede etkisi olan Darwinizm kadar başka hiçbir felsefe modern çağa ve onun düşüncelerine bu kadar etkide bulunamamıştır

[...]

İnsan, tıpkı amip gibi, ahlaki yüklerden özgür olmak dışında özgürlüğünden yoksun kalır. Ahlaki yasalar temel olarak hayatta kalma içgüdüsü ve daha temel formlardan gelişmiş hayvansal davranış biçimlerine dayanır. Bu, ahlaki kuralın yanı sıra diğer yasaların da göreceli ve geçici yasalar olduğuna ve onları üreten evrim halkasına bağlı olduğuna işaret eder. Bazı kanunlar belirli bir aşamada iyi hizmet verdikleri sürece korunur. Sonuç olarak, mutlak değerler, özellikle de zayıfların ve daha az yetenekli kişilerin korunması için çağrıda bulunan dini olanlar, materyalist rasyonel evrimin önündeki engeller olacaktır. Bu nedenle, her şey göreceli hale geldiği için, mutlakıyet için bir alan kalmamıştır artık.

[...]

Araştırmacıların da belirttiği gibi, bu durum gerçekte, bir kızı kaçıran, ona tecavüz eden ve öldüren bir grup gençle etini paylaşmak için bir antiloba saldıran bir grup kurt arasında hiçbir fark bulunmadığı anlamına gelir. Her ikisi de güçlü, doğal ve materyalist içgüdüleri tarafından yönlendirilir. Tek ikincil farklılık, gençlerin hayatta kalma prosedürünün önünde durabilen aynı türün bir üyesine saldırmaması olabilir (bu, Darwinist materyalist çerçevede kabul edilebilir tek mantıktır).

[...]

Aynı durum ahlak teorisi için de geçerlidir. Hayatta kalma tek değerdir, çatışma mekanizmasıdır ve egoizm ve kendini sevmeye yegane sebeplerdir. Bu nedenle, dünya, kurt benzeri insanın (insan kardeşini kovalayan bir kurt gibi) ve ulusların hayatta kalma mücadelesi verdiği bir savaş alanıdır. Herkesin herkese karşı olduğu bir savaş.”⁶²⁶

Sosyal Darwinizm’in zulüm, tiranlık, işgal ve sömürüyü meşrulaştırmak için nasıl kullanıldığını tartışmaya geldik.

Dinsizliğin savunucuları, pek çok entelektüel, filozof ve sosyal bilimci tarafından Sosyal Darwinizme karşı olduğunu iddia edebilir ancak dinsiz akımların çoğunun Darwin teorisinden etkilenmiş olduğunu inkar edemezler.

Dinsizliğin savunucuları, resmin yalnızca bir bölümünü temsil eden dinsizliğin insanlık ve insanlık üzerinde yarattığı yukarıda belirtilen etkileri önlemekte ve gör ardı etmektedir. Dr. Al Masiri, aynı zamanda Arap Seküler Aydınlar diye bilinen kişiler tarafından sergilenen bu tutumu vurguladı. Dedi ki:

"Onların tanımlarından hiçbiri ne bugünkü seküler toplumların günlük yaşamlarına işaret eder ne de sekülerizmin Batı toplumlarında ışık bulduğu son 4 asırlık süreçte insanlığın başına nelerin geldiğine (çökmüş bir popüler kültür, siddet, uyuşturucunun yayılması ve dünyanın Amerikanlaşması gibi) değinir.

(..)

Belki de onlar Avrupa'nın kolonizasyon tarihine baksalar çok iyi ederler. Onların bu sömürgeleştirme dönemleri soygun, yıkım, tecavüz ve beladan başka bir şey getirmemiştir. Belki de onlar geri dönüp bu tarihlerine baksalar görecektir ki kendi elleriyle inşa ettikleri rasyonaliste medeniyetinde akıl, rasyonalite zerre miktarınca dahi varolmamıştır. Eğer onlar bir dönüp de Avrupa'nın yakın tarihine baksalar, Hitler, Stalin, absürdlük tiyatrosu, yeni dünya düzeni politikaları, antik ırkçılık, antik ve yeni Nazizm, Madonna, şiddet içerikli filmler vb görür ve onarlardı ki sekülerizme rasyonelliğin tanıştırılması her zaman rasyonaliyenin refahına olumlu etki göstermemiştir."⁶²⁷

Dinsizlik, eski öncülü olan Anti İslâmi Haçlı eğilimini aşabildi mi?

Dinin prangalarından ve Kilise'nin tahakkümünden kurtulmak için ortaya çıktığını iddia eden Batılı dinsizlik asla İslâm karşıtı Haçlı eğiliminden vazgeçmedi. Batı'yı yakalamak için gündüz gece çalışan Arap sekülerler için İngiltere'nin Mısır Genel Valisi Cromer diyor ki:

"Onlar asla Batı'yı yakalayamayacaklarını veya Batılı muadilleri ile eşdeğer olamayacaklarını anlayamıyorlar. Medeni bir Hristiyan, eğer dini ibadetlerini ifa etmese dahi Hristiyanlığın bir ürünüdür. Eğer 1900 yıllık Hristiyanlık onun destekçisi olmasa idi o asla bugünkü durumunda olmazdı."

Öte yandan Hristiyan Siyonizmini açıkça ve gururla ifade eden ilk Amerikan Başkanı olan Jimmy Carter Yahudiler ve Yahudilik ile Hristiyanlık arasındaki teolojik bağı ifade etmek için 1979 yılında bir İsrail Sinagoğunda yaptığı konuşmada şunları ifade etti :

"Amerika Birleşik Devletleri ile İsrail arasındaki ilişki özel olmanın da ötesindedir. O her zaman olduğu gibi ileride de benzersiz bir ilişki olmaya devam edecektir. Bunun asla değişime tahammülü yoktur çünkü bu ilişkinin

kökleri Amerikan Halkının en derin ahlaki, dini, fikirsel tabanında yatmaktadır.”⁶²⁸

Obama'nın kafasına kipa takmış bir halde Ağlama Duvarı'nda ibadet etmesi de, seçim kampanyası sırasında Siyonis lobi'de konuşma yapması, kendisini İsrail'in güvenliğinin sorumlusu, askeri üstünlüğünün bekçisi olarak göstermesi ve Kudüs'ün İsrail'in ayrılmaz bir parçası ve sonsuz başkenti olduğunu dile getirmesi de gözden kaçırılmamalıdır. Obama ayrıca kilisede pazar ayinlerini asla kaçırmayan bir Hristiyan olduğunu da ileri sürmektedir.

Muhammed Kutub, bu konuda şunları dile getiriyor:

“Evet! Avrupa kendi dinini reddetmiştir. Artık onun dini Avrupa'nın ülkelerinde uygulanmamaktadır. Ancak Avrupa kendi kanında dolaşan, İslâm'a ve Müslümanlara yönelik eylemlerde bulunmasına yol açan Haçlı ruhundan asla vazgeçmemiştir! Bir oryantalist olan Muhammed Esed bu konuyu İslâmî kabul ettikten sonra yazdığı “Yolların Ayrılma Noktasında İslâm” isimli ünlü kitabında bu konuyu dile getirmiştir. Kitabında bu garip Batılı fenomen hakkında şunları yazmıştır: “En başta ve en etkili bir biçimde Avrupa'nın İslâm'a yönelik asırlarca sürecektutumunu belirleyen Haçlı seferleriydi. Haçlı Seferleri önemliydi çünkü o Avrupa'nın çocukluk sürecine denk geldi ki bu süreç bugün de evrimleşmeye devam ettiği biçimde onun garip kültürel özelliklerinin belli olmaya başladığı ilk süreçti. Bireylerde olduğu gibi uluslarda da erken dönemde elde edilmiş şiddet eğilimi sabit kalma yönünde bir tavır gösterir. Bu, ister bilinçli ister bilinçsiz bir şekilde olsun ömür boyu devam eder. Ve Allah'ın şahitliği tüm şahitliklerin üzerindedir. “Ve Yahudiler ve Hristiyanlar sen onların dinine uyana kadar senden razı olmayacaklardır”⁶²⁹

Milliyetçi yazar Muhammed Abdulhakim Diyab da Amerika'nın bölgede tam olarak ne olmasını istediği konusunda şunları yazdı:

“Onların bölgede pazarladığı ürün, Amerikan anlayışı çerçevesinde demokrasidir. Demokrasi birkaç sütun üzerine kurulmuştur. Bunlardan ilki siyonist devleti bölgedeki doğal bir devlet olarak meşru görmektir. Ayrıca bununla beraber Siyonist apartheid rejimini yıkmayı ve Filistin'i özgürleştirmeyi amaçlayan her türlü Arap ve İslâmî hevesi de boğmaktır. Bu plan, tüm bölgenin İsrail'i ve onun güvenliğini korumaya yönelik sorumluluğu üzerine kurulmuştur. Bölgedeki demokrasi inşasının ikinci sütunu, bu bölgede Amerika'nın çıkarlarını korumak, onun enerji kaynakları üzerindeki tekeli sağlamak ve savunmak ve Amerika

628 Onlar, İsrail'in kendilerine yönelik memnuniyetini, ilahi “Hristiyan Siyonizm”i İsrail'e bir kutsal hizmet görevi olarak görüyor. Şunu belirtmekte yarar var ki Carter'in kendisi altmışlı yıllarda Protestan bir misyonerdı.

629 İslam at the Crossroads, s. 52.

“Cin gibi yükselen güçlere karşı vereceği savaşta onun enerji ihtiyacını karşılamaktır. Üçüncü sütuna gelince, bu terörizme yataklık yapan Arap-İslâm kültürünün kokunu kazımaktır. Bununla beraber bu siyasal ajanda neo-conların gündemleri ile farklılık göstermektedir. Neo-conların ajandalarında şunlar da vardır mesela: Bu demokrasi amacına yönelik her türlü aracı kullanıma sokmak, Filistin örneğinde olduğu gibi etnik temizliğe başvurmak, gerek milliyetçi, gerek vatansever gerek İslâmî tüm silahlı direniş hareketlerini yok etmek, Irak ve Afganistan'da olduğu ve Sudan, Mısır, Suudi Arabistan, İran ve Suriye'de olması beklediği gibi gerektiği zaman doğrudan işgal. Diğer araçlar ise şunlardır: Etnik ve mezhepsel çatışmaları beslemek, dini ve etnik temel üzerinden bölgeyi küçük devletçiklere bölmek, ekonomik fakirleştirme, askeri güç azaltımı, kültürel ve tarihsel mirasın kötülenmesi, misyonerleri ve evanjelik okulları teşvik etmek, Batılı eğitim sisteminin hakimiyet kurması, dinleri yeniden düzenlemek, milliyetçi ve epik eğitim müfredatı, ahlaki çöküşün yayılması, gerek özel gerek tüzel medya araçları ile pornografi ve çıplaklığın yayılması.” Dyab şöyle devam ediyor: “Ne Cemal Mübarek'in ne de onun babasının bu talimatlara uymakla bir problemi yoktur. Ayrıca özgürlükler meselesinin azdırılması ve tiranlık pratiklerinin dayanılmaz artışı da hesaba katın...”⁶³⁰

Takip eden bölümde seküler Batı'nın İslâm karşıtı duruşunun en belirgin örneklerinden bazılarını göstermeye gayret edeceğiz:

Napoleon Bonaparte'in Filistin'de bir İsrail Devleti'nin Kurulması İçin Fransız Devleti'nin Destegini Açıklaması:

Monarşiye, feodal sisteme ve kiliseye karşı meşhur “*Son kral son rahibin beğensakları ile boğulmadıkça insanoğlu asla özgür olamayacaktır*” sloganı ile avaklanan seküler Fransız yönetimi, Filistin'de bir İsrail Devleti'nin kurulması için bir plan ortaya koydu. Bunun karşılığında Yahudi bankerler kredilerden dolayı finans krizi yaşayan devrimci harekete maddi destek sunacaktı. Yahudilerin Doğu'ya doğru yönelen seferi finanse etmesi ve o bölgelerde bir Fransız egiliminin gerçekleşmesi için gerekli kaos, yıkım ve kriz ortamını oluşturmaları bekleniyordu. Napoleon muhtemelen bu planın farkındaydı. Bundan dolayıdır ki 1799 yılında Akre savaşının ardından Mısır'a ulaşmış sonunda Levant bölgesine girdiği zaman şu meşhur konuşmayı yaptı:

“Fransa Cumhuriyeti'nin Asya ve Afrika'daki Orduları Genel Komutanı Bonapartedan Filistin'in haklı varislerine,

“Arabiler, biricik bir ulus, öyle bir ulus ki binlerce yıl boyunca baskı ve tiranlık, sadece atalarından kalan topraklarından etmeyi başarıldı ancak isimlerini

⁶³⁰ “Nevwa Gada al Hujumehaa al 'Aam wal Shaa'mi 'ala al Islam. Bin Ladin, Laysa Abu Jahl wa Abu Lahab. Huwa al Hal 'Al Quds Gada Lahu” 16/2/2005

ve ulusal varoluşlarını asla onlardan alamadı! Her ne kadar kendilerine Joel ve İsaiah kadar geleceği görme yetisi verilmemiş olsa bile ulusların kaderlerinin katılımcı ve tarafsız gözlemcileri kendi krallıklarının yıkılışını güzel ve yüceltici bir iman ile uzun süre evvelden öngörmüşlerdi: Rabbin fidyeyle kurtardıkları dönecek, sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar. Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak. Onların olacak neşe ve mutluluk, coşku ve sevinç üzüntü ve inilti kaçacak (İşaya 35:10)

Yücel ve yüksel öyleyse, mutlulukla ey sürgün edilmiş olan! Tarihin yıllıklarında görülmemiş bir savaş, düşmanları tarafından toprakları ellerinden alınmış, istediği gibi bölünmüş, Kabinelerin bir kalem çizdiği ile onların keyflerine bırakılmış, intikamlar onun ve en uzaktaki ulusların utancına terk edilmiş, uzunca kölelik prangaları içinde unutulmuş ve neredeyse iki bin yıllık yüzkaralığına karşı bir özsavunma savaşı senin omuzlarına yüklenmiş! Ve her ne kadar zaman ve koşullar senin iddiaların için ifade edilmeye en az müsait olarak görünse dahi ve dahası onların toptan terkedilişine seni zorlasa dahi bu zaman ve koşullar, Fransa, sana tam da bu zamanda ve tüm beklentilerin aksine istediğini sunuyor: İsrail'in mirası!

İlahi takdir'in beni kendisiyle göndermiş olduğu lekelenmemiş ordu, adalet ile yönetilen ve zafer ile arkadaş olan bu ordu, Kudüs'ü benim karargahım yaptığı gibi ilerleyen birkaç gün içinde de artık Davud'un şehrine çokça dehşet salamayan Şam'a beni gönderecektir.

Ey Filistin'in hak dolu mirasçıları! Sizin atalarınızı diğer tüm uluslara satanlar gibi insan ve ülke ticareti yapmayan bu yüce ulus, sizi sizin mirasınızı çalmaya değil, hayır asla, sadece ele geçirilmiş olanı geri almaya, ulusun desteği ve güvencesini verip onu tüm karşı koyuculara karşı devam ettirmeye çağırmaktadır!

Ayağa kalkın! Size zulmedenlerin bir zamanlar sahip oldukları muazzam kudretlerini, kardeşçe ittifakları Roma ve Sparta'ya şeref vermiş olan kahramanların soylarının cesaret ve şecaatlerinin önüne geçemediğini ve ancak iki bin yıllık kölelik muamelesinin de onu boğmada başarılı olamadığını gösterin.

Acele Edin! Binlerce yıl boyunca bir daha gelmeyecek olan an bu andır! Bu an dünya ulusları tarafından utanmazca sizin elinizden binyıllardır alınan diğer dünya ulusları arasında siyasi olarak varolma, Yahova'ya istediğiniz gibi, dininiz emrettiğince, açıkça ve sonsuza kadar ibadet etme hakkının iade edilme vaktidir!

Bonaparte⁶³¹

631 Mevsûatı'l Yahûd ve'l Yahudiyye ve's-Sihyuniyye, C. I, Bölüm Altı, s. 30 - 33.

Bu durum, Avrupa ister kilisenin yönetimi altında isterse kiliseye terk edilmiş seküler bir rejimin altında olsun İslâm ve Müslümanlara yönelik tutumun düşmanlığının boyutlarını gözler önüne sermektedir. Ayrıca Napolyon'un deklarasyonunu kaçınılmaz olmadığı, bilakis seküler Fransız hükümetinin kendi bir siyaseti olduğunu da göstermektedir. Buna binaen el Masiri Napoleon Bonaparte'i "kendi kolonizasyon politikalarının bir aracı olarak Yahudileri Yahudiler olarak ilk defa Filistin'de yerleşim yapmaya davet eden politikacı" olarak tasvir eder.⁶³

Diğer bir deyişle Napoleon Avrupa tarihinde Balfour Deklarasyonunu ilk formülleyen kişidir. Napoleon tarafından içselleştirilmiş olan bu tavır Batı'nın Doğu'yu kolonyalize etmede içselleştirdiği tavrın aynısı olup ilk defa Balfour deklarasyonu ile cismanileştirilen Yahudi toplumları daha sonra 1982 yılındaki ABD-İsrail stratejik anlaşması ile zirve noktasına ulaştı.⁶⁴

Belirtmek gerekir ki bu Fransız politikası sözde "eski ahit vaadleri"ni kullandı ki bunlar kendi iddialarını meşru zemine oturtmak için haçlı-Hristiyan mirasının temel unsurlarıdır.

Napoleon'un seküler ve hiçbir dini ideolojiye saygısı olmayan bir adam olduğunu söylemek doğru olmayacaktır. O, dini kendi çıkarları için kullanan bir kumseydi. Nasıl Yahudilere Filistin'de bir yurt vaadetti ise, Musul'a varışı üzerine Müslümanlara da bir hayranlık duyduğunu ifade edip Müslümanlar ve Osmanlı Hilafeti ile dostane ilişkileri olduğunu söylemişti.

Seküler Batı Hükümetlerine yoldaşlık eden misyonerler:

D. Abdulvahhab el Masiri, din, misyonerler ve Avrupa'nın sömürgeci planları hakkında şunları yazdı: "Büyük sömürgeci devletlerin kendi sömürge planlarını uygulamak için kullandıkları en etkili yollardan bir tanesi "azınlıkların haklarının korunması" adı altında yürütülen faaliyetlerdir. Küçük bir devlete sahip sömürge planları olan büyük sömürgeci devletlerin yaptığı ilk şey, o ülkedeki belli bir azınlık grubunun kendi koruması altında olduğunu ilan etmesidir. Bu şekilde o hedef ülkenin içişlerine karışabilmekte ve o azınlık da o sömürgeci ülkenin çıkarlarını müdaafa ederek, ikili bir yarar ilişkisine dönüşmektedir. Bu azınlıklar dini (Lübnan'daki Maruniler ve Mısır'daki Nisriler gibi), etnik (Lübnan'daki Dürziler ve Suriyedeki Nusayriler ve Dürziler gibi) veya hem etnik hem dini (Osmanlı'daki Ermeniler ve Rumlar gibi) ola-

⁶³ El Masiri, *Tarih ve Yahudiyye ve's-Sihyuniyye*, C. I, Bölüm II, s. 64-65

⁶⁴ El Masiri, *Tarih ve Yahudiyye ve's-Sihyuniyye*, C. I, Bölüm IV, s. 34 - 35

Batılı ülkelerin azınlıkların haklarının korunmasına ilişkin olarak girdikleri ihtilaf ve çatışmaların özünü anlayabilmek için Batı'nın sömürge operasyonlarının dini boyutlarını çalışmak zorundayız. Sekülerizmin tüm mevcut formları gibi Batı emperyalizmi de orduları harekete geçirmek ve kitleleri kullanabilmek için dini metinleri kullandı. Bu anlamda biz Batılı sömürgeciliğin dini boyutunu, dinin dinsiz ve seküler bir kullanımı olarak anlamak durumundayız.”⁶³⁴

Şunu iyi anlamak gerekir ki Batılı sömürgeci ülkeler eğer hedeflenen azınlık gurubunun içsel dinamikleri ile uyuşmuyor ise bu propaganda aracını kullanmazlardı. Eğer seküler Avrupalı hükümetler, uluslar, ordular ve partiler İslâm'a zaten düşman olmasalardı Yahudi ve Hristiyan dini metinleri kullanarak onları İslâm'a düşman etmek imkansız olurdu.

Daha önce de zikredildiği üzere bizler İslâm karşıtı planların, programların ve düzeneklerin arkasındaki gizli motivasyonlarla ilgilenerek kendimizi yormamalıyız. Bizler, onların bu plan ve programlarını gerçek hayatta uygulamaları ile karşılaşma konusunun üzerinde durmalıyız. Kim olursa olsun, eğer bu planları yürütenler herhangi bir dine mensup olmasa, bir ibadet mefhumuna sahip olmasalar dahi eğer İslâm'a düşmanlık gösteriyorlar ise, Haçlı seferlerini yürütüyor ve Siyonizmi destekliyorlar ise artık onlar İslâm karşıtı birer Siyonist Haçlıdır.

Kur'an bize sadece siyasilerin, yönetici ve komutanların değil din adamlarının kendilerinin de kendi amaçları ve kişisel çıkarları için dini bir araç olarak kullanabileceğini göstermiştir. Allah Subhane ve Teala diyor ki: “Ey iman edenler! Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksız yollarla yiyorlar ve Allah'ın yolundan alıkoyuyorlar. Altın ve gümüşü biriktirip gizleyerek onları Allah yolunda harcamayanları elem dolu bir azapla müjdele.” (Tevbe, 34)

Hatta onlardan bir kısmı gerçekten inanmamıştır bile. Onların kazandıkları da gayrimeşrudur. Onlar Allah'ın ayetlerini çarpıtırlar ve kafirleri veli edinirler. Allah Subhane ve Teala diyor ki:

“Ey Peygamber! Kalpten inanmadıkları hâlde, ağızlarıyla “İnandık” diyenler (münafıklar) ile Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar (Yahudiler) yalan uydurmak için (seni) dinlerler, sana gelmeyen bir topluluk hesabına dinlerler. Kelimelerin (ifade içindeki) yerlerini bildikten sonra yerlerini değiştirir ve söylerler: “Eğer size şu hüküm verilirse, onu tutun. O verilmezse sakının.” Allah, kimin azaba uğramasını istemişse artık sen onun için asla Allaha karşı hiçbir şey

namazsın. Onlar, Allah'ın kalplerini temizlemeyi istemediği kimselerdir. Onlara dünyada bir rüsvaylık, ahirette ise yine onlara büyük bir azap vardır. Onlar, yalanı çok dinleyen, haramı çok yiyenlerdir. Eğer sana gelirlerse, ister aralarında hüküm ver, ister onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirecek olursan, sana asla hiçbir zarar veremezler. Eğer hükmedecek olursan, aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah, âdil davrananları sever.” (Maide, 41-42)

Ve Allah Subhane ve Teala diyor ki:

“De ki: “Ey Kitap ehli! Hakkın dışına çıkarak dininizde aşırı gitmeyin. Daha önce sapmış, birçoklarını da saptırmış ve dümdüz yoldan da şaşmış bir milletin arzu ve keyiflerine uymayın. İsrailoğullarından inkâr edenler, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lânetlendi. Bu, onların isyan etmeleri ve hadlerini aşıyor olmalarından ötürüydü. İşledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Yapmakta oldukları ne kötüydü! Onlardan birçoğunun inkâr edenleri dost edindiklerini görürsün. Andolsun ki kendileri için önceden (ahirete) gönderdikleri şey; Allah'ın onlara gazap etmesi ne kötüdür! Onlar azap içinde ebedi kalıcıdırlar. Eğer Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilene (Kur'an'a) inanıyor olsalardı, onları (müşrikleri) dost edinmezlerdi. Fakat onlardan birçoğu fasık kimselerdir.” (Maide, 77-81)

Onlardan bazıları putlara tapmayı ve İslâm'a Allah'tan başka ilahlar eklemek isterler. Allah Subhane ve Teala diyor ki: “Ey iman edenler! Yahudileri ve hristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar (birbirinin tarafını tutarlar). İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez.” (Maide, 51)

Düşmanımızı ve onun düşmanlığının doğasını doğru anlamamız için düşmanlığının ardındaki sebepleri anlamamız gerektiği doğru bir tespittir. Ancak benim burada dile getirmeye çalıştığım şey Avrupalı seküler ülkelerin kendi beldelerine içkin İslâm düşmanlığından faydalanarak İslâm'a karşı savaş açmak için kullandıklarıdır. Onlar herhangi bir dinin müntesipleri olmadıklarını, dini şahısları ve hatta kiliseyi dahi takip etmediklerini dile getirir de bu vakıayı değiştirmemiştir ve değiştirmemektedir. Onlar seküler, materyalist ve dinsiz oldular ancak yine de İslâm'a karşı Haçlı seferlerini yürütmekten geri durmadılar. Onlar Kilise'ye karşı ayaklandılar ancak yine de kendi içlerinde nazır bulunan eklestik İslâm karşıtı Haçlı ruhundan vazgeçemediler.

el Masiri'ye geri dönüp ne dediğine bir bakmak gerekirse:

“Batı sömürgeciliği projesi Portekiz ve İspanya tarafından önderlik edilen bir Katolik sömürgeciliği olarak başladı. Bu ilk dalgaydı ve sonucu Güney Amerika kıtasının sömürgeleştirilmesi oldu. Bu dalgayı müteakip Katolik sömürgeci

oluşum durakladı. İtalya bölünürken İspanya ve Portekiz de bir duraklama dönemine girdi. Ayakta duran tek Katolik sömürgeci güç Fransa idi. Ancak Fransız devrimi ve Napoleon'un yenilgisi Fransız sömürge projesini yavaşlattı. Daha sonra bu proje altmışı⁶³⁵ yıllarda ve sadece Afrika'da olmak üzere yeniden başladı ancak Almanya'nın yetmişlerdeki yükselişi ile sona erdi. Böylece Fransa, İngiltere'nin takipçisi olma rolüne razı oldu.

Katolik sömürge projesi erozyona uğradıktan sonra Protestan sömürgeci hareket başladı. Böylece projenin ağırlık merkezi Akdeniz'den Atlas okyanusuna kaydı. Önce Hollanda sonra İngiltere iki sömürgeci ülke olarak yükseldiler. İngiltere daha iyi bir yükseliş istatistiği yakalayarak dünyanın yönetici süpergücü oldu. 19. Yüzyılın sonunda Almanya onunla bir süre rekabete girişti ancak Amerika'nın bir kapitalist süpergüç olarak ortaya çıkışı Protestan sömürgeciliği rekabetinde Anglo Sakson sütununu kuvvetlendirdi.

18.Yüzyılda Rusya da bir Ortodoks sömürgeci olarak yükseldi. Üç asıl Hristiyan mezhebinin üç etnik grupla nasıl ilişkilendiğine dikkatinizi çekerim. Latin, Anglo Sakson ve Slav. Bu, dinin sadece bir senaryo olarak ortaya çıktığını, ekonomik ve etnik amaçları gerçekleştirmek için bir ince perde olarak kullanıldığını gösterir.

Azınlıkları koruma stratejisi farklı dini senaryolara sahip farklı sömürgeci güçlerin arasındaki çatışmanın gerçek doğasını ortaya çıkarttı. Her grup bir azınlık grubu korumaya ve onların haklarını müdafaa etmeye çalışıyordu. Böylece bu azınlık gruplar kendilerine koruma sağlayan ülkelerin otoritesine giriyor ve onlarla ilişkili insan kitlelerine dönüşüyordu. Fransa Katolikleri kendi gözaltına alırken, Rusya Ortodoksların patrimonisini üstlendi. Onlar, Osmanlı Hilafeti çöktüğü zaman Katolik ve Ortodoks uyrukların Filistin'i kendileri için isteyeceklerini düşündüler. (İşte Siyonistlerin İtalyan ve Fransızları, Siyonist eylemlerin kendi çıkarlarını riske etmeyeceğine ikna etme çalışmalarının sebebi budur.)⁶³⁶

Muhammed Hasaneyn Heykel Filipinlerin 1898'de işgal edilişi hakkında şunları naklediyor:

"Amerikan Başkanı McKinley Metodistlerden oluşan bir delegasyonu kabulu etti. Görüşmenin akabinde şunları söyleyerek delegasyonu şaşırttı: "Biraz daha dayanın! Pes etmeyin beyefendiler! Sizler buradan ayrılmadan evvel, bana ilham eden ilahi bir ruhtan bahsetmek istiyorum. Birkaç gün önce, gece vakti uyumakta zorluk çektim. Uzaktaki Filipinler adalarını düşünüyordum. Onlar

635 19. Yüzyıldaki 60'lı yıllar. 1860 gibi (ç.n.)

636 El-Imbaratunyyebü'l Emnikyye ve'l İlgâre ale'l Irak, s. 66 - 67.

hakkında yapılması gereken doğru şeyin ne olduğuna kanaat getiremiyordum. Nitekim bir ileri bir geri volta atmaya, dizlerimi çöküp Rab'be dua etmeye ve bana doğru tercihi yapmam için yardımcı olmasını isteyerek niyaz etmeye başladım. Neden sonra kalbim selametle doldu ve yolum aydınlandı. Bu adalar bize Rab'den bir hediye olarak teslim edildi. Biz ise onlar için asla talepkar olmamış idik. Rab'in hikmeti ve fazlı ile bizim ellerimize düştü. Onları iade etmek de doğru olmaz değil mi? Zaten kime ve nasıl geri vereceğiz ki?

İlk başta, Adaları İspanya'ya vermek adice ve cesaretsizce bir davranış olur. Almanya ve Fransa gibi ticari rakiplere bırakmak hikmetsizce olur. Ancak anarşi ve yanlış yönetimi ile kendi haline bırakmak da uygunsuz olur. Bundan dolayı Filipinler için ilk başta ve öncelikle yapılması gereken tek bir şey kalmıştır: Tamamını alacağız, eğiteceğiz, yüceltecek, medenileştirecek ve İsa'nın kendileri için öldüğü diğer kardeşlerimiz gibi onları Hristiyanlaştıracacağız.”⁶³⁷

Mısır'a İngiliz Genel Valisi olarak atanan Cromer, *Modern Egypt* adlı kitabında işgal dönemi hakkındaki hatıratından bahsederken işgal dönemi hakkındaki beyaz adamın ilahi vazifesinin Hristiyan medeniyetinin temellerini sağlamlaştırmak ve onu çok iyi bir şekilde tesis etmektir der. Hatta öyle ki, diye devam eder, insanların kendi ilişkiler ağını kurdukları temel müessese bu Hristiyan medeniyeti olmalıdır ve kamuoyunun eleştirilerinden uzaklaşmak için de Müslümanların Hristiyanlaştırılması gizliden yapılmalıdır diye devam eder. O, resmi görevlilerin İslâm'daki “sahte boyutları” mesela dini kutlamalar gibi (toplumsal) uygulamaları dikkate almalarını talep eder.⁶³⁸

Şeyh Ahmed Deedat, Şeyh Rahmetullah el Hindi'nin (Allah ikisine de rahmet etsin) *İzharu'l Hak* kitabı hakkında konuşurken bu kitabın Hristiyan misyonerlerin kendi ülkesine (Hindistan) yaptığı saldırılar hakkında olduğunu söyledi. “İngilizler Hindistan'ı mağlub ettikten sonra” diye devam etti: “Eğer herhangi bir sorunları olacaksa bunun otorite ve hükmetmenin tadını almış olan ve kendilerinden bu hak ve ayrıcalık alınmış olan Hindistan Müslümanları'ndan alınacağını biliyorlardı. Bundan ötürü onların yeniden egemenliği ele geçirme arzusunda olacakları bekleniyordu. Bunun yanı sıra müsellemler Hinduların aksine Müslümanlar şedid savaşçılardı. Bu nedenle İngilizler İngilizlerinin en az bin yıl daha devam etmesi için Müslümanları Hristiyanlaştırma planını fiiliyata soktular. İşte Hristiyan misyonerler sadece ve sadece Müslümanları Hristiyanlaştırmak için Hindistan topraklarına akın et-

⁶³⁷ *İzharu'l Hak* Emniyye ve'l İğâre ale'l Irak, s. 86 - 87.

⁶³⁸ *İzharu'l Hak* Emniyye ve'l İğâre ale'l Irak, s. 12.

⁶³⁹ *İzharu'l Hak* Emniyye ve'l İğâre ale'l Irak, s. 15.

Amerika'da, Beyaz Saray'da yapılan kutlamalardan birinde radikal Amerikan Baptist rahip Pat Robertson, Amerikan Başkanı G.W.Bush'a "yardım" projelerinin yazdığı bir liste sunarak kendisi için bir maddi fon istedi.

Amerikan kiliseleri, büyük mali borçlarla uğraşan Amerikan hükümetine kıyasla mali açıdan daha varlıklı kabul edilir. Kiliseler endüstriyel yatırımlar ve sağ tandanslı işadamlarının kendilerine yaptığı yüklü yıllık bağışlar sayesinde milyarlarca doları kontrol ederler. Sonuç olarak Pat Robertson da ilk ödeme olarak 10 milyon dolarlık bir bağış kopartmayı başaramadı.⁶⁴⁰

Bosna Hersek'te İslâmi Şeyhlik içinde insanları Hristiyanlaştırma davasında yetkili ve görevli olan Muharem Omerdić, savaş sonrası uluslararası güçleri Tuzla ve benzeri yerlerdeki köylerde insanlara hediye dağıtmak suretiyle Hristiyanlaştırma girişimlerinde bulunmakla suçladı ve bu suçlamalardan bir tanesi de yerel dilde İncil dağıtılmasının ne kadar yaygın olduğuna dikkat çekmeye adandı.

Afrika'ya gelince, Hristiyanlaştırma ve sömürgeleştirme büyük bir iş birliği örneği sergiledi. Kahire Üniversitesi'nde Ekonomi ve Siyasal Bilimler Araştırma Fakültesi'nde eğitim görevlisi olan Sally Hani Batı Afrika'da vuku bulan Hristiyanlaştırma merkezli sömürgecilik şöyle tasvir etti:

"En ibtidai safhalarından beri Hristiyan misyoner merkezleri sömürgecilik ile özdeşleşmişti ki bu ilk Hristiyan-merkezli köleleştirme pratiklerinin bir parçasıydı. Bu onların özellikle Batı Afrika'daki çalışmalarının başlamasından beri değilmeden devam etti. Köle ticareti amacıyla Atlantik Köle Üçgeninin kurulması da bu çalışmanın safhalarından bir tanesiydi. Bu üçgenin en önemli unsurlarının modern dünyaya transfer edilmesi ile bu sistem "Altın Üçgen" olarak bilinmeye başlandı. Hristiyan misyoner merkezlerinde köleler devrildi, çalıştırıldı ve satıldı; bu bölgelerdeki kabileler ve krallıklar çökertilip dağıtıldı. Çoğunun eğitimi ve dini pratikleri ilkökul eğitim seviyesi ile ve temel ibadetlerle

640 Amerikan Rahip Pat Robertson en radikal sağcı Amerikan rahiplerinden biri olarak bilinir. O, İsrail'in ve İsrail devletinin Filistin'deki apartheid rejiminin en ateşli taraftarlarından bir tanesidir. Amerikan Başkanı Bush'un seçim kampanyası sırasında Pat Robertson Bush'u bir Filistin devleti hakkında konuşacak olursa evanjelik seçmenlerin oylarını yitireceğini söyledi. Amerika'nın Irak'ı işgalini defaatle ve açıkça ifade etti ve bunun İsa (aleyhisselam)'ın yeryüzüne tekrar gelişine zemin hazırlayan adımlardan bir tanesi olduğunu söyledi. Robertson, 1960 yılında ilk Amerikan Hristiyan TV kanalı olan CBN'i kurdu. Kanal Arapça, İbranice, Çince ve Fransızca'nın da aralarında bulunduğu 70'den fazla dilde yayın ve program yapmaktadır. "The 700 Club with Pat Robertson" Amerika'daki en popüler TV programlarından bir tanesidir. Robertson ayrıca "The Christian Coalition" isimli bir de siyasi demokurdu ve amaç olarak da radikal Hristiyanları oylarını tek bir kanala yönlendirmeyi belirledi. Radikal aşırı adayların desteklenmesi konusunda büyük başarı sağlayarak 10 milyonca fazla oyu yönetti.

Robertson TV programlarında açık ve şiddetli eleştirilerini Müslüman'lara yöneltti, onları deli ve saldırgan olarak niteledi. Hatta Kur'an'ın Müslümanlara kendilerinin ideolojilerine ters düşen kim varsa nerede bulunursa öldürülmeleri gerektiğini söylediğini iddia edip onlara arkadaş ilişkisi kurmanın bir Kur'an tarafından lanetlendiğini ifade etti. O ayrıca Amerikan ve Avrupa göç düzenlemelerini de eleştirdi. Bunların "terörist" hücrelerin oluşturulmasına katkı sunduğunu iddia etti. Robertson'un Amerikan tarihinin eklesitik kiliselerine en çok destek vermiş Başkan olan Bush ile çok sıkı ilişkileri mevcuttur. "Rahmet Orduları" olarak bilinen bu kurumlar bilinen birçok lobiden ve hükümetten güvenli aygıtından çok daha fazla önemli ve etkili sayılmaktadır. (Öyleyse nasıl oluyor da Robertson terörist olarak görülüyor?)

sınırlandı ve böylece onlar ve onların şehirleri işgal edilmeye hazır hale getirildi. Misyonerlerin ise sıradan bir vatandaşın yaşamında büyük bir rolü yoktu. İnsanlar genelde dini eğitimlerini geleneksel eğitimden geçmiş dindar kimselerden alıyorlardı. Rahip ancak kapanışta görünüyordu. Misyonerlik merkezleri en baş amaç olarak kendisine ticaret ve sermaye elde etmeyi seçmişti.

Belki de Misyoner merkezlerinin çalışmalarını engelleyen en önemli şey onların sömürgecilikle ilişkili olmalarıydı. Onlar bir sömürge aracı ve sömürgeci yönetimin bir uzantısı olarak algılandılar. Sömürgeciliği reddetmek doğal olarak sömürgecilikle ilişkili olan tüm değerleri de reddetmeyi beraberinde getirdi ki buna Hristiyanlık da dahildir. Beyaz misyoner beyaz adamın Afrika kıtasına girmesindeki öncü yol gösterici idi. Onlar öncüler olarak oraya vardılar ve sömürgeci orduların oraya girişinin zeminini hazırladılar. Hatta onların saflarının bir kısmını da bu misyonerlere oluşturdular. Bölgeye gelen her ordu bölge halkının kalbini kendilerine açmak için beraberlerinde Misyonerler getirdiler. Bunun yanında, sömürge kuvvetleri ile yerel şef ve liderlerin arasında yapılan her anlaşmanın vazgeçilmez maddesi bu misyonerlere topraklarda sınırsız hareket özgürlüğü verilmesi idi.

Misyonerler siyasi ve emperyal bahşolunmalar ve iyilikler ile yaşadılar. Onların çıkarları çok kavi bir bağ vasıtasıyla sömürgeci patronlarının çıkarları ile örtüşüyordu. Onlar halihazırdaki durumun devamının onların kendi görevlerini ifa etmelerine izin vereceğini düşünüyorlardı. Benzer bir şekilde sömürgeci rejimler onları kendi çıkarları için kullandılar. Yani ortak çıkarlara hizmet eden bir ortak faydaya dayalı ilişkilere sahiptiler. Dayanışma onları bir araya getiren en öncelikli etkendi. Buna mebni olarak, “emperyal misyonerler” ve “misyoner emperyalizm” gibi kavramlar bu misyonerlerin Afrikada sahip oldukları mutlak gücü ve insanlar üzerinde onların sahibiyetindeki şeyleri ellerinden almak, Hristiyan Batı Kültürü dışındaki diğer kültürlerin altını yavuz bir dinamitle dinamitlemek gibi eylemlerini tanımlamak için ortaya çıkartılan kavramlar oldu. Misyonerlerin kullandığı temel Hristiyanlaştırma aracı eğitimdi. Sömürgeci akınların sonucu, eğitim faaliyetlerinin %95’nin misyonerlerin eline geçmesi oldu. Hemen hemen yerleşmiş bir kural olarak Hristiyan kültüründeki bir pratik olan “vaftiz olma” eğitim alabilmenin ilk koşulu haline geldi. Daha sonra öyle bir zaman geldi ki Afrikalılar kendilerine sömürgecilikten ve boyunduruktan başka hiçbir şey ifade etmeyen Hristiyan okul ve kiliselerini yakmaya başladılar. Birçok Afrikalının dediği gibi Misyonerlerin vediği en büyük zarar, psikolojik miras konusunda oldu. Onlara göre Hristiyanlık, baskıcı efendilerinin dinleri olarak algılanmaya başlandı. Siyah adamı beyaz adamın Rabbi’ne inandırmak, onlara sadece siyahın beyazdan daha aşağı olduğu inancını getirdi.

Dikkate değer bir şey şudur ki Afrika Ulusları Hristiyanlık ile sömürgecilğe hazırlanırken, ki bu da sömürgeci devletlerin vatandaşlığına sahip kimseler tarafından yapıldı, İslâm ise insanların aklında sömürgecilğe karşı bir direniş olarak yer etmeye başladı. Bir propaganda formu olmaktan öte maddi bir gerçeklik olarak bu vakıa oldu. Afrika'ya sömürgeci otoritelerinin emirlerini zevkle uygulamak için giden ordular, gittikleri yerde Avrupalı orduları "kafir" olarak niteleyen ve bunun için çetin bir direniş ortaya koyan Müslüman liderlerle karşılaştılar. Bu durum tüm Afrika kıtasında farklı isimler altında yayılmaya başladı. Ancak en temelde tüm bunlar sömürgeci despotluğa ve Avrupalı işgale karşı çıkan, İslâm Sancağı altında yürütülen kutsal bir savaş idi. Ayrıca 19. Yüzyıla kadar İslâm'ın Afrika'daki yayılmasının çok yavaş olduğunu gözlemek de mümkündür. Sömürgecilerin Afrika'ya girmesi ise bu durumu tersine çevirdi ve tüm Afrika ülkelerinde farklı yüzdelerle sahip Müslüman kitleler oluşmaya, İslâm hızla Afrika'ya yayılmaya başladı. Portekiz'in üssü ve Katolikliğin Afrika'daki kalesi olan Angolâda dahi İslâm toplumları neşet etmeye başladı. Düşük yüzdelere rağmen onlar işgale, sömürgecilğe ve zulme karşı direnişin ve subutun örneği oldular."⁶⁴¹

Batı Afrika'da durum aşağı yukarı böyle iken Doğu Afrika'nın durumunu görmek için Khalfan Khamis İsmail'e kulak vermemiz icab ediyor. Bu hususta İsmail diyor ki:

"Endülü's'teki Müslümanların beldeleri Hristiyanlara intikal ettiği zaman, yokediciler insafsızca ve vahşice Müslüman kanı dökme heveslerini bu topraklarda dindiremediler. Onların Müslüman kanı dökmeye olan dinmek bilmez susuzlukları bu Hristiyanları nerede bulurlarsa Müslüman kanı dökmeye itti. Onlar savaş gemilerini Müslümanları nerede bulsalar orada öldürmek üzere okyanuslara gönderdiler, coğrafi keşif adı altında Müslüman beldelerini muhasaraya aldılar.

Güneye doğru ilerleyip Cape burnuna ulaştılar. Önlerine çıkan her şehirde ölüm ve evsizliği, korku ve dehşeti saldılar.

Kenya sahillerindeki Mombassa şehrine vardıklarında yaptıkları ilk şey toplu kıyım oldu. Sonra onlar beş kere üst üste cesetleri ateşe verdiler! Onlar diğer yerlerde de, Gidi ve Lamu'da da aynısını yaptılar. Tek istisna Malindi idi. Malindi'nin prensi onlarla bir anlaşma yapıp onlara "keşiflerini" sürdürmeleri için gerekli erzakı vereceği konusunda teminat verdi. Özellikle üzücü olan ise onlar Mombassa'da iken Portekizlilerin Hristiyanlığı yaymak için Jesus Kalesi'ni inşa etmiş olmaları idi. Vasco de Gama da Malindi'de bir deniz feneri inşa etti. Bu durum onların coğrafi keşiflerinin aslında Müslümanların altını kazmak ve Hristiyanlaştırmayı hızlandırmak için bir araç olduğunu gösterir.

641 İfrıkyâ beyne'l Tansir ve'l Tağrib, Sally Hani.

Tıpkı Müslüman beldelerine yönelik Haçlı Seferleri gibi bu coğrafi seferler de açık ve sarıh amaçlara ve onları yerine getirmeye yönelik araçlara sahipti. Bunlar aracılığı ile Müslüman beldelerin giriş ve çıkışlarını, geçiş yollarını efendilerine bildirdiler ve onların işgallerine yol açtılar. Peki bu topraklar kendilerine öyle davranıldığı gibi bilinmeyen topraklar mıydı?

Şu bilinen bir gerçekliktir ki Avrupalılar bu sözde Yeni Dünya'ya vardıkları zaman, ki aslında pek de yeni değildi, kızıl Amerikan yerlilerini kılıçtan geçirmeye başlama konusunda birgü dahi zayi etmediler.

Bu da şu demek oluyor ki tıpkı Maşrik ve Mağrib Afrika örnekleri gibi bu yeni kıta da Avrupalılar oraya gitmeden evvel uzun süredir bir yaşama ev sahipliği yapıyordu. Bu nedenle bu topraklara "keşif seferleri" demek tarihin aldatmacasından başka bir şey değildir. Onlar kelimenin tam anlamı ile misyonerlik seferlerinden başka bir şey değildi. Hem itici amaç hem amaçlar hem de bu amaçlara vasil olmak için kullanılan araçlar gösteriyor ki bu seferler misyonerlik seferledi idi.

Bu şeytani oyunu takip eden adım da 15. Yüzyılda Vasco de Gama ve yardımcılarının sözde "coğrafi keşifler" yolu ile Batı Afrika'ya katolikliği getirmesi oldu. Bu sefer ancak sadece birkaç kişinin Hristiyanlık inancına geçmesi sonucu çok olumlu sonuçlar doğurmadı. Ayrıca iki asır sürecektir savaşta Omaniler bu kimseleri de yok etmeye muvaffak olabildiler. 19. Yüzyıl ile birlikte Doğu Afrika'ya yönelik yeni bir Hristiyanlaştırma başlatıldı. Bu sefer Protestanlaştırma süreci başladı ancak çok farklı bir seyir izledi. 1884 yılında İngiliz sömürcülüğünün gelmesi ile birlikte misyonerlik resmi bir hüviyet kazandı. Onlar, elde olan tüm imkanlarını kıtayı Hristiyanlaştırmaya adanmış hükümetinin maddi ve ruhani tüm desteğini kendilerinde topladılar. İlk misyoner teşebbüsünün genellikle nüfusu Müslüman olan kıyı şehirleri üzerine odaklandığı gözlenebilir. İkinci teşebbüste ise ki 19. Yüzyıl ve 20. Yüzyıl'da gerçekleşmiştir, misyonerler Kenya topraklarının içlerine doğru girmeye başladılar. Hristiyanların pagan toplumlara Müslümanlardan daha önce erişmesini sağlamak için Hristiyan misyoner okullarını odaklarını Müslüman şehirlerden kaydırıp içerilere doğru çevirdiler. Onlar misyoner okullarının yanı sıra Voi, Limuru ve Kisumu gibi Batı ve Orta Afrika şehirlerinde kilise, hastane ve benzeri kurumlar da inşa ettiler."⁶⁴²

Güney Afrika konusunda gelince, Ebu İslâm Ahmed Abdullah şunu yazdı: 19. Yüzyılın başları Avrupalı kaşiflerin Afrika kıtasının kalbine eriştiği ve Misyonerlerin de her açıdan büyüme gösterdiği bir tarih olarak tarihe geçti. Yabancı

işgali ise Hristiyanlaştırmanın önünü açtı. Hiç şüphe yok ki bu dönem Afrika'da Hristiyanlaştırmanın altın çağı oldu. 20. Yüzyıla gelince Hristiyanlık tüm farklı mezahibleri ile, düşünce ekolleri ve kiliseleri ile Afrika'nın genelinde kalıcı ve görünür bir varlık gösteriyordu."⁶⁴³

Kanayan yara Güney Sudan meselesi de benzer bir hikayeyi bize anlatmak ister. O, seküler Batı'nın misyonerler vasıtası ile Hristiyanlaştırma projesinin önemli bir örneğidir. Lork Kitchener Güney Sudan hakkında yazdığı yazılarında Sudan şehirlerinde İslâm'ın şüphesiz bir şekilde sıkakça karşılandığını ve eğer Hristiyanların Afrika'da işleri kendi eline almazsa Arapların alacağını söylüyordu. Ona göre, böyle yapmakla onlar Afrika'nın kalbinde bir merkez elde etmiş olacaklar ve bu konum da onları bölgedeki tüm dış etkileri sahil bölgesine itmeye ve bölgeyi köleliğin eline düşürmeye muktedir kılacaktı."⁶⁴⁴

Musab el Tayyib Babakr bu trajediyi detaylandırarak bizlere gösterdi. Bu, hem seküler İngiliz yönetiminin hem de misyoner kiliselerin İslâm karşıtı duruşlarını ve içlerindeki Haçlı zihniyeti tarafından beslenen komplonun ürünü olan bir trajedidir. Babakr diyor ki:

"Anglo-Mısır Sudan'da, Güney Sudan'a yönelik en kritik politik ajandaya bir kilisede karar verildi. Kilise sahada çok aktif idi. Kendisine bağlı diğer kiliseler aracılığı ile ve hükümet aygıtının baskıcı politikaları sonucu sahadan iyi bir istihbarat ağı kurabildi. Ayrıca politikalarını hayata geçirecek kadar yeterli maddiyata da vardı. Bu sebeple hükümet güney ve kuzey Sudan'ı birbirinden ayırma kararını aldı. Yönetimdeki sekreterlerden bir tanesi Ian McMichael, Hristiyan Misyonerlerin Güney Sudan'ın ayrılmasına ilişkin çaba sarfetmelerinin gayet doğal olduğunu, buradan sağladıkları avantajları kullanmalarının tabii olduğunu ve bunun İslâmî ilerleyişe yönelik korkudan beslendiğini ifade etti. Güney Sudan ve etrafındaki bölgelere yönelik politikalar işte buna mebnidir. Kuzey yönetimi de kendisini sadece Kuzey Sudan ile izole etmişti ve programlarını bu minvalde sürdürüyordu. Ayrıca Güney'i Hristiyanlaştırmak suretiyle misyonerler, onu Kuzey'den ayırmak için bir sebep daha üretmiş oluyorlardı. Bu durum ırkçılığı artırdı, güneylilerin Kuzeyli Müslümanlara yönelik provoke olmasına yol açtı ve aralarında diyalekt farklılıkları belirginleştirildi. Ancak daha sonra bir sebeple hükümet Kuzey ile Güney'in ayrılması fikrinden vazgeçti. Bunun sonucu olarak yönetici katip James Robertson 1946'da ayrışma kararını fesheden bir karar aldı. 1947 yılında Juba konferansı düzenleyerek Genel Vali'ye Güney Sudan halkının Kuzey Sudan ile yaşama yanlısı olduğunu anlattı. O dönemde Güney'in isteği yalnızca otonomi ve merkezi yönetimde biraz da olsa söz dahibi olmak idi....

643 Tarikûn Vücûd al Tansirî fi İnkıya, Ebu İslâm Ahmed Abdullah.

644 El Cenûb - Medhalûl Salibiyye ile's Sudan.

Haçlı kurumları tüm kısıtlamalara, tolerans, hak ve hukuk normlarına rağmen istediklerini elde etmek adına mümkün olan tüm yolları harcadılar. Onların politikaları İslâm'a karşı eskiden kalma bir intikamı andırıyor. Onlardan bir kısmı şunlardır:

1. Güney Sudan Politikaları:

Güney Sudan Politikası olarak bilinen politika her ne kadar öncü adımları daha eskiye dayansa da 1930 yılının ocak ayında ciddi bir şekilde uygulamaya konuldu. 1917'de tüm kuzey askerleri güneyli askerlerle yer değişti. 1918'de İngilizce resmi dil olarak kabul edildi ve Pazar günü resmi tatil olarak ilan edildi. 1922'de kapalı bölgeler yasası kabul edildi ki bu Kuzeyli Müslümanların güney mahallelerine girmesini yasaklıyordu. Bu politika ile harmoni içinde Valilik yönetimi şu politikaları devreye soktu:

a) İslâmi isimlere ve Arap diline karşı bir savaş açtı. Kullanımına izin verilen tek dil İngilizce oldu.

b) Giyim-kuşama ilişkin kurallar da dahil olmak üzere İslâmi alışkanlıklara ve teamüle saldırdı.

c) Kuzey Sudan kökenli yöneticileri ve tacirleri sürdü.

d) Yerel diyalektleri ve kabilesel teeamülleri canlandırdı.

İslâmi herhangi bir ritüeli gerçekleştiren veya Arapça konuşurken yakalanan herkesi acımasız bir ceza bekliyordu. Yönetim güneydeki insanların İslâmi giyim kurallarına veya Kuzeydeki insanların giyimine göre giyimelerine kıyasla çıplak kalmalarını yeğledi. İsimlerini kabile isimlerine veya Batılı isimlere çevirmeyenlere bir numara verildi ve kendilerine bu numara ile seslenildi. Bölgenin tamamı eğitsel, emirsel, yönetsel, yasa yapıcı ve uygulayıcı yetkilerin en üstün biçimi ile donatılan kilisenin kontrolüne verildi. Yarım asır boyunca toplumun yöneticisi ve şekillendiricisi yalnızca kilise otoritesi oldu. Zamanının Sudan Genel Valisi Robert Howe'un da belirttiği gibi, kapalı bölgeler politikasının ardındaki temel sebep Hristiyanlaştırmanın etki alanının genişletilmesi ve bunun nihai olarak tüm Güney Sudan'ı kaplaması idi. Bundan dolayı bu durumun yönetsel düzenlemeler, ekonomik çıkarlarla veya başka hiçbir şeyle alakası yoktu. O, İngiliz yönetiminin yönettiği bir Haçlı operasyonundan başka hiçbir şey değildi. Aklı başında olan kimse bu baskı ve etnik temizliğin İslâm'ın kendisine tabi olması beklenen bir demokrasi formu veya tolerans sistemi olduğunu iddia edemez.

2. İslâm'a Yönelik Nefretin Kışkırtılması:

Güneydeki öğrenciler bölgenin tek eğitim kurumu olan Hristiyan Avrupa Okulları'nda birer Hristiyan olarak yetiştirildiler. Hristiyanlık üstün din olarak

tasvir ediliyordu. Bu okullarda öğrencilere tarih boyunca Arapların Afrikalılara pazarda satılacak köle olarak nazar ettikleri öğretiliyordu ki bu onların Kuzey'e karşı nefret duymalarını sağlamak için kısa bir yoldu....

Her ne kadar kölelik ve köle ticaretinin bölgeye gelmesi de yönetilmesi de Batılı eller tarafından gerçekleştirilmiş olsa da Kilise kötücül bir şekilde köleliği İslâm ile ilişkilendiriyordu. Kilise ırk ayrımcılığını körükledikten sonra suçu İslâm'a attı. Ancak kendi muharref kitaplarında IX numaralı bölümde ne dediğini asla dile getirmediler: "Nuh baygın halden uyanınca en küçük oğlu Ham'ın ne yaptığını öğrendi. Sonra Ham'ın oğlu Kenan'ı lanetledi. O dedi ki "Kenan'a lanet olsun! O akrabaları arasında en sefil derecedeki biri olsun" Kilise çağrılarında bu-lunarak İnsanları İslâm'a ve onun sözde ırkçı girişimlerine karşı uyardı ve Güneylilere kendi yaşamlarının sadece Kilisenin yanında kalmakla sağlama alınacağını vazetti. Onlar ayrıca her Güney Sudanlının otomatik olarak Kuzeyli Müslümanların bitmez tükenmez baskıları altında yaşaması istendiğine ve bunun önündeki tek savaşçının kendisini Güneylinin yaşamı için feda eden Kilise olduğuna inanmasını sağladı. Böylece kilise bu insanların kendisine son derece bağlı olduğuna kanaat getirip Müslümanların davet ve tebliğ çalışmalarının önüne geçebileceğini düşündü.

3. Savaşın ve Barışın Elçileri:

Misyoner kurumları örneğinde olduğu gibi Kilise de savaş ve barış oyunlarında çok marifetlidir. Onlar kendi prensiplerinin ve kazançlarının el-lerinden gitmesine asla izin vermezler ve bunları koruma altına almak, garan-tilemek için de ellerinden geleni ardlarına koymazlar. 1910 Yılında Genel Vali Wingate ırk ve din temeline dayanan "Ekvator Tugayı"nı kurdu. Bu tugay sadece Hristiyan Avrupa okullarında okuyan ve Hristiyanlığa sonradan geçen Güney Sudanlılardan mürekkep idi. Richard Collins'e göre bu ordu Kuzey Sudan'daki olası bir Cihadçı başkaldırına karşı kullanılabilirdi. Bu Ekvator Tugayları 1955 yılında bir konferansta papazın hepsini kuzeyin insanlarını öldürmelerinden ötürü kutsamasından sonra isyana kalkışan tugayın ta kendisiydi. Kilise Sudan Hristiyan Birliği (ASC), Sudan Afrika Kapalı Bölgeler Ulusal Birliği (SACDNU), Sudan Afrika Ulusal Birliği (SANU), Anyanya Grubu ve Sudan Halkı Özgürlük Hareketi (SPLM) gibi tüm kuzey karşıtı isyan hareketlerine destek verdi. Kiliseler bu hareketlere doğrudan ve hükümetse kanallarla yoğun destek verdiler. Aynı zamanda askeri uzmanlar ve medya yayınları ile de davalarını desteklediler. 160'tan fazla STK ve yardım grubu bu amaçla çalışmakta ve aynı zamanda silahlandırma ve teknik yardım işlerini de üstlenmektedirler. 19 Nisan 2001 tarihinde Newsweek Dergisinde yayınlanan "Soldier of the Christ" adlı makalede Tom Masland Güney Sudan'daki savaşın bir nevi Haçlı savaşına

dönüşüğünü yazdı. "Amerika Birleşik Devletler Uluslararası Gelişim Ajansı Har-tum yönetiminin izni haricinde buradaki gruplara 17 milyon Amerikan doları tutarında destek verdi. Bu yardımlar bazen doğrudan başka ülkelerin uzantıları olan gruplara yapıldı. Ana bağış alıcı "Norwegian People's Aid" isimli Norveçli bir grup olup bu grup hakkında Norveç hükümeti raporlarında "faaliyetleri genel insani yardım faaliyetleri sınırını aşmaktadır" ifadesi kullanılmaktadır. Bu nedenle bu dışarıdan beslenen STK'lar savaşta kendi görevlerini ifa eden birer askeri lojistik hattı, casus şebekesi ve istihbarat yönetiminden başka bir şey değildir. Barış her ne hikmetse Sudan'daki Haçlı ajandayı güçlendirmek için kullanılan bir güçlenme, vakit kazanma ve istifade etme aracından başka bir şey olarak değerlendirilmedi. Her ne hikmetse isyan hareketlerini finanse eden ve kendi hareketlerinin üstünlüğünü sağlamak için onları kullanan eklestik kon-siller her müzakere ortamında hazır bulunmaktadır. 1972'de İmparator Haile Selassie tarafından kabul edilen Addis Ababa Anlaşması anlaşmaya yol hazırlayan bu gruplara Güney Sudan'da Arap ve İslâm kültürüne ait ne kadar değer varsa onları iptal, red ve yoketme hakkını tanıdı. Bu anlaşmayı müteakip ve Sudan tarihinde ilk olarak Vatikan ile diplomatik ilişkiler kuruldu. Bu dönemde anlaşma sanki yönetimin Güney'deki kiliselerle vardığı bir "anlaşma" olarak telakki edildi. Bu şekilde Anglo-Mısır dönemindeki Sudan'da uygulanan "Güney Politikası" tekrar hayata geçirilebilecekti."⁶⁴⁵

İşte bu nedenle el Masiri, Allah ona rahmet etsin, Güney Sudan'a ilişkin İngiliz siyasetinden bahsederken diyor ki: "İşte bu şekilde İngiliz sömürge politikasının nüfussuzlaştırma politikaları kendilerini izhar ediyor. Çünkü İngilizler Güney Sudan politikalarını uygulamak için bu bölgeden tüm Sudanlı Müslümanları Kuzey'e gönderdiler ve böylece Güney Sudan Arapsızlaştırılmış oldu."⁶⁴⁶

Güncel Batı Haçlı zihniyetinin en güzel örneklerinden bir tanesi de Amerikan tarihinde daha önce vuku bulmamış bir olayın Amerikan Başkanları Carter, Clinton ve Bush tarafından Papa John Paul II'nin ölümü üzerinde başsağlığı dilemeleri ile vuku bulmuş olmasıdır. Papa'nın Katolik olup mezkur başkanların Protestan olması bile bunu değiştirmemiştir. Ancak bu kimseler Papa'nın Batı'nın çıkarlarına yönelik hizmetlerini unutmamışlar, İsa Alehyisselam'ın sözde ölümünden dolayı Yahudileri kılmasını, Komünizme yönelik savaşta Batı'ya olan desteğini, misyonerlik faaliyetlerini teşvik etmesini unutmamışlardır. Onlar ayrıca uyanıştaki Müslüman Ümmete Karşı Haçlı ruhunun alevlenmesini de takdirle karşılamaktadırlar.

Şeyh Abdurrahman Abdulhalik, *Roma's Pope and the Zionization of Christ-i-ty* isimli makalesinde Papa'nın, Yahudilerin İsa Aleyhisselam'ın sözde

645 El-Carid: Medhalu'l Salibiyye ile's Sudan

646 Cilt VII, Israel: el-Mustavteni's Suhyuni, Bölüm 1, s. 3.

ölümünden dolayı nasıl sorumlu tutulamayacağını söylemesini ve holokosttan dolayı özrünü belirten Papa'nın bu söylemini ele alırken şunları söylüyor: "Papa Hristiyanlığa karşı büyük bir cürüm işlemiştir. O, Hristiyanlığa ve Katolik kilisesine karşı en yavuz düşmanlığı gösteren siyonistlerin yoluna Katolik kilisesini hizmetkar kılmıştır. Kilisenin hiç işlemmediği bir suçtan dolayı özür dilenmesi ise yersizdir. Kilise'nin yüzyıllardır Müslümanlara karşı girişilmiş olan kıyım ve katliamlarla ilgili, Endülüs'teki Müslümanların soykırımı uğratılması ile ilgili konularda bir özürden kaçınması ise büyük bir hatadır. Papa John Paul II, Batı kilisesinin sonsuza dek çöküşünden birinci derecede sorumludur."

Seküler Batı'nın içindeki Haçlı Ruhunun göstergelerinden bir diğeri ise Selman Rüşdi'nin Clinton tarafından tebrik edilmesi ve Kraliçe Elizabeth II tarafından Knight Bachelor ünvanına layık görülmesidir.

Bu ruh aynı zamanda Bush'un teröre, ya da diğer bir deyişle, İslâm'a yönelik savaş çığırkanlığında da kendisini göstermiştir.

Başörtüsü takan Müslüman kızların Fransa'da okullardan men edilmesi, Sarkozi'nin Burkâ'yı aşağılaması, onu bir tür kölelik, gerilik işareti olarak tasvir etmesi, ona karşı savaşacağına dair yemin edip Nikab yasağı kanununu getirmesi de çağdaş Haçlılığın göstergelerindendir.

Hata ile sekülerizm olarak işaret edilen dinsizliğine yönelik bu kısa sunuş, aklın büyük zaferi olarak adlandırılan "kiliseye ve dine karşı başkaldırı"nın, insan ve aklın özgürlüğü için olduğu iddia edilen isyanın insanı bir hayvana, bir metaya veya bir objeye dönüştüren determinist zorba bir irrasyonel materyalizmden başka bir şey olmadığını ortaya çıkardı. Göndergeselliğe sahip olmayan her ideoloji gibi sekülerizm de nihai olarak absürdizm ve nihilizme dönüşmek zorundadır.

Ayrıca ne kapsamlı ne kısmi dinsizliğin İslâm dini açısından herhangi bir önemi olmadığını müşahade etmiş olduk. İkisi de sekülerizmin formlarıdır. Ayrıca kısmi sekülerizm kapsamlı sekülerizme doğru giden sürecin adımından başka bir şey de değildir.

Komünizmin çöküşü ile birlikte sekülerizmin çöküşü de başladı. Ayrıca kapitalizmin inhiraflı da bu yanlışlığı reddeden İslâm'ın yükselişi ile aynı çağa denk geldi.

İlerleyen bölümde Batı kapitalizminin derin bir boşluğa yol alışı tartışacağım. Ayrıca ekonomide, siyasette, savaşta mide bulandırıcı bir dinsizlik tecellisinin nasıl ortaya çıktığını ve Batı'nın neden bizim İslâm'ı bırakıp dinsizliğe sarılmamızı istediğini ele alacağız.

647 Yahudi Soykırımı. Bu soykırımın belirtilen miktarlarda varolup varolmadığı bir yana en az Nazi yönetimi kadar Yahudi öldürme ve Sovyetler Birliği'nin bu tirazlardan hiç nasiplenmemiş olduğudur. Acaba Asya merkezli Moskova yönetimi yerine Avrupa merkezli yönetiminin hedef alınmasının ardında Fransız ve İngilizlerden, bu bölgede nüfus olarak yoğunlaşmış Yahudilere bir kıyak yapmaları istenmesi mi vardı? Savaşın 3 sene sonra İsrail devletinin ilan edilmesine baktarsak net bir resim ortaya çıkıyor (Çeviren)

ÇOĞUNLUĞUN HEVASI GEREĞİ GADDARCA YÖNETİM (DEMOKRASİ)

Önceki bölümde “dinsizlik”ın Batılı Heva Tağutu’nun üzerine bina edilmiş olduğu ilk put olduğunu dile getirmiştım. Bu bölümde Allah’ın yardımı ile ikinci putu ele alacağız: Çoğunluğun gaddarca hevası ki bu da demokrasidir.

Daha önce de belirttiğim üzere çoğunluğun gaddarca hevasına yönelik hayranlık birçoklarının zihinlerine sızmış durumdadır. Vakıa odur ki bu durum İslâmi hareketlerin liderlerine de ulaşmıştır. Bunlardan bir tanesi Abdul Munim el Futuh’dur ki kendisi İhvan’ın İrşad Bürosu’nun üyesi olup şunları dile getirmiştir:

“Bizler kendi rızaları haricinde iktidara gelen hükümetleri gayrimeşru olarak niteliyoruz. Biz onların anayasal meşruluklarını ta ki onlar seçim sandıklarından galipler olarak çıkana kadar kabul etmiyoruz. İslâmi olmasa bile seçim sandıkları yoluyla başa gelen her rejim bizim saygımızı kazanır. Bizler, halkın tercihini dik-kate almayan ve onun isteğinin aksine hareket eden her gayrı anayasal rejim ile sonsuza kadar savaş içinde olacağız. Biz onlarla bir savaş içinde olacağız, ancak bizim savaşımız silahsız bir savaştır.”

Çok açıkça görülüyor ki bu ifade meşruluk ile oyların çoğunluğunu birbirine eş tutuyor. Ayrıca bunu yaparken de ne sistemi ne hukuk düzenini, ne rejimi ne de bunların meşruiyetlerini sorguluyor.

Örnek vermek gerekirse İsrail gayrimeşru bir devlettir. Ancak İsrail anayasası ve kanunların atıf yapan, Müslümanların mallarına ve topraklarına göz koyan ve bunu gasbeden, zorla Filistin topraklarında İsrail devletini kuran, sürekli olarak savaşlar çıkartan İsrail hükümeti de seçim sonucu meydana gelmişti. Ancak bu sözde devlet yine de saygıdan en ufak bir nebzeyi bile haketmemektedir çünkü o saldırgan, gaspçı ve gayrimeşru bir hükümettir.

Amerika’nın iki işgal sonrası kurduğu Irak ve Afganistan hükümetleri de gerçekten seçimle gelmiş olsunlar veya olmasınlar saygıyı haketmemektedir. Çünkü onlar birer taşeron hükümettir.

Benzer bir şekilde Amerikan, İngiliz ve diğer Batılı hükümetler de kendi kitlelerinin hevasına göre “haklıca” seçilmiş olsalar dahi onlar zalim, mücrim ve saldırgan birer hükümet olup Cahiliye döneminde yaşamaya devam etmektedirler. Onların parlamentolarının çoğunluğu Irak ve Afganistan’a yönelik taşkınlıklar yapma yönünde oy kullandılar. Bundan evvel onlar bir Müslüman dünyası olan Filistin’de bir İsrail Devleti kurulmasını onaylamışlardı. Onların

Müslümanlara yönelik işledikleri diğer suçları zikretmeye başlamadım bile. Bu ve benzeri diğer hükümetler de saygıyı haketmeyen diğer yapılardır.

Bunun yanısıra seküler, ateistik veya İslâm dışı anayasalarla kurulan herhangi bir devlet de saygıdeğer olmayan bir devlet olup onlar cahiliye döneminin gayrimeşru hükümetleridir. Bundan dolayı İhvan'dan bir liderin ne kadar yasal yollardan seçilmiş olurlarsa olsunlar onlar hakkında böylesine üst perdeden bir saygı ifadesi kullanmış olması kabul edilebilir değildir.

Bu konuları İslâmi ideolojinin temellerine yönelik derin bir vukufiyeti olmayanları karıştırmış olması kabul edilebilir belki. Ancak bu yanılgıya dünyadaki en büyük İslâmi hareketlerden biri olduğu söylenen bir hareketin liderinin söylemiş olması böylesine bir iddia sahibi olan bu grubun düşüncesi ve onun ayağını kaymış olabileceği ihtimalini düşündürmektedir.

Ayrıca onun meğer ki İslâmi olmasın, başa seçimle gelen her yönetimin saygıdeğer olduğuna dair talihsiz sözleri de söz sahibine herhangi bir aralık veya özür şansı bırakmamıştır!

Böylelikle siz değerli okuyucularımı bu liderin yüksek değerde gördüğü sistemi analiz etmeye ve onun gerçekten saygıdeğer olup olmadığına karar vermeye davet ediyorum. Burada çoğunluğun gaddarca hevasını (demokrasi) biri teorik biri pratik olmak üzere ikiye bölüyorum.

a. Çoğunluğun Hevasına Dayanan Yönetim Sisteminin Teorik Analizi:

1) Merriam-Webster Sözlüğüne göre demokrasi şudur:

a) Halkın yönetimi, özellikle de çoğunluğun yönetimi

b) Hakimiyetin halka dayandığı yönetim biçimi. Çeşitli periyodlarla yapılan serbest seçimlerle işbaşına gelenlerin, halkın istediğini icra ettiği sistem biçimi.

2) Demokratik hükümeti olan bir siyasi birim.

3) Büyük harfle yazılırsa: Amerika'daki Demokratik Parti'nin prensip ve politikaları.

4) Bir siyasi otoritenin kaynağını oluşturan avam.

5) Keyfi veya zorba sınıf farklılıklarının veya önceliklerinin yokluğu durumu.⁶⁴⁸

Bu tanım gereği demokrasi herhangi bir öncül ahlak, din veya etik değere bağlı kalmaksızın oluşturulmuş bir halk otoritesidir. Tamamen halkın iradesine hevasına, tandansına ve isteklerine dayanmaktadır.

648 Encyclopedia Britannica 2005 Delux Edition CD, Dictionary, Merriam Webster's Collegiate Dictionary, democracy

Şeyh Sefer el Havalî sekülerizm üzerine yazdığı kitabında Robert M. MacIver'in "Community" isimli kitabından şu alıntıyı yapmıştır:

"Bizim etik sermayemiz taşralı ahlakının heterojen koleksiyonundan oluşmaktadır. Toplum onlar aracılığı ile hareketini ve dinamizmini devam ettirir ancak bu hareketi geciktiren sürtüşmelere, muazzam kayıplara rağmen olmak zorundadır. Bizim, yenilen tarafın başvurup sonucu yenen taraf aleyhine kullanabileceği evrensel etik değerlerimiz olmadığı için yenilen taraf sonuca ittibâ etmek zorundadır.(...) Profesör Small şu örneği kullanmaktadır: "Farzedin ki bir iş çatışmasının ortasındayız. Sorunun çözülmesi için hakemliğe başvurulması önerilmiş olsun. Çatışan grupların temsilcileri görüşür. Bir hakem, filozof olsun, sorunun etik kaynaklara başvurularak çözülemeyeceğine kanaat getirmiş olsun. Çünkü hem hakemin hem çatışan tarafların farklı etik kodları olmuş olsun. İşverenin etiği mülkiyet üzerindeki hak üzerinden kurulmuş, işçinin etiği ise emeğin üzerindeki hak üzerinden kurulmuş olsun. Hakemin etik görüşü ise pozitif hukuktan tutun da ilk insanın ideal haklarına ilişkin etikler bütününe kadar farklılık gösterebilir. Yani ortak bir etik ortak nokta mümkün değildir. Ne davacılar ne de hakem bir diğerini üst bir değerler noktasında birleşmeye ikna edemez. Sonuca ise ya güce başvurarak yahut isteklerden taviz vererek ulaşmak mümkün olmuştur. Şartların baskısına rağmen ise her bir talepçi ise kendisinin tüm duruşunu göstermeye devam edecektir (tavize yanaşmayacaktır)."

Demokrasi denilen çoğunluğun hevasının zalimce yönetim biçiminin üzerine kurulmuş olduğu entelektüel temeller şunlardır: ulusal egemenlik, meşruiyet ve kamusal özgürlük ile hakların korunması.

Dr. Salah es-Sâvi egemenliği şöyle tartışmıştır:

"Egemenlik dediğimiz zaman kanunlar ve düzenler oluşturan, herkes üzerinde bağlayıcı ve geniş hitabet hakkı olan üstün bir yönetim veya otoriteden bahsediyoruz demektir. O, düzene koyduğu toplum içinde bir başka otoriteyi veya kendisine eşdenik yahut kendisini aşan bir buyruk vericiyi asla kabul etmez.....

Egemenliğin özellikleri arasında şunları saymak lazım gelir:

Münhasırlık: Bir devlette ancak bir egemen vardır. Varolan egemenin iradesi kanundur ve onun talimatları sistem için bağlayıcıdır....

Mutlakîyet: Egemenin iradesi diğer tüm iradeleri aşkın olduğu gibi onun otoritesi de diğer tüm otoriteleri aşkındır.

Benzemezlik: Egemenlik kendinden menkul bir erdem ile mevcuttur. O, kendi varlık hakkını onu aşan başka bir otoriteden almaz.

Masumiyet: Halkın genel iradesinden dolayımınarak ortaya çıkan ne varsa dolayımıldığı kaynaktan dolayı meşru sayılır. Egemenliğin bu iradeyi ilahileştirme tandansı vardır ve onu mutlak otorite olarak kabul eder. Bu teorinin en ateşli savunucularının birinin dilinden aktarmak gerekirse, "Bizler kralların ilahi hakından parlamentonun ilahi hakkına doğru yol aldık."

Böylece anlamış oluyoruz ki bizler Allah'ın dışında kendisine tapınılan ilahın veya ilahların karşısında bulunmaktayız. Onlar sorgulanmaksızın emreder ve yasaklarlar. Bizler, eski model fiziksel putların aksine çok daha fazla otorite, tiranlık ve uluhiyyet ile donatılmış yeni model ancak fiziksel olmayan ilahların önünde bulunuyoruz. Bizler insanlığın tevhidden müşriklığa doğru yaptığı tarihsel bir sıçramanın eşiğinde, şehvet, istek ve savaş mabedlerine insan yapımı materyalistik ilahlara tapınıldığı bir dönemde bulunuyoruz. Ancak bu, yalnızca kendisine tapınılmasını arzu eden Allah'u Teala'nın şu ayetleri ile nasıl da çelişmektedir: "O, gökleri ve yeri yaratanıdır. Size kendinizden eşler, hayvanlardan da (kendilerine) eşler yaratmıştır. Bu sûretle sizi üretiyor. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, hakkıyla iştir, hakkıyla görendir. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dilediğine rızık bol verir ve (dilediğine) kısar. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyla bilendir. "Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" diye Nuh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim'e, Mûsâ'ya ve İsâ'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey (İslâm dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah, ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır." (Şura, 11-13)

Şehid -inşallah- Seyyid Kutub tevhidin karşısına çıkartılmış olan güncel şirkin tasvirini *Filzilal*'de detaylıca yapmıştır. Okuyucudan bana Kutub'dan bir kez daha uzunca bir pasajı buraya aktarmam konusunda izin vermesini rica ediyorum:

"Bu, sana, kendisiyle (insanları) uyarman için ve mü'minlere öğüt olarak indirilmiş bir kitaptır. Artık ondan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın." Öyleyse bu kitap bir uyarı için indirilmiştir. Öyle ki Nebi aleyhisselam onunla tüm insanoğlunun karşısına çıkabilsin, meğer onlar bu çıkışı sevsinler yahut sevmesinler. Böyle ise, onun mesajı da tüm inançlara, ananelere, toplumsal normlara ve kurallara bir muhalefeti temsil etmektedir. Elbette birçok güçlüklerle karşılaşacaksın ve uyarma işi de kolay olmayacak. Bu uğurda çekilecek zahmet; -surenin hususiyetlerini anlatırken de söylediğimiz gibi- Kitabın emrine râm olanlardan, hakkı meydana çıkarmak uğrunda meşakkatlere düşer olanlardan, bu kitabın hamili olan Nebi Aleyhisselam'ın azgın Arap Yarımadası halkına ve bütün yeryüzündeki insanlara karşı çıktığı gibi, beşer hayatının görünür görünmez her kaidesini temelden değiştirmeyi hedef tutanlardan

başkaları idrak edemezler. Bu durum o zamanlar için Arap Yarımadası veya civarına mahsus olan bir durum değildir. İslâm bir defaya mahsus olarak vaki bulup sonra da zamanın geride bıraktığı bir tarihi olay olarak anlaşılamaz. İslâm, her zaman dünyanın sonuna kadar insanlarla karşı karşıyadır. İslâm ilk doğuşunda insanlarla nasıl pençeleşti ise insanoğlunun yolunu sapıttığı her devirde ilk defasında olduğu gibi mücadele edecektir. Beşeriyet zaman zaman tersyüz olup eski cahiliye adetlerine geri döner. İşte zavallı ve adi "gericilik" dedikleri irtica işte budur. İşte bu irtica ne zaman görülürse o zaman İslâm bu irticayı bastırmak için yeniden ileri adımlar atar, medeniyet yolunda hamleler yapmak için hakimiyeti ele alır. Bu davayı yürüten kişi elbette ki davanın ilk sahibi Muhammed Aleyhisselam'ın maruz kaldığı güçlüklerle karşılaşır. Çünkü o, cahiliyet çamuruna dalmadan, bu çamurun karanlıklarında, fasit ideolojilerin ve şehvet hırslarının bataklıklarına gömülen sapkın beşeriyet ile karşılaşmaktadır. O beşeriyet ki tuğyan ve zilletin kucağına düşüp ya bizzat kendi hevesine veya kendi gibi kul olmaktan öteye gidemeyen insanların hevasına tapınmaya başlamıştır...

Bu din, kainatın çehresini değiştirip yeni bir alem kurmak için gelmişti. Bu alemde put ve benzerlerinin saltanatı değil yalnız Allah'ın saltanatı ikrar edilecekti. Yalnız Allah'a tapınılacak tam manası ile ona ibadet edilecekti. İbadet ederken Allah'tan başkasına, dolaylı ile de olsa, tapılmayacaktı. Bu alemde Allah dilediğini kullara tapmaktan kurtarıp kendine yöneltecek. Bu alemde insanlar hür, şerefli ve temiz doğacak, hissi ve şeytani duygulardan, Allah'tan başkasına tapma habasetinden arınmış olacaktı.

Bu din bütün beşer tarihi süresince bütün peygamberlerin yaptığı gibi La İlahe İllallah'ın temelini atacaktı. Gerek bu surede gerekse diğer surelerde bu gerçek beyan buyurulmuştur. Ne var ki sadece kelime-i şehadet yani "Allah'tan başka tapacak kimse olmadığına şehadet ederim" sözü mana ifade etmez. Ta ki bu kainatı tedvir eden yüce saltanat sahibinin saltanatı tümüyle beşer hayatında da geçerli kabul edilsin. Evet Allah Subhane ve Teala kainata hakim olduğu gibi bu kainatın bir parçası olan beşere de hakimdir. Kaza ve kader ile beşere de O hükmeder. O, koyduğu nizam ve vazettiği şeriatle beşer hayatına hükmeder. Müslüman bu temele istinaden kainatı yaratmak ve idare etmek mevzuunda Allah'ta ortak tanımaz. Bunun için Müslüman, Allah'tan başkasına kulluk duygusu ile yönelmez. Ve bunun için Müslüman kanunları, nizamları, değerleri, kuralları, inanç ve düşünceleri sadece Allah'tan alır. Bunlardan herhangi birisinde, kulların Allah ile birlikte hakimiyet hakkı olduğunu iddia etmesine müsaade ve müsamaha etmez, bu iddianın sahibini put kabul eder. Bu şekilde Allah'ın otoritesinin yerini almaya namzet her otoriteyi reddeder....

Hal böyle olunca Kur'an da insanlara ilk defa nasıl hitab etti ise bu defa da o şekilde hitab etmeye başladı. O zaman olduğu gibi şimdi de ilk iş olarak insanlara İslâm'ı kabul ettirmek için vazifeye inanç ve mefkure yönünden başladı. Bu yönü hallettikten sonra İslâm'ın hayat nizamını kabul ettirmeye koyuldu. İşte bu yüzden beşeriterin karşısına Kur'an ile çıkan kişi de Resullallah'ın (Aleyhisselam) karşılaştığı güçlüklerle karşı karşıya kalacaktır. Beşeriye bugün cahiliye bataklığına dalmış, daha kötüsü bu kokmuş bataklığa alışmış, nefsanî duygularına kapılmış şeytana tam bir teslimiyet göstererek sapıklık deryasında yüzüp gitmiştir. Evet, Kur'an inanç ve mefkureyi insanların kalbinde yeniden diriltmek istemişti.

Bu kitaptaki mesajların bayraktarlığını üstlenenler tıpkı Peygamberimizin karşılaştığı güçlükler ile karşı karşıyadırlar. Peygamberimizin, cahiliye bataklığına batmış kokuşmuş pislik içinde debelenen, sapıklık çölünde yolunu şaşırmış, şeytanın kışkırtmalarına tutsak olmuş o günkü insanlar karşısında katlandığı zorlukların aynısına katlanmak durumundadır. Peygamberimizin o günlerdeki ilk amacı insanların kalplerinde ve kafalarında "Eşhedü en lâ ilâhe illallah (Allah'dan başka ilâh olmadığına tanıklık ederim)" ilkesine dayanan bir inanç ve düşünce geliştirmekti. Bunu izleyen amacı yeryüzünde o güne kadar yürülenden farklı bir pratik hayat düzeni oluşturmaktı. Bu düzende sırf Allah'a kul olunacak O'nunla birlikte bir başkasına kul olunmayacaktı. Bundan sonraki amacı insanlığın "yeniden doğuşu"nu gerçekleştirmekti. Bu yeni aşamada insan gerek kula kul olmanın ve gerekse ihtiraslarına köle olmanın tutsaklığından kurtulacaktı.

İslâm bir defa gerçekleşmiş, arkasından geçmişin karanlığına gömülüp gitmiş bir tarihi olay değildir. O bir zamanlar gerçekleştirdiği fonksiyonu günümüzde yeniden gerçekleştirilmeye çağırıyor. İslâm yeni fonksiyonunu, ilk seferinde karşılaştığı toplumsal şartların, rejimlerin, düzenlerin, düşüncelerin, inançların, değer yargılarının, ölçülerin ve geleneklerin aynilerinden oluşmuş bir ortamda gerçekleştirmek durumundadır.

"Cahiliye" bir pratik gerçektir, bir olgudur. Yoksa kronolojik bir tarih dönemi değildir. Günümüzde cahiliye zihniyeti yeryüzünün her tarafında cirit atıyor; bütün egemen inançlar, doktrinler, düzenler ve rejimler prensip olarak "kulun kula kulluğu" ilkesine dayanıyor. Hepsi yüce Allah'ın kullar üzerindeki mutlak egemenliğini reddediyor. Tümü "insan arzusu"nun şu ya da bu biçimde egemen ilâh olmasını öngörüyor, "yüce Allah'ın şeriatı"nın uygulanan kanun sistemi olmasına hep birlikte karşı çıkıyorlar. Gerçi biçimleri, görüntüleri, sloganları, yaftaları, isimleri, nitelikleri, grupları, akımları ve doktrinleri birbirinden farklı oluyor ama hepsi de cahiliye zihniyetini karakterize eden, bu zihniyetin özünü

belirleyen sözkonusu ortak ilkeyi hareket noktası olarak benimsiyorlar.

Bu ölçünün ışığında açıkça görülüyor ki, günümüzde yeryüzünün her tarafını cahiliye düzeni kaplamıştır, insanlığın hayatına cahiliye düzeni egemendir ve islâm günümüzde "varolmak"tan, mutlak anlamda varolmaktan soyutlanmıştır; buna göre insanları İslâma çağırma görevini üstlenenler, vaktiyle Peygamberimizin taşıdığı hedeflerin aynilerini taşıyorlar, O'nun karşılaşmış olduğu zorlukların tıpkısı ile karşı karşıyadırlar, bu yüzden onlar bu ayette dile gelen ilâhi direktifle teselli bulmaya çağrılıyorlar. Tekrarlıyoruz:

"Bu Kur'an, kendisi ile insanları uyarasın ve müminlere öğüt veresin diye sana indirilen bir kitaptır. O halde bu görevi yaparken sakın ruhun sıkılmasın."

Bu gerçeği vurgulamak ve belirginleştirmek üzere hakkındaki açıklamamızı biraz daha sürdürmek istiyoruz: Günümüzün bütün toplumları cahiliye toplumlarıdır. Bundan dolayı bu toplumlar "geri kalmış" ya da "gerici" toplumlardır. Çünkü bu toplumlar islâmın ellerinden tutup kendilerini bataklığından çıkarmış olduğu "cahiliye dönemi"ne "geri dönmüşlerdir." İslâm, günümüzde bu toplumları cahiliyeye dönük geri kalmışlıktan ve gericilikten kurtararak ilâhi değer yargıları ve ölçüleri sayesinde onları "ilerleme" ve "uygarlaşma" yoluna iletmeye çağırıyor, böylesine önemli bir görevle karşı karşıyadır.

İnsanlığın beşeri arzuların kulluğundan, kula kulluktan tam anlamı ile kurtulabilmesi için toplumda yüce egemenliğin sırf yüce Allah'ın tekelinde olması, bu egemenliğin ilâhi şeriatın üstünlüğünde somutlaşmış olması gerekir. Yüce Allah'ın ölçüsüne göre "müslüman" ve "uygar" olmanın tek yolu, tek biçimi budur. Çünkü yüce Allah'ın insanlar için istediği uygarlık toplumdaki her ferdin özgür ve onurlu olması temel ilkesine dayanır. Oysa kula kulluk sistemi yürürlükteyken, onurluluğun ve özgürlüğün varolması sözkonusu olamaz; bazıları yüce egemenlik yetkisini kullanan kanun koyucu ilâhlardan ve ezici çoğunluğu bu sahte ilâhların keyfi arzularına boyun eğen "kullar"dan oluşmuş bir toplumun fertleri asla özgür ve onurlu olamazlar. Öte yandan "yasama" işlevi sadece kanuni hükümler koyma işlevi ile sınırlı değildir. Toplumdaki değer yargıları, ölçüler, ahlak kuralları ve gelenekler de bu işlevin kapsamına girerler. Bunların toplumdaki fertlerin farkında olarak ya da olmayarak baskılarına boyun eğdikleri birer "kanun koyucu", birer "yasama" ürünüdürler. Bu nitelikteki toplum "gerici" ve "geri kalmış" bir toplumdur; ya da islâm terminolojisinde cahili ve müşrik bir toplumdur. Herhangi bir toplumun birleştirici ortak bağı inanç, düşünce ve hayat sistemi olur da bu değerler herhangi bir ferdin keyfi arzusu, herhangi bir kanun iradesi yerine yüce Allah'dan kaynaklanırsa, böyle bir toplum "uygar" ve "müslüman" bir toplum ya da islâmî terimi ile "ilâhi değerlere bağlı bir müslüman"

toplum olur. Çünkü bu durumda toplumun birliği en yüce “insani” hasletlerde -manevi ve fikri hasletlerde- somutlaşmış olur. Buna karşılık eğer bir toplumun birleştirici, ortak bağı milliyet, renk, ırk ve yurt birliği gibi değerler oluştursa o toplum “gerici” ve “geri kalmış” islâm terminolojisinde “cahili ve müşrik” bir toplum olur. Çünkü milliyet, deri rengi, ırk, yurt birliği gibi ortak bağlar “insan’a ait yücedeğerler değildir. İnsan milliyetten, deri renginden, ırkından ve yurdundan soyutlandığı takdirde yine “insan” olarak kalır, fakat manevi değerlerinden ve düşünceden soyutlandığı takdirde insan” olma niteliğini sürdüremez.

Bunun yanı sıra bir de şu var: İnsan, yüce Allah’ın kendisine sunduğu en yüce bağı olan özgür iradesi ile inancını, düşüncesini ve hayat tarzını değiştirebilir; kavrama, anlama, ikna olma ve yönelme yolu ile sapık olan inanç, düşünce ve hayat tarzını bırakarak doğru inanca, düşünceye ve hayat tarzına geçiş yapabilir. Fakat milliyetini, derisinin rengini ve ırkını değiştiremez; falanca milliyeti ve deri rengini taşıyarak doğmayı önceden belirleyemez; falanca ırktan ve şu yurdundan yurttaki olarak doğmayı önceden plânlaması mümkün değildir. Buna göre bireyleri özgür iradeye bağlı değerler etrafında biraraya gelen bir toplum, hiç kuşkusuz fertlerinin iradesi dışında kalan, bireylerinin tercihlerine imkân tanımayan değerler etrafında biraraya gelmiş bir toplumdur. İnsan, daha ileri, daha ideal ve daha sağlam yapılı bir toplumdur.

Eğer bir toplumda insanın “insan” olma yönü en yüce değer olarak ön plâna çıkarsa, insani insan yapan hasletler itibar ve ilgi odağı olursa o toplum “ileri” ve “uygar” bir toplum, İslâmi terimi ile “ilâhi değerlere bağlı” ve müslüman” bir toplum olur. Buna karşılık eğer bir toplumda en yüce değer -hangi biçimi ve tanımı ile olursa olsun- “madde” olursa o toplum “gerici”, “geri kalmış”, İslâmi terimi ile “cahili” ve “müşrik” bir toplum olur. Maddenin en yüce değer sayılması ister Marksizm’de olduğu gibi “teorik” anlamda olsun, isterse “maddi üretim”i tapınma derecesinde yücelten, bu uğurda başta ahlâki değerler olmak üzere bütün insani hasletleri ve değerleri harcamayı hiç çekinmeden göze alan Amerika, Avrupa ve benzeri toplumlarda görüldüğü gibi “maddi üretim tutkusu” anlamında algılsın, farketmez; her iki anlayış da aynı oranda insani değerlere düşman sayılır. İlahi değerlere bağlı, Müslüman toplum, maddeyi ne “teorik” plânda ve ne de “maddi üretim” düzeyinde küçümsemez. Çünkü teorik plânda içinde yaşadığımız evrenin yapısı “maddeden yararlanma” anlamında da küçümsemez. Çünkü “maddi üretimi” geliştirmek, yeryüzünde yüce Allah’a verilen söze ve O’nun koyduğu şartlara bağlı halifelik görevinin dayanaklarından biridir, maddi üretimin temiz türlerinden yararlanmak helâldir, bu surenin ayetlerini incelerken göreceğimiz gibi, madde uğruna insani hasletleri, insani ilkeleri harcamaya yanaşmaz. Eğer bir toplumda “insani” değerler ve “insani” ahlâk yüce Allah’ın ölçüsünde olduğu gibi en yüce değerler olarak tutulduğu takdirde böyle

bir toplum uygar ve ileri toplum ya da İslâm terminolojisinde ilâhî değerlere bağlı, müslüman toplum olur. İnsani değer ile insani ahlâk ne belirsiz ve cıvık ve ne de istikrarlı bir yapısı olmayan değişken değerler değildir. Oysa toplumda kriter anarşisi meydana getirmek isteyenler, başvurulabilecek hiçbir sabit ölçme ve değer koyma kriteri bırakmamayı amaçlayanlar, bu değerlerin oynak ve istikrarsız olduklarını ileri sürerler.

Bu değer yargıları ile ahlâk kuralları insanda onu insan yapan hasletleri geliştirirler, bu hasletler sayesinde ise, insan kendine özgü ve hayvanınkinden üstün bir konuma yükselir, onu insan yapan yönü baskınlık kazanır. Bu değer yargıları ve ahlâk kuralları insanda onun hayvanla ortak olduğu yönleri geliştirmiyor. Mesele bu şekilde ortaya konunca kesin ve sabit bir ara-ket, ayırıcı bir sınırlama çizgisi ortaya çıkar. Bu sınır çizgisi "tekâmül" teorisi taraftarlarının işi sürekli cıvıklaştırma girişimlerine set çeker. Durum böyle olunca ortada ayrı bir tarım toplumu ahlâkı ayrı bir endüstri toplumu ahlâkı, farklı bir kapitalist ahlâk, farklı bir sosyalist ahlâk olamaz. Toplumun ürünü olan, toplumsal yaşama düzeyinin bağımlı değişkeni olarak ortaya çıkan bir ahlâktan sözedilemez. Saydığımız toplumsal faktörler değer yargılarının ve ahlâk kurallarının üretilmesi ve topluma benimsetilmesi işleminde kesin belirleyici rolü olan bağımsız değişkenler kabul edilemezler. Yalnız uygar bir toplumda Müslümanların üzerlerinde uzlaştıkları "insani değerler ve ahlâk kuralları" ile geri kalmış bir toplumda üzerlerinde uzlaşılan -deyim yerinde ise- hayvani değer yargıları ve ahlâk kurallarından, eğer meseleyi İslâmi terimler ile ifade edersek "Allah'a bağlı, islâmi değerler ve ahlâk kuralları" ile "cahili ve gerici değerler ve ahlâk kuralları"ndan sözedilebilir. Hayvani ahlâkın, hayvani değerlerin, hayvani içgüdülerin güdümü altında yaşayan toplumlar sanayide, ekonomide ve bilimde istedikleri kadar ilerlemiş olsunlar, uygar toplumlar olamazlar. Bu kriter, insanın kendisinde meydana gelecek gelişmeyi ölçmede asla yanılgıya düşmez.

Günümüzün cahiliye toplumlarında ahlâk kavramı, insanı hayvandan ayıracak bütün değerleri dışarda bırakacak derecededir ve güdüktür. Nitekim bu toplumlarda gayri meşru cinsel ilişkiler, hatta sapık cinsel ilişkiler ahlâksızlık sayılmıyor. Bu toplumlarda ahlâk kavramı sadece kişiler arası, ekonomik ve siyasi -doğallıkla devlet menfaatinin elverdiği oranda- ilişkileri kapsamına alabiliyor. Bu cahiliye toplumlarının yazarları, gazetecileri, sanatçıları, bütün eğitim ve tanıma organları genç kızlara, evli kadınlara, delikanlılara, genç erkeklere açıkça "başıboş cinsel ilişkiler ahlâksızlık değildir" diyorlar. Bu tür toplumlar "insani" bakış açısından ve insani gelişim çizgisinin belirlediği ölçüye göre uygar olmayan toplumlardır. Bu toplumlar aynı zamanda İslâm dışıdırlar da. Çünkü İslâmlaşma çizgisi, insanın şehvi arzuların tutsaklığından kurtulma çizgisi, insani insan yapan özellikleri geliştirme çizgisi, bu özellikleri hayvani içgüdülere

baskın çıkarma çabasının çizgisidir. Günümüzün cahiliye toplumlarını tanıtmak için, onların inançtan ahlâktan ve düşünceden yaşama tarzına kadar her alanda ne denli cahiliye bataklığına gömülmüş oldukları hakkında bundan daha fazlasını söylemek bu tefsir kitabının çerçevesini aşar.

Sanıyorum ki, bu kısa değinmeler günümüz cahiliye toplumlarını ana hatları ile gözler önüne sermeye yeterlidir. Bu kısa açıklamamız aynı zamanda İslâm çağrısının günümüzdeki amacını, bu çağrının bayraktarlığını üstlenenlerin neler yapmak istediklerini de belirler. Bu amaç insanlığı inanç, ahlâk ve sosyal düzen plânında islâma yeniden girmeye çağırmaktır. Bu Peygamberimizin vaktiyle ortaya koyduğu girişimin aynısıdır.

Bulduğumuz nokta, İslâm çağrısının ilk hareket noktasının tıpkısıdır. Şu anda Peygamberimizin, kendisine Kur'an indiği ve yüce Allah'ın şu kitabı ile karşı karşıya geldiği pozisyonun aynısı ile yüzyüzeyiz. Tekrarlayalım:

"Bu Kur'an, kendisi ile insanları uyarasın ve Müminlere öğüt veresin diye sana indirilen bir kitaptır. O halde bu görevi yaparken, sakın ruhun sıkılmasın." ⁶⁴⁹

Şimdi ben merak ediyorum, halkların yönetişimini kralların, sınıfların, akılların, alimlerin, şeyhlerin, şeflerin, zengin veya güçlü olanların yönetiminden ayıran mantıklı ve ahlaki farklılık nedir?

Platon'un, en kalifiye yönetimin, en kalifiye kimsenin yani filozof kralın aristokratik veya monarşik yönetimi olduğunu iddia ettiği sözlerine karşı koyacak rasyonel argüman nedir?

Teknokratların yönetiminin, eşyanın özüne dair ilimlerde cahil olan çetelerin yönetiminden iyi olduğunu savunan görüşün rasyonel arkaplanı nedir? Bir ekonomistin, bilimadaminin veya askeri komutanın yönetiminin sadece anlık çıkarlarını düşünen ve bunu toplumun genelinin çıkarına uyup uymadığına dikkat etmeyen grupların yönetiminden daha iyi olduğunu savunan görüş rasyonel olarak neye dayanmaktadır?

Ahlaki ile tanınan birkaç güvenilir soylu tarafından elde tutulan yönetimin, arzular tarafından kontrol edilen kitlelerin kuralından daha iyi olduğunu düşünen görüşe karşı koyan ahlaki ve etik kurallara ne demeli?

Eğer demokratlar kitlelerin kendilerini yönetmesinin, en iyi ve ileri yönetim şekli olduğunu iddia ederlerse biz bunun nasıl olduğunu onlara sorarız. Onlar da kitlelerin en az kötücül, en raşid ve adalete en yakın olduğunu söylerler. Ancak bu kulağa biraz çelişkili geliyor. Bütün işler kitlelerin hevasına referansta bulunularak, ve referansta sınır tanınmadan tanımlanıyor ise iyi, kötü ve adil

nedir ki? Demokratlar bu noktada tenaküz ile küstahlığı birbirine katarak derler ki: "Pekala, kitlenin yönetim şeklini diğer tüm yönetim biçimlerine tercih ederken başvurduğumuz ahlaki veya rasyonel bir temelimiz olmayabilir; ancak tarihin incelenmesiyle bunların adalete en yakın olduklarını ve baskı ve kötülüğün en uzak olduğunu fark ettik."

Ancak böylesine bir cevap da bir öncekinden daha az mütenakız değildir. Ancak cevap veren bize şu sorunun cevabını verebilir mi? "Adalet, iyilik ve kötülük tüm insanlık tarafından paylaşılan değerler midir yoksa bunlar bir halka, ulusa ve topluma mı aittir?"

Bununla beraber eğer onlar adaletin, iyiliği ve kötülüğün ne olduğunu biliyorlarsa neden onları zorla getirmek yerine kitlelerin tercihlerine bırakmıyorlar?

Eğer bir kimse anlaşmazlıkları adalete, iyiye ve kötüye kendiliğinden vurabiliyor ve karara ulaşabiliyor kendi yolunu izleyebiliyor ise bu problemleri çözmek için siyasi süreçlere ve seçimlere ne hacet var??

Eğer onların tüm bu sorulara olan cevapları saçmalıklarla ve tenakuzlarla dolu ise şu diyeceğimize ne cevap verecekler acaba? "Öyleyse en iyi ve en adil yönetim hangisidir: Her şeyi bilen Yaratıcının mı yoksa zalim ve cahil mahlukun yönetimi mi???"

D. El Messiri, Allah ona rahmet etsin, Batı'nın Nazi sanıklarının yargılandığı Nürnberg Mahkemelerinde soykırım ile ilgili oturumlardaki tavrına değinerek demokrasinin ardındaki şeytani niyetleri şöyle analiz etmektedir:

"Bu, Nazi cellatlarının ahlaki sorumluluklarına ilişkin davada açık seçik bir biçimde görülmektedir. Bazıları davayı değerinden ayırtılmış, prosedürleşmiş materyalistik ve rasyonelize edilmiş bir lens üzerinden görmektedirler. Onlar, soykırımı bulaşan Nazi bürokratlarının yalnızca birer bürokrat olduklarına, bir idareci ve emir kulu olduklarına (veya Mısır sokak dilinde dedikleri gibi Allah'ın kulunun kulu), işlerini büyük bir profesyonelizm ile yaptıklarına, yukarıdan gelen emirlere itaat ettiklerine ve bunu yaparken de ahlaki içeriğini hiç hesaba katmadıklarına kanaat getirerek durumu analiz etmeye başlamışlardır. Yani eğer bu kimse onun insani ve ahlaki değerlerini tamamen hiçe saymış olsa bile emirleri uygulama noktasında itaatkardır. Bu kimsenin kâmil bağlılığı sadece devletine ve ülkesinedir. O kimse devlet ve din veya etik düalizmi içinde yaşamaz. Diğer tümelci (kapsayıcı) sekülerler gibi onun da inandığı mutlak değer devlet ve anavatanıdır. Bundan mütevellit devletine ve anavatanına çıkar sağlayacak ve hizmet edecek tüm emirlere itaat etmek zorundadır. Aslında tüm bu doneler soykırımı gerçekleştiren Nazi emir ve komutaları için de geçerlidir!

Ancak diğer başkaları da vardır ki onlar mutlak ahlaki ve insani değerlere

inanmaktadırlar.

Bu insanlar, bireyin özgür bir sorumluluğa sahip olduğuna ve bu sorumluluğun onları zayıfları, yaşlıları, sakatları, azınlık üyelerini öldürenlere karşı tümel bir direnişe geçmeye davet ettiğine ve aslında bu durumun bizzat kendisinin dahi devlete ve anavatana hizmet ettiğine inanırlar.! Bu zaviyeden bakmak gerekirse, bir birey devleti, anavatani ve profesyonel davranışı aşkın bir üst mutlak ahlaki ve insani değerler setine tabidir.

Felsefenin, ahlakın ve insanlığın bu derin problemli şekli, metafizik, ikilikler ve mutlak değerleri inkar eden kapsamlı seküler sistemin karşı karşıya kaldığı zorluklardan biridir ve bilgi ve bütün ahlaki değerlerde rölativizmi teyit eder. Bu (iki post-modernizmin çağrısı da budur) aşkın göndergeselliğin yokluğu (bireyi aşan bir göndergesellik) ve her bireyin herhangi bir mutlak veya sabit insani değerlerin ne olursa olsun, kendi değerlerini belirleyen iç göndergeselliğin ortaya çıkması anlamına gelir. Eğer Almanlar kendi değerlerini kendi içsel göndergeselliklerine göre belirlemişler ise ve materyalist Darwinci faydacılık temelinde hareket ettiler ise, bunların sonucunda biz nasıl olur da onların içsel varoluşlarını ve benliklerini aşabiliriz? Yahut onların içinde varolmayan bir değerler setini, mutlak ahlaki ve insan değerleri setini nasıl onlara icbar edebiliriz? Bizim kendimiz bile mutlak göndergeselliğe inanıyor iken buna nasıl yeltenebiliriz?

Nasıl olur da bir kimse hem kendisi dinamik görelî kapsamlı bir seküler olur, sabitlere inanmayı reddeder ve maddelerin sağır olduğuna ve dinamizme inanır da aynı zamanda kendisi gibi bireysel mutlak değerler küresini aşıp da seçilmiş ve nükleer silahlara, tüfeklere sahip ve seçilmişliğinden kaynaklanan mutlak hakları kullanan kimselere genel bir insanlığın ve genel ahlak değerlerinin olduğunu söyleyebilir? Bazıları herhangi bir aşkın göndergeselliği kabul etmeksizin kişilerin ahlaki değerler sistemine sahip olabileceğini savunmaya çalışabilir. Mesela bir kimsenin kendi varoluşsal bilinci ile başkasını öldürmeyi reddedebileceğini savunabilir. Diğere bir deyişle bir kimse metafizik alanına düşmeden, bir aşkın varoluşa referans vermeden bir ahlaki tavır takınabilir. Ancak bu kimse kendisi gibi düşünmeyen bir başkasını ve onun eylemlerini yargılayabilir mi? Benim kendi varoluşçu ahlaki kendiliğimi bir başkasının Darwinci faydacı materyalist kendiliğinin önüne koymam kaba bir hareket olmaz mı?

Bu, 19. yüzyılın sonlarında Max Weber ve diğer bazı Batılı entelektüellerin bizi bilim ve ahlakın birbirinden kopartılması konusunda uyarmaya çalıştığı problematiğin ta kendisi idi. İşte bu, Nazilerin gözünde tamamen işe yaramaz kimseler olarak görülen Yahudiler, sakatlar, Romanlar, göçebeler, yaşlılar, sakat çocuklar vs. gibi insanların katledilmesinde kendini en kalın çizgilerle ortaya atan problematiğin ta kendisi idi. Batı'nın soykırım üzerindeki tartışmaları genel olarak detaylar, tafsilat etrafında dönüp durmaktadır. Mesela, mağdurların ve

kurbanların sayıları, bunların tamamının Yahudi olup olmaması vesair gibi konulardır ki ben buna "sayılar oyunu" demeyi tercih ediyorum. Ancak onlar burada Nazilerin yaptığı soykırımı aşan ve hem tüm modern toplumu hem de gezegenin üzerindeki tüm insan ırkını ilgilendiren temel bir insani noktayı kavrıyorlar veya ihmal ediyorlar.

Son zamanlarda demokratik süreçler ve değerleri ilgilendiren çok ilişkili bir tenakuz ortaya çıktı. Vakiada demokrasi çoğunluğun fikrinin öğrenilmesi konusunda bize yardımcı olan, üzerinde icmaya varılmış bir işlemler bütünüdür. Eğer onaylayanların sayısı reddedenlerin sayısını bir kişi bile aşarsa demek ki bu proje onaylanacaktır. Başka bir açıdan bakılacak olursa eğer reddedenlerin sayısı bir kişi ile bile olsa, onaylayanların sayısını aşarsa demektir ki bu proje iptal edilecektir. Demek ki anlaşma sadece oyunun kurallarına ilişkin işlemler üzerinedir. Anlaşmanın, oylanmakta olan her ne ise onun içeriği veya kökeni ile ilgisi yoktur. Onlar demokratik işlemin kendisi tarafından herhangi bir önceki değere, göndergeselliğe ve aşkınlığa bağlı kalmadan üretilirler. Diğer bir deyişle demokrasi herhangi bir mutlak ahlaki değere bağlı kalmaksızın kamil bir göndergesellik dairesinde cereyan eder. İşte bundan dolayıdır ki demokrasiyi yöneten etikler "işlem etiği" olarak bilinir. Demokrasi gibi usûlî rasyonalizasyonların tamamı metafizik, mutlak ve sabit evrenselliklerden arındırılmıştır. Tıpkı kendi öz göndergeselliğini yaratmak için bilim nasıl tüm insani değerlerden ve aşkın göndergesellikten arındırılmış ise demokrasi de kendisini aşan bir göndergeselliğin kendisini yargılayamaması adına kendi göndergeselliğini yaratmıştır.

Nazizmin gösterdiği, ortaya çıkardığı durum şudur ki Adolf Hitler başa sağlam demokratik süreçler sonucu gelmiştir. O, tıpkı sağlam demokratik süreçler sonunda başa gelip emperyalist eylemlerini gerçekleştiren hükümetler nasıl başa geçti ise o şekilde başa gelmiştir. Şu tarihsel bir gerçekliktir ki Nazilerin uyguladığı soykırım ve mecburi emek gücü sömürüsü Alman Halkı'nın çoğunluğunun desteğini yanına almıştı. Bu durumun İkinci Dünya Savaşı sırasında iç güvenliğin tesis edilmesi amacıyla binlerce Japon kökenli Amerikan Vatandaşının Amerikan Hükümeti tarafından zorla toplama kamplarına yerleştirmesi eyleminden hiçbir farkı yoktur. Her iki durumda da halkların çoğunluğu bu ırkçı ve terörist davranışı desteklemiştir.⁶⁵⁰ İşler, bu toplumlardan bir tanesinin askeri ve emperyalist yatkınlıklar geliştirmesi ile daha da tehdit edici bir hal alır

650. Bu durumun aynıysa Amerika'nın ve Amerika'nın yardımcılarının İslâm'a karşı savaşlarında hem Guantanamo hem de yardımcı ülkelerdeki tutuklu ve hapishanelerde mahkûmları her şeylerinden mahrum etmesiyle tipatip aynıdır. Amerika kendisine Cenevre konvansiyonundan yararlanma hakkı tanımış, kendi İnsan hakları (Beyaz insanların hakları demek daha doğru olacaktır) beyannamelerinde zıt eylemler yapma özgürlüğünü tanımış ve istediğini, istediği zaman, istediği koşulda ve istediği yerde gozaltına alma, istediği zaman işkence edip istediğine işkenceyi teslim etme hakkını, istediği sürece bunları devam ettirip bunların hangi ülkenin kanunlarına göre ve bu kanunların nasıl ve ne şekilde uygulanacağına göre karar vermede de tek yetkili olma imtiyazını vermiştir. İslâm'a karşı savaş (ya da onların dediklerine göre "terörizm" karşı savaş) Batıyı sadece askeri ve ekonomik olarak değil aynı zamanda ve bunların da üstünde olarak hem ahlaki olarak hem de etik olarak bitürmüştür, yıkılmış, mağlub etmiş ve onların sözde üstünlüklerini gözler önüne sermiştir.

çünkü bu yönetici üst elitin istek ve rızalarına karşıdır. Bu, hükümeti kitlelerin memnuniyetini kazanmak adına askeri operasyonlar yapmasına yol açar. Amerikan başkanlık seçim kampanyaları sırasında görüldü ki Amerikan yönetimi başkanlık seçiminden sonra ihtiyaç duymayacağı askeri adımlar atmaktadır. İşler, bazı ülkelerin kendi ülkelerinin ekonomisinin belkemiğini oluşturduğunu düşündüğü alanlarda mesela uyuşturucu ticaretini onaylama konularında yatkınlığı olunca daha da şiddetli bir hale bürünmektedir. Son dönemlerde İtalya'da bir porno yıldızı parlamento seçimleri için yarıştı. Onun seçim kampanyası sadece kitleleri cezbetmek için soyunmak ve onları baştan çıkarmaktı ki bu işe yaradı ve seçilmeyi başardı! İsrail ve Güney Afrika gibi yerleşim enklavları da genellikle kesin demokratik olarak seçilmiş hükümetler tarafından yönetilmektedirler. Bu yerleşim envklavları tarihsel bir gaspçılık iradesi üzerine kurulmuş olup yerleşimciler de siyasi iradelerini sadece oylama ile değil aynı zamanda silah ve cebir yoluyla da gasp yönünde tecelli ettirmektedirler. Böylece teröristik gasb, siyasi destek ve demokratik tanınma ile desteklenmiş olmaktadır.

Sorulacak soru şudur: Biz halkların iradesini yansıtan, kitlelerin seslerini demokratik süreçler sonucu açığa çıkartan böylesine kararları (Nazi örneğinden uyuşturucuya, porno örneğinden anavatanların gasbedilmesine kadar olan örnekler) kabul etmeli miyiz? Yoksa bizler demokratik prosedürleri ve işlemleri aşan ahlaki göndergeselliğe bağlı olarak bu demokratik kararları red mi etmeliyiz? Ayrıca bizim ahlak, demokratik işlem ve varoluşu aşan olgulara karşı bir soru üretme ve sorma hakkımız var mı ki zaten? Bu bizim metafizik, köklülük ve mutlakçılık fikriyatına girdiğimizi göstermez mi?"⁶⁵¹

Seyyid Kutub, "Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanacak bir toplum için kimin hükmü Allah'inkinden daha güzeldir?" (Maide, 50) ayetinin tefsiri için diyor ki:

"Bu ifade, burada "pagan cahiliyesi" olarak geçen ve Kur'an'ın bu şekilde atfı yaptığı "cahiliye" kelimesinin içeriğini açıklamaktadır. Cahiliye insanların insanlarla yönetiliyor olmasıdır. Çünkü bu, onların kendilerinden olan bir başka kimseye boyun eğdiklerini gösterir. (...) Böyle olunca, pagan cahiliyesi veya cahiliye ifadesi yalnızca tek bir tarihsel periyorda işaret etmeyip tarihin içindeki herhangi bir an içinde zuhur edebilecek bir belli duruma ve sürece işaret etmektedir. Ne zaman ortaya çıkarsa çıksın, İslâm'ın tam karşısına konuşlanmış bir cahiliye inancı olarak adlandırılmak zorundadır.

Her yerde ve her çağda insanlar Allah'ın kanunlarını tam ve eksiksiz olarak ona eklemekten ve ondan bir şey çıkarmadan itaat ve irade ile harmanlanmış halde uygulayabilirler. Böylece onlar kendilerine Allah tarafından seçilmiş bir

651 Mevsûatü'l Yahûd, Cild II, Bölüm II, s. 327 ve 218.

İnani takip etmiş olurlar. Alternatif olarak ise her şekil ve form içinde insan yapımı kuralları benimseyip onu takip edebilirler. Bu son durumda onlar, kendileri için kural yapmış olan kimseyi takip etmiş olmakta ve Allah'ın dinini takip edenler sınıfından ayrılmış olmaktadır. Aslı itibarıyla Allah'ın dini ile yönetilmek istemeyen herkes otomatik olarak pagan cahiliyesinin hükmünü istemektedir."

İşte tam bu noktada insanlar ve onların yolları tam olarak ikiye ayrılır ve onlar kendi yollarını seçmeye bırakılırlar.

Ayetin son cümlesi aslında retorik bir soru cümlesidir. Onların cahiliye hükmünü korumalarını ve Allah'ın kanunlarının üstünlüğünü vurgulamaktadır. "*Kesin olarak inanacak bir toplum için, kimin hükmü Allah'inkinden daha güzeldir?*"⁶⁵²

b. Çoğunluğun Hevasına Dayanan Yönetim Sisteminin Pratiksel Analizi

Çoğunluğun hevasına dayanan yönetim sisteminin pratik analizi şu başlıklar altında ele alınacaktır:

1) Demokrasiye İlişkin Sorular

- a) Demokrasi milleti temsil eder mi?
- b) Demokrasi özgürlüğü garanti eder mi?
- c) Demokrasi eşitliği garanti eder mi?
- d) Demokrasi adaleti garanti eder mi?

2) Demokrasinin Sonuçlarından Bazılarının Örnek Olarak Sunulması

Demokrasiye İlişkin Sorular

a) Demokrasi milleti temsil eder mi?

En temelde demokrasinin iddiası halkın egemenliğinin üstün otoritesi, tartışılmaz ve kabul edilmiş üstünlüğüdür. Sonra bunu iddia edenler bir adım geriye atıp derler ki: Demokrasi hakimiyeti halkın tamamına değil sadece çoğunluğuna verir ve bunu azınlık kalan kısmın iradesinin hilafına yapar. Sonra onlar bir adım daha geriye atar ve derler ki: Demokrasi oy atma yöntemine dayanan temsili bir sistemdir. Bu sistem, hükmü milletin çoğunluğuna değil oy atanların çoğunluğuna verir. Sonra onlar bir adım daha geri atar ve derler ki: Demokrasi otoriteyi, seçilmiş parlamento temsilcilerinin tamamına değil onlardan da çoğunluk olanlara verir.

⁶⁵² Fıztal Kur'an, C. 4, s. 112.

Bundan ötürü demokrasi toplumun tamamını temsil etmez. O, parlamento-
daki seçilmişlerin çoğunluğunu temsil eder. Öyleyse bu seçilmişler toplumun
çoğunluğunu mu temsil etmektedir?

Haydi şimdi medya, refah, siyasi baskılar vesair gibi çok güçlü bazı faktörleri
birkaç dakikalığına kenara bırakalım da dikkatimizi oy ve seçim sisteminin ken-
disine verelim. Şunu farketmek önemlidir ki seçime katılan seçmenlerin sayısı
%100'den azdır. Mesela Amerika Birleşik Devletleri'nde başkanlık seçimleri ya-
pıldığı zaman, oy atma hakkını haiz tüm seçmenler değil ortalama olarak bu
seçmenlerin %50'si oy kullanmakadır. Tüm Amerikan halkının da oy kullanma
hakkı yoktur ve bazı kimseler kanunen kısıtlanmışlardır. Amerikan Kongre Se-
çimleri oylamalarına ilişkin katılım oranlarına bakınca, Başkanlık seçimleri aynı
yıla denk gelmiyor ise katılım oranı zorlayarak %30'a anca ulaşmaktadır. Avrupa
devletlerinde ise bu %80'lere çıkmaktadır ancak anketler 1970'lerden bu yana
uzun süreli bir iniş grafiği göstermektedirler. 1992'deki İngiltere seçimlerinde
seçmenlerin %78'i seçime katılırken, 1997'de bu oran %71'e, 2001'de %59'a indi
ve 2005'te %61'e yükseldi.⁶⁵³

Parlamento konusuna gelince, tartışma için yeterli çoğunluk, salt çoğunluk
olan yarıdan bir fazla parlamento olarak belirlenmiştir. Mesela Amerikan Tem-
silciler Meclisi'nde bir tartışmanın açılması için gereken sayı 435 temsilcinin
yarısından bir fazlası olan 218 temsilcinin hazır bulunmasıdır. Amerikan Se-
nato'sunda ise bu sayı 51'dir. Şimdi ütöpik bir durumun bir an olsun varoldu-
ğunu farzedelim. Bu ütöpik durumda bir ülkedeki tüm yetişkinlerin oy
kullanma hakkı olduğunu ve oy kullanma hakkını haiz olan tüm yetişkinlerin
de o ülkenin seçimlerinde sandık başına gittiğini düşünelim. Aynı zamanda oy-
ların hepsinin geçerli olduğunu, sayımların şişirme olmayıp sahtekarlık yapı-
madığını varsayalım. Bu seçimin galipleri halkın %100'ünü temsil etmiş olur.
Parlamentoda ise bir müzakerede bu seçilmişlerin %51'inin hazır bulunması ve
%26'sının da yasanın onaylanması için el kaldırması yeterli olacaktır. Bu an-
lamda insanların genelini temsil edenlerin %26'sı kendi iradelerini, halkın geri
kalan %74'ü üzerine dikte ettirebilecek, onların hayatlarını, emvalini, davranış-
larını ve özgürlüklerini kontrol edebilecektir. Mesela parlamentoerlerin üçte iki-
sinin hazır olmasını şart sayan sistemde ise temsilcilerin %33.66'sı (yani halkın
da üçte biri) geri kalan kısım olan %66,34 üzerinde söz sahibi olacaktır.

Eğer ütöpik değil de daha olası bir senaryoyu konuşacak olursak şöyle bir du-
rumu ele alalım. Bu sefer seçmenlerin %80'i oy kullanmış olsun ve seçilen parti

653 İngiltere 2015 seçimlerinde de yine yüzde altmışların ortalarında bir seçim katılımı ile düşük istatistikli bir seçim dönemi geçirdi. Hillary Clinton ile Donald Trump'un en kuvvetli aday olarak yarıştıkları 2016 Amerikan Başkanlık seçimlerinde ise katılım oranı yalnızca %59.7 oldu. Bu oyların yarısını alan Trump 276 delege ile Başkan oldu. Yani dünyanın en kuvvetli adamı olarak gösterilen Amerikan Başkanı toplam seçmen nüfusunun çeyreği ile dünyanın başına musallat olmuş oldu. (Çeviren)

oyların %60'ını kazanmış olsun. Bu durumda bu parti kayıtlı seçmenin toplam %48'ini temsil etmiş olup tüm ulusu temsil etmemiş olmaktadır. Böyle bir durumda eğer parlamento oturumları temsilcilerin %51'i ile (minimum) yapılıyor ise, ki bu toplam seçmenin %40.8'ini gösterir, iktidar partisi parlamentoda bu oturumda toplam parlamentonun %30.6'sını temsil etmiş olur. Bu da toplam seçmenin %24.48'ine tekabül eder. Bir yasa tasarısının geçmesi için salt çoğunluk gerekiyor diye varsaymıştık. Bu da kayıtlı seçmenin %20.4'ünden daha fazla yapar. Öyleyse yasa yapmaya muktedir temsilci sayısı halkın %20.5'ini temsil ediyorsa bu yeterlidir. Bu da geri kalan %70.5'in bu beşte birlik kısmın tahakkümüne girdiğini gösterir. Haydi yasa yapmak için salt çoğunluk değil, üçte ikilik nitelikli çoğunluk gerekiyor diyelim. Bu senaryoda dahi temsil edenlerin %26.93'ü kendi iradelerini geri kalan %73.07 üzerinde kullanabilecek ve dikte ettirebileceklerdir.

Bu, %80 gibi çok yüksek bir katılım oranına sahip seçimlerde ortaya çıkan vakıdır. Eğer önceden zikrettiğimiz gibi seçime katılım oranının %30 gibi yüzdeliklerde olduğu seçimlere dönecek olursak durumun saçmalığı insanı güldürecek seviyeye ulaşır.

Şimdi şunun farkına varın ki toplam oy kullananların sayısı toplam oy kullanma hakkı verilenlerin sayısından daha az ve oy kullanma hakkı olanların sayısı da tüm milletin nüfusundan daha az ise demokrasinin, toplumun veya çoğunluğun yönetimi olduğu iddiası kendiliğinden çöken saçma bir iddia haline dönüşmektedir. Yani aslında benim kendisine "Çoğunluğun hevasının zulmü" dediğim şey "Azınlığın hevasının zulmü, tiranlığı"ndan başka bir şey değildir. İşte onlar bundan dolayı sürekli olarak sessiz çoğunluktan bahsetmektedirler!

Dikkatinizi bir noktaya daha celbetmek isterim. O da bizim farazi kurgumuzun siyasi koşulların ideal bir şekilde namuslu, medyadan etkilenmemiş, tarafsız, sermaye ve ticaret odaklarının etkisinde kalmamış bir ortama işaret etmesi idi. Şimdi eğer biz bu farazi ortamı biraz bozup gerçek hayattaki karşılığına benzetirsek hemen ortaya çıkacak sonuç ancak şu olur: Bugün Batı'nın demokrasi dediği sistem toplumun çoğunluğunu temsil ettikleri asla düşünilemeyecek bir grup etkili ve zengin azınlığın çoğunluk üzerindeki tiranlığından başka bir şey değildir.

Harold Laski "*An Introduction to Politics*" adlı kitabında diyor ki:

"Devletin vatandaşları üzerinde sağladığı güvenliği eşitlemek için çok az girişim mevcuttur. Devletin yasal zorunlulukları işledikçe, varolan ayrıcalıkları genişletmekten ziyade mevcut varlığı koruma eğilimi gösterir. Toplumun zengin ve yoksul olarak bölünmüş olması, devletin yasal buyruklarını zenginlerin lehine çevirir. (...) Bu zenginlerin gücü, devletin işleyişindeki faktörlerin onların çıkarlarını en önemli nesne şeklinde anlamalarında rol oynar.

Devlet, bu şartlar altında, ekonomik sisteme hakim olanların isteklerini ifade eder. Yasal sistem ise dominant ekonomik çıkarın, siyasal otoritenin çıkarlarını kollarken kullandığı bir maskedir. Bu şekilde çalıştığı şekliyle devlet kasıtlı olarak genel adaleti tesis etme gibi bir amacı taşımayı reddeder. Genel çıkar ve fayda için çalışmayı reddeder. Genel anlamda onun kendisi uğrunda işlediği üst norm, toplumdaki baskın sınıfın çıkarlarıdır.

Sağladığı özgürlük ve eşitlik, her şeyden önce mülk sahibi için özgürlük ve eşitliktir.”⁶⁵⁴

b- Demokrasi Özgürlüğü Garanti Eder mi?

1) Öncelikle gerçek özgürlük ancak Allah'a kul olmakla elde edilebilir. Bir kimse-
nin göndergeselliği inanç, yasa, hüküm, ahlak ve etik konularında bir kimse
veya başka bir halktan kaynaklandığı sürece bu kimse onlara kul ve köle olmaya
mahkumdur, onların isteklerine ve kaptislerine göre yaşamaya mahkumdur.

Şehid Seyyid Kutub, İslâmi sistem hakkında şunları kaleme almıştır:

“İnsanları, başkalarına boyun eğip onlara kul olmaktan kurtaran tek sistem
İslâm'dır. Diğer sistemlerde bir kısım insanlar diğerlerine boyun eğmişken, bir
kısım insanlar da başka insanlara muhtaç hale gelmiştir. Yalnızca İslâm niza-
mında insanlar mutlak eşitlik şemsiyesi altında bulunurlar ki bu da yalnızca Al-
lah'a kul olmaktır.

İzah ettiğimiz gibi, Uluhiyetin en temel umdesi yasa yapmaktır. Bir kimse
insan topluluğu için yasa çıkarttığı zaman kendisini Uluhiyet makamına yer-
leştirmiş olur. O toplumun insanları da Allah'ın kulları olmak yerine bu kimse-
nin kulları olurlar. Yasamayı sadece Allah'a nispet etmek yoluyla İslâm, insan
ırkının özgürlüğünü ya da diğer bir deyişle insanoğlunun yeniden doğuşunu
deklare eder. Çünkü bir insan gerçek varoluşuna ancak diğer insanlara kul olma
hasletinden kurtulduğu zaman ve tüm insanlar da insanoğlunun Rabbi olan Al-
lah'ın önünde yeknizam durduğu zaman kavuşabilir.

Bu paragrafta kamilen tartışılmış olan bu sorun imanın en önemli sorunsal-
ıdır. Bu uluhiyet ve ubudiyet sorunu, adalet, özgürlük, eşitlik ve nizami varoluş
meselesidir. Tüm bu meselelerden mütevellit bu imana karşı küfür, cahiliyeye
karşı İslâm sorunudur.

Karanlıklar dönemi (cahiliye), tarihin belli bir dönemine işaret etmez. Bun-
dan daha ziyade olarak o bir koşulun varlığına işaret eder ve bu koşul tarihin
her döneminde kendisine varoluş şansı bulabilir. Özünde cahiliye dediğimiz

654 Laski, Harold, *An Giriş to Politics*, s. 31, 33, 14, 43

durum, kanunların İlahi sistem dairesi çerçevesinde değil, bir insanın veya bir grup insanın hevalarına konu olacak bir şekilde yapılmasıdır. Bu yasaların kaynağının bir birey olması, bir sınıf olması bir ulus veya nesil olması çok önemli değildir. Özünde onların hepsi insan hevasına dayanır. Bir zaman gelir ki bir birey bir toplum için bir kanun yürürlüğe sokar sonra o kişinin hevasından kaynaklanan bu kanundan dolayı bu toplum bir karanlık çağa girer. Bir zaman gelir ki bir toplumsal sınıf kendi çıkarlarına göre bir kanun yürürlüğe sokar sonra sonuç bu sınıfın çıkarları kanunlaştığı için geri kalan sınıfların karanlıkların pençesinde kıvrınması olur. Tüm toplumsal sınıfların, tüm sektörlerin temsilcileri kendileri için yasalar yapabilirler. Ancak sonuç yine tüm hayat dairesini kapsayacak olan karanlığın bir kopyası olur. Çünkü insanlar asla önyargılardan arınmaz ve asla tam bilgiyi haiz olamazlar. Bir grup ulus insanlığın tamamı için yasama yapabilir, ancak sonuç yine aynı olur. Çünkü bu ulusların ulusal çıkarları yahut uluslararası toplumun görüşü şimdi yasa olmuştur. Bu durumların birini diğerinden ayıran tek şey dilsel farklılıktır. Ancak insanları, toplumları, ulusları, nesilleri yaratan Yaratıcı tüm bunlar için bir yasa yaptığı zaman ortaya çıkan şey hiçbir grubu, kimseyi, nesili veya toplumsal sınıfı kayırmayan bir İlahi yasa ortaya çıkar. Allah onların hepsinin Rabbidir ve hepsine eşit olarak yaklaşır. O, onların doğasını, çıkarlarını ve içlerini bilir ve yaptığı yasalar da hepsinin çıkarına hizmet edecek olan, hepsinin ihtiyaçlarını karşılayacak olan ve onları mutlak adalete davet edecek olan yasalardır. Allah'tan başkası insanlık için yasanmada bulunduğu zaman, insanlar bir diğerine köle ve kul olurlar, meğer bu bir kimse olsun, bir sınıf olsun, bir nesil veya ulus veya uluslararası toplum olsun. Ancak yasamayı Allah yaptığı zaman tümü eşit ve özgür olurlar. Onlar kimsenin önünde eğilmezler ve yalnızca Allah'a teslim olurlar. İşte bu durum yasanmanın insan hayatında ne kadar önemli olduğunu, hem bu hem diğer hayatına ne kadar etki yaptığını gösteren bir göstergedir.”⁶⁵⁵

Kutub (Allah ona rahmet etsin) ayrıca şöyle yazdı:

“Yalnızca Allah'a boyun eğme hususunda isyankar olanların hali ne oldu? Onlardan bir kısmının geri kalanı üzerinde kendinden menkul kuralları ve yasaları uygulaması onlara sadece başkalarına kul olma sefaletini getirdi. Böylesine bir boyun eğme de rejimin, hükümetin, sistemin şekli ne olursa olsun onların şerefini ve özgürlüğünü onlardan aldı. Onlar bazı hükümet ve rejim tiplerinin özgürlük ve şerefi onlara sağlayacağını düşünse bile. Avrupa sahte din kisvesi altına bürünmüş Kilise'ye başkaldırdığı zaman aslında Rab'den kaçmaya kadar götürdü bu başkaldırıyı. Avrupa'nın halkları kendi şereflerini, insanlıklarını, özgürlük ve haysiyetlerini ancak demokrasi altında koruyabileceklerini düşündüler. Onlar

umutlarını demokratik anayasaların, parlamenter sistemlerin, özgür basın, yasal ve yargısal kontrol ve denetimlerin, çoğunluğun yönetiminin ve benzeri fikirlerin üzerine kurdular.

Peki pratikte ne oldu? Kapitalizm gelip tüm bu kontrol ve düzenleme sistemlerini birer mitosa ve slogana indirdi. İnsanların büyük çoğunluğu sermayedar mikro azınlığın kölemenleri olup çıktı ve sistem bu mikro azınlığı parlamento-nun, anayasanın, basının ve diğer benzeri yapıların efendileri haline getirdi.

Sonra insanlardan bir kesim, 'kapital'in ve 'burjuva'nın azmasına zemin hazırlayan, bireyin tercihi-ne dayalı bu ferdiyetçi düzenlerden kaçıp 'sosyalist dü-zenlere sığındı! Peki bunlar ne yaptılar? 'Kapitalist' burjuva sınıfının egemenliğini, 'proletarya' sınıfının egemenliği ile değiştirdiler! Veya kapitale ve şirketlere sahip olan kesime boyun eğmeyi, hem mala hem de otoriteye sahip olan devlete boyun eğme ile değiştirdiler! Bu ise, kapitalist sınıfın egemenliğinden daha tehlikeli bir durumdur! İnsanın insana boyun eğdiği her durumda, her rejimde, her düzende, insanlar, mallarının ve canlarının en ağır vergisini vermişlerdir. Her zaman değişik biçimde ortaya çıkan ilahlara bu vergilerini takdim etmişlerdir! Herhalde ve mutlaka bir kulluk yapısı gerekmektedir! Eğer bu kulluk yalnız Allah için olmazsa, Allah'dan başkasına yapılmış demektir... Tek Allah'a kulluk, insanları kurtarır. Onları özgür, onurlu, şerefti ve üstün kılar... Allah'dan başkasına kulluk ise, insanın insanlığını, onurunu, özgürlüklerini ve üstünlüklerini yiyip bitirir... Bunun yanında onların mallarını ve-maddi menfaatlerini de sonuna kadar sömürmeye devam eder! İşte bütün bu öneminden dolayı, yüce Allah'ın peygamberlik misyonlarında (risalet) ve kitaplarında, ilahlık ve kulluk meselesine bu kadar önem verilmiştir. İşte bu surede, sözko-nusu önemli meselenin yalın bir örneğini sergilemektedir. Bu mesele, sadece tarihteki basit cahiliye sistemlerinde yer alan putlara ve heykellere tapmakla ilgili değildir. Her yerde ve her zaman varolan bütün insanlarla ilgili bir meseledir. Bütün cahiliye sistemleri ile ilgilidir. Tarih öncesi cahiliyesini, tarih sonrası cahiliyesini, yirminci yüzyılın cahiliyesini ve kulların kullara kulluğu ilkesine dayanan bütün cahiliyeleri kapsamına almaktadır. Bu mesele hakkında söyle-neceklerin özü şudur: Bir bütün olarak bu Kur'an'ın direktiflerinden bu sure de ona örnektir- açıkça anlaşılıyor ki, bu surede "ibadet" olarak ifade edilen boyun eğme, itaat etme ve hakimiyet meselesi, inanç, iman ve İslâm meselesidir. Fıkıh, siyaset ya da düzen meselesi değildir.

Bu bir inanç meselesidir, inancın varlığı ya da yokluğu meselesidir. Bu bir iman meselesidir. İmanın geçerliliği ya da geçersizliği meselesidir. Bu İslâm meselesidir; İslâmın gerçekleşmesi ya da gerçekleşmemesi meselesidir."⁶⁶

2) Demokrasi özünde çoğunluğun zalimane yönetimi olup azınlıkların özgürlüklerini de ellerinden almaktadır. O, başka hiçbir koşul altında varolamazdı. Çoğunluk her kim ise, azınlığı oluşturan toplumların özgürlüğü onların ellerinden alınmalı ve bu çoğunluk onları kendilerine tabi kılmalıdır bu sistemde. Teorik olarak bakacak olursak demokrasi çoğunluğun iradesinin azınlık üzerinde tatbik edilmesidir. Bu anlamda teorik olarak azınlık kendi özgürlüğünden çoğunluk lehine tavizlerde bulunmalıdır. Hem de iki grup arasındaki sayısal fark ne kadar az olursa olsun bunu yapmak zorundadır. Eğer toplumun %49'unu temsil ediyor olsa bile, toplumun %51'ini temsil edene boyun eğmek zorundadır. Bu grup, kendilerinden değer ve prensipler açısından daha iyi, daha kötü veya kendileri ile aynı konumda olan sıradan insanlar tarafından yönetilecektir.

Bu, ıfın teorik kısmı. Demokrasinin pratikteki karşılığına ise gelecek olursak vakanda da zikredildiği gibi bu sistem çoğunluğun, parlamentoda temsil çoğunluğunu elde etmiş olan azınlığı boyun eğme pratiğidir.

3) İlerleyen bölümde Batı'nın kendileri ile ideoloji veya tandans yönünden cepheleri nasıl baskıladığını ve özgürlüklerini kısıtladığını izah eden örnekleri paylaşacağım. Bu baskılama kınama, hapsetme, ambargo uygulama ve hatta savaş ilan etmeye kadar giden bir süreçte işaret eder.

1- Batı demokrasisinin, demokrasi ve özgürlüğe yönelik saygısızlıklarının en barz örneklerinden bir tanesi, İslâmi Kurtuluş Cephesi'nin Cezayir'de ve Hamas'ın Filistin'de demokratik yollarla başa gelmelerinden sonra Batı'nın onlara gösterdiği tutumdan çıkarımlanabilir. Cezayir meselesinde Fransa, Cezayir Ordusu'ndaki kendi evlatlarını harekete geçirdi. Onlar, tanklarının, postallarının ve silahlarının kadreti ile seçim sandıklarını paramparça ettikten sonra cephenin üyelerini ve liderlerini de gözaltına alıp hapse attılar. Tüm Batı alemi bu hareketleri ayakta alkışladı, onları anında siyasal tanıma ile meşrulaştırdı, bundan sonra yapılan seçimin sonuçlarını hemen tanıdı ve bu seçimin kendi adamlarının gözetiminde yapılmasını da tarafsızlığa gölge düşürebileceği konusunda hiç ağzını dahi açmadı. Hamas konusuna gelince, Batı demokrasileri Gazze'ye ambargo uyguladı, onları tanımak ve ablukayı kaldırmak için ise boyun eğdirici şartlarını masaya sürdü.

2- Cihadçı ideoloji ile savaşma konusuna gelince, Rand Corporation'un yazarlarının Hamas'ın Filistin'de seçimlerini kazanmasını nasıl "istenmeyen sonuç" ilan ettiklerini yazmıştım. Onlar Hamas'ı radikal İslâmcı bir grup olarak tanımladılar ve onların seçimlerdeki zaferinin ise liberal demokratik süreçlerin ürünü olmayan sonuçlar ortaya çıkartabileceğine bir örnek olarak sunmaktadırlar. Burada radikal İslâmcıların yükselişine karşı sundukları çözüm ise seküler devletlere diğer gruplara daha fazla siyasal alan açılmasını vazeretmektir."

Diğer bir deyişle otoriteryen rejimlerin siyasi sistemlerini diğer siyasi görüşlere açmaları üzerine yaptıkları baskının sebebi siyasal şeffaflığın artırılması değil İslâm karşıtı demokratik liberal grupların gürbüzleşip yayılmasını sağlamaktır.

Bu baskı İslâmi grupların yükselişi ile sonuçlandığı zaman ise duruma büyük önem ve ehemmiyetle yaklaşılmalı ve siyasal şeffaflık ve açıklık sorunun kaynağı olarak görüldüğü için üzerinde yeniden düşünülmelidir. Haddizatında bu sorun genelde çirkin, kendine has yöntemleriyle çözme işi de İslâm karşıtı olan tiran ve baskıcı rejimlerdir.

Hamas'a yönelik gösterdikleri demokrasiyle bağdaşmayan duruşlarının üstüne Rand Corporation'un yazarları utanmadan ve sıkılmadan İslâmi hareketlerin Batı'nın anladığı şekliyle demokrasiye bağlılıklarının ölçütünün özgür ve demokratik bir ortamda yapılmış liberal Batılı değerlerle örtüşen seçimler yoluyla halkın iradesinin kazanmış olup olmaması olduğunu belirttiler.

Nedir bu çelişki?

Aslı itibarıyla bu çok önemli bir çelişkidir. Bunun anlamı Batı'nın demokrasiyi gezegen üzerinde kendileriyle paylaşabilecekleri kadar değerli başka bir toplumun var olmadığı bir oyun olarak görmektedir. Kendilerinden aşağı olanları icra ettikleri demokratik sisteme gelince, onlar ancak ve ancak eğer bu sistem üstün olan Batı'nın istekleri ve çıkarları ile uyumlu ise onaylanma şansını elde edebilmektedir. Eğer aşağı olanın demokrasisi ve istekleri üstün olan Batı'nın çıkar ve istekleri ile çatırırsa bunun doğal sonucu oyunun bitmesidir. Çünkü aşağı düzeydeki oyuncular oyunu mahvetmişler demektir.

Bu, kendisini İslâm'a nispet eden hareketlerin, özellikle de Şeriat'ı yasama kaynağı olarak görmekten feragat eden, seküler anayasanın gölgesinde seçime girip dünya ve dünya siyasetinin genel işleyişi, yönetim ve devletin hakkında daha bilgili ve ayaklarının sağlam bir zemine bastığını ve karşı çıkanların bu konuda kör olduğunu iddia edenlerin iyice bellemesi gereken, mükerrer bir derstir. Onlar şunu da anlamalıdır ki kendilerinin boyun eğdiği bu prensip ve kurallar sistemi onların kendilerini nispet ettikleri İslâm sisteminin temeline yönelik doğrudan eleştiriler getirmekte ve sabit sütunlarını hedef almaktadır.

Öte yandan, eleştiriyi yönelten ise onları İslâm ideolojisinin temellerine bağlı kalmaya ve güce yükselene kadar onun köklerinden bir nebze bile taviz vermeye davet ediyor. Bu satırların sahibi olan eleştirici onlara diyor ki sahte seçimler yoluyla sahte parlamentolarda elde edecekleri birkaç sahte koltuk için şeriatın yasamanın kaynağı olduğu gerçeğini reddetmek mümkünat dairesi dışındadır. Dinlerini, topraklarını, şereflerini satan bu büyük suçluları övmekten

bir lahza geri durmayan insanlar için, felç geçirmiş, tanınmayan ve kapana kısılmış bir hükümete sahip olmak için, tüm bu sorunları aşmak için uluslararası mahkemelerde sürünen bir siyasal rejim için şeriatı yasama kaynağı olarak görmeyi reddetmek kabul edilebilir bir şey değildir.

Onlar dinlerinin sabitlerini elden çıkarmalarına ve tavizler vere vere onları rüketmelerine rağmen hiç bir yere de ulaşamamaktadırlar. Bu hareketler acı dolu yollar ile ders almak istediler. İşin sonunun ancak İslâm düşmanları ve büyük mücrimler ile arkadaşlıklar kurarak ve daha çok tavizler vererek ve kazanımsız bir yola çıktığını acı tecrübelerden sonra idrak ettiler. Ancak

Onlara Liva'nın dönemecinde buyruk verdim

Onlar ise günün şafağı sökene kadar tavsiyeyi idrak edemediler.¹⁴⁴

Bu çelişki ayrıca bize, Batı'nın bizim için istediği demokraside çoğunluğun yönetiminin geçerli akçe olmadığını onun yerine Batı demokratik değerlerinin hakim kılınmasının, Batılı adalet sistemi ve beyaz insanın belirlediği liberal dünya kurallarının işlemesi için bir direktif olduğunu göstermektedir. Onların bu görüşlerini ikrar edenler sayılarının azlığına rağmen onların nezdinde demokratlar olarak adlandırılırken ne kadar sayıca çok olsalar da onlara muhalefet edenler sadece radikal olarak sıfatlandırılmaktadırlar.

Ayrıca bize empoze etmek için gayretkeş oldukları bu Batılı demokrasinin referansı nedir? Onun referansı Batı'daki insanların çoğunluğu değil, Batılı oy kullanan kimselerin çoğunluğudur. Bundan ötürü Batı'da oy kullananların çoğunluğunu oluşturan kesim sadece kendi Batı dünyalarında çoğunluk üzerinde bir imtiyaz talep etmemekte, bunun yanında özellikle İslâm Ümmeti başta olmak üzere tüm dünya halkları için kendi anladıkları ve ürettikleri prensipleri, değerleri, hayat tarzlarını zorla kabul ettirme gayretine girişmektedirler. Bundan ötürüdür ki onlara kim her ne şekilde karşı çıkıyorsa işte bu grupla gerek propaganda, gerek maddiyat, gerek söz ve gerek silahlar kullanmak serbestisiyle mücadele edilmeli ve bu "radikaller" mutlaka hezime uğratılmalıdır.

Aynı bu çelişki onların kutsal saydıkları demokrasinin perde ardındaki gerçeği gözler önüne sermektedir. Onlar dini ve İslâm ve Şeriatı insan hayatından uzaklaştırmayı öylesine amaç edinmişlerdir ki bir İslâmî hareket onların sistemi ve onların kuralları dahilinde özgür demokratik seçimlerle bile başa gelmiş olsa kendi söylemini irad ettiği an demokrasi dışı bir radikal olarak yaftalanmaktadır. Bunun sebebi ise Batılı demokrasi algısının mutlak olarak çoğunluğun fikrinin galip olması gerektiği fikrinden beslenmemesidir. Onun yerine Batılı zihinler,

¹⁴⁴ Bu ifade İslâm'ın gerinden bir dize: El-Mevsûatü's Şîmye

her ne kadar İslâm Ümmeti'nin çoğunluğu kendileri gibi düşünmese de yönetimde ve uygulamada sadece kendi değerler sistemi içinde hareket eden, Batı'ya ideal bir örnek olarak telakki eden, yüce bir bağlılık bağı ile onlara bağlanmış olan kendilerinin yerel birer kopyalarını görmek isterler.

Rabasa ve onun Rand Corporation'daki tilmizleri Batı'nın kendileriyle işbirliği yapabileceği sözde "ılımlı Müslümanlar"ın karakteristik özelliklerini belirtirler. Onların altını çizdiği bu özelliklerden bir tanesi, liberal Batı'lı değerlerin anlaşıldığı şekliyle oluşturulmak istenen demokratik rejime destek vermiş olmalarıdır. Bu, özünde İslâm Devleti'nin konseptine aykırılık oluşturur.⁶⁵⁹

Kısaca özetlemek gerekirse bu, çoğunluğun ne istediği ile ilgili bir mesele değildir. Daha çok hangi konseptler ve değerlerin insanlığa empoze edileceği ile ilgili bir meseledir.

I- Veto yetkisi de Batılı demokrasilerin demokrasiye bağlılıklarını gösteren bir diğer ölçüttür. Onlar ne zaman kendi dünya görüşlerine ve çıkarlarına ters bir sonuçla karşılaşsalar işte bu yetkiye sarılırlar. Onlar dünyanın en güçlü beş devletine Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde bu veto hakkını tanımışlar ve diğer devletler Genel Kurul'da ne kadar çırpınırsalar çırpınırsınlar bu beş devlet ellerindeki veto yetkisi ile BM kararlarını diledikleri gibi manipüle edebilmektedirler.

II- Batı'nın ifade özgürlüğüne yönelik tutumuna gelince, onlar bunun son derece kutsal bir değer olduğuna dair vaazlar verip dururlar. Ancak Nazilerin yaptığı soykırım iddialarına yönelik herhangi bir şüphe, reddiye veya onun gösterildiği kadar büyük bir olay olmadığını söyleyen herhangi bir ilmi çalışma hemen şiddet ve hiddetle karşılanır.

Dr. El Messiri, Allah ona rahmet etsin, şöyle yazdı:

"Soykırımı reddetmek" Batılı gazetelerde ve soykırım ile ilgili literatürün bir kısmında sıkıca yinelenen bir terim haline geldi. Bu ifade, Nazi zulmünde katledilen Yahudilerin sayısının altı milyon olmadığına, iddia edildiği gibi gaz odalarının kurulup kurulmadığına, Zyklon B'nin kullanılıp kullanılmadığına dair şüphe getiren bilimsel ya da bilimsel olmayan makaleleri ve çalışmalarını ifade etmek için kullanılan bir terimdir. Yakın zamanda neşredilen çalışmaların ve kitapların bir kısmı şunlardır:

1) Paul Rassiner, 1950'lerde Debunking The Genocide Myth (Soykırım Elsanesi'nin Çöpe Atmak) isimli kapsamlı eserini yayınladı. Yazar askeri toplama kamplarından bir tanesine gönderilmişti. Kitabında iddia edilen gaz odalarının asla mevcut

olmadığını ve bunların tarihsel birer uydurmacadan ibaret olduğunu yazdı. O ayrıca kitabında savaştan önce ve sonra Avrupa'daki Yahudilerin demografik yapısını gösteren istatistikler de yayınladı. Kitap neşredilir neşredilmez hem Rassiner hem de yayıncı apar topar mahkemeye çıkartılıp tutuklandılar. Bunların beraber Rassiner'e büyük miktarda para cezası da kesildi.(....)

2) Henri Roques, Nantes Üniversitesi'ne verdiği doktora tezinde Zyklon B gazının kullanıldığı gaz odaları hakkında şüpheli bir yaklaşım ortaya koydu. Üniversite doktora tezini kabul etti ve kendisini onur derecesi ile mezun etti. Fransız hükümeti ise tez komitesinin kararını reddedip Roques'in doktorluk derecesini elinden aldı. Fransa'nın 1000 yıllık üniversite tarihinde bir hükümetin akademik bir dereceyi iptal ettiği ilk örnek de budur.

3) Hamburg'daki bir hakim olan Staglish "Myth of Auschwitz" isimli bir kitap kaleme aldı. Bu kitap Göttingen Üniversitesine doktora tezi olarak sunulmuştu. Tezde Auschwitz kampına yönelik mevcut olan metinlerin ve şahit ifadelerinin tamamının uydurma ve birbiriyle çelişki içinde bir halde olduğu yazıyordu. Doktora tezi kabul edildi ve kendisi de mezun edildi. Ancak kitap yayınlanır yayınlanmaz doktora derecesi kendisinden alındı. Yargısal makamlar da bir karar yayınlarak onun maaşından %10'luk bir kesinti yapılmasına karar verdiler.

4) İngiliz tarihçi David Irving soykırımı reddettiği için 1980'lerden bu yana yasal süreçlerle boğuşmaya devam ediyor. New York Review of Books ise onun için "O, Nasyonal Sosyalizm'i (Nazizm) bu alandaki birçok profesyonelden daha iyi biliyor" diye onun konumunu belirtmektedir. NYR ayrıca onun yazdığı "Hitler's War" isimli kitabın savaşı Almanlar tarafından ele alan en iyi kitap olduğunu da belirtmiştir. Tüm bunlara rağmen Irving'e Canada ve Avustralya'ya girme yasağı getirilmiş ve buralarda ders vermesi yasaklanmıştı. Bir Alman mahkemesi de sırf o Auschwitz'deki gaz odalarında Yahudilerin öldürüldüğünü kabul etmediği için onu 10.000 Alman Markı cezaya çarptırmıştır." ⁶⁶⁰

El Messiri bu reaksiyonun 1990 yılının mayıs ayında Fransa'da kabul edilen Fabius yasası veya diğer ismi ile Gayssot yasası ile zirve noktaya ulaştığını söylüyor. Bu yasa, insanlığa karşı işlenen suçların reddinin suç olduğunu ve cezalandırılması gerektiğini kabul ediyor.

1994 yılında İsviçre de benzer bir yasa ile Yahudi soykırımını reddetmenin suç olduğunu kabul etti. ⁶⁶¹

El Messiri daha sonra Yahudi soykırımının nasıl olup da tartışmasız bir kabul haline dönüştüğünden bahsederken diyor ki:

⁶⁶⁰ Mersü'ül Yehûd, C. II, Bölüm II, s. 331.

⁶⁶¹ Microsoft Encarta 2008, Switzerland, VI. Government.

"Bu anlamda, Yahudi Soykırımı söylemi Batılı bireyin öncelikli bilgilerinden biri haline getirildi, önkabul halini aldı. 19. Yüzyıldaki "Beyaz Adam'ın görevi" fikri gibi Batı 20. yüzyılın ortasında da kendisine bir rol biçerek materyalist ilerleyişe attıkları iman ile insanın yeryüzündeki mutlak varoluşunu gerçekleştirmesini başarması için yeni kimliksel kaygılar oluşturdu. İşte önkabuller bu varoluş binasının temelini meydana getiriyordu. Onlar bu önkabuller ile helal ve haramı, kutsal olan ile kutsalın zıddını belirlediler. Böylece Yahudi soykırımını sorgulamak bu önkabulleri sorgulamak anlamına gelmeye başladı ki ne kadar toleranslı, plüralistik ve liberal olursa olsun bunu hiçbir medeniyet kabul edemezdi.

Bazıları Martin Scorsese gibi yönetmenlerin İsa Aleyhisselam'ı filme taşıdığını ya da Andre Serrano gibi ressamların onun(aleyhisselam) ürin içine batmış bir şekilde haça gerilmiş resmini yaptığını ve buna "Piss Christ" ismini vererek devlet destekli sanat galerilerinde ve sergilerde sergilediğini söyleyebilir. Eğer onlar bunlara izin veriyorlar ise nasıl olur da Yahudi soykırımına ilişkin dosyaların açılmasına izin vermezler? Cevap, Yahudi soykırımının aksine İsa Aleyhisselam'ın artık onlar için kutsaliyet sınırlarına dahil olmamasıdır. Aynı durum eşcinsellik için de geçerlidir. 1960'lara kadar Batı hala bir çeşit normativizme sahip olmaya devam ediyordu. Böylece onların ahlaksızlık ve sapkınlık gibi bir konseptleri vardı. Ancak bu normativizmin yok olması ile bu konseptler de yok oldular. Böylece sapkınlık ve ahlaksızlık bir bireysel özgürlük alanı haline gelip bireyin özgürce kendi cinsel tercihlerini gösterebileceği ve kendisini en iyi bir biçimde var edebileceği bir konsept haline getirildi. Böylece sapkınlık bir ahlaksızlık türü olmaktan çıkıp bir birey olma işareti haline geldi. Bu, zevk ve eğlencenin merkezde olduğu ve ne dini ve toplumsal değerlerin ne de insani sabitlerin kendilerine yer bulabildiği bir toplumun meydana gelmesine yol açtı. Cinsel sapkınlığı sahiplenmek bir medeniyet göstergesi haline geldi, açık fikirlilik, çoğulcuk koduna dönüştü. Onu reddetmek ise bir kimsenin gericiliğine, aşırıcılığa ve bazen köktenci ve radikal bir birey olduğuna işaret eder oldu.

Buna dayanarak, sapkınlık ve ahlaksızlık Batı Medeniyeti'nin yeni inşa ettiği, yeni seküler kutsaliyetin sestelleri haline geldi. İşte Amerikalı Yahudi roman yazarı Lev Raphael'in eşcinsellik ile Yahudi soykırımını birbirine bağlarken yaptığı da tam olarak budur. Onun romanlarından birinde baş kahraman hem Yahudi, hem eşcinsel hem de soykırım kurbanı iken onun beraber yaşadığı partneri de onu korkularından kurtulmaya davet eden birisi olarak tasvir edildi. Birkaç yıl evvel de İsrail'de Yahudi gey ve lezbiyenler konferansı tertip edildi. Katılımcılar soykırında ölen gey ve lezbiyen Yahudi kurbanlar için Yad Vaşem anıtında Kadış ibadetini gerçekleştirdiler. Eşcinsellik, Yahudi kimliği ve soykırım bağlamı bizim için şoke edici olabilir. Ancak başkalarının kutsal ve kutsal dışı derken ne kastettiği anlaşılırsa artık şoke edici olmaktan azade olur. Yahudi soykırımı kut-

salihet atfedilmiş bir norm iken eşcinsellik normalize edilmiş hatta racih olan bir normdur.⁶⁶²

İşte bu durum onların neden İslâm peygamberi Aleyhisselatu vesselam'ı hafife aldıklarını ve iş onla dalga geçmeye gelince bundan zevk aldıklarını açıklamaktadır. Onlar bunun kendileri için kutsal olan bir tür ifade özgürlüğü olduğunu söylerken öte taraftan Yahudi soykırımı mevzubahis olunca bunu asla tölere etmemekte, konu eşcinsellik olunca buna dair eleştirileri kaldırmamaktadırlar. Çünkü onlar için din veya dinin peygamberleri artık kutsaliyet dairesi içinde kendilerine yer bulamamaktadır. Onun yerine bu olgular artık kutsaliyet dışı, isyan nesnesidir ve yerlerini holokosta ve eşcinselliğe bırakmışlardır.

Batı'nın sözde bireysel özgürlük yalan balonunu sesli bir biçimde patlatan konulardan bir diğeri ise birçok Batılı ülkede uygulamaya konan örtünme yasağıdır. Örnek olarak Fransa'da kadınlar istedikleri derecede çıplak ve teşhirci olabilmekte, edeplerini istediklerine istedikleri fiyatta satabilmekte ancak okulda ve diğer kamusal alanda hicab ile namuslarını koruyamamaktadırlar. Bu onların İslâm'a karşı derin ve gizli nefretini göstermekte ve onlar için özgürlük denen kavramın onlara herhangi bir itiraz sunmadan veya onların çıkarlarına hâlel getirmeden mutlak olarak itaat etmek olduğunu ifşa etmektedir.

Demokratik devletlerin bir kimselere özgürlük tanırken bir diğerlerini keyfice bundan mahrum bırakmaları ve özgürlük üzerine kurdukları tekel Selman Rüşdi ve Ebu Katade el Filistini (Allah onu esaretten kurtarsın) karşılaştırılınca öğlen güneşi gibi açıkça ortaya çıkmaktadır. Her ikisi de görüşlerini ve inançlarını ifade etmiş olasalar da onlara yöneltilen reaksiyonlar birbirinden tamamen zıt şekilde gelişmiştir.

Selman Rüşdi, Muhammed Aleyhisselatu vesselam'ı aşağıladığı zaman İngiltere ve Batı onu tebrik etti ve yaptığı hareketin ne sağlam bir mantığa ne de entelektüel düşünceye mebni olmayan uygunsuzluğuna rağmen onu ayırışma ve aşırıcılığın bir kurbanı olarak görüp ideal düşünce özgürlüğünün sembolü olarak alkışladılar. Asli olarak Müslüman bir kimse Nebi Aleyhisselatu vesselam'ı aşağılar da onlar nasıl onu onore etmezler?! Clinton onu Beyaz Saray'da ağırlarken İngiltere Kraliçesi kendisini Şovalye ilan etti. İfadelerinden birinde Rüşdi İngiltere'deki ve dışarıdaki kültürel ortamı uyarak insanları düşünce özgürlüğünün yanında olmaya davet ettiğini ve bunun hem kendi kitabından hem de kendi canından çok daha önemli olduğunu vurguladığını ifade etti.⁶⁶³ İngiltere ve Batı onu destekleyerek ona koruma sağlamak istediler ve bunu hem o istedikten önce hem de sonra yaptılar. Nitekim günün sonunda o Nebi aleyhisselam'ı hor gören bir Müslümandı.

⁶⁶² Meselâ: Yehûd, C. II, Bölüm II, s. 332-333.

⁶⁶³ Microsoft Encarta 2008, Salman Rushdie, quotations.

Muhammed Aleyhisselam'ın İngiltere'nin açıklık ve fikir özgürlüğü bahanesiyle hor görülmesini onaylayan tavrı, Şeyh Ebu Katade gibi hiçbir şekilde saygı sınırlarını aşmayan, saygıdeğer bir yazar, entelektüel ve mümin bir hatib için ise geçerli değildi.

İngiltere o kadar tolerans yanlısı idi ki The Times neşriyatı Selam Rüşdi'nin Müslümanları Batı Medeniyeti ile uyum içinde yaşamaya davet eden, uluhiyet ve Kur'an hakkında şüpheler uyandıran, Müslümanları eşcinsellik gibi Batılı değerlere kucak açmaya davet eden bir makalesini bile yayınlamıştı.⁶⁶⁴ Ancak onların toleransı Şeyh Ebu Katade'yi kapsamıyordu. Onu ve diğer dokuz kişiyi Pakistan ve Ürdün ile İngiliz Hükümeti arasında imzalanan ve İngiltere'nin bu kimselerin o ülkelerde işkence çekip öldürüleceklerini bilmesine rağmen imzaladığı Suçlu Teslim Antlaşmasının imzalandığı gün gözaltına aldılar.

Eğer İngiltere Selman Rüşdi'yi o özgürlük için ayağa kalktı diye onore etti ise aynı İngiltere İngiliz işgaline karşı ayaklanan milyonlarca Asyalı ve Afrikalı'yı neden onore etmedi? Yahut sırf toprakları Yahudilere peşkeş çekilmesin diye ayağa kalkan ve şehit edilen ya da ıstırap çeken yüzbinlerce Filistinliyi neden onore etmedi, taltif etmedi? Yahut neden İngiliz Vatandaşı olan ve sırf gaz odalarında altı milyon Yahudi ölmedi diyen ve bunun için gıyabında 3 yıl hüküm verilmiş olan David Irving'i onore etmiyor İngiliz hükümeti? İngiliz Kraliçesi bunu asla yapamaz çünkü onu yaparsa Yahudi efendilerinin gazap ateşleri içinde kavrulacağını bilir.

Şimdi Ebu Katade'nin başına "özgürlüklerin savunucusu" İngiltere'de ne tür belaların musallat edildiğini kendi ağzından duyalım. "Müslümanlara Mektup" isimli mektubunda Şeyh diyor ki:

"Tecrübe ettiğim ilk mahkumiyet süresince (.....) ben ve benzer şekilde diğer kardeşlerim günün yirmi dört saatini tek başımıza, birbirimizi görmeden geçireceğimiz küçük hücrelere konulduk.

Bu hapishanede herhangi bir suçlama ve mahkeme süreci olmaksızın üç sene geçirdik. Hükümetin bizi hapsedmesinin gerekçesini dahi öğrenemeden, kanıtları dahi bilemeden geçti bu üç sene. Onların parlamentoları İngiliz Vatandaşı olmayan yabancıların gizli kanıtlara dayanarak süresizce gözaltında tutulabilmesinin önünü açan bir yasayı kabul etti.

Ben bu yasaya yalancı ilahların yenilip bitirilmesinin ihyası diyorum. Müşriklerin şirk ritüellerini uygularken neler yaptıklarını bilirsiniz. Onlar hurmalardan putlar yapıp onlara tapınırlardı. Acıktıkları vakit ise onları öylece midelerine götürür ve tüketirlerdi, tıpkı İngiliz Hükümeti'nin yaptığı gibi. Bu

664 British Broadcasting Corporation (BBC)

hükümet insana saygı duyduğunu ve bunu onun dinine, rengine, diline veya milliyetine bakılmaksızın her insana uygulandığını savunurlar. Sonra putu yeme vakti gelir, insanlar arasında ayırım yaptıkları yasalarını fiiliyata geçirirler....

Allah'ın izni ile biz İngiliz Hükümetine galip geldik. Bizim mahkumiyetimiz onların kötücüllüklerini, yalandan insanîyetlerini ve mücrimliklerini ifşa etti. Biz, Müslümanların, özellikle de İngiltere'deki Müslümanların, İngiliz Hükümeti'nin İslâm'a ve Müslümanlara olan nefret ve düşmanlığını anlamalarına ve-
sile olduk. Ve hiç şüphe yok ki onlara asla terse çevrilmeyecek bir darbe indirmeye de muvaffak olduk.

Uydurmalar çağı geride kaldı. İnsanlar artık anladılar ki tıpkı Amerika'nın Guantanamo'su olduğu gibi İngilizlerin de Belmarsh Hapishanesi var. Yeni nesil Müslüman gençlik ve özellikle de Hindistan altkıtasından gelenler artık resmi İngiliz değerleri ve kimliği ile gözleri kamaşan insanlar değiller. Onlar da tiks-
sinmeye ve İngiliz Hükümeti'nin özellikle İslâm'ın düşmanı olduğunu anlamaya başladılar.

Hiç kimse İngiliz hükümetinin bizi alıkoyduğu süre kadar bir kimseyi yargısız ve kanıtsız alıkoyabileceğine ihtimal vermiyor idi. Ancak vakıada olan ise buydu. İşte bu diğerlerini değersiz birer rakam olarak gören küstah adamın gerçek yüzü-
züdür.

Üç sene sonra Lordlar Kamarası zorla kabul edilmiş ve yenilenemeyecek olan mezkur yasayı yok sayan bir yasayı kabul etti. Onun yerine İngiliz Hükümeti hapishane dışındaki bireylere istedikleri kısıtlamayı getiren, onları evden çıkma yaşağına, telefon veya bilgisayar kullanma, belirli insanlarla görüşme veya belirli yerlere gitme yaşağına muhatab bırakan başka bir yasayı kabul etti. Ben ve arkadaşlarım Belmarsh'dan veya İngiltere'nin Guantanamo'sundan bu yasaya bi-
naen salıverildik. Dışarıda geçirdiğim beş ay boyunca İngiltere Hükümeti yeni bir oyun peşindeydi. O, kişisel (evet kişisel) anlaşmalar yapmak suretiyle Müs-
lümanları Libya veya Ürdün'e iade etme anlaşmaları yapıyordu ve üstelik bunu yaparken hiçbir yargısal veya meşru kaynağa dayanma gibi bir yola başvurmaya da yeltenmiyordu.

Sabah namazını müteakip polisler evimizi bir kez daha yağmaladılar, her-
hangi bir suçlama veya sivil yargılama olmaksızın hapsedtiler. Yargılamalar özel (farklı deri renkleri olanlara özel) ve kanıtlar da gizliydi. Biz ayrı bölümde ya-
rayan onyedî kardeşlik. Aramızda Filistinliler, Ürdünlüler, Libyalılar ve Ceza-
yuliler vardı. Daha sonra Libya Hükümeti Fransız müdahalesi yoluyla AIDS
virüsü yayan Bulgar doktoru salıverdi ve onu İngiliz Hükümetine vermedi. İn-
gilizler de intikam olarak Libyalı mahkumları hapishaneden salıverdi.

İngilizlerin Cezayir ile yaptığı anlaşma işler sarpa sarınca çıkmaza girdi. Ancak onların Ürdün ile olan oyunlarında bir sorun yoktu....

Libyalıların salıverilmesinden uzun bir müddet sonra Lordlar Kamarası bizim hakkımızda bir karara varıncaya kadar salıverilmemize karar kıldı. Beş aydan kısa bir süre sonra yine sabah namazından sonra evim yağmalandı ve yine Belmarsh'a götürüldüm. Sebebi ise şartlı salıverilmenin koşullarını çiğnemiş olmam imiş. Peki nasıl çiğnemişim? İngiltere'den kaçmayı düşünmüşüm.

Şu suçlamaya bir bakın: Kaçmayı düşünmek. Aslında belgede kelimesi kelimesine yazan şeydu "Kaçmayı düşünebilir."

Alın işte size İngiliz yargısı! İşte bizim ülkelerimizdeki sapkınların özendiği budur!...

Lordlar Kamarası hükümetin onayı ile nihai olarak beni Ürdün mahkemesine teslim etmeyi kararlaştırınca ne denilebilir ki? Onlar ülkenin tüm yargısal organlarının, tüm derecelerde ve makamlardaki kimselerin icması ile Ürdünde adaletin olduğuna, askeri yargılamaların gerekli adaleti tesis etmeye muktedir olduğuna, hapishanelerde ve istihbarat çevrelerinde işkencenin olmasının anlaşılabilir olduğuna kanaat getirmişlerdir.

İşte en doğrudan söylemle, bu dip noktadır. Anlayanlar şunu farkedeceklerdir ki Ürdün, bir entite olarak, rejim olarak ve güvenlik aygıtı olarak İngiltere'nin yavurundan başka bir şey değildir.

Allah subhane ve teala benim İngiliz yargısını ifşa etmeme izin vererek beni müşerref kıldı. Cehalet ile gözleri kapanmış olan bazıları, yargısal yapıların hatalarının İngiliz sistemine maledilemeyeceğini iddia edebilirler. Ben ise benim devam ve benzer davaların, İngilizlerin İslâm ve Müslümanlara yönelik önyargı ve düşmanlıklarını nasıl ortaya çıkardığını söylüyorum.

Bu kısa mektupta detaylara girme lüksüm yok. Ancak Abdullah el Sammara ile (Ebu Şeyme) onun Ürdün'e deport edilmesi hakkında konuşuyor ve ona Şeyh'in vasiyetini sunuyor iken yargıçlardan bir tanesinin ne dediğini belirtmek istedim. Yargıç dedi ki: Bu vasiyet bana Müslümanların, Haçlı Seferleri sırasında yazıkları vasiyetleri hatırlatıyor.

Kaderimde Dr. Muhammed Asha ile kısa süreli bir tanışmada bulunmanı diğer kardeşlerden uzakta ama onunla aynı hücrede bulunmam yazılı imiş. Dr. Asha, Iraklı D. Bilal Abdullah ile beraber suçlanmıştı. Belmarsh'da kalırken bir cuma namazı sırasında Bilal Abdullah ile tanışmıştım. Onu mahkemeye götürülen araçta bir kez daha onunla karşılaştım. Bilal Abdullah hiç şüphesiz insanlık, subut, amel ve ilim konusunda gerçek manada İslâmi bir kimseydi. Bir hafızda.

fakih ve muhaddis idi. Selef-i Salihin'in sözlerini akla getiren sözleri mahkeme salonunda söylerken tam bir imani duruş sahibiydi. O bana "Ses kayıtlarını dinlerden çok etkilendim, elhamdulillah" dediği zaman kendimi çok aciz görmüş-rüm.

Beyin cerrahı Muhammed Asha bana yargıcın kendisi hakkındaki iddianameyi kabul edip onu suçlu bulurken söylediği sözleri aktardı. Yargıç şöyle demişti "Evet, onun aleyhine bir kanıtımız olmadığı doğru, ancak onun zeki bir adam olduğunu unutmayın ki bu bile tek başına yeterlidir." ve "Evet, bir kanıt yok ancak o bir Filistinli ve bu suç için yeterlidir."

İşte konu Müslümanları yargılama noktasına gelince İngiliz adaleti ve sistemi budur.

Başka bir tane daha işitmek ister misiniz?

İçişleri eski bakanı David Blunkett İngiltere'nin, Amerika'nın kendisinden talep ettiği kimseleri ona vereceğini taahhüt eden garip Amerikan-İngiliz yasa-sının imzacısıydı. Bunun garip yanı da şuydu ki anlaşma sadece İngilizleri so-ruumluluk altına sokarken Amerikalılar bundan muaftılar.

Neyse, Amerika İngiltere'den Müslüman olmayan ve Amerikan siber yasasını çiğneyen bir Britanyalıyı teslim etmesini talep etti. Mahkeme bunu kabul ettiyse de parlamento bunu reddetti. David Blunkett de en çok karşı çıkanlardan bir ta-nesiydi. Hükümet Parlamento'nun bu şiddetli itirazını dikkate alarak onu Ame-rika'ya vermeden evvel kendisi yargılamak istiyor ve bunun yollarını arıyor.

Anlaşma Müslümanlar için yapılmıştı. Özellikle de Ebu Hamza el Mısri ve diğer Müslüman kardeşlerimizi hedef alıyordu.

Ebu Hamza el Masri'nin kendi istedikleri anlamı yükleyip "Kapalı cümlelerle nefret suçuna teşvik etme" suçlaması ile ömürboyu hapse mahkum edilmesinin akabinde ırkçılığı ile bilinen bir İngiliz partisinin genel başkanı olan Nick Grif-fine²⁰² de aynı suçlamadan dava açıldı ki onun sözleri Hitler'in Nazi dönemin-deki söylemlerden daha kışkırtıcı bulunmuştu. İngiliz olan tüm suçlamalardan beraat etti.

Feki, güzel, izin verin bir örnek daha zikredeyim:

Babar Ahmed gözaltına alındığı zaman polis evine dalıp onu ve yeni evlenmiş olduğu eşini öylesine dövdü ki Ahmed'in suratı ve vücudu yaralarla doldu taşı. Polisin bu hareketine yönelik bir şikayet dilekçesi yazıldığı zaman ise yargıcın dediği şu oldu: "Güvenliği tesis ettiği için İngiltere polisine minnettarım."

²⁰² Nick Griffin Ulusal Partisi'nin genel başkanı idi. Ayrıca Avrupa Parlamentosu'nda da parlamenterlik yapmış olması şaşırtıcı değil. (Çeviren)

Ben, Ebu Katade, bir Filistinli olmama, Filistin'de doğmama, İngiliz hükümetinin genelde mücrim olduğunu ve özelde de Filistin'de azim suçları işlediğini bilmeme rağmen İngiliz Hükümeti'nin İslâm'a, Müslümanlara ve Araplara yönelik nefreti ve tiksinsmesini bu seviyede bulmayı beklemeyen bir bihaber idim. Bundan dolayı bazen her Müslümanın bu anlattığımı kendi gözleriyle görüp ne demek istediğini anlaması için İngiliz hapiskenelerinde en az bir sene geçirmesi gerektiğini düşünürüm. Hiç şüphesiz yüz ciltlik bir mevsuat bile, bir kerelik bir tecrübe kadar öğretici olamaz."⁶⁶⁶

Demokratik devletlerin Selman Rüşdi eğer Şeyh Ebu Katade'nin maruz kaldıklarına maruz kalsa idi nasıl tepki vereceklerini merak ediyorum.

Yani şunu düşünün. Selam Rüşdi kendisinin güven içinde yaşayabileceğine inandığı bir ülkeye gidiyor, daha sonra ansızın polis baskını ile gözaltına alınıyor ve o ülkenin polisi tarafından birkaç yıllığına hem de suçlama ve yakalama kararı olmadan tutuklanıyor, sonra kesinlikle işkence göreceğini yahut idam edileceğini bildiği bir ülkeye deport ediliyor. Batı'nın Selman Rüşdi'nin özgürlüğü için çıkartacağı ayaklanma ve yükses sesleri bir tahayyül edin. İşte özgürlüğü tesis etmek adına Şeyh Katade ve arkadaşlarını tutuklayanlar, Selam Rüşdi için ortalığı birbirine katacak olanların aynılarıdır.

Demokrasi hakkındaki acı gerçeği müşahade edin ve öğrenin. Bazı Müslümanların acı çeken mücahidlere, alimlere, Şeyh Ömer Abdurrahman ve Şeyh Ebu Katade gibi davetçilere, Guantanamo, Bagram, Belmarsh gibi hapiskenelerde Haçlıların ve onların yarıdakçılarının gözetimi altında parmaklıklar arkasında acı çeken Müslüman kardeşlerine nasıl gözlerini ve kulaklarını kapadıklarına şahit olup ders çıkartın.

Batı'nın özgürlük tellakları Müslüman davetçileri hapislere atmayı yeteri kadar doyurucu bulmazlar. Onların kafalarının kesilmesini isterler. Rand Corporation'un bastığı *Beyond al Qaeda* isimli kitapta Angel Rabasa ve tilmizleri suikast eylemlerinin cihadçı saha komutanlarından ideologlara kaydırılması gerektiğini ve terörist eylemleri bu kimselerin meşru kıldığını dile getirmektedir. Onlar sözlerinin daha iyi anlaşılabilmesi için verdikleri örnekler arasında şunları sayarlar: "İngiltere'de Ebu Hamza el Mısri ve Endonezya'da Ebu Bekir Ba'asyir'in cezai tatbikata uğratılması ve İngiltere'deki Ebu Katade'nin hızlıca deportasyon sürecine getirilmesi ve böylece ruhani liderlerin susturulması bizim iddiamızı anlatan mükemmel örneklerdir."⁶⁶⁷

"Cihadçı Akideyle Savaş" başlığın altında dipnot verdiğim Jarret Brachman ise okurlarına ABD Terörle Mücadele Merkezi'ndeki şef haçlı entelektüellerin

666 Bayan ile'l Muslimin min Ebi Katade ibn Mahmud Ebu Ömer.

667 *Beyond al-Qaeda*, s. xxiv - xxv.

vazdıklarını sunuyor ve şöyle dediklerini belirtiyordu: "Onların seslerinin kesilmesi gerekir."

Muhterem okuruma hatırlatmak istediğim bir diğer husus da şudur ki bugün bizlere özgürlüğü öğretmeye çalışan Batılı demokratik devletlerin aynıları yüz-yıllar boyunca Asya, Afrika ve Güney Amerika'yı işgal eden, Müslüman belde-lerini talan ve tarumar eden orada dile alınamayacak taşkınlıklar yapan devletlerdir. Ayrıca 15. yüzyılın ikinci yarısından 19. yüzyıla kadar kurdukları deniz taşımacılık ağları ile Afrikadan Atlas okyanusu üzerinden New York'a 10 milyon Afrikalıyı köle olarak getirenler ve satanlar da aynı insanlardır.⁶⁶⁸

Bu saldırganlar, işgalciler ve istilacılar demokratik yollarla ve özgür seçimlerle başa gelmiş olan özgür ve demokratik ülkelerin demokratik hükümetleridir. Bize karşı Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da, Bosna'da, Somali'de ve Çeçenistan'da girişilen savaş ve başlanılan soykırım hep bu demokratların demokratik elleri tarafından gerçekleştirildi. Bugün Filistin'i işgal eden İsrail bile demokratik bir ülkedir.

Özgürlüklerin bekçisi ve koruyucusu olan Büyük Britanya önce Şeyh Hasan el Benna'yı, Allah ona rahmet etsin, seçimlere girmekten men etti. Ancak o bunu dinlemeyip seçimlere katılınca seçim hileleri ile onu başarısız kıldı.

Benim şahsi olarak özgürlüklerin bekçisi olan İngiltere'nin mirası ile acı bir tecrübem oldu. Büyük Cihad Davası sırasında üç yıl hapse mahkûm edilmiştim. Ceza sürenin bitişinden çok sonra Mısır Başsavcılığı polis ile bir tuzak hazırlayarak beni ev hapsine mahkûm etmek istediye de benim suçlu bulunduğum eylemden dolayı (evde silah ve mühimmat bulundurmak) bunu yapmalarına kanun müsaade etmiyordu. Yani suçun karşılığı olan ceza bunu kapsamıyordu. Bundan dolayı günbatımı ile şafak arasında evden ayrılmamam yönünde ikaz edip her cuma günü de polis karakoluna gitmemi istediler. Ayrıca polis memurunun da gece vakti beni gözaltına alma hakkı vardı. Ben bu kanunlar hakkında bir meraka garkoldum ve bunun üzerine ilgili nizamnameyi okumaya koyuldum. Ortaya çıkan tablo ise şuydu: Bu kanunnameler İngilizlerin Mısır'ı işgal ettiği dönemde işgale direnen kimselerin özgürlüklerini kısıtlamak için İngiliz hükümeti tarafından yürürlüğe konmuştu. İşte o zaman bu yasalar anlamlı hale geldi benim açımdan.

Farkındalık kazanmamız gereken husus şudur ki demokrasinin ne özgürlük ne de değerler ve ahlak ile ne prensipler ne ise başka türlü bir referans ile bir ilişkisi vardır. Demokrasi basitçe ve açıkça çoğunluğun egemenliğidir nokta. Ya

⁶⁶⁸ Encyclopedia Britannica 2005 Delux Edition CD, slavery, Historical survey, Slave-owning societies; and Microsoft Encarta 2008, Slavery in the United States, II. Giriş of Slavery, A. Slave Trade.

da daha pratik olarak söylenecek olursa demokrasi parlamento görüşmelerindeki parlamenterlerin çoğunluğunun egemenliğidir. Bu çoğunluk yasal ve meşru kılmak istedikleri her şeyi bu anlamda çıkarttıkları yasalar ile meşrulaştırabilir, yasallaştırabilir, izin verilmiş kılabilir ve bunları demokratik söylemin içindeki birer değerler olarak gösterebilir. Onlar eğer bir toplumu külliye köleleştirmek veya yok etmek isteseler dahi herhangi bir itiraza mahal bırakmadan bunu çıkarttıkları kanunlarla yapabilirler. İşte demokrasinin kökenlerinde bir değer sabitleri sisteminin olmayışı, normların ve prensiplerin göreceli olması bu yüzden.

Şeyh Haamid el Ali'nin Arap sekülerlerine yönelik söyleyeceği birkaç söz mevcuttur. O diyor ki "Onların tek yaptığı Batı'nın tutarsızlığını kopyalamaktır. İşte bu Batılı tutarsızlık onların kendi deyişleriyle özgür düşünce sahipleri olan Necib Mahfuz'un Cebelavi Sokağı Çocukları isimli kitabındaki "muhteşem" buluşu alkışlatan, Nasr Ebu Zeyd'in hesap gününe ilişkin dalgalarını harikulade bulan, diğer kurtlar ile birlikte Selman Rüşdi'yi kutlayan öznenin ta kendisidir. Peki uyguladıkları kuşatmalar sonucunda aylık 60.000 Iraklı çocuğun hayatını yok edenler de aynı Batı değil miydi? Peki Siyonist Devlete izin vererek bir nüfusu toptan yok eden aynı Batı değil miydi? Ya yüzlerce milyar doları dünyaya korku salma için silaha yatıran, günlük yüzlerce ton yemeği çöpe atan ve dünyanın diğer kesimlerinde az gelişmişlik, açlık ve ulaşılmazlıktan dolayı binlerce insanın ölmesine göz yuman ve bunlara rağmen fiyatlandırma politikalarında zerre kadar değişikliğe gitmeyen de aynı Batı değil miydi? Ancak onlar yine de liberal medeni bir dünyadan bahsedebiliyorlar.

Kısaca söylemek gerekirse Batı bu insanları kendi dinlerini eleştirme noktasında tamamen özgür kılıp diğer her noktada köleleştirmek istemektedir. Ve bunu yaparken de kendileriyle öylesine övünmektedirler ki kendilerine özgürlük kahramanları ismini vermişlerdir."⁶⁶⁹

Demokrasi eşitlik sağlar mı?

Bir grubun diğerine boyun eğdiği bir yerde eşitlikten bahsetmek mümkün değildir. Eşitlik ancak tüm insanlığın Allah önünde aynı seviyede eşitlenmesiyle mümkündür. Bu eşitlikteki yükselme ölçüsü ise salih ameller, kişinin doğru yolda oluşu ve Allah'a iyi bir kul olmaktır. Allah subhane ve teala der ki "Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır." (Hucurat, 13)

669 Hakikatü'l Almaniyye, Haamid ibn Abdullah el Ali.

Demokrasiye gelince o, insanları iki faktöre dayanarak kategorilere ayırır:

Uyruk ve vatandaşlık: Göreceğimiz gibi demokrasi ancak uyrukluk ve vatandaşlığa sahip olanın bunlardan mahrum olana kıyasla çok daha üstün sayıldığı milliyetçi devletlerde mümkündür. Ancak onlar insanın uyruklüğünü seçme şansı olmadığını hesaba dahi katmazlar.

Oy kullananların sayısı: Oy kullananlar arasında çoğunluğu elde edenlerin bu konuda azınlık kalanlar üzerinde baskı kurma ve özgürlük kısıtlama hakları vardır. Böylesine bir standart ise doğal olarak tüm ahlaki değer ve prensipleri yok saymaktadır.

İşte insanları yalnızca amellerine göre ayıran Allah'ın dini ile yoz standartlar üzerinde çürük temellerle bina edilen demokrasinin arasındaki fark budur.

Nebi (aleyhisselâtu vesselam) veda haccında verdiği hutbede dedi ki: "Arab'ın acem üzerinde ve acemin de Arap üzerinde bir üstünlüğü kalmamıştır, siyahın beyazdan beyazın ise siyahtan bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takva iledir. Risaletimi tebliğ ettim mi?"

Onlar "Ettin ya Resulallah!" dediler. Sonra o "Bugün hangi gündür" diye sorunca onlar "Mübarek bir gündür" dediler. Sonra Nebi (aleyhisselam) dedi ki "Bu ay hangi aydır." Sahabe "Mübarek bir aydır" dediler. Sonra o, "Bu hangi şehirdir?" diye sordu. Hazirûn "Mübarek bir şehirdir" dediler. O da dedi ki "Allah sizin kamınızı ve malınızı (ravi burada "şerefınızı" dedi mi demedi mi bilmiyorum diyor), bu gün nasıl mübarek bir gün ise, bu ay nasıl mübarek bir ay ise ve bu şehir nasıl mübarek bir şehir ise öyle mübarek kılmaştır. Risaletimi tebliğ ettim mi?" Onlar ise "Evet ettin ey Allah'ın Resülü" dediler. O da dedi ki "Burada hâzır olan olmayana iletin." ⁶⁷⁰

Demokratik devletler eşitlikten bahsedip sonra kendileri ile çelişirler. Bununla ilgili örnekler saymakla bitmez. Mesela BM Güvenlik Konseyi'nin Beş daimi üyesi dünyanın geri kalanı ile aynı seviyede mi söz hakkına sahip? Fransâ'da hicabî kadınlar çıplaklar ile aynı muameleyi mi görüyor? İsrail'de bir Arap ile Arap olmayan eşit mi? Demokrasi, sekülerizm ve din özgürlüğünün bayraktarlığını yapan İsviçre'de kiliseler ile camiler aynı seviyede mi görülüyor yoksa farklı mı davranılıyor? ⁶⁷¹

Eğer bir Müslüman ülke referanduma dayanarak Kiliselerin kulelerini yasaklasaydı, demokratik dinsiz Batı ne yapardı? Dinlerin özgürlüğünün korunması için bir askeri harekate girişmezler miydi?

⁶⁷⁰ Mawedî Ahmed, Hadis no 22391, Bölüm 47, s. 478

⁶⁷¹ BBC, 12 Zihicce 1430 H, 29 Kasım 2009.

Demokrasi adaleti tesis eder mi?

Daha önce de bahsedildiği üzere demokrasi çoğunluğun hevasının tiransal yönetimidir. Adaletle bakılmaksızın onun göz önünde bulundurduğu tek prensip budur.

Mesela dünyada demokrasinin sponsorluğunu yapan Amerika Birleşik Devletleri Uluslararası Adalet Mahkemesi'nde yargılanmayı kabul etmez iken Sudan gibi diğer ülkelere bunu zorla kabul ettirmektedir.

Benzer bir şekilde demokrasinin büyük koruyucusu İngiltere adaleti ve doğruluğu bir kenara bırakıp ekonomik ilişkileri bozmamak adına Suudi Prenlerinin karıştığı el Yamama silah ticareti ve rüşvet davasında soruşturmanın kapatılmasına hükmetmiştir.

Nebi (aleyhisselatu vesselam) şunu söylerken doğru söyledi: *"Ey insanlar! Sizden önceki kavimler eğer önde gelenlerinden biri bir hırsızlık yapmış ise onu görmezden gelip zayıflarından biri bir hırsızlık yapmış ise onu cezalandırdıkları için saptılar. Vallahi, eğer Muhammed'in kızı Fatıma dahi bir hırsızlık yapar ise Muhammed onun ellerini kesecektir!"*⁶⁷²

Bu bölümü bitirmeden evvel demokrasinin meyveleri hakkında birkaç noktayı değerlendirmek istiyorum. Çoğunluğun zalimane yönetimi olan demokrasinin insanogluna sağladığı(!) yozlaşmışlıklardan bir kısmı şunlardır.

- a) Savaşlar Ve Toplu Yıkımlar
- b) Çevrenin Fesada Uğratılması
- c) Tefecilik
- d) Kadının Batı Medeniyetindeki Konumu
- e) Batılı Demokratik Sistemden Dolayı İnsanlığın Maruz Kaldığı Hastalıklar
- f) Ailelerin Parçalanması
- g) Çokeşliliğin Yasaklanması

Savaşlar ve Toplu Yıkımlar:

Dünyanın en kanlı savaşlarından demokratik hükümetler sorumludur. Aşağıdaki tablo geçtiğimiz iki dünya savaşındaki ölümleri milyon kişi cinsinden belirtmektedir:

672 Sahih el Buhari, Kitab-ul hudud, Hadis no 6406, Bölüm 6, sf. 2491.

Toplam Ölüm (milyon)

	Savaşçı	Sivil	Toplam
1. Dünya Savaşı	> 10	13	23
2. Dünya Savaşı	25	30	55 ⁶⁷³

Birinci Dünya Savaşı'nda verilen kayıpların benzeri insanlık tarihinde daha önce kaydedilmemişti. Ülkeler arasındaki savaşın getirdiği yıkım, kayıp ve şiddet baz alındığında İkinci Dünya Savaşı birincisini iyice göldede bırakmış ve bu savaş büyük oranda kendilerine medeni ve demokratik diyen devletler arasında gerçekleşmişti.

Birinci Dünya Savaşı'nı müteakip yüceltilmiş insancıl materyalist felsefenin üreticisi ve koruyucusu Batı Dünyası büyük bir kültürel şok geçirdi. Çünkü onlar kilisenin prangalarından kurtulduktan sonra insanoglu için yeni, parlak ve şerefli bir yaşamın varolacağını savunup durmuşlardı. Encarta Encyclopedia daha da ileri gidip birçok ileri medeniyetin askerleri savaş meydanlarında birbirlerini vahşice ve zevk alarak keserken, insan ırkına ve medeniyete dair umutların da silikleşip yok olmaya yüz tuttuğundan bahseder. Sanatçılar insanın felsefi prensiplere olan bağlılığı ile dalga geçen yapıtlar ortaya koyarken aynı zamanda geçici hayatın değersiz gerçeğini de insanların yüzüne çarpıyorlardı. Ortaya çıkan vahşeti anlamak için sosyologlar ve psikologlar da araştırmalar yapmaya koyuldular. Felsefeciler medeniyetin parçalanmasından ve Batı'nın çöküşünden dem vurmaya başlamışlardı.

The Oxford History of Modern War adlı eserde John Bourne savaşın asıl etkisinin ahlaki çöküş olduğunu, kayıpların Avrupa Medeniyeti'nin kendine olan güvenine bir darbe vurduğunu ve üstün medeniyet algısını yerle bir ettiğini dile getirdi.⁶⁷⁴

Hiçbir ahlaki değer yargısıyla kısıtlanmamış olan demokrasinin bir diğer ürünü ise herhangi bir utanç emaresi dahi göstermeksizin anlaşmaları ve sözleri ihlal etmek ve yok saymak olmuştur. Bir demokratik hükümet öylece anlaşmaları feshedebilir, yeter ki İngiliz Hükümeti'nin Şerif Hüseyin'e olan sözünü bozduğu örnekte olduğu gibi hükümetin çoğunluğu bu yönde bir karar almış olsun. Onlar kendisinin 1. Dünya Savaşı'nda Osmanlı'ya başkaldırması karşılığında savaş sonrasında onu emir yapacaklarına dair söz vermiş olmalarına rağmen aynı anda Filistin'i de Yahudilere vermekte idiler, Sykes-Picot antlaşması ile de Şam

⁶⁷³ Encyclopedia Britannica İkinci Dünya Savaşı'nda ölen toplam insan sayısının 60 milyondan fazla olduğunu belirtmektedir.

⁶⁷⁴ *The Oxford History of Modern War*, s. 137

bölgesini Fransızlara pazarlamaktaydılar. Onlar Şerif Hüseyin'e Arap yarımadasını dahi vermediler, onun yerine İbn Suud'a vermeyi uygun gördüler!

John Bourne'un da ifade ettiği gibi "1918'de İngiliz Hükümeti Ortadoğu'da (Fransızlarla ortaklaşa bir şekilde) tam bir emperyalizm politikası güdüyordu. Bu süreçte bir yandan Arapları milliyetçilik ateşiyle körüklerken diğer yandan Filistin'de Yahudilere bir ulusal devlet vaadediyorlardı. Bu savaş tam anlamıyla bir aldatmaca ve ilüzyon savaşıydı!"⁶⁷⁵

Daha da ilginç ve sarkastik olanı ise Amerika'nın İsrail'in nükleer silaha sahip olmasını meşru görmesi ve bunu savunmak için de İsrail'in demokratik bir devlet olmasından dolayı bu konuda güvenilebilir olduğunu dile getirmesidir!!

Çevrenin ve İkilmin Fesada uğratılması: Batı Medeniyeti'nin doymak bilmez iştahı tüm gezegeni küresel ısınmanın dehşet verici eşğine getirdiği gibi onların binlerce fabrika bacası da hala atmosfere gazlarını salmaya devam etmektedir. İşin sonunda bunun bedelini yoksul uluslardan başkası ödememekte ve kutluga, sellere ve bununlar birlikte gelen türlü felaketlere katlanmak zorunda bırakılmaktadırlar.

Tefecilik: Demokratik devletler Batı Medeniyeti'nin ayrılmaz bir parçası olarak telakki edilen tefecilik sistemi üzerine mebnidir. Bir ekonomik kriz baş gösterene kadar dikili olan her taştan bir fayda çıkarmak üzerine kurulu bir sistem icad etmişlerdir.

Kadının Batı Medeniyetindeki konumu:

Kadının özgürlüğünü teminat altına aldığı iddia eden Batı Medeniyeti, kadını daha fazla zevk elde etmek ve daha fazla müşteriye cezbetmek için kullanılan bir meta haline getirmiştir. Zevk ve porno endüstrisi Batı Medeniyeti'nin başlıca ticaret faaliyetlerindendir. Batı'nın uzantılarının ve sekülerlerin saklamaya çalıştığı bu nokta hakkında bazı ipuçları sunmak istiyorum.

Ödeyen tarafın hakkı:

Batılı demokratik devletler tarafından kabul edilen bu prensibe göre ödeyen kişi ödediği emtiayı alma hakkına sahiptir ve bu haklılık satın alınan şey ne olursa, ahlak boyutlarını ne kadar aşarsa aşsın geçerlidir. Bu yasa demokratik kanunlarla korunmuştur. İşte satış danışmanı veya hostes olarak çalışan kadınlar bundan dolayı sadece nazik ve mütebessim olmak zorundadırlar. Reklamlardaki kadınlar ima edildikleri imgeyi ne protesto edebilirler ne de çekim sırasında kaşlarını çatabilirler. Gece kulüplerindeki kokteylci kadınlar kendilerine ihtar

675 The Oxford History of Modern War, sf. 125.

edilen elbiselere itiraz edemezler ve müşteriye karşı gülümsemekle yükümlüdürler. Gece kulüplerindeki dansçı kadınlar müşterileri çok kaba olduğu için onun için dans etmemezlik yapamazlar. Aynı şekilde genelevlerdeki müseccel kadınlar bir müşteriyi beğenmedikleri için onu geri çevirme hakkına sahip değildirler.

D. Abdulvahhab el Messiri, Allah ona rahmet etsin, çağımızdaki seküler toplumlara ve bu toplumlarda demokratik yasalar ile korunmuş olan eğlence sektörüne ilişkin şu sözleri ifade ediyor:

"Eğlence sektörü modern çağda yeni bir işlevsel grup meydana getirmektedir. Bu sektör boş zamanlarda yapılan aktivitelere yönelik uzmanlaşma yoluna gitmiştir. Bu grupların işleyiş yönetmelerini açıklamak için seküler toplum modellerinin zevk ve fayda sütunları üzerine kurulduğuna dikkat çekmekle başlamakta yarar vardır. Ancak bu iki sütunu birbirine bağlayan bir olgu vardır. O bağ da en çok sayıda insana zevk veren her olgunun iyi ve yararlı olduğu inancıdır. İşin aslına bakılırsa materyalistik görecelik çerçevesinde tanımlı olduklarından dolayı faydacılık ve zevk bir anlamda eşanlamlı kelimeler haline gelmişlerdir. Ancak yine de pratik fayda yönü kapitalist üretim döneminde ön plana çıkmıştır. 19. yüzyılın sonlarında ise tüketime dayalı ve parazitvari yaşama geçilmesi ile birlikte zevk ve arzu boyutu atığa kalktı. Öylesine bir seviyeye ulaştı ki seküler toplumlardaki insanın ana amacı ve en temel kavramı haline geldi. Seks unsuru eninde sonunda onun ayrılmaz bir parçası haline gelene kadar zevk hissi bir kavram olarak gelişmeye devam etti.

Heves ve arzuları kışkırtmak sonra da onları doyurmak için bazı zevk endüstrileri gelişti. Bir çok işlevsel meslekte de zevk unsuru temel unsur haline geldi. Bir iş tüketicisi ne kadar zevk veriyor ise o kadar kullanışlıdır anlayışı hasıl oldu. Tüketim toplumlarının en önemli endüstrilerinin birinin reklam endüstrisi olduğu dikkati çeker. Çünkü reklamlar fayda ile zevkin buluştuğu ortamlardan bir tanesidir. İşte bundan dolayı seks aslında zevk ile uzaktan yakından ilişkisi olmayan sebun ve uçak bileti gibi tamamen faydaya dayalı neslelerin pazarlanmasında kullanıldı. En yararlı ürünlerin satılması için en çekici kadınlar en tahrik edici biçimde kullanıldı! Geçmişte hayat kadınları herhangi bir fayda değeri üretmeksizin sadece zevk tatmini üzerine uzmanlaşırlardı. Bugün ise yeni bir hayat kadınlığı formu olarak üretilmiş yeni karakterlere şahit olmaktadır. İşte bu yeni karakterler fayda ile zevki birlikte sunan karakterlerdir.

Bugün en önemli modern türevlerinden bir tanesi özellikle seks kraliçeleri olarak bilinen kadın sinema aktrisleridir. Bir film yıldızı kendisine film yapımında en çok yatırım yapılan unsurdur ve izleyiciye zevk vererek onların istek-

lerini ve hevalarını doyurmayı amaçlamaktadır. Bu amaçla sinema starları kendilerini, vücutlarını, kalplerini ve ruhlarını (tabii ki eğer böyle bir şey kaldı ise) film yapımcısının, toplumun ve bu star hakkında fantaziler üreten izleyicilerin emrine sunar. En son trendi yakalayabilmesi için kalçalarını her zaman en istenen şekilde tutması ve en şuh hareketlere bürünmesi beklenir. Makyajı ve saç boyası da her zaman canlı ve parlak olmalıdır. Onun her hareketi insanlara hissi mesajlar vermelidir çünkü onun bir taassuba kaçması patronunun reklamını yaptığı imajını bozabilir. Ayrıca bu kadın normal görünmemeye dikkat etmek zorundadır çünkü normal görüldüğü vakit izleyici onun sıradan bir kimse olduğunun farkına varıp ilgisini yitirebilir. Bundan dolayı bir kadın star bir şekilde "normal" davranırken objektiflere yakalanır ise bu çok ender görülen, ilgi çekici ve hayal kırıcı olarak algılanır çünkü bu normal insanların onun normal hayatta normal biri olduğunu düşünmesini beraberinde getirir. Bu aktrisin özel hayatı dahi onun imajına hizmet edecek şekilde dizayn edilmiş olmalıdır. Bir star bir skandala bulaştığı zaman bu şirin ve eğlendirici bulunur. Bu yıldızların skandalları, evlilikleri, boşanmaları, çıplak olan veya olmayan pozları bu konuda uzmanlaşmış dergiler vasıtası ile insanlara ulaştırılır. Bu, tam anlamıyla sözleşmesel ve araçsallaştırıcı bir işlemdir.

Uçaklardaki kadın hostesler de bu tipolojinin bir uzantısıdır. Onun görevi yolculara hizmet etmek değil onları memnun etmektir. Bundan dolayı hostes genç ve güzel olmalıdır. Kadın olması özellikle önemlidir. Bıyıklı bir host ile yolculuk yapan yolcu bundan pek memnun olmayacaktır. Kadın kabin memurunun sürekli olarak nazik ve mütebessim olması beklenir. Uçuşun sonunda ise onun operasyonel bir görevi vardır ve bunu "Umarım uçuşunuzdan memnuniyet duydunuz" diyerek dile getirir. Ancak yine de kendisi ile yolcu arasındaki ilişki tamamen duygusuz ve sözleşmesel olmak zorundadır. İşte bundan dolayı hostes kendisi ile yolcuları birbirinden ayıran üniformasını giyer. Onun ayrıca tek bir yolcu ile çok fazla zaman geçirmemesi beklenir. Çünkü hostesin sözleşmesel ve duygudan yoksun olmak kaydı ile diğer yolculara da eşit seviyede memnuniyet ve zevk vermesi gerekir. İşte bu nedenle birinci sınıf yolcular ekonomik kabine kıyasla bu mürettebat ile daha fazla zaman geçirmektedirler. Ya da bunu şu cümle ile özetleyebiliriz "kahve, çay, ancak ben değil" ve "kahve, çay ve ben" Tüm mevzu bütün operasyonel ilişkilerde olduğu gibi bir müzakereye konudur. Onlar gri bölgede kalırlar ancak özde sözleşmelerine sadıktırlar. Restorandaki kadın garsonlar ve gece kulüplerine çalışanlar da faydanın zevkle birleştiği aynı kavşakta bulunan diğer meslek kategorileridir."⁶⁷⁶

Hayat Kadınlığı:

Birçok demokratik ülke hayat kadınlığını önemli bir ekonomik aktivite olarak görür. Bazılarında bu ekonominin temel direklerinden birisidir. Bazı Batı şehirlerinde hayat kadınlığı tamamen kabul edilebilir ve tölere edilen bir aktivitedir. Böyle yerlerde kolluk güçleri sadece bu konuyla ilgili suçlarla ilgilenir ve işin aslını serbest bırakırlar.

Tayland gibi ülkelerde hayat kadınlığı ulusal gelirin ana kaynağıdır. Hollanda'da bu yasaldır ancak yasallık sınırı bir asırdır aşılmış ve dikkat nazarından çıkmıştır. İskandinav ülkelerinde seks yoluyla geçen hastalıkların kontrolü için periyodik sağlık çekapları zorunlu kılınmıştır. 1959 yasası İngiltere'de kamuda hayat kadınlığını yasaklamıştır ancak hayat kadınlarına evlerinde çalışma izni vermiştir. Amerika Birleşik Devletleri'nde hayat kadınlığı sadece Nevada eyaletinde yasaldır. Kamuoyu yoklamaları ise Amerikan toplumunun en az yarısının hayat kadınlığının yasaklanmasına karşı olduğunu göstermiştir.

Cezai müeyyidenin uygulandığı bazı yerlerde ceza yiyen masum (!) müşteri değil sadece hayat kadını olmaktadır.

D. el Messiri Allah'ın mükemmellikte yarattığı insanın herhangi bir değerden yoksun olan doğa kanunları içinde bir işçiye dönüştüğüne dikkatleri çekmiştir. El Messiri bu dönüşümü oluşturan üç boyuttan bahsetmektedir: Ekonomik etken, ki ona *Singapur âni demektir*, Nazi veya Siyonist boyutu, ki ona *Nazi âni demektir* ve fiziksel olarak şehvet içeren etken ki ona *Tai⁶⁷⁷ âni demektir*.

Tai âni'na gelecek olursak, bu demokrasi ve onun iğrenç ve ahlaksız meyveleri ile ilişkilidir. El Messiri diyor ki:

"Tai âni: Bu hayat kadınlığının ülkenin büyük ekonomik gelir kapılarından birisi olan Tayland'a bir atıftır. Tayland'da bu öncü sektörün artık tamamen yerleştiğine iman edene kadar bu sektörün avukatlığı ve güçlü bir lobisi uyuşturucu ve hayat kadını baronları tarafından büyük gayretlerle işleme konu. Tai âni bir insanın fiziksel zevkleri ile takıntılı hale geldiği dönüşüm ânını ifade eder. Bu süreç dahilinde insanoğlu bir zevk aracına dönüşür. (postmodern ve küresel tüketicilik çağında) Her ne kadar insanlar tam bir kutsaliyetsizlikten korktukları tüm ülkeleri Tayland'a dönüştürmek için zor olsa dahi turizm ve turizm sektörü insanların dışa vurmaktan çekindikleri bu eğilimlerini hayata geçirebilmeleri için onlara yeteri şansı vermektedir...

Bizim prosedürel veya araçsal rasyonellik hakkındaki bilgimiz bize bir eylemin doğasının veya amacının hiç bir önemi olmadığını söylemektedir. Önemli

⁶⁷⁷ Taylandlı (Çeviren)

olan o eylemin nasıl meydana geldiğidir (araç veya prosedürler) ve insanın mümkün olan en az efor ile mümkün olan en çok geliri kazanması eşit seviyede önemli bir çıktıdır....

Singapur ânı'nda kimse işe alma veya nesneleştirme görevlisinden bahsetmez. İnsanlar hayat kalitesini yükseltmek, üretimi artırmak, en çok sayıda insana konfor ve lüksü götürmek hakkında konuşurlar. Bunu yaparken de toplam sonuçtan veya nihai boyutlardan gözlerini kaçırmazlar.

Tai ânı ile ilgili olarak, terimlerin ve konseptlerin nôtürleştirilmesi süreci de altının çizilmesi gereken bir husustur. Nazi ânı ile ilgili terimlerin nôtürleştirilmesi ne kadar trajik ise Tai ânı ile ilgili terimlerin nôtürleştirilmesi ise o kadar komiktir. Hayat kadınlığı önce bazı Asya ülkelerinde olduğu gibi ülkenin büyük ekonomik sektörlerinden biri haline gelir. Hayat kadınları ise birer "seks işçisi" oluverirler. Bunlar üretim gücüne tüm emeklerini koyan sıkı ve disiplinli proletarya olup çıkarlar. Daha sonra tedrici olarak ulusal kahramanlara dönüştürülürler. Kim bilir belki de daha sonra, Allah muhafaza, bu konumları herkesin gıpta etmesi ve bir yerineden tutup bu sürece katılması gereken zorunlu bir süreç olup sıradışı bir objektiflik ve tam bir çıplaklık haline dönüştürülür."⁶⁷⁸

Altının çizilmesi gereken başka bir nokta ise seks ticaretini desteklemek veya ona gözlerini kapatmak beyaz köle ticaretine göz kapatmak anlamına gelmektedir.⁶⁷⁹ Bu vakıa hayat kadınlığı sektörünün en büyük kaynağıdır. Bu kadınlar özellikle düşük fiyatlarla pazarlandıkları Asya ve Doğu Avrupa ülkelerinden yüksek fiyatlara pazarlandıkları ülkelere satılmaktadırlar.

İşte demokrasi de onun kadına getirdiği de budur. O, fiyat ödeyen müşterinin zevkinin tatmin olması için kadını metalaştırmış ve birçok ülkede kendi bedenini satışa sunmasını yasallaştırmıştır. Bir cezai müeyyide uygulanan ülkelerde ise sadece ceza kadına kesilmekte iken müşterinin yaptığı yanına kalmaktadır. Kadınlara saygı gösteren sistem bu mu? Yoksa bu sistem kadınların vücudundan ticaret metası üretmek için kendini yiyip bitiren çoğunluğun hevasının tiranlığı mıdır?

678 Mevsûatı'l Yehûd, Cild. II, Bölüm I, s. 164-166.

679 Ayrıca Ümmet için utanç vericidir ki özellikle Yugoslavya savaşı ile ortaya çıkan ve sonrasındaki savaşlarla iyice belirginleşen birliği olarak Müslüman kadınların da kaçınılarak Avrupa'ya satılması artık bilinen bir gerçeklik haline gelmiştir. Sadece Sincan bölgesinden kaçınılan Müslüman kadınların sayısı yüzbinlerle ifade edilmeye başlanmıştır. Hayhat... (Çeviren)

DEMOKRATİK BATI SİSTEMİ'NİN İNSANLIĞA GETİRDİĞİ KORKUNÇ HASTALIKLAR

Zihinsel Bozukluklar:

1999'da Amerika'nın en seçkin doktorlarından bir tanesi zihin bozuklukları ile ilgili bir rapor kaleme aldı. Raporda her beş Amerikalıdan bir tanesinin zihinsel bir bozukluktan mustarip olduğunu ifade etti. Doktor raporunda bu zihinsel bozuklukların erken ölüm ve sakatlanmaları meydana getiren en büyük ikinci sebep olduğunu yazdı. Rapor ayrıca 50 milyon Amerikalının teşhis edilebilir zihinsel bozukluğu olduğunu ve bunun belli bir zaman dilimi ile kısıtlı olmadığını yazdı.⁶⁸⁰ Amerikan Ulusal Zihin Sağlığı Enstitüsü'nün yaptığı bir araştırma raporu ise 18 yaşından büyük olan Amerikalıların %46.6'sının hayatlarının bir döneminde zihinsel hastalıktan mustarip olduğunu belirtti.⁶⁸¹

Bu durumu 100.000 kişiden 35 kişinin zihinsel rahatsızlık geçirdiği Hindistan ile kıyaslamamızı tavsiye ediyorum.⁶⁸²

İntihar:

İntihar başlı başına bir zihinsel bozukluk türü değildir. Özellikle yüksek bir dereceye ulaştığı zaman bu ciddi bir sosyal bozukluk emaresi olarak kabul edilir. Çünkü bu durum toplumun büyükçe bir kısmının hem içinde bulundukları sosyal hayattan ve çevreden hem de rejimlerinin onları sürüklediği gelecekte umutsuz olduklarını gösterir. Aslında yüksek orandaki intihar vakası, daha yüksek orandaki bir sosyal bozukluğa uğramış ve kendisini sefil hisseden ancak intihar etmemiş insan kitlesine işaret etmektedir.

En yüksek intihar oranına sahip ülkeler Litvanya, Rusya, Belarus, Ukrayna, Sri Lanka ve Letonya iken en düşük oranlar Mısır, Ürdün, Suriye, Dominik Cumhuriyeti ve Hondurastadır.⁶⁸³ Dikkat edilecek olursa intihar oranı en yüksek altı ülkenin beşi komünizmden demokrasiye geçen ülkelerdir.

İntihar oranı özellikle AIDS gibi kronik hastalıklardan müzmin olanların arasında çok yüksek seviyelerdedir. Onlar arasındaki intihar oranı toplumun ge-

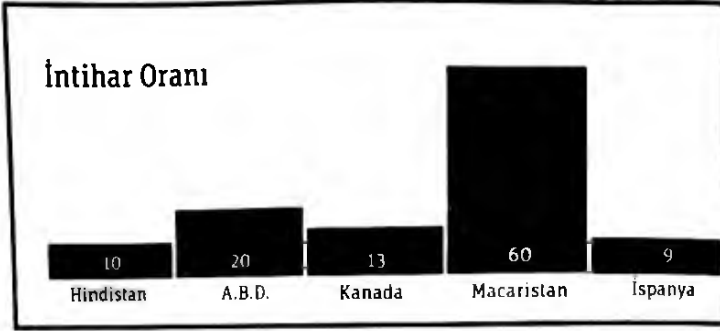
⁶⁸⁰ Microsoft Encarta 2008, Mental Health, Archives, 1999: Mental Illness: Surgeon General Issues First Report on Mental Illness.

⁶⁸¹ Microsoft Encarta 2008, Mental Illness, VI. Prevalence.

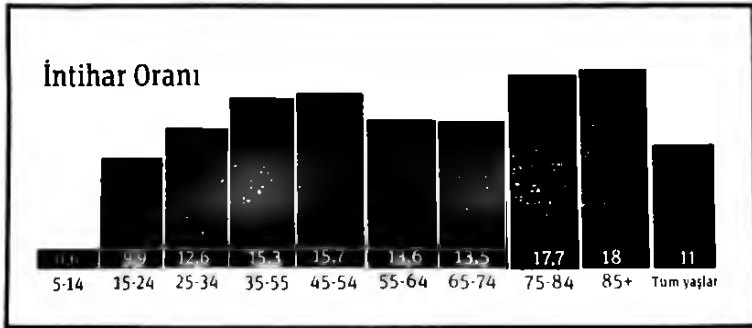
⁶⁸² Short Textbook of Psychiatry, 29. Community Psychiatry, SI., 29.2.

⁶⁸³ Microsoft Encarta 2008, Suicide, II. Prevalence and Trends.

neline kıyasla üç kat fazladır.⁶⁸⁴ Amerika Birleşik Devletleri'nde ise intihar en büyük ölüm sebeplerinden bir tanesidir. En büyük oran 75 yaş üzeri insanlarda görülmektedir. Aşağıdaki histogram yaş gruplarına göre intihar oranlarını göstermektedir. (100.000 ölçekli)

Aşağıdaki histogram belli ülkelerdeki 100.000 kişi/ intihar oranını göstermektedir.⁶⁸⁵

Bu yüksek yaşlarda böylesine yüksek intihar oranlarının görülmesinin sebebi yaşadıkları ağır materyalist toplumda aile bağlarının ortadan kalkmış olmasıdır. Yaşlı insanlar huzurevleri dışında bir sığınak bulamamaktadırlar. Bir de onları imansızlıktan kaynaklanan bıkkınlık, depresyon ve sefalet ile yüksek oranlardaki hastalıkların çepeçevre kuşatmış olduğunu hesaba katın.

15-24 yaş arasındaki Amerikalılarda intihar üçüncü büyük ölüm sebebidir. Bu oran 1950-1990 yılları arasında 2 kat daha artarak yüzde 4.5'tan yüzde

684 Current Medical Diagnosis & Treatment, 25. Psychiatric Disorders, Mood Disorders (Depression & Mania), Complications s 1067

685 Current Medical Diagnosis & Treatment, 25 Psychiatric Disorders, Mood Disorders (Depression & Mania), Complications S 1067
Microsoft Encarta 2008, Suicide, II. Prevalence and Trends; ve Short Textbook of Psychiatry, 27 Psychiatric Emergencies I Suicide S 271

13.1'e ulaşmıştır. Daha sonra bu oran yüzbinde 10'a düşmüştür. Bu oranların artışında en çok etki gösteren faktörler, artan zihinsel hastalıklar ve bu yaş grubundaki gençler arasında artan uyuşturucu kullanımıdır.

İlginç olan şudur ki bu initharların %90'ı beyazlar arasında vuku bulmaktadır. Ancak onlar Amerika'da en çok kayrılan insan grubudur aynı zamanda. Ancak veriler onların insanlar arasında depresyona en çok muhatab insanlar olduğunu göstermektedir. Bu, insanlığa beyaz adamın getirdiği "medeniyet" in ne kadar zararlı olduğunu göstermektedir.

Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar (CBH):

Cinsel yollarla bulaşan hastalıklar, felsefesiyle, anayasası ile ve kanunları ile cinsel ilişki özgürlüğünün hamiliğini yapan demokrasinin şeytani ürünlerinden bir tanesidir. Daha da hazin olan durum şudur ki cinsel yolla bulaşan hastalıkların, özellikle de AIDS'in bu inanılmaz artış oranı ne Batıyı ne de genel anlamda demokrasileri kararlarını sorgulamaya sevkedememiştir. Tam zıddına, bu olay onların şu iki yalanı uydurmalarına vesile olmuştur.

Bu yalanlardan ilki, bu hastalıkların gerekli korunma önlemlerinin alınmadığından dolayı olduğu ve münasebet sırasında bu önlemler alınsa idi bu durumların meydana gelmeyeceği yalanıdır. Onlar ne zaman bir hastalığa karşı bir önlem alınsa hemen diğerinin baş gösterdiğini hesaba katmıyorlar. Gelecekte onları nelerin beklediğini bir tek Allah bilir.

İkinci yalan ise CBH'ye ve özellikle AIDS'e yakalanların değer gösterilmesi, şefkatli olunması gereken, kınanmaması ve suçlanmaması gereken kimseler olduğudur. Bu ise gerçeğin yarısıdır ki yalandan daha beterdir. Hasta ve şefkate muhtaç olanlara ilgi göstermek gerçekten erdemli bir davranıştır. Doğrunun ikinci yarısı şudur ki hastalık kapanlar hastalıklarının sebepleri hakkında bilgilendirilmeliler ve diğerleri de buna önlem almalılardır. Mesela ciğer kanserine sigaradan dolayı yakalanmış olanlara sigaranın zararları anlatılmalıdır. Bu, doktorun tedavi için ihtiyaç duyduğu bir gereksinimdir. Benzer bir şekilde yanlış beslenmeden dolayı hastalık kapanlar hastalıklarının sebebinin ne olduğunu bilmeli ve buna karşı önlem almalı, mesane kanserinden acı çekenler bunun Schistosomiasis'ten kaynaklandığını bilmeli ya da boya maddesi üreten fabrikaların kendisini kötü yönde etkilediği hakkında bilgilendirilmelidir. Aynı durum AIDS ve CBH'ların tamamı için geçerlidir. Bu hastalığa yakalananlar bunun sebebinin ahlaki çöküntü, pornografi ve çoğunlukla eşcinsellik olduğunu bilmelidir. Ve onlar bu hayat tarzını terketmek, Allah'a tevbe etmek, edepli ve düzgün bir hayat yaşamak zorunda olduklarını da bilmelidirler. Bu onların işledikleri günahtan dolayı bir serzeniş değildir ve diğer herkes de onlardan daha iyi bir konumda değillerdir. Herkes günah işler ancak tevbe kapısı açıktır. Her

kim Allah'a günahları ile döner ve tevbe ederse Allah onları iyi ameller ile değiştirir. Allah subhabe ve teala diyor ki: "Ancak tövbe edip de inanan ve salih amel işleyenler başka. Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." (Furkan, 70) Ve diyor ki: "De ki: "Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." (Zümer, 53) Nebi (Aleyhisselatu vesselam) da diyor ki: "Ademoğlunun tamamı günahkardır ancak günahkarların en iyisi sıkça tevbe edendir."⁶⁸⁶

Manastır hayatını öven, boşanmayı yasaklayan ve hem Allah'ın yarattığı fitrata hem de Nebilerin, Salat ve selam onlara olsun, sünnetine aykırı olan manastırlık hayatını terketmek isteyen onbinlerce peder ve rahibeye izin vermeyen Katolik Kilisesi'nin bir yönüne dikkat çekmek isterim. Kilise AIDS'li kimselerin koruyucu önlem almalarını yasaklamaktadır çünkü onlara göre gebelikten korunma zaten haramdır. Bundan dolayı AIDS hastası olan erkeklerin iki seçenekleri kalmıştır: Ya hayatlarının geri kalanı boyunca eşleri ile cinsel münasebete yanaşmayacaklar, kadınlarını bu haktan mahrum bırakıp onları fitneye garkedecekler ya da korunma olmaksızın eşleri ile münasebete girip hastalığı eşlerine ve çocuklarına bulaştıracaklar ki Kilise'nin saçma sapan ictihadını yapanlar mutlu olsunlar.

CBH'ler özellikle Batılı sekülerlerin dinin ve gericiliğin prangalarından kurtarılmış insan özgürlüğünün temsilcisi olarak gördükleri "cinsel devrim" diye bilinen hareket ile altmışda hızla yayılmaya başladı. Bu hastalıkların yayılması ve bu hareketin hızlanması ile birlikte Amerika Birleşik Devletleri'nde CBH'lerin asli kaynakları arasında hayat kadınları artık çok az bir yer tutmaya, büyük kaynak hayat kadınlarından halkın geneline kaymaya başladı.

Son dönemde yapılan çalışmalar gösteriyor ki altmışlarda pornografinin yaygınlaşması ile birlikte 15 yaşın altındaki nüfusun %50'si ve 19 yaşın altındaki nüfusun %75'i cinsel münasebete girmişler ve bu vesileyle de CBH oranı ve gay-rimeşru çocuk sayısı büyük artış trendi göstermiştir.

ABD'de CBH'ler en sık karşılaşılan hastalıkların başında gelip her yıl en az bir CBH'den mustarip olan Amerikalı sayısı ortalama 15 milyon civarında seyretmektedir. Aslına bakılırsa ABD dünyada CBH istatistiklerinde en üst tepe dedir. 35 yaşına girmiş Amerikalı bireylerin %50'si bu hastalıklardan en az birine yakalanmıştır.⁶⁸⁷

Korunma oranı ne kadar artsa da gençler arasında cinsel münasebete girme oranı daha yüksek bir oranla arttığından dolayı son dönemde CBH oranı büyük

686 Müsned- Ahmed, Müsned Enes bin Malik. Hadis no 13072 Üçüncü bölüm, s. 198

687 Microsoft Encarta 2008. Sexually Transmitted Infections

bir yükseliş trendi göstermektedir. Ayrıca kişinin münasebete girdiği kişi sayısında da büyük artışlar görülmektedir.⁶⁸⁸

Bunlar genel olarak CBH'ler hakkında idi. Sadece AIDS'e odaklanacak olursak dünya genelinde 40 milyon kişi AIDS virüsü taşımaktadır. İstatistikler Amerika'da 700.000 dolayında HIV virüsü taşıyan kişi olduğunu göstermektedir. Bu oranlar daha da detaya girmektedir. Bu detaylara göre Amerika özelinde HIV virüsü taşıyanların %51'i eşcinseller, %26'sı eşcinsel olmayıp uyuşturucu kullanan ve %21'i ise eşcinsel olmayıp iptilai madde de kullananlardır.

Aşağıdaki tablo en yüksek riskten en düşük riske göre HIV taşıma risk oranlarını göstermektedir.⁶⁸⁹

Poz Türü	Poz Başına Risk
Alıcı anal münasebet	1: 3- 100
Girici anal münasebet	1: 1000
Alıcı vajinal münasebet	1: 1000
Alıcı oral münasebet	1: 1000
Girici vajinal münasebet	1: 10000

Bu istatistikler göstermektedir ki AIDS'e yakalanma riski en yüksek grup alıcı eşcinseller, sonra girici eşcinseller ve sonra da alıcı vajinal münasebetçilerdir. En yüksek riske muhatab olanlar hayat kadınları ve hayat erkekleridir. Risk, uyuşturucu alındığı zaman daha da büyümektedir. Daha önce de belirtildiği üzere AIDS hastalarının intihar eğilimi, AIDS'li olmayanlara oranlar 3 kat fazladır. Buradan da anlaşılıyor ki fitrattan uzaklaştıkça trajedinin büyüklüğü artmaktadır.

Peki Batı hiç ders aldı mı? Kesinlikle hayır. Aslına bakılırsa 1996 Kanada İnsan Hakları Sözleşmesi cinsel eğilime yönelik önyargıyı suç saydı. Hollanda, Norveç, İsveç, Güney Afrika, Avustralya ve Yeni Zelanda da bu yasayı takip ettiler.⁶⁹⁰

Eşcinsellere yönelik önyargının suç sayılması yetmiyormuş gibi onların evlilikleri de yasallaştırıldı. Aynı cinsiyetten iki kişinin evliliğini yasal sayan ilk ülke Hollanda oldu ve bunu normal insanlar ile aynı şartlara bağladı! Belçika bu

⁶⁸⁸ Microsoft Encarta 2008, Sexually Transmitted Infections.

⁶⁸⁹ Current Medical Diagnosis & Treatment, 31. HIV Infection, sf. 1319.

⁶⁹⁰ Microsoft Encarta 2008, Homosexuality, III. Gay Rights Activism.

trendi 2003 yılında, İspanya ve Kanada da 2005 yılında takip etti. Sonra bazı Avrupalı ülkeler bu ilişki biçimini "medeni birliktelik" olarak tanımladı. İngiltere'nin 2005'te ve Güney Afrika Cumhuriyeti'nin 2006'da yaptığı gibi "kayıtlı ilişki" olarak tanımlayanlar da mevcut. Amerika Birleşik Devletleri'nde eşcinseller Massachusetts'de yasal olarak evlenebiliyorlar. Connecticut, New Jersey, Vermont ve Florida gibi diğer eyaletlerde aynı cinsten kişilerin evlilikleri "medeni birliktelik" veya "evcil partnerlik" isimleri altında meşru sayılmıştır. Onlar daha da ileri gidip eşcinseller için kiliseler kurmuşlardır. 2003 yılında Amerika'daki Episkopal Kilisesi ilk eşcinsel piskoposunu seçti.⁶⁹¹

Seksenlerin sonlarına doğru Londra'da geçirdiğim süre içinde İngiliz Kilisesi'nin eşcinsel psikoposların seçimi ile ilgili bir konferansını izlediğimi hatırlıyorum. Bu konferansa katılanlardan ikisi bu fikri desteklerken diğerleri karşı çıkıyor idi. Karşı çıkanlardan bir tanesi eşcinsel piskopos seçiminin kutsal kitaba aykırı olduğunu söyledi. Ona verilen cevap beni tam anlamı ile şok etmişti: Kutsal kitap değişip duruyor!!!

Bu psikoposların Lut Aleyhisselam'ın kıssasını nasıl anlatacaklarını merak ediyorum. Kiliseye katılan Hristiyanlara verdikleri vaazlarda ne diyecekler acaba? Lut inatçı, geri kafalı ve kendi halkının özgürlüklerini kısıtlayıp onların bireysel özgürlüklerine müdahil olan bir aşırıcıdır mı diyecekler?? Yoksa onlar Lut (Aleyhisselam)'ın kıssasını "sürekli değişip duran" İncil ve Tevrat'tan tamamen çıkartıp atacaklar mı ?

Hiç şüphesiz ki Allah Subhane ve Teala doğruyu söyledi. "Biz Hristiyanız" diyenlerden de sağlam söz almıştık. Ama onlar da akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını unuttular. Bu sebeple, biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kini salıverdik. Allah, ne yapmakta olduklarını onlara bildirecek! Ey kitap ehli! Artık size elçimiz (Muhammed) gelmiştir. O, kitabımızdan gizleyip durduğunuz gerçeklerden birçoğunu sizlere açıklıyor, birçoğunu da affediyor. İşte size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir. Allah, onunla rızası peşinde olanları selâmet yollarına iletir ve onları izniyle, karanlıklardan aydınlığa çıkarıp kendilerini dosdoğru bir yola iletir." (Maide, 14-16)

2003 yılında ABD Yüce Divanı eşcinselliği suç sayan yasaları yürürlükten kaldırdı.⁶⁹²

Allah Subhane ve Teala şüphesiz ki doğruyu söyledi: "Andolsun, senden önce birtakım ümmetlere de peygamberler gönderdik. (Peygamberlerini dinlemediler.) Sonunda, yalvarsınlar da tövbe etsinler diye onları şiddetli yoksulluk ve darlıklarla

691 Microsoft Encarta. Homosexuality. V. Other Arenas of Activism.

692 Microsoft Encarta 2008. Homosexuality. VI. Recent Developments

yakaladık. Hiç olmazsa onlara azabımız geldiği zaman yakarıp tövbe etselerdi ya. Fakat (onu yapmadılar) kalpleri katılaştı. Şeytan da yapmakta olduklarını zaten onlara süslü göstermişti. Derken onlar kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, (önce) üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Sonra kendilerine verilenle sevinip şırmadıkları sırada, onları ansızın yakaladık da bir anda tüm ümitlerini kaybedip yıkıldılar. Böylece zulmeden o toplumun kökü kesildi. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur." (En'am, 42-45)

D. el Messiri (Allah ona rahmet etsin) şöyle yazdı:

"Batı'da insanın sabit cinsi eğilimi yerine insanların cinsel tercihlerinden bahsedildiğini işitirsin. Bunun anlamı bir kimsenin istediği cinsel eylemi işleyebileceğidir. Eğer bu kimseler erkek ise o kimseler diğer erkeklerle istedikleri gibi cinsel münasebette bulunabilirler. Bu koşulda onlar "eşcinsel" olarak adlandırılır. Eğer bu kimseler kadın ise onlar da diğer kadınlarla cinsel münasebette bulunabilirler. Bunlar da birçok Feminist hareketlerin liderlerinin çoğunda görüldüğü gibi lezbiyen karakterlerdir. Şu anda hayvanlarla ilişkiye girmekte olan kimseler de mevcuttur. Bunlara da "zoofilik" denmektedir. Çocuklarla ilişkiye girmeyi tercih edenler de vardır ki bunlara da "pedofili" denmektedir.⁶⁹³ Travesti gibi terimler ise karşı cinsin elbiselerini giyip onlar gibi davranan ve yaşayan insanlara denmektedir. Onlar ya "kısmen erkek kısmen kadın" olarak adlandırılmakta ya da Michael Jackson'un örneğinde olduğu gibi "anrojinus" yani belirsiz cinsiyetli olarak adlandırılmaktadırlar. Batı'da transseksüel diye ilginç bir akım daha ortaya çıkmıştır. Transseksüeller kendisini karşı cinsle ait hissedip cinsiyet değiştirmek için çeşitli ameliyatlara geçiren kimselere denmektedir....

Bir de hiçbir cinsi atraksiyonu olmayan kimseler vardır ki bunlara "aseksüel" denmektedir. Bir de bizim orijinal heteroseksüel kategorimiz var. Bunlar da geleneksel biçimlerde karşı cinsle münasebete giren kimselerdir."⁶⁹⁴

Şehid -İnşallah- Seyyid Kutub, Allah ona rahmet etsin, şöyle yazmıştır:

"İçinde hayvani isteklerin, hayvani ahlakın ve değerlerin parladığı toplumlar ne kadar bilimsel atılım yapmış olurlarsa olsunlar asla medeni toplumlar olmazlar. Modern cahiliye toplumlarında ahlak mefhumu öylesine zayıf bir konuma geldi ki artık insanın hayvandan ayrılması da ortadan kalkma noktasına geldi. Böylesine toplumlarda gayrimeşru cinsel münasebet ve sapık münasebetler ahlaksız sayılmamaktadır. Ahlak değerleri artık sadece kişisel, ekonomik veya siyasi eylemlere indirgenmiştir ve bazen bu bile sadece ülkenin çıkarı ile tanımlanmaya başlanmıştır. Böylesine toplumlarda yazarlar, gazeteciler, roman

⁶⁹³ Hatta mezarındaki ölülerle dahi ilişkiye giren insanlar mevcuttur ki bunlara da "nekrofil" denmektedir. (Çeviren)

⁶⁹⁴ Mevsûatü'l Yehûd, C. I, Bölüm I, s. 196 - 197.

yazarları, medya ve tüm eğitim ve bilgi kaynakları iki cinsiyet için de serbest cinsel ilişkinin ahlaksız olmadığını söylemektedir. Öyleyse böylesine toplumlar insani bakış açısından bakılırsa gerici ve medeniyetten uzak toplumlardır. Eğer insani ilerlemeyi göz önünde bulundurursak bu toplumları İslâm dışı olarak da sınıflayabiliriz. İslâmî ilerleme hattı insanları kendi hevalarının köleliğinden kurtarmak, onu şehvetten ve diğer hayvansal eğilimlerden korumak ve böylece onun içinde insani değerleri yüceltmek üzerine mebnidir.”⁶⁹⁵

Bağımlılık:

Bağımlılık demokratik sekülerizmin şeytani ürünlerinden bir tanesidir. Burada onun iki çeşidine dikkat çekeceğim: alkol bağımlılığı ve uyuşturucu madde bağımlılığı.

Alkol Bağımlılığı

Alkol bağımlılığı ve onunla beraber gelen ciddi rahatsızlıklar rasyonel olduğunu ve insanın değerini yükselttiğini iddia eden Batı Medeniyeti’nin en önemli özelliklerinden birisidir. Ancak nasıl olur da bir medeniyet, zihin örtüklüğünü izin dahiline alır, yasallaştırır, korur ve aynı anda da saygıdeğer kabul edilebilir?

Alkol tüketimi ve alkoliklik ile gelen problemler

Aşırı alkol tüketimi ve alkol bağımlılığı Batı Dünyası’nın alt etmekte zorlandığı problemlerdendir. Aslına bakılacak olursa bu onların yüzleştiği en yaygın yıkıcı etkilerden bir tanesidir.

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) dünya genelinde alkollü içecek tüketiminden dolayı problem çeken insanların sayısının 76 milyon olduğunu saptamıştır.⁶⁹⁶ DSÖ alkol tüketimi ve bununla beraber gelen hastalıkların kamu sağlığına tehdit oluşturduğunu belirtip dünyadaki sağlık problemlerinin %3,5’unun bu kaynaktan ortaya çıktığını belirtmektedir. Bu oran cinsel hastalıkların oranına eşittir ve kamu sağlığını tehdit eden üç sebepten bir tanesidir ki diğer ikisi uyuşturucu madde ve tütün tüketimidir.⁶⁹⁷

Amerika Birleşik Devletleri’nde alkol tüketicilerinin sayısı 100 milyon olup bunların 15 milyonu müptela alkoliktir.⁶⁹⁸ Bu seviyeye ulaşmak belli bir süreç işi olduğundan “alkolikliğin hemen öncesi” klasmanındaki insanların sayısı da yıllık artış bazında yüzbinlerle ifade edilmelidir. Son dönemlere ilişkin ABD’de

695 Fı Zâilî Kur’ân, Cild VI, Sure 7, ayetler 1-9, s. 25.

696 Microsoft Encarta 2008, Alcoholism, II. Prevalence.

697 Microsoft Encarta 2008, Alcoholism, IV. Social Effects of Alcoholism

698 Short Textbook of Psychiatry, 8. Alcohol and Other Psychoactive Substance Use Disorders, I. Alcohol Related Disorders, Prevalence, s. 84

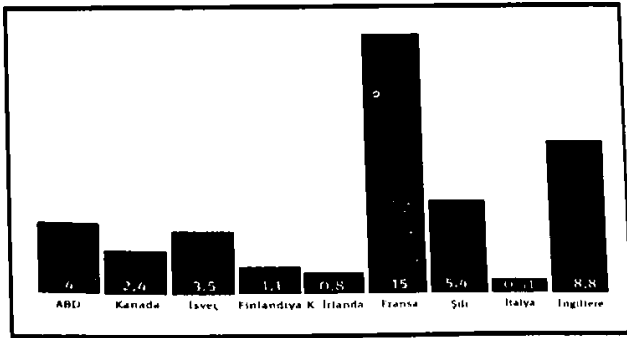
alkol kullanımı ve alkoliklik istatistikleri "alkoliklik öncesi evrede" bulunan kişilerin sayısının 4 milyon olduğunu göstermektedir.

Bu devasa sayılar Amerika Birleşik Devletleri'nde alkolikliği en acil sağlık problemlerinden birisi haline getirmektedir. Alkolikler arasındaki intihara meyletme oranı toplumun geri kalanına kıyasla %250 daha fazladır ve bu alkolikliğin toplum için oluşturduğu tehdiye bir başka boyut kazandırmaktadır. Alkol tüketimi sonucu dengesizlikten kaynaklanan kazaların meydana getirdiği ölüm istatistikleri ise genel ölüm oranının %700'üdür. Alkolikler hastalıklara karşı da daha az dirençlidir.

Dahası, istatistiki çalışmalar hastane kayıtlarının %29'unu alkoliklerin oluşturduğunu gösterirken psikolojik vakalarda erkek alkolikler %15, kadınlar %4 gibi bir oranı mevcut etmektedirler. Bu istatistikler ayrıca alkoliklik öncesi evreyi içermemektedir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin alkoliklikten kaynaklanan yıllık maddi kaybı 185 Milyar Amerikan Dolarıdır. Bunlara işgücü kaybı, hastalıklar ve prematüre doğumlar dahildir.⁶⁹⁹

Aşağıdaki histogram bazı Batılı ülkelerdeki alkoliklik oranlarını göstermektedir ki Fransa en büyük orana sahiptir.

Sovyetler Birliği'ndeki alkoliklik durumuna ilişkin istatistiki verilerin mevcut olmamasına rağmen bu coğrafyadaki alkolikliğin ve onun geniş etkilerinin büyük endişe sebebi olduğu malumdur. Tahminlere göre bu coğrafyada vuku bulan ölümlerin %33'ü ya doğrudan ya da dolaylı olarak alkoliklik ile ilişkilidir.⁷⁰⁰

⁶⁹⁹ Microsoft Encarta 2008, Alcoholism, IV. Social Effects of Alcoholism.

⁷⁰⁰ Microsoft Encarta 2008, Alcoholism, II. Prevalence.

Alkol Tüketiminin Ciddi Etkileri

Alkol tüketimi bağımlılığından bahsetmiyoruz bile, her aklı başında olan bireyin farkında olduğu birtakım ciddi etkilere sahiptir. İnsanın aklını örtmesi bile tek başına yeterli bir sebeptir. Ancak bununla birlikte ciddi ve çok sayıda sosyal ve tıbbi etkileri de mevcuttur. Bu kitapta detaya çok fazla girmem doğru olmayacağından bazı önde gelen etkilerini zikretmekle yetineceğim. Kalıcı zihinsel bozuklukların yanı sıra uzun döneme yayılmış alkol tüketimi karaciğerlere büyük zarar verir. Karaciğerin iltihaplanmasına, zarar görmesine nihayetinde de ölmesine sebep olur ki bu bireyin de ölümü anlamına gelmektedir. Alkolden kaynaklanan karaciğer problemi Batı'nın karşılaştığı en büyük karaciğer sorunudur. Alkol tüketiminin fetüs (gelişmekte olan bebek) üzerinde de olumsuz etkileri mevcuttur. Bu husus birçok kimsenin bilmediği ya da dikkat etmediği bir husustur. Hamilelik sırasında alkol tüketimi, özellikle de aşırı tüketimi, doğacak bebekte kalıcı etikeler bırakabilir. Bu, "fetal alkol sendromu" olarak bilinir. Bu tehdit sadece aşırı içiciler için geçerli değildir. Orta seviyeli içici annelerin bebekleri de bu durumdan etkilenebilir. İşin aslında fetal alkol zehirlenmesi hamileliğin ilk iki ayında sıkça vuku bulur ki bu da kadının kendi hamileliğinin farkında olmama ihtimalinin olduğu dönemdir. Eğer anne adayı öğrendikten sonra alkol tüketimini sıfırlasa dahi zararlı etkiler hala mevcudiyetini korumaya devam eder.

Aşırı alkol tüketimi davranışı sergileyen annelerin bebeklerinin %30-40'ının fetal alkol sendromuna yakalandıkları görülmektedir. Bu sendromun etkileri zihin geriliği, kas zafırlığı veya bazı çehre anormallikleri olarak ortaya çıkar. Batı'da her 10000 doğumun 5-30 vakası fetal alkol sendromu vakası sergiler. Batı'da meydana gelen zihinsel bozuklukları ve doğum problemlerinin çoğu bu sendromdan kaynaklanmaktadır. İşte anne bebeğini böyle etkilemekte ve bu zarar nesilden nesile de aktarılmaktadır.

ABD'deki ve bazı Batılı ülkelerdeki bir kısım akıllı kimseler hükümetlerine baskı yaparak alkolün zararlarından korunmak için alkol üretiminin ve satışının yasaklanmasını talep ettiler. Bu, anlatılmaya değer bir hikayedir nitekim demokrasinin hakikatini ortaya çıkartmaktadır.

19. Yüzyılın ilk çeyreğinde Amerika'da yaşayan insanlar yılda kişi başı 27 litre saf alkole tekabül eden bir miktarda alkollü içki tüketiyorlardı. Birtakım dini ve siyasi liderler bunu siyasi bir lanet olarak gördüler.

Birçokları da alkol tüketiminin artışı ve sarhoşluğun yaygınlaşmasının artan suç, şiddet ve yoksulluk oranıyla alakalı olduğuna kanaat getirip toplumu bunlardan korumanın tek etkili yolunun alkolün satışının ve üretiminin yasaklanması olduğunu düşündüler. 1851 yılında ABD eyaleti Maine bu yasayı çıkartan

ilk ölle oldu. 1855 yılına gelindiği zaman 31 eyalatten 13'ü bu yasayı kendi eyaletlerinde uygulama kararı almışlardı. Bu süreç zarfında Amerika'da kişi başına düşen yıllık alkol tüketimi 8 litreye kadar düştü.

Ancak iç savaş sebebiyle konu marjinalleşti ve savaşın sonunda Amerika'da 100.000'den fazla birahane mevcuttu ki bu her 400 Amerikalıya bir birahane düşmesi demektir. Bu müesseselerin açılması küçüklere alkol satışını, fahişeliği ve kumarı yaygınlaştıran bir etken oldu.

Buna tepki olarak 1873 yılında Amerika'da "Kadının alkol içmeme seferi" diye bilinen bir hareket başladı. Binlerce kadın kiliseden çıkar, bu müesseselere doluşur ve birahane mesulünden bu mekanları kapatmalarını isterken ilahiler okur ve dualar ederlerdi.

1900 yılına gelindiği zaman içkihanelerin alie hayatına en büyük tehdit kaynağı olduğuna kanaat getiren milyonlarca erkek ve kadın bu anti-birahane hareketine dahil oldular. Bu dönem ölle çapında içkinin yasaklanması için lobi faaliyetleri yapan Anti-Saloon Ligi'nin meydana getirildiği dönemdi. 1916 yılına gelindiği zaman bu hareket 48 eyaletten 23'ünde alkol üretimi ve satışını yasaklatmayı başarmıştı. 1917'de bu hareketin temsilcileri kongrede çoğunluğa erişmişti ki Amerikan Anayasası'nın 18. Ek'i ni imzalattılar. Ocak 1919'da zehirleyici/sarhoş edici içkilerin üretimini, taşınmasını ve satılmasını yasaklayan bu ek yürürlüğe konuldu.

Birçok Batılı ölle de Amerikan örneğini takip etti. 1920 yılına gelindiği zaman İngiltere Hükümeti alkol tüketimini yasakladı. Bundan iki sene sonra İsveç likör üretimini devletleştirip her aileye haftalık 1 litre içki kotası uyguladı. 1919'a gelindiği zaman Norveç ve Finlandiya resmi alkol oranını aşan içkilerin (Norveç'te %12 ve Finlandiya'da %2) satışını yasakladı. Kanada da bu kervana katıldı.

Bu durum alkol tüketiminde muazzam bir düşüşe sebep oldu. Amerika'da kişi başına 9.4 litreden 3.7 litreye düştü.⁷⁰¹

Amerikan Hükümeti'nin alkollü içkileri yasaklamaya yönelik attığı bunca adımdan sonra Amerikan Halkı tepki göstermeye başladı ve muhalefet hareketleri yükseldi. Bu hareketlerin yükselmesinin ardındaki temel sebeplerden bir tanesi Amerikan toplumunun içinde yaşadığı devasa endüstriyel şehirlerin varlığı idi. Bu toplumlar kendi bireyselliklerine, ailelerine ve onların korunmalarına verdikleri önemden daha fazla önem verdiler.

1933 yılının Aralık ayına gelindiği vakit Amerikan Anayasası'nın 18. Ek maddesini iptal eden 21. Ek madde kabul edildi. Amerikan örneğini takip edip alkol

tüketimini kısıtlayan diğer ülkeler bu sefer de Amerikan örneğini takip edip yeneden yasallaştırdılar.

Sonuç olarak Amerika'da alkollü içki tüketimi 1934 yılında 4.5 litre iken 1975 yılında 10.2 litreye ulaştı.

Amerika'nın alkollü yasaklamasının ortaya çıkarttığı birkaç hisse mevcuttur:

Demokrasi, her türlü prensibe, ahlaki ve kesin çıkar ve kurallara karşı gelinse dahi çoğunluğun istediğini zorbalıkla almasına vesile olan ve değerleri, ahlaki, mantığı bu kitlelerin eline teslim eden bir araçtan başka bir şey değildir.

Demokrasi, kitleleri yüce ve değerli bir biçimde yaşamaya yöneltmeye ve çoğunluk bir konuya suç sıfatını atfetmişse dahi onu toplumdan uzaklaştırmaya ve onun zararlarını arındırmaya kadir değildir.

Sadece gerçek bir yasallık gücü olan hak bir dini yönetim, insanları üstün değerlere yöneltmeye ve zararlı kimse ve düşünceleri toplumdan uzaklaştırmaya kadir olabilir.

Bir dini ideolojinin, Allah'ın emirlerini uygulamak için başvurduğu çözümler sadece ahlaki yönde tembih etmeler ve ceza gerektiren yasalar değildir. Dini ideoloji insanın aklına, kalbine ve duygularına hitabe ederek bu insan ile sadece kendi rızasını aradığı Allah'ın arasında bir bağ kurana kadar kendisini de o insanın aklında, kalbinde ve duygularında ikame etmeye çalışır. *"De ki benim namazım kurbanım yaşamım ve ölümüm ancak alemlerin rabbi olan Allah içindir."*

(En'am, 162)

İşte bundan dolayıdır ki Kur'an alkollü yasakladığı zaman, iman ve İslami ideoloji onlarda yerleştiği için Müslümanlar ikinci kez düşünmeden bu çağnya kulak verdiler.

Ebu Bürde babasından rivayet ediyor: "İçki meclisinde oturuyor ve içiyorduk. Oturduğum yerden kalkıp Nebi Aleyssisselam'ı ziyaret etmek için meclisten ayrıldım. Yolda şu ayetlerin nazil olduğunu öğrendim: *"Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz. Şeytan şüphesiz içki ve kumar yüzünden aranızda düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan, namazdan alıkoymak ister."* (Maide, 90-91) Arkadaşlarıma döndüm ve ayetin geri kalanı olan *"Artık bunlardan vazgeçeceksiniz değil mi?"* kısmı ile nihayete erdirdim cümlemi. Bazıları o sırada ellerinde içi boş olan kadehlerini tutuyorlardı. Ansızın durdular. Dudakları arasında olan ama henüz yutmadıkları şaraplar birden dışarı tükürülmeye başlandı. Sonra onlar dediler ki *"Ey Rabbimiz! Biz vazgeçtik, biz vazgeçtik!"*⁷⁰²

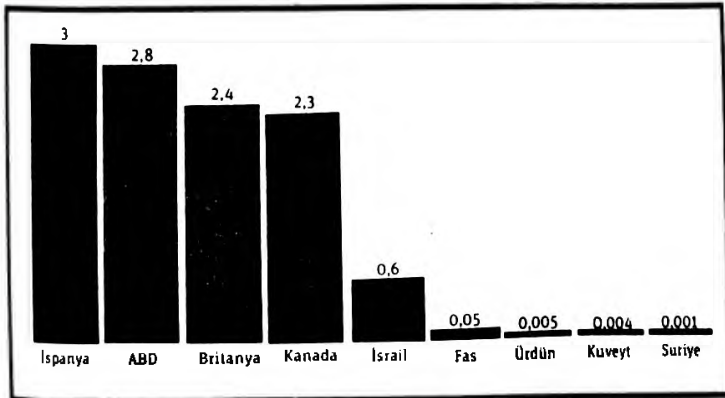
Enes'in de, Allah ondan razı olsun, şöyle naklettiği bildirilmektedir: "Ebu Talha'nın evinde insanlara içki sunardım. O zamanlar insanlar el Fadikh denilen bir içki içerlerdi. Sonra alkolü haram eden ayet nazil oldu ve Nebi Aleyhisselam birine bunu ilan etmesi görevini verdi. Ebu Talha bana "Dışarı çık ve bak bakalım bu ne sesiymiş" dedi. Ben de dışarı çıktım ve geriye dönüştü dedim ki "Bu ses, birisinin alkollü içkilerin haram edildiğine dair yaptığı bir çağrının sesidir." Ebu Talha bana dedi ki "Git ve ağzındaki tükür." Daha sonra şahid olduk ki Medine'nin sokaklarında şarap nehirleri oluşmuştu.⁷⁰³

Her ne kadar içlerinde bulundukları ortamdaki yasalar onları alkol içmekten nehyetmese de bugün Müslüman toplumlar alkol tüketiminde son sırayı almışlardır. Bu, dinin onlar üzerindeki etkisindendir.

İlginç olan şey ise Batılı ülkelerin birçok şeyi sağlığın korunması adına yasaklamış ve yasaklamakta olduğudur. Mesela bir devletin İngiliz sığırını boykot ettiğine ve hemen hemen tümünün kamusal alanda sigarayı yasakladığına şahit olduk. Ancak onlar alkolü yasaklamıyorlar çünkü toplumun çoğunluğu bu maddeyi tüketiyor ve demokrasi de toplumun çoğunluğunun hevasının zulmünden başka bir şey değildir.

Uyuşturucu Kullanımı

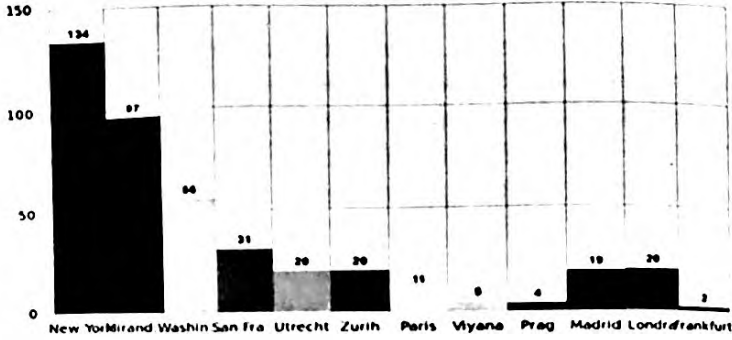
Uyuşturucu kullanımı Batılı ülkelerde çok yaygındır. Aşağıdaki histogram bazı ülkelerde kokain tüketiminin yıllık oranlarını vermektedir.⁷⁰⁴

⁷⁰³ Mütefekkur aleyhi, Sahih el Buhari, hadis no 2284, Cilt 8 sf 329 Sahih el Müslim, hadis no 3662 Cild 10 sf 181.

⁷⁰⁴ Dünya Uyuşturucu Madde Raporu 2007, Statistical Annex, Consumption, 3.5.1.2 Cocaine, s 243.

Aşağıdaki histogram ise ABD'deki kokain lifi tüketim oranının diğer ülkelere ve büyük şehirlere oranla ne kadar büyük olduğunu göstermektedir.⁷⁰⁵

En yüksek uyuşturucu kullanım oranı ile başta gelen New York'ta yaşları 15-64 arasında değişen her 1000 insan $(134 \div 100) = 13.400$ miligram kokaini günlük olarak tüketmektedir.

1999'da Amerika'daki Madde Bağımlılığı ve Zihinsel Hastalıklar Hizmetleri Kurumu aileler bazında bir anket düzenledi. Ankete katılan bireylerin 14.8 milyonu kendisini yasadışı hap kullanıcısı olarak tasvir etti. Gençlerin (12-17 yaş aralığında) %8'i düzenli marihuana tüketmekte iken bu yaş aralığındaki gençlerin %49'u da kokain kullandığını ifade etti.⁷⁰⁶

Dikkatinizi çekmek isterim ki Batılı ülkelerin çoğu hap kullanımını bir suç olarak telakki etmemekte ancak bunun ticaretini yasadışı saymaktadır. Mesela Hollanda'da 1976'da kabul edilen yasaya göre ot, marihuana ve benzeri kafa yapıcı maddelerden küçük miktarlarda taşımak suç olmaktan çıkartıldı. Birçok Batı ülkesindeki madde bağımlıları cezalandırılmamaktadırlar. Benzer bir şekilde cezalar da uyuşturucuyu üreten ülkelere değil tüketen ülkelere uygulanmaktadır.

Uyuşturucu maddelerin bu kadar çokça kullanılıyor olması birçok soru işaretini de beraberinde getirmektedir. Seküler Haçlıların ve onların entelektüellerinin iddia ettiği gibi eğer Batı Medeniyeti insanlığa umut getiriyor ve en barış dolu dönemini vaat ediyor ise (ya da bazıların iddia ettiği gibi tarihin son eşiği Batı Medeniyeti ise)⁷⁰⁷ ve Müslümanlar dahil herkes de bu örneği takip etmekle yükümlü ise o zaman neden bu akıl kapatıcılık, anestezi ve gerçeklikten kaçmak için bu Medeniyet'in insanları harcanan bunca çaba gerçeklik perdesinden kaldırılıp sümen altına itilmeye çalışılıyor?

705 Dünya Uyuşturucu Kullanımı Raporu, Metodoloji, s272

706 Microsoft Encarta 2008, Drug Dependence.

707 Şeyh Zevahir burada Francis Fukuyama ya atfı yapmaktadır. Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra "Tarihin sonu ve sonması" kitabını yazan Fukuyama, insanlığın ilerleyebileceği son raddenin mevcut batı liberalizmi olduğunu savunmuştu (Çeviri)

Ailelerin Parçalanması

Genel anlamda seküler toplumlarda özelde ise Batılı toplumlarda ailelerin parçalanması olgusu net bir biçimde kendi ağırlığını hissettiren bir mahiyettir. Bu durum kendisini aile yapısının paramparça oluşunda, boşanma oranlarının artışı ve evlilik oranlarının azalmasında izhar etmektedir.

Batılı demokratik ülkelerin çizdiği aile portresi öylesine saçma ve yozlaşmıştır ki bu portre sadece aile konseptini paramparça etmekle kalmıyor aynı zamanda insanı ve toplumu da yozlaştırıyor. Dr. el Messiri, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

“Şunu gönül rahatlığı ile söyleyebiliriz ki aile mefhumu kişinin kalbini huzur ile dolduran mefhumların başında gelmektedir. Aile çerçevesi içerisinde insan nasıl girift ve sosyal bir varlık olduğunun farkına varır. Aile erkeğe hem tek başına bir birey olduğunu öğrettiği gibi hem de bunun yanında toplumun da bir parçası olduğunu hatırlatır ve öğretir. Çünkü aile içindeki ilişkiler sosyaldır ve sevgi ve muhabbet doludur. Seküler toplumlar ise aile başta olmak üzere tüm aracı kurumları hedef alıp onları yapısöküme ulaştırmak ister. Sonuç olarak ise bir kurum olarak aile ile toplumun geri kalanı arasında bir fark kalmaz. Aile bir çatışma ve ihtilaf alanı haline gelir ve bireyin kendisini huzur içinde hissettiği bir mekan olma özelliğini yitirmeye başlar. Modern aile yapısında her aile üyesinin pazar ile ilişkisi vardır. İki ebeveyn de çalışır. Gelişmiş ailelerde erkek çocuklar da çalışır. Bu anlamda aile gelip geçici bir antlaşma alanına dönüşür. Çocuklar 16 yaşına ulaştıkları vakit öylece evi terkederler. Benzer bir biçimde ebeveynler de emeklilik yaşına ulaştıkları zaman huzurevlerine doğru yol alırlar....

Ayrıca her ailenin boşanmadan kaynaklanan parçalanma riski vardır. (%60) Böylesine yüksek bir oran ailedeki tüm bireylerin birbirleriyle doğrudan ilişkilerinin bulunmadığı (mesela bir erkek, bir kadın ve ikisinden birinin eski evliliğinden olan bir evlat) ailelerde de mevcuttur. Ayrıca dikkat çekmeliyiz ki erkek ve kadın arasında oluşmaya başlayan sözleşmesel birliktelikler de evliliğin yerini almaya başlamıştır. İşlevsel sekülerist modelde kadının rolü dışsaldır ve işini yerine getirdiği sürece vardır: zevk vermek ve fayda sağlayıcı olmak ki bu tam olarak sekreter, hostes veya gece kulübündeki kadınların rolüdür. Bunun bir sonucu olarak ortak yaşam giderek artan bir alışkanlık haline gelmiştir. Bu ortak yaşamda evli olmayan kadın ve erkek çift kısa veya uzun süreli ilişkileri boyunca birlikte yaşamakta ve şartlara göre bu birlikteliklerini sürdürmekte veya ayrılmaktadırlar. Birlikte yaşamak bu anlamıyla, ve tüm anlamıyla, tam olarak faydacılık, sözleşmecilik ve izolasyon ve yabancılaşmanın peşinden gelen hareketçiliğin birleşimidir. Bu ilişki türünde taraflardan bir tanesi bu ilişkinin, birlikte yaşamının kendisine artık zevk ve fayda getirmediğini düşünür ise bu ilişkiyi istediği gibi ve tek taraflı olarak bitirebilir. Bu anlamda bu ilişki türünde

tafırlar birbirlerini bir rol ve fayda aracı olarak araçsallaştırır ve sanki işlevsel bir grubun üyeleriymişcesine davranırlar.”⁷⁰⁸

El Messiri ayrıca şöyle yazdı:

“Değişimin kendisi hala birçoğumuzun gerekli, temel ve doğal olduğunu düşün­düğümüz toplumsal cinsiyete ulaştığı gibi toplumsal sözleşmelere ve anlaş­malara da sirayet etmiştir. Tıpkı toplumsal cinsiyetin bir dönüşümden geçmekte olduğu gibi aile de bir dönüşüm sürecinden geçmektedir. En başta, geniş aile diye tabir edilen ve üç nesli bir arada içine alan aile yapısı bir kadın, bir erkek ve onların çoğuşundan oluşan nükleer aileye dönüşmüştür. Bugünlerde ise “nükleer aile” diye bilinen nosyon “çekirdek aile”ye evrilmiştir. Ayrıca aile tipleri de belirlenmiştir. Aslına bakılırsa bu temel aile tipi diğer aile türlerine göre azın­lıkta kalmaktadır: mesela baba ve çocukları; anne ve çocukları; annenin sevgilisi, anne ve çocukları; baba, babanın kız arkadaşı ve çocukları... Birkaç ay önce gaz­etelerde bir çekirdek ailenin hikayesini okuduk ama birazcık modifikasyona uğramış bir çekirdek aileydi. Bu ailede babanın erkek partneri karısının da rızası ile ailenin bir parçası oluvermişti. Böylece bu ailenin yapısı şu şekilde yeniden üretilmiş oldu: anne- baba-baba’nın gay partneri ve çocuklar. (bu, dualizmin, çifttarafılığın ve merkeziliğin çöküşü anlamına gelir.)”⁷⁰⁹

Boşanma oranlarının artışı evlenme oranının düşüşüne eşlik etmiştir.

Batılı toplumlarda boşanma oranları genelde yüksek seyretmektedir. Ancak Amerika’daki boşanma oranları özel olarak çok yüksek bir oranda gitmektedir. Aşağıdaki tablo her 1000 birey ölçüsündeki boşanma oranlarını farklı ülkeler dağılımı çerçevesinde göstermektedir.⁷¹⁰

708 Mevsûatı’ı Yehûd, C. I, Bölüm I, s. 235-236

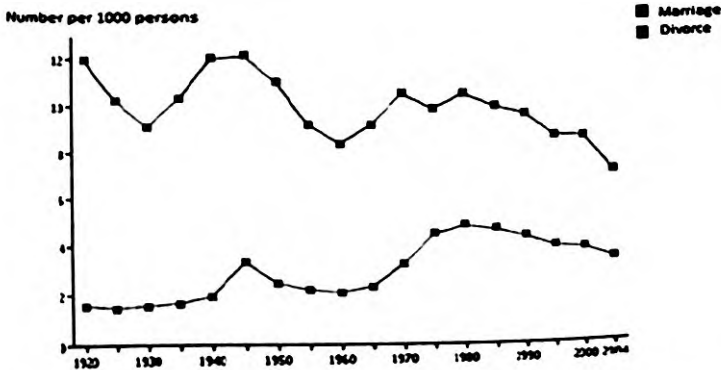
709 Mevsûatı’ı Yehûd, C. I, Bölüm I, s. 235-236

710 Microsoft Encarta 2008 2008, Divorce, V. Divorce in Other Countries.

Ülke	1000 Kişi Ölçeğinde Boşanma Oranları
Belarus	4.71
ABD	4.19
Britanya	4.19
Rusya	3.65
Ukrayna	3.59
Küba	3.39
Estonya	3.09
Litvanya	3.08
Avustralya	2.61
Yeni Zelanda	2.61
Belçika	2.58
Danimarka	2.45
Macaristan	2.45
Güney Kore	2.52
Güney Afrika	0.85
Türkiye	0.49
Şili	0.42

Bir tahmine göre Amerika'daki evliliklerin %50.3'ü boşanma ile bitmektedir. Bu ülkedeki boşanma oranları 1920 yılından beri yükselen bir trend izlemiştir. 1920'den 1995'e kadar geçen sürede bu oran üç katlanmıştır. 1980'lerde eriştiği zirve noktasından aşağılara çekilmeye başlamış olsa da Amerika'daki boşanma oranları hala dünyanın en yüksek boşanma oranlarından birisidir.⁷¹¹

Amerika'daki boşanma oranlarının artış göstermesine zıt olarak evlenme oranlarında da düşüş görülmektedir. Aşağıdaki diagramda bu durum istatistiki olarak ortaya konulmuştur.

Çokeşliliğin Yasaklanması

Çokeşlilik kesin ve net bir tavırla Batı demokrasileri tarafından yasaklanmıştır. Birçok Batı ülkesinde bu eylem bir suç unsuru olarak kabul edilmektedir. Amerika Birleşik Devletleri'nde çokeşlilik dini özgürlük kapsamında savunulamaz. 1878 yılında Amerikan Yüce Divan'ı Mormonluk mezhebinde kabul edilmiş olan çokeşliliğin bir suç olduğu yargısına varmıştır.⁷¹²

Esasında ABD çokeşliliği yasaklamak adına büyük bir savaş vermiştir. Mevzuu kısa tutmak adına bahsetmeliyim ki bugün Utah ismiyle malum olan eyalet Mormonlara bu hakkı tanımıştı. Amerikan Kongresi ise 1849'dan başlayarak birçok sebebe mebni olarak o zaman ismi Deseret olan eyaleti birliğe katmayı reddetmişti.

1950'ye gelindiği zaman bu toprak Amerika Birleşik Devletleri'ne bağlı bir toprak olarak kabul edilip ismi Utah olarak değiştirildi. İlk Mormon bölge valisi olan ve Mormonların lideri olan Brigham Young çeşitli sebeplerle koltuğundan edildi ki bu sebeplerden bir tanesi çokeşlilikle ilgili görüşleri idi. 1857-1858 yılları arasında Amerikan Federal Ordusu Utah'a bir kolordu gönderip hükümete itaatsizlik etmekte olan ve halkın çokeşlilikle ilgili görüşlerini sürekli olarak şikayet ettiği Mormon çokeşlilik fikrini haiz yönetimin karşısına çıkardı. Utah Savaşı böylece başladı.

Bu savaşın akabinde Mormonları tekeşliliğe zorlamak için bazı yasa yapma işlemleri ve yasal girişimler vuku buldu. 1862-1882 yılları arasında çokeşliliği yasaklayan ve bunu icra edeni cezalandıran yasalar yapıldı. Sonuç olarak birçok Mormon kınandı, cezalandırıldı, hapsedildi ve Mormon Kilisesi'nin liderleri yeraltına saklanmak zorunda kaldı. 12.000 Mormon tekeşliliğe razı olmadıkları için oy kullanma hakları ellerinden alındı.

Bu baskılar Mormon Kilisesi'ni 1890 yılında çokeşliliği terkettiklerini açıklayan bir bildiri yayımlamaya itti. Bu pratiği terketmeleri ile Utah'ın ABD'nin bir parçası olması önündeki en büyük engel de kalkmış oldu. 1894 yılında Kongre Utah Eyaleti'ne kendi anayasasını yapma hakkını ve çokeşliliği yasaklama ödevini verdi. Bu anayasa, Amerikan eyaletleri anayasaları arasında böylesine bir maddeyi içeren tek anayasadır. 1896 yılında Utah ABD'nin 45. eyaleti oldu.

Ne var ki olay burada nihayete ermedi. 1898 yılında Brigham Roberts çokeşli olduğundan dolayı Kongre'de koltuk sahibi olması yasaklandı. 1903'te senatör olarak seçilen ve Mormonların lideri olan Reed Smoot da üç yıl boyunca soruşturmalardan geçti ve bu süre zarfında çokeşlilik suçlamasından dolayı makamını kaybetti.⁷¹³

712 Microsoft Encarta 2008, United States People.

713 Encyclopedia Britannica 2005 Delux Edition CD, Mormon, History, and Utah,

Batılı demokrasilerin çökeşliliği yasaklamaları ile fahişeliği serbest bırakmaları aynı döneme tekabül eder. Bu ülkeler fahişeliğe herhangi bir yasal yaptırım getirmemişlerdir. Yasal olarak vesikalanmış genelevlerdeki kadınlar isemedikleri, hoşlarına gitmeyen kimseleri reddetme hakkına sahip değillerdir. Ancak ne kadar gariptir ki kendi onurunu ve iffetini korumak için eşine, eşinin rızası dışında yaklaşan erkek, hanımının onurunu ve haysiyetini yok eden bir suçlu, hanımı ise kurban olarak adlandırılmaktadır. Bunun sebebi, kanuni açıdan para ödeyerek geneleve giden bir zani'nin aksine bu erkeğin "para ödemeyen" ve istediği zevkin karşılığında yasal olarak ödeme yapmamış olmasıdır. Yani ilk konumdaki kimse zevkinin karşılığında ödeme yaptığı için yasal güvenceye alınmıştır.

Bunun yanı sıra yasaların güvenceye aldığı fuhuşhanelerdeki herhangi bir kadın gün içinde istediği kadar erkekle birleşebilir ve bunun ölçüsü onun enerjisi, aktifliği ve para kazanma hırsıdır. Ancak eğer bu fahişenin bir kocası olsa idi bu adamın başka bir kadınla evlenme hakkı olmayacaktı!

Erkekler kendi kız arkadaşları ve erkek arkadaşları ile istedikleri kadar cinsel münasebete girebilirler ve bu müsasebetlerde onların partnerlerin bir birleşmedeki sayıları herhangi bir problem oluşturmaz. Ancak eğer bu adam ikinci bir eş almak ister ise onların mekanı ancak hapishane olacaktır.

Bu durum Tunus'ta meydana gelen ve ikinci eşini aldığı için hakim karşısına çıkartılan adamın meşhur hikayesini akıllara getiriyor. Bu adam hakime söz konusu kadının kendi nikahlı eşi değil de kızarkadaşı olduğunu söylediği zaman aleyhindeki tüm suçlamalardan beraat etmişti!

Bu sapma, beraberinde başka sorunları da getirmektedir. Bir toplumun kompozisyonu, içerdiği kadın ve erkeklerin sayısı ile ilintilidir. Genel olarak doğum oranlarında erkeklerin oranı kadınların oranından fazladır. Tipik olarak söylemek gerekirse doğan her 100 kadına karşılık 105-106 arası erkek dünyaya gelmektedir. Ancak doğum sonrası her yaş aralığında erkeklerin ölüm oranı kadınların ölüm oranından fazladır.

Bu, çocukluk döneminde erkeklerin sayısının kadınların sayısından çok olduğuna işaret eder. Ancak yaş ilerledikçe aradaki fark kapanır ve belli bir yaş aralığında sayıları eşitlenir. Yaşları ilerledikçe kadınların sayısı erkeklerin sayısından fazla olma istikametinde seyreder. Örnek vermek gerekirse 1985 yılında Avrupa ve Kuzey Amerika'da 70 yaş cinsiyet dağılımı 100 kadına 61-63 erkek şeklindeydi. Sovyetler Birliği'nde ise 100 kadına 40 erkek şeklinde bir dağılım mevcuttu.⁷¹⁴ Dahası, kadınların tahmini yaşam süresi de erkeklerin tahmini ya-

⁷¹⁴ Encyclopedia Britannica 2005 Delux Edition CD, population, Population composition, Sex ratio; and Microsoft Encarta 2008, Life Span.

şamsüresini aşmaktadır. Pazar ekonomilerinde kadın erkekten ortalama 7 yıl daha fazla yaşarken pazar ekonomisine sahip olmayan (Doğu bloku ülkeleri veya etatist ekonomilere sahip ülkelerde) bu fark 8 yıla çıkmaktadır.⁷¹⁵ Bu durum, orta ve ileri yaş kategorilerinde kadın nüfusunun erkek nüfusundan daha çok olduğunu göstermektedir. Peki bu kadınlar tümünden seks özgürlüğünü teşvik edip ahlaki gözardı ederek kendilerini zevke boğmalarını vazeden bir toplumda ne yapacaklar?

İslâmi toplumlara garip gelen bir başka nokta daha mevcuttur. Yukarıda zikredilen cinsiyet istatistikinin yanı sıra, İslâmi toplumdan doğal olarak cihadçı bir yapıya sahip oldukları ve cihad onların normal bir ibadet ritüeli olduğu için böylesi bir toplumda şehid olan erkeklerin dullarına bakmak ve onların ihtiyaçlarını üstlenmek için sahiplenilmeleri gerekir.

Onlar çeşitliliğin kadına yönelik bir baskı ve zulüm metodu olduğunu da söylemektedir. Bunda zulmü çağrıştıran ne var? İkinci eş de kadın değil mi? İki kadından hangisi diğerine zulmedecek? Zulmedildiğini iddia ettikleri ilk eşin dul kaldığını veya boşandığını ve sonra evli bir erkeğin ona evlilik teklif ettiğini farzedin. Şimdi bu kadın- ikinci eş olacağı hasebiyle- zulmedilmiş mi olur yoksa zalim mi olur? Peki ya Batı'da yaygın olduğu şekliyle boşanmış ve dul kalmış bir kadının evli bir erkekle birliktelik yaşadığını düşünün. Sonra bu erkeğin onun onurunu korumak ve evlenip flörtten kurtulmak için bir İslâm ülkesine gittiğini varsayın. Bu kadın kabul mu ederdi yoksa red mi ederdi? Peki evli bir erkekle ilişki yaşayıp ondan çocuk sahibi olan bir kadını düşünün. Onun çocuğu annesinin bir metres olmasını mı yoksa ikinci eş olmasını mı daha çok arzu ederdi?

Erkekler aslında eşcinsel oldukları zaman kadınlara zulmetmektedirler. Ancak ne var ki bu zulüm yasallaştırılmış, korunmuş ve onu ilerleme ve medeniyetin bir ölçüsü olarak gören Batılı toplumlar tarafından himaye altına alınmıştır. Erkeklerin gözünü kadından alan bu sapıklık, zinayı teşvik edip çeşitliliği yasaklayan bir toplumda kadınların tüm fırsatları kollayarak ve ellerindeki tüm imkanları seferber ederek diğer kadınlarla rekabet haline girmelerine yol açmaktadır.

(Beyaz) İnsan Hakları

Entelektüel Haçlıların savundukları putlardan bir tanesi de onların isimlendirdiği biçimde "İnsan Hakları"dır. İşin özünde şöyle demek ise daha doğru olacaktır: "Batılı ve Beyaz İnsanın Hakları"

Adil bir insanoğlu, bir insan kendi hakkını elde ettiği zaman bundan huzursuzluk duymaz. Ancak bu haklar nelerdir ve bunların dayanak noktası nedir? "Gerçek" ve "adalet" ne demektir ve bunların anlamlarına kim karar veriyor? Neyin doğru ve neyin adil olduğuna kim hükmediyor?

Kitabın hacminin tasarrufunu gözetmek adına bu konuyu teorik ve pratik olarak kısaca özetleyeceğim.

Teoride (Beyaz) İnsan Hakları

■ (Beyaz) İnsan Hakları söz konusu olduğunda bu fikrin avuktaları tarafından alkışlanıp kutlanan iki temel metin (Beyaz) İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ve 9 ocak 1918 tarihinde Amerikan Başkanı Wilson tarafından kabul edilen Wilson prensipleridir.

Wilson prensiplerine geçmeden evvel önemli olduğunu düşündüğüm iki konuya değinmek isterim.

Öncelikle Amerikan Başkanı Wilson kendi ismiyle anılan ondört prensibini müttfikleri ile birlikte 1. Dünya Savaşı'ndan galip çıktıktan hemen sonra ortaya koymuştur. Bundan dolayı bu prensipler galip ülkelerin prensiplerini, felsefesini ve görüşlerini, ideoloji ve çıkarlarını yansıtmaktadır. Bu prensipler bunun dışında başka bir konsept içinde okunamaz. Bu prensiplerin ilanından sonra galip ülkelerin çıkarlarını ve felsefelerini hayata geçirmek için Milletler Cemiyeti teşkil edilmiştir.

İkinci nokta ise şudur ki Birinci Dünya Savaşı, Balfour Deklarasyonu ve Osmanlı'nın yıkılışı ile birlikte ele alınmalıdır. Eğer detayları seven bir okuyucu Wilson prensiplerinin satır aralarını okursa görecektir ki bu doktrin iki şeyi garantiye almaya adanmıştır: Balfour deklarasyonunun gerçekleşmesi ve İslâm'ın tekrar ikame edilememesi.

Peki bu ondört prensibin en önemli maddeleri nelerdir?

Birinci madde: "Tam bir açıklık içinde varılmış barış anlaşmalarından sonra hiçbir özel uluslararası anlaşmaya gidilmemeli ve diplomatik etkinlik her zaman açıklıkla ve kamuoyunun gözü önünde yürütülmelidir."

Üçüncü Madde: "Barışı onaylayan ve korumak için anlaşılan ülkeler arasındaki bütün ekonomik engeller olabildiğince kaldırılmalı ve ticaretin eşitlik temelinde yürütülmesi sağlanmalıdır."

Beşinci madde: "Sömürgelerin bütün talepleri serbest, açık görüşlü ve tütünle tarafsız bir yaklaşımla ele alınmalı, bu tür egemenlik sorunlarının çözümü-

münde ilgili halkların çıkarlarıyla egemenliği tartışılan devletin adil taleplerinin eşit ağırlık taşıması ilkesine kesinlikle uyulmalıdır.”

Dokuzuncu, onuncu ve onbirinci maddeler İtalya, Avusturya, Romanya, Sırbistan ve Karadağ gibi birtakım devletlerin sınırlarını belirlemekte ve onlara kendi kaderini tayin hakkı'nı vermektedir.⁷¹⁶

Onikinci madde: “Bugünkü Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Türk kesimlerine güvenli bir egemenlik tanınmalı, Türk yönetimindeki öbür uluslara da her türlü kuşkudan uzak yaşam güvenliğiyle özerk gelişmeleri için tam bir özgürlük sağlanmalıdır. Ayrıca Çanakkale Boğazı uluslararası güvencelerle gemilerin özgürce geçişine ve uluslararası ticarete sürekli açık tutulmalıdır.”

Ondördüncü madde: “Büyük küçük bütün devletlerin siyasal bağımsızlığı ve toprak bütünlüğü konusunda karşılıklı güvence vermek üzere özel sözleşmelerle bütün ulusları içine alan bir birlik oluşturulmalıdır.”

Wilson sözlerini şunları ifade ederek nihayete erdirdi: “Biz kendimizi emperyalizme karşı birleşmiş olan tüm halkların ve hükümetlerin doğal bir partneri olarak telakki ediyoruz.” Almanya'yı da “Dünya halkları arasında eşitliği” kabul etmesi yönünde uyardı. O ayrıca bu programın “Tüm halklara, milliyetlere, onların eşit şartlar altında yaşama hakkına, birbirleri ile güvenlik içinde beraber varolmalarına ve bunda güçlü ve zayıf ayrımı yapılmamasına dayandığını” belirterek Amerikan Halkı'nın kendi hayatlarını, şereflerini ve ellerinde olan her şeylerini bu prensibin varolabilmesi için adamaya hazır olduğunu söyledi.

Peki biz bu prensiplerden ne anlamalıyız?

1) Uluslararası ticaretin serbestisini garanti altına alan üçüncü madde açıkça o sırada Afrika ve Asya'nın tamamına yakınıni kolonileştirmiş ve onların yearltı kaynaklarını sömürmekte olan dünya harbi galiplerinin bu güçlü ve baskın durumlarının, piyasadaki tekellerinin ve onlardan korkmakta olan halklar üzerindeki dominyonluklarının devamına işaret etmektedir. Bu zayıf ülkelerin söz konusu büyük ülkelerin ekonomileri ve ticari kapasiteleri ile rekabet etme şansları yoktu. Onlar bunu yapacak özgür siyasi iradedenden de yoksundular. İşte bundan dolayıdır ki bu ekonomik bariyerlerin kaldırılması sadece zayıfın elinde bulunan tüm kaynakların dünya harbinin galiplerinin tasarrufuna gireceği anlamına geliyordu.

2) Sömürgeci iddiaları düzenleyen beşinci madde de sömüren yönetimlerin çıkarlarını ön plana aldığı gibi sömürgeci devletlerin halklarının çıkarlarını da

⁷¹⁶ Uluslararası Hukuk normlarında “ulusların kendi kaderini tayin hakkı” diye tanımlanan hak, sömürgeciğe maruz kalmış ulusların plebisite gitme yoluyla kendi egemenliklerini kazanma hakkını kendilerine vermektedir. Bu plebisit bir kere yapılabilir ve kurucu unsurları böyle bir hakları yoktur. (Çeviren)

ön plana almaktadır. Nitekim bu anlaşmazlıkların savaşın galibi olan Batılı devletlerin sömürgeci hırslarına göre düzenleneceği bellidir. Diğer bir deyişle bu ihtilaflar hakkında karar mercii olan taraf güçlü olan taraftır. Ayrıca, galip devletler arasındaki ihtilaflar daha savaş bitmeden evvel imzalanmış olan anlaşmalar yoluyla ortak çıkarlar kapsamında çözüme ulaştırılmıştı. Bizim Müslüman ve Arap dünyamızı ilgilendiren metinlerden iki tanesi Balfour Deklarasyonu ile Sykes-Picot Atnlaşmasıdır. Sömüren ile sömürülen taraflar arasındaki eşitliğe gelince, bu sadece sömüren devletlerin çıkarlarını destekleyen bir söylemdir. Nasıl olur da sömürülen ülkeler Birinci Dünya Savaşı'ndan galip çıkmış olan sömürgeci ülkelerin karşısında pratik olarak eşitlikle varolabilir? Bu durum, bu prensiplerin sadece beyaz adamın haklarını sağlama aldığına bir delildir.

3) Osmanlı Devleti ve onun yönetimi altındaki milliyetler hakkındaki onikinci madde şunları ortaya çıkarmaktadır:

- Türk yönetiminin otoritesini sadece Türkler üzerinde tanımlayıp diğer Müslüman halkların üzerindeki yetkisini kaldırmanın pratikteki anlamı hilafetin ilga edilip bu ülkenin milliyetçi seküler bir Türk Devleti'ne dönüştürülmesidir. Bu durum, 1. Dünya Savaşı'nın galip ülkelerinin kendi felsefelerini İslâm Dünyası'na dayatmasından başka bir anlam ifade etmez. Bu siyasi felsefe devletleri, İslâm bir yana herhangi bir dini temel üzerine kurulmak yerine milliyetçi ve seküler temeller üzerine kurulmaya davet etmektedir. Böyle yaparak galip devletler ta doğduğu günden bu yana Hristiyan Batı'yı tehdit eden hilafete son vermekle kalmamış, son beş asırdır seküler Haçlıların, Haçlı Seferleri'ni göğüsleyen Osmanlı hilafetini de yerle yeksan etmişlerdir. Osmanlı hilafetini yok edip yerine yeni seküler milliyetçi Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması ile bu devlet kendi milli sınırlarına çekilmiş ve Müslümanların geri kalanını koruyacak olan kale de yıkılmıştır. Batı'ya bu geri kalan yerleri sömürmek için gereken yeşil ışık da böylece yakılmıştır.

- Türk yönetimi altındaki diğer halklara kendi kaderini tayin haklarının verilmediğini ifade eden onikinci madde ise bir hileden başka bir şey değildir.

Zaten o dönemde birçok ulus, Wilson'un işaret ettiği gibi Türk yönetimi altında değil, 1. Dünya Savaşı'nın galiplerinin yönetimi altında idi. Yahut bunlar savaştan evvel yapılmış antlaşmalar çerçevesinde paylaşılmayı veya bölünmeyi bekliyorlardı. Büyük Mağrib bölgesi Fransız, İspanyol ve İtalyan nüfuzu altında ilen Mısır savaş-tan çok evvel tarihlere uzanan bir İngiliz işgalinin ceremesini çekiyordu. Yahudilere Filistin'de bir ev sözü veren Balfour Deklarasyonu ise Kasım 1917'de ilan edilmiştir. Bu deklarasyon ile alakadar olacak birkaç cümleyi ifade etmek isterim:

a) Balfour deklarasyonu, Wilson'un ulusların kendi kaderini tayin hakkı konsepti ile çelişmektedir. Bilindiği gibi bu "hak" Filistin'li Müslüman Arapların üzerinde İsrail lehine zorla, zulümle ve savaşla uygulanagelmıştır.

b) Wilson Siyonizmin yılmaz bir savunucusu idi. Hatta kendisi "Siyonizmin Babalarından Biri" olarak bilinir. Onun siyonizmle olan bu güçlü bağlarından dolayı Balfour deklarasyonu ilan edilir edilmez Wilson bu deklarasyonun kabulüne dair karar çıkarmıştır.⁷¹⁷

c) Wilson Prensipleri gereğince kurulan Milletler Cemiyeti, 24 Haziran 1922 tarihinde Balfour Deklarasyonu'nu kabul etmiş ve karar metninde Filistin'in İngiltere mandası altına girmesinin kabul edildiğini belirtmişti.⁷¹⁸

d) 1919 Mart'ında Başkan Wilson, Filistin, Suriye, Lübnana ve Doğu Ürdünde ikamet eden bu ülke vatandaşlarının isteklerini öğrenmek üzere bir komisyon kurulmasını talep etmiş ve bölgenin kaderi hakkında, kurulacak yeni düzene giden yol hakkında rapor yazılmasını talep etmişti. Komisyon, kendisine ismini veren iki Amerikalı olan Henry Churchill King ve Charles R. Crane'nin yanısıra birkaç danışmandan oluşmakta idi. King-Crane raporu olarak bilinen bu rapor Filistine yönelik Siyonist taleplerin sadece "tarihsel haklar" olduğunu, ciddiye alınmaması ve önem atfedilmemesi gereken söylemler olduğunu yazdı. Balfour Deklarasyonu'nun çelişkilerini ve iki yüzlülüğünü belirten komisyon, "Böylesine bir Yahudi Devleti'nin bölgedeki Yahudi olmayan diğer halkların dini ve medeni hakları çiğnenmeden ve büyük bir baskı gerçekleştirilmeden Filistin'de ikame edilmesi mümkün değildir" diye ekledi.

Komisyonun raporu Fransa, İngiltere ve Siyonist hareket tarafından tamamen reddedildi. Bu konuyu ortaya ilk getiren kendi başkanı olan Amerika Birleşik Devletleri'ne gelince, Siyonist projenin Wilson prensiplerinden "kendi kaderini tayin hakkı" prensibine aykırı düştüğünü söyleyen bu rapor ve onun önerileri tamamen gözardı edildi.

Balfour deklarasyonu yayınlanmadan, açıklanmadan onun böylesine bir projeyi kabul etmiş olması Amerika'nın duruşu hakkındaki gerçekleri ortaya çıkardığı gibi bu prensiplerin sömürge çıkarlarını korumak için ortaya konulmuş maskeleyen başka bir şey olmadığı da aşikar olmuştur.⁷¹⁹

e) Balfour Deklarasyonu şu ifadeyi içerir: "Filistin'deki Yahudi olmayan toplumların medeni ve dini haklarının zedelenmesine yönelik hiçbir fiiliyat hayata geçirilmemelidir."

Ancak bu cümle Arapların ve Müslümanların zekasını hafife almaktadır. Nasıl olur da bir halkın toprağında bir yabancı devlet kurarsın da sonra bu halkın dini ve medeni haklarının zarar görmemesi gerektiğini söyleyebilirsin?

717 Mevsûatu'l Yehûd, Cild. VI, Bölüm VI, s. 97-98.

718 Mevsûatu'l Yehûd, Cild. VI, Kısım VI, s. 40.

719 Mevsûatu'l Yehûd, C. VI, Bölüm VI, s. 40.

Bu durum, Batı'nın "İnsan hakları" dediği mefhumun aslında kendi hakları olduğuna inandığını göstermektedir. Bu, kendisini diğer marjinalize olmuş grupların aksine evrenin merkezinde gören beyaz adamın hakkıdır. D. El Mes-sin bu konuda diyor ki:

"Balfour Deklarasyonu "Yahudi olmayan toplumlar" diye bir kavramdan bah-seder ki bu o dönemde Filistin'in %95'ini oluşturan Arap'lara doğrudan bir atıf-tır. Bu anlamda Filistin'de yaşayanların çok büyük bir kısmı Siyonist verleşimcilerin uğruna marjinalleştirilmiş oldular. Bu sorun içerisinde yer alan Siyonistlerin kendilerini tarihin ve evrenin merkezinde gören Batılıların tem-sicileri oldukları anlaşılmadan bu marjinalleştirme de anlaşılamaz. Buna mebni olarak, onların Filistin'deki hakları merkezi ve mutlak iken bu topraklarda ya-şamış, onu ekip biçmiş, binlerce yıldır onu yurt edinmiş olan diğer toplumlar ise sadece marjinal toplumlardır. Onlar basitçe "Yahudi olmayan toplumlar"dır."⁷²⁰

4) Mart 1916 yılında Çarlık Rusya, İngiltere ve Fransa arasında Petersburg Anlaşması imzalandı. Mayıs 1916 yılında kabul edilen Skyes-Picot antlaşması-nın icrai anlaşması olduğu bu anlaşma, Türk Osmanlı İmparatorluğu'nu parça-lara ayırıyordu. Bu antlaşmanın en önemli maddelerinden bir kısmı şunlardır:

- Kuzey ve Doğu Türk devletleri Rusya'ya verildi.
- Türk İmparatorluğu'ndaki Arap beldeleri Fransa ve İngiltere'ye verildi.
- Filistin'deki kutsal bölgeler uluslararasılaştırılma kararına tabi tutuldu.

Bolşevikler başa gelip bunu açıklayana kadar, bu gizli bir anlaşma olarak kal-maya devam etti.⁷²¹

5) Şerif Hüseyin'den de Şam beldesini, Irak'ı, Arap Yarımadası'nı kapsayacak bir Arap devletinin kralı olması karşılığında Osmanlı'ya ihanet etmesi ve müt-tefiklerle ittifaka girmesi istendi. Ancak, sözünün eri olan İngilizler yine sözle-rini tutup Hüseyin'e söz verdikleri Filistin'i Yahudi'lere, Şam'ı Fransızlara ve Arap Yarımadasının çoğunu da Âli Suud'a verdiler!!

Öyleyse Wilson hangi kendi kaderini tayin hakkından bahsediyor ???

Bunun yanı sıra, Osmanlı Devleti'nin aksine diğer devletlerin nededeysse hiç-birinden kendi toprakları altındaki uluslara kendi kaderini tayin hakkı veril-medi. Ne Amerikalılardan kendi topraklarındaki yerlilere bu hakkı tanınması istendi ne de İngilizlerden İrlandalılar'a bu hakkı vermeleri istendi. Benzer bi-

⁷²⁰ Mes-sin, Yahud, C. 1, Bölüm 1, s. 22-23.

⁷²¹ Mes-sin, Arabiyye eş-Şamile, Sin harf, Sykes-Picot.

şekilde İngiltere, Fransa, İtalya, İspanya ve Rusya'dan da kendi işgal ettikleri topraklara bu hakları vermeleri istenmedi. Bu sömürgeci devletler savaşı kazanan devletlerdi. Böylece anlaşıyor ki Wilson prensipleri savaşı kazanan tarafların çıkarlarına hizmet etmekten öteye gitmemektedir. Bu prensiplerin milletler arasında adalet ve barışı tesis etmek gibi bir misyonu olmadığı gibi kendi kaderini tayin hakkını savunduğu da şişirilmiş bir söylemdir. Wilson bu hakkı bazı milletler için tanımıştır. Bu milletlerin bu haklarını kullanması çıkarına geldiği sürece onlardan bu hakkı esirgememiştir. İslâm beldelerine gelince, onun payına düşen ise sadece zulüm ve işgaldir.

Böylece açığa çıkmış oluyor ki Wilson'un sözlerini taçlandıran adalet, eşitlik ve emperyalizme karşı savaş gibi diskurların tek amacı müttefik devletlerin güçsüz ülkelerdeki, özellikle de bizim ülkelerimizdeki emellerini maskelemek için kullandıkları, çirkin yüzlerini setrettikleri birer maskedir.

(Beyaz) insanın hakları söz konusu olunca bu hakkın savunucularının ayakta alkışkayıp kucakladığı tarihi metinlerden bir tanesi de (Beyaz) İnsan hakları evrensel bildirgesidir.

10 Aralık 1948'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kabul edilen İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin özelliklerine değinmeden evvel iki konuda açıklama yapma gerekliliği görüyorum.

Birinci olarak, Birleşmiş Milletler İkinci Dünya Savaşı'nın galiplerinin isteğini temsil etmektedir.⁷²² Bundan dolayı, 2. Dünya Savaşı'nı kazanan milletler tarafından kurulan bu kurumun kabul ettiği İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi de bu ulusların isteklerini, çıkarlarını, felsefelerini ve görüşlerini yansıtmaktadır.

İkinci olarak, İkinci Dünya Savaşı'nın en önemli sonuçlarından bir tanesi 14 Mayıs 1948 tarihinde muzaffer devletlerin desteği, onayı ve tanınması ile İsrail'in kurulmasıdır. Bu, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin kabul edilmesinden 7 ay evveldir. Aslına bakılırsa 1947'deki bölünme planının imzalanması ile birlikte ve hatta 1917'de Balfour Deklarasyonu'nun kabul edilmesi ile bu devletler İsrail'in meşruiyetini kabul etmişlerdi.

Mezkur beyanname Amerikan Başkanı'nın dul eşi Eleanor Roosevelt isimli Amerikan temsilci'nin başkanlığındaki BM İnsan Hakları Komisyonu'nda kabul edilmiştir. Franklin Roosevelt, İsrail devletine olan sempatisi ve 1933-1945 yılları arasında Yahudi cemaatlerinden aldığı %85-90 gibi oy oranları ile biliniyordu. Roosevelt ayrıca Şubat 1954'te Yalta Konferansı'nda Stalin ve Churchill ile de bir anlaşma yaptı.

722 Bu BM'nin resmi görüşüdür. Hatta BM kurulduğu zaman BM'ye üye olmanın koşullarından birisi Almanya'ya savaş açma zorunluluğudur. Türkiye de Almanya'ya savaş ilan ettikten sonra bu kuruma üye olmuştur. Daha ayrıntılı bilgi için bkz: BM Sözleşmesi. (Çevren)

Bu anlaşma Filistin'de acilen bir Yahudi yurdu tesis edilmesi ve tüm Yahudilerin bu bölgeye istila etmesini engelleyen tüm engellerin bir an önce kaldırılmasını içeriyordu. Buna karşılık Sovyetler, Doğu Avrupada belli bir nüfuz sahibi olabilecekti.⁷²³

Devam etmek gerekirse, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi içerdiği otuz maddede genel anlamda şunların altını çiziyordu:

- Bütün insanlar özgür, onur ve haklar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler, birbirlerine karşı kardeşlik anlayışıyla davranmalıdırlar. Herkes, ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasal veya başka bir görüş, ulusal veya sosyal köken, mülkiyet, doğuş veya herhangi başka bir ayırım gözetmeksizin bu Bildirge ile ilan olunan bütün haklardan ve bütün özgürlüklerden yararlanabilir.

- Yaşama hakkı, özgürlük ve kişisel güvenlik
- İfade özgürlüğü, düşünce özgürlüğü, vicdan, din ve toplanma özgürlüğü
- Keyfi gözetimin olmaması
- Kamuya açık ve bağımsız yargılanma hakkı
- Mesken, iletişim ve mahremiyetin korunması hakkı
- Uyrukluk hakkı
- Sosyal güvenlik ve uygun yaşam standartları hakkı
- Eğitim hakkı
- Dinlenme ve tatil hakkı
- Mülkiyet hakkı
- Suçluluk ispatlanana kadar suçsuz olma hakkı (Masumiyet Karinesi)
- Ülkeden dışarı serbest dolaşım hakkı
- Uygun şartlarda çalışma hakkı
- Eşit iş için eşit ücret elde etme hakkı
- Ticaret yapma hakkı
- Evlenme ve aile kurma hakkı
- Anneliğin ve çocukluğun özel bakım ve yardım görme hakkı
- Yönetime katılma, toplumun kültürel hayatına katılma hakkı.

Bu deklarasyondan ne anlaşılması gerekmektedir?

⁷²³ Mersûatü'l Yehûd, Cild III, Bölüm III, s. 124.

1) İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi insanların ırk, renk, cinsiyet, din, dil, siyasi veya diğer görüş, milli veya sosyal köken gibi ayrımlar üzerinden ayrılamayacağını, bu konularda eşitlik temelini gerçekleştireceğini ifade etmektedir. Ancak bu deklarasyon iki farklılığa değinmemektedir: vatan / uyrukluluk ve güçlülük seviyesi.

Vatan/ Uyrukluluk temelinde ayrımcılık:

Bu sadece insanları bağlı oldukları milliyete veya uyrukluğa göre ayırtmakla kalmayıp başkaları üzerine de uyrukluk ve vatandaşlığı zorlamaktadır. Bunun bir örneği Fransa'nın Cezayir'i ilhak edip onu seküler Fransız ülkesinin bir parçası kılma girişimidir.

Bu ayrımcı koşulların üzerine bina edilmiş olarak, eğer bir Fransız vatandaşı onyıllar boyunca Amerika'da yaşayacak olsa ve milyonlarca dolar vergi ödesse dahi Amerikan vatandaşı olmadığı sürece bir Amerikalı ile aynı haklara sahip olamayacaktır.

Bunun sebebi, Batı'nın, insanları birbirinden seküler milliyetçi temellerle oluşturulmuş uluslararası sistemde dini önemsemeksizin din temeli üzerinden kategorize etmesidir. Bu görüş, devlete bağlılığın din temelinden yapıldığı ve milliyetçilik, uyrukluk gibi ayrımların yapılmadığı bir din devletin varoluşsal dinamikleri ile savaş halindedir. Batılı devletler Osmanlı Devleti'nin büyük kısımlarını işgal etmek suretiyle din devleti mefhumunu yok edip geri kalan yerleri 1. Dünya Savaşı'nı müteakip paylaşmaya gittiler.

Ayrıca her ne kadar bu bakış açısı ile bakıldığı zaman insanları vatandaşlığa veya milliyete göre ayırmakta bir sorun görünmese de insanları kendi seçimleri olan ve bu seçimleri İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi tarafından tanınmış olan din seçme özgürlüğü temelinde ayırmış olmak herhangi bir ahlaki veya mantuki temele dayanmaksızın kesin bir biçimde reddedilmektedir. Ancak ikame edilmiş bir bireysel seçim (din) her koşulda insanın içine doğmuş olduğu zorlayıcı ve kalıt olarak geçen seçimsizlikten (millet, ırk, uyrukluk) daha şerefilidir.

Şehid, inşallah, Seyyid Kutub (Allah ona rahmet etsin) diyor ki:

"Toplumu birbirine bağlayan zammı iman ve inanç zammı olunca, entelektüel konseptler ve hayat biçimi de ilahi ilişkilerden türemiş olup herhangi bir insanın hevasından ve isteğinden bağımsız olarak ikame edilince bu toplum ilerlemeci ve medeni bir toplum olur. Yahut İslâmî ıstılahı kullanacak olursak bu toplum "kendisini Allah'a teslim etmiş bir İslâm toplumu" olur. Böylesine bir toplum ve onun içine doğduğu temelleri insanın ruhunu ve aklını şekillendiren en yüksek kaliteyi temsil eder. Öte yandan sözkonusu toplum dini ve ilahi bağlarla değil de ırk, renk, kavim veya coğrafi alan ile şekillendirilirse bu durum bu toplumun

reaksiyoner ve gerici olduğunu gösterir. Yahut İslâmi ıstılahı kullanacak olursak bu toplum "cahiliye toplumdur." Böylesine bağlar insanın hiçbir üst kalitesine atıl yapmamaktadır çünkü insan üstünlüğünü ırk, renk, kavim ülke veya millet mefhumlarından almamaktadır ve insanın ruhu ve aklından öte bir insan varlığı bulunmamaktadır. (bu nedenle insan kendi seçimi olmayan zorunlu kavramlarla ırk, renk gibi, üstünlüğe ulaşamaz.)

Öte yandan Allah'ın kendisine bahşetmiş olduğu en büyük hayır vasıtası olan özgür iradesi ile bir insan kendi inancını, entelektüel konseptlerini veya yaşam biçimini değiştirebilir. İnsan bir kere onu ve içinde barındırdığı hayrı düşündüğü ve onu anladığı zaman ilahi irşadı kendine yol edinebilir. Ancak o kimse hiçbir zaman ırkını, rengini veya içine doğduğu milleti değiştiremez. O, nereye doğacağını veya ailesinin hangi millete ait olduğunu bilemez veya buna karar veremez. Kendi hür iradelerinin tezahürü olan seçimleri sonucu seçtikleri ortak değer etrafında biraraya gelen insanlar her zaman için birliktelikleri ve etrafında buluştukları mefhum kendi seçimi olmayan insan topluluklarından daha azim ve daha medenidir." ⁷²⁴

Ayrıca İsrail Devleti her ne kadar din temelinde ayrımcılık üzerinde kurulmuş olsa bile 2. Dünya Savaşı'nın galipleri bu durumu gözardı edip bölünme planını 1947 yılında onayladılar ve bundan bir sene sonra da evrensel bildirgeyi yayınladılar. Geridönüş ve vatandaşlık yasasına göre İsrail dünya üzerindeki herhangi bir Yahudiye, onların anavatanı, uyruklukları, doğum yerleri önemsenmeksizin İsrail'e göçme iznini vermektedir ki bu onlar göçmek istesin veya istemesin doğuştan sahip oldukları bir hak olarak tanınmaktadır. Göçmek istedikleri an ise eğer kendi vatanlarında kalmak isteseler bile onlara İsrail Vatandaşlığı verilmektedir ve ilk vatandaşlıkları da korunmaktadır. Bu zikredilen iki yasa Filistin'i 2 milenyum önce terketmiş Yahudilerin doğal göç hakkı oluyor iken bu veya benzeri bir hak daha birkaç sene evvel Siyonist terörizmi sonucu evlerinden ve yurtlarından edilen Filistinlilere verilmemektedir. ⁷²⁵

Şunu söylemekte fayda vardır ki konu Yahudi olmayanlara gelince İsrail İnsan hakları evrensel bildirgesini bir tarafa bırakmaktadır. Ayrıca işgal edilen topraklardaki insanlara nasıl davranılacağını kararlaştıran Cenova Sözleşmeleri gibi uluslararası sözleşmelere de taraf olmaktan kaçınmaktadır. Birleşmiş Milletlere üye olan hiçbir devlet İsrail kadar kınama ve karara muhatap olmamıştır. ⁷²⁶

Bundan dolayı, burada ifade edildiği gibi İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi denilen deklarasyon sadece İkinci Dünya Savaşı'nın galiplerinin algıları netice-

⁷²⁴ Fatiha Kur'an-Araf suresi, 6 Cild, sf 24

⁷²⁵ Beldelahi Tehid, Bölüm 1, Bölüm 2, s. 10, Bölüm 1 II, Bölüm II, s. 140, Cild. VII, Bölüm VII, s. 1, bölüm VII, s. 58.

⁷²⁶ Beldelahi Tehid, Cild VII, Bölüm VII, s. 6

sinde oluşturulmuştur ve bu devletler kendi koydukları prensiplere ters gelse de çıkarlarını takip etmeye ve ortaya koydukları bu prensipleri kağıt üzerinde bırakmaya devam etmektedirler.

Güçlülük seviyesi oranında ayrımcılık:

Bu ayrımcılık türü İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin bahsetmediği ikinci tür bir ayrımcılıktır. Bunun sebebi bu metnin 2. Dünya Savaşı bittikten sonra kendilerine dünyayı yönetme hakkı vermiş olan ve uluslararası düzeni ve BM düzenini iki seviyeye bölen BM Güvenlik Konseyi'nin beş daimi üyesi tarafından onaylanmış olmasıdır. Bu ikili ayrımcılık şudur: Güvenlik Konseyi beşli daimi üye ve Genel Kurul'da istedikleri kadar sesli biçimde bağırıma, kavgaya devam etmeye ve vb eylemleri yapmaya özgür olan diğer milletler.⁷²⁷

2) İslâm'da yaşam hakkı deklarasyonda belirtildiği gibi sadece bir hak değildir. Aslına bakılırsa yaşamı koruma İslâm Hukuku'nun görevlerinden birisidir. Deklarasyon ile İslâm arasındaki farklılık insanı nasıl konumlandıkları ile ilgili bir ayrılıktan kaynaklanmaktadır. Bazı sekülerlerin görüşüne göre insan kendisinin efendisi iken diğerleri evrenin efendisi olduğunu söylemekte, diğerleri ise insanın kendisinin de tabi olduğu materyalistik doğa kanunlarının efendiliği altında olduğunu iddia etmektedirler. Bu görüşlerin hepsi Allah'ın varlığının inkarı ve onun emirlerine itaat vazifesinin reddinin bir sonucudur.

Bu mukabil İslâm'ın insana dair görüşü, insanın Allah tarafından yeryüzüne bir halife olarak gönderilmiş olduğu ve yeryüzünde hayatı yönlendirip şariat hukukunu ikame etme göreviyle yükümlü olduğudur. Allah Kur'an'da şöyle buyurur: "*Hani, Rabbin meleklere, "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. Onlar, "Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana hamdederek daima seni tesbih ve takdis ediyoruz."* demişler. Allah da, "*Ben sizin bilmediğinizi bilirim*" demişti." (Bakara, 30) Ve Allah diyor ki: "*İnin oradan (cennetten) hepiniz. Tarafımdan size bir yol gösterici (peygamber) gelir de kim ona uyarsa, onlar için herhangi bir korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir*" dedik. İnkâr edenler ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte bunlar cehennemliktir. Onlar orada ebedî kalacaklardır." (Bakara, 38-39)

Allah subhane ve teala ayrıca diyor ki: "*Ona dedik ki: "Ey Dâvûd! Gerçekten biz seni yeryüzünde halife yaptık. İnsanlar arasında hak ile hüküm ver. Nefis arzusuna uyma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlar için hesap gününü unutmaları sebebiyle şiddetli bir azap vardır."* (Sad, 26)

727 BM Genel Kurulu'nun aldığı karar eğer BM Güvenlik Konseyi'ndeki beş üyeden herhangi birisi tarafından veto edilirse diğer dördünün ne dediği önemli olmadan, dünyanın genel çoğunluğunun fikri ikinci plana atılarak reddedilmiş olur. Yani 1 devletin kararı dünyanın tamamının kararına üstün gelebilir. (Çeviren)

Böylece, İslâm insana bir görev yükleyip onu bu görevden mesul tutarken se-külerler ya Allah'ın varlığını reddetmekte yahut onun evreni yaratıp sonra ba-sıboş bıraktığına inanmaktadırlar. İki görüş de İslâm açısından mutlak bir redde muhatab olup aynı zamanda kurgusaldır. Allah subhane ve teala diyor ki: *Ver-dikleriyle denemek için sizi yeryüzünün halifeleri kılan ve kiminizi kiminize de-recelerle üstün yapan O'dur. Doğrusu Rabbinin cezalandırması süratlidir. Şüphesiz O bağışlar, merhamet eder.*" (En'am, 126) Allah subhane ve teala ayrıca diyor ki: *"An-dolsun, sizden önceki nice nesilleri peygamberleri, kendilerine apaçık deliller getir-dikleri hâlde (yalanlayıp) zulmettikleri vakit helâk ettik. Onlar zaten inanacak değildi. İşte biz suçlu toplumu böyle cezalandırırız. Sonra, nasıl davranacağınızı görelim diye, onların ardından yeryüzünde sizi onların yerine getirdik."* (Yunus, 13-14)

İnsanın Allah'ın ona bahsettiği bir yönelme ve yönlendirme görevi olduğu için şeriat hukuku da insanın Allah tarafından kendisine verilmiş olan haklarını ve değerlerini korumayı ön plana çıkartır. Bunlar beş unsurdur. Din, hayat, akıl, soy ve mülkiyet hakkı. İmam Şatibi, Allah ona rahmet etsin, bu konuda Üm-metin icması olduğunu makasid-ı şeriatın beş unsuru korumak olduğunu ve bunların da din, nefis(yaşam), akıl, nesil ve mal olduğunu söylemektedir.⁷²⁸

Bu temel unsurları korumak tüm Ümmetin sorumluluğu altında olduğu ve sorumlu tutulacağı bir emanettir. Şeyh Abdullah el Cudayi "el vacib el kifaye" başlığı altında şunları yazıyor: "Farzı kifaye, kanun koyucunun temlik alan kim-seyi yapmakla görevli kıldığı görevdir. Öyleyse bir grup kimse bu görevi ifa ederse geri kalanlarının bunu yapmaları gerekmez. Buna örnek verilirse, Allah yolunca cihad etmek, emri bil maruf nehyi anil münker ve beş asli unsur olan din, yaşam, mal, şeref ve aklın korunması ki bunlar gerekli şeriat ilimlerinin tahsil edilmesi ile, yönetsel işlerin yönetilmesi ile ve yargı ile siyasetin kullanıma sokulması ile yapılır.

Eğer insanlar bu görevi ihmal ederlerse onların tümü günah üzerine birleşir ve onlardan bir grup bu maslahatı yerine getirene kadar da bu günahı arın-mazlar."⁷²⁹

İşte bundan dolayıdır ki İslâm Dini'nin intiharı yasaklamasındaki nedenle-rinden bir tanesi intiharın bu beş unsurdan biri olan hayatı korumaya zıt düş-mesidir. Allah subhane ve teala der ki: *"Kendinizi canınızı heba etmeyin. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir. Kim haddi aşarak ve zulmederek bunu ya-parsa, onu cehennem ateşine atacağız. Bu, Allaha pek kolaydır."*⁷³⁰

⁷²⁸ El Muvataat, Bölüm I, s. 31.

⁷²⁹ Teysirü'l İlm'ül Usul'ül Fıkh, bölüm I, s. 16.

⁷³⁰ Hesa 29-30

Bundan dolayı bir insanın kendi canına kıyma hakkı yoktur. Onlar durumlarının ne kadar çaresiz olduğuna kanaat getirirler dahi yaşamlarını korumak zorundadırlar. Batı demokrasilerinde intihar bir suç olarak kabul edilmemektedir. Çünkü İslâm'ın insanı bir halife olarak görmesinin aksine Batı Medeniyeti insanın bu eylemini bir bireysel hak olarak telakki etmektedir.

İslâm'da hayatın korunması öylesine önemlidir ki, bir kimse kendi hayatını korumaya çalışırken ölürse şehid makamına yükselir. Nebi Aleyhisselam diyor ki *"Malını korumaya çalışırken öldürülen şehiddir, dinini ikame etmeye çalışırken öldürülen şehiddir, canını korumaya çalışırken öldürülen şehiddir, ailesini korumaya çalışırken ölen şehiddir."*⁷³¹

Daha söylenecek şudur: İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi hayat hakkını bireylere indirgeyeceğine İkinci Dünya Savaşının galiplerinin bombaladığı ve yok ettiği şehirleri, ulusları ve beldeleri korumak adına onları savaşın galiplerinin kullandığı kitle imha silahlarından korumalıydı. Ancak onlar Batı'nın 1. Dünya Savaşı'nda kullandığı toksik kimyasal silahlardan bahsetmezler, Almanlara ve Japonlara karşı müttefiklerin kullandığı kundak bombasından⁷³² bahsetmezler, tarihte ilk defa Amerikalıların Japonya'da kullandığı nükleer silahlardan da bahsetmezler. Ayrıca bu metin, yerel halklara karşı girilmiş olan soykırıma da değinmezken bunu sebebi bu metni kağıda döken ulusların kendilerinin bu fiiliyatı en şiddetli bir biçimde işlemiş olduklarıdır.

Thomas Jefferson'un Amerikan Yerlilerine olan tutumu bu cinsten bir örnektir. Jefferson Amerika B.D.'nin üçüncü başkanı olup Amerikalıların çok övündüğü bağımsızlık bildirgesinin de yazarıdır. Amerikalıların nezdinde Jefferson en parlak karakterlerden birisi ve özgürlük ile demokrasinin en yılmaz savunucusudur. Jefferson din özgürlüğünü, basın özgürlüğünü, keyfi tutuklamanın olmamasını, adil dava özgürlüğünü devrimin ve reformun özü saymıştır.⁷³³

Ancak Jefferson ve onun muadil muasırları Amerikan Yerlilerini vatandaşan saymamış ve bu haklardan mahrum bırakmıştır. Onlar, Yerlileri insan kategorisine bile almamıştır. Amerikan Yerlilerine iki seçenek verilmiştir: ya Amerika'ya entegre olup medeni Amerikalılar gibi yaşayacaklar ya da Mississippi'nin batısına, medeni Amerikalıların işgali altındaki yurtlarından uzak olan bölgelere tecrit edilmek üzere sürüleceklerdi.⁷³⁴

731 El Ahadisü'l Muhtara, Müsnedü Said ibn Zeyd, Hadis no 1092-2093 Bölüm 3, s. 292

732 Incendary Bomb diye bilinen bombanın Türkçe karşılığını bulamadım. Napalm bombası gibi bu bomba da, gerek büyük tonajlarda gerekse el bombası büyüklüğünde üretilmekte, lesir ettiği yerde alev çıkartarak hem odadaki oksijeni bitirip boğulmaya hem de yakarak dereceli ısıyla odadaki veya atıldığı yerdekileri yakmaya odaklatılmış bir bomba türüdür. (Çeviren)

733 Microsoft Encarta 2008, "Thomas Jefferson, quotations."

734 Microsoft Encarta 2008, "Native Americans of North America, VI. History, Removal Trends, 1815 to 1870."

3) Bildiri ayrıca sadece yanıltma maksadını güderek din, vicdan, ifade, toplum ve dernek kurma hakkından bahsetmiştir.

Amerika başta olmak üzere bildiriye imzalayanlar sadece belli bir dereceye kadar ifade özgürlüğünü tanımaktadırlar. Bu durumu zaten eşcinsellik, anti-semitizm ve holokostun reddi konularında ele almıştık. Din özgürlüğü konusu da bundan farklı değildir. Bunu onların nikaba, çökeşliliğe, hicaba, minarelerin yükseltmesine yönelik gösterdikleri tavırda görmüştük ki bunların her biri diğer kimselerin alanına tecavüz etmeyen ya bireysel seçimler ya da dış görünüşle alakalı meselelerdir.

Bir kimsenin dinini seçmesi ile ilgili özgürlüğe gelince, onların kutsaliyete karşı kutsaldışılığı nasıl ön plana çıkarttıklarını, din ile, nebiler ile ve Allah subhane ve teala ile dalga geçerken bunları nasıl kutsaliyetten saymadıklarını belirttiklerini hatırlayın. Bundan dolayı bir kimsenin dinini değiştirmesi, dine saldırması veya onla dalga geçmesi çok normaldir. Ancak semitizm, holokosta iman ve eşcinsellik özgürlüğü onların gerçekten kutsal saydıkları mefhumlardır. Bundan dolayı her ne kadar o bir inanç veya din olmasa da hiç kimse ne holokostu reddedebilir ne de ona karşı imansızlık yapabilir. Bununla beraber konuşan kimsenin kendisi saf semitik olmasına, yani Arap veya Yahudi olmasına rağmen anti semitizm yapması mümkün değildir. Anti semitizmi yasaklayanlar ise semitik olan Arap ve Yahudiler değil bunun aksine semitikleri savunan ve semitik olup olmaması konuyla alakasız kılınan diğer kimselerdir.

Çökeşlilik, nikab, hicab, minare bina etme gibi konular ise kutsal dışı kabul edilip kanunsuzlaştırılmıştır. Bundan dolayı kimse bunların dini vecibe veya dini sembol olduğunu savunup protesto edemez. Hatrınıza getirmek isterim ki bu kimseler çökeşliliği yasaklayıp onu suç haline getirirken ve bunu icra edenlere savaş açarken aynı zamanda eşcinselliği teşvik etmekte bunu bireyselliğin kutsallığı olarak tasvir etmektedirler. Hatta onlar en ileri uca kadar gidip milletlerin ilerlemişliğini ve medeniliğini eşcinselliğe olan pozitif yaklaşımları ölçüsünde notlandırmaya kalkmışlardır.

Bu algıların kaynağı takip ettikleri din olan "çoğunluğun hevasının tiranlığı"dır. Çünkü bu dinin haram saydığı ne varsa o reddedilmiş ve helal saydığı ne varsa savunulmuştur. İşte çoğunluğun hevasına karşı çıktığı sürece de ne BM'nin ne de İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin kıymet-i harbiyesi vardır.

Her ne kadar ABD'nin BM'de tartışılmaz üstünlüğü varsa da Amerika BM'nin Irak'ın ABD tarafından işgal edilip edilmemesine ilişkin bir karar çıkartmasını dahi beklemedi. BM Irak'taki kitle imha silahları hakkında konuşuyor ve BM'nin gözlemleri hala Irak'ta iken ABD Irak'ı işgal etti. Amerika daha öteye giredek el Kaide cemaatinin Saddam Hüseyin ile ilişkisi olduğuna varan söylemler üretti,

savaş propagandalarını da kanıt olarak sunulan absürlüklerin üzerine inşa etti.⁷³⁵ Bu propagandalardan bir tanesi, ABD'nin şehid, inşaallah, Şeyh ibn Şeyh el Libî'den, Allah ona rahmet etsin, işkence sonucu bu bağlara ilişkin net bilgiler alındığı iddialarıydı ki sonunda Amerika'nın Irak Savaşı ile ilgili ortaya koyduğu tüm iddiaların pür yalan olduğu ortaya çıktı.

BM ayrıca İsrail hakkında onlarca karar çıkartmış olsa da Batı ülkeleri sadece kulaklarını kapatmakla yetindi. Aynı şekilde BM'nin Kaşmir'in statüsüne ilişkin referandum yapılmasına ilişkin kararı alındıktan bu yana 60 senden fazla vakit geçti. Ancak bu karar da benzerleri gibi Batılı demokrasilerin ilgisinden uzak bir şekilde BM'nin kimsesizler mezarlığına defnedildi.

4) Evrensel Bildiri kamuya açık yargılanma hakkı ve keyfi gözaltının yasaklanmasından bahsederken bu söylem eşitlik veya adaletin tanımını beraber getirmemektedir.

Bu bizi sekülerlerin adalet, prensip, doğruluk vb konularında sabit bir değer yargısı olmamasına, teori ve pratikte kendisine başvurulacak bir üst değerler normu olmamasına götürür ki seküler Batı'nın bu içsel çelişkisi daha önce zikredilmişti. Adalet, onların adalet ne olmalıdır şeklindeki soruya verdikleri kişiselleştirilmiş cevaplarından ve çoğunluğun seçtiği temsilcilerin çoğunluğun kararlarının doğru olduğuna ilişkin inançlarından gelmektedir. Onlar, çoğunluğun hevası dışında herhangi bir şart ile bağlanmamışlardır. Bundan dolayıdır ki Amerika'daki Cumhuriyetçi Parti çoğunluğu ele geçirdiği ve dolayısıyla da bu görüşteki başkan başa getirildiği zaman Amerika Irak'a yıkıcı bir savaş açtı ve bunu yaparken ne bir avuç yalandan başka bir şey gösterebildi ne de yaptığından özür diledi!!

Seküler görüşün aksine İslâm'da adalet Allah'ın tarif ettiği şekli ile ikame edilir. Allah subhanehu ve teala diyor ki: *"Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor."* (Nahl, 90) Ve Allah diyor ki: *"Allah, size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."* (Nisa, 58)

Bu ilahi yasa insanların arasındaki güç ve statü farklılığına bakmaksızın herkes için aynı anda geçerli olan bir kurala işaret etmektedir. Ömer bin Hattab, Allah ondan razı olsun, diyor ki:

"Vallahi, ben emrimdekileri sizi vursunlar veya mallarınızı gasbetsinler diye göndermiş değilim. Tam aksine onları size Allah'ın dinini ve sünneti öğretsinler

735 Colin Powell'in BM Genel Kurulu'nda "Irak'ın Kitle İmha silahlarının uydu fotoğrafı" diye sunduğu fotoğrafın sahte olduğu ortaya çıkmış ve buna rağmen ABD yıllar boyu işgalini sürdürürken bir de dünyadan leşekkür beklemiştir. (Çeviren)

diye gönderdim. Kime bunun aksine bir şey isabet etmiş ise bana derdini açsın. Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki kandırılanın öcünü kandırandan alacağım. Bu noktada Amr bin As, Allah ondan razı olsun, hemen araya girip dedi ki: Ey müminlerin emiri! Eğer bir yerin valisi maiyetindeki halkı azarlamış ve onların kulaklarını çekmiş ise yine de ondan öç alacak mısın? Ömer bin Hatlab dedi ki: Nefsim elinde olana yemin ederim ki alacağım. Ben Nebi Aleyhisselatu vesselam'ı kendinden öc alırken gördüm!"⁷³⁶

Bu ilahi yasa Müslümanlar ile onların düşmanları birbirleri ile karşılaştıkları vakit de geçerlidir. Allah subhanehu ve teala der ki: *"Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz, sakın ha sizi adaletsizliğe itmesin. Âdil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."* (Maide, 8)

5) Söz konusu deklarasyon vatandaşlık hakkı konusuna da değinmektedir. Ancak yukarıda da belirtildiği üzere bu hak insanları din bağı ile birbirine bağlayıp vatandaşlık bağına kaile bile almayan ve Müslümanların en tabii hakkı ve görevi olan hilafetten bahsetmemektedir. Deklarasyon, bu anlamda dini bir farklılık olarak kınamakta ise de İsrail Devleti haliyle bu kınamanın dışındadır.

Deklarasyon ayrıca Fransızların Cezayir'de uyguladığı örnekte olduğu gibi Müslümanlara zorla uygulanan vatandaşlık dayatmasından da bahsetmez. Fransa onlara anadil olarak Fransızca'yı dayattığı gibi kendi felsefesini de zorla onlara öğretmiş, hukukunu ve sistemini onlara dayatmış, İslâm Şeriat'ını ve Arap Dilini de yasak kılmıştır. Onlar, Cezayir'deki Müslümanları silah ve zor gücü ile bu koşullara mahkum kılmış ve Müslümanların bu siyasete karşı gösterdikleri direniş de etkili olmamıştır.

Bu deklarasyonun satırları bir Fransız tarafından ele alındığı için metin tabii ki bu durumdan da bahsetmemektedir.⁷³⁷

6) Deklarasyonda belirtildiği haliyle "mülk edinme hakkı" İslâm'da ilahi bir hak olarak yerini alır.

Allah subhanehu ve teala der ki: *"Allah'a ve Resûlüne iman edin ve sizi üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı maldan, (Allah yolunda) harcayın. İçinizden iman edip de (Allah yolunda) harcayanlar var ya; onlar için büyük bir mükâfat vardır."* (Hadid, 7)

Bu sebeple insanın kendi malını heba etmesi veya israf etmesi haram kılınmıştır. Allah subhanehu ve teala diyor ki: *"Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya*

⁷³⁶ Müsned-Ahmed, Müsned Ömer bin Hattab, Hadis no 286 Bölüm 1 sf41. Şeyh Ahmed Şakir'e göre senedi sahihdir. (el-Hurriyetü ve'l-Tahrir, s.83)

⁷³⁷ Meryem yazan kişi Fransız hakim, diplomat ve devlet adamı olan ayrıca UNESCO'nun kurucusu olan René Cassin'dir.

haklarını ver. Ancak gereksiz yere saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankörlük etmiştir." (İsra, 26-27)

İslâm'da servet hayatın yok edilmesi için değil refah içinde bir hayat sürmek için kullanılması gereken bir araçtır. İyi ameller için kullanılması gereken bir araçtır, zulüm, aşırılık ve haddi aşmak için değil.

Bunun yanı sıra deklarasyon emvalın korunmasını bir hak olarak sunsa da İslâm'da bu görevdir. Nitekim malını korurken öldürülen müslüman şehid seviyesine yükseltilir. Ebu Hureyre, Allah ondan razı olsun, tarafından nakledilen bir rivayette "Adamın biri Nebi Aleyhisselam'ın yanına geldi ve ona: "Ey Allah'ın Resulu, ya biri benim paramı gasbetmeye kalkışırsa?" Diye sordu. Nebi Aleyhisselam ona "Paranı ona verme" dedi. Adam "Eğer benle savaşırsa?" diye sordu. Nebi aleyhisselam "Sen de onla savaş" diye yanıtladı. Adam "Eğer beni öldürürse?" diye sorunca Nebi aleyhisselam "O zaman şehid olursun" dedi. Adam "Eğer ben onu öldürsem?" diye sorunca "O zaman o adam cehenneme gider" dedi."⁷³⁸

Deklarasyonu kaleme alanlar tarihin gördüğü en büyük tefeci ve en mücrim hırsızlar iken onlar böyle bir ifadeyi nasıl kaleme alabilirlerdi? Onlar kendi lükslerini mallarını gasbedip haksızca ellerinden aldıkları milletlerin servetlerinden devşirdiler. Faiz, kuvvetli ve zengin olanın zayıf ve güçsüzün malına el uzatmasını sağlar. Faiz çokça farklı form ve nevde kendisini göstermiş, zayıfa bir ilüzyon satma işine dönüştürülmüş, genç birikimcilerin ve halkın elindeki parayı ve serveti almak için bir sanat haline getirilmiştir.

Deklarasyonu kaleme alanların çıkarları ve onların hükümetlerindeki dominant güçler kendi çıkar ve ekonomik gelirlerini bu tefecilik ve faizden sağlarken ve fazi, toplumun genelinin elindeki paranın kontrolünü onlara verirken nasıl olurdu da onlar faizi ve tefeciliği hakir gören ifadeleri deklarasyona koyarlardı?

7) Deklarasyonda bahsedilen haklardan bir tanesi, bir kimsenin ülkelerarası serbest dolaşım hakkıdır. Ancak bu deklarasyon, deklarasyonu kaleme alanlar tarafından evlerinden sürülen, yurtsuz bırakılan, mal varlıklarından alıkonulan milyonlarca insandan bahsetmemektedir.

Kafkasyahların, Amerikan Yerlilerinin ve Filistinlilerin yerlerinden edilmiş oldukları kendi vatanlarına dönme hakkından bahsetmemektedir.

D. el Messiri (Allah ona rahmet etsin) diyor ki:

"Bir Siyonist devlet olan İsrail "uluslararası meşruiyet" diye bilinen şeyi kullanarak Filistin'i ikiye böldü. Bunu yaparken Filistinlileri kendi kaderini tayin

hakkından alıkoyan ve BM'nin kendi prensipleri ile çelişen Birleşmiş Milletler Genel Kurulu Kasım 1946 tarihli kararını kullanarak yaptı. Kitleleri kendi rızaları haricinde yurtlarından etmesi ve onların yerine gelenlerin, gidenlerin bıraktıkları malları gasbetmesi hem BM şartında hem de İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde bahsi geçen tüm değerlere muhaliftir."⁷³⁹

8) Evrensel bildirge ayrıca yuva kurma hakkından da bahsetmektedir. Ancak o, bir kimsenin şerefini, haysiyetini koruması konusunda konuşmamaktadır ki Şeriat Hukuku'nun korumakla yükümlü olduğu beş unsurdan birisi budur.

Haysiyeti korumanın en temel yollarından bir tanesi insanı düşkünlüğe sürükleyebilecek fitnelerden, baştan çıkarmacalardan onu koruması ve bu yolların tıkanmasıdır. Ne var ki bunların tamamı zevk ve eğlence ticaretinin emtialarına dönüşmüş durumda olmakla beraber ülkelerin kendi ekonomilerinin büyük sütunlarını oluşturmakta ve arzu edilen birer konu haline getirilmektedir. Büyük bir endüstri, bu aktiviteler üzerine bina edilmiştir ve onun taşıdığı ekonomik kuvvet Batı toplumlarına büyük siyasal kuvvet olarak yansımaktadır.

Bu endüstri, insanı ve özellikle de kadını haysiyetsizleştiren ve alçaltan malum endüstridir. O, birçok kadını yaşamaları karşılığında zorla çalışmaya zorlar çünkü toplum onların ihtiyaçlarını ve harcamalarını üstlenmeyip onları yalnız bırakmıştır. Toplum da ne bir değer ne ahlak ne de iffet tanır. İşte bu durum kadını tüm formları dahil olmak üzere bu insan ticareti sisteminin ağlarına atar.

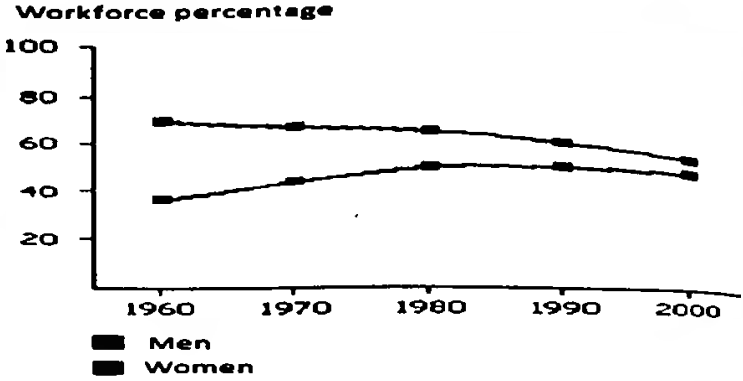
9) Deklarasyon, annenin ve çocuğun bakımından da bahsetmektedir. Ancak bu toplum her türlü bireylerarası sağlam ve müşfik bağı yok saydığı ve pür bir materyalistik temelde inşa edildiği için gerek anne olsun gerek kızkardeş veya eş olsun kendini kadının ihtiyaçlarını karşılamaktan ve onlara destek olmaktan tam manasıyla azade kılmıştır.

Tam tersine bu toplum, kadını tıpkı erkeği ittiği gibi çalışma koşullarına itmıştır, nitekim kadın bilir ki kendisi çalışmaz ise toplum ona destek çıkmayacak ve kendi halinde bırakacaktır. Böylece kadın marketlerdeki emtia gibi alınıp satılan bir meta haline getirilmiş olur ki amacı da müşterilerine zevk ve eğlence sağlamaktır.

Bu zincirin en büyük kaybedeni çocuklar, aile ve ayrıştırılmış toplum dokusudur. Kadın bir kere çalışma hayatında enerjisini kaybedince, evlerinde anne şefkatinden uzak yaşamış olan ve paralı bakıcının ellerinde büyüyüp anne mefhumunu idrak edememiş olan çocuk da annesini bir huzurevine yerleştirmekte ve orada huzur içinde ölmesini beklemektedir. Aşağıdaki histogram⁷⁴⁰, 1960-2000 yılları arasında ABD'de cinsiyete göre çalışma oranlarını göstermektedir. (Mavi, Erkek; Kırmızı, Kadın)

739 Mevsûatü'l Yehûd, Cild. VII, Bölüm VII, s. 6.

740 Microsoft Encarta 2008, United States People.

Bu tabloda görüldüğü gibi kadınların işgücüne katılımı son 10 yılda neredeyse %50 sınırına gelmiş durumdadır. Kaç tane kadın kendi çocuklarına bakmak için evlerinde kaldılar?

10) Deklarasyonda bahsedilen haklardan bir tanesi de eğitim görme hakkıdır. Her ne kadar bu madde eğitimin kişinin tam teçhizat bir şekilde gelişimini desteklemesi gerektiğini söylese de en başta aklın ve akıl sağlığının korunmasına yönelik bir atıf yapmaz, ki bu hak Şeriat'ın temel hak saydığı beş unsurdan biridir.

Ancak bu deklarasyonu kaleme alanların işlerinin büyük çoğunluğu aklın yitirilmesine dayanan eylemlerin ve bunun araçlarının üzerinden gerçekleştiği için onlar doğal olarak bunu ifade etmezler. Biz evvelen Amerikadaki alkol tüketimi ve onun zararlarının görülmesi üzerine, yasaklanmasına yönelik çabaları ele almıştık. Ancak daha üzücü olan şudur ki insanın duygularını ve değerini yücelterek onu hayvanilikten kurtardığını söyleyen Hristiyan keşişler bugün en eski ve iyi kalitedeki içkileri üretmekte birbirleriyle yarışmaktadırlar.

Bu durum sadece alkollü içkilere has değildir. İngiliz ve Fransız demokrasileri geri kalmış ve köhnemiş Çin'e karşı iki kere Afyon savaşı vermiş ve Çin'i bir afyon pazarı haline getirmeyi başarmışlardır. Onlar istediklerini aldılar ve bundan büyük maddi kazanımlar elde ettiler. Böylece afyon tüketimi yüksek trendler gösterdi ve Çin bu ibtila sonucu hem siyasi hem ekonomik özgürlüğünü yitirdi.⁷⁴¹

Deklarasyonda lafzedilen bazı haklara değinerek her birinin içermesi gereken ancak kendisinden bahsedilmeyen ikizlerine değindim.

Ancak beyannamenin değinmeden geçtiği bir hakka değinmek istiyorum. Bu, insanın zulme direnme hakkıdır. Mazlumun zalime karşı direniş gösterme hakkı, mazlum ve işgal edilmiş ulusların işgalci ve kibirli Batı küstahlığına direnme hakkıdır. Ancak zaten kendileri İkinci Dünya Savaşı'nı galip bir şekilde nihayete erdirdikten sonra Afrika ve Asya'yı sömürüp işgal ettikleri halde nasıl olur da bu hakkı deklarasyona koyabilirler?

Buna mukabil olarak İslâm'da ise zulme karşı direnme temel ve doğal bir haktır. Allah subhane ve teala diyor ki: *"Bir kötülüğün cezası yine onun gibi bir kötülüktür ama kim affeder, bağışlarsa onun mükafatı Allah'a aittir. Şüphesiz ki Allah, zalimleri sevmez."*

Zulme uğradıktan sonra hakkını alan kimseye gelince, işte onların aleyhinde ceza vermek için herhangi bir yol yoktur. Yol ancak insanlara zulmedenler ve yüzünde haksız yere taşkınlık edenler aleyhinedir. İşte onlar için acı bir azap vardır. Her kim de sabreder ve kusuru bağışlarsa, işte bu elbette azmedilecek işlerdendir." (Şura, 40-43) Ve Allah subhane ve teala diyor ki: *"Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır."* (Al-i İmran, 104) *"Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allaha iman edersiniz. Kitap ehli de inansalardı elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama pek çoğu fasık kimselerdir."* (Al-i İmran, 110)

İyiliği emredip kötülükten nehyetmek İslâm'da sadece bir hak değil aynı zamanda bir ödev ve belirli durumlarda da her birey üzerine bir farzdır.

Birey bazında bakılacak olursa, İslâm doğruyu söylediği için öldürülen kimseyi över ve ona şehid sıfatını verir. Nebi (Aleyhisselatu vesselam) dedi ki: *"Şüphesiz en büyük cihad zalim hükümdar karşısında doğruyu söylemektir."*⁷⁴² Kendi haklarını elinden almak isteyenlere karşı savaşılan kimse de benzer şekilde övülmüştür. Nebi (Aleyhisselam) dedi ki: *"Kim bir adaletsizliğe karşı savaşıırken ölürse şehiddir."*⁷⁴³

İbn Teymiyye şöyle yazmıştır:

"Müslümanların icması ile kendi elinden malı alınmak istenen kimse bu kimse öldürme selahiyetine sahiptir. Eğer onları öldürmesi mümkün ise herhangi bir miktar para vermemesi gerekir. Nitekim Nebi aleyhisselam demiştir ki: "Her kim malını savunurken öldürülürse şehiddir, her kim canını korurken öldürülse şehiddir, her kim dinini korurken öldürülürse şehiddir ve her kim ailesinin onunu korurken öldürülürse şehiddir."

⁷⁴² El Müstedrek ala sahiheyn, hadis no 8543, Mecmua el zevaid bölüm 7 s. 272, Sünen i abu davud hadis no 4344, Sünen ibn Mace hadis no 4011-4012. Müsnedi Ahmed, Müsnedi Ebu Said el Hudri, no 11159

⁷⁴³ Erişilemi, Ahmed'den ve sahih ricalinden naklediyor. Mecmeu'z Zevaid, Bölüm 6, s. 244

Fakihler bu ifadedeki düşmanı “saldıran düşman” olarak tanımlamışlardır ki herhangi bir tevile başvurmada bu kimsenin zalim olduğunu teslim etmek gerekir.

Eğer düşman malı istiyor ise ondan kurtulmak için ve onu durdurmak için her yolu kullanmak caizdir. Ancak onları savaşmaktan alıkoyacak hiçbir şey yok ise onlarla savaşılmalıdır. Eğer zalim kimse parayı geri verirse malı gasbedilen savaşmayı bırakabilir, bu caizdir.

Ancak eğer düşman, bir kimsenin ailesinin şerefine kastetmiş ise, onun ailesinden bir kadın ile zina etmek istiyor ise ona mümkün olan her yolla karşı konulmalıdır ve buna savaşmak da dahildir. Düşmanın parayı almasına izin vermenin caiz olduğu mal konusunun aksine, aile şerefi konusunda düşmanın istediğini almasına izin vermek haramdır.

Bir kimsenin birini öldürmeyi istediği konuya gelince, bu kimsenin kendisini savunması caizdir. Bu kimsenin onu öldürmesi gerekliliği konusuna gelince, Ahmed'in mezhebindekiler ve diğerleri bu konuda iki görüş ileri sürmüşlerdir.”⁴⁴

Ülke, toplum ve Ümmet seviyesinde zulme karşı direnme hakkına gelince, bunun farz-ı ayn olduğu durumlar vardır. Bunlardan bir tanesi bir İslâm beldesinin düşman saldırısı altında olmasıdır. Böyle durumda o belde yaşayan her bir bireyin saldırgana karşı direniş göstermesi farzdır.

Şeyh Abdullah Azzam (*Allah ona rahmet etsin*) cihadın farz-ı ayn olduğu durumları şu şekilde dile getirmiştir:

“Selef, halef, dört mezheb imamı, muhaddisler, müfessirler ve her çağın alimleri bir İslâm beldesine düşman saldırısı olduğu zaman o beldenin ve civar beldelelerin o saldırıya karşı direniş göstermesinin farziyeti konusunda mutlak icmayı zikretmişlerdir. Sonuç olarak, bir evlat babasının iznini dahi almadan cihad etmek için evden ayrılabilir. Benzer bir şekilde hanım kocasının iznini almadan ve borçlu da borç verenin iznini almadan cihada çıkabilir. Eğer o beldenin insanları saldırıyı def etme konusunda yetersiz ise, bu konuda yavaş ise veya cihadı terkederler ise o zaman bu farziyet en yakından başlayarak komşu beldelelerdeki Müslümanlar üzerine düşer. Eğer bu kimseler de yetersiz veya ihmalkar olurlar ise cihad ta ki dünya üzerindeki tüm Müslümanları kapsayana kadar farziyetini genişletmeye devam eder.”

Bu kısım, (Beyaz) İnsan Hakları savunucularının şevkle sarıldığı iki metnin kısa bir analizini içeriyordu. Kısıtlamalardan ötürü bu beyannamalere daha fazla değinme imkanı bulamadım. Değindiğim kısımlar da ruh olarak değindiklerimden farklı değildir.

Bundan dolayı gösterildiği üzere (beyaz) İnsan Hakları için özünde iki dünya savaşını galip bitiren sonra kendi görüşlerini ve çıkarlarını genelde tüm dünyaya ezde ise Müslümanlara dikte eden müttefiklerin haklarıdır.

Pratikte (Beyaz) İnsan Hakları

İnanıyorum ki küstah devletlerin, özellikle de Batılı devletlerin kendi koymuş oldukları prensiplere kendilerini nasıl bağlı saymadıklarına ilişkin ortaya fazlaca delil koyma haceti bulunmamaktadır. Buraya kadar gelen bölümlerde anlatılanlar ve dünya kamuoyunun Filistin, Irak, Afganistan, Guantanamo, gizli hapis-haneler, Batı ile müttefik olan ülkelerin içlerindeki gizli sorgu hapishaneleri ve "terörle mücadele savaşı" aklı olan kimseler için yeterli kanıttır. Akli selim insanlar bu kanıtlardan yola çıkarak bu ülkelerin gün gibi ortada olan siyasi ikiyüzlülüklerini görebilir ve onların sadece zayıf ve fakir olan toplumların uymak zorunda olduğu bu sözle haklara uymak için kendilerinin çok yüce ve üstün olduklarını düşündüklerini anlayabilir.

Ulus Devlet

Tağutun dördüncü simgesi ulus devlettir. Takip eden bölümde bu kavramı teorik ve pratik olarak tartışacağım.

Teorik olarak konuşacak olursak, ulus devlet İslâmi bakış açısı ile iki noktada çelişir. Birinci olarak ulus devlet ile sekülerizm arasında bir bağıntı vardır. Biri diğeri olmadan varlığını idame ettiremez. Bir seküler toplum dini dışlayan bir devlet kurmak istediği zaman onun bu isteğine cevap verebilecek en uygun sistem devletin toprak temelli ve ulusalcı "vatansever" bağlar üzerinde inşa edilmesidir. Benzer bir şekilde kendi bireysel kuruluşlarını dini dışlayarak başka bir norm üzerinden kurmak isteyen bireyler için de seküler bir devletten daha uygun bir yapı vücuda gelmiş değildir. Bu şekilde bu insanlar, dinin ayırt edici rolünü bir kenara koyup, onu insanlar arasında farklılaştırıcı işleve sahip olduğu rolünden ayırıştırır ve fonksiyonsuz bir sistem haline getirirler.

İkinci olarak, ulus devlet fikri en temelde dini üst normun yerini kendisi doldurmaya matuftur. Bu şekilde o, bütün davranışların, fiiliyatın ve algılayışların kendisi üzerinden belirlendiği üst bir norm haline gelmeyi amaçlar.

D. el Messiri diyor ki: "Burjuva devrimi"⁴⁵ ile birlikte ulusal organik düşünce ve mutlak seküler, merkezi ve ulusal devlet anlayışı da doğdu. Bu yeni doğan

⁴⁵ Burjuva devrimi, özellikle Marksist terminolojide 1789 tarihli Fransız Devrimi'ni tanımlamak için kullanılan terimdir. Devrim feodal düzeni kapalı burjuvanın hakimiyetini pekiştirdiği ve yeni devrin patronları ve kazananları burjuva sınıfı olduğu için bu ismi almıştır. (Çeviren)

devlet kendisini panenteizmin⁷⁴⁶ tek sujesi kıldığı gibi vatandaşların etrafında bulunduğu yegane odak noktası olmayı ve merkeziliği temsil eder. Ulus devlet, tebaasının tüm bireysel kimliklerini bir kenara bırakıp sadakati yalnızca kendisine atfetmesini ister. Bu onları dini vecibelerinden de azade kılmaya zorlar (Yahut bu vecibeleri, kamusal alan ve özel alan ayrımını üreterek ve dini yaşamı kamusal alandan silerek toplumdan gizli bir hale dönüştürür.) Bu anlamda ulusal içkinlik ve panenteizm, ulus devlet tüm tarafların kendisine biat etmesi fikri üzerine inşa edildiği için işlevsel grupların üyelerini de kapsayacak şekilde tüm marjinal panenteizmlerin yerini alır. Ulus devlet devam eden rasyonalleştirme işlemi ile birlikte egemenliğini sağladığı zaman toplumun tüm üyeleri araçsallaştırılmış ve tek bir üst mutlak amaç olan “devletin mutlak, seküler ve en üst çıkarları” etrafında birleştirilmiş olurlar. Böylece onların tamamı işlevsel faydacı sözleşmecî bir ilişkiler ağının içine dahil olmuş olurlar.

...

İşte seküler düşünce ya da Marks’ın terminolojisi ile söyleyecek olursak “toplumun Yahudileştirilmesi” olan materyalist içkin panenteizm bu şekilde neşet etmiştir. Bu devlet bir kere doğdu mu ve panenteizm dünyanın geri kalan toplumlarına dayatıldı mı bu durum artık bizlerin kapsamlı bir panenteizm, post-modernizm ve Yeni Dünya Düzeni çağına girdiğimizin habercisidir.⁷⁴⁷

El Messiri şöyle devam etmektedir: “Biz, seküler toplumların materyalist doğa kanunları, kavramları, sözleşme mantığı ve faydacılık ile zevk prensibi üzerine inşa edildiğine inanırız. Bu, bütün diğer arebuluculuk gruplarını ve kurumlarını yok eden ve tüm toplum üyelerini, ulusal devletin çıkarına hizmet edecek ve toplumun üyelerine fayda ve zevk sağlamak da dahil olmak üzere kendisinden sorumlu olanlar tarafından kararlaştırılan herhangi bir amacı yerine getirecek şekilde istihdam edilen ve araçsallaştırılmış vatandaşlara dönüştüren işlevsel bir grubun rolünü üstlenen merkezi laik ulusal devlete yol açmaktadır. Böylelikle tüm insanlar işlevsel ve birçok açıdan birbirleriyle yakınlık bağı üzerinden değil fayda ve kontrat bağı üzerinden birleşmekte olan kontraktör varlıklara dönüştürülürler. İşte bu, her şeyi kendi aklı nispetince ve yolunca işleyen ve kutsaliyet namına ne varsa elinin tersi ile iten seküler insanın kaderidir.”⁷⁴⁸

Pratik olarak bakılacak olursa, ulus devlet fikri biz Müslümanlar üzerine güç ve cebir yolu ile dikte ettirilmiştir. Bu süreç Osmanlı Devleti’nin uçlarından baş-

⁷⁴⁶ Panenteizm ya da kamusal tanrıçılık, panteizmde olduğu gibi Evren’in kendisinin Tanrı olduğunu, panteizmden farklı olarak da âlemin içinde olan tanrının Evren ve tüm varlıkları özünden yarattığını ve Evren’e aşkın, Evren’in bilincinde mutlak ve değişmez bir varlık olarak egemen olduğu inancıdır. (Wikipedia’nın kullandığı tanım verilmiştir. (Çeviren)

⁷⁴⁷ Mevsûatü’l Yehûd, Cild 1, Bölüm 1, s. 231.

⁷⁴⁸ Mevsûatü’l Yehûd, Cild 1, Bölüm 1, s. 233.

İlmi, Hindistan, Kafkasya, Transaksonya ve Doğu Asya gibi İslâm topraklarını içine alıp merkeze doğru ulaşmış ve en sonunda Sykes-Picot anlaşması sonucunda tüm İslâm topraklarını içine almış seküler Batı dünyası tarafından yürütülen Siyonist bir seferberlik sürecidir. Sonuç olarak İslâm diyarı elli farklı ulus devlete bölünmüştür ve bölünme de hala devam etmektedir.

M. Louis Atiyyetullah kendisi ile yapılan bir röportajda dedi ki: "Şu kritik noktaya dikkat etmek gerekir ki bugün örneklerini her yerde gördüğümüz bu ülkesel devletler⁷⁴⁹ veya modern merkezi devletler Batı tarafından ve onun genel olarak tüketici sömürgeci projelerini, özel olarak ise İslâmi Doğu'yu tüketme odaklı projelerini ikame etmek için kurulmuştur.

Bu ülkesel devletler herhangi bir hakiki meşruiyeti haiz değildirler. Onların varoluşlarını meşru kılacak herhangi bir hak odaklı temelleri de yoktur halk destekleri de yoktur nitekim onlar Müslüman uluslara zorla icbar ettirilmişlerdir. Onların varoluşu en başta onları vücuda getiren Batılı güçlerin varlığına bağlıdır. Bu sebeple cihadın ve mücahidlerin temel amacı Batı'nın sömürgeci projelerinin temellerini yıkmaktır ki buna uluslararası sistemi hedef almak da diyebilirsiniz. Daha kesin bir şekilde konuşacak olursak, cihadın ve mücahidlerin amacı bir asırdır devam edegelen Haçlı Seferlerinde bu Haçlıları kesin bir hezimete uğratmaktır. Onları başarısızlığa uğratmanın tanımı ise tüm yapay sınırları kaldırarak İslâm tarafından tanınmış olan doğal varoluşu yani Büyük İslâm Devleti'nin bir parçası olan o bölgesel entiteyi ikame etmektir. Müslüman beldelerden sömürgecileri çıkartmak en temelde Batı tarafından uydurulmuş olan sınırları tasfiye etmek anlamına gelir."⁷⁵⁰

Seküler İddialara Örnekler:

Sekülerlerin sıklıkla dile getirdikleri bazı yaygın iddiaları burada ele alıp kısaca cevaplayacağım.

Siyasal Tiranlık

Sekülerler (veya dinsizler), din siyasal tiranlığın kaynağı olduğu için dinin devletten ayrılması gerektiğini iddia ederler. Ancak tarihimiz bize gösteriyor ki tiranlığın asıl kaynağı hiçbir zaman dine sarılmak olmadığı gibi her zaman dinden kopuş yaşamak olmuştur.

Ayrıca nasıl olur da onlar tiranlığın zirve noktasını temsil ederken bizi tiranlıkla suçlayabilirler?! Arap ve İslâm Dünyası'ndaki ulusal seküler hükümetlerin

⁷⁴⁹ Ülkesel devlet, yalnızca coğrafya temelinde diğerlerinden ayrılan devlettir. Yani sınırları din, düşünce vesair gibi unsurlar ile belirlenmiş devletler devlettir. (Çeviren)

⁷⁵⁰ M. Louis Atiyyetullah, 'Savtül Cihad', 1424 Hicri.

uyguladığı baskı ve işkenceler ile kendi halklarına uyguladıkları “çığır açıcı” eziyet verme biçimleri onların efendileri olan ve Müslümanları tiranlıkla suçlayan sekülerleri susturmalıdır. Bizim İslâm ve Arap beldelerimizdeki tüm tiranlar Batı'nın seküler dostları ve müttefikleridir. Seküler Batı'nın utanç verici tarihinden ve onların bize uygulayıp bizim de başkalarına uygulamamızı bekledikleri acımasız zalimliklerden bahsetmiyorum bile. Sadece bu bile sekülerleri biraz daha sessiz olmaya davet etmeye yeter.

Son olarak Müslümanlar ne bir Papalık devleti hayal ediyorlar ne de onların hayal ettikleri, bodrumda gizlenmiş olan, kimse çıkıp gelene kadar onun sözcülüğünü yapmakla görevli olan Velayeti Fakih yönetimidir. Bizim istediğimiz yönetim Şeriat Hukuku üzerine mebni olup çoğunluğun hevasını teşri makamı saymayan raşid bir hilafettir. Bizim istediğimiz hilafet, Ümmetin kendi yöneticilerini seçtiği, bu yöneticilerin mutlak olarak ne bir ayrıcalık ne bir kutsallık ne de bir masumiyet taşıdığı, Ümmetin onları hesaba çektiği ve eğer yoldan saparlarsa işlerinden azlettiği, Şeriatın ışığında ve Kur'an ile sünnetin önderliğinde karar verme mekanizmalarına katıldığı bir ilahi devlet formu olan hilafettir.

Gericilik

Sekülerler Batı'nın bilimde ve teknikte bir ilerleme katedip dini hiçe saydıkları bir medeniyet inşa etmede başarılı olduğunu iddia ederler. Ben de diyorum ki insanlık olarak biz, dini yabana attığımızdan beri sürekli olarak geriye gittik.

Bazı sekülerler bizi sekülerizmin Batı'daki tarihi geçmişini unutmaya ve insanlığı kurtaracak formül olarak bugünkü seküler yaşam formunu kabul etmeye davet ederler. Ancak onlar ne zaman dinin bir gericilik kaynağı olduğu söylemini bırakırlarsa biz de tarihselliği o zaman bırakırız. Çünkü bilinen bir gerçektir ki din bizim tarihimizde ilerlemenin kaynağı iken Batı'nın tarihinde gerilemenin kaynağı olmuştur.

Öyleyse eğer siz bizden, sizin sekülerliğinizin tarihsel köklerinin altını çizmemizi talep ediyorsanız “din geri kalmışlığın sebebidir” gibi söylemleri terketmeli ve Batı'dan çalınmış ve bizim konumuza uymayan tarihsel teorileri bir kenara koyarak kendi söylemlerinizi üretmeli ve bize sunmalısınız.

Azınlıkları Baskılamak

Sekülerler, İslâm sisteminin azınlıkları baskıladığını iddia ederler. Öyleyse onlar neden Fransâdaki Amerikalıların başkan olmasına izin vermezler mesela? Demokratik devletler her zaman azınlığa sempati diskuru geliştirirler ancak onların üzerinde kurulmuş oldukları felsefe ise azınlıkların aleyhine çoğunlukların heva ve arzularının varolması ve onlar üzerinde tahakküm kurulmasıdır.

Kadınları Baskılamak

Sekülerler ve entelektüel Haçlı yazarlar İslâm'ın kadını baskıladığını ileri sürerler. Peki hangisi kadın ve insanlık için daha şeref vericidir, sözde baskılanmış kadın mı yoksa pazarlarda bir meta haline getirilen kadın mı ?!

Entelektüel Haçlı seferlerinin yanıltıcılığı hakkındaki bu kısa tartışmanın sonucu olarak şunu belirtmek isterim ki insanoğlunun kurtuluşu asla materyalist sekülerizm yoluyla, çoğunluğun hevasının yönetimi ile veya muharref din ile olamaz. Onun yerine bu kurtuluş ancak bir Hilafet Devleti ile mümkün kılınabilir ki bu Hilafet Devleti, adaleti yayamaya adanmış ve şura prensibini getirmiş olan doğru ve ilahi Şeriat düzeni üzerine kurulmuştur. Böylesine bir Hilafet Devleti'nde yöneticiler seçimle gelir ve eğer saparlar veya azarlarsa da azledilirler. Ayrıca bu devlette iyi olan emredilirken kötü ve habis olan ise nehyedilir. Bu devlet Müslümanların vatanlarının özgürleştirilmesinin yanı sıra tüm dünya toplumlarının da içinde bulundukları cahiliye fikriyatından kurtulmalarına bir vesiledir. Allah subhane ve teala der ki: *"Allah, işinde galiptir, fakat insanların çoğu bunu bilmezler."* (Yusuf, 21)

Umuyorum ki İslâm'a yönelmiş olan haçlı seferberliğinin entelektüel dinamiklerine getirilmiş ve yanlışlarını ifşa etmeye çalışmış olan bu kısa cevap, İslâm için endişelenen herkesin kaynaklarımızı sömürmek, aşağılanmışlığı bize zindirmek, İslâm'ın parıltılı ışığını söndürmek ve topraklarımızı işgal edip bizi küçük düşürmek için kalemlerini ve iftiralarını en keskin silahlarla ile teçhiz etmiş olan bu sahte avukatların yalanlarını ortaya çıkarmak adına bir çaba ortaya koymasına vesile olur. Allah Subhane ve teala diyor ki: *"Biz, işte böyle, her peygamber için suçlulardan bir düşman yarattık. Yol gösterici ve yardım edici olarak Rabbin yeter. İnkâr edenler, "Kur'an ona bir defada toptan indirilseydi ya!" dediler. Biz, Kur'an'la senin kalbini pekiştirmek için onu böyle kısım kısım indirdik ve onu ağır ağır okuduk. Onlar sana hiçbir misal getirmezler ki buna karşılık sana gerçeği ve en güzel açıklamayı getirmiş olmayalım."* (Furkan, 31-33)

"Nüniyye" olarak bilinen şiirde İbn Kayyım (Allah ona rahmet etsin) diyor ki:

Bana bahşettiğin nimet vesilesi ile

Ve Kalbimi Kur'an'a karşı açman ile

Bana ömür verdikçe,

Düşmanlarına karşı savaşaacağım.

Onların cesetlerini kurtlara yem yapacak,

Onları çatıların tepelerinden teşhir edecek

ve

*Gerçek yüzlerini ise lisanımla izhar edeceğim.
Onların karşılarında onları görünce ayakları sabit olacak
düşmanlarını ateşleyeceğim.
Böylece akledenler farkedecekler
Akıl ve burhan kimin hükmetmesini önceliyor.
Ben insanları Allah'a ve Resulüne itaat etmeye çağıracağım.
Onun kitebuna ve iman dolu şeriatine..
Eğer Allah bunun olmasını diler ise
Şüphesiz ki bu onun kadrindendir.
Eğer O buna izin vermeyecek olursa
Şüphesiz ki tüm umur el Rahman'ın elindedir.*

SEKİZİNCİ BÖLÜM:
ENTELLEKTÜEL HAÇLI SAVAŞLARININ
SİYASİ BOYUTU

"Ey iman edenler! Sizden olmayanlardan hiçbir sırdaş edinmeyin. Onlar size fenalık etmekten asla geri kalmazlar. Hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Onların kinleri konuşmalarından apaçık ortaya çıkmıştır. Kalplerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Eğer düşünürseniz size âyetleri açıkladık. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz; onlar ise, bütün kitaplara iman ettiğiniz hâlde, sizi sevmezler. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman "inandık" derler. Ama kendi başlarına kaldıklarında, size karşı kinlerinden dolayı parmaklarını ısırlırlar. De ki: "Öfkenizden ölün!" Şüphesiz Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir. Size bir iyilik dokunursa, bu onları üzer. Başınıza bir kötülük gelse, ona sevinirler. Eğer siz sabırlı olur, Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, onların hileleri size hiçbir zarar vermez. Çünkü Allah onların işlediklerini kuşatmıştır." (Al-i imran, 118-120)

Bu bölümde entelektüel Haçlı seferlerinin davetlerinin ardında gizlenmiş olan kritik siyasi amaçlarına kısaca değinmek istiyorum. Bu nedenle bu bölümü aşağıdaki altbaşlıklara böldüm:

- Giriş
- Sekülerizm Ve Küstahlık⁷⁵¹
- Postmodernizm ve Yeni Dünya Düzeni

Giriş

İslâm'ın düşmanlarının İslâm'a yönelik olarak daha ilk nuzül ile birlikte açmış oldukları savaşın tek amacı onların topraklarını ele geçirmek ve kaynaklarını sömürmek değil aynı anda onları entelektüel olarak da çökertmeyi başarıp İslâm'ın takipçilerini kendi cahiliye düzenlerine entegre edebilmektir.

Şeyh Mahmud Şakir Malik bin Nebi'nin kitabına yazdığı önsözde entelektüel açıdan yenilmiş insanlar hakkında dikkat çekici satırlara yer vermektedir. Bu satırlarda diyor ki:

"Avrupa Medeniyeti yükselir yükselmez silahlarını kuşanıp İslâm beldesine akın ettiler ve hem bizim tarihimizin hem de onların tarihlerinin şahit olduğu en büyük savaşı başlattılar. İslâm Dünyasında hiçkimse bu savaşın stili hakkında bilgi sahibi olmamakla birlikte Hristiyan Avrupa ile İslâm Dünyası arasındaki savaş da tek bir savaş alanında meydana gelmedi. Bu savaşın iki meydanı vardı:

⁷⁵¹ Emperyalizm veya sömürgecilik yerine küstahlık demeyi tercih ettim. Çünkü Kur'an'da dünyada fesat yayanlar ve kendilerini üstün görenler için kullanılan ifadeyi kullanmak istedim.

Harb savaş alanı ve kültürel savaş alanı. İslâm Dünyası silahlarını indirip harb savaş alanından iyi bilinen sebeplerden ötürü geri çekildi. Kültürel savaş alanına gelince, bu savaş nesilden nesile, yıldan yıla ve günden güne devam etti. Bu savaş mezkur iki savaş arasındaki en ciddi olandır. Sonuçları bakımından en önemli ve İslâmi akılları ve hayat tarzlarını kısıtlayıcılığı bakımından en zarar vericidir. Bizim düşmanımız, bizim bilmediğimiz bir şeyi biliyordu. Onlar bu savaşın icra edildiğı savaş alanlarını, savaş sırlarını ve araçlarını bilirken bizim bunlardan haberimiz yoktu. Ayrıca onlar bizim icat edemediğimiz silahları icad ettiler, bizim tarih sahnesinden silinmemiz için gerekli olan tüm öldürücü nedenlerin mevcut olduğundan emin oldular ve buna bizim kayıtsızlığımız da destek oldu. Hepsinin üzerine, bizim harb savaş alanında yenik düşmemiz hayatımızın her alanına onların müdahil olmaları için gerekli anahtarları onlara sağladı ve bu düşman kültürel savaş alanında da sayısız teknik ve taktik icad etti. Bu taktikler sürekli olarak bir değışim, dönüşüm ve tecdid geçiriyor, alanlarını genişletip farklılaştırıyor. Bu savaşın silahları da en gizli silahlar olarak kalmaya devam ediyor.”

Daha sonra yazar şöyle diyerek konuyu değıştirdi:

“Allah'ın dilediğı ne ise o oldu. Gelip geçen her nesil İslâm'ın kültürel savaş alanındaki yenilgilerinin artarak devam ettiğine şahid oldu. Ve her nasıl harb savaşları İslâm ordularının komutanları ve liderleri tarafından çalışılmadan günümüze kadar birer sır olarak geldiyse kültürel savaşın sırları da İslâm kültürünün komutanları ve liderleri tarafından çalışılmadığı için birer sır olarak kalmaktadır. Aslına bakılırsa bu askerlerin ve liderlerin çoğunun kendileri düşmanın liderlerinin emirlerine itaat eden takipçiler haline geldiler. Bilerek veya gaflet ile onların kendileri zaman zaman içtenlikle savnudukları ve ait oldukları İslâmi düşüncenin birer düşmanı kesildiler. Düşman bir kültürü diğeri ile değıştirme, batılın yüzüne irşadı koyma, batılı hak ile yenme veya zayıflığın sebeplerini kuvvetin gereksinimleri ile tebdil etmeye niyetlenmedi. Onun İslâm dünyasındaki ilk ve en önemli amacı çaresiz, yaralanmış ve ölü bedenleri kültürel savaş alanında bırakıp zihinleri de kendilerinin anlamımızı istediğinden başkasını anlamayan birer zihne dönüştürmek idi. Bundan dolaydır ki onlar bugüne kadar gelmiş en azim insan kültürünü yok etme suçunu işlediler. Tıpkı bundan önceki ülkeleri yoketme suçunu işleyip sonra onları güçsüzlükle suçladıkları gibi. Bu, Allah'ın olmasını dilediğıydi; düşmanımız amacını gerçekleştirmeye muktedir oldu.”

Cheryl Benard da Batı'nın neden İslâm coğrafyasının dini ve siyasi işlerine müdahale etmek zorunda olduğunu ifade ederken bu görüşe katılmaktadır. *Civil Democratic Islam* isimli kitabında Benard şöyle demektedir:

"Günümüzdeki haliyle İslâm'ın kendi değerleri ile alakadar olarak içsel ve dışsal bir çatışma halinde bulunduğu, uçucu ve sabit olmayan bir durumda olduğu, kendi kimliği ve dünyadaki konumu ile ilgili bir savaşım verdiği konusunda bir şüpheye mahal yoktur. Bu çatışmanın dünyanın geri kalanı açısından ciddi siyasi, ekonomik, güvenlik ve sosyal bedelleri olacaktır. Nihayetinde Batı bu çatışmanın doğasını ve sonucunun etkilerini anlayabilmek için artan ölçüde bir çaba sarfetmektedir. Amerika Birleşik Devletleri, endüstriyelleşmiş dünya ve şüphesiz uluslararası toplum da açık bir şekilde ve tümel olarak İslâm Dünyası'nın dünyanın geri kalanı ile uyumlu olmasını istemektedir ki bu uyumluluk şunları gerektirir: Demokratik, ekonomik olarak muktedir, siyasi olarak istikrarlı, sosyal olarak ilerlemeci ve uluslararası toplumun kurallarını ve normlarını izleyen bir yapı. Zikredilen odaklar ayrıca mümkünat dairesindeki tüm varyantları ile birlikte olası bir "medeniyeler çatışması"ndan da kaçınmak istemektedirler. Bu, Batı'daki endemik Batılı nüfus ile oraya sonradan yerleşmiş Müslüman azınlık arasındaki bir çatışmadan genel olarak Müslüman dünyadaki artan militan eylemler ve onun sonuçları olan istikrarsızlık ve terörizmi de içinde kapsayan bir menzili kapsar. Bundan mütevellit, karmaşık İslâm Dünyası içindeki küresel barış ve uluslararası toplum ile en uyumlu ve demokrasi ile moderniteye en dost unsurları desteklemek bilgece bir seçim olacaktır."⁷⁵²

Bundan dolayı bariz olan şudur ki asıl amaçlanan şey, Batı ile ortak entelektüel sahada buluşan zümreleri desteklemek suretiyle İslâm Dünyası'nı uluslararası kurallara ve yapılageliş normlarına boyun eğdirmektir. Nitekim bu durum İslâm Dünyasını küresel barış ve uluslararası toplum ile daha barışık hale getirecek veya diğer bir deyişle onu asla reddetmeyen, itiraz etmeyen, direnç göstermeyen ve büyük kuvvetlerin efendiliğine ses çıkarmayan kör ve itaatkar bir kul yapacaktır. Başka bir şekilde dile getirmek gerekirse İslâm Dünyası BM Genel Kurul üyeliğini kabul etmek zorundadır ve istediği zaman istediği kararı istediği için çıkartan, sürekli olarak BM sözleşmesinin 7. Madedsini dile getiren büyük beşlinin⁷⁵³ işgal etmeye her şeyden daha çok hazır olan ordularına, öldürmeye, yakmaya, yok etmeye, hükümetleri devirmeye ve B-52 demokrasisi ile yeni hükümetler atamaya hazır savaş makinesine ve Guantanamo özgürlüğü ile gizli hapisaneler insan hakları(!)'na kör bir itaatten sorumludur. Yoldan çıkartan ve saptıran entelektüel Haçlı seferlerinin hedefleri bunlardır. Devam eden kısım, mezkur seferlerin bazı özelliklerini açıklamaktadır.

Sekülerizm ve Küstahlık

Sekülerizm yoldan çıkartıcı entelektüel haçlı seferlerinin bir medeniyet, şekillenme ve ilerleme göstergesi olarak pazarladıkları büyük ideolojilerden bir

⁷⁵² Civil Democratic Islam, sf :ix

⁷⁵³ BM Güvenlik Konseyi'nin beş daimi üyesi. (ç.n.)

tanesisidir. Haçlıların sakladıkları veya gözardık ettikleri şey ise bu sekülerizmin küresel küstahlık ile yakın ilişkisinin olmasıdır. Hatta sekülerlik onun en önemli siyasi ve askeri vecihlerinden bir tanesidir. Bu durum özellikle bizim İslâm dünyamızda geçerli bir durumdur ki özellikle de aşağıdaki yönlerden bakıldığı zaman daha iyi anlaşılacaktır:

- a) Yabancı İşgaline Bir Giriş Olarak Seküler Yasalar
- b) Küresel Küstahlığın Epistemolojik Çerçevesi Olarak Sekülerizm
- c) Darwinizmin Siyasi Kullanımı
- d) Seküler Medya'nın Siyasi Kullanımı
- e) Arap Seküler Düşüncenin Kabullenilmiş Bozgunu

a) Yabancı İşgaline Bir Giriş Olarak Seküler Yasalar:

Sekülerizmi ve seküler sistemler ile yasaları isteyerek ve özgürce kabul edip kucaklayanlar- İslâm'ın direklerinin yaptıklarının aksine- Müslümanlar olmadı. Bunu Müslümanlara empoze edip onu silah yoluyla Müslümanlara dayatanlar istilacılar oldu. Bizim topraklarımıza ayak basan her istilacı her zaman İslâm Şeriat'ını marjinalize etmek istemiş ve yerine insan yapımı kanunları koymak istemiştir. Bu anlamda Muhammed Amara diyor ki: "Batılı sömürgecilerin ayak bastığı ve Batı sömürgeciliğini empoze ettiği her bir İslâm beldesinde bu eylem yavaşça başladı ve tedrici olarak devletin işlerine, toplumun yönetişimine ve şehir hayatının düzenlenmesine doğru genişleyerek sekülerliği bu katmanlara yaydı. Bu, İslâm'ın anlayış yoluna bir alternatif olarak gelişmiş, İslâmi şeriatı ve fıkı yerinden sökülüp yerine seküler insan yapımı yasalar getirilmek istenmiştir.

Cezayir ve Tunus'ta Fransız sömürgeciliği İslâm Şeriat'ını seküler ve insan yapımı yasalarla değiştirdiler. İngiltere de aynı uygulamayı işgal ettiği Mısır'da yaptı. Bu yabancı seküler yasa işgali hakkında Abdullah bin el Nedim (1845-1896) şunu ifade ediyor ki: 'Hiçbir Avrupalı devlet bir doğu ülkesine adım atarken bunu "fetih" altında yapmadı onun yerine reform yapmak ve şehirleşmeyi tesis etmek üzere girdiklerini söylediler.' Onlar bir ülkeye ilk defa girdikleri zaman ülkesine girmiş oldukları insanlara onların dinlerine ve geleneklerine dokunmayacaklarını söylerler. Sonra yavaş yavaş ikisini de değiştirmeye başlarlar.

Aynı Fransa'nın Cezayir ve Tunus'ta yapmış oldukları gibi. Önce İslâm Şeriatı ile çelişen bazı yasaları geçirdiler ve daha sonra onunla çelişmekte olan İslâmi

yasaları feshettiler. Bu yasaları uygulamak ve yaygınlaştırmak için Fransa kendi keyfince yargıçlar tayin etti. Kimse karşı çıkmayınca İslâm'ın onaylamadığı daha fazla yasayı değiştirme yoluna gitti ve dini yok saymanın ölçeğini büyük oranda artırdı. Mısır'da biz de aynı menhelin ayak izlerini takip ettik. Seküler yasalar yolu ile dini boşlama ve İslâm Hukuku'nun deformasyonu gerçekleştirilmiş oldu.

Batılı seküler yasaların bizim toplumlarımızda kendisine yer bulması ve yasama ve yürütme erklerine egemen olmaya başlaması bazı durumlarda doğrudan askeri müdahaleler ve açıktan sömürgeci otorite kullanılarak gerçekleştirildi. Bu, ülkelerimizde gittikçe büyüyen yabancı cemaatler ve giderek artan sömürgeci etki sonucunda gerçekleşti. Bu sızma işgalin ve sömürünün yolunu açmış oldu. 12 Şaban 1272 Hicri tarihinde, Said Hıdivliği döneminde Mısır'da bir yasa kabul edildi. Bu yasa, Mısırlı ve yabancı tüccarlar arasındaki anlaşmazlıkların çözümü için Mısırlı ve yabancılardan oluşan bir uyuşmazlık mahkemesi tesis edilmesini öngörüyordu. İşte bir yargısal makam bu şekilde gizlice sekülerleştirilmeye başlandı.

Yabancıların etkisi arttıkça bu komisyonda yabancıların temsilcisi de artmaya başladı. Üç Mısırlıya dört yabancı oranı ortaya çıktı! Yabancılar verilen imtiyazlar yoluyla konsüler mahkemelerin (bu mahkemelerde yabancı yargıçlar yabancıların taraf olduğu davaları kendi hukuklarına göre çözerlerdi) sayısı 17'ye ulaştığı zaman bu yasal ve yargısal kaos 1855 yılında kabul edilen "karma mahkemeler" in tesis edilmesiyle ve sekülerizmin yayılmasıyla yerleşti.

Mahkemelerin resmi dili Fransızca olarak kabul edildi ve yargıçların çoğu da yabancılardan oluşuyordu. Reislerinin tamamı yabancıydı. Yargılamada ihtilaf olunca ya da acil durumlara ilişkin, alım satım ve tazminata ilişkin ihtilaflarda yabancı hakim karar Mısırlı hakim kararından evvel geliyordu. Yasama ve yürütme erklerinin ikisi de sekülerizmin sızmasına uğramıştı. Bu karma sistem sadece kendi sistemini vatandaşlarına ve yerel sisteme angaje etmekle yetinmemiş ayrıca diğer yabancı ülkelere de bu hakkın sağlanmasının yolunu açmıştı.

Bu karma mahkemelerde yargıçlık yapan Hollandalı Van Bemmelen bu konsüler yargı sistemini "zayıfın hakkının güçlü tarafından ihlal edilmesinin bir ürünü" olarak tarif etmiştir. O ayrıca kendisinin görev aldığı bu karma mahkemelerin "Mısır'daki en güçlü Avrupa egemenlik alanlarından biri" olduğunu da dile getirmiştir.

Rifa el Tahtavi'nin (1216- 1290 Hicri) "Alarm çalması" Mısır yargı ve yasama organlarına sekülerizmin sızmasına yönelik olgun bir direniş orataya koymadı. Tahtavi bu 12 sayfalık metni Mısır'da yabancılar ile Mısırlıların arasındaki da-

valara karma mahkemelerin bakması istikametindeki sızmayı eleştirmek ve direniş oluşturmak için yazmıştı. Daha sonra bu seküler sızma girişimine ilişkin yorumlar getirdi ve şöyle yazdı: Eğer fıkıh kuralları işlemiş olsa idi kimsenin hakkı yenmemiş olurdu ve aynı zamanda hem zamanın ruhuna hem de eldeki soruna çözüm üretebilirlerdi. Mezheblerin fıkıh kitapları incelendiği zaman kamu yararının ne kadar önde tutulduğu dikkati çeker. Muamelat fıkıhı ise tamamen ortaklık, spekülasyon, borç, finans mevzuları ve uzlaşma konularına ayrılmış bir bölümdür. Şeriat'ın genişleyen deryası ne bir taşı çevrilmemiş bırakır ne de bir sorunu çözmeden kendi haline terkeder. Siyasal hükümler de her zaman Şeriatın bir parçası idi nitekim Şeriat bir kök iken tüm siyasalar onun dalları mesabesinde dir.”

El Tahtavi'nin sekülerlerin bizim yasama ve yürütme mercilerimize sızmalarına ilişkin başlatmış olduğu alarına geçme durumu pek bir değişiklik üretemedi. Aslına bakılırsa kısa bir süre sonra yani İngilizler Mısır'ı işgal ettikleri tarih olan 1882'de yabancılara ilişkin kanun Mısır'ın milli kanunu haline getirilince bu sızma hareketi de İngilizler eliyle genelleştirilmiş oldu.”⁷⁵⁴

Sonra, ülkelerimiz zaten dümdüz edildiği için bombardıman safhasını bitirdikleri zaman yabancı işgalcilerin orduları ülkelerimizden çekilmeye başladılar ancak etkileri kalıcı olmaya devam etti. Beldelerimizin hür olduğu beyan edildiği gibi onları yöneten rejimlerin de -her ne kadar bizim üzerimize seküler yasaları zorla, ısrarla, cebirle ve hileli seçimlerle uygulasalar da- bağımsız oldukları ilan edidi.

b) Küresel Küstahlığın Epistemolojik Çerçevesi Olarak Sekülerizm

Avrupa, sekülerizmin ahlaki ve dini değerleri dışlayıp yerine materyalizmi almıştır. Bu fikir, insanın evrenin merkezini temsil ettiği düşüncesinin gelişmesine yol açar. Ancak bu adam yalnızca kendi çıkarlarını düşünmeye ve kardeşlerinin veya insanların hayrına olan maslahatlarla olan bağıını zayıflatıp kesmeye adanmıştır. İşte beyaz insanın küstahlık ve efendilik maskelerini yüzüne geçirip insanlığın geri kalanı üzerinde dominyonluk taslamasının arkasındaki sebep budur. D. El Messiri, Allah ona rahmet etsin, diyor ki:

“Biz materyalizmin (veya materyalist panteizmin) modern Batı Medeniyetinin en üst epistemolojik çerçevesi olduğuna inanıyoruz. Biz ayrıca materyalistik bakış açısının, seküler ve panteistik doğasının dini sadece devletten ayırmadığına, bunun yerine evrenin merkezinde konumlandırılmış olan mutlak değerlerin tamamını (epistemolojik, ahlaki, insani ve dini de-

754 Ma'rekalü'l Mustalahât beynel Garbi ve'l İslam, el-Almanıyye, s. 27 - 30.

gerler) yok etme niyetinde olduğuna inanıyoruz. Materyalizm bu anlamda tüm gerçekliği tek bir boyut olan insan boyutunda açıklama niyetine girişmektedir. Onlar böylelikle evreni göreceli ve düz bir boşluğa çevirip, kutsal dışı bir varlığa indirger ve isteyeninin istediği zaman kullanıp suistimal edebileceği bir kıvamda anlamayı tercih ederler. Bu anlayışa göre insanın evrendeki varoluşunun gayesi insan hareketlerini anlamak, insan doğasının kanunlarını çözmek ve evreni biri diğerinin üzerine birikerek oluşturulan bilgi kümelerini var ederek eninde sonunda evreni kendisine tabi kılmak ve onu aklın ve sayıların kanununa esir kılmaktır....

Rab insanoğlunun (hevasının) çıkarına gelecek şekilde marjinalize edilmiş veya dışlanmış. Tüm aşkın göndergesellikler imha edildiği vakit ortaya mutlak göreceli eşitliğe bağlı bir göndergesellik çıkar ve evrenin merkezini insana doğru çekmeye başlar. Böylece insanoğlu (Allah'ın ona böyle bir pozisyon bahsetmemiş olmasına rağmen) evrenin merkezi olmaya başlar ve hümanizm peyda olur. Ancak buna rağmen bu mutlak göreceli çerçevede insan tamamen bir metaya dönüştürülmüş ve materyal insan haline getirilmiş olur...

Söz konusu materyalist insan hiçbir kısıtlama ve sınır ile kuşatılmamıştır. O, iyi ve kötünün uzağında konumlanmış ve kendi çıkarları ve zevkleri merkezine yerleşmiştir. Onun yaşam arzusu veya isteği asla ölçülemeyecek kadar büyüktür. Bunun yanı sıra o ne bir epistemolojik veya ahlak değerine bağlıdır ne de yüce bir boyutla sınırlıdır. Bu insan sadece doğa kanunlarına başvurur...

Peki doğal yasalarda, hareket ve zorunluluk yasalarında onun kendi çıkarını aşmasını ve bir başkasını kendi çıkarına hizmet ettirecek bir metaya dönüştürmesini engelleyen ne vardır? Yukarıda sayılan tüm sebepler açısından doğadaki merkezi insan konumu beyaz insanın merkeziliğini doğurmuş ve tüm insanlığın çıkarlarını korumak yerine beyaz insanın çıkarlarını koruma yönünde gelişmiştir ki korunan varlık da insanın kendisi yerine işte bu çıkarlar olmuştur. Bu çıkar sistemi insanın doğadan üstün olduğu insan-doğa dualizmini beyaz insanın çıkarlarına karşı hem doğa hem de diğer insanların tamamı olarak yeniden düzenlemiştir. Beyaz insanın temel çabası böylece maddesel doğa ile insan doğasını işgal edip onu araçsallaştırmak ve kendi çıkarlarına uygun gördüğü her biçimi ile onu sömürmek şeklinde şekillenmiştir. İşte Batı hümanizmi bu şekilde emperyalizme dönüşmüştür...

Batılı insanın görülmemiş bir maddi lüks ve rahatı ele geçirmesi için ortaya koyduğu yöntem ve çaba işte budur...

Bu emperyalist bakış açısı henüz emperyalizm tarihsel bir vakıa değilken geliştirmiştir. Hayatı kontrol etmek, bireyi ve toplumu rasyonelleştirmek ve dünyayı bir çırpıda yiyip bitirmek henüz Avrupa'nın tatmin olmak nedir bilmez insanı

doğmadan evvel Avrupa'da doğmuştu.⁷⁵⁵ Batılı adamın ağır postalları henüz Afrika'nın yeşil ormanlarına, Asya'nın yüce dağlarına ayak basmadan, aborjinlerin çocuk, kadın ve erkeklerinden milyonlarcası öldürülmeden ve dinamik toprakları iştahı doymaz Batılı adam tarafından ele geçirilmeden çok önce Avrupa'nın işgalci ordularının fikri zihinlerde oluşmaya başlamıştı bile...

Belki de sekülerizm ile emperyalizm arasındaki ilişki pratiğin icra edildiği alanın farklılaşmasından başka bir şey değildir. Epistemolojik seküler emperyalist algılayış, kendisini birbirini takip eden iki senkronik tarihsel süreç ile izhar eder. Bu iki süreç birbirlerini tamamlayıcı vazife görürler. Aralarındaki ilişki ise (kısa başlangıç süreci dışında) sebep sonuç ilişkisi değildir. Bu iki fenomen ulus devlet ve Batılı emperyalist sömürgeciliğin oluşumudur...

Ulus devlet aracılığı ile içsel sekülerleştirme veçhi hakkında: Batı'daki mutlak seküler hükümet yapısı toplumun sosyal ve maddi yapısını rasyonelleştirmiştir...

Batılı insan bu bakış açısını içselleştirdiği zaman performans olarak daha yüksek seviyede bir yeterliliğe ulaşmıştır. Bu durum Batı'nın iç dünyasının tamamen istila edildiğini ve araçsallaştırıldığını gösterir.

Küresel emperyalizm aracılığı ile dışsal sekülerleştirme veçhi hakkında: Batılı adam dışsal ve içsel olarak Batılılaştırıldığı ve dışarıdaki üretim süreçlerine artan bir rasyonalist mantık ile yağma ve korsanlık uygulamak için göz diktiği zaman emperyal birikiminin gücünü ve pazarının çeperini artırıp ulus devletin sınırlarına sığamaz oldu ve denizaşırı emperyalizm süreci başlamış oldu. Ulus devletin seküler hükümetleri kendi maddi ve insani güçlerinin tamamını ordular kurmaya ve onları donatmaya adadı. Bu orduların görevi ise denizaşırı mesafeleri katedip dünyayı tahakkümleri altına almak, onu işgal edip dışsal olarak rasyonalize etmek ve onun insani ve maddi kaynaklarını Batı'nın çıkarlarına köle kılıp onları Batı'nın dostu ve müttefiki olan üçüncü dünyanın siyasi ve kültürel elitlerinin yönetimi altına koyarak kendi güçlerini tüm dünya sathına yaymaktı....

Bu kitabın gerekliliklerinden bir tanesi de her ne kadar kendi nevine has gariplikleri bünyesinde barındırsa dahi Batının ayrılmaz bir kolonyal örgütlenme biçimi olan yerleşimci sömürgecilikten bahsetmektir. Batı insanı seküler modernizasyon projesinin ilk adımı olan Rönesans döneminden başlayarak Avrupa'dan dışarı göç etmeye başladı. Güney ve Kuzey Amerika'yı sömürgeleştirdikten sonra bu sömürgeci komünitelerin çeperini Avustralya, Yeni Zelanda ve Güney Afrika'ya kadar yaydı ve oradan Cezayir ve nihai olarak

⁷⁵⁵ Bu konuda Max Weber'in açıklamaları da ilgi çekicidir. *Kapitalizmin Ruhu ve Protestan Ahlakı* isimli kitabında kapitalist yaşam biçiminin protestan Hristiyan ekolü ile nasıl el ele gittiğini açıklayıp Batı'da bu fikriyatın gelişmesinin sebeplerinden birisi olarak bu iki olgu arasındaki ilişkiye dikkat çeker. Konu ile ilgilenenler Weber'in bu kitabına bakmasını tavsiye ederiz. (Çeviren)

Filistin'e ulaştı. Bu sömürgeci komüniteler en temelde faydacılık ve zevk avcılığı üzerine bina edilmişlerdi...

Söz konusu edilen kolonici komüniteler değersiz, kimliksiz, tarihsiz ve terekesiz bir insan ürettiler. Bu insan türü tamamen materyalistik çerçevede ikamet eden tek boyutlu maddi insan tipolojisine en yakın insan türüdür. Bu durum bu insanların ve toplumların rasyonel ekonomi kararları tabaniyla ve dinden, tarihsel bariyerlerden, kültürel terekeden ve diğer mutlakiyetlerden uzak bir biçimde yönetilmesini son derece mümkün kıldı. Tipik seküler komüniteler de bu noktadan neşet ettiler.

Taşıdıkları kültürel miras dolayısıyla genellenebilir ve kullanışlı bir araca dönüştürülemeyen Aborjin topluluklarının yerleşimci sömürgeci olan Protestan Anglo Saksonlarca tümüyle yok edilmesi vakasında bu durum net olarak dikkat çekmektedir. Dahası, köleler kendi kültürel karakterleri yok edilmiş ve (ilk aşamalarda) Hristiyanlık dahil tüm dini kurumlardan izole edilmiş bir şekilde Güney Amerika ve East Indies'teki çiftliklere getirildiler. Onlara tamamen nötr bir nazarla ve onlar sadece birer alet edevatmışçasına bakıldı. Katolik yerleşimci kolonileşmesi böylesine rasyonalist değildi. Katolik Kilisesi, Aborjinleri birer insan ve kutsaliyetten dolayımlanan birer ruh olarak görüp onlara Hristiyan inancını tebliğ etmek istedikleri için bu Protestan sömürgecilüğünün rasyonalizmine karşı çok ciddi karşı duruş gösterdiler.⁷⁵⁶ Bu, Kuzey Amerika gibi Protestanlar tarafından kolonileştirilmiş olan toplumların neden Latin Amerika gibi Katolikler tarafından kolonileştirilmiş olan toplumlara nazaran daha seküler olduklarını açıklamaktadır. Yeryüzünün en çok sekülerleşmiş olan toplumu olan Amerika Birleşik Devletleri Amerikan yerlilerini yok etmiş, onların medeniyetini paramparça etmiş ve Avrupa Medeniyeti'nin dini ve kültürel geleneklerini yok sayarak tamamen rasyonalize edilmiş kurumlar inşa etmiştir. Amerikanlaşma tam manasıyla kapsamlı bir sekülerleşmedir. Seküler, emperyal ve epistemolojik algının ayrılmaz bir parçası olması hasebiyle ve modern Batı Medeniyeti'nin herhangi bir veçhinden ayrılmazlığı ile biz analitik bir ifade olarak "emperyalizm"i yeniden tedavüle sokulmasından yanayız.

Bu noktada demokrasi mefhumuna bir bakalım. İngiltere ve Fransa başta olmak üzere Batılı demokratik devletler devasa sömürgeci planlara sahip olan ülkelerdir. Onlar dünyanın büyük kısmını tarumar edip yerel halklara zulmeden, onları özgürlüklerinden alıkoyan ve onların sosyal ve kültürel kurumlarını darmaduman eden devletlerdir. Aynı durum Hollanda, Belçika ve daha az bir seviyede İtalya için de geçerlidir. Batılı adam Amerika'yı kolonize edip istikrarlı

⁷⁵⁶ Ne var ki Cortez ve Colomb'un Orta Amerika'da yaptıkları ve Roma kilisesinin onlara verdikleri emantlar da bellidir. Katolik kilisesi Protestanlar kadar olmasa da bu suçun bir tarafıdır. (Çeviren)

bir siyasal entiti kurar kurmaz Amerikan Yerlileri'ni yok etmiştir. Daha sonra ABD kendi sömürgeci planlarını devreye sokmuş ve Porto Riko, Havai ve Filipinler'i işgal etmiştir. Daha sonra Monroe Doktrini ile Latin Amerika'yı kendi şemsiyesi altına almıştır. Batı demokrarisi sömürgelerin kaynaklarını sömürmek suretiyle sermayelerini artırma yoluna giden emperyalist uygulamalar ile desteklenmiştir.

Bu onların geniş ve istikrarlı bir materyalist altyapı kurmalarına ve kendi vatandaşlarına sosyal devletin gerekliliklerini yerine getirmelerine vesile olurken diğer halkları kendi kaynaklarını kullanma hakkından mahrum bırakmaktadır.⁷⁵⁷ Aynı anda Batılı hükümetler suçlularını, sosyal olarak dengesiz unsurlarını ve nüfus fazlasını Doğu'ya göndermek suretiyle kendi sosyal problemlerini de bu beldelere ihraç etti. Hatta onlar istenmeyen unsurlarını veya azınlıklarını (Yahudiler gibi) ya Doğu'ya gönderdiler (Filistine) ya da Batı'ya (Gaz odalarına) gönderdiler. Dahası, kolonileştirdikleri yerleri yağmalayarak kendi eşitsiz dağılım problemlerini çözdüler. İngiliz Toplumu ve onun modernizasyon başarısı, sömürgeci sermaye birikimi sürecinden bağımsız anlaşılabilir. İngiliz Toplumu'nun iç sosyal barışı içerisindeki sorunları ve sorun kaynaklarını ihraç ederken sömürgeleştirdikleri toprakların kaynaklarını kendi ülkesinde biriktirmesi sonucu ortaya çıkmıştır...

Birbirinden son derece alakasız gibi duran iki fenomene yakından bakalım: Aborjinlerin 17. yüzyılda Kuzey Amerika'ya yerleşen yerleşimci sömürgeciler tarafından yok edilmesi ve 20. yüzyılda Nazi'lerin Avrupa Yahudilerine yaptıkları. Batı fenomeninin içinden üremiş olduğu aynı epistemolojik köke bakar ve onun emperyal seküler algılayışını tespit edersek bu iki olayın aynı kökten geldiğini görebiliriz. Bu anlayışa mebni olarak Batı'daki yerleşimci sömürgeci hareket kendilerini yalnızca kullanılacak birer edevat olarak gördükleri milyonlarca kişiyi yerlerinden ettiler, onları köleleştirdiler ve yerlerinden edip onları karın tokluğuna yaşamaya çarptırdılar. Böylece milyonlarca insan Avrupa'daki yerlerinden edilip Amerika'ya yerleşmeye götürüldü. Bunun ardındaki amaç onları araçsallaştırmak ve Avrupa'nın sosyal dengesizliğini onları ihraç ederek azaltıp onları Amerika'da kullanıma sokmaktır. Aynı nedenle ucuz kas gücüne çevrilebilecek insan kaynağı da bu topraklara taşındı. Peki faydacılığı artırmanın ve üretimi çoğaltmanın önündeki engeller ne olacaktı? Bu bariyerler diğer bir insan materyali iseydi? Çözüm basit ve doğrudandı: Böylesine bir insan materyali faydasızdı ve bundan dolayı yokedilmeliydi. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki yerlilerin başına gelen tam olarak buydu. Amerikalı yerlilerin Beyaz

⁷⁵⁷ Sözgelimi Fransa'nın Afrika ülkelerinden aldığı ve toplam 600 Milyar Amerikan Doları tutarında olan sömürge vergisini ele alalım. Orta ölçekli bir devlet bütçesi kadar olan bu para her sene bu ülkelere çıkıp onları fakirleştirmekte ve Fransız halkının ceplerine girmektedir (Çeviren)

adamin elinden yokolduğu dönemde siyahiler de avlanıp daha sonra öldürülecekleri topraklara getiriliyorlardı.⁷⁵⁸ Bu durum ancak çalıştırma, üretimin artırım ve sıkı etnik/ biyolojik tanımlara girilerek anlaşılabilir. Siyahilerin kültürel "dengesiz ve uyumsuzluğu", kas güçleri ve "hakka sahip olmamaları" onları birer araç haline getirdi. Amerikan yerlileri ise tarihsel haklara ve sağlam kültürel bağlara sahip olan ve ancak Batı'lı adamın Amerika'ya taşıdığı mikroplara karşı dayanıksız bir immün sistemine sahip olduğu için biyolojik olarak bunu tolere edemeyen bir camiyi temsil ediyordu.⁷⁵⁹

Nazilerin bazı insan gruplarına yönelik uyguladığı yoketme siyaseti işte bu zikredilen uygulamanın daha kristalize, daha emperyalist, seküler ve epistemo-lojik olarak daha rasyonel bir versiyonudur. Tek farkı bunun Afrika, Amerikalılar veya Asya'da meydana gelmek yerine Batı'nın kendi içinde meydana gelmiş olmasıdır.⁷⁶⁰

Darwinizmin Siyasi Kullanımı

Seküler düşünce dünyasının en etkili ekollerinden biri olan Darwinizm bu küstah amaçlar doğrultusunda tedavüle sokuldu. Sosyal Darwinizmin ortaya çıkışı mutlak ulus devlet mantığını güçlendirmekle kalmayıp gelişmiş beyaz adamın diğer toplumlardan daha fazla yaşam hakkı olduğunu iddia ettikleri uluslararası küstah üstünlüğün meşrulaştırılmasında da araç olarak kullanıldı.

D. el Messiri diyor ki:

"Sosyal Darwinizm toplum içindeki belirgin sınıf ayrılığını meşrulaştırmak, mutlak seküler devletin hakkını savunmak ve dünya genelinde Batı emperyal projelerini meşrulaştırmak için kullanıldı. Fakir Batı toplumları ile genelde fakir olan Asya ve Afrika toplumları kendi hayatta kalma kapasitelerinin düşük olduğunu kanıtlamış oluyordu. Bundan dolayı onlar yok olmayı haketmekte veya en azından güçlü, fit ve zengin olan Avrupa devletlerine baş eğmek zorunda olduklarını anlamak zorundadırlar...

Bu Darwinci sistem tüm değerleri ve aşkın göndergesellikleri reddeden ve çatışmanın ve rekabetin gerekliliğini vurgulayan, piyasanın ve onun mekanizmasının liberalliğini savunan, devlete zenginin zenginleşmesi ve fakirin yok olmasını sağlamak için piyasaya karışmamasını vaazeden emperyal seküler epis-

⁷⁵⁸ Yapılan tahminlere göre Afrika'dan Amerika'ya götürülen siyahilerin sayısı 10 milyon civarındadır. (Çeviren)

⁷⁵⁹ Ervoku bölümde Jefferson hakkındaki bölümde yazılan şu satırları tekrar okumanızı rica ederim: Amerikan yerlilerine iki seçenek verilmektedir: ya Amerika'ya entegre olup medeni Amerikalılar gibi yaşayacaklar ya da Mississippi'nin batısına, medeni Amerikalıların ıssız alanlarından uzak olan bölgelere tecrit edilmek üzere sürüleceklerdir.

⁷⁶⁰ Mervatıh'ı Yehüd, Cild. I, Bölüm I, s. 184-188 ve s. 214-215.

temolojiye sahip algılayışta kendisini ortaya çıkarmaktadır. Emperyalizm Darwinist görüşün piyasa olarak veya üstün beyaz adamın kendi varoluşunu sürdürdürebilmek ve güçlülüğünü kanıtlamak için diğerlerini öldürme hakkını kendinde bulduğu sistemin uluslararasılaştırılmasıdır...

İrkçi Batı düşüncesi bir evrimci düşüncedir. Bu düşünce Beyaz adamı evrim sürecinin en üstün ve en yeni halkası olarak görür. Bundan dolayı beyaz adamın kesin hakları vardır...

Tıpkı Nazilerin görüşü gibi Siyonist görüş de Darwinci görüşün bir uzantısı, bir türevidir. Siyonistler diğer tüm hakları dışlayan mutlak Yahudi hakları namına Filistin'i işgal ettiler, buraya Avrupa'nın temsilcileri olarak ayak bastılar ve Beyaz adamın görevini ifa etmeye geldiler. Askeri kapasiteleri yüksek olduğu için daha yüksek hayatta kalma kapasitesine sahiptirler. Böylece onlar Batı'dan ideolojik bir şahı topu ve ağır askeri seküler Darwinizm ile mücehhez olarak geldiler. Sonra sahip oldukları Niçeci Darwinci pozisyon ile Filistinlileri katlettiler, onların şehirlerini yok ettiler ve topraklarını ele geçirdiler. Seküler Darwinci bir bakış açısı ile bunların tamamı sadece meşru değil aynı zamanda zorunlu birer eylemdi. Belki de Siyonist düşünürlerin Nietzsche'den etkilenmiş olmalarının burada büyük bir etkisi vardır."⁷⁶¹

Aslında Amerikan Yerlilerinin şeflerinden bir tanesinin yapmış olduğu belagatli ve zekice bir hitapta da sosyal Darwinizmin diğer insanları yok eden, onların haklarını kuvvet kullanarak ve aldatarak ellerinden alan doğasının tasvirini net olarak görmek mümkün. 1805 yılında beyaz bir Amerikan misyoner Massachusetts'den Buffalo'ya gelerek Amerikan yerlilerini bir müzakere yapmaya davet etti. Seneca kabilesinden birkaç şefin ve savaştının katıldığı bu görüşmede misyoner, bu "barbarlara" eğer Hristiyan olurlarsa hangi yüce değerlere sahip olacaklarını açıkladı. Misyoner onları ziyaret amacının onlara "Kutsal Ruh"a nasıl ibadet edeceklerini öğretmek olduğunu, topraklarını ellerinden almak, mallarını gasbetmek gibi bir amacının olmadığını, mutluluğun kendisinin yokluğunda mümkün olmadığı tek hak din olan "Hristiyanlığı" öğretmek olduğunu dile getirdi.

Konuşma bittiği zaman Amerikan yerlileri kendileri arasında bir toplantı yaparak kararı bildirmek için belagati ile tanınan hatib "Red Jacket"⁷⁶² görevlendirdiler. Hatib ayağa kalktı ve şu cümleleri sarfetti:

"Değerli dostum ve kardeşim, bugün buluşmamız hiç şüphesiz Büyük Ruh'un maşieti ile. Her şeyi emreden odur ve bizim toplanmamız için bu güzel günü bahşeden de odur..."

761 Mevsûatü'l Yehûd, Cild . I, Bölüm I, sf. 155-157.

762 Türkçesi "Kırmızı Çekel". Konuşmaları çok etkili olduğu için gençliğinde kendisine Sagoyewatha yani ayık tutan derlerdi. (Çeviren)

Kardeşim, bu toplantı ateşi senin ile tutuştu; bugün buluşmamız senin talebin sonucudur, söylediklerini büyük dikkatle dinledik. Bizden zihnimizi büyük bir özgürlükle sana açmamızı ve düşüncelerimizi ifade etmemizi istedin ve biz de bundan çok hoşnut olduk...

Kardeşim, sen burayı terketmeden evvel bizden bir cevap beklediğini söyledin. Şüphesiz ki evinden uzak kaldığın ve biz de seni alıkoymak istemediğimiz için bu cevabı alacaksın; ancak evvelen önce biraz geri gidip babalarımızın bize ne anlattığını ve beyaz adamdan ne öğrendiğimizi sana anlatalım.

Kardeşim, sözümüzü dikkatlice dinle. Bir zamanlar bizim atalarımız bu büyük adanın sahibiydi. Onların konakları günbatımından gündeğümüne kadar uzanırdı. Büyük Ruh bunu yerlilerin kullanımına verdi. O bufaloyu, geyiği ve diğer hayvanları biz beslenelim diye yarattı. Ayıyı ve kunduzu yarattı ki onların derisinden elbise yapalım. Onları ülkenin geneline yaydı ve onları nasıl avlayacağımızı bize öğretti. Ekmek yapabilelim diye toprağın mısır üretmesini sağladı. Bunların hepsini kırmızı derili evladını sevdiği için yaptı. Eğer avlaklar hakkında bir ihtilafımız olursa kendi aramızda pek kan dökmeden anlaşmaya varırdık. Ancak ne beter bir gün geldi de çatı. Sizin atalarınız büyük denizleri aştılar ve bu adaya ayak bastılar. Onların sayıları pek az idi, onlar kendilerine düşmanlar değil dostlar buldular bu topraklarda. Buraya geldiklerinde kendi anavatanlarında hastalıklı adamlardan kaçtıklarını ve burada dinlerini rahatça yaşamak için konaklamak istediklerini söylediler. Az bir konak talep ettiler, onlara acıdık ve dileklerini yerine getirdik. Onlar bizim aramızda konakladılar, onlara et ve mısır verdik onlar bunun mukabilinde bize zehir ikram ettiler. Beyaz adam ülkemizi buldu, haberler anavatanlarına taşındı ve onlardan pek fazlası aramıza geldi. Biz onlardan korkmadık, onları dost edindik onlar bize kardeş dediler ve biz onlara inandık. Onlara daha büyük konaklar verdik. Gitgide onların sayısı iyice arttı, bizden daha fazla toprak istediler, bizden vatanımızı istediler. Gözlerimiz açılmıştı ve zihinlerimiz rahatsız olmaya başlamıştı. Savaşlar cereyan etti, yerliler yerlilerle savaşmaları için kiralandı ve halkımızın çoğunun yok olduğunu gördük. Onlar bize sert içkiler de getirdiler. O içkiler sert ve güçlüydü, aramızdan binlercesini götürdü.

Kardeşim, bir zamanlar bizim konaklarımız geniş idi ve sizinkiler az idi. Şimdi siz büyük bir ulus oldunuz bizim ise battaniyelerimizi örtecek çok dar topraklarımız kaldı. Siz kendi ülkenize sahip oldunuz ancak bunla yetinmediniz, şimdi de dininizi bize zorla kabul ettirmek istiyorsunuz."⁷⁶³

⁷⁶³ Microsoft Encarta 2008. "Native Americans of North America, F. Removal Trends, 1815 to 1870. Sidebars: Historic Documents: Against Christian Missionaries." Maddesi.

Seküler Medya'nın Siyasi Kullanımı

Filiyatı sosyal Darwinizm ile meşru kılınmaya çalışılan bu kapsamlı seküler küstahlık kendi inancını zararlı araçlarla, mesela Amerikan sineması ile yaymaya çalışmaktadır. Bu konu hakkında D. el Messiri diyor ki:

"İnanıyorum ki dünyadaki en büyük içsel yapısal sekülerleştirme mekanizmalarından biri Hollywood sektörüdür ki bu sektör özellikle Western ve savaş filmleri ile gizli mesajlarını kamuoyuna yaymaktadır. İçsel kapsamlı seküler görüş bu filmlerde öylesine gizlenmiştir ki bir kimsenin onu öyle kolayca tespit etmesi çok mümkün değildir. Mesela özellikle Western filmleri mide bulandırıcı ırkçı, emperyal, seküler ve ayrımcı mesajları bizlere taşır. Filmdeki yıldız "öncü" beyaz adamdır ve kimsenin olmadığı diyarlara gidip oraları işgal eder ve oraya yerleşir. Onun sahip olduğu tek şey silahıdır. Silahına erken davranan kovboyun diğerini öldürdüğü ve galip olduğu düello sahnelerine hepimiz aşinayızdır. Bizim zihinlerimize ta küçük-lükten beri kazınan bu sahnenin altındaki ana fikir sosyal darwinizmdir: Hayat için mücadele tek hayat tarzıdır ve buna en uygun olan kimse yani en güçlü, en hızlı, en mücehhez ve en hilekâr olan yaşamaya hak kazanır. Bu değerler sisteminin ne dini ne ahlaki ne de insani değerler setiyle bir alakası vardır. Bu şeytani "terörist" yerliler, ki toprakların asıl sahipleridir, kovboyun etrafta hayvanatı ile dolaşmasına izin vermemektedir, onun kendilerinin ve atalarının topraklarında bir çiftlik kurmasına karşı çıkmaktadır. Bu nedenle bu kovboy "beyaz kadın" ın hakları ve kendi mutlak haklarının savunması için hepsini öldürür. Biz bu bütün sahneyi kovboyun aslında siyonist bir Halutz⁷⁶⁴ olduğunu farketmeden izleriz ve ondan zevk alırız. Ancak unuttuğumuz bir nokta vardır: Bu halutz aslında bizim evlerimizi ve kaynaklarımızı talan eden beyaz emperyal adam iken oradaki Yerliler ise bizi, yani Arapları ve Filistinlileri, hatta aslında tüm üçüncü dünyayı temsil etmektedir. Yani insan barındırmayan topraklar, veya seküler kapsamlı ve emperyal Batılı algılayışı ile sadece birer araç olarak görülen, kullanılabilen ve kendisinden fayda sağlanabilen, araçsallaştırılabilen ve kendi çıkarlarına hizmet ettirilmesi için ehilleştirilmesi gereken halklardır. İşte farkına bile varmadan bu kapsamlı emperyal seküler görüşü böylece içselleştiririz. Çünkü o bize elegant bir ambalaja sarılmış halde verilmiş ve tatlı ve eğlenceli bir film formatında zevkimize sunulmuştur."⁷⁶⁵

Arap Seküler Düşüncenin Kabullenilmiş Bozgunu

Şu noktaya kadar Batılı materyalist seküler düşünceye içkin olan üstünlük, müstekbiriyet ve agresiflik sıfatlarının siyasi ve askeri dışavurumlarını göster-

⁷⁶⁴ Halutz öncüler demektir. Bu terim Siyonist yazımında evlerini Filistin için terkeden öncüler için kullanılmakta, oraları Siyonist yatacağı açmak için fedakarlıklar gösteren Yahudileri temsil etmektedir.

⁷⁶⁵ Mevsûatu'l Yehûd, Cild. VII, Bölüm VII, (Halutzizm, Maskub), s. 133.

meye çalıştım. Bizim kendi ülkelerimizdeki bazı insanlarımız bu Batılı materyalist seküler görüşü takındıkları zaman vahşi kurtların arasındaki kuzulara dönüşüverirler. Bu insanlar bize çokça özgürlük ve bağımsızlıktan bashederler. Ancak onların bahsettiği bağımsızlık sadece dinden ve İslâm'dan bağımsız olmaktır. Ancak onlar kendi Batılı seküler akıl hocaları ile yüzleştikleri zaman bir bozgun, boyun eğme ve aşağılanma haleti ruhiyesi içinde öylece duruverirler.

Batı kültürü ile aklını başından yitirenler hakkında D. Muhammed Amara diyor ki :

“Meşru kılınılabılır olmaktan öte, açıklanabilir olan “batılılaşma” mevzusu yıkıcı bir biçimde garip olmaya başladı. Sekülerizm, bizim kendisini kucaklamış olan ve onu bir hayat tarzı olarak kucaklayan bazı bilge düşünürlerimizi kendisine köle haline getirmiş ve ırkçı Batılı merkezîyetçiliğine sadık kılmıştır. Hatta öylesine ki bizi manda haline getirmek isteyen, “yönetim” “yönetişim” ve “yasama” konularında bizim onların kültürel geleneklerini takip etmemiz için bizi zorlayan Batı'ya başegmek durumundadırlar. Taha Hüseyin'in şu sözlerini başka hangi bağlamda ele alabiliriz: “Bizler Avrupa'nın huzurunda onların hükümet, yönetişim ve yasama geleneklerini takip edeceğimize dair kendimize and içtik. Bizler bunu yapmaya kendimize yemin ettik. Bizler şunun farkına varmalıyız ki kendisiyle hürriyetimizi kazandığımız, kapütilyasyonlardan kurtulduğumuz ve üzeirinde imzalarımız bulunan anlaşmalar bizi açık bir şekilde hükümet, yönetim ve yasama konusunda Avrupa'yı örnek almaya zorlamaktadır.” ?

Bizim üzerimize bazı vucubiyetler getiren söz verişin bu seküler anlayış biçimi ve onun bizi Avrupa'yı mezkur konularda takip etmeye zorlamış olması sekülerizmin artık boyut atladığını bize göstermektedir. Bu durum bazen fikir ayrılığı mevzusunun sınırlarını, bilinçli olsun ya da olmasın, öylesine aşar ki artık bir bağımsızlığı korumada başarısızlık noktasına gelir.”⁷⁶⁶

Benzer bir biçimde İngilizler Arap ve Müslüman beldelerini işgal ettiği, katliam, yıkım, kitlesel ölüm yaydığı, Irak, Hindistan ve Mısır'da açlık ve kıtlık yaydığı zaman Salama Musa⁷⁶⁷ da İngilizlerin zarıflığı ve zekasıyla flört etmekle meşguldu. Musa için İngilizler dünyanın en prestijli milleti idi. O, İngilizlerin tarzının dünyanın diğer ulusların tarzlarından daha ayrı olduğunu ve İngiliz insanın diğer insanlara oranla vücut, akıl ve yol tutma açısından daha prestijli olduğunu dile getiriyordu. Kendileri ile işbirliği yapması için davet edildiği zaman, ki bu İngilizlerin memleketleri işgal edip insanları öldürdüğü yıllardı, o dedi ki:

⁷⁶⁶ Mârekethü'l Mustalahât beynel Garbi ve'l İslâm, s. 41.

⁷⁶⁷ Mısırî Kiptî gazeteci, yazar ve avukat olan Musa, büyük bir Arap sosyalizm ve sekülerizm fanatığıydı. Kesin bir biçimde geleneksel din anlayışına karşı çıkıp Avrupa kültürünün benimsenmesi gerektiğini savundu. Kendisi Kiptî Hristyan idi ve Kiptîlerin Firavun'un doğrudan soyunu temsil ettiğini ve bundan dolayı gerçek Mısırlıların kiptîler olduğunu savundu ve Antik Mısır dinini diriltmeye çalıştı. (Cevren)

“Eğer İngilizlere iyi niyetimizi ve jestlerimizi sergilersek ve onların çıkarlarını garanti edersek belki onlarla bir anlaşmaya varabiliriz. Aynı şekilde eğer onlar bize iyi niyetlerini gösterirlerse kesin bir şekilde şuna emin olabiliriz ki bu bizim için geriliğimizi aşmamıza ve yüzümüzü Avrupa’ya dönmemize vesile olacaktır.”⁷⁶⁸

Taha Hüseyin bu noktayı daha da bariz bir şekilde dile getirir ya da diğeri bir deyişle kendisinin de aralarında bulunduğu bu mest olmuş bozgun liderlerinin maskesinin düşüp onlar hakkındaki gerçeğin ortaya çıkmasına “ Mısır’da Kültür’ün Geleceği” isimli kitaptaki şu sözleri ile vesile olur: “Rönesansa erişmenin yolu gayet açık ve basittir. Ta ki biz onların medeniyette ve ilerlemede eşdeniği, partneri olana kadar Avrupa’nın adımlarını tek tek takip etmeli, onların iyilerini ve kötülerini, onların acılarını ve tatlılarını, onların sevdiklerini ve nefret ettiklerini, utandıklarını ve gururlandıklarını kendi değerlerimiz haline getirmeliyiz.”⁷⁶⁹

Bir dakikanı ayır ey lider ve şu boyun eğmişlik, kör taklik ve Batı’nın kuyruğuna yapışma inatçılığı üzerine birkaç dakika tefekkür et. Kur’anı bile şüphayle ele alan, eskiden kurtulmak için son derece hevesli ve liberalizmin yılmaz avukatı olan Taha Hüseyin’in kendisi nasıl Batı’nın atıl, beyin yoksunu ve kör bir takipçisi haline gelip de onların tüm acı, kötü ve utançlarını, kusur ve eksiklerini onaylamaya başlayan birine dönüştü.

Bu insanların yaptıkları kelimenin tam manasıyla Napoleon’un aldığı hezimetten sonra gecenin korumasını arkasına alarak Mısır’dan kaçmasının ardından Fransa’dan yazdığı mektupta yazdığının tıpkısıdır.⁷⁷⁰ Halefi olan Klêber’e yazdığı bu mektubunda Napoleon şunları dile getiriyordu: “Fransız donanması Kahire’ye veya kırsala gelip onları yakalayıp Fransa’ya gönderene kadar beşyüz ya da altıyüz arasında Memlûkü bir araya toplamak için elinden gelenin en iyisini yap. Eğer yeteri kadar Memlûkü biraraya toplamayı başaramazsan onların boşluğunu doldurmak için Araplardan ve Şeyhlerden rehinelere almaya bak. Bu insanlar Fransa’ya ulaştığı zaman bir ya da iki yıl alıkonulmaları lazım. Bu süre zarfunda onlar Fransa’nın yüceliğine şahitlik edecek ve bizim gelenek ve dilimize aşinalık kazanacaklardır. Onlar Mısır’a döndüğü zaman onlardan bir kısmı bizim tarafımıza geçmiş ve diğeri de davet etmeye başlamış olurlar.

Sürekli olarak temsilci bir birlik isteyip durdum. Onlara özel bir ihtimam gösterip onların sana gönderilmiş olduklarına emin olacağım. Çünkü bu hem ordu için hem de ülkenin geleceğinin dönüşüm geçirmeye başlaması için gereklidir.”⁷⁷¹

768 el-Almanîyye ve Sekâfetu’l İslâm.

769 Kazıyyetü’l Tenvîr fî’l Âlemi’l İslâmî, s. 25.

770 Napoleon’un Cezzar Ahmed Paşa karşısında, Akka’da aldığı tarihi hezimetten bahsediyor. (Çeviren)

771 Ahmed Hîşâm, Risâletün fî’l-Târik ilâ Sekâfetu’l İslâmî, s. 108.

D. el Messiri bu bozgun halini şöyle tasvir eder :

"Arap dünyasında teşehhüd etmekte olduğumuz bir fenomenin altını çizmek belki de gerekli ve önemlidir. İçten içe yenilmiş olan araştırmacıların çoğu bu yenilgilerine destek sunacak semptomları göstermete başladılar bile. Bu semptomlar en başta Arap dünyasının modernite çağına girmesi ile kendisini göstermeye başladı. Batılı işgalci güçlerin ondokuzuncu yüzyılda Arap beldelerine ayaklarını basmış olmaları Arapların kendilerine olan güvenlerini sarstı. Arapların bu işgalcilerin kültürlerine olan uzaklığı ve bu konudaki cehaletleri bu güven kaybını daha da alevlendirdi. Çünkü Araplar bu kimselerin emperyalist sermaye birikim sürecini içeren tarihlerini gözardı etmiş, Batılı adamın düzen ve lüksü yalnızca çalışarak ve zihnini yorarak elde edebileceğini düşünmüş ve Batılı adamın güç kullanımını, ileri teknoloji yıkıcı kabiliyetini ve organize olmuş yağma hamlelerini ise unutuvermişti.

El Tahtawi Paris'e gittiği zaman orada sadece kültür ve özgürlük görmüştü. Ancak garip olan şuydu ki onun Paris'e gittiği yıl olan 1830 tarihi Fransızların Cezayir'i toplarıyla neredeyse dümdüz ettiği tarihti. El Tahtawi'nin bu reaksiyonunu kendisine Fransızların Cezayir'e sadece sevgi ve düzen getirmek istedikleri söylendiği zaman "o zaman bunca barut ve top neden?" diye soran Cezayirli şeyhin tepkisi ile karşılaştırın. İşte yenilgiyi ve hezimet i içselleştiren el Tahtawi ve bezerlerinin sormadıkları soru bu idi. Batı gerçekliğinin hem parlak hem karanlık taraflarını aynı anda ele almak yerine onların tek yaptığı onlar gibi olabilmek için vargüçleri ile çalışmak olmuşt u. Objektiflik ve gerçekçilik sloganlarının sancakları altında onlar kendi ideallerinden ve miraslarından uzaklaşıp sonunda güçler dengesini kabul eden, varolan durumdan rahatsızlık duyamayan ve karşı tarafın ideal örnek olduğu sisteme boyun eğdiler. İşte bu durum aslında hezimet i dışa vuran bir takım göstergeler üretti.

Aynı senaryo bizim İsrail'e yönelik duruşumuzda da gözlenebilir. Bu konuyu gözlemlerken biz sadece güç, ilerleme ve üstünlük noktalarına odaklanıyoruz. Objektiflik ve gerçekçilik budur. Diğer taraftan biz onun zayıf, kusurlu ve aşınmış taraflarını bulduğumuz vakit bu bir nevi kendini aldatma olarak algılanıyor. Hezimete uğramış benlik karşı tarafa mutlak başeğme tavrındadır. Karşı tarafında da içsel hayat-memat, zafer ve teslim ikilemlerinde olabileceği asla böylesine teslim olmuş ve hezimete uğramış akıllara gelmez. Eninde sonunda bu insan tümel bir hezimetin müptelası olur ve kendi hezimete uğramış dünya görüşü olmadan asla denge sağlayamayacak duruma gelir. Bu indirgemeci hezimet birçok araştırmacıyı düşmana bilmeden dürüstlük le ve objektiflikle hizmet eden askerlere dönüştürdü. Bu araştırmacılar onların güçlü noktalarını görmekte, onların her kelamına iman etmekte ve onlara göz kamaştırıcı bir sadakatle sadık

kalmaktadırlar. İçten hezimete uğramış kimselerden başka nasıl bir hareket tarzı beklenebilir ki?"⁷⁷²

D. El Messiri bu kimselerin arasında onların yeni küstah dünya düzenine hizmet eden ajanlar olduğunu dile getirir. El Messiri bu konuda diyor ki:

"Üçüncü dünyanın bazı mütebahhirleri ve yönetici elitleri yeni emperyal dünya düzeninin veya emperyalizmin çıkarları için çalışan taşeron ve işlevsel ajanlarına dönüşmüş olabilirler. Bu husus devasa bir ekonomik ve kültürel ağ(okuluslu şirketler, araştırma kuruluşları, bilimsel konferanslar, ortak araştırma projeleri) içinde gerçekleşiyor olabilir.. Bu sektörler kendi toplumlarından izole bir biçimde mevcuttur. Onlar kendi içlerine yaşamakta ve içlerinde yaşadıkları toplumun bünyesinden ayrık durmakta ve onlara yabancı olmaktadır. Bu kimseler çoğunlukla şehrin dışındaki merkezlerde toplumun genel dokusundan uzak, genelde ilginç mimarilerin bulunduğu, garip giyiniş kodlarının sergilendiğı ve çoğu zaman ya İngilizce ya da İngilizce ile karışık bir Arapça konuşulan yerlerde ikamet ederler. Dünya çıkar ağıları kendi çıkarlarını bu kimselerin çıkarları ile kesiştirir ve "dünya makinası"nın devamlılığını sağlamak, onun kültürel kurumlarının devamlılığını tehlikeye atmamak için çıkar ortaklıkları yaparlar.

Bu izolasyon bazen siyasi elitlerin veya eğitimli sınıfın tecrübe ettiğı biçimde daha garip bir hal alıp topluma yabancılaşma ve aidiyet duygusunun yitilmesi şeklinde tezahür edebilir. Böylesi bir durumda söz konusu kesim halkın tamamına yukarıdan bakarak onların kendi yardımlarına muhtaç ve geri kalmış insanlar sürüsü olduğuna hükmeder. Bu kimseler genelde bu tarz fikirlere kendilerinin içinde yaşamış oldukları gerçekliğe karşı önyargılı olan ve ithal edilmiş ahlak ve epistemolojik modellere sarıldıkları için sahip olurlar. Kendi ülkelerinin dilini konuşuyor olmalarına rağmen onların siyasi diskurları ta ki kendileri hariç kimse onları anlamayana kadar değışip dönüşmeye uğrar. Bu noktada dil toplumla onlar arasında bir iletişim aracı olacağına bir izolasyon aracı haline gelir.

Bu tür bir cemiyeyin mensupları ayrıca aşırı dinamikleri ile de bilinirler. Bu sayılanların tamamı onları tıpkı onlar kendilerinin mensup oldukları toplumları boş toplumlar olarak gördükleri gibi halkın da onları boş gruplar ve baskı araçları olarak görmelerine sebebiyet verir. Örnek vermek gerekirse kendi kültürel kıyafetleri içindeki bir köylüye baktıkları zaman onlar bunun çözülmesi gereken bir problem ve yok edilmesi gereken bir yük olduğunu düşünürler...

Yahudi bir sosyolog King's Palace'taki Yahudileri tabir ederken şu ifadeleri kullanmıştı" hadım edilme sürecinden geçmeden hadımlaştırılmış kimseler."

Bu ifade olduğu gibi yeni emperyal dünya düzenine hizmet etmek için taşeron işlevsel gruplar olarak yeniden üretilmiş olan siyasi ve kültürel elitler için de geçerlidir. Yeni dünya görüşü düzeni Batılı ülkelerin eğer onlar üçüncü dünyaya, özellikle de Müslüman ülkelere yönelik doğrudan askeri ve ideolojik çatışmaya girerlerse karşılaşacakları zorlukların farkedilmesi ve kendilerine hizmet edip onlarla işbirliği yapmak için yanıp tutuşan yerel kültürel elitin varolduğunun keşfedilmesi dinamikleri üzerine kurulmuştur. Böylece onlar doğrudan askeri müdahale veya diğer geleneksel savaş makinalarının kullanılması yerine bu taşeron yerel elitler eliyle içsel ayrışmaların çıkartılmasına karar vermişlerdir.⁷⁷³

Bir işgal edilmiş vatan ve küresel emperyalizme karşı başkaldırı temsili olan Filistin davası ulusalcı sekülerlerin ve solcuların sempatisini çekmiş ve benim bildiğim tüm sekülerlerin maskesini düşürmüştür.⁷⁷⁴ Onlar bir İsrail devletinin meşruiyetini kabul etmiş ve sadece Filistin'den geri kalanlarla ilgilenmeyi kabullenmişlerdir. Filistin'i hayalkırıklığına uğratan seküler solcu grupların başında Filistin Kurtuluş Örtüğü gelmektedir ki onlar deklarasyonları ile İsrail'i tanıdıklarını tüm dünyaya ilan etmişlerdir.

Filistin davası sekülerlerin tüm ideolojisini ve davranış biçimlerini ifşa etmiştir. Onların ideolojisi herhangi bir sabit mutlak görelilik noktasını kabul etmemektedir. Aynı zamanda bir zamanlar ihanet olarak gördükleri amelleri bile bir süre sonra hoşnutlukla kabul edebilecekleri bir görelî ve değişken "doğru" tanımları vardır. Aynı şekilde onların bu coğrafyada Skyes-Picot Antlaşması ile doğagelmiş olan ulus-devlet mantığına ve ulus devletlere boyun eğmişliği de ortaya çıkmıştır. Onlar artık tek ve nev-i şahsına münhasır bir Müslüman Ümmet fikriyatını terkedip onun yerine herbirinin kendi çıkarları olan ve kendi toplumları ile farklı farklı başa çıkma yöntemleri olan elli tane seküler ulus devleti kabullenmişlerdir. İşte bu nedenle Yaser Arafat İsrail'in varlığını kabul edip de teslim olma anlaşmasına onay verdiği an isyan hareketinde bulunmuş liberal ulusalcılar bir ağızdan şöyle demeye başladılar : "Ne yani, biz Filistinlilerden daha mı Filistinliyiz?"

Kendisini "Batı medeniyetinin bir çocuğu" olarak tanımlayan ve Rand Corporation tarafından bir seküler Müslüman olduğu için alkışlanan Tarık Heggy bizleri İsrail ile barış yapmaya tüm inançla sahip çıkmaya davet etmektedir. O bizi bir saldırı kültürü yerine ortak barış kültürü oluşturma, Enver Sedat'ın izinde yürüme ve bölgeyi şiddete maruz bırakmama adına ve cehalete, gericiliğe, yoksulluğa, geçmişin tekrar edilmesine karşı büyük bir dirençle savaşımlar ver-

⁷⁷³ Mevsûatü'l Yehûd, cild. I, Bölüm I, s. 238.

⁷⁷⁴ Burada "benim bildiğim" ifadesini kullandım çünkü benim bilgim dahilinde olmayan ama İsrail'in hantadan silinmesini talep eden kişi ve gruplar mevcut olabilir.

meye davet ediyor ve tüm Filistin coğrafyasında Müslümanlara, Yahudilere ve Hristiyanlara eşit bir biçimde davrandak demokratik, dinsiz ve modern bir devletin kurulmasını kabul etmeye çağırıyordu.⁷⁷⁵

Benzer bir biçimde Murah Wehbe de tüm formları ile birlikte ihaneti ve iğrenç günahları felsefeye döküp her şeyin birbirinden bağımsız referans noktalarına bağlı olarak meşru olduğunu savunmuş ve bunlara doğruluk, şeref, adalet ve dini değerleri de eklemiştir. O, sekülerizmin Filistin sorununa tek çözüm olarak ortaya çıktığını dile getirmiş ve sekülerizmin “görelinin neye göreliliğine bakıp mutlaklikeye göreliliği terketmek” olduğunu söylemiştir. Bunu dile getirmek suretiyle göreliliklerin egemenliğini tümel anlamı ile kabul etmiş ve varlık aleminden mutlaklikeyi dışlamıştır. Nitekim onun iddiasına göre varlıklar dünyasında mutlak doğrunun olması mümkün olmadığı gibi böylesine bir mutlak doğruluk iddiası da efsaneden başka bir şey değildir. Wehbe mutlak doğrunun varlığına dair bir inancın küresel barışa⁷⁷⁶ tehdit olduğunu çünkü mutlak görüşlerin çatışmaya girebileceğini ve İslâm, İsevilik ve Musevilik mutlaklikeyetleri örneğinde bunun açıkça görüldüğünü söylemiştir. Bu sorunun çözümünü başarabilecek tek yöntem ise Wehbe’ye göre dogmatizmin ilga edilmesi suretiyle tüm mutlakların kaldırılmasıdır ki burada onun savaş açtığı kavram Akide ilmi olup bu savaş doğrudan Yakine (mutlak kesinlik) açılmıştır. “Yakin, at gözlüğünden başka bir şey olamaz. Çünkü o eninde sonunda dogmatizmin içinde doğmak zorundadır ki dogmatizm de hırs, partizanlık ve bazen de şiddet ve terörizm olarak ifade bulur.”⁷⁷⁷

Her ne kadar bu düşünceler ifade edilen iki insan hakları deklarasyonunun temsilcileri ve bu ideolojilerin savunucularının görüşleri ile aynı hatta yürümese dahi bu görüşler diskur bazında onlar tarafından kabul edilmiştir. Bu diskurlar Arap-İsrail savaşının yalnızca mutlak değerler savaşı olduğunu ve bunun tek çözümünün mutlaklikeyi besleyen ve mutlaklikeyet tarafından beslenen dini köktencilere karşı bir antibiyotik olarak sekülerimin getirilmesi olduğunu belirtmektedir. Bu yolla “Tek yol İslâm’dır” mottosu “Tek yol sekülerizmdir” mottosu ile değiştirilmiş olacaktır.

Her şey göreliliğinden dolayı, hem de din, şeref, toprak, sermaye, aile ve bizzat bireyin kendisi dahi göreliliğinden dolayı bu sayılanlar ve sayılamayanların tamamı pazarlığa ve satışa uygundur. Bu anlamda söze sadakat, güvenilirlik, samimiyet, şeref, ahlak ve din gibi öğeler artık hiçbir önem

775 el-Almanyye ve Sekâletü'l İslâm

776 Bununla İsrail’in ve küresel suç şeffaflarının barışından bahsediyor olmalı.

777 Burada kasıtlı olarak Avrupa sekülerizminin nasıl şiddet, terör ve insanlık tarihinin en ölümcül ideolojilerini ürettiğini gözardı etmeye çalıştığını çıkaralım

taşımamaktadır. Onların önemi bundan sonra ancak kişinin heveslerine, kaprislerine ve çıkarlarına ne kadar hizmet ettiği ile ölçülecektir.

Bu seküler Arap itaati Haçlı-Yahudi seküler vahşiliği ve gaddarlığı ile yüzleşti. Mesela hem dindar olan hem de olmayan Yahudiler, Kudüs'ün İsrail'in ebedi başkenti olduğuna inanıp Filistin'in İsrail vatani olduğuna kanaat etmekte ve yerleşimcilerin Filistin'i adım adım işgal etmesini memnuniyetle onaylayıp Filistinli mültecilerin asla bu topraklara bir daha adım atmaacağından emin olmak istemektedirler.

Bazıları, sekülerlerin içinde bir takım insanların var olduğunu ve bunların başkenti Kudüs olan Filistin devletinin onların kırmızı çizgisi olduğunu iddia edebilir. Ancak bunu iddia edenler iki gerçeği gözden kaçırıyorlar. Birinci olarak bu sekülerler İsrail'i halihazırda tanımış durumdadırlar. Bu sekülerlerin istediği Filistin devleti, İsrail'in destekçisi BM tarafından tarif edilen Filistin devletidir. İkinci olarak kaçırdıkları nokta ise aynı Murad Wehbe ve onun benzerlerinin yaptığı gibi onlar da her şeyin görelisi olduğuna kanaat etmişlerdir. Bundan dolayı onların da kısa vadede o görüşten bu görüşe iltica etmeleri yüksek ihtimaldir niktekim onların evreninde sabit mutlakiyet bulunmamaktadır.

Dr. el Messiri "*Rihletü el Fikriyye*" (Fikri Yolculuğum) isimli kitabında bu ideolojik iradesizlik üzerine tefekkür etmekte ve Filistin davasına yönelik adi seküler fihriyattan bahsetmektedir. O diyor ki :

"Görelilik bizim ülkelerimizde de taraftar toplamaya başladı. Görelilik fikri ile heyecana gelen okumuş solcu kesimin büyük kısmının isyankar ruhlarını bir kenara bıraktığı ve insanın aşkın kabiliyetine olan inançlarını terkettiği görülmektedir. (aşkınlık bir seçim olduğu için ve seçim de tercih demek olduğu için ve tercih de sabit standartlara dayanmak zorunda olduğu için bu yola sapmak zorunda kaldılar) Bu solcular aktüel durumun, normalleşmenin ve gerçekliğin olduğu gibi kabulünün avukatları oldular ki bu sert bir reaksiyonerliktir. Ancak pek hayret uyandırıcıdır ki bir grup hala varlığını devam ettirmeyi, bağımsız ulusal mahremiyeti savunmayı ve İsrail'e karşı direnişi sürdürmeyi terketmemiştir. Buna rağmen onlar hala kendi değerler sistemlerini görelilik üzerinden kurmaktadır. Böylesine insanlar, eğer bütün mefhumlar onların iddia ettikleri gibi görelisi ise bir tercihin diğerinden üstün olamayacağının çünkü değişimin ömüne çıkan her şeyi yok eden bir şey olduğunu farketmiyorlar. Mesela literatürde bağlılık yazarın da savunduğu gibi sabit insan değerlerini gerektirir. Eğer tüm maddeler ve mefhumlar görelisi ise o zaman bağlılık tam zıddı olan bağılı olmayışa eşit olur ve bir insana saldırı bir insanı müdafaa etmeyle eş anlama gelir. Bir keresinde Mısır'daki siyasi parti temsilcilerinin de mevcut bulunduğu bir anti-normalleşme konferansına katılmıştım ki burada solcu partilerin de tem-

silcileri vardı. Solcu parti temsilcisi Mısırlılık kimliğinin tarihsel evrimini anlatırken bunun Firavunluk döneminden Kiptiliğe, oradan Araplığa oradan da modernliğe evrildiğini anlattı!. Bu ifade devameden yeniden varoluşu ve kendisine "modern" denen tatsız, kokusuz ve renksiz bir genel metaya indirgenişi tarif ediyordu. Ben, vuku bulmakta olan tüm nefes kesici olayların ışığı altında şuna işaret ettim : " Öyleyse neden biz Siyonistlerin kendileri için söylediklerine benzer bir biçimde Mısırlılığın ve Mısır kimliğinin bir Orta Doğululuğa dönüştüğünü söylemiyoruz? Tüm maddiyat ve maneviyat göreceli değil mi? Öyleyse her şey zaten aynı değil mi ?" Ancak söz konusu metnin yazarı benim yorumum neticesinde öylesine öfkeleni ve kızdı ki sonunda sinirli hırıltılar çıkartmaya başladı."78

Öteki taraftan komünistler ise Filistin davasının ve onların İsrail'in kuruluşuna yönelik olarak ta en başından beri yaptıklarının ifşa ettiği ilk grup oldu. 1948 savaşı onları çepeçevre saran tarihi bir skandal idi. Hem onlar hem de skandalları tarihe geçtiğinden dolayı onları ifşa eden bu olaylarla vakit kaybetmeyi lüzumsuz görüyorum.

Arap sekülerlerinin hezimetini ifade eden boyutlardan bir tanesi de onların İsrail ile olan bağları ve İsrail ile normalleşmenin avukatlığını yapıyor olmalarıdır. Bu sekülerlerin arasındaki kimseler hem bu fikriyatın savunucuları hem de onların aleyhtarları tarafından entelektüelizmin ikonları, aydınlanmanın öncüleri ve ayrıca ilerlemenin temsilcileri sayılırlar. Bu entelektüeller arasında en bilineni İslâm'ı eleştirdiği, küfür işlediği ve İsrail ile normalleşmeyi savunduğu için Nobel ödülü alan Necib Mahfuz'dur. İsrail'in Mısır'a atadığı ilk büyükelçi olan Moşe Sasson, Mısır'a yaptığı yolculukları anlattığı kitabında Mahfuz'dan bahsetmiş ve Mahfuz'un, kendisinin yoldaşlarından birisi olduğunu, normalleşmeye karşı olanların karşısında durduğunu belirtmiş ve normalleşmeye karşı olanların bunu paraya ihtiyaç duydukları için yaptığını dile getirmişti.

Necib Mahfuz evvelen İsrail ile barış görüşmelerini desteklediğini beyan etmişti. O şöyle yazdı: "1967'deki Naksâdan sonra, dönemin Kültür Bakanı Dr. Savrat Okaşa fikir teatisinde bulunmak için entelektüelleri ve eğitimli kimseleri biraraya getirdi. Benim o görüşmede dile getirdiğim öneri İsrail ile görüşmelerin yolunun açılması için demokrasiye dönülmenin kaçınılmaz olduğu idi. Daha sonra İsrail ile barış yapılması çağrısını el Ahram Gazetesi'nde dile getirdim." Onun "Nil üzerinde gevezelik" isimli kitabı Yahudi tiyatrosunda sergilendikten sonra da şöyle dedi: Kültürel normalleşme çok önemlidir. Bu yolla fikirler bir netlike ve açıklık çerçevesinde buluşurlar. Bu yolla

savaş ve çatışma bulutları dağılır ve beraberlerinde buhranı ve sebep oldukları özgüvensizliği de götürürler.”⁷⁷⁹

Bir diğer örnek ise parasını İsrail’de satan kitaplarından elde eden Tefvik Hakimîdir. Eğer yol gösterici örnekler bunlar ise demek ki insan bunların öğrencilerini ve takipçilerini gorse dili tutulurdu. Yüzkızırtıcı böyle kimselerin yüzlerce örneğinden bir tanesi ise el Ahram grubu tarafından basılan el Talee’ne neşriyatının solcu eski editörü ve sonra normalleşmenin en ateşli savunucularından biri Lütfi el Havli el Sevrî’dir. Bir diğeri ise yine el Ahram gazetesinin sahibi olduğu el Demokratiyya neşriyatının şef editörü olan ve İsrail büyükelçisini kendi işyerinde konaklatan Hala Mustafadır. List e de böyle uzar gider.

Postmodernizm ve Yeni Dünya Düzeni

Materyalist sekülerizm ve emperyal uluslararası istikbar arasındaki biyolojik bağa daha evvel işaret etmiştim. Ancak bu büyük küstahlığın önderleri bu küstah diskurlarını yeni bir diskura tebdil etmektedirler. Bu diskur ise Yeni Dünya Düzeni, sınırları bertaraf eden kapsamlı küreselleşme, bariyerleri yıkan küresel yerellik, uluslararasılaşan bilgi, özgürlük ve demokrasinin yayılması diskurudur. Peki küstah beyaz adam söylemini böylesine uysal bir diskura dönüştüren neydi acaba? Dr. el Messiri bu dönüşümü mükemmel bir analizle ortaya koyuyor ve onun arkasındaki hem ekonomik hem de siyasi amaçları gözler önüne seriyor. Muhterem okuyucudan, benim Dr. el Messiri’den uzunca bir alıntı yapmama izin vermesi konusunda istirhamda bulunuyorum. Dr. el Messiri diyor ki:

“Biz, postmodernizmin Yeni Dünya Düzeninin ideolojisi olduğuna inanıyoruz. Vietnam Savaşı’nı takiben ve özellikle Batı dünyasındaki artan tüketim oranları ile birlikte Batı dünyası ve Eski Dünya Düzeni üçüncü dünya ile ve özellikle de mücahid gruplar ve diğer direniş grupları ile doğrudan silahlı karşılaşmaya girmenin mümkün olmadığını farkettiler. Bu nedenle onlar yüzleşme yerine baştan çıkarma taktiğini kullanmaya başladılar. Bu anlamda bu Yeni Dünya Düzeninin getirdiği yenilik onun nihai amaçlarındaki bir değişikliğe değil işleyiş mekanizmasındaki bir değişikliğe işaret etmektedir. Kesin bir biçimde dini veya millî değerlere sarılmış olan ulusları baştan çıkarmak zor bir iş olduğundan dolayı dünyayı likide edip bu milletlerin spesifik sınırlarına, zati sınırlarına (millî bilinç, millî hafıza,) ve tematik sınırlarına (ulusal pazar, ortak millî çıkar) saldırmak daha kolay bir iştir. Tümel görelilik, küçük hikayeler, fikri yayılım, açık metin gibi ifadeler bu amaca hizmet eden araçlardır.”⁷⁸⁰

⁷⁷⁹ Kelmelün Sağıra: Hadisü’l Hicâre.

⁷⁸⁰ Mervâtu’l Yehûd, Cild I, Bölüm I, s. 178.

Messiri şöyle devam ediyor :

“Yeni Dünya Düzeni’ni savunanlar bu yeni düzenin psikolojik ve tarihsel komplekslerin aşılmasına yardım eden ve tekçil, homojen bir dünya görüşü sunan bastırılmış bir dünya görüşü olduğunu iddia ederler. Onların söylediğine göre Yeni Dünya Düzeni tüm dünyayı kapsayan, ülke içinde ve dışındaki tüm uluslararası ve ulusal çıkarların birleşiminin önündeki entelleri kaldıran rasyonel bir düzendir. Bu Yeni Dünya Düzeni, Birleşmiş Milletler gibi uluslararası kurumları, Dünya Bankası gibi uluslararası organizasyonları ve uluslararası acil durum müdahale güçleri vasıtasıyla en küçük toplumları dahi kapsayacak şekilde adalet ve istikrarı sağlamayı garanti eder. Bu düzen aynı şekilde içişleri düzenleme noktasında tüm ülkelerin uluslararası tecrübeden yararlanmasını ve onların nihai olarak Yeni Dünya Düzeni’ne eklenmelerini arzu eder. Bu umur, bir vizyon üzerine mebnî olan, prosedürler ve normlar üretebilen ve tam olarak Irak’ın Kuveyt’e müdahale etmesinin ardından bunu engellemek için başlayan Körfez Savaşı’nın başlatılması örneğinde olduğu gibi bu normları hayata geçiren uluslararası meşruiyet mefhumunun şemsiyesi altında vuku bulur. Yeni Dünya Düzeni savaşırsız bir dünya vaatmez. Ancak onların görüşüne göre bu hayat tarzı askeri önlemlere başvurmamak zorunda kalmadan, ortaya koyduğu rasyonel metodlar aracılığı ile tüm anlaşmazlıklara çözüm getiren bir yapıdır. Bu yapı demokratik ideallerin gerçekleştirilmesini arzular. Her şey prosedürler etiğine uygun olarak yapılmalıdır. Yani asıl mesele, özüne ve amaçlarına bakmadan oyunun kurallarına tabi olup bu prosedürlere uymaktır. Yeni Dünya Düzeni’nin avukatları liberal demokratik etîğin, uluslararası kurumlara, insan haklarına ve hukukun egemenliği ile bir tümel yapı olarak düzene yüklediği aşırı özenden dolayı tüm dünyada en üst seviyede kabul edilmişliği kazandığını iddia ederler...”

Böylece, ansızın güçler dengesine ve Darwinist sistemin terörüne dayalı olan eski sistem demokrasiye çağıran bir adil düzen oluvermiştir. Ancak bundan sadece birkaç yıl evvel bu eski adil sistem Vietnam’daki köyleri bombalamakta idi ve günümüzde ise hala hayret verici bir sessizlikle İsrail’in buldozerlerini seyr-etmeye devam etmektedir...

Bu yeni düzenin müminleri, güvenliğe yönelik tehditlerin dışarıdan değil tam tersine içeride bulunup da demokrasiye ve oturmuş ekonomik ve sosyal düzene karşı, küresel düzene adaptasyona karşı olan içerideki güçlerden gelmektedir. Bu sözkonusu olan kuvvetler “ulusal iç”i “uluslararası dış” ile çatışmaya girecek şekilde bu arenaya sürükler ve bunu şerefi, özgürlüğü, ulusal kimliği veya bağımsız gelişimi koruma namına yaparlar ki bu da ulusal iç seviyede büyük bir pahaya malolur. Bu seviye ile coşkuya kapılanlar şuna inanırlar : liderlik büyük bir ekonomik gücün elinde olmalıdır ki bu da Batılı endüstriyel komünite ve özellikle de Amerika Birleşik Devletleri’dir...

Bu hoş ve basit ifadelerin altında onların işaret etmeye çalıştıkları tümel bir epistemolojik vizyon bulunmalıdır. Nitekim bu insan diskurunun doğasında vardır. Bu noktada Yeni Dünya Düzeninin savunucuları kendilerinin ne bir mutlak değer ne de sabit değer hakkında varid olan inançsızlıkları konusunda genel-leştırmeler yapmayan, dünyadaki epistemolojik sorulardan kaçınan ve bunların varolan dünya hakkında çok geçerli nema olmadığına inanann kimseler olduklarını ve tüm bunları kapsayacak şekilde “dönemin görelî insanları” olduklarını ifade ederek duruşlarını ve görüşlerini meşru kılmaya çalışırlar. Peki öyleyse bu yeni düzenin nihai boyutları nasıl belirlenebilir ? Onlar şöyle söylerler: “Bizler artık post-ideoloji dönemine girmiş bulunuyoruz. Bu, post-modernizm, post-tarih ve hatta post-insan dönemidir. Bu dönem, evvelde kalan mutlak ve rijit olguların geride kalıp onların sıvılaştırılmış ve akışkanlaştırılmış yeni dönemdeki hali ile yerdeğiştirildiği bir dönemdir. Modern düşünce, nihai olarak tümleşik entelektüel model ile evrensel değerler düşüncesi ile çelişmek zorunda kalan bir tür entelektüel akışkanlık ile karakterize edilmiştir...”

Diğer tüm düzenler gibi Bu kapsamlı akışkan düzenin temel yapı taşları içkin, tümleşik, değer temelli bir epistemolojik sistemdir. Bu sistem kendi iddialarını ve özürlerini aşan bir boyuttadır. Bu akışkan durum ve ifade edenin herhangi bir ifade veya evrensellik ile sınıksız bağlanmamış olduğuna ilişkin diskur belki de bu düzenin ideolojisidir. Diğer bir deyişle, değerler sistemlerinin reddi belki de en üst ve en değerli değerdir, ahlaki ve epistemolojik görelilik de belki bu düzenin en üst ve en azim ahlaki ve epistemolojik değeridir. Aynı şekilde dünyanın sınırsız ve asla birtmeyen sabit karşıtı değışim hareketi de bu düzenin sabit yasası olabilir...

Batılı adam kendi rönesans tecrübesi boyunca kendisinin egosunun kutsaliyetini ilan etmiş ve dünyayı en temel anlamda ego ve diğer olmak üzere iki kategoriye bölmüş, güçlü ve zayıf, işgalci ve meşgul, silahlı ve silahsızlandırılmış, batı ve diğerleri olarak kategoriler dualizminde anlamıştır.

İşte “Küresel düzen” tam da bu epistemolojik çerçeve içine neşet etmiştir. Dünya, endüstri devriminden veya Batılı emperyalist oluşumun ortaya çıkmasından ve bu ikisinin sonucu olarak da yerleşimci sömürge ve silahlı sömürge kavramları ortaya atılmadan evvel bir uluslararası veya küresel düzen diye bir şeyden haberdar değildi. Bu tarihten evvel Çin’de veya Hindistan’da bir imparatorluk doğar, yaşar ve yok olurdu ancak Avrupa’nın ruhu bile duymazdı...

Ancak Batılı rönesans dönemine gelindiğinde ise Batılı insan tedricen dünyada bulabildiği tüm köşelere sızmaya, onu işgal etmeye ve orada burada sömürgeci enklavlar oluşturmaya başladı. Bu durum ta ki tüm dünya bu insanın faaliyetlerini üzerinde icra ettiği, otoritesini ikame ettiği ve kendi kurallarını

dikte ettiği bir sahne olana dek devam etti. Böylece biz de Yeni Dünya Düzeni'nin köklerinin sıkı bir şekilde Batı emperyal düzeninin içinde bulunduğunu ve onun özelliklerinin de bu hareketin kendisini tüm dünyanın sathına yayma gayretinde olan bir hareket olduğunu farkedip dünyayı bölmeye ve onu kullanılabılır bir meta haline getirmeye gerektiğini farketmişti, bu kullanılabılır metanın doğal maden kaynakları, ucuz işgücü, malları satacağı bir pazar ve Avrupa'nın demografik, ekonomik ve sosyal problemlerini ihraç edebileceği bir toprak olduğunu farketmişti 19. Yüzyılın ortalarından beri gelişmekte olduğunu söyleyebiliriz. Bu husus, emperyal düzenin bir küresel düzen olduğunu gösterir. Ancak o, kapalı bir düzendir. O, kurucusu ve sahibi ondan azami şekilde faydalansın diye kapatılmış, tek bir maddi gerçekliğe dönüştürülmüş ve bu mümkün olan en optimal şekilde yapılmıştır. Bu kapalı ve küresel yapının özellikleri ilk olarak bu düzen Muhammed Ali⁷⁸¹ ile yüzleşince ortaya çıkıp ifşa olmuştur. Bu ilk karşılaşma, bu düzenin Mısır ve Arap dünyasını kendi şartlarını onlara dikta ederek onu modern sisteme entegre etmeye çalışması ile vaki olmuştur. Muhammed Ali ise Avrupa'nın hasta adamı olan ve çöküşü, tıpkı dünyanın diğer yerlerine yaptıkları gibi onu da uzun zaman önce sakatlayıp kendi içinde bölmüş olan Avrupalı devletlerce dört gözle beklenen Müslüman Osmanlı'nın sağlığını yerine getirmeye çalışmıştır. Muhammed Ali hiç şüphe yok ki kendi düşmanları ve Avrupalı dostları tarafından çok sert bir darbeye maruz kalmış ve Osmanlı devleti de sakatlanmış, ayrıştırılmıştır. (Bu ayrıştırma süreci halihazırda Bosna ve Kosova'da devam etmektedir.) Dünyayı Birinci Dünya Savaşı'ndaki paylaşmaya göre bölme aracılığı ile bu kapalı sistem modern dönemde küresel bir gerçeklik halini almıştır.

Dünya düzeni dünyayı bu şekilde paylara ayırdığından bu yana o sağa ve sola saldırmaya başladı. Adaleti ve aydınlanmayı yaymak yerine bu sistem rasyonel ve sistematik bir soykırım operasyonunu üstlendi ve bu operasyonlar kendilerinden önceki soykırımlarla kıyaslanamayacak boyutlara ulaştı. Ayrıca bu düzen transfer operasyonlarına da angaje oldu. (Siyahileri Afrika'dan Amerika'ya taşımak veya Avrupa'daki istenmeyen grupları, yahudileri hastalıklıları kolonyal enklavlarına ihraç etmek gibi) Bu düzen Çin'de iki kere Afyon Savaşı'na bulaştı ve bunlardan azami derecede ekonomik gelir elde etti. Ayrıca benzeri görülmemiş bir oranda ulusların zenginliklerini yağmalayıp bunları kasti ve planlı bir şekilde uygulamaya soktu. Ulusal kurtuluş hareketleri kırklarda bu sömürgelerde tek tek meydana gelmeye başladı ve bu hareketlenme dünya emperyal düzenine şiddetli bir darbe indirdi. Ellili yıllarda ise düzen onlara nominal bağımsızlıklar vermek suretiyle bu hareketleri kucakladı ve akabinde doğrudan askeri sömürgecilik döneminde verilen imtiyazlardan fazlasını vaat etmek su-

781 Mısır Hıdivi Kavalalı Mehmed Ali Paşa kastediliyor. (Çeviren)

retiyile bu kolonilerde yine kendi sistemine entegre olup onunla barış içinde yaşayacak taşeron hükümetler meydana getirdi....

Söz konusu dünya emperyal düzeni tüm formlarını bizim Arap dünyamızda tatbik etti: Mısır, Sudan, Libya, Fas, Tunus, Somali, Irak, Cibuti, Suriye, Lübnan ve Entrede askeri sömürgecilik, Cezayir'de yerleşimci sömürgecilik ve Filistin'de nüfussuzlaştırmacı sömürgecilik. Bu düzen, bölgede doğrudan askeri cuntalar ve dolaylı ekonomik sömürgecinin sağladığı maddi kaynakların fiyatlarını manipüle etme yeteneği ile ve ayrıca bölgeyi kontrol eden rejimlere tarihteki tecrübelerin onlara bu rejimlerin bu silahları zaten kullanamadıklarını ve kullanamayacaklarını öğretmesi sonucu milyon dolarlık silahlar satmak suretiyle tam bir yağmalama hareketına girişti. (ki onlar bizim bu tecrübeleri unutmamızı istemektedirler.)

Bu yeni kapalı dünya düzeninin kimliği, onun ırkçı Darwinist ve dünyayı ego ve diğer olarak ikiye bölüp milli egoyu tek ve mücerret yönetim formu olarak ortaya koyan, Batı'yı merkeze alarak Batılı beyaz insanın yaşayacak kadar değerli olan tek medeniyet olduğunu kabul eden Nietzscheci felsefeleri aracılığı ile daha da net bir şekilde ortaya çıkacaktır.

Faşizmin, Nazizmin ve Siyonizmin kendisinde ışık bulduğu, her birinin ayrı ayrı Avrupa'nın sorunlarına (yahudi sorunu) çözüm olma iddiasıyla içine doğduğu ve bu sorunu Doğu'ya ihraç eden siyasal ve ideolojik çerçeve işte budur. Herzl "Genel uluslararası hukuk" tarafından garanti edilmiş bir Yahudi devletinin ikame edilmesinden bahsederken aslında o dünyayı istediği gibi bölen sömürgeci batı hukukundan bahsediyordu. Balfour deklarasyonu da aynı çerçeve içinde kabul edildi. Britanya kendisine Batı'daki Yahudi fazlasını Filistin topraklarına deport edip yerel Filistinli halkı yerinden ve yurdundan edebilmesinin önünü açan bir otoriteyi tanıdı ki bu Filistinlilere "Yahudi olmayan", "Batılı olmayan unsurlar" denmekte ve böylece haklardan ve yükümlülüklerden soyulmuş bırakılmaktadırlar. Daha sonra bu dünya düzeni Milletler Cemiyeti aracılığı ile Filistin'i manda yönetimi altına sokup kendi tehcir, iskan ve yerleşim politikasını garanti altına almıştır. Daha sonra yeniden Milletler Cemiyeti aracılığı ile dünya düzeni Filistin'i bölmüş ve Yahudilere hem varoluş meşruiyeti hem de ulusal/uluslararası tanınma bahşetmiştir. Sosyalist ve kapitalist iki kamp tarafından temsil edilen dünya düzeni daha sonra Siyonist devleti tanımış ve ona Doğru Avrupa'dan insan taşıak suretiyle insan desteği ve Batı Avrupa ve ABD'den gelen silahlar ve paralarla da askeri ve maddi anlamda destek göstermiştir. Bu yardımlar hem boyut hem de yardımın türü açısından ta ki İsrail ile Amerika Birleşik Devletleri stratejik ortaklıklarını ilan edene kadar aralıksız devam etti. Böylece Batı'nın Yeni Dünya Düzeninin sahibi olduğu, tüm mevcudiyeti ile dünyanın umurunu eline aldığı ve insan ırkının da sadece Batı'nın emrindedir olduğu bir meta olarak yeniden konumlandırıldığı ortaya çıkmış oldu.

Bu keskin iki yönlü görüş, diğer tarafın tarihini ve insanlığını reddederken aynı zamanda onu sadece kullanılabilir bir madde olarak telakki eder...

Ancak tıpkı diğer içkin, panenteist ve materialist düzenler gibi emperyal düzen de katı durumdan sıvı duruma harekete geçmektedir. Bu çerçeve dahilinde söylenebilir ki ne kutsalın bir dışavurumu mevcuttur ne de kutsal olmayan egonun bu anlamda manifestosu yapılabilir. Nitekim her şey mevcudiyetinden itibaren görelidir ve hem aşkınlık hem de dualizm gözardı edilmiştir.

Eski Dünya Düzeni tarafından yürütülen dönüşümler, tarihsel ahlaki uyanış yerine, ki Nietzsche ve Darwin'in görüşleri ile doğal hukuktan beslenen bir medeniyetten böylesine bir sonuç zaten beklenemezdi, Batı tarafından tecrübe edilen güç dengesinin zekice farkına varılması sonucu ortaya çıkan azami tarihsel gelişimler liderliğinde likid hale yönemiştir.

Takip eden kısım Yeni Dünya Düzeni'nin ortaya çıkmasında rol oynayan faktörlerin kısa bir özeti:

Batı, kendisinin tecrübe ettiği askeri, ekonomik, kültürel ve siyasi krizin farkına varmış ve kendi politikalarını cebir yoluyla dikte ettirme noktasında iç ayrılık tecrübe etmiştir.

Batı, üçüncü dünya ile ekonomik, kültürel ve askeri muvacehenin çok gerçekçi olmayan bir hedef olduğunu anlamıştır. Özellikle de onun kitleleri artık farkındalık kazanmış ve bu ülkelerin elitleri de daha aktif, tecrübeli ve uluslararası oyunun kurallarından haberdar hale gelmiştir.

Batı, her ne kadar bir uyanış olsa da üçüncü dünyada ayrışma faktörlerinin meydana geldiğini müşahade etmiştir. Üçüncü dünyada ortaya çıkan ve Batı'nın tüketimsel, epistemolojik ve değersel sistemine içtenlikle bağlanan elit sınıfının güçlenmesi, Yeni Dünya Düzenine onlara entegre olma ve onlarla işbirliğine gitme imkanını sağlamıştır. Bu elitler işlerini barış temelinde gerçekleştirebilmekte ve eğer bunda başarısız olurlarsa askeri müdahaleler yoluyla bunları elde edebilmektedirler.

Tüm bu yukarda sayılan sebeplerden dolayı batı yüzleşmek yerine sarmaş dolaş olmayı, kucaklamayı tercih etti. Bu yaklaşım, arkada bekleyen başarısızlık ve yüzleşmeye yönelik bir çözümü garanti etmektedir. O, bu şekilde bariz olan merkezîyetçiliğini ve declare edilmiş effendi olmağını dağıtmış ve onları adalet, barış ve demokrasi ambalajları ile yapısal bir efenli olmaklık ile değiştirmiştir...

Bu durumda Batı'ya yeni bir stratejiyi benimsemeye itmiştir : Yeni Dünya Düzeni. Bu düzen baskıyı, zorbalığın ana edatı olan ayartma ile değiştirmiştir ki bu yeni girdi milletlerin iradelerinin kırılmasını imkânsız olmaktan çıkartıp onun yerine pahalıya çevirmiştir...

Daha evvel de ifade edildiği üzere Yeni Dünya Düzeni Eski Dünya Düzeninin bir uzantısıdır. Bundan dolayı o, dünyayı ve insanoğlunu sadece bir meta olarak gören, dünyanın geri kalanını sadece madde olarak gören emperyal seküler epistemolojik görüşün yeni bir ifadesidir. Bu madde de en temelde yüksek oranda kullanılabiliridir....

Batılı değerler sistemi tüm insanoğlunu, tüm oluşlar ve edişler düzlemlerini madde şeklinde kodlamıştır. Buna ragmen ego ve diğerleri arasındaki sağlam dualizm hala mevcudiyetini muhafaza etmektedir....

İşte bu nedenledir ki bu görüş kendisini Eski Dünya Düzeninde ırklar arasında kesin ayrımlar ve hiyerarşi bulunduğunu iddia eden ırkı diskur üzerinden ifade etmiş ve Beyaz Adam'ın mesajını kitlelere vurgulu bir şekilde ulaştırmıştır. Ancak mezkûr sebeplerden mütevellit, uyumsuzluk düzeni geri gitmeye başlamış ve tüm insanlara eşit davranmayı taahhüt eden likid "materialist panteist sistem" in doğuşuna yol açmıştır. Epistemolojik olarak konuşacak olursak tüm insanoğlu eşit birer madde haline gelmiş ve rasyonel kapitalizm ile bilimsel sosyalizm, küresel tüketicilik tarafından yerlerinden edilmişlerdir.

Ego ve diğeri olarak nitelenebilecek katı ve ırkçı dualizm Eski Dünya Düzenini dünya geleleinde tüm operasyonlarını durdurmaya zorladı ki Batı dünyası progresif, üretici ve tüketimci bir seviyeye gelirken üçüncü dünya ise geri kalmış, ilkel ve hammadde ihraççısı bir seviyede kalıp birinci dünyaya ucuz iş gücü sağlamaya ve Avrupalı ürünlerin zayıf bir tüketicisi olmaya devam edebilsin. Diğer taraftan sivilleşme çağında Yeni Dünya Düzeni ise tüm dünyanın rasyonelleştirilmesinin önemine inanmakta ve onu bir fabrikaya ve süpermarkete dönüştürmeye çalışmaktadır. Bu sebep dairesi içinde dünya ulusları yarı üretici yarı tüketici pozisyona gelebilmek adına gerekli çabayı göstermek zorundadırlar. Necid çölündeki bir bedevi, vahşi hayat ortamlarındaki bir Amerikan yerlisi ve Kuzey Mısır'daki bir köylü bu yeni emperyal düzenin karşısındaki birer bariyerdur. Bu insanlar bir hamburger yeme ihtiyacı, arabaya binme ve video izleme ihtiyacı hissetmezler. Bu nedenle onlar aç kılınamaz, mağdur edilemez ve basılanamazlar. Böylece onlar, boşluğa düşman kesilmiş bir makine sisteminin içindeki birer boşluğu temsil ederler. Böylesine fakir insanlar özgür kimseler olup kendi kültürel yapılarını, mutlak değerlerini ve kendileri ile doğa arasındaki dengeyi muhafaza etme yetisine sahiplerdir. İşte bu durum ise yeni düzene meydan okumak ve tehlike arzettir. İşte bu nedendir ki herkes ilerleme kaydetmek "zorundadır". Nitekim böylece onlar yeni düzene girmiş olurlar. Bunlar, ekonomik refah, şans verici bir zevk sözü ve artarak devam eden seks ve tüketim isteği gibi ışıltılı rüyalar satarak ve bunları satmak için de birincil olarak TV gösterilerini ve medyayı kullanarak gerçekleşir. İlerleme ise her ne hikmetse tüketim değerler sistemi ve eşitsizlik yapısalılığı üzerine kurulmuş olan Yeni Dünya

Düzeni çerçevesindeki İMF ve Dünya Bankası gibi kurumlar aracılığı ile olmalıdır. Bu düzende kesinlikle, o da sistemde bir boşluğa yol açacağı için, bağımsız yatırıma ve gelişime izin yoktur. Çünkü böylesine bir heves çokuluslu şirketlerin genişlemesini baltalayacağı gibi Dünya Bankası şemsiyesi altındaki gelişimi de bertaraf edebilir. Yeni Dünya Düzeni çerçevesindeki gelişim, üçüncü dünyanın insanların Batı'ya olan aşağılayıcı bağımlılıklarının devam edebilmesi için yarı üretici yarı tüketici toplumlar olarak kalmalarını "sağlamakla" yükümlüdür. Üçüncü dünyanın insanların birer sujesi olduğu tüketimci beklentilerin artırılması operasyonları ile seksüel tüketimin ateşli talebinin hızlandırılması operasyonları kesin bir biçimde bu ülkelerde kapitalist sermaye birikimini engelleyecek ve bu kimselerdeki isyankar ruhu ta ki şeref ve cihad için savaşıma arzuları körelip yok oluncaya kadar lokma lokma tüketecektir...

Eski emperyal düzen işte böyle değişti. Girizgahı olmadan, aniden, güçler dengesi sistemin ve Darwinçi sistemden kaynaklanan terörden birdenbire demokrasiye ve onun yanında tarihi tamamen dışlayan, sürekli Arap ulusları hakkında konuşan bir yapı Ortadoğu pazarına davet eden "adil" bir sisteme dönüşüverdi. Bu husus bizim yeni tüketici odaklı Yeni Dünya Düzeninin halkları demokrasiye çağırırken bu eylemin arkasında uluslara kendi kaderlerini ellerinde tutma yeteneğini kazandırma niyeti taşımadığını anlamamıza yetecek kuvvetli delilleri sunmaktadır. Onun daha çok kendisiyle sınırların aşıldığı ve küçük merkezi ulusları zayıflatırken onları rasyonalize edilmiş insanlara eviren ve tüm insani ve ahlaki bariyerleri yıkan bir araç olduğu ortaya çıkmış oldu. Yeni Dünya Düzeni aynı zamanda tüm emtianın eşit ve görelî olmasına ve tümel epistemolojik eşitliğin yayılmasına katkı sağlayan bir araçtır. Bu tümel epistemolojik kalite eşitliliği tüm ikililikleri vücutlar madde, zihinler mekanizma dünya emlak piyasası ve vatanlar da hoteller olacak şekilde yeniden kodlamaya yarayan bir eşitleme operasyonu ve kolaylaştırma edevatıdır....

Demokrasi, eşitlik ve adalet ve likidite hakkındaki tatlı sözlerine rağmen Batı'nın doğal durumu (modern, seküler ve materyalist) ve bunu başvurulacak tek doğru yol olarak almış olması Batı'nın muteber ve sağlam olma hakkında kendine atfettiği sıfatların gerçek bir örneğini sunmaktadır. Diğer bir deyişle, bir taraftan açıkça görelilikleri reddedip dünyayı sıvılaştırtırken diğer taraftan kendisi ise dünyanın merkezine koyduğu katı ve kapalı göreliliği içinde hareket etmektedir. İşte bu nedenledir ki Batı medeniyeti diğer ulusların sınırlarını ve bariyerlerini açarken kendisini ise kendi sınırlarını daha da kalınlaştırmak suretiyle gitgide kapalı hale getirmektedir. O, başkasının topraklarını ve tüfeklerini söküp (Muhammed Ali'ye yaptığı gibi), kendisi kendi topraklarını ve tüfeklerini yerleştirmekte, topu merkeze almakta, katılık halinin ve merkezsizliğin, sıvılaştırılmış ve temelsizleştirilmiş dünyanın merkezine kendi katı formunu oturt-

maktadır. Bu ağır top, Nietzsche'nin, Hobbes'un ve Darwin'in fikirleri sonucunda üretilmiş olan insanın, Avrupalı doğal materyalist insanın omuzlarında taşınmıştır. Hiç şüphe yoktur ki bu top katı ve şekilli bir toptur ancak onun paketi ve ambalajı ise sıvı, görelî ve çoğulcu diskura sahip ayartma mekanizmalarının ardına gizlenmiştir.⁷⁸²

Bu sıvılık, görelilik ve çoğulculuk ayartması müflis sekülerleri İsrail'e övgüler yağdırmaya itmiştir. Bu tavır Amerikan elçilikleri tarafından finanse edilmekte ve kendi sosyal ve nasyonal projelerini gerçekleştirmekte başarısız olmuş olan bazı sosyaliz ve nasyonalist taraflarca da hoşnutlukla karşılanmaktadır. İşte post-modernizmin Arap ve İslâm dünyasındaki ideolojik oryantasyonu budur. D. el Messiri (Allah ona rahmet etsin) diyor ki :

"Siyasi ve kültürel elitler, ürkeklik ve ayartılmanın kendisinin iki boyutu olduğu bir eğitim operasyonu ile yeniden eğitilmeli ve reforme edilmelilerdir. Baştan çıkarma, kendi içinde destek, rüşvet, araştırma merkezleri, para havaleleri ve toplumda Amerikanlaşma ve sekülerleşmenin yayılmasını sağlamak adına icat edilmiş olan kültür programlarını kapsar. Ayrıca siyasi ve kültürel elitlere ima edilmesi gereken bir husus da onların uluslararası işbirliklerine doğrudan katılmak zorunda olmaları ve bunun nihayetinde kişisel fayda sağlayacaklarının onlara bildirilmesidir. Ürkeklik boyutuna gelince, bu husus hemen hekesin İslâmî terörizmden tehdit algılamakta olduğu şeklinde bir propaganda yapılması ve bu tehditin sürekli olarak artmakta olduğuna insanların inandırılmasıdır. Yeni Dünya Düzeni bu amacına ulaşmaya muktedir oldu. Körfez savaşını mütekip nasyonalist söylemin itibar kaybetmesi ve Sosyalist sistemler ile Sovyetler Birliği'nin çökmesi eğitilmiş seküler sosyalist ve nasyonalistleri arkasız ve amaçsız bir hale soktu. Onlar kendilerini Amerikan elçiliklerine yönlendirecek olan bir sesi ve soluğu bekliyorlardı ki nihayetinde konvoy halinde bu elçiliklere akın edip onlara rüşvet şeklinde maaş dağıtan uluslararası kurumlarda kendilerine yer bulabilsin ve hiçlikten kurtulup kazançlarına devam edebilsinler. Bunlar bu sesi ve sedayı, içerdeki teröriste karşı yine içerdeki demokrasiyi savunma adı altında buldular. Bundan dolayı onlar bu davalarını sürdürebilmek için dışarıdaki uluslararası'nın desteğini umdular ki bu uluslararası dışsal öge tarih boyunca tüm terörist devletleri desteklemiştir ve haliha-zırda da insanların birikimlerinin gasbenden devletleri desteklemektedir. He nîkmete matuf ise bu uluslararası dışsallık birdenbire demokrasinin savunucusu ve adaletin bekçisi oluvermiştir. Bu durum onlar arasında yerel tanrıların doğmasına sebebiyet verdi. Horus gibi yeri sadece tozlu müzeler olan böylesine psedö-tanrılar aniden yaşayan Arap-İslâm geçmişine dahil edilmek istenmiştir.

⁷⁸² Mevâ'ıtu'l Yehûd, cild. I, s. 188-194.

Yerel tanrıların doğuşu sanki Aşur, el Lat ve el Uzza da doğmuş gibi onlar arasında bir kavgaya neden olmuş ve bölge tıpkı İslâmi fetihlerden evvelki Yakın Doğu'nun durumuna geri döndürülmüştür. İşte postmodern dönemde bölgeye ilişkin Siyonist görüş de tam olarak bunu talep etmektedir. Yeni Dünya Düzeni ve Siyonizmin postmodern dönem çerçevesinde İslâm ve Arap dünyasındaki genel epistemolojik görüşü şudur: hafızası olmayan, kendi tarihini ve kimliğini unutmuş, kendi ekonomik rasyonel hesaplamalarına dayanarak herkesle ortak anlayış kültürü oluşturabilecek materyalist ve ekonomik bir insan. Bu insan doğulu Arap, esnek ve prosedüre bağlı bir insan tipolojisidir ki onun ayyuka çıkan özelliği İsrail ile normalleşebilme ve Batı ile içsel bağlar kurabilme kabiliyetidir.”⁷⁸³

İslâm, demokrasi, liberalizm, çoğulculuk, diğerlerini tanıma ve dinlerarası diyalog maskeleri ardına saklanmış olan bu baştan çıkarmanın karşısında durabilecek tek sistemdir. Nitekim İslâm, İnsanı yeryüzünde iyiliği emredip kötülükten nehyetmekle görevlendirilmiş, iman derecesi ile yükseltilmiş ve yaşamının amacı fayda ve zevk edinme fiiliyatının çok üzerinde, Allah'ın yeryüzündeki halifesi olarak tayin edilmiş olan yegane varlıktır. İslâmi insanın kendi ideolojisi ve tek olan Allah'a olan imanı vasıtasıyla İsrail ile ve Seküler Batı'nın temsilcileri ile göğüs göğüse mücadele etme kabiliyeti vardır.

İslâm'ın Yeni Dünya Düzenine ilişkin direnişine ilişkin olarak D. el Messiri diyor ki:

“Bu perspektiften bakılacak olursa Yeni Dünya Düzeni'nin karşısındaki birincil düşman Arap Nasyonalizmi değil (ki bu yapı Sosyalist sistemlerin çöküşü ve Körfez savaşından bu yana derin bir gerileme içerisinde idi) tüm mevcudiyeti ile küresel tüketiciliğin karşısında olan, bir dünya insanı ideolojisi olup bir değerler sistemi olan İslâmdır. İslâmi perspektiften bakılacak olursa biz bu dünyaya alıp satmak için değil iyiliği emredip kötülükten menetmek için gönderildik. Bunun yanı sıra Müslüman insanın zihnindeki en önemli simgeler doğruluk ve şeref olup bunların Müslüman insanın fiiliyatının sadece iki alana, seks ve ekonomiye dönüştürülmesine ve onların sadece doğa ve maddeye indirgenmesine izin vermesi düşünülemez. Müslüman insan tek boyutlu bir insan değildir. Tam mukabilinde o, Allah'ın ona verdiği değer neticesinde doğaya önem atfetmesi, refah yayması ve elindeki imkan ve kaynakları hem kendisi hem de Allah'ın izni ile gelecek olan gelecek nesiller için en iyi ve yararlı şekilde kullanması kendisinden beklenen girift bir insandır. Bu îmani ideolojinin karşısında İsrail neredeyse kaybetmekte olduğu tarihi rolünü tekrar ele geçirir ve o, hem eski sosyalist ve güncel kapitalist formları ile birlikte modern Batılı medeniyetin temsilcisi olarak yeniden erekte edilmiş olur. İsrail, Herzl'in ifadesiyle Doğu'da Batı'yı

temsil eden büyük bir duvar olup onların nezdinde oriental barbarlığın karşısındaki bir seti temsil eder. Eski Sovyetler'den ayrılan İslâmi cumhuriyetler artık bir şekilde bağımsızlıklarını elde etmiş ve köktenci İslâm tarafından "tehdit edilirken" bazı Arap rejimleri de kendilerinin en büyük düşmanlarının aynı köktenci İslâm olduğuna kanaat ederler." 784

Halihazırda İslâm sadece yıkıcı ve yozlaştırıcı seküler Batılı ideoloji ile değil aynı zamanda cihad sahalarında da uluslararası kendini beğenmiş müstekbirlere karşı en çetin meydan okumasını icra etmektedir. Haçlı seküler Batı'yı ve Yeni Dünya Düzeni'ni vuran, ona darbeler indiren, onu en ağır insani, ekonomik ve askeri kayıplara uğratan sistem ve duruş İslâm'a aittir. Bunların hepsi tabii olarak Allah subhane ve teala'nın yardımı ve kudreti ile olmaktadır. Batı ise tüm güçlerini biraraya toplamakta ve "teröre karşı savaş" adı altında muasır haçlı seferini yürütmektedir. Ancak Allah'ın izni ile onlar ancak daha evvelki denemelerinde ne elde ettilerse onu elde edebileceklerdir. Allah subhane ve teala ne kadar da doğru söyledi: "Şüphesiz ki, inkâr edenler mallarını (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcarlar ve harcayacaklardır. Sonra bu mallar onlara bir iç acısı olacak, sonra da yenilgiye uğrayacaklardır. İnkâr edenler toplanıp cehenneme sürüleceklerdir. Allah, pis olanı temizden ayırmak, pis olanların hepsini birbiri üstüne koyup yığarak cehenneme koymak için böyle yapar. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir. Ey Muhammed! İnkâr edenlere söyle: Eğer (iman edip, düşmanlık ve savaştan) vazgeçerlerse, geçmiş günahları bağışlanır. Eğer (düşmanlık ve savaşa) dönerlerse, öncekilere uygulanan ilâhî kanun devam etmiş olacaktır. Baskı ve şiddet kalmayınca ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer (küfürden) vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla görür. Eğer yüz çevirirlerse bilin ki Allah sizin dostunuzdur. O, ne güzel dosttur; O, ne güzel yardımcıdır!" (Enfal, 36-40)

784 Nevsûtu'l Yehûd, cild. VII, s. 272. Mükemmel bir bitiriş olduğunu düşündüğüm bu alıntı, D. el Messin'den yaptığım son alıntıdır.

MÜBAREK SALDIRILARA İLİŞKİN RESMİ AMERİKAN GÖRÜŞLERİ

"Ey iman edenler! Eğer bir fâsık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz." (Hucurat, 6)

Bu bölümde 11 Eylül saldırılarına ilişkin resmi Amerikan belgelerindeki ve Amerikan Kongre Raporu'ndaki birçok yalan ve düzmeceye dikkat çekmeye çalışacağım.

1) Kendi İnsanlarını Saldırlara İlişkin Olarak Aldatmak

2) El Kaide İdeolojisini Çarpıtmak

3) El Kaide'nin Amaçlarını Çarpıtmak

4) Mücahidler Arasındaki Çatışmalara İlişkin Yalanlar ve Çarpıtmalar Üretmek

5) El Kaide ve Irak

6) El Kaide, İran ve Hizbullah

7) Operasyonu İcra Edenlerin Dokuz Tanesinin Suudi Arabistan'ın Yoksul Şehirlerinden Gelmesi

8) Kaynak Olarak Mahkum İfadeleri ve Onlara Yönelik İşlenen Suçların Raporlarla Örtülmesi

9) Rapor Nelerden Bahsetmedi ?

Kendi İnsanlarını Saldırlara İlişkin Olarak Aldatmak

Amerika ve Batı 11 Eylül'deki iki saldırıyı Amerika'da meydana gelmiş bir trajedi olarak yansıtip her ne şartla olursa olsun bu saldırıyı icra edenlerin bu operasyonları asla meşru kılamayacağını ve her koşulca cezalandırılmaları gerektiğini dile getirmektedirler. 11 Eylül Komisyonu Raporu şunları dile getirmiştir: " 11 Eylül 2001, Amerika Birleşik Devletleri tarihindeki en büyük ıstırap ve şoku ifade eden benzersiz bir gündür. Milletimiz hazırlıksız yakalandı. Bu nasıl oldu ve bir daha böyle bir trajedinin olmasını nasıl engelleyebiliriz?"⁷⁸⁵

Onlar bu operasyonların adil bir intikam ve öç alma operasyonu olduğunu ve dünyanın her yanındaki Müslümanlara yönelik suçların bir karşılığı olarak

bunları hakkettiklerini kendi insanlarından saklamaktadırlar. Eğer onlar kendilerine karşı dürüst olsalardı, düşmanlarının bakış açısını da ifade ederler ve özellikle düşmanları sessiz ve dilsiz değilken saçma ve anlamsız göndermelerden ve saptırmalardan kaçınırlardı. Onların düşmanı sürekli olarak kendi duruşunu ve görüşünü beyan etmektedir. Hem saldırılardan evvel ifade etti hem de halen bunu yapmaya devam etmektedir. Ancak Amerika ve yandaşlarının yaptığı şey gerçeklere kör gibi yaklaşmak ve kendi hatalarını küstah bir tavırla ifade etmekten kaçınmaktır.

El Kaide İdeolojisi Çarptırmak

Tahrif ve fabrikasyon savaşlarını ele aldığım bölümde Raporun nasıl Müslümanların çoğunun bin Ladin'in şiddet yanlısı mezhepçiliğini reddettiğini ve bin Ladin ve arkadaşlarının Araplar arasında tekfirli olarak bilindiğini zikrettiğini dile getirmiştım.

El Kaide'nin ideolojisine yönelik kasıtlı çarptırmalar ve Müslümanların genel anlamda bin Ladin ve el Kaide'ye yönelik reddedici bir tavırlarının olduğu iddiası, aynı metinde geçen ve Usame bin Ladin ile el Kaide'nin İslâm dünyasındaki popülaritelerini ele alan diğer kısımlarla taban tabana çelişmektedir. Bir örnekte rapor şunu ifade ediyor: "Düşman, siyasi problemlerimizi kullanarak Arap ve Müslüman dünyasından büyük destek devşiriyor."⁷⁸⁶

Diğer bir örnekte ise aynı rapor şu soruyu soruyor: "Ayrım yapmaksızın Amerikalıları öldürmeye davet eden bin Ladin nasıl oluyor da binlerce taraftar ve sayıları milyonlara ulaşan destekçi edinmeyi başarabiliyor? Bin Ladin'in içinden üremiş olduğu tarih, kültür ve inançlar bütünü birçok Amerikalı için muammadır. İslâm'ın geçmişteki büyük şaşaasını dikkate alıp onu dile getirmek suretiyle bin Ladin, peşi sıra birbirini takip eden dış güçlerin seferberlikleri sonucu yok olan bu onuru tekrar eski haline getirmekten bahsediyor. O, Kur'an ve bazı tefsirlerin dini ve kültürel motiflerini kullanıyor. O, modernite ve küreselleşme siklonları ile bertaraf olmuş insanlara sesleniyor. bin Ladin'in diskurları tarih, din ve bölgenin siyasi ve ekonomik buhranından mürekkep bir karışım olarak karşımıza çıkmaktadır. Ayrıca Müslüman dünyasında çokça kabul gören Amerikan düşmanlığına da vurgu yapıyor. O, İslâm'ın en kutsal mekanı olan Suudi Arabistan'daki Amerikan birliklerine yönelik sert söylemlerini ve tehditlerini sıralamaktadır. Körfez Savaşı sonrasında Irak'a uygulanan yaptırımlar sonucunda Irak halkının ne kadar acı çektiğini dile getirip Amerika'nın İsrail'e olan koşulsuz desteğini de protesto ediyor."⁷⁸⁷

⁷⁸⁶ 9/11 Komisyon Raporu, s. xvi

⁷⁸⁷ 9/11 Komisyon Raporu, s. 48-49

Diğer bir ifadede ise rapor şunu dile getirmektedir: “Diğer aşırıların da kendi takipçileri olmuştur ve olmaya devam ediyor. Ancak her ne kadar diğer örgüt liderleri tarihe karışsalar da bin Ladin toplumun geneline hitap eden cazibeli sözleriyle önemli bir figür olarak kalmaya devam etmektedir. O, bir direniş sembolü olarak rüşünü ilan edip bu direnişini de her şeyin üzerinde Batı ve Amerika’ya yöneltmiştir. bin Ladin ve onun müttetikleri kendilerini İslâmi savaşıllığın 1980’lerdeki en azım zaferlerinden biri olan Sovyetler’e karşı Afgan cihadı’nın muzaffer mücahidleri olarak sunabildiler. 1998 yılına gelindiği zaman bin Ladin’in aklında kendine özgü bir plan vardı: Amerika’ya saldırmak.”⁷⁸⁸

Aynı raporda geçen ifadelerden bir tanesi de şudur: “Son üç asırdır Müslüman dünyası siyasi, ekonomik ve askeri olarak Batı’dan geri kaldığı için ve onların geleceği için çok az sayıda Müslüman seküler ve demokratik alternatif olduğu için bin Ladin’in mesajı hemen kendine dinleyici bulmasını sağladı. Durumdan kötü etkilenmiş olan binlerce genç Müslümanın aktif desteğini almasının yanı sıra, mesajları güçlü bir şekilde çok daha büyük sayıdaki kitlelerin de kulaklarında yankılanmaktadır. Görelî olarak başarılı Müslüman ülkelerin liderleri arasında dahi Amerika ve Batı’ya olan hınç isteği kuvvetlidir.”⁷⁸⁹

Bu konuda nihai olarak vereceğim diğer bir örnekte rapor diyor ki: “Amerika Birleşik Devletleri kendi mesajının kitlelere ulaşması için daha çok çaba sarfetmelidir. Bin Ladin’in Müslüman kitlelere sesini ulaştırabilmedeki kabiliyeti üzerine konuşan R. Holbrooke hayretini şu sözlerle ifade etmiştir “Nasıl olur da mağaradaki bir adam dünyanın öncü telekomünikasyon toplumunu telekomünikasyon noktasında alt edebilir?”⁷⁹⁰

El Kaide’nin Amaçlarını Çarpıtmak

El Kaide’nin amaçlarını ele aldığı özet kısmında aynı rapor el Kaide’nin Amerika’ya yönelik amaçlarının ne olduğunu şu şekilde belirtmektedir.

“Amerika’nın ne yapabileceğine ilişkin ikinci soruya gelince, el Kaide’nin cevabı Amerika’nın Orta Doğu’yu terk etmesi, İslâm’ı benimsemesi ve kültüründeki ahlaksızlığı ve tanrıtanımazlığı yok etmesidir.”⁷⁹¹ , “bin Ladin ve İslâmî teröristler tam olarak ne ifade etmek istiyorlarsa onu dile getiriyorlar : onlar için ABD şeytanın büyüğü, yılanın başı ve o ya İslâm’ı benimsemeli yahut yok edilmelidir. Amerikalılar pazarlık yapacak veya müzakere edecek pozisyonda de-

788 9/11 komisyon Raporu, s. 54

789 9/11 komisyon Raporu, s. 362

790 9/11 komisyon Raporu, s. 377

791 9/11 komisyon Raporu, s. 52

gildirler. Böylesi bir müzakerenin başlaması için ne ortak bir zemin ne de hayat hakkına saygı mevcut. O ancak ya yok edilmeli yahut şiddetli bir şekilde izole edilmelidir.”⁷⁹²

Ben ifadelerdeki geniş çarptırmanın ve kasıtlı yanlış yönlendirmenin boyutunu ifşa etmekten geri duruyorum. Burada “kasıtlı” ifadesini kullanıyorum çünkü bu raporu hazırlayan kongrenin İslâm şeriatı tedris etmiş ve el Kaide’nin yayımlarını takip eden, kelime kelime inceleyen uzmanlarının, ilim talebelerinin ve oryantalistlerinin olduğunu biliyorum. Bundan dolayı onlar yaptıkları bu işin sonucunda yanlışlıkla yaptıklarını, üstünkörü gittiklerini veya cahilce yahut gözardı ederek kaleme aldıklarını ifade edemezler. Ben inanıyorum ki onlar bilerek ve isteyerek yalan ve yanıltıcı ifadeler yayıyorlar.

Burada ifade edilen yalan yanlış ifadeleri ifşa etmekten kaçınmama rağmen onların arkasındaki bazı önemli amaçlar ve niyetler hakkında biraz daha sohbet etmek isterim. Ancak bundan evvel bu raporun yazılmasında katkı sağlamış olan Yahudilere ve Siyonistlere şunu hatırlatmak isterim ki eğer Müslümanlar diğer kimseleri yok etmek isteselerdi bunu onların ataları Endülüse yapılan Hristiyan saldırıları sırasında Müslümanlara sığınan atalarına yaparlardı. Siz ise onların sizi koruması karşılığında Müslümanlara ödülleri en kötüsünü verdiniz. Bu bizim için şaşırtıcı olmadı. Sizin ideolojiniz ve düşüncelerinizi bildiğimiz için bu bizi şaşırtmadı. Eğer Müslümanlar başkalarını yok ediyor olsa idi onlar tıpkı sizin atalarınızın yaptığı gibi bir akın başlatır ve Doğu’daki tüm Hristiyanları keserlerdi.

Şeyh Usame bin Ladin, Eylül 2007’de yaptığı konuşmasında Amerikan halkına şöyle seslendi:

“Soykırım kültürü ve ahlaki sizin kültürünüzdür, bizim değil. Aslına bakarsanız karınca kadar küçük bir canlı bile olsa yaşayan canlıları yakmak bizim dinimizde haramdır. İnsanı nasıl yakarsınız? Yahudilerin soykırımı uğratılması Avrupa’nın ortasında sizin kardeşleriniz tarafından icra edildi. Eğer o topraklar bizim ülkelerimize yakın olsa idi oradaki Yahudilerin çoğu bizim beldelerimize sığınır ve buralarda korunurlardı. Bu sözüme delil isterseniz kardeşleriniz olan İspanyolların Hristiyan akınları sırasında korkunç mahkemeler kurup Yahudi ve Müslümanları orada yargıladıkları ve oradan kurtulabilen Yahudilerin ancak bizim ülkemizde kendilerine sığınak bulduklarını hatırlatmak isterim.”⁷⁹³ Bugün

⁷⁹² 9/11 komisyon Raporu, s. 362

⁷⁹³ 1492’de İspanya’daki Hristiyan mezaliminden kaçan Yahudilerin neredeyse tamamının Osmanlı topraklarına yerleştiği tarihi olaya atıf yapmakta Sultan 2. Bayezid’in “İspanya Yahudilerini geri çevirmek şöyle dursun tam bir içtenlikle karşılanmalarını, aksine hareket ederek göçmenlere kötü muamele yapacakların veya en ufak bir zarara sebebiyet vereceklerin ölümle cezalandırılacaklarını...” satırlarını veren karnamesi ile Osmanlı donanması ile onbinlerce Yahudi Selanik, İstanbul ve İzmir’e yerleşmiştir. (Çeviren)

dünyadaki en kalabalık Yahudi toplumlarından bir tanesinin Fas'ta bulunmasının sebebi de işte budur. Onlar bizimle beraberler ve hayattalar. Biz onları sizin yaptığınız gibi gaz odalarında boğmadık. Ancak biz zillet altında yaşamayı ve aşağılanıp hor görülmeyi reddeden, tiranlardan ve haddi aşanlardan intikam alan bir milletiz. Müslümanların kanları, onların karşılığında kan akıtılmadan toprağa damlayacak değildir ve göreceksiniz ki yarınlar, onu bekleyenler için çebuk gelir. Ayrıca, sizin Hristiyan kardeşleriniz de en az on dört asırdır bizimle beraber yaşamaktadırlar. Sadece Mısır'da milyonlarca Hristiyan mevcut. Biz onları yok etmedik ve asla yok etmeyeceğiz."

Ancak raporun el Kaide'nin amaçlarına ilişkin bölümünü ele alınca onların neler ifade ettiğine şaşırıyorum. Onların ifadesine göre el Kaide yarı çılgın, kana susamış, gözlerini hararet bürümüş ve Amerikan halkını ya İslâm'a geç ya da öleceksin diyerek müzakere edemez pozisyona düşürmüş bir grup fanatik insandan ibaret. Öyleyse bastırılmış, mazlum ve tehdit edilmiş zavallı Amerikan halkı kendi dinlerini ve değerlerini korumak için ne yapmalı ? Bu sorunun cevabı ise işin dip noktası: Amerikan halkı el Kaide'yi yok etmeli çünkü bundan başka çözüm yok.

Okuyucu ayrıca şu ifade üzerinde de tefekkür etmelidir: "bin Ladin ve İslâmcı teröristler tam olarak dile getirdikleri şeyi kastediyorlar." Bu ifadeye göre sadece el Kaide değil diğer "İslâmcı teröristler" de Amerika'yı yok etmek istiyorlar. Ancak biz Amerika'nın kendisi ile veya İsrail ve onun yayılmacı politikaları ile savaşı herkese terörist yaftası vurduğunu anladığımız zaman Amerika'nın sadece bin Ladin veya el Kaide'ye karşı değil, Amerika, İsrail ve Batı'nın "İslâmcı terörist" dediği herkesle topyekûn bir savaşa girişmeye hazırlandığını fark ederiz. Bu kimseler ki raporun iddia ettiğine göre Amerika'ya bir müzakere kapısı açmamakta ve bundan dolayı yok edilmek zorunda kalmaktadırlar.

Raporun üzerine mebni olduğu entelektüel temel, Batılı seküler, müstekbir ve özel olarak Amerikan Anglo-Sakson küstahlığının üzerinde yükselmekte olduğu temelin aynısıdır. Amerika'ya yeni ulaşan Anglo-Saksonlar Amerikan topraklarının gerçek sahipleri olan Amerikan yerlileri ile karşılaştıkları zaman yeni gelenlerin yerlilere karşı uyguladığı ilk ve son yöntem yine yok etme politikası olmuştu. Seküler Anglo-Sakson (Protestan) göçmenler Amerikan Yerlilerinin topraklarını ve kaynaklarını istemişlerdi ancak onların farklı kültür ve geleneklere sahip olmalarından dolayı bu kimseler ile bütünleşemediler ve bundan dolayı onları yok etmek zorunda kaldılar ve bunu yaparken de Amerikan Yerlilerinin kendilerinin toplumuna entegre olup olmadığına bakmadılar. Çünkü onların istediği bu kimselerin ideolojilerinin değişmesi değil bizzatıhi toprakları idi.

Ancak onları yok etmek ve bunu meşru kılmak için bir mazerete ihtiyaçları vardı. Gerçekleri çarpıtarak bunu kısa zamanda ürettiler ve şöyle dediler : Beyaz sömürgeci adam toprağı işleyen, onu müreffeh kılıp hakkıyla kullanan ve bunu masum eşi ve çocukları için yapan barışsever iyi yürekli bir insan iken Amerikan Yerlileri ise kimsenin kendileri ile konuşmadığı, barbar ve şedid ayrıca müzakere edilemez insanlardır, tıpkı el Kaide ve "İslâmcı Teröristler" gibi. Bu Amerikan yerlisi zavallı yanılmış beyaz adamı ve onun çocuklarını öldürmeye gelip onun evini ve çiftliğini kundaklamak istedi. Bundan dolayı da beyaz adamın kendisini savunabilmesi için onu yok etmesi icap etti. Amerikan Yerlilerinin birçoğunu yok ettikten sonra kalbi merhamet, sevgi ve sükunet pınarları ile dolup taşan beyaz adamın geri kalan yerlileri uzak ve ücra köşelerde izole etmesi, onlara tedricen medeniyeti öğretip bir yük ve köle olarak veya "kendi iyilikleri karşılığında kendilerinden iyilik beklediği kimseler" (!) olarak onları kendi toplumuna entegre etmesi hiç sorun değildi. İşte bu mantık ve entelektüel temel İsrail'e Filistin'i peşkeş çeken Anglo-Sakson Batı ile Seküler Haçlıların mantığının kopyasıdır. Filistin toprakları İsrail'in yurtdudur ve orada binyıllardır yaşayan Filistinliler ise basit birer "Yahudi olmayan toplum"dan ibarettir ki onlar siyasetin marjinlerinden bile dışlanmışlardır.

Bundan dolayı onlar ya sürülmeli ya da yok edilmelilerdir. Buna mukabil her Yahudi'nin şartsız koşulsuz İsrail'e göç etme, orada vatandaşlık etme hakkı vardır. Hatta vatandaşlık hakkı göç etmese dahi kutsaldır ve mevcuttur. Bir kez daha, onlar bunu meşru kılmak için bir mazeret bulmak durumunda kaldılar. Böylece bir kez daha gerçekleri çarpıtarak Batı'nın seküler haçlı seferlerinin akıncısı olan işgalci Yahudi'yi gaddar çobanlar ve barbar Araplar tarafından sürekli saldırıya uğrayan masum, zavallı barışçıl adam olarak tasvir ettiler. Böylece, zavallı masum Yahudi bu gaddarlarla müzakere edemeyeceğine göre, aynı bin Ladin ve İslâmcı Teröristler örneğinde olduğu gibi, düşmanlarını ya sürmeli ya da yok etmelidir ki yok etmeyip sürmeyi tercih ederse bu onun lütfündendir.

Böylece İsrail'i kendi mazlum halkını saldırgan, barbar Arap yamyamlarına karşı savunması için en iyi şekilde modernize edilmiş kitle imha silahları ile teçhiz etmek sadece mantıklı değil aynı zaman gereklidir de. Bu vahşiler ise kendileri için silah üretme hakkını haiz değillerdir zira onlar bu silahları nasıl doğru düzgün çalıştırmaları gerektiğini bilemezler!

Şimdi, hikmetli okurumdan bu kasıtlı olarak çarpıtılmış yorumları ve iddiaları, Şeyh Usame bin Ladin'in aşağıda verdiğim sözleri ile karşılaştırarak okumasını rica ediyorum. Şeyh, şöyle diyor :

"Yukarıdaki ifadeler üzerine dayanarak görüyoruz ki Bush'un argümanları yanlıştır. Ancak ne var ki onun kaçındığı argüman, yani birliklerin geri çekil-

mesine dair ortaya çıkan güçlü kamuoyu yoklamaları, Müslümanlar ile onların topraklarında savaşmamaları ve Müslümanların da Amerikalıların ülkesinde savaşıma girmemesi argümanıdır.

Biz, bizim de saygıdeğer bulduğumuz koşullar çerçevesinde sizinle, adil koşullar temelinde oluşturulmuş uzun süreli bir ateşkes fikrini reddetmiyoruz. Biz, Allah'ın kendisine yalanı, aldatmayı ve sözden dönüp hainlik yapmayı haram kıldığı bir milletiz. Bu ateşkes içinde iki taraf da güvenlik ve istikrarı yaşayacak ve biz bu süreçte savaşlar neticesinde harap edilmiş olan Irak ve Afganistan'ı yeniden inşa edeceğiz.

Bu anlaşma içinde, milyarlarca dolarını Bush'un savaş kampanyasına aktarmış olan, yüzlerce milyar doların etkili insanlara ve savaş makinalarına aktarılmasının engellenmesi dışında bir kusur yoktur. Bundan dolayı biz Bush'un ve onun çetesinin savaşa neden bu kadar istekli olduğunu çok iyi anlıyoruz. Eğer siz samimi bir şekilde barış ve istikrara kavuşmak istiyor iseniz biz size bunun çözümünü sunmuş bulunmaktayız.

Eğer Bush bunu geri çevirir ve yalan söyleyip bize adaletsizlik etmeye devam edecek olursa size "The Rogue State" isimli kitabı okumanızı öneririm."⁷⁹⁴

Aynı şekilde Şeyh'in şu ifadesi ile de karşılaştırmanızı istirham ediyorum:

"Sizin savaş uçaklarınız ve tanklarınız Filistin'de, Çeçenistan'da, Irak'ta, Afganistan'da ve Pakistan'da evleri tek tek yok ederken siz sıkılmadan yüzümüze karşı tebessüm edip amacınızın İslâm'a karşı bir savaş değil "terörle mücadele" olduğunu ve medeniyetler çatışması yerine ortak birliktelik ve diyalog amaçladığınızı iddia ediyorsunuz. Batılı politikacılar diyalogu ancak bizi felç etmek ve zaman kazanmak için kullanıyorlar. Gerçeklik onların yüzünü ifşa etmiştir. Onlar sadece kendi tarafları için ateşkes talep ediyorlar. Biz, onların arasında yapılan kamuoyu yoklamaları sonucunda bizim onlara sunduğumuz ateşkes önerisinin yanıtını almış bulunuyoruz. Biz onlara, ordularını beldelerimizden çekip bize karşı yürüttükleri düşmanlıklarını kestikten sonra bir ateşkes tesis etmeyi önermiştik. Ancak onlar bunu reddedip Müslüman ümmete karşı Haçlı seferlerini devam ettirmeyi, ülkelerimizin kaynaklarını sömürüp bizleri köleleştirmeyi tercih ettiler."⁷⁹⁵

Peki onların Şeyh Usame bin Ladin'in, Avrupalı ve Amerikalılar ile ateşkes önerisine olan yanıtı ne oldu? Yanıtları sadece aşağılama oldu... Onlar dediler ki: "Bizler teröristler ile müzakere etmeyiz." Eğer onlar gerçekten samimi olsalardı derlerdi ki: "Bizler Arap ve Müslüman teröristlerle müzakere etmeyiz."

794 Amerikan Halkına bir Ateşkes Çağrısı, Zilhicce, 1426, Ocak 2006 m.

795 Ya Ehle'l İslam, Rebiulevvel, 1427, 2006 m.

Çünkü onları Filistin'de patlatıp yok eden Yahudi teröristler onların dostları ve müttefikleridir.

Batı ne el Kaide ile ne de kendisine karşı savaşıyan başka odaklar ile bir ateşkes istemektedir. Çünkü onlar, kendilerine karşı savaş açılmasının yahut savaş çağrısı yapılmasının kendisinin bile en ağır yoketme cezası ile cezalandırılması gereken bir suç olduğuna inanırlar. Hem de bu çağrıyı yapanlar harekete geçmese bile..

Mücahidler Arasındaki Çatışmalara İlişkin Yalanlar ve Çaptırmalar Üretmek

Kitabın evvelki bölümlerinde söz konusu olan 11 Eylül komisyonu raporunda Şeyh Abdullah Azzam'a, Allah ona rahmet esin, ve onun şehit edilmesine ilişkin yer alan çaptırmalardan ve aldatıcı suçlamalardan bahsetmiştim.

El Kaide ve Irak

Kongre raporu el Kaide'nin Irak rejimi ile bağlantıları olduğunu iddia etmektedir. Tüm Amerikan halkını temsil eden Kongre gibi bir organın böylesine ucube yalanlara başvurmaktan vazgeçmesi lazımdır! Tabi eğer aşağılık olup da onların uzak durduğu bir şey kaldıysa..

Rapor, bin Ladin'in doksanlı yıllardaki faaliyetlerinden bahsederken bin Ladin'in Irak rejimi ile işbirliğine gitme yollarını aradığını iddia ediyor. İddiaya göre bin Ladin Irak rejimi ile olan bağlarını gizlemek için el Turabi'nin Saddam karşıtı olan faaliyetlere verdiği desteği kesmesini gerektiren bir anlaşmada arebulucu rolünü üstlenmesini istiyor. Raporun iddialarından biri de Sudan hükümetinin arebuluculuğu vasıtası ile bin Ladin'in 1994 sonu veya 1995 başında Hartum'da yüksek düzey bir Irak istihbarat subayı ile gizli görüşmede bulunduğu. Ve rapora göre bin Ladin adamlarını eğitebileceği bir kamp ve silah satın almak için de yardım istemiş. Ancak Irak'ın bu teklife olumlu cevap verdiğine ilişkin bir kanıt yok. Müteakip seneler, bu bağlantıların tesis edilmesi için daha çok çabanın sarf edildiğine şahitlik etmiş.⁷⁹⁶

Yalanlar çok uzun süre varlıklarını devam ettiremedikleri için, rapor, doğruyu arayıp de gerçeği bulma arzusundan değil CIA'nin sunduğu bilgiler gerçeklerle taban tabana zıt bir şekilde çelişiyor olduğu için bu bilgiler hakkında derin şüpheleri olduğunu ifade ediyor. bin Ladin Afganistan'a gitmek için Sudan'ı Mayıs 1996'da terk etti. Raporu yazan kimseler böylesine çelişkili bir ifadeyi henüz raporu yazma aşamasında iken elemeli idiler. Ancak onlar, düşmanın itibarını lekelemek adına kendi işlerine yarayacak en ufak bir bilgi kırıntısına bile muhtaç

⁷⁹⁶ 11 Eylül Komisyon raporu, s. 61

durumdalar. Daha sonra rapor, Amerikalıların bu bilgiyi üç aracından aldığını belirterek özür dilese dahi yine de aynı kaynağa dayanarak bin Ladin'in, Aralık 1995 tarihinde Iraklı patlayıcı uzmanları ile görüşüğünü iddia etmekten utanıp sıkılmıyorlar!⁷⁹⁷

Rapor sahte iddialar ve ifadeler içermeye devam etmektedir. Raporda geçtiğine göre 1997 yılı zarfında Afganistan'a ulaşmasının akabinde bin Ladin bir grup aracılığıyla Saddam Hüseyin'e gönderip işbirliği teklif etmiş. Mart 1998'de ise iki el Kaide üyesi Iraklı istihbarat subayları ile görüşme yapmak için seyahatlerde bulunmuş. Daha sonra Temmuz 1998'de ise bir Irak delegasyonu önce Taliban sonra da bin Ladin ile temaslarda bulunmak için Afganistan'a seyahat etmiş. Bu kaynaklara göre bu görüşmelerin biri yahut hepsi, Irak rejimi ile özel bağları bulunan Mısırlı bir temsilci aracılığı ile yani Eymen el Zevahiri aracılığı ile gerçekleşmiş!!!

Onlar ayrıca bin Ladin, bin Ladin'in kurmayları ve Irak delegasyonu arasında 1999 yılında benzer bir toplantının daha vaki olduğunu ve Iraklı yetkililerin bin Ladin'e kendi ülkelerinde güvenli liman sağlamayı teklif ettiklerini söylüyorlar. Tüm bunların ardından rapor, raporun yazıldığı tarih itibarıyla el Kaide'nin Irak'la operasyonel işbirliğine veya ABD'de yapılacak bir saldırı için ortak bir girişime işaret eden maddi bir istihbaratın mevcut olmadığını dile getiriyor.⁷⁹⁸

Richard A. Clarke'ın "Against All Enemies" isimli kitabında yazdıkları konusuna değinen rapor, kendi fabrikasyonları ve iddiaları ile çelişmeye devam ediyor. Nitekim Clarke'ın kitabından alınıp rapora olduğu gibi geçirilen ifadede Clarke, Başkanın kendisine Saddam'ın böyle bir işe bulaşıp bulaşmadığını araştırması konusunda baskı yapınca kendisinin de yanıt olarak bu konuya tekrar eğilip bir bağlantı var mı yok mu diye kontrol etmeyi kabul ettiğini ancak sözlerine NSC ve CIA'nin daha evvel zaten Irak rejimi ve el Kaide arasındaki muhtemel bağlarla ilişkili olarak araştırmalarda bulunduğunu ve gerçek hiçbir bağlantının olmadığını tespit edildiğini söylediğini belirtiyor.⁷⁹⁹

Onların iddialarının doğasını ortaya çıkartan belge, 2004 yılının Ekim ayında ortaya çıkan bir belgedir ki bu Bağdad'ın düşmesinden bir buçuk sene sonraya tekabül eder. Ancak buna rağmen Amerikalılar kendi iddialarını doğrulayacak bir delil bulamadılar. Amerika'nın Irak'ı işgal etmesinin üzerinden uzun bir müddet geçmesine, arkasına bakılmadık bir taş dahi bırakılmamasına, sorgulanmayan bir tane Iraklı kalmamasına, ele geçirilmeyen resmi evrak, arşiv, belge bulunmamasına ve elde etmeye çalıştıkları, el Kaide'nin sözde Irak rejimi ile

797 11 Eylül Komisyon raporu, s. 468

798 11 Eylül Komisyon raporu, s. 66

799 11 Eylül Komisyon raporu, s. 559

ilgili bir bağına ait bir kanıtın gölgesinin dahi onların Irak'a müdahalelerini meşru kılacak zemin hazırlayabilecek olmasına rağmen onlar böyle bir kanıtın gölgesine bile rastlayamadılar.

Rapor her ne kadar Muhammed Atta'nın, Allah ona rahmet etsin, Iraklı yetkililerle görüştüğü iddiası daha sonra onca ince elenip sık dokunan belge taraması işlemleri sonrasında reddedilse dahi bu reddetme tavrı kendilerini destekleyecekleri kanıtları bulamadıkları diğer onlarca farklı iddia için vaki olmadı. Onlar neden istihbarat örgütlerinin, veya yalan uydurma fabrikalarının, Irak'ın işgalinin başlangıcından bu yana Irak muhaberatının tüm belge ve arşivlerini en ince detaylarına kadar incelemiş olmalarına rağmen ve muhaberatın memurlarını sorgulamış olmalarına rağmen bu iddialarını herhangi bir delil ile ispatlayamadılar ?

Bunun nedeni, onların amacının düşmanlarının imajını zedelemek, ona karşı girişecekleri savaşa meşru kılıf hazırlamak ve onu yok etmeye girişmektir.

el Kaide, İran ve Hizbullah

Rapor, 1991'in başı veya 1992'nin sonunda Sudan'da el Kaide'den bazı mücahidler ile ve İranlı bazı operatiflerin öncelikle İsrail ve Amerika Birleşik Devletleri'ne saldırıda bulunacak eylemlerde -sadece eğitim dahi olsa- işbirliğine gitmelerini konu alan gayrı resmi bir anlaşmada bulunduklarını ifade etmektedir. Daha sonra ise el Kaide'ye bağlı bazı üst düzey yetkililerin patlayıcılar üzerine eğitim almak için İran'a seyahat ettiğini belirtiyor. 1993 sonbaharında ise benzer şekillerdeki başka bir grubun ise Lübnan'daki Bekaa vadisine⁸⁰⁰ gidip orada güvenlik ve istihbarat eğitiminin yanı sıra ileri seviye patlayıcı kursuna katıldığı dile getiriliyor. Rapora göre bin Ladin özellikle 1983 yılında Lübnan'da 241 Amerikan Marine⁸⁰¹ askerinin ölümüyle sonuçlanan bombalı kamyon saldırılarının benzerini icra etmek için bu alana özellikle önem atfettiği vurgulanmıştır.⁸⁰² Rapor, Nairobi'deki Amerikan elçiliğinin bombalanmasından birkaç ay evvel el Kaide'nin en üst düzey askeri komite üyelerinin ve Kenya saldırılarına katılmış olan birkaç eylemcisinin Lübnan'daki Hizbullah kamplarına gittiğini belirtmiştir.⁸⁰³

⁸⁰⁰ Cebel- Lübnan'ın doğusunda, Suriye ile Akdeniz'in arasında kalan bu vadi, büyük oranda Lübnanlı Şiilere ev sahipliği yapmaktadır. Mezku vadi, Orta Asya'daki Fergana Vadisi gibi, belli başlı silahlı grupların eğitim yaptıkları, bir zamanlar milliyetçi, dini, sosyalist ve hatta RAF gibi anarko-sosyalist grupların birlikte eğitim aldıkları bir bölge idi. Raporda el Kaide'nin Bekaa vadisinde eğitim almış olduğu dile gelinerek grup diğer gruplarla eşit seviyeye çekilmeye çalışılmakta, özellikle Şiilerle ilgili olarak söylemde zıtlık olsa da eylemde birlik olduğu iddiasını yaratılmaya çalışılmakta ve bunun neticesinde Sünni halkların potansiyel desteği azaltılmak istenmektedir. (Çeviren)

⁸⁰¹ Deniz Piyadesi

⁸⁰² 11 Eylül Komisyon raporu, s. 61

⁸⁰³ 11 Eylül Komisyon raporu, s. 68

Referanslar listesinde belirtildiği üzere, raporda geçip benim burada alıntıldığım bütün iddialar (yahut yalan ifadeler) Cemal el Fadl isimli şahsa aittir. Ah, keşke bilseniz ne menem bir adamdır bu Cemal el Fadl!⁸⁰⁴

Yukarıda bahsedilen ve ezikçe referanslara sahip olan yalanları sıraladıktan sonra mezkur rapor bu sefer başka tür bir aldatmacaya yönelmiştir. Onlar, kim-senin kendilerinden haberi olmadığı hapishanelerde kalan mahkumlardan, Amerikalıların da itiraf ettiği gibi hiçbir yasal ve meşru temele oturmeyen bir biçimde zorbalığın, işkencenin, aşağılama ve baskının her çeşidini kullanarak elde ettikleri ifadeleri kullanmaya başladılar.

Rapor onların genel ifadelerini içermekte, muayyen bir metne işaret etmemektedir. Ayrıca şüphe uyandıracak en ufak bilgi bile olursa olsun ne varsa on-lardan bunu elde edip, herhangi bir somut gerçeğe ulaşamazlarsa bunu kullanmak üzerine kurulu bir strateji ürettiler. Buna rağmen rapor birçok çeliş-kili ifade içermektedir.

Rapor, bilgi kaynaklarının bin Ladin'in Afganistan'a dönüşü sırasında kıdemli el Kaide üyelerinin halihazırda üst düzey İranlı güvenlik yetkilileri ile temasta olduğunu doğruladığını ifade etmekte ve Khallad'ın (Tevfik bin Attaş) sorgula-malar sırasında İran'ın Ekim 2000 tarihindeki USS Cole operasyonu sonrası el Kaide ile bağları güçlendirmek istediğini ancak el Kaide'nin onların bu giriş-i-mini reddettiğini söylediğini yazmaktadır.

"Birçok diğer mahkum ile birlikte o da İranlı yetkililerin el Kaide üyelerinin Afganistan'a girişini veya Afganistan'dan çıkışını İran üzerinden yapmalarını sağlamak konusunda girişimlerde bulunduğunu söylemiştir. Mesela İran sınır muhafız birlikleri bu kimselerin pasaportlarına çip takmamaları konusunda tembihleneceklerdi. Böylesine bir uygulama, el Kaide'nin özellikle Suudi üyeleri için çok kolaylık sağlayıcı olurdu." Rapor ayrıca on dört Suudi uyruklu el Kaide eylemcisinin Ekim 2000 ile Şubat 2001 tarihleri arasında İran'a giriş çıkış yap-tıklarını yazmaktadır.⁸⁰⁵

Ayrıca raporda yazdığına göre Halid Şeyh Muhammed ve Remzi bin el Şibh'in, 11 Eylül saldırılarını gerçekleştiren bir kısım mücahidlerin (Bin el Şibh'e göre bunlardan sekiz tanesi) İran polisinin Suudi pasaportlarını damgalamadığı için Afganistan'a giriş ve çıkışta İran hattını kullandıklarını söylediği ifade edil-mektedir. Onlar, mücahidlerin İran'a girişinin başka bir sebebi olmadığını söy-lemektedirler. Ayrıca onlar 11 Eylül'ü gerçekleştiren el Kaide üyelerinin Hizbullah ile bir ilişkileri olmadığını da belirtmektedirler.

804 el Fadl hakkında daha evvel Tehrif Savaşı bölümünde bahsetmişim.

805 11 Eylül Komisyon raporu, s. 240

Sonuç olarak, rapor 11 Eylül öncesi İran'ın el Kaide üyelerinin Afganistan'a veya Afganistan'dan yapacakları yolculukları kolaylaştırdığını, bu üyelerin bir kısmının da daha sonra 11 Eylül'ü gerçekleştirdiğini yazmaktadır. Daha sonra rapor, İran ve Hizbullah'ın 11 Eylül saldırıları hakkında, saldırı olmadan evvel herhangi bir bilgiye sahip olduklarına ilişkin bir kanıtları olmadığını ifade etmektedir. Onlara göre bu konu Amerikan Hükümeti'nin üzerine daha çok eğilmesi gereken ve derin tahkik gerektiren bir konudur.⁸⁰⁶

Raporda ifadeleri kanıt olarak kullanılan mahkumların durumları üzerinde düşünen bir kimse, bu ifadelerin ağır işkence altında alındığını fark eder. Böyle koşullardaki bir mahkum, kendisini sorgulamakta olan sorgu memurunu memnun etmek ve onun geri gelip kaldığı yerden devam etmesini engellemek için memurun duymak istediği her şeyi söyleyebilir. Bin el Şeyh el Libi'nin, Allah ona rahmet etsin, Amerikalılara Irak ve el Kaide hakkında ilişki olduğunu ifade ettiği sözler meşhurdur ve herkesçe bilinir. Bu ifadeler ondan, o Mısır'da ağır işkence altında iken zorlanarak alınmıştır. Amerikalılar önce bu olayı kutladı daha sonra ise bunların Şeyh el Libi tarafından işkenceye bir son verilmesi amacıyla söylenen büyük bir yalan olduğunu fark ettiler.

Mahkumlardan işkence yoluyla alınan ifadeler konusuna Allah'ın izni ile daha sonra geleceğim. Ancak bir an raporda geçen ifadelerin doğru olduğu farz edilse dahi, bunlar nasıl olur da kanıt olarak sunulabilir ?

Onların İranlı yetkililerin el Kaide üyelerinin pasaportlarını damgalamadığı iddiası gerçek dışıdır. Kendi pasaportlarının damgalanmamasını talep eden Suudi vatandaşları dışında herkesin pasaportu damgalanmıştır. Bu, Afganistan ve diğer ülkelere İran üzerinden giriş çıkış yapacak tüm Suudiler için geçerli olan ve bilhassa Suudi Arabistan'da yaşayan Şiiler için yürürlüğe konulmuş olan bir uygulamadır. Mahkumların ifadelerinin tamamı, mübarek saldırıların kahramanlarının bazılarının bu uygulamadan faydalanmış olduğuna işaret eder. Öyleyse bu durum nasıl olur da el Kaide ile İran arasında bir ilişki olduğuna işaret edebilir? Raporda zaten halihazırda mahkumlardan alınan ifadeler doğrultusunda el Kaide'nin USS Cole saldırısı sonrası İran'ın el Kaide ile bağlantı kurma girişiminin el Kaide cemaati tarafından reddedildiği ve Halid Şeyh Muhammed ile Remzi bin el Şibh'in, Allah onları esaretten kurtarsın, el Kaide üyelerinin Afganistan'a giriş ve oradan çıkışlarının İran üzerinden yapmalarının İran'ın pasaportları istek üzere damgalamama yönündeki politikasından faydalanmak için olduğunu söyledikleri belirtilmiştir. Onlar ayrıca uçakları kaçıran el Kaide üyeleri ile Hizbullah örgütü arasında olduğu iddia edilen ilişkiyi de reddetmişlerdir.

⁸⁰⁶ 11 Eylül Komisyon raporu, s. 241

Temel olarak Amerika'nın yapmaya çalıştığı şey İran'ı olaya dahil etmek, el Kaide'nin imajını zedelemek ve kendi vatandaşlarının el Kaide'nin kendilerine karşı İran ve Hizbullah ile işbirliğine girdiğine inanmalarını sağlayarak ortak çözüm noktası veya müzakere temeli olmadığının altını çizmek suretiyle onları el Kaide'ye yapılması gerekenin kesin bir biçimde Amerikan Yerlileri 'ne yapıldığının aynısı olduğunu ikna etmektir.

Ancak onlar emin olsunlar ki , Allah'ın yardımı ve izni ile, bizler Amerikan yerlilerine benzemeyiz.!

Operasyonu İcra Edenlerin Dokuz Tanesinin Suudi Arabistan'ın Yoksul Şehirlerinden Gelmesi

Rapor, operasyona katılan el Kaide üyelerinin birçoğunun bu yola girmesindeki asıl etkenin yoksulluktan dolayı çekmiş oldukları ıstırap olduğunu ifade ediyor. Rapor bu ifadeyi doğrudan kullanmıyor. Rapor bu kimselerin fakir kimseler olduklarını ifade etmiyor, onun yerine düşük gelir seviyesine ait mahallelerden, şehirlerden geldiklerini ifade ediyor!

Rapora göre, Ahmed el Ghamidi, Said el Ghamidi, Hamza el Ghamidi ve Ahmed el Haznevi, "Suudi Arabistan'ın ücra ve az gelişmiş olan" el Baha bölgesinden geldiklerini, Wail ve Velid el Şahri, Abdulaziz el Umari, Muhanned el Şahri ve Ahmed el Naizmi'nin ise "Suudi Arabistan'ın güneybatısında kalan fakir bir bölgesi olan" Aseer Eyaletinden geldiklerini ifade ediyor.⁸⁰⁷

Şehit kahraman, inşallah, Abdulaziz el Umari, Allah ona rahmet etsin, vasiyetinde buna cevap olarak verilebilecek şu cümleleri ifade ediyor :

"Ben kendi nefsimi Allah yolu uğruna ucuz bir kurban olarak adadığım zaman, bunu bana yaptıran ne hayatın zorluklarından kaçma isteği, ki Allah böyle yapanları lanetlemiştir, ne de başkalarının yaşadığı hayata erişmemekten dolayı hayıflanma hali idi. Hayır, Vallahi, ben gençliğimin baharında odamı Allah'ın ismi ile terk terk ettiğim zaman en iyi yiyecek ve içeceklerle eğleniyor, lüks bir evde yaşıyor, güzel bir arabayı kullanıyor ve istediğim gibi güzel bir işe sahip olabilecek durumda yaşıyordum. Ancak sonra kendime "peki ya sonra?" diye sordum.

Biz omuzlarımızda Allah'ın bize yüklediği ağır bir sorumluluk ve vazife ile yaşıyoruz. Allah subhane ve teala diyor ki: "Kim yalnız dünya hayatını ve onun zinetini isterse, biz onlara yaptıklarının karşılığını orada tastamam öderiz. Orada onlar bir eksikliğe uğratılmazlar. İşte onlar, kendileri için âhirette ateşten

başka bir şey olmayan kimselerdir. (Dünyada) yaptıkları şeyler, orada boşa gitmiştir. Zaten bütün yapmakta oldukları da boş şeylerdir.”⁸⁰⁸

Kaynak Olarak Mahkum İfadeleri ve Onlara Yönelik İşlenen Suçların Raporlarla Örtülmesi

Amerikalılar hazırladıkları raporda, elde ettikleri bilgilerin kaynağının 11 Eylül saldırıları ile ilgili birinci elden bilgi sahibi olan on mahkûmdan işkence ve sorgu sonucunda elde ettikleri bilgiler olduğunu ancak onlardan alınan bilgilerin doğrulanması gerektiğini ifade etmektedirler. Onlar, bu bilgilere erişimlerinin gerçek sorgulamaların geçtiği yerlerde vuku bulan ses kayıtlarını içeren istihbarat raporları aracılığı ile gerçekleştiğini de sözlerine eklemektedirler. Komisyon üyeleri sorgu sırasında sorulacak soruları teslim ettiler ancak onların bu soruların sorulup sorulmayacağına, sorulacaksa kimse, nasıl ve hangi amaçla sorulacağına ilişkin kontrolleri mevcut değildi ve hatta sorguyu etkileyeceği için sorgulayıcılarla dahi iletişime geçme hakları yoktu. Onlar yine de mahkûmların ifadelerini rapora eklemeyi uygun bulduklarını, bu ifadeleri dikkatle incelediklerini ve diğer mahkûmların ifadeleri ile çapraz kontrole tabi tuttuklarını yazdılar.⁸⁰⁹

Bu ifade açıkça, hiç karşılaşmadıkları mahkûmları sorgulayan yine hiç tanışmadıkları sorgu memurlarının ifadelerini rapora ekledikleri anlamına gelir. Ancak tabii ki onlar bu kimselerle görüşemezlerdi, yoksa işkence üzerine kurulu adil sorgulama süreci zarar görebilirdi!

Raporun, mahkûmların gece gündüz maruz kaldığı ağır işkence sürecine ilişkin sağır edici sessizliği ise komisyonun sözde Amerikan değerlerini sonuna kadar koruduğuna ilişkin sözleri ile yüz seksen derece çelişmektedir. Komisyonun mahkûmların ifadelerinin gerçekliği konusunda garanti vermekten kaçınması ise onların Amerikan otoritesi altındaki mahkûmların gördüğü işkencelerden kendilerini ayırık tutmaları amacıyla yaptığı ifşa olmuş bir girişimden başka bir şey değildir.

Bunun yanı sıra, komitenin sorgu memurları ile görüşme ayrıcalığının olmadığı iddiası ise raporun kendi içeriği ile çelişmektedir. Nitekim rapor, onlara uygulanan kanunun ve verilen görevin içeriğini şöyle tarif etmektedir: “11 Eylül 2001 terörist saldırılarına ilişkin koşulları araştırmak ve bununla birlikte istihbarat servisleri ile güvenlik sistemlerinde de teftişlerde bulunmak.”⁸¹⁰

⁸⁰⁸ Vahyettü'l Batai, Abdul Aziz el Umeri.

⁸⁰⁹ 11 Eylül Komisyon raporu, s. 146

⁸¹⁰ 11 Eylül Komisyon raporu, s. 146

Ayrıca ilginç bulduğum bir diğeri husus ise raporda “işkence” kelimesinin bir kere dahi geçmemiş olduğudur! Ayrıca metin “insan hakları” ifadesini iki kere geçirirken bunlardan bir tanesi Taliban⁸¹¹ hakkında konuşurken diğeri ise Sudan⁸¹² hakkında konuşurken geçmektedir.

Cenova Sözleşmeleri hakkında ise rapor, Amerika Birleşik Devletleri'nin mahkumları istismar ettiği yönündeki iddiaların hükümetin ihtiyaç duyduğu askeri, diplomatik ve siyasi bağları kurma konusunda zor durumda bıraktığını ifade edip Amerika Birleşik Devletleri'nin herhangi bir muayyen devletin ceza hukuku yasalarına tabi olmayan⁸¹³ uluslararası teröristlerin hapsedilip insani muameleye tabi tutulması konusunda kendileri ile ortaklaşa belirlenmiş prensipler üzerinde ittifak edebileceği dostane uluslar ile işbirliğine gitmesi gerektiği belirtilmektedir.

Rapor ayrıca Amerika Birleşik Devletleri ve onun bazı müttefiklerinin yakalanan teröristlere Cenova Sözleşmelerinin tüm maddelerinin tatbik edilmesini kabul etmediklerini bildirip Cenova Sözleşmelerinin iç savaş sırasında yakalanmış olan mahkumlara uygulanacak olan minimum davranış standartlarını belirlediğini ifade etmektedir.

Daha sonra rapor Amerika Birleşik Devleti yönetimine müttefikleri ile, yakalanan teröristlere ilişkin hapsedme ve insani muamele konusunda gelişim göstermesi için bir ortak koalisyon girişiminde bulunmalarını tavsiye etmektedir. Bu yeni prensipler, Cenova Silahlı Antlaşmalar Hukuku Sözleşmesi'nin 3. Maddesi temelinde mevcut olacaktır. Bu madde özel olarak normal hukukun hangi durumlarda işletilemeyeceğini belirtmektedir. Bu anlaşmanın minimum standartları dünya genelinde teamül hukuku olarak kabul edilmiştir.⁸¹⁴

Bu şekilde anlaşılıyor ki onların tüm yaptığı Amerika'nın mahkumlara ilişkin tavrının diğeri ülkeler ile koalisyon kurma konusunda zorluklar çıkartacağını anlaşılması, bunun için diğeri ülkeler ile birlikte Amerika Birleşik Devletleri'nin Cenova Sözleşmesi'nin 3. Maddesini yeniden düşünmeye teşvik edilmesi ve gözaltı standartları konusunda onun ortak bir koalisyon koalisyon kurmasının teşvik edilmesidir. Bu kadar!

Bunun ne zaman olacağını ancak Allah bilir. Gerçekte neyin nasıl ve ne zaman olduğuna gelince ne herhangi biri konuda ilgileniyor, ne de kimse onu görüp değiştirmeye yelteniyor.

811 11 Eylül Komisyon raporu, s. 111

812 11 Eylül Komisyon raporu, s. 480

813 Amerika'nın dünyanın geri kalanında bulunan gizli hapisaneleri ve Guantanamo hakkındadır

814 11 Eylül Komisyon raporu, s. 379-380

Rapor Nelerden Bahsetmedi ?

Raporda, raporu yazanlar saldırının kurbanları ve onların yakınları için büyük bir sempati beslediklerini ve Amerikan halkına artan bir saygı ile raporu kaleme aldıklarını belirttiler.⁸¹⁵ Ancak onlar genel olarak halkın nelerden mustarip olduğundan, özel olarak ise teröristlerin Amerika'daki propagandaları haricinde Amerika'daki Amerikalıların ıstıraplarından bahsetmediler.

Filistin konusundan bahsederken, rapor Amerika'nın siyasa tercihlerinin sonuçlar doğurduğunu ifade etmektedir. Doğru ya da yanlış, Amerika'nın İsrail-Filistin çatışmasındaki siyaseti ve onun Irak'taki eylemleri Müslüman ve Arap dünyasında Amerika hakkındaki malum yorumların kaynağıdır. Bu, Amerika'nın politikalarının yanlış olduğu anlamına gelmez. Bunun anlamı, Amerika'nın tercihlerinin Amerika'nın fırsat dolu mesajları ile Arap ve Müslüman dünyasına iletilmesi zorunluluğudur.⁸¹⁶ Diğer bir deyişle, bu yanlış olmadığı düşünülen politikaların Arap ve Müslümanlara Amerika'nın ne yaptığının unutturulması için biraz rüşvetle desteklenmesi gerekliligidir.

Raporun bahsetmediği hususlar, Müslümanların Amerika'ya olan nefretinin sebeplerini açıklayan olgulardır. Misalen rapor, Filistin'in gasp edilmesinden, İsrail'in işlediği cürümlerden ve benzerlerinden bahsetmemektedir. Bu normaldir nitekim rapor sarıh bir şekilde Siyonist bakış açısı ile yazılmıştır. Rapor sadece anti-semitizmden bahsetmektedir. Bu durum aslında raporun Siyonist tandansını ve bunun sponsorunun ve yazarlarının Siyonistleri memnun etme çabasını net bir şekilde ifşa etmektedir.

Rapor ayrıca Müslümanların memleketlerinin işgal edilmesinden, yüzbinlercesinin Amerikalılar tarafından öldürülmesinden, çeşitli savaşlarda uyguladıkları ve kurbanlarının sayısı milyonlara varan soykırımlardan, Amerikan yerlileri gibi kökünü kuruttukları ırklardan asla bahsetmemektedir. Ayrıca Müslümanların mallarının gasbedilmesi konusu da raporun gözünden kaçmış olmalı.

Raporun yazıldığı sırada Amerikalılar, onların yardımcıları ve ajanları Ebu Ghraib'de, Guantanamo'da, Mısır, Ürdün, Fas ve Doğu Avrupa'daki gizli hapis-hanelerinde Müslüman mahkumlara işkence etmeye devam etmektedirler. Ülkeler arasındaki yasadışı insan transferinden bahsetmiyorum bile.

Raporun (beyaz) insan hakları hakkındaki pembe sözlerine ve selefiler ve radikallerce sözde işlenmiş olduğu defalarca ifade edilen şiddete rağmen, rapor Amerikalıların Müslümanlara nasıl işkence ettiğini ağzına almamaktadır. Buna

⁸¹⁵ 11 Eylül Komisyon raporu, s. xvii

⁸¹⁶ 11 Eylül Komisyon raporu, sf. 376

tek istisna olarak ancak, işkence iddialarının Amerika'nın uluslararası işbirliği ihtimallerini zayıflattığını ifade ettiği satırlar verilebilir.

Her ne kadar rapor Amerikan propagandasının zafiyetini ve başarısızlığını kabul edip İslâm dünyasının Amerikan nefreti ile dolup taşıdığını satırlarına taşısa da şu soruyu sormaktan yine de imtina etti : Müslümanlar Amerika'dan neden nefret ediyorlar?" Bunun nedeni, Amerikalıların dünyada "neden" sorusunu sormaktan en çok nefret eden ulus olmasıdır.

Rapor, Fransız generallerin, batılı demokrasi tuzağı ile kandırılmış olan Cezayir İslâmi Kurtuluş Cephesi'ni nasıl ezdiğinden bahsetmiş değildir. Aynı şekilde Batı'nın nasıl seçim yoluyla başa gelmiş olan Hamas'ı, Hamas'ın bütün tavizlerine rağmen yönetim erki olarak tanımadığını, ona terörist örgüt muamelesi yaptığını kaleme almış değildir. Bu durumun Hamas'a bir ders vermiş olmasını temenni ederim.

Rapor bunların hepsini esgeçmiştir. Bunların hiçbirinden bahsetmemiştir. Çünkü bu raporu kaleme alan mantık, kendisine tüm gücü atfederken aynı zamanda diğerlerini yoketme yetkisini kendinde bulan müstekbir seküler Batılı adam mantığı ile yazılmıştır.

ŞEHİD OLAN İKİ YOLDAŞ VE LİDER

Beyaz, Pür-ü pâk, çetin gençler

Ki onlar sübut ve yumuşaklığa doymuşlardı.

Onların ervahı terk-i diyar etti.

Onlar,

Kendilerine nazar edenlerin bakışlarını üzerlerinde hapseden

Birer ziynet idiler.

Onların gerisinde kaldım

Ne var ki,

Onların uzun yoldaşlıklarına ne kadar da

Meraklı idim.

Kapanışı iki kardeş, iki lider, iki mahbub ve iki şehid ashabımız olan Ebu Ubeyde el Penşiri ve Ebu Hafs el Ka'id'in (kumandan) güzel ve ilham veren hayat hikayelerinden bazı kısımları naklederek yapmak istiyorum.

Ebu Ubeyde el Penşiri'nin adı Ali el Raşidi'dir. Allah subhane ve teala ona güçlü bir beden, yumuşak bir kalp, onun yüzünü bir an olsun terk etmeyen bir tebessüm ve hazırcevap ve şakacı bir kişilik bahşetmişti. O bir Kur'an hafızı idi ve onu sürekli olarak tilavet ederdi.

Emniyet kuvvetleri bünyesinde bir beden eğitmeni idi ve Enver el Sedat'ın öldürülmesi üzerine yakalandı. O, suikast grubunun adaylarından birisi ve şehit Abdulhamid Abdulselam'ın kardeşinin eşi idi. Abdulselam ise Sedat suikastını gerçekleştiren grubun dört üyesinden birisi ve suikast timinin prensi idi. Ebu Ubeyde cezaevinden serbest bırakıldıktan sonra Afganistan'a hicret etti ve birkaç cephede komünistlere ve Ruslara karşı verilen cihada iştirak etti. Onun en önemli tecrübelerinden bir tanesi, Panşir Vadisi'ne yaptığı yolculuk idi. O, ismini bu vadiye yaptığı, kışın ortasında karların ve dağların içinden onları yararak yaptığı tam bir aylık yolculuğu sonrasında aldı. Bunun yanında 1987 yılında Rus kuvvetlerine karşı Jaji harbine de iştirak etti. El Penşiri Gardez ve Host ci-hadlarına da katıldı.

El Kaide'nin kuruluşunun ilk günlerinden beri bu yapı içerisinde yer aldı ve sonra da Şeyh Usame bin Ladin'in, Allah onu muhafaza etsin, sağ kolu oldu. Bir

keresinde Şeyh Usame'nin Peşaver'de şunları söylediğini işitmiştim: Allah benim Afgan Cihadı'na gelmemi mübarek kıldı, öyle ki abu Ubeyde ile tanışabildim.

ebu Ubeyde, bünyelerinden yüzlerce mücahidin yetiştiği eğitim ve hazırlanma kamplarından mesuldü. O ayrıca faaliyetlerini sadece Afganistan ile sınırlı tutmamış, diğer kıtalara da yaymıştı. Afrika ve Asya'da birçok beldeyi ziyaret etti, oralara yolculuklar yaptı. Aslında onun en büyük faaliyetlerinden bir tanesi Afrika'da, özellikle de Somali'de cihadı yeniden canlandırmak oldu. O, Allah ona rahmet etsin, neredeyse durmadan fisebilillah yolculuk ediyordu. Öylesine bir boyutta idi ki bu yolculukları onun ailesi ciddi manada onun yokluğundan dolayı acı çekiyordu. O, 1996 yılında Tanzanya'da Victoria Gölü'nde boğularak şehid oldu. Aşırı yük binmesinden dolayı onu taşıyan acil durum feribotu alaborsa olmuştu.

O, Müslümanlar arasında tevhide aşık ve bunun gerçekleşmesi için elinden gelen tüm imkanlarla cihad eden bir Müslümandı. Birlik organizasyon bazında yürümeyince abu Ubeyde onu örgütsel bariyerlere ve bazı grupların hassasiyetine rağmen savaş alanında canlandırmak istedi. O herkesi eşit bir dikkatle ve hevesle dinlemeyi seven ve onların ihtiyaçlarına elinden geldiğince cevap olmaya çalışan ılımlı biri olduğu için herkes ona hayranlık duyuyordu. Ebu Ubeyde asla tükenmeyen bir enerji abidesi gibi idi. O, cihad tekerini ivmelen-direcek ne varsa bir an önce onu yapmaya gayret gösteriyordu. Onun faaliyetleri hiç şüphe yok ki ona siyasi dersler de öğretti. O, Afgan Cihadı'nın ona kattıklarını anlamış ve bana bir keresinde kendi hayatının Afganistan'da yüz yıl uzadığını söylemişti.

Yaptığı sayısız seyahat sayesinde o farklı ülkelerdeki farklı kültürler ve seyahat prosedürleri üzerine biz uzman olmuştu. O bir keresinde benden bir dolar ve beş dolar şeklinde banknotlar istemişti. Ben ise ona on ya da elli dolarım olabileceğini söylemiştim. Bana her zamanki muzip tavrı ile bir dolarlık banknotlar üzerinde ısrar etmiş ve bunun Doğu Afrika havalimanlarındaki geçer akçe olduğunu ve orada çalışanların onu tanıdığını, uzaktan onu görünce peşine takılıp birkaç dolar koparmak için hemen evrak işlerini hallettiklerini anlatmıştı.

Allah ona rahmet etsin. Onun anekdotlarından bir diğeri ise, benimle her seferinde buluştuğunda benden bazı şeyleri İngilizce şekilde söylememi istemeydi. Ondandır kendisi de notlar alırdı. Onun İngilizce'ye olan bu merakı benim ilgimi çekmişti. O, bu ifadelerle seyahatleri sırasında ihtiyacı olacağını söyledi. Şehadetinin ardından, Allah ona rahmet etsin, onun Arapça bilmeyen Kenyalı bir eşi olduğunu öğrendim.

O, Cihad Cemaati ile el Kaide'nin birleşmesini çok istiyordu ve bunun için çok çaba sarfetti. Ben, Cemaat el Kaide'tul Cihad kurulduğu gün yaptığım konuşmada onun ismini bu nedenle zikrettim. Sözlerim şöyle idi:

"Bu toplantıda, bu harikulade olayı kutlamak için can atacak olan sevgili kardeşlerimizi hatırlıyorum. Bunlardan biri şehid kardeşimiz ebu Ubeyde el Penşirî'dir, Allah ona rahmet etsin. Selamet içinde uyu ey Ebu Ubeyde, çünkü senin birleşme rüyan nihayet gerçek oldu."

Hem ebu Ubeyde hem de Ebu Hafs bir Dünya Cihad Hareketi kurup onu geliştirme konusunda hevesli idiler. Ebu Ubeyde bu fikri hayata getiren ruh iken ebu Hafs ile onun sakın mühendisi idi. Bu şekilde ikisi birbirini tamamladılar.

Ebu Ubeyde'nin yoldaşı olan Ebu Hafs'a gelince, o kardeşler arasında Kuman olarak biliniyordu ve asıl ismi Subhi Abdulaziz Ebu Sitte idi. O, kardeşlerinin düşüncelerini dikkate alan, iyi ahvale sahip ve nezaket sahibi olan ideal bir insandı. Kardeşi ebu Ubeyde gibi Allah ona da çok kuvvetli bir beden, yakışıklı bir vecih ve erkenden kırlanmış sakallar bahşetmişti.

Ebu Hafsa, Mısır'a Filistin'den göçmüş olan Adnani bir kavim olan ebu Sitte aşiretinden ve el Buheyre bölgesinden gelmekteydi. Ebu Hafs da Müslümanlar arasında birliğin kurulması konusunda çok hevesli idi. Onun Cemaat el Kaide'tul Cihad'ın kurulmasında ne kadar çaba sarfettiğini evvelki bölümlerde dile getirmiştim.

Kaderimizin cilvelerinden bir tanesi, benim onunla komşu olmamdır. Hatta bazen kendi evimi terkedip onlara kalmaya giderdim. Birçok keresinde ise onlara tabiplik yaptım. Beraber yaşadığımız olaylardan bir tanesi, ebu Ubeyde'nin yoğun sıtmaya yakalanması idi ki bu sıtma eğer Allah ona şifa vermese idi onu az kalsın öldürüyordu. Uzmanlar uzun müddet buna deva bulamadılar. Hatta bazı kardeşler ebu Ubeyde'nin muhtemelen zehirlenmiş olabileceği tezi üzerinde durmaya başladılar. Allah'ın fazlı ile ebu Ubeyde sonunda sağlığına kavuştu. Ayrıca ebu Hafs'ı iki kere ameliyata aldım. Bu ameliyatlardan bir tanesi onun Celalabadda aldığı yaralardan dolayı idi. Bu savaşta ona isabet eden şarapnellerden bir tanesi onun göğsüne girmiş, diyaframını delmiş ancak Allah'tan midesini yarıp geçmemişti. Bu durum onun keburgalarını ve kollarını kıran bir bomba infilakı sonucu olmuştu.

Ebu Hafs, düzgün ahlak, nezaket, cömertlik, kanaatkarlık ve ılımlılık bakımından tam bir ideal şahsiyetti. O ihtilaflardan ve gerginliklerden sakınmış, kendisini çok ve cömertçe çalışmaya adanmıştı. Yedek subay olduğu Mısır ordusunda geniş askeri kabiliyetler edinmiş ve bunları cihad hayatı boyunca geliştirmişti.

O, bütün çabasını el Kaide'nin gelişmesine ve onun Amerika'yı yeniden ve yeniden vurabilecek kabiliyete erişmesine, en sonunda da bunu mübarek saldırılar ile taçlandırmasına adanmıştı.

Ebu Hafs el Ka'id mübarek saldırıları gerçekleştiren kardeşlere çokça imreniyordu. Özellikle de batal Ghazi ve komutan, şehid Muhammed 'Ata'ya çok özleniyor ve hayranlık besliyordu. Daha evvel Muhammed 'Ata'nın ebu Hafs'a Filistin

davası konusunda ne yapılabileceğini sorduğunu ve bunun ebu Hafs'ın aklından ve kalbinden hiç çıkmadığını ve onu nutku tutulmuş bir şekilde bıraktığını ifade etmişim.

O, Allah ona rahmet etsin, Kandahar'da, Afganistan'a yönelik Haçlı seferlerinin hemen başında şehid edildi.

Allah bu iki kahraman kardeşime de rahmet etsin. Allah bizim ikisinin de yolunu zerafetle takip etmemizi bizlere nasip etsin.

*Es Sabr, diyorlar bana, ki ben sabrın ta kendisiyim
Çünkü iman ederim ki yolu açan
Ölenlerden değildir.
Tüm çektikleri, katlandıkları Alemlerin Rabbi olan Allah içindir.
Adn cennetine giden yol,
Zorluklar ile bezenmiştir.
Zürriyetini ve ceddini gerisinde bırakan da
Asla ölenlerden değildir.
Özellikle de kendisi uğrunda öldükleri işte bu zürriyeti ve cediti ise!
İşte onlar aramızdaki en asil kimselerdir.
Ve Rab'bul Arş'in indindeki en hayırlı insanlardır.
Her ne kadar çok korkunç olsa da,
Onları sanki Mekke ve Medine'nin fethini kutluyormuşçasına bulursun.
Ölüm kendilerine yaklaştıkça
Gülüyor, tebessüm ediyordu yiğitler cengaverler.
Ve savaşın tam ortasındaki şecaatli süvariler,
Sağlam ve kâbil idiler
Çünkü onlar,
Hayatlarını Allaha satmışlardı.
Bir Cennet uğruna ki bu, en faziletli karşılıktır,
Şehadet dışında hiçbir şeyi kabul etmemek için yola düştüler.
Ve onlar, fay' ve cizye almaları dışında,
Asla geriye dönmediler.
Amerika'ya veyl olsun! Ve onun ehline veyl olsun!
Görüyorum ki el Kaidetül Cihad kendini Salı günü gibi zor
Ve kafirlerin kanlarının bolca akıp
Yeryüzünün onların kanlarını kana kana içeceği.
bir güne hazırlamış durumdadır.*

PEYGAMBER'İN ﷺ
SANCAĞI ALTINDAKİ

SÜVARİLER

Bu eser, hem İslâmî direniş ve direnişin tarihçesinin hem de İslâmî mücadele metodolojisinin her biri süreyya olan şahsiyetlerin biyografileri ile harmanlanarak muntazam incelikle dokunmuş bir portresidir...

Eser öncelikle, İslâmî mücadelenin tek amacının modern sisteme, emperyalizme ve Batılı egemen söyleme karşı çıkmak olduğunu vurgulayarak tarihin yakın bir döneminde başlayıp hemen son bulabilecek ucuz bir tepki olmadığının altını kalınca çizmektedir...

Aynı zamanda bu eser bir çok yönden büyük bir öneme haizdir. Öyle ki, Kitapta "Evrensel Cihadın" hem pratik ve teorik hem de metodolojik yönleri detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Kitabın sayfaları ise dünyanın devlet dışı en önemli aktörü olan bir grubun metodunu, amaçlarını ve faaliyetlerini kendi dilinden anlatması açısından tarihi bir vesika niteliği taşımaktadır. Ve fiiliyata geçirdiği icraatlarının İslâmî mücadele içindeki yerini tespit ederek bize meşruiyetinin kaidesini oluşturduğu geniş bir analiz sunar...

Üstün bir feraset ve cerrahi incelikle donatılmış olan bu eserde yapılan alıntılar ile —içinde bulunduğumuz bu fitne döneminde— İslâmî mücadele duruşunun ve konumunun ne olması gerektiği okurlara adeta nokta atışı tespit edilmiştir. Kitabın, Allah'ın dininin adım adım "Modern Dönemin Dinsiz Haçlılarınca" nasıl hedef alınmaya çalışıldığını bilimsel ve ampirik olarak ispat etmesi ise akademik açıdan çitasının ne denli yüksek olduğunu göstermektedir.

